

Επίσημη Εφημερίδα L 335

της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Έκδοση
στην ελληνική γλώσσα

Νομοθεσία

52ο έτος

17 Δεκεμβρίου 2009

Περιεχόμενα

I Πράξεις εγκριθείσες δυνάμει των συνθηκών ΕΚ/Ευρατόμ των οποίων η δημοσίευση είναι υποχρεωτική

ΟΔΗΓΙΕΣ

★ Οδηγία 2009/138/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Νοεμβρίου 2009, σχετικά με την ανάληψη και την άσκηση δραστηριοτήτων ασφάλισης και αντασφάλισης (Φερεγγυότητα II) ⁽¹⁾

1

⁽¹⁾ Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ

Τιμή: 8 EUR

EL

Οι πράξεις των οποίων οι τίτλοι έχουν τυπωθεί με λευκά στοιχεία αποτελούν πράξεις τρεχούσης διαχειρίσεως που έχουν θεσπισθεί στο πλαίσιο της γεωργικής πολιτικής και είναι γενικά περιορισμένης χρονικής ισχύος.

Οι τίτλοι όλων των υπολοίπων πράξεων έχουν τυπωθεί με μαύρα στοιχεία και επισημαίνονται με αστερίσκο.

I

(Πράξεις εγκριθείσες δυνάμει των συνθηκών ΕΚ/Ευρατόμ των οποίων η δημοσίευση είναι υποχρεωτική)

ΟΔΗΓΙΕΣ

ΟΔΗΓΙΑ 2009/138/ΕΚ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ,
της 25ης Νοεμβρίου 2009,
σχετικά με την ανάληψη και την άσκηση δραστηριοτήτων ασφάλισης και αντασφάλισης (Φερεγγυότητα II)
(αναδιατύπωση)
(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 47 παράγραφος 2 και το άρθρο 55,

την πρόταση της Επιτροπής,

τη γνώμη της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής ⁽¹⁾,

αφού ζήτησε τη γνώμη της Επιτροπής των Περιφερειών,

αποφασίζοντας σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 251 της συνθήκης ⁽²⁾,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

(1) Πρόκειται να γίνουν ορισμένες σημαντικές αλλαγές στην πρώτη οδηγία 73/239/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 24ης Ιουλίου 1973, περί συντονισμού των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων που αφορούν την ανάληψη δραστηριότητας πρωτασφαλίσεως, εκτός της ασφαλίσεως ζωής, και την άσκηση αυτής ⁽³⁾, στην οδηγία 78/473/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 30ής Μαΐου 1978, περί συντονισμού των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων στον τομέα της κοινοτικής συνασφάλισεως ⁽⁴⁾, στην οδηγία 87/344/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 22ας Ιουνίου 1987, για το συντονισμό των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων σχετικά με την ασφάλιση νομικής προστασίας ⁽⁵⁾, στη δεύτερη οδηγία 88/357/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 22ας Ιουνίου 1988, για τον συντονισμό των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων σχετικά με την πρωτασφάλιση, εκτός της ασφαλείας ζωής, και τη

θέσπιση των διατάξεων που σκοπό έχουν να διευκολύνουν την πραγματική άσκηση της ελεύθερης παροχής υπηρεσιών ⁽⁶⁾, στην οδηγία 92/49/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 18ης Ιουνίου 1992, για τον συντονισμό των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων που αφορούν την πρωτασφάλιση, εκτός της ασφαλείας ζωής (τρίτη οδηγία για την πρωτασφάλιση εκτός της ασφαλείας ζωής) ⁽⁷⁾, στην οδηγία 98/78/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 27ης Οκτωβρίου 1998, σχετικά με τη συμπληρωματική εποπτεία ασφαλιστικών επιχειρήσεων στο πλαίσιο ενός ασφαλιστικού ομίλου ⁽⁸⁾, στην οδηγία 2001/17/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 19ης Μαρτίου 2001, για την εξυγίανση και την εκκαθάριση των ασφαλιστικών επιχειρήσεων ⁽⁹⁾, στην οδηγία 2002/83/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 5ης Νοεμβρίου 2002, σχετικά με την ασφάλιση ζωής ⁽¹⁰⁾, και στην οδηγία 2005/68/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Νοεμβρίου 2005, σχετικά με τις αντασφαλίσεις ⁽¹¹⁾. Χάριν σαφήνειας, οι εν λόγω οδηγίες θα πρέπει να αναδιατυπωθούν.

(2) Για να διευκολυνθεί η ανάληψη και η άσκηση ασφαλιστικών και αντασφαλιστικών δραστηριοτήτων, είναι ανάγκη να καταργηθούν οι σημαντικότερες διαφορές μεταξύ των δικαίων των κρατών μελών όσον αφορά τους κανόνες στους οποίους υπόκεινται οι ασφαλιστικές και οι αντασφαλιστικές επιχειρήσεις. Θα πρέπει, συνεπώς, να προβλεφθεί ένα νομικό πλαίσιο για την άσκηση ασφαλιστικών δραστηριοτήτων από τις ασφαλιστικές και τις αντασφαλιστικές επιχειρήσεις σε ολόκληρη την εσωτερική αγορά, το οποίο θα διευκολύνει την κάλυψη κινδύνων και υποχρεώσεων που ευρίσκονται στην Κοινότητα από ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις που έχουν την έδρα τους στην Κοινότητα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 224 της 30.8.2008, σ. 11.

⁽²⁾ Γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 22ας Απριλίου 2009 (δεν έχει ακόμα δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα) και απόφαση του Συμβουλίου της 10ης Νοεμβρίου 2009.

⁽³⁾ ΕΕ L 228 της 16.8.1973, σ. 3.

⁽⁴⁾ ΕΕ L 151 της 7.6.1978, σ. 25.

⁽⁵⁾ ΕΕ L 185 της 4.7.1987, σ. 77.

⁽⁶⁾ ΕΕ L 172 της 4.7.1988, σ. 1.

⁽⁷⁾ ΕΕ L 228 της 11.8.1992, σ. 1.

⁽⁸⁾ ΕΕ L 330 της 5.12.1998, σ. 1.

⁽⁹⁾ ΕΕ L 110 της 20.4.2001, σ. 28.

⁽¹⁰⁾ ΕΕ L 345 της 19.12.2002, σ. 1.

⁽¹¹⁾ ΕΕ L 323 της 9.12.2005, σ. 1.

- (3) Χάριν της ομαλής λειτουργίας της εσωτερικής αγοράς, θα πρέπει να θεσπισθούν συντονισμένοι κανόνες σχετικά με την εποπτεία των ασφαλιστικών ομίλων ενώ, για την προστασία των πιστωτών, θα πρέπει να θεσπισθούν κανόνες σχετικά με τις διαδικασίες εξυγίανσης και εκκαθάρισης των ασφαλιστικών επιχειρήσεων.
- (4) Ενδείκνυται να εξαιρεθούν από το καθεστώς το οποίο θεσπίζει η παρούσα οδηγία ορισμένες επιχειρήσεις οι οποίες παρέχουν υπηρεσίες ασφάλισης, λόγω του μεγέθους, του νομικού καθεστώτος ή της φύσης τους – επειδή συνδέονται στενά με δημόσια συστήματα ασφάλισης – ή των συγκεκριμένων υπηρεσιών που παρέχουν. Επιπλέον, είναι σκόπιμο να εξαιρεθούν ορισμένοι οργανισμοί σε πολλά κράτη μέλη, η δραστηριότητα των οποίων καλύπτει έναν πολύ συγκεκριμένο τομέα και περιορίζεται εκ του νόμου σε ορισμένη περιοχή ή σε συγκεκριμένα πρόσωπα.
- (5) Οι πολύ μικρές ασφαλιστικές εταιρείες που πληρούν ορισμένες προϋποθέσεις, συμπεριλαμβανομένου του επιπέδου ακαθάριστων εσόδων από ασφάλιστρα κάτω των 5 εκατ. EUR, εξαιρούνται από το πεδίο εφαρμογής της παρούσας οδηγίας. Ωστόσο, όλες οι εταιρείες ασφάλισης και ανασφάλισης που διαθέτουν ήδη άδεια λειτουργίας στο πλαίσιο των ισχυουσών οδηγιών θα πρέπει να μπορούν να αποκτήσουν άδεια λειτουργίας όταν τεθεί σε εφαρμογή η παρούσα οδηγία. Οι επιχειρήσεις οι οποίες εξαιρούνται από το πεδίο εφαρμογής της παρούσας οδηγίας θα πρέπει να μπορούν να κάνουν χρήση των βασικών ελευθεριών που προβλέπει η συνθήκη. Οι επιχειρήσεις αυτές έχουν τη δυνατότητα να ζητούν έγκριση με βάση την παρούσα οδηγία προκειμένου να επωφεληθούν από την ενιαία άδεια που προβλέπεται σε αυτήν.
- (6) Θα πρέπει να είναι δυνατόν τα κράτη μέλη να μπορούν να απαιτούν την καταχώρηση των επιχειρήσεων που εξακολουθούν να δραστηριοποιούνται στον τομέα της ασφάλισης ή της ανασφάλισης και εξαιρούνται από το πεδίο εφαρμογής της παρούσας οδηγίας. Τα κράτη μέλη μπορούν επίσης να υποβάλλουν τις επιχειρήσεις αυτές σε προληπτική και νομική εποπτεία.
- (7) Η οδηγία 72/166/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 24ης Απριλίου 1972, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών των σχετικών με την ασφάλιση της αστικής ευθύνης που προκύπτει από την κυκλοφορία αυτοκινήτων οχημάτων και με τον έλεγχο της υποχρεώσεως προς ασφάλιση της ευθύνης αυτής⁽¹⁾, η έβδομη οδηγία 83/349/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 13ης Ιουνίου 1983, βασιζόμενη στο άρθρο 54 παράγραφος 3 περίπτωση ζ) της συνθήκης για τους ενοποιημένους λογαριασμούς⁽²⁾, η δεύτερη οδηγία 84/5/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 30ής Δεκεμβρίου 1983, για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών των σχετικών με την ασφάλιση της αστικής ευθύνης που προκύπτει από την κυκλοφορία αυτοκινήτων οχημάτων⁽³⁾, η οδηγία 2004/39/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 21ης Απριλίου 2004, για τις αγορές χρηματοπιστωτικών μέσων⁽⁴⁾ και η οδηγία 2006/48/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 2006, σχετικά με την ανάληψη και την άσκηση δραστηριότητας πιστωτικών ιδρυμάτων⁽⁵⁾ θεσπίζουν γενικούς κανόνες στους τομείς των λογαριασμών, της ευθύνης από ασφάλιση αυτοκινήτων οχημάτων, των χρηματοπιστωτικών μέσων και των πιστωτικών ιδρυμάτων και προβλέπουν ορισμούς εννοιών στους τομείς αυτούς. Ορισμένοι από τους ορισμούς που εκτίθενται στις εν λόγω οδηγίες, ενδείκνυται να εφαρμοσθούν για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας.
- (8) Η ανάληψη δραστηριότητας ασφάλισης ή ανασφάλισης θα πρέπει να υπόκειται σε προηγούμενη άδεια. Συνεπώς, είναι απαραίτητο να θεσπισθούν οι όροι και η διαδικασία χορήγησης ή τυχόν άρνησης της άδειας αυτής.
- (9) Οι οδηγίες που καταργούνται από την παρούσα οδηγία δεν καθορίζουν κανόνες όσον αφορά την έκταση των δραστηριοτήτων ανασφάλισης που μπορούν να επιτραπούν σε μια ασφαλιστική επιχείρηση. Εναπόκειται στα κράτη μέλη να αποφασίσουν σχετικά με την επιβολή τέτοιων κανόνων.
- (10) Όταν στην παρούσα οδηγία γίνεται αναφορά σε ασφαλιστικές ή ανασφαλιστικές επιχειρήσεις, θα πρέπει να καλύπτονται επίσης και οι ενσωματωμένες ασφαλιστικές και ανασφαλιστικές επιχειρήσεις, εκτός εάν γίνεται ειδική πρόβλεψη για τις εν λόγω επιχειρήσεις.
- (11) Δεδομένου ότι η παρούσα οδηγία αποτελεί ουσιώδες μέσο για την εγκαθίδρυση της εσωτερικής αγοράς, θα πρέπει να επιτραπεί στις ασφαλιστικές και ανασφαλιστικές επιχειρήσεις που έχουν λάβει άδεια λειτουργίας στο κράτος μέλος καταγωγής τους να ασκούν σε όλη την Κοινότητα ορισμένες ή όλες τις δραστηριότητές τους είτε ιδρύοντας υποκαταστήματα είτε υπό καθεστώς παροχής υπηρεσιών. Συνεπώς, ενδείκνυται να επιτευχθεί η αναγκαία και επαρκής εναρμόνιση για την αμοιβαία αναγνώριση των αδειών και των συστημάτων εποπτείας, ούτως ώστε να επιτραπεί η χορήγηση ενιαίας άδειας με ισχύ σε όλη την Κοινότητα και η εφαρμογή της αρχής της εποπτείας στο κράτος μέλος καταγωγής.
- (12) Η οδηγία 2000/26/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Μαΐου 2000, για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών σχετικά με την ασφάλιση της αστικής ευθύνης που προκύπτει από την κυκλοφορία αυτοκινήτων οχημάτων (τέταρτη οδηγία ασφάλισης αυτοκινήτων)⁽⁶⁾ θεσπίζει κανόνες σχετικά με το διορισμό αντιπροσώπων για το διακανονισμό των ζημιών. Οι κανόνες αυτοί ενδείκνυται να εφαρμόζονται για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας.
- (13) Οι ανασφαλιστικές επιχειρήσεις θα πρέπει να περιορίζουν το αντικείμενό τους στις ανασφαλιστικές και συναφείς δραστηριότητες. Η απαίτηση αυτή είναι δυνατόν να επιτρέπει σε μια ανασφαλιστική επιχείρηση να ασκεί δραστηριότητες, όπως η παροχή στατιστικών ή αναλογιστικών συμβουλών, η ανάλυση κινδύνων ή η έρευνα για τους πελάτες της. Είναι επίσης δυνατόν να ασκεί δραστηριότητες εταιρείας χαρτοφυλακίου, καθώς και δραστηριότητες στον χρηματοπιστωτικό τομέα, κατά την έννοια του άρθρου 2 σημείο 8 της οδηγίας 2002/87/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2002, σχετικά με τη συμπληρωματική εποπτεία πιστωτικών ιδρυμάτων, ασφαλιστικών επιχειρήσεων και επιχειρήσεων επενδύσεων χρηματοπιστωτικού ομίλου ετερογενών δραστηριοτήτων⁽⁷⁾. Εν πάση περιπτώσει, η απαίτηση αυτή δεν επιτρέπει την άσκηση μη συναφών τραπεζικών και χρηματοπιστωτικών δραστηριοτήτων.

(1) ΕΕ L 103 της 2.5.1972, σ. 1.

(2) ΕΕ L 193 της 18.7.1983, σ. 1.

(3) ΕΕ L 8 της 11.1.1984, σ. 17.

(4) ΕΕ L 145 της 30.4.2004, σ. 1.

(5) ΕΕ L 177 της 30.6.2006, σ. 1.

(6) ΕΕ L 181 της 20.7.2000, σ. 65.

(7) ΕΕ L 35 της 11.2.2003, σ. 1.

- (14) Απαραίτητη προϋπόθεση για την προστασία των αντισυμβαλλομένων είναι να υπόκεινται οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις σε αποτελεσματικές απαιτήσεις φερεγγυότητας που να συνεπάγονται την αποτελεσματική κατανομή του κεφαλαίου στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Ενόψει των εξελίξεων της αγοράς, το ισχύον καθεστώς δεν είναι πλέον κατάλληλο. Συνεπώς, είναι απαραίτητο να θεσπισθεί ένα νέο ρυθμιστικό πλαίσιο.
- (15) Σύμφωνα με τις πλέον πρόσφατες εξελίξεις όσον αφορά τη διαχείριση κινδύνου στο πλαίσιο της Διεθνούς Ένωσης Ασφαλιστικών Εποπτών, του Συμβουλίου για τα Διεθνή Πρότυπα Χρηματοοικονομικής Πληροφόρησης και της Διεθνούς Αναλογιστικής Ένωσης, καθώς και σύμφωνα με τις πρόσφατες εξελίξεις σε άλλους χρηματοπιστωτικούς τομείς, θα πρέπει να υιοθετηθεί μια προσέγγιση βασισμένη στον κίνδυνο, η οποία θα παρέχει κίνητρα για την κατάλληλη μέτρηση και διαχείριση των κινδύνων από τις ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις. Θα πρέπει να αυξηθεί η εναρμόνιση και να θεσπισθούν ειδικοί κανόνες για την αποτίμηση του ενεργητικού και των υποχρεώσεων, συμπεριλαμβανομένων των τεχνικών προβλέψεων.
- (16) Ο κύριος στόχος της ρύθμισης και της εποπτείας του ασφαλιστικού και αντασφαλιστικού κλάδου είναι η κατάλληλη προστασία των αντισυμβαλλομένων και των δικαιούχων. Ο όρος «δικαιούχος» καλύπτει κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο που έχει κάποιο δικαίωμα στο πλαίσιο ασφαλιστικής σύμβασης. Η χρηματοπιστωτική σταθερότητα και η παγίωση δίκαιων και σταθερών αγορών αποτελούν περαιτέρω στόχους της ρύθμισης και της εποπτείας του ασφαλιστικού και αντασφαλιστικού κλάδου, οι οποίοι θα πρέπει να λαμβάνονται υπόψη, χωρίς όμως να υπονομεύουν τον κύριο στόχο.
- (17) Το νέο καθεστώς φερεγγυότητας της παρούσας οδηγίας αναμένεται να επιφέρει ακόμη μεγαλύτερη προστασία των αντισυμβαλλομένων. Θα επιβάλει στα κράτη μέλη να μεριμνήσουν για την ύπαρξη αρχών εποπτείας οι οποίες θα διαθέτουν τα μέσα για την εκπλήρωση των υποχρεώσεων τους σύμφωνα με την παρούσα οδηγία. Τούτο περιλαμβάνει όλους τους απαιτούμενους πόρους, συμπεριλαμβανομένων των οικονομικών και ανθρώπινων πόρων.
- (18) Οι εποπτικές αρχές των κρατών μελών θα πρέπει, συνεπώς, να διαθέτουν όλα τα μέσα εποπτείας που είναι αναγκαία για να εξασφαλίζεται η ομαλή άσκηση των δραστηριοτήτων των ασφαλιστικών και αντασφαλιστικών επιχειρήσεων στο σύνολο της Κοινότητας, υπό καθεστώς δικαίωματος εγκατάστασης ή ελευθερίας παροχής υπηρεσιών. Προκειμένου να εξασφαλισθεί η αποτελεσματικότητα της εποπτείας, όλες οι ενέργειες των αρμόδιων αρχών θα πρέπει να είναι ανάλογες με τη φύση, την έκταση και την πολυπλοκότητα των κινδύνων που είναι σύμφυτοι με τις ασφαλιστικές ή αντασφαλιστικές επιχειρήσεις, ανεξάρτητα από τη σημασία της συγκεκριμένης επιχείρησης για τη συνολική χρηματοπιστωτική σταθερότητα της αγοράς.
- (19) Η παρούσα οδηγία δεν θα πρέπει να είναι υπερβολικά επαχθής για τις μικρομεσαίες ασφαλιστικές επιχειρήσεις. Ένα από τα μέσα επίτευξης αυτού του στόχου είναι η σωστή εφαρμογή της αρχής της αναλογικότητας. Η αρχή αυτή θα πρέπει να εφαρμόζεται τόσο στις απαιτήσεις για τις ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις όσο και στην άσκηση των εποπτικών εξουσιών.
- (20) Ειδικότερα, η παρούσα οδηγία δεν θα πρέπει να είναι επαχθής για τις ασφαλιστικές επιχειρήσεις που ειδικεύονται στην παροχή ασφαλειών ειδικού τύπου ή υπηρεσιών σε συγκεκριμένες ομάδες πελατών, και θα πρέπει να αναγνωρίζει ότι αυτού του είδους η εξειδίκευση μπορεί να αποτελέσει πολύτιμο εργαλείο για την ουσιαστική και αποτελεσματική διαχείριση κινδύνου. Για την επίτευξη του στόχου αυτού, καθώς και για την ορθή εφαρμογή της αρχής της αναλογικότητας, θα πρέπει επίσης να επιτρέπεται ρητά στις επιχειρήσεις να χρησιμοποιούν δικά τους δεδομένα για τον ακριβή καθορισμό των παραμέτρων των ενοτήτων που αφορούν τον αναλαμβανόμενο κίνδυνο στην τυποποιημένη μέθοδο για τις κεφαλαιακές απαιτήσεις φερεγγυότητας.
- (21) Η παρούσα οδηγία θα πρέπει επίσης να λάβει υπόψη τον ειδικό χαρακτήρα των ενσωματωμένων ασφαλιστικών και αντασφαλιστικών επιχειρήσεων. Δεδομένου ότι οι συγκεκριμένες επιχειρήσεις καλύπτουν μόνο κινδύνους που συνδέονται με τον βιομηχανικό ή εμπορικό όμιλο στον οποίο ανήκουν, θα πρέπει να προβλεφθούν κατάλληλες προσεγγίσεις σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας, που να αντικατοπτρίζουν τον χαρακτήρα, την κλίμακα και την πολυπλοκότητα των δραστηριοτήτων τους.
- (22) Η εποπτεία της αντασφαλιστικής δραστηριότητας θα πρέπει να λαμβάνει υπόψη τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά του αντασφαλιστικού τομέα, κυρίως τον διεθνή χαρακτήρα του και το γεγονός ότι οι αντισυμβαλλόμενοι είναι και οι ίδιοι ασφαλιστικές ή αντασφαλιστικές επιχειρήσεις.
- (23) Οι εποπτικές αρχές θα πρέπει να είναι σε θέση να λαμβάνουν από τις ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις τις πληροφορίες που είναι απαραίτητες για την άσκηση εποπτείας, συμπεριλαμβανομένων, οσάκις ενδείκνυται, των πληροφοριών που δημοσιοποιούν οι ασφαλιστικές ή αντασφαλιστικές επιχειρήσεις στις οικονομικές εκδόσεις τους, καταλόγων και άλλων νομικών ή κανονιστικών απαιτήσεων.
- (24) Οι εποπτικές αρχές του κράτους μέλους καταγωγής θα πρέπει να είναι υπεύθυνες για την εποπτεία της οικονομικής ευρωστίας των ασφαλιστικών και αντασφαλιστικών επιχειρήσεων. Προς τον σκοπό αυτό, θα πρέπει να προβαίνουν σε τακτικές αξιολογήσεις και εκτιμήσεις.
- (25) Οι αρχές εποπτείας θα πρέπει να μπορούν να λαμβάνουν υπόψη τις επιπτώσεις που έχουν στη διαχείριση κινδύνου και στοιχείων ενεργητικού οι προαιρετικοί κώδικες συμπεριφοράς και διαφάνειας τους οποίους τηρούν τα σχετικά ιδρύματα που πραγματοποιούν συναλλαγές με μη ρυθμιζόμενα ή εναλλακτικά επενδυτικά μέσα.
- (26) Το σημείο εκκίνησης για την καταλληλότητα των ποσοτικών απαιτήσεων είναι η απαίτηση κεφαλαίου φερεγγυότητας. Συνεπώς, οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να έχουν την εξουσία να επιβάλλουν κεφαλαιακή προσαύξηση της απαίτησης κεφαλαίου φερεγγυότητας μόνο σε εξαιρετικές περιπτώσεις που απαριθμούνται στην παρούσα οδηγία, κατόπιν της διαδικασίας εποπτικής αξιολόγησης. Ο τυποποιημένος μαθηματικός τύπος για την απαίτηση κεφαλαίου φερεγγυότητας έχει οριστεί έτσι ώστε να αντικατοπτρίζει το προφίλ κινδύνου των περισσότερων ασφαλιστικών και αντασφαλιστικών επιχειρήσεων. Εντούτοις, σε ορισμένες περιπτώσεις, η τυποποιημένη προσέγγιση δεν αντικατοπτρίζει ικανοποιητικά το πολύ συγκεκριμένο προφίλ κινδύνου μιας επιχείρησης.

- (27) Η επιβολή κεφαλαιακής προσαύξησης έχει εξαιρετικό χαρακτήρα υπό την έννοια ότι θα πρέπει να χρησιμοποιείται μόνο ως ύστατο μέτρο, όταν τα άλλα μέτρα εποπτείας αποδεικνύονται αναποτελεσματικά ή ακατάλληλα. Επιπλέον, ο όρος «εξαιρετικό» θα πρέπει να γίνεται αντιληπτός στο πλαίσιο της ιδιαίτερης περίπτωσης κάθε επιχείρησης μάλλον παρά σε συνάρτηση με τον αριθμό των κεφαλαιακών προσαυξήσεων που επιβάλλονται σε μια συγκεκριμένη αγορά.
- (28) Η κεφαλαιακή προσαύξηση θα πρέπει να διατηρείται μέχρι να εκλείψουν οι συνθήκες που την επέβαλαν. Σε περίπτωση σημαντικών ελλείψεων του πλήρους ή τμηματικού εσωτερικού μοντέλου ή σημαντικών αστοχιών διακυβέρνησης, οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να εξασφαλίζουν ότι η οικεία επιχείρηση καταβάλλει κάθε δυνατή προσπάθεια προκειμένου να διορθώσει τις ελλείψεις που οδήγησαν στην επιβολή κεφαλαιακής προσαύξησης. Εντούτοις, στις περιπτώσεις που η τυποποιημένη προσέγγιση δεν αντικατοπτρίζει ικανοποιητικά το πολύ συγκεκριμένο προφίλ κινδύνου μιας επιχείρησης, η κεφαλαιακή προσαύξηση μπορεί να παραμένει και για τα επόμενα έτη.
- (29) Ορισμένοι κίνδυνοι μπορούν να αντιμετωπισθούν κατάλληλα μόνο μέσω απαιτήσεων σχετικών με τη διακυβέρνηση και όχι μέσω των ποσοτικών απαιτήσεων τις οποίες αντικατοπτρίζει η απαίτηση κεφαλαίου φερεγγυότητας. Συνεπώς, απαιτείται αποτελεσματικό σύστημα διακυβέρνησης για τη χρηστή διαχείριση της ασφαλιστικής επιχείρησης και για το σύστημα εποπτείας.
- (30) Το σύστημα διακυβέρνησης περιλαμβάνει αρμοδιότητες διαχείρισης κινδύνου, συμμόρφωσης, εσωτερικού λογιστικού ελέγχου και αναλογιστικής.
- (31) Αρμοδιότητα είναι η διοικητική ικανότητα ανάληψης ειδικών καθηκόντων διακυβέρνησης. Ο προσδιορισμός ειδικών καθηκόντων δεν εμποδίζει την επιχείρηση να αποφασίζει ελεύθερα τον τρόπο οργάνωσης αυτής της αρμοδιότητας στην πράξη, εκτός εάν ορίζεται άλλως στην παρούσα οδηγία. Τούτο δεν θα πρέπει να συνεπάγεται επαχθείς απαιτήσεις, διότι πρέπει να λαμβάνονται υπόψη ο χαρακτήρας, η πολυπλοκότητα και η κλίμακα των εργασιών της επιχείρησης. Οι αρμοδιότητες αυτές θα πρέπει να μπορούν, συνεπώς, να αναλαμβάνονται από προσωπικό των ιδίων των επιχειρήσεων ή να βασίζονται στην παροχή συμβουλών από εξωτερικούς εμπειρογνώμονες ή να ανατίθενται σε εξωτερικούς εμπειρογνώμονες εντός των ορίων που προσδιορίζει η παρούσα οδηγία.
- (32) Επιπλέον, με εξαίρεση την αρμοδιότητα εσωτερικού λογιστικού ελέγχου, σε μικρότερες και λιγότερο πολύπλοκες επιχειρήσεις, ένα άτομο ή μια οργανωτική μονάδα μπορούν να αναλαμβάνουν περισσότερες από μία αρμοδιότητες.
- (33) Οι αρμοδιότητες που περιλαμβάνονται στο σύστημα διακυβέρνησης θεωρούνται βασικές και είναι, επομένως, σημαντικές και αποφασιστικές.
- (34) Όλα τα πρόσωπα που αναλαμβάνουν βασικές αρμοδιότητες θα πρέπει να πληρούν τις προϋποθέσεις ικανότητας και ήθους. Ωστόσο, μόνο όσοι διαθέτουν καίριες θέσεις θα πρέπει να υπόκεινται σε απαιτήσεις κοινοποίησης προς την αρχή εποπτείας.
- (35) Για την εκτίμηση του απαιτούμενου επιπέδου επάρκειας, μπορούν να λαμβάνονται υπόψη ως πρόσθετοι παράγοντες τα επαγγελματικά προσόντα και η επαγγελματική πείρα των διοικητικών στελεχών ή όσων έχουν άλλες βασικές αρμοδιότητες.
- (36) Όλες οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις θα πρέπει να ακολουθούν, ως αναπόσπαστο μέρος της επιχειρηματικής στρατηγικής τους, πρακτική τακτικής αξιολόγησης των συνολικών αναγκών τους από άποψη φερεγγυότητας ενόψει του ειδικού προφίλ κινδύνου τους (αξιολόγηση ιδίου κινδύνου και φερεγγυότητας). Η συγκεκριμένη αξιολόγηση δεν απαιτεί την ανάπτυξη εσωτερικού προτύπου ούτε εξυπηρετεί στον υπολογισμό κεφαλαιακής απαίτησης άλλης από τις κεφαλαιακές απαιτήσεις φερεγγυότητας και τις ελάχιστες κεφαλαιακές απαιτήσεις. Τα αποτελέσματα κάθε αξιολόγησης θα πρέπει να γνωστοποιούνται στην αρχή εποπτείας στο πλαίσιο των πληροφοριών που παρέχονται για τους σκοπούς της εποπτείας.
- (37) Προκειμένου να εξασφαλισθεί η αποτελεσματική εποπτεία των αρμοδιοτήτων ή δραστηριοτήτων που ανατίθενται υπεργολαβικώς, είναι ουσιώδες οι αρχές εποπτείας για την άσκηση εποπτείας της αναθέτουσας ασφαλιστικής ή αντασφαλιστικής επιχείρησης να έχουν πρόσβαση σε όλα τα συναφή στοιχεία τα οποία διαθέτει ο υπεργολάβος, ανεξαρτήτως του αν ο υπεργολάβος είναι ρυθμιζόμενη ή μη ρυθμιζόμενη οντότητα, καθώς και δικαίωμα διενέργειας επιτόπιων ελέγχων. Προκειμένου να λαμβάνονται υπόψη οι εξελίξεις της αγοράς και να εξασφαλισθεί ότι συνεχίζουν να πληρούνται οι προϋποθέσεις για την υπεργολαβική ανάθεση, οι αρχές εποπτείας θα πρέπει να ενημερώνονται πριν από την υπεργολαβική ανάθεση αρμοδιοτήτων ή δραστηριοτήτων αποφασιστικής σημασίας. Οι απαιτήσεις αυτές θα πρέπει να λαμβάνουν υπόψη τις εργασίες του Κοινού φόρουμ και είναι σύμφωνες με τους ισχύοντες κανόνες και πρακτικές του τραπεζικού κλάδου, καθώς και με την οδηγία 2004/39/EK και την εφαρμογή της στα πιστωτικά ιδρύματα.
- (38) Προκειμένου να εξασφαλισθεί η διαφάνεια, οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις θα πρέπει να δημοσιοποιούν, ήτοι να θέτουν στη διάθεση του κοινού είτε σε έντυπη είτε σε ηλεκτρονική μορφή, δωρεάν, τουλάχιστον κατ' έτος, ουσιώδεις πληροφορίες όσον αφορά τη φερεγγυότητα και τη χρηματοπιστωτική κατάστασή τους. Οι επιχειρήσεις θα πρέπει να έχουν τη δυνατότητα να δημοσιοποιούν συμπληρωματικές πληροφορίες σε ειλεοντική βάση.
- (39) Θα πρέπει να προβλεφθεί η ανταλλαγή πληροφοριών μεταξύ των αρχών εποπτείας και των αρχών ή οργάνων που, ως εκ των καθηκόντων τους, συμβάλλουν στην ενίσχυση της σταθερότητας του χρηματοπιστωτικού συστήματος. Ως εκ τούτου, είναι αναγκαίο να προσδιορισθούν οι όροι υπό τους οποίους θα επιτρέπονται οι ως άνω ανταλλαγές πληροφοριών. Περαιτέρω, οσάκις προβλέπεται ότι οι πληροφορίες δεν αποκαλύπτονται χωρίς τη ρητή συγκατάθεση των αρχών εποπτείας, οι αρχές αυτές μπορούν, εφόσον ενδείκνυται, να εξαρτούν τη συγκατάθεσή τους από την τήρηση αυστηρών όρων.
- (40) Είναι απαραίτητο να προωθηθεί η εποπτική σύγκλιση, όσον αφορά όχι μόνον τα εποπτικά εργαλεία, αλλά και τις εποπτικές πρακτικές. Η Επιτροπή Ευρωπαϊκών Εποπτικών Αρχών Ασφαλίσεων και Επαγγελματικών Συντάξεων (CEIOPS), η οποία συστάθηκε με την απόφαση 2009/79/EK της Επιτροπής⁽¹⁾, θα πρέπει να διαδραματίζει ουσιαστικό ρόλο στο ζήτημα αυτό και να υποβάλλει τακτικές εκθέσεις προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και την Επιτροπή όσον αφορά την πρόοδο που σημειώνεται.

(1) ΕΕ L 25 της 29.1.2009, σ. 28.

- (41) Ο στόχος των πληροφοριών και της έκθεσης που υποβάλλει η CEIOPS σε σχέση με τις κεφαλαιακές προσαυξήσεις δεν είναι να εμποδίζεται η χρήση τους που επιτρέπεται με βάση την παρούσα οδηγία, αλλά να επιτευχθεί ακόμη υψηλότερος βαθμός εποπτικής σύγκλισης μεταξύ των αρχών εποπτείας των διαφόρων κρατών μελών, όσον αφορά τη χρήση κεφαλαιακών προσαυξήσεων.
- (42) Προκειμένου να περιορισθεί η διοικητική επιβάρυνση και να αποφευχθεί η αλληλεπικάλυψη αρμοδιοτήτων, οι εποπτικές αρχές και οι εθνικές στατιστικές αρχές θα πρέπει να συνεργάζονται και να ανταλλάσσουν πληροφορίες.
- (43) Για την ενίσχυση της εποπτείας των ασφαλιστικών και των ανασφαλιστικών επιχειρήσεων και την προστασία των αντισυμβαλλομένων τους, θα πρέπει να προβλεφθεί ότι οι ελεγκτές, κατά την έννοια της οδηγίας 2006/43/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 2006, για τους υποχρεωτικούς ελέγχους των ετήσιων και των ενοποιημένων λογαριασμών ⁽¹⁾, θα πρέπει να ενημερώνουν ταχέως τις αρμόδιες αρχές για γεγονότα τα οποία είναι ικανά να επηρεάσουν σοβαρά την οικονομική κατάσταση ή τη διοικητική οργάνωση ασφαλιστικής ή ανασφαλιστικής επιχείρησης.
- (44) Οι ασφαλιστικές επιχειρήσεις που εφαρμόζουν τη σώρευση ασφάλισης κλάδου ζωής και ζημιών θα πρέπει να υιοθετούν ξεχωριστή διαχείριση για κάθε μια από τις δραστηριότητές τους, ώστε να διασφαλίζονται τα συμφέροντα των αντισυμβαλλομένων στον κλάδο ζωής. Οι επιχειρήσεις αυτές θα πρέπει ιδίως να υπόκεινται στις ίδιες κεφαλαιακές απαιτήσεις, οι οποίες ισχύουν για αντίστοιχο ασφαλιστικό όμιλο αποτελούμενο από επιχείρηση κλάδου ζωής και επιχείρηση κλάδου ζημιών, λαμβανομένης υπόψη της αυξημένης μεταβιβασιμότητας κεφαλαίων στην περίπτωση πολυκλαδικών ασφαλιστικών επιχειρήσεων.
- (45) Η εκτίμηση της χρηματοοικονομικής κατάστασης των ασφαλιστικών και ανασφαλιστικών επιχειρήσεων θα πρέπει να βασίζεται σε υγιείς οικονομικές αρχές και να χρησιμοποιεί κατά τον καλύτερο δυνατό τρόπο τις πληροφορίες που παρέχουν οι χρηματαγορές, καθώς και τα γενικά διαθέσιμα στοιχεία για τους ασφαλιστικούς τεχνικούς κινδύνους. Ειδικότερα, οι απαιτήσεις φερεγγυότητας θα πρέπει να βασίζονται σε οικονομική εκτίμηση ολόκληρου του ισολογισμού.
- (46) Οι κανόνες αξιολόγησης για τους σκοπούς της εποπτείας θα πρέπει, κατά το δυνατόν, να είναι συμβατοί με τις διεθνείς εξελίξεις όσον αφορά τους λογαριασμούς, ούτως ώστε να περιορίζεται η διοικητική επιβάρυνση των ασφαλιστικών ή ανασφαλιστικών επιχειρήσεων.
- (47) Σύμφωνα με την προσέγγιση αυτή, οι κεφαλαιακές απαιτήσεις θα πρέπει να καλύπτονται με στοιχεία ιδίων κεφαλαίων, ανεξαρτήτως αν αυτά ευρίσκονται εντός ή εκτός ισολογισμού. Δεδομένου ότι όλοι οι χρηματοπιστωτικοί πόροι δεν επιτρέπουν πλήρη απορρόφηση ζημιών σε περίπτωση εκκαθάρισης ή διαρκών προβλημάτων, τα στοιχεία ιδίων κεφαλαίων θα πρέπει να ταξινομούνται βάσει κριτηρίων ποιότητας σε τρεις κατηγορίες, και το επιλέξιμο ποσό ιδίων κεφαλαίων για την κάλυψη των κεφαλαιακών απαιτήσεων να περιορίζεται ανάλογα. Τα όρια των στοιχείων ιδίων κεφαλαίων θα πρέπει να εφαρμόζονται μόνο για τον προσδιορισμό της διαβάθμισης των ασφαλιστικών και ανασφαλιστικών επιχειρήσεων από άποψη φερεγγυότητας και δεν θα πρέπει να περιορίζουν περαιτέρω την ελευθερία των επιχειρήσεων αυτών όσον αφορά τη διαχείριση των εσωτερικών κεφαλαίων τους.
- (48) Γενικά, τα στοιχεία ενεργητικού που δεν υπόκεινται σε προβλέψιμες υποχρεώσεις μπορούν να χρησιμοποιούνται για την απορρόφηση ζημιών λόγω δυσμενών επιχειρηματικών διακυμάνσεων, τόσο στην περίπτωση διαρκών προβλημάτων όσο και σε περίπτωση εκκαθάρισης. Συνεπώς, στη συντριπτική πλειοψηφία των περιπτώσεων όπου τα στοιχεία ενεργητικού υπερβαίνουν τα στοιχεία παθητικού, όπως υπολογίζονται με βάση τις αρχές που καθορίζονται στην παρούσα οδηγία, θα πρέπει το πλεόνασμα να θεωρείται κεφάλαιο υψηλής ποιότητας (κατηγορία 1).
- (49) Δεν είναι όλα τα στοιχεία ενεργητικού μιας επιχείρησης ελεύθερα περιορισμών. Σε ορισμένα κράτη μέλη, συγκεκριμένα προϊόντα προέρχονται από κεφάλαια κλειστής διάρθρωσης που παρέχουν σε μια κατηγορία αντισυμβαλλομένων μεγαλύτερα δικαιώματα στα στοιχεία ενεργητικού του δικού τους «κεφαλαίου». Μολονότι αυτά τα στοιχεία ενεργητικού περιλαμβάνονται στον υπολογισμό του πλεονάσματος των στοιχείων ενεργητικού έναντι του παθητικού για σκοπούς ιδίων κεφαλαίων, δεν μπορούν στην πράξη να διατίθενται για την αντιμετώπιση κινδύνων εκτός του κεφαλαίου κλειστής διάρθρωσης. Για λόγους συνέπειας προς την οικονομική προσέγγιση, η εκτίμηση των ιδίων κεφαλαίων θα πρέπει να προσαρμόζεται ώστε να αντικατοπτρίζει τη διαφορετική φύση των στοιχείων ενεργητικού που αποτελούν μέρος διευθέτησης κλειστής διάρθρωσης. Κατά παρόμοιο τρόπο, ο υπολογισμός των κεφαλαιακών απαιτήσεων φερεγγυότητας θα πρέπει να αντικατοπτρίζει τη μείωση της συγκέντρωσης/διαφοροποίησης σε σχέση με τα ανωτέρω κεφάλαια κλειστής διάρθρωσης.
- (50) Αποτελεί συνήθη πρακτική σε ορισμένα κράτη μέλη, οι ασφαλιστικές εταιρείες να πωλούν προϊόντα ασφάλισης ζωής στο πλαίσιο των οποίων οι αντισυμβαλλόμενοι και οι δικαιούχοι συνεισφέρουν στο κεφάλαιο ανάληψης κινδύνων της εταιρείας σε αντάλλαγμα για το σύνολο ή μέρος της απόδοσης των εισφορών. Αυτά τα συσσωρευμένα κέρδη αποτελούν πλεονάζοντα κεφάλαια τα οποία αποτελούν ιδιοκτησία της νομικής οντότητας στην οποία δημιουργούνται.
- (51) Τα πλεονάζοντα κεφάλαια θα πρέπει να εκτιμώνται σύμφωνα με την οικονομική προσέγγιση που ορίζεται στην παρούσα οδηγία. Εν προκειμένω, δεν θα πρέπει να αρκεί απλή παραπομπή στην εκτίμηση των πλεονάζοντων κεφαλαίων που περιλαμβάνεται στους προβλεπόμενους εκ του νόμου ετήσιους λογαριασμούς. Σύμφωνα με τις απαιτήσεις σχετικά με τα ίδια κεφάλαια, τα πλεονάζοντα κεφάλαια θα πρέπει να υπόκεινται στα κριτήρια που καθορίζονται στην παρούσα οδηγία όσον αφορά την ταξινόμηση σε κατηγορίες. Αυτό σημαίνει, μεταξύ άλλων, ότι μόνο τα πλεονάζοντα κεφάλαια που πληρούν τις απαιτήσεις για ταξινόμηση στην κατηγορία 1 θα πρέπει να θεωρούνται κεφάλαια της κατηγορίας 1.

⁽¹⁾ EE L 157 της 9.6.2006, σ. 87.

- (52) Αλληλασφαλιστικές ενώσεις ή ενώσεις αλληλασφαλιστικής μορφής με μεταβλητές εισφορές μπορούν να καλούν τα μέλη τους να καταβάλλουν συμπληρωματικές εισφορές (συμπληρωματικές αξιώσεις από τα μέλη) προκειμένου να αυξάνουν τους χρηματοοικονομικούς πόρους που διατηρούν για την απορρόφηση ζημιών. Αυτές οι συμπληρωματικές αξιώσεις από τα μέλη μπορούν να αντιπροσωπεύουν σημαντική πηγή χρηματοδότησης για τις αλληλασφαλιστικές ενώσεις ή της ενώσεις αλληλασφαλιστικής μορφής, και στις περιπτώσεις όπου οι συγκεκριμένες ενώσεις αντιμετωπίζουν δυσμενείς επιχειρηματικές διακυμάνσεις. Συνεπώς, οι εισφορές αυτές θα πρέπει να αναγνωρίζονται ως συμπληρωματικά στοιχεία ιδίων κεφαλαίων και να αντιμετωπίζονται ανάλογα για σκοπούς φερεγγυότητας. Ειδικότερα, στην περίπτωση αλληλασφαλιστικών ή παρόμοιων ενώσεων πλοιοκτητών με κυμαινόμενες εισφορές, οι οποίες ασφαλίζουν αποκλειστικά θαλάσσιους κινδύνους, η προβολή αξιώσεων για την καταβολή συμπληρωματικών εισφορών από τα μέλη αποτελεί εδώ και καιρό καθιερωμένη πρακτική, υποκείμενη σε ειδικές ρυθμίσεις ανάκτησης, το δε εγκεκριμένο ποσό των αξιώσεων από τα συγκεκριμένα μέλη θα πρέπει να θεωρείται κεφάλαιο καλής ποιότητας (κατηγορία 2). Κατά παρόμοιο τρόπο, στην περίπτωση άλλων αλληλασφαλιστικών ή παρόμοιων ενώσεων όπου οι αξιώσεις για συμπληρωματικές εισφορές από τα μέλη είναι ανάλογης ποιότητας, το εγκεκριμένο ποσό των αξιώσεων από τα συγκεκριμένα μέλη θα πρέπει επίσης να θεωρείται κεφάλαιο καλής ποιότητας (κατηγορία 2).
- (53) Για να μπορούν οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις να ανταποκρίνονται στις υποχρεώσεις τους έναντι των αντισυμβαλλομένων και των δικαιούχων τους, τα κράτη μέλη θα πρέπει να απαιτούν από αυτές να συνιστούν επαρκείς τεχνικές προβλέψεις. Οι αρχές και οι αναλογιστικές και στατιστικές μέθοδοι που εφαρμόζονται για τον υπολογισμό αυτών των τεχνικών προβλέψεων θα πρέπει να είναι εναρμονισμένες σε ολόκληρη την Κοινότητα, ώστε να επιτυγχάνεται μεγαλύτερη συγκρισιμότητα και διαφάνεια.
- (54) Ο υπολογισμός των τεχνικών προβλέψεων θα πρέπει να είναι σύμφωνος με την αποτίμηση των στοιχείων ενεργητικού και των υποχρεώσεων, με τις εξελίξεις της αγοράς και με τις διεθνείς εξελίξεις όσον αφορά τους λογαριασμούς και την εποπτεία.
- (55) Η αξία των τεχνικών προβλέψεων θα πρέπει, επομένως, να αντιπροσωπεύει το ποσό που θα πρέπει να καταβάλει μια επιχείρηση ασφαλίσεων ή αντασφαλίσεων όταν μεταβιβάζει τα συμβατικά της δικαιώματα και υποχρεώσεις της σε άλλη επιχείρηση. Συνεπώς, η αξία των τεχνικών προβλέψεων θα πρέπει να ισοδυναμεί με το ποσό το οποίο θα αναμενόταν να απαιτήσει μια άλλη ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση (επιχείρηση αναφοράς) προκειμένου να αναλάβει και να ικανοποιήσει τις αντίστοιχες ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές υποχρεώσεις. Το ύψος των τεχνικών προβλέψεων θα πρέπει να αντικατοπτρίζει τα χαρακτηριστικά του οικείου ασφαλιστικού χαρτοφυλακίου. Συνεπώς, οι πληροφορίες που αφορούν τη συγκεκριμένη επιχείρηση μπορούν να χρησιμοποιούνται για τον υπολογισμό των τεχνικών προβλέψεων μόνο στο βαθμό κατά τον οποίο επιτρέπουν στις ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις να αντικατοπτρίζουν πιστότερα τα χαρακτηριστικά του οικείου ασφαλιστικού χαρτοφυλακίου, όπως στην περίπτωση των πληροφοριών σχετικά τη διαχείριση απαιτήσεων και δαπανών.
- (56) Οι παραδοχές σχετικά με την επιχείρηση αναφοράς για την ανάλυση και την ικανοποίηση των αντίστοιχων ασφαλιστικών και αντασφαλιστικών υποχρεώσεων θα πρέπει να είναι εναρμονισμένες σε ολόκληρη την Κοινότητα. Ειδικότερα, οι παραδοχές σχετικά με την επιχείρηση αναφοράς που καθορίζουν το αν και σε ποιο βαθμό η διαφοροποίηση θα πρέπει να λαμβάνεται υπόψη στον υπολογισμό του περιθωρίου κινδύνου θα πρέπει να αναλύονται στο πλαίσιο της αξιολόγησης αντικτύπου των μέτρων εφαρμογής και να εναρμονίζονται σε κοινοτικό επίπεδο.
- (57) Για τον υπολογισμό των τεχνικών προβλέψεων, θα πρέπει να είναι δυνατόν να εφαρμόζονται εύλογες παρεμβολές και παρεκβολές από άμεσα παρατηρήσιμες αξίες της αγοράς.
- (58) Είναι απαραίτητο η αναμενόμενη παρούσα αξία των ασφαλιστικών υποχρεώσεων να υπολογίζεται βάσει τρεχουσών και αξιόπιστων πληροφοριών και ρεαλιστικών βάσεων υπολογισμού, λαμβανομένων υπόψη των χρηματοπιστωτικών εγγυήσεων και δικαιωμάτων προαίρεσας των ασφαλιστικών ή αντασφαλιστικών συμβάσεων, προκειμένου να επιτυγχάνεται η οικονομική αποτίμηση των ασφαλιστικών ή αντασφαλιστικών υποχρεώσεων. Θα πρέπει να απαιτείται η χρησιμοποίηση αποτελεσματικών και εναρμονισμένων αναλογιστικών μεθόδων.
- (59) Θα πρέπει να προβλέπονται απλουστευμένες προσεγγίσεις για τον υπολογισμό των τεχνικών προβλέψεων, αντίστοιχες προς την ειδική κατάσταση των μικρομεσαίων επιχειρήσεων.
- (60) Το καθεστώς εποπτείας θα πρέπει να περιλαμβάνει μια απαίτηση ευαισθησίας κινδύνου, η οποία θα βασίζεται σε μελλοντικό υπολογισμό, προκειμένου να εξασφαλίζεται η ακριβής και έγκαιρη παρέμβαση των αρμόδιων αρχών (απαίτηση κεφαλαίου φερεγγυότητας) και ένα ελάχιστο επίπεδο ασφάλειας κάτω από το οποίο δεν θα πρέπει να μειώνονται οι χρηματοπιστωτικοί πόροι (ελάχιστη κεφαλαιακή απαίτηση). Και οι δύο αυτές κεφαλαιακές απαιτήσεις θα πρέπει να εναρμονισθούν σε όλη την Κοινότητα, προκειμένου να επιτευχθεί ομοιόμορφο επίπεδο προστασίας των αντισυμβαλλομένων. Για την καλή λειτουργία της παρούσας οδηγίας, θα πρέπει να υπάρχει επαρκής βαθμίδα παρέμβασης μεταξύ των ελάχιστων κεφαλαιακών απαιτήσεων και των κεφαλαιακών απαιτήσεων φερεγγυότητας.
- (61) Για τον μετριασμό της ενδεχόμενης εμφάνισης ανεπιθύμητων προκυκλικών φαινομένων του χρηματοπιστωτικού συστήματος και για να μην υποχρεούνται αδικαιολόγητα οι ασφαλιστικές και οι αντασφαλιστικές επιχειρήσεις να αντλούν πρόσθετα κεφάλαια ή να πωλούν τις επενδύσεις τους ως αποτέλεσμα πρόσκαιρων δυσμενών διακυμάνσεων στις χρηματοπιστωτικές αγορές, η έννοια «κίνδυνος αγοράς» του τυποποιημένου μαθηματικού τύπου για τον υπολογισμό της απαίτησης περιθωρίου φερεγγυότητας θα πρέπει να περιλαμβάνει μηχανισμό συμμετρικής προσαρμογής για τις μεταβολές στο

- επίπεδο των τιμών μετοχών. Επιπλέον, σε περίπτωση ασυνήθιστης πτώσης στις χρηματιστικές αγορές και οσάκις αυτός ο συμμετρικός μηχανισμός προσαρμογής δεν επαρκεί να επιτρέψει στις επιχειρήσεις ασφάλισης και αντασφάλισης να συμμορφωθούν προς την απαίτηση κεφαλαίου φερεγγυότητάς τους, θα πρέπει επίσης να προβλεφθεί η δυνατότητα των εποπτικών αρχών να παρατείνουν το χρονικό διάστημα μέσα στο οποίο οι επιχειρήσεις ασφάλισης και αντασφάλισης απαιτείται να επαναφέρουν ένα επίπεδο επιλέξιμων ιδίων κεφαλαίων που να καλύπτει την απαίτηση κεφαλαίου φερεγγυότητας.
- (62) Η απαίτηση κεφαλαίου φερεγγυότητας θα πρέπει να αντικατοπτρίζει ένα επίπεδο επιλέξιμων ιδίων κεφαλαίων που να επιτρέπει στις ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις να απορροφούν σημαντικές ζημιές και να παρέχει την εύλογη βεβαιότητα στους αντισυμβαλλομένους και τους δικαιούχους ότι οι πληρωμές θα γίνονται εμπρόθεσμα.
- (63) Προκειμένου να διασφαλισθεί ότι οι επιχειρήσεις ασφάλισης και αντασφάλισης διαθέτουν επιλέξιμα ίδια κεφάλαια που καλύπτουν τις κεφαλαιακές απαιτήσεις φερεγγυότητας σε διαρκή βάση, λαμβανομένων υπόψη τυχόν μεταβολών στο προφίλ κινδύνου τους, οι επιχειρήσεις αυτές θα πρέπει να υπολογίζουν τις κεφαλαιακές απαιτήσεις φερεγγυότητας τουλάχιστον κάθε χρόνο, να τις παρακολουθούν σε διαρκή βάση και να τις επανυπολογίζουν όποτε μεταβάλλεται σημαντικά το προφίλ κινδύνου.
- (64) Προκειμένου να προωθηθεί η χρηστή διαχείριση κινδύνου και να ευθυγραμμισθούν οι ρυθμιστικές κεφαλαιακές απαιτήσεις με τις πρακτικές της βιομηχανίας, η απαίτηση κεφαλαίου φερεγγυότητας θα πρέπει να ορισθεί ως το οικονομικό κεφάλαιο το οποίο πρέπει να διαθέτουν οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις ώστε να εξασφαλισθεί ότι η πώληση θα επέρχεται το πολύ μια φορά στις 200 περιπτώσεις ή, εναλλακτικά, ότι οι επιχειρήσεις αυτές θα εξακολουθήσουν να είναι σε θέση, με πιθανότητα τουλάχιστον 99,5 %, να ανταποκρίνονται στις υποχρεώσεις τους προς τους αντισυμβαλλομένους και τους δικαιούχους για τους επόμενους 12 μήνες. Το οικονομικό αυτό κεφάλαιο θα πρέπει να υπολογίζεται βάσει του πραγματικού προφίλ κινδύνου των εν λόγω επιχειρήσεων, λαμβανομένης υπόψη των επιπτώσεων πιθανών τεχνικών μείωσης του κινδύνου, καθώς και των επιπτώσεων της διαφοροποίησης.
- (65) Θα πρέπει να προβλεφθεί η κατάρτιση ενός τυποποιημένου μαθηματικού τύπου για τον υπολογισμό της απαίτησης περιθωρίου φερεγγυότητας, η οποία θα επιτρέπει σε όλες τις ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις να εκτιμούν το οικονομικό κεφάλαιό τους. Η δομή του τυποποιημένου μαθηματικού τύπου θα πρέπει να ακολουθεί σπονδυλωτή προσέγγιση, πράγμα που σημαίνει ότι, σε πρώτη φάση, θα πρέπει να εκτιμάται η μεμονωμένη έκθεση σε κάθε κατηγορία κινδύνου και, σε δεύτερη φάση, τα αποτελέσματα αυτά να αθροίζονται. Οσάκις η χρησιμοποίηση παραμέτρων που αφορούν αποκλειστικά τη συγκεκριμένη επιχείρηση επιτρέπει την πιστότερη απεικόνιση του πραγματικού προφίλ ασφαλιστικού κινδύνου, τούτο θα πρέπει να επιτρέπεται, υπό την προϋπόθεση ότι οι παράμετροι αυτές λαμβάνονται με χρησιμοποίηση τυποποιημένης μεθόδου.
- (66) Θα πρέπει να προβλεφθούν απλουστευμένες προσεγγίσεις για τον υπολογισμό της απαίτησης κεφαλαίου φερεγγυότητας σύμφωνα με τον τυποποιημένο μαθηματικό τύπο, αντίστοιχες προς την ειδική κατάσταση των μικρομεσαίων επιχειρήσεων.
- (67) Κατ' αρχήν, η νέα, βασισμένη στον κίνδυνο, προσέγγιση δεν περιλαμβάνει την έννοια των ποσοτικών επενδυτικών ορίων και των κριτηρίων επιλεξιμότητας των στοιχείων ενεργητικού. Εντούτοις, θα πρέπει να επιτρέπεται η θέσπιση ποσοτικών επενδυτικών ορίων και των κριτηρίων επιλεξιμότητας των στοιχείων ενεργητικού προκειμένου να αντιμετωπίζονται κίνδυνοι που δεν καλύπτονται επαρκώς από τμήματα του τυποποιημένου μαθηματικού τύπου.
- (68) Σύμφωνα με την προσέγγιση με γνώμονα τον κίνδυνο, όσον αφορά την απαίτηση κεφαλαίου φερεγγυότητας, θα πρέπει να επιτρέπεται, σε συγκεκριμένες περιπτώσεις, η χρησιμοποίηση τμηματικών ή πλήρων εσωτερικών μοντέλων για τον υπολογισμό της απαίτησης αυτής, αντί του τυποποιημένου μαθηματικού τύπου. Προκειμένου να εξασφαλισθεί ισοδύναμο επίπεδο προστασίας των αντισυμβαλλομένων και των δικαιούχων, τα εσωτερικά αυτά μοντέλα θα πρέπει να υπόκεινται σε προηγούμενη έγκριση των εποπτικών αρχών βάσει εναρμονισμένων διαδικασιών και προδιαγραφών.
- (69) Αν το ποσό των επιλέξιμων βασικών ιδίων κεφαλαίων μειωθεί κάτω της ελάχιστης κεφαλαιακής απαίτησης, η άδεια των ασφαλιστικών και αντασφαλιστικών επιχειρήσεων θα πρέπει να ανακαλείται, εφόσον οι επιχειρήσεις αυτές δεν είναι σε θέση να αποκαταστήσουν το ποσό των βασικών ιδίων κεφαλαίων στο επίπεδο της ελάχιστης κεφαλαιακής απαίτησης εντός σύντομου χρονικού διαστήματος.
- (70) Οι ελάχιστες κεφαλαιακές απαιτήσεις θα πρέπει να διασφαλίζουν ένα ελάχιστο επίπεδο κάτω από το οποίο δεν θα πρέπει να πέφτει το ύψος των χρηματοοικονομικών πόρων. Είναι αναγκαίο, ο υπολογισμός του επιπέδου να γίνεται με έναν απλό τύπο στον οποίο να προβλέπεται κατώτατο και ανώτατο όριο με βάση τις βασιζόμενες στον κίνδυνο κεφαλαιακές απαιτήσεις φερεγγυότητας, προκειμένου να είναι δυνατή η κλιμάκωση της εποπτικής παρέμβασης, και τούτο να βασίζεται σε δεδομένα υποκείμενα σε λογιστικό έλεγχο.
- (71) Οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις θα πρέπει να διαθέτουν στοιχεία ενεργητικού ποιότητας τέτοιας που να καλύπτει τις συνολικές χρηματοπιστωτικές ανάγκες τους. Η διαχείριση των επενδύσεων των ασφαλιστικών και αντασφαλιστικών επιχειρήσεων θα πρέπει να είναι σύμφωνη με την «αρχή της συνετής διαχείρισης».
- (72) Τα κράτη μέλη δεν θα πρέπει να απαιτούν από τις ασφαλιστικές και τις αντασφαλιστικές επιχειρήσεις να επενδύουν τα περιουσιακά τους στοιχεία σε συγκεκριμένες κατηγορίες ενεργητικού, δεδομένου ότι αυτού του είδους οι απαιτήσεις ενδέχεται να μην συμβιβάζονται με τα μέτρα ελευθέρωσης των κινήσεων κεφαλαίων που προβλέπει στο άρθρο 56 της συνθήκης.
- (73) Είναι αναγκαίο να απαγορευθούν διατάξεις που επιτρέπουν στα κράτη μέλη να απαιτούν την ενεχυρίαση περιουσιακών στοιχείων για την κάλυψη των τεχνικών προβλέψεων ασφαλιστικής ή αντασφαλιστικής επιχείρησης, όποια μορφή κι αν έχουν αυτές οι απαιτήσεις, όταν ο ασφαλιστής αντασφαλίζεται από ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση που έχει λάβει άδεια δυνάμει της παρούσας οδηγίας, ή από επιχείρηση τρίτης χώρας, το καθεστώς εποπτείας της οποίας θεωρείται ισοδύναμο.

- (74) Το νομικό πλαίσιο δεν έχει προβλέψει ακόμη λεπτομερή κριτήρια για την προληπτική αξιολόγηση προτεινόμενης απόκτησης συμμετοχής, ούτε διαδικασία για την εφαρμογή τους. Απαιτείται η διευκρίνιση των κριτηρίων και της διαδικασίας προληπτικής αξιολόγησης για την παροχή της αναγκαίας ασφάλειας δικαίου, σαφήνειας και προβλεψιμότητας όσον αφορά τη διαδικασία αξιολόγησης, καθώς και τα αποτελέσματά της. Τα εν λόγω κριτήρια και διαδικασίες έχουν εισαχθεί με τις διατάξεις της οδηγίας 2007/44/EK. Όσον αφορά την ασφάλιση και την αντασφάλιση, οι διατάξεις αυτές θα πρέπει, ως εκ τούτου, να κωδικοποιηθούν και να ενσωματωθούν στην παρούσα οδηγία.
- (75) Η επίτευξη της μέγιστης δυνατής εναρμόνισης των εν λόγω διαδικασιών και προληπτικών αξιολογήσεων σε ολόκληρη την Κοινότητα είναι, συνεπώς, πολύ σημαντική. Ωστόσο, οι διατάξεις για τις ειδικές συμμετοχές δεν θα πρέπει να εμποδίζουν τα κράτη μέλη να επιβάλλουν την ενημέρωση των αρμοδίων αρχών για αποκτήσεις συμμετοχών κάτω των ελάχιστων ορίων, εφόσον το κράτος μέλος δεν επιβάλλει, για τον σκοπό αυτό, περισσότερα του ενός πρόσθετα όρια κάτω του 10 %. Ούτε θα πρέπει να εμποδίζει τις αρμόδιες αρχές να παρέχουν γενικές κατευθύνσεις για τις περιπτώσεις κατά τις οποίες θα πρέπει να θεωρείται ότι οι συμμετοχές αυτές οδηγούν σε σημαντική επιρροή.
- (76) Ενόψει της αυξημένης κινητικότητας των πολιτών της Ένωσης, η ασφάλιση αστικής ευθύνης από την κυκλοφορία αυτοκινήτων οχημάτων παρέχεται όλο και περισσότερο σε δια-συνοριακή βάση. Προκειμένου να εξασφαλισθεί η συνεχιζόμενη ομαλή λειτουργία του συστήματος πράσινης κάρτας και των συμφωνιών μεταξύ των εθνικών γραφείων ασφαλίσεως αυτοκινήτων, ενδείκνυται να μπορούν τα κράτη μέλη να απαιτούν από τις ασφαλιστικές επιχειρήσεις που παρέχουν ασφάλιση αστικής ευθύνης από την κυκλοφορία αυτοκινήτων οχημάτων στο έδαφός τους μέσω παροχής υπηρεσιών να ενταχθούν και να συμμετάσχουν στη χρηματοδότηση του εθνικού γραφείου, καθώς και του εγγυητικού ταμείου που δημιουργείται σε κάθε κράτος μέλος. Το κράτος μέλος παροχής της υπηρεσίας θα πρέπει να απαιτεί από τις επιχειρήσεις που παρέχουν υπηρεσίες ασφαλίσεως αστικής ευθύνης από την κυκλοφορία αυτοκινήτων οχημάτων να διορίζουν αντιπρόσωπο στο έδαφός του, ο οποίος θα συγκεντρώνει όλες τις αναγκαίες πληροφορίες σχετικά με αποζημιώσεις και θα εκπροσωπεί την ασφαλιστική επιχείρηση.
- (77) Στο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς, η δυνατότητα πρόσβασης στο ευρύτερο δυνατό φάσμα ασφαλιστικών προϊόντων στην Κοινότητα αποβαίνει προς το συμφέρον των αντισυμβαλλομένων. Εναπόκειται στο κράτος μέλος της υποχρέωσης ή στο κράτος μέλος όπου βρίσκεται ο κίνδυνος να μεριμνά, ώστε να μην υπάρχει στο έδαφός του κανένα εμπόδιο για την εμπορία όλων των ασφαλιστικών προϊόντων που προσφέρονται στην Κοινότητα, ενόσω η εμπορία των προϊόντων αυτών δεν αντιβαίνει στις διατάξεις περί προστασίας του γενικού συμφέροντος που ισχύουν στο εν λόγω κράτος μέλος και στο μέτρο που το γενικό συμφέρον δεν διασφαλίζεται από τους κανόνες του κράτους μέλους καταγωγής.
- (78) Θα πρέπει να προβλεφθεί ένα καθεστώς κυρώσεων που θα επιβάλλεται στην περίπτωση κατά την οποία, στο κράτος μέλος της υποχρέωσης ή στο κράτος μέλος στο οποίο ευρίσκεται ο κίνδυνος, μια ασφαλιστική επιχείρηση δεν συμμορφώνεται προς διατάξεις για την προστασία του κοινού συμφέροντος.
- (79) Σε μια εσωτερική αγορά στον τομέα των ασφαλίσεων, οι καταναλωτές διαθέτουν μεγαλύτερο πεδίο επιλογής και μεγαλύτερη ποικιλία συμβάσεων. Για να επωφεληθούν πλήρως από την ποικιλομορφία και τον αυξημένο ανταγωνισμό, θα πρέπει να ενημερώνονται επαρκώς πριν από τη σύναψη της σύμβασης και καθ' όλη τη διάρκειά της, προκειμένου να είναι δυνατή η επιλογή του καταλληλότερου για τις ανάγκες τους προϊόντος.
- (80) Μια ασφαλιστική επιχείρηση που προτείνει συμβάσεις βοήθειας θα πρέπει να διαθέτει τα μέσα που να της επιτρέπουν να παρέχει, μέσα σε εύλογες προθεσμίες, τις παροχές εις είδος που προσφέρει. Θα πρέπει να θεσπισθούν ειδικές διατάξεις σχετικά με τον υπολογισμό της απαίτησης κεφαλαίου φερεγγυότητας, καθώς και του κατώτατου επιπέδου της ελάχιστης κεφαλαιακής απαίτησης που θα πρέπει να διαθέτει η προαναφερόμενη επιχείρηση.
- (81) Η αποτελεσματική άσκηση της κοινοτικής συνασφάλισης για δραστηριότητες οι οποίες, από τη φύση ή τη σπουδαιότητά τους, μπορούν να καλύπτονται από τη διεθνή συνασφάλιση θα πρέπει να διευκολύνεται με ένα ελάχιστο συντονισμού ώστε να αποφεύγονται οι στρεβλώσεις του ανταγωνισμού και οι ανισότητες μεταχειρίσεως. Στο πλαίσιο αυτό, η εκτίμηση των αποζημιώσεων και ο καθορισμός του ελάχιστου ύψους του τεχνικών προβλέψεων θα πρέπει να γίνεται από τον κύριο ασφαλιστή. Επίσης, θα πρέπει να προβλεφθεί ιδιαίτερη συνεργασία στον τομέα της κοινοτικής συνασφάλισης μεταξύ των αρχών εποπτείας των κρατών μελών καθώς και μεταξύ των αρχών αυτών και της Επιτροπής.
- (82) Για την προστασία των ασφαλισμένων, θα πρέπει να εναρμονισθούν οι εθνικές νομοθεσίες που αφορούν την ασφάλιση νομικής προστασίας. Θα πρέπει, κατά το δυνατόν, να αποτρέπεται κάθε κίνδυνος σύγκρουσης συμφερόντων, ιδίως εκ του γεγονότος ότι ο ασφαλιστής καλύπτει κάποιον άλλο ασφαλισμένο ή καλύπτει τον ασφαλισμένο κατά κινδύνων νομικής προστασίας και κάθε άλλου κλάδου και, στην περίπτωση που ανακύπτει παρόμοια σύγκρουση, θα πρέπει να εμποδίζεται ή να επιλύεται στο μέτρο του δυνατού. Προς τον σκοπό αυτό, το κατάλληλο επίπεδο προστασίας των αντισυμβαλλομένων μπορεί να επιτυγχάνεται με διάφορους τρόπους. Ανεξάρτητα από την εναλλακτική λύση που γίνεται δεκτή, τα συμφέροντα των ασφαλισμένων θα πρέπει να διασφαλίζονται με ισοδύναμο τρόπο.
- (83) Οι διενέξεις περί νομικής προστασίας μεταξύ της ασφαλιστικής επιχείρησης που παρέχει ασφάλιση νομικής προστασίας και των ασφαλισμένων θα πρέπει να επιλύονται με τον δικαιότερο και ταχύτερο τρόπο. Συνεπώς, είναι σκόπιμο να προβλέπεται στα ασφαλιστήρια συμβόλαια νομικής προστασίας η προσφυγή σε διαιτησία ή σε άλλη διαδικασία που παρέχει αντίστοιχες εγγυήσεις.
- (84) Σε ορισμένα κράτη μέλη, η ιδιωτική ή η προαιρετική ασφάλιση ασθένειας αντικαθιστά, εν μέρει ή πλήρως, την κάλυψη ασθένειας που παρέχεται από τα καθεστώτα κοινωνικής ασφάλισης. Η ιδιόμορφη φύση αυτής της ασφάλισης ασθένειας τη διακρίνει από άλλους κλάδους ασφάλισης ζημιών και από την ασφάλιση ζωής, στο μέτρο που είναι απαραίτητο να εξασφαλισθεί ότι οι αντισυμβαλλόμενοι διαθέτουν ουσιαστική πρόσβαση σε ιδιωτική ή προαιρετική ασφάλιση ασθένειας

ανεξάρτητα από την ηλικία ή το προφίλ κινδύνου τους. Η φύση και οι κοινωνικές συνέπειες των ασφαλιστικών συμβάσεων ασθενείας δικαιολογούν την απαίτηση, από τις αρχές εποπτείας του κράτους μέλους όπου βρίσκεται ο κίνδυνος, της συστηματικής κοινοποίησης των γενικών και ειδικών όρων των συμβάσεων, προκειμένου να επαληθεύουν ότι οι συμβάσεις αυτές αντικαθιστούν εν μέρει ή πλήρως την κάλυψη που παρέχει το καθεστώς κοινωνικής ασφάλισης. Η επαλήθευση αυτή δεν θα πρέπει να αποτελεί προϋπόθεση για την εμπορία των προϊόντων.

(85) Ορισμένα κράτη μέλη έχουν θεσπίσει, προς τον σκοπό αυτό, ειδικές νομικές διατάξεις. Προς το γενικό συμφέρον, θα πρέπει να είναι δυνατό να θεσπίζονται ή να διατηρούνται νομικές διατάξεις στο μέτρο που δεν περιορίζουν υπερβολικά το δικαίωμα εγκατάστασης ή την ελευθερία παροχής υπηρεσιών, υπό την προϋπόθεση ότι οι διατάξεις αυτές εφαρμόζονται με τον ίδιο ακριβώς τρόπο. Η φύση των εν λόγω διατάξεων μπορεί να ποικίλλει ανάλογα με την υφισταμένη κατάσταση σε κάθε κράτος μέλος. Ο στόχος της προστασίας του γενικού συμφέροντος μπορεί επίσης να επιτυγχάνεται απαιτώντας από τις επιχειρήσεις, που προσφέρουν ιδιωτική ή προαιρετική ασφάλιση ασθενείας, να προτείνουν διάφορα υποδείγματα συμβάσεων, με κάλυψη ευθυγραμμισμένη προς αυτή των νομικών καθεστώτων κοινωνικής ασφάλισης και με ασφαλιστρα ισοποσα ή κατώτερα από το ανώτατο ορισθέν ποσό, και να συμμετέχουν σε συστήματα αντιστάθμισης των ζημιών. Θα μπορούσε επίσης να απαιτείται η τεχνική βάση της ιδιωτικής ή προαιρετικής ασφάλισης ασθενείας να είναι ανάλογη προς αυτή της ασφάλειας ζωής.

(86) Τα κράτη μέλη υποδοχής θα πρέπει να μπορούν να απαιτούν από κάθε ασφαλιστική επιχείρηση που εφαρμόζει στο έδαφός τους, με δική της ευθύνη, την υποχρεωτική ασφάλιση κατά των εργατικών ατυχημάτων, την τήρηση των ειδικών διατάξεων που προβλέπονται στην εθνική τους νομοθεσία σχετικά με την ασφάλιση αυτή. Εντούτοις, η απαίτηση αυτή δεν θα πρέπει να εφαρμόζεται όσον αφορά τις διατάξεις που σχετικές με τη χρηματοπιστωτική εποπτεία, που υπάγονται στην αποκλειστική αρμοδιότητα του κράτους μέλους καταγωγής.

(87) Ορισμένα κράτη μέλη δεν υποβάλλουν τις ασφαλιστικές πράξεις σε κανενός είδους έμμεση φορολογία, ενώ τα περισσότερα κράτη μέλη επιβάλλουν στις πράξεις αυτές ειδικές φορολογικές επιβαρύνσεις και άλλες μορφές εισφορών, συμπεριλαμβανομένων των προσαυξήσεων που προορίζονται για τους οργανισμούς αντιστάθμισης. Υπάρχουν αισθητές διαφορές ως προς τη διάρθρωση και τους συντελεστές αυτών των φορολογικών επιβαρύνσεων και εισφορών, μεταξύ των κρατών μελών που τις επιβάλλουν. Θα πρέπει να αποφεύγονται στρεβλώσεις του ανταγωνισμού οφειλόμενες στις υπάρχουσες διαφορές στον τομέα των ασφαλιστικών υπηρεσιών μεταξύ των κρατών μελών. Εν αναμονή της εναρμόνισης, η εφαρμογή του φορολογικού καθεστώτος και άλλων μορφών εισφορών που προβλέπονται στο κράτος μέλος στο οποίο εντοπίζεται ο κίνδυνος ή αναλαμβάνεται η υποχρέωση μπορεί να επιτρέψει την αντιμετώπιση αυτού του προβλήματος, εναπόκειται δε στα κράτη μέλη να προβαίνουν σε ρυθμίσεις που να εξασφαλίζουν την εισπραξη των εν λόγω φορολογικών επιβαρύνσεων και εισφορών.

(88) Τα κράτη μέλη τα οποία δεν υπόκεινται στην εφαρμογή του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 593/2008 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 17ης Ιουνίου 2008, σχετικά με τη νομοθεσία που εφαρμόζεται στις συμβατικές

υποχρεώσεις (Ρώμη Ι) ⁽¹⁾, θα πρέπει, σύμφωνα με την παρούσα οδηγία, να εφαρμόζουν τις διατάξεις του εν λόγω κανονισμού προκειμένου να προσδιορίσουν το εφαρμοστέο δίκαιο για τις ασφαλιστικές συμβάσεις που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 7 του εν λόγω κανονισμού.

(89) Προκειμένου να ληφθούν υπόψη οι διεθνείς πτυχές της ανασφάλισης, θα πρέπει να θεσπισθεί διάταξη που να επιτρέπει τη σύναψη διεθνών συμφωνιών με τρίτες χώρες, και με σκοπό τον προσδιορισμό των μέσων εποπτείας των οντοτήτων ανασφάλισης που δραστηριοποιούνται στην επικράτεια καθενός από τα συμβαλλόμενα μέρη. Επίσης, θα πρέπει να προβλεφθεί ευέλικτη διαδικασία με την οποία να διαπιστώνεται η ισοδυναμία των εποπτικών ελέγχων έναντι των τρίτων χωρών σε κοινοτική βάση, έτσι ώστε να βελτιωθεί η απελευθέρωση των ανασφαλιστικών υπηρεσιών στις τρίτες χώρες, είτε μέσω του δικαιώματος εγκατάστασης είτε μέσω της ελευθερίας διασυνοριακής παροχής υπηρεσιών.

(90) Λόγω της ιδιομορφίας των δραστηριοτήτων ανασφάλισης πεπερασμένου κινδύνου, τα κράτη μέλη θα πρέπει να εξασφαλίζουν ότι οι ασφαλιστικές και ανασφαλιστικές επιχειρήσεις που συνάπτουν συμβάσεις ανασφάλισης πεπερασμένου κινδύνου ή ασκούν δραστηριότητες ανασφάλισης πεπερασμένου κινδύνου είναι σε θέση να προσδιορίζουν, να υπολογίζουν και να ελέγχουν ικανοποιητικά τους κινδύνους που απορρέουν από τις εν λόγω συμβάσεις ή δραστηριότητες.

(91) Θα πρέπει να θεσπισθούν κατάλληλοι κανόνες σχετικά με τους Φορείς Ειδικού Σκοπού οι οποίοι αναλαμβάνουν κινδύνους από ασφαλιστικές και ανασφαλιστικές επιχειρήσεις χωρίς να είναι οι ίδιοι ασφαλιστικές ή ανασφαλιστικές επιχειρήσεις. Τα ανακτήσιμα ποσά από Φορέα Ειδικού Σκοπού θα πρέπει να θεωρούνται ποσά που μπορούν να εκπίπτουν βάσει συμβάσεων ανασφάλισης ή αντεκχώρησης.

(92) Οι Φορείς Ειδικού Σκοπού που έχουν λάβει άδεια πριν από τις 31 Οκτωβρίου 2012 θα πρέπει να υπόκεινται στο δίκαιο του κράτους μέλους που τους χορήγησε την άδεια. Ωστόσο, προκειμένου να αποφεύγεται η καταχρηστική επιλογή του ευνοϊκότερου καθεστώτος εποπτείας, οιαδήποτε νέα δραστηριότητα τέτοιου Φορέα Ειδικού Σκοπού μετά τις 31 Οκτωβρίου 2012 θα πρέπει να υπόκειται στις διατάξεις της παρούσας οδηγίας.

(93) Δεδομένου του διαρκώς αυξανόμενου διασυνοριακού χαρακτήρα του ασφαλιστικού τομέα, θα πρέπει να μειωθούν όσο το δυνατόν περισσότερο οι αποκλίσεις μεταξύ των καθεστώτων των κρατών μελών για τους Φορείς Ειδικού Σκοπού που υπόκεινται στις διατάξεις της παρούσας οδηγίας, λαμβανομένων υπόψη των εκάστοτε διαρθρώσεων εποπτείας.

(94) Θα πρέπει να συνεχισθεί το έργο που αφορά τους Φορείς Ειδικού Σκοπού, και στο πλαίσιο αυτό να λαμβάνεται υπόψη το έργο που έχει επιτελεσθεί σε άλλους οικονομικούς τομείς.

(95) Τα μέτρα για την άσκηση εποπτείας ασφαλιστικών και ανασφαλιστικών επιχειρήσεων στο πλαίσιο ομίλου θα πρέπει να επιτρέπουν στις αρμόδιες αρχές που ασκούν εποπτεία επί μιας ασφαλιστικής ή ανασφαλιστικής επιχείρησης να προβαίνουν σε πιο τεκμηριωμένη εκτίμηση της χρηματοοικονομικής κατάστασής της.

⁽¹⁾ ΕΕ L 177 της 4.7.2008, σ. 6.

- (96) Αυτή η εποπτεία σε επίπεδο ομίλου θα πρέπει να συμπεριλαμβάνει, κατά το δυνατόν, τις ασφαλιστικές εταιρείες χαρτοφυλακίου και τις ασφαλιστικές εταιρείες χαρτοφυλακίου μεικτής δραστηριότητας. Εντούτοις, η παρούσα οδηγία ουδόλως θα πρέπει να συνεπάγεται ότι τα κράτη μέλη υποχρεούνται να ασκούν εποπτεία επί των επιχειρήσεων αυτών σε ατομική βάση.
- (97) Επειδή η εξατομικευμένη εποπτεία των ασφαλιστικών και ανασφαλιστικών επιχειρήσεων παραμένει βασική αρχή της εποπτείας στον ασφαλιστικό τομέα, είναι απαραίτητο να ορισθεί ποιες επιχειρήσεις υπάγονται στο πεδίο της εποπτείας σε επίπεδο ομίλου.
- (98) Με την επιφύλαξη του κοινοτικού και του διεθνούς δικαίου, οι επιχειρήσεις, ιδίως οι ενώσεις αλληλασφάλισης ή αλληλασφαλιστικού τύπου, θα πρέπει να συσπειρωθούν με τη δημιουργία συγκεντρωτικών φορέων ή ομάδων, όχι με δεσμούς κεφαλαίου αλλά με την ανάπτυξη επίσημων ισχυρών και μακρόπννων σχέσεων με συμβατική ή άλλη εμπράγματη αναγνώριση που να εγγυάται την οικονομική αλληλεγγύη μεταξύ των επιχειρήσεων αυτών. Όταν ασκείται δεσπόζουσα επιρροή μέσω κεντρικού συντονισμού, οι επιχειρήσεις αυτές θα πρέπει να υπόκεινται σε εποπτεία σύμφωνα με τους κανόνες που προβλέπονται για τους ομίλους με κεφαλαιακούς δεσμούς, ώστε να προστατεύονται επαρκώς οι αντισυμβαλλόμενοι και να εξασφαλίζονται ίσοι όροι ανταγωνισμού μεταξύ των ομίλων.
- (99) Η εποπτεία σε επίπεδο ομίλου θα πρέπει, εν πάση περιπτώσει, να ασκείται στο επίπεδο της τελευταίας μητρικής επιχείρησης που έχει την έδρα της στην Κοινότητα. Εντούτοις, τα κράτη μέλη θα πρέπει να μπορούν να επιτρέπουν στις αρμόδιες αρχές τους να ασκούν εποπτεία σε επίπεδο ομίλου σε περιορισμένο αριθμό κατώτερων επιπέδων, εφόσον το κρίνουν απαραίτητο.
- (100) Είναι απαραίτητο να υπολογίζεται η κατάσταση προσαρμοσμένης φερεγγυότητας των ασφαλιστικών ή ανασφαλιστικών επιχειρήσεων που ανήκουν σε ασφαλιστικό όμιλο.
- (101) Οι ενοποιημένες κεφαλαιακές απαιτήσεις φερεγγυότητας για έναν όμιλο θα πρέπει να λαμβάνουν υπόψη τη συνολική διαφοροποίηση των κινδύνων που υπάρχει στο σύνολο των επιχειρήσεων ασφάλισης και ανασφάλισης του ομίλου, ούτως ώστε να αντικατοπτρίζονται δεόντως οι κίνδυνοι στους οποίους εκτίθεται ο όμιλος.
- (102) Οι ασφαλιστικές και ανασφαλιστικές επιχειρήσεις που ανήκουν σε όμιλο θα πρέπει να μπορούν να ζητούν την έγκριση εσωτερικού μοντέλου που θα χρησιμοποιείται για τον υπολογισμό της φερεγγυότητας, τόσο σε επίπεδο ομίλου όσο και μεμονωμένα.
- (103) Μολονότι ορισμένες διατάξεις της παρούσας οδηγίας προβλέπουν ρητά διαμεσολαβητικό ή συμβουλευτικό ρόλο της CEIOPS, τούτο δεν θα πρέπει να αποκλείει την ανάληψη διαμεσολαβητικού ή συμβουλευτικού ρόλου εκ μέρους της CEIOPS και στο πλαίσιο άλλων διατάξεων.
- (104) Η παρούσα οδηγία αντικατοπτρίζει ένα καινοτόμο μοντέλο εποπτείας στο πλαίσιο του οποίου ανατίθεται βασικός ρόλος σε έναν επόπτη ομίλου, ενώ παράλληλα αναγνωρίζεται και διατηρείται ο σημαντικός ρόλος του μεμονωμένου επόπτη. Οι εξουσίες και οι ευθύνες των εποπτών συμβαδίζουν με την υποχρέωση λογοδοσίας τους.
- (105) Θα πρέπει όλοι οι αντισυμβαλλόμενοι και οι δικαιούχοι να αντιμετωπίζονται ισότιμα, ανεξάρτητα από την εθνικότητα ή τον τόπο διαμονής τους. Για τον σκοπό αυτό, τα κράτη μέλη θα πρέπει να διασφαλίζουν ότι όλα τα μέτρα που λαμβάνει μια αρχή εποπτείας με βάση την εντολή της σε εθνικό επίπεδο δεν θεωρούνται αντίθετα προς τα συμφέροντα του οικείου κράτους μέλους ή των αντισυμβαλλομένων και των δικαιούχων στο οικείο κράτος μέλος. Σε όλες τις περιπτώσεις διακανονισμού απαιτήσεων και εκκαθαρίσεων, τα στοιχεία ενεργητικού θα πρέπει να διανέμονται σε ισότιμη βάση σε όλους τους ενδιαφερομένους αντισυμβαλλόμενους, ανεξάρτητα από την εθνικότητα ή τον τόπο διαμονής τους.
- (106) Είναι απαραίτητο να εξασφαλισθεί ότι τα ίδια κεφάλαια στο εσωτερικό του ομίλου είναι ικανοποιητικά κατανεμημένα και διατίθενται για την προστασία των αντισυμβαλλομένων και των δικαιούχων, εφόσον απαιτείται. Προς τον σκοπό αυτό, οι ασφαλιστικές και ανασφαλιστικές επιχειρήσεις στο πλαίσιο ομίλου θα πρέπει να διαθέτουν επαρκή ίδια κεφάλαια που να καλύπτουν την απαίτηση κεφαλαίου φερεγγυότητας.
- (107) Όλες οι εποπτικές αρχές που συμμετέχουν στην εποπτεία ομίλων θα πρέπει να μπορούν να κατανοούν τις λαμβανόμενες αποφάσεις, ιδίως όταν οι αποφάσεις αυτές λαμβάνονται από τον επόπτη ομίλου. Μόλις καθίστανται διαθέσιμες σε μία από τις εποπτικές αρχές, οι σχετικές πληροφορίες θα πρέπει, επομένως, να διαβιβάζονται στις άλλες εποπτικές αρχές, ούτως ώστε όλες οι εποπτικές αρχές να είναι σε θέση να σχηματίζουν άποψη βάσει των ίδιων πληροφοριών. Σε περίπτωση που οι ενδιαφερόμενες εποπτικές αρχές δεν μπορούν να καταλήξουν σε συμφωνία, θα πρέπει να ζητείται η ειδική γνώμη της CEIOPS για την επίλυση του ζητήματος.
- (108) Η φερεγγυότητα μιας ασφαλιστικής ή ανασφαλιστικής επιχείρησης η οποία είναι θυγατρική ασφαλιστικής εταιρείας χαρτοφυλακίου ή ασφαλιστικής ή ανασφαλιστικής επιχείρησης τρίτης χώρας μπορεί να επηρεασθεί από τους χρηματοοικονομικούς πόρους του ομίλου στον οποίο ανήκει και από την κατανομή των πόρων αυτών στο εσωτερικό του ομίλου. Συνεπώς, οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να έχουν τα μέσα για την άσκηση εποπτείας σε επίπεδο ομίλου και για τη λήψη των κατάλληλων μέτρων στο επίπεδο της ασφαλιστικής ή ανασφαλιστικής επιχείρησης οσάκις η φερεγγυότητά της υπονομεύεται ή ενδέχεται να υπονομευθεί.
- (109) Οι συγκεντρώσεις κινδύνου και οι συναλλαγές στο εσωτερικό του ομίλου μπορούν να επηρεάσουν τη χρηματοοικονομική κατάσταση των ασφαλιστικών ή ανασφαλιστικών επιχειρήσεων. Συνεπώς, οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να ασκούν εποπτεία επί συγκεντρώσεων κινδύνου και συναλλαγών στο εσωτερικό του ομίλου, λαμβάνοντας υπόψη τη φύση των σχέσεων μεταξύ τόσο ρυθμιζόμενων όσο και μη ρυθμιζόμενων οντοτήτων, συμπεριλαμβανομένων ασφαλιστικών εταιρειών χαρτοφυλακίου και ασφαλιστικών εταιρειών μεικτής δραστηριότητας, και να λαμβάνουν τα κατάλληλα μέτρα στο επίπεδο της ασφαλιστικής ή ανασφαλιστικής επιχείρησης οσάκις η φερεγγυότητά της υπονομεύεται ή ενδέχεται να υπονομευθεί.

- (110) Οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις στο πλαίσιο ομίλου θα πρέπει να διαθέτουν κατάλληλα συστήματα διακυβέρνησης, τα οποία θα υπόκεινται στην εποπτεία των αρμόδιων αρχών.
- (111) Οι οικείες αρχές εποπτείας θα πρέπει να διορίζουν επόπτη ομίλου για όλες τις ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις που υπόκεινται σε εποπτεία σε επίπεδο ομίλου. Τα δικαιώματα και οι υποχρεώσεις του επόπτη ομίλου θα πρέπει να περιλαμβάνουν τις ενδεδειγμένες εξουσίες συντονισμού και λήψης αποφάσεων. Οι οικείες αρχές εποπτείας των ασφαλιστικών και αντασφαλιστικών επιχειρήσεων που ανήκουν στον ίδιο όμιλο θα πρέπει να προβαίνουν σε διευθετήσεις συντονισμού των ενεργειών τους.
- (112) Δεδομένου ότι αυξάνονται διαρκώς οι αρμοδιότητες του επόπτη ομίλου, θα πρέπει να διασφαλισθεί ότι θα είναι αδύνατη η αυθαίρετη παράκαμψη των κριτηρίων επιλογής επόπτη ομίλου. Ιδιαίτερα, σε περιπτώσεις όπου για τον ορισμό επόπτη ομίλου θα λαμβάνονται υπόψη η διάρθρωση του ομίλου και η σχετική σημασία των δραστηριοτήτων ασφάλισης και αντασφάλισης σε διάφορες αγορές, οι εσωτερικές συναλλαγές και η αντασφάλιση του ομίλου δεν θα πρέπει να υπολογίζονται διπλά στην αξιολόγηση της σχετικής σημασίας τους σε μια αγορά.
- (113) Οι εποπτικές αρχές όλων των κρατών μελών στα οποία εδρεύουν επιχειρήσεις του ομίλου θα πρέπει να συμμετέχουν στην εποπτεία σε επίπεδο ομίλου ως Σώμα εποπτικών αρχών (το «Σώμα»). Θα πρέπει να έχουν όλες πρόσβαση στις πληροφορίες που είναι διαθέσιμες στις άλλες αρχές εποπτείας του Σώματος και να συμμετέχουν δυναμικά στη διαδικασία λήψης αποφάσεων. Θα πρέπει να προβλεφθεί συνεργασία μεταξύ των αρχών που είναι υπεύθυνες για την άσκηση εποπτείας των ασφαλιστικών και αντασφαλιστικών επιχειρήσεων, καθώς και μεταξύ των αρχών αυτών και των αρχών που είναι υπεύθυνες για την άσκηση εποπτείας των επιχειρήσεων που δραστηριοποιούνται σε άλλους χρηματοπιστωτικούς κλάδους.
- (114) Οι δραστηριότητες του Σώματος θα πρέπει να είναι ανάλογες της φύσης, της κλίμακας και της πολυπλοκότητας των εγγενών κινδύνων της επιχειρηματικής δραστηριότητας όλων των επιχειρήσεων που απαρτίζουν τον όμιλο και της διασυννοριακής διάστασης. Το Σώμα θα πρέπει να δημιουργείται προκειμένου να διασφαλισθεί ότι εφαρμόζονται ουσιαστικά, σύμφωνα με την παρούσα οδηγία, η συνεργασία, η ανταλλαγή πληροφοριών και οι διαδικασίες διαβούλευσης μεταξύ των εποπτικών αρχών στο πλαίσιο του Σώματος. Οι εποπτικές αρχές θα πρέπει να χρησιμοποιούν το Σώμα προκειμένου να προωθούν τη σύγκλιση των αντίστοιχων αποφάσεών τους και να συνεργάζονται στενά για τη διεκπεραίωση των εποπτικών δραστηριοτήτων τους στο πλαίσιο του ομίλου με εναρμονισμένα κριτήρια.
- (115) Η παρούσα οδηγία προβλέπει συμβουλευτικό ρόλο για την CEIOPS. Οι συμβουλές της CEIOPS προς την αρχή εποπτείας ομίλου δεν θα πρέπει να είναι δεσμευτικές για την αρχή αυτή κατά τη λήψη της απόφασής της. Κατά τη λήψη των αποφάσεών της, η αρχή εποπτείας ομίλου θα πρέπει να λαμβάνει πλήρως υπόψη τις συμβουλές αυτές και να αιτιολογεί οποιαδήποτε σημαντική απόκλιση της απόφασής της από αυτές.
- (116) Οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις που ανήκουν σε όμιλο επικεφαλής του οποίου είναι επιχείρηση που έχει την έδρα της εκτός της Κοινότητας θα πρέπει να υπόκεινται σε ισοδύναμες και κατάλληλες ρυθμίσεις εποπτείας σε επίπεδο ομίλου. Συνεπώς, είναι απαραίτητο να προβλεφθεί διαφάνεια των κανόνων και ανταλλαγή πληροφοριών με τις αρχές τρίτων χωρών κάθε φορά που αυτό είναι απαραίτητο. Προκειμένου να διασφαλίζεται η εναρμονισμένη προσέγγιση στον προσδιορισμό και την αξιολόγηση της ισοδυναμίας της εποπτείας της ασφάλισης και αντασφάλισης τρίτων χωρών, θα πρέπει να προβλέπεται η δυνατότητα της Επιτροπής να λαμβάνει δεσμευτικές αποφάσεις σχετικά με την ισοδυναμία καθεστώτων φερεγγυότητας τρίτων χωρών. Για τις τρίτες χώρες για τις οποίες δεν έχει λάβει απόφαση η Επιτροπή, η αξιολόγηση της ισοδυναμίας θα πρέπει να γίνεται από τον επόπτη ομίλου μετά από διαβούλευση με τις λοιπές αρμόδιες αρχές εποπτείας.
- (117) Εφόσον η εθνική νομοθεσία που αφορά τα μέτρα εξυγίανσης και τις διαδικασίες εκκαθάρισης δεν έχει εναρμονισθεί, είναι σκόπιμο να εξασφαλισθεί, στο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς, η αμοιβαία αναγνώριση των μέτρων εξυγίανσης των κρατών μελών καθώς και της νομοθεσίας που αφορά την εκκαθάριση ασφαλιστικών επιχειρήσεων, καθώς επίσης και η αναγκαία συνεργασία, λαμβανομένων υπόψη των αρχών της ενότητας, της καθολικότητας, του συντονισμού, της δημοσιότητας των εν λόγω μέτρων και της ισότιμης μεταχείρισης και προστασίας των ασφαλιστικών πιστωτών.
- (118) Θα πρέπει να εξασφαλισθεί ότι τα μέτρα εξυγίανσης που λαμβάνονται από την αρμόδια αρχή κράτους μέλους για τη διατήρηση ή την αποκατάσταση της οικονομικής ευρωστίας μιας ασφαλιστικής επιχείρησης και την αποφυγή, κατά το δυνατόν, της διαδικασίας εκκαθάρισης, επιφέρουν πλήρη αποτελέσματα σε όλη την Κοινότητα, χωρίς, εντούτοις, να θίγονται τα αποτελέσματα των μέτρων εξυγίανσης και των διαδικασιών εκκαθάρισης έναντι τρίτων χωρών.
- (119) Θα πρέπει να γίνεται διάκριση μεταξύ των αρχών που είναι αρμόδιες για τα μέτρα εξυγίανσης και τις διαδικασίες εκκαθάρισης και των αρχών εποπτείας των ασφαλιστικών επιχειρήσεων.
- (120) Ο ορισμός του «υποκαταστήματος» για λόγους αφερεγγυότητας θα πρέπει να λαμβάνει υπόψη, σύμφωνα με τις υφιστάμενες αρχές περί αφερεγγυότητας, την ενιαία νομική προσωπικότητα της ασφαλιστικής επιχείρησης. Εντούτοις, το δικαίωμα του κράτους μέλους καταγωγής θα πρέπει να καθορίζει τον τρόπο με τον οποίο θα αντιμετωπίζονται κατά την εκκαθάριση της εν λόγω ασφαλιστικής επιχείρησης, το ενεργητικό και το παθητικό των ανεξαρτητών προσώπων τα οποία τυγχάνουν μονίμως εξουσιοδοτημένα να ενεργούν ως αντιπρόσωποι της ασφαλιστικής επιχείρησης.
- (121) Θα πρέπει να θεσπισθούν οι προϋποθέσεις υπαγωγής στο πεδίο της παρούσας οδηγίας των εκκαθαριστικών διαδικασιών οι οποίες, παρόλο που δεν βασίζονται σε αφερεγγυότητα, συνεπάγονται την προνομιακή μεταχείριση των απαιτήσεων εξ ασφαλίσεως. Οι απαιτήσεις των εργαζομένων μιας ασφαλιστικής επιχείρησης που απορρέουν από σύμβαση εργασίας ή εργασιακή σχέση θα πρέπει να μπορούν να υποκαθίστανται από εθνικό σύστημα εγγύησης αποδοχών. Αυτές οι υποκατασταθείσες απαιτήσεις θα πρέπει να μπορούν να επωφεληθούν από τη μεταχείριση που προβλέπεται από το δικαίωμα του κράτους μέλους καταγωγής (lex concursus).

- (122) Η λήψη μέτρων εξυγίανσης δεν εμποδίζει την έναρξη διαδικασιών εκκαθάρισης. Οι διαδικασίες εκκαθάρισης θα πρέπει, συνεπώς, να μπορούν να κινούνται είτε εν ανυπαρξία είτε μετά τη λήψη μέτρων εξυγίανσης και μπορούν να τερματίζονται με συμβιβασμό ή άλλα ανάλογα μέτρα, στα οποία περιλαμβάνονται τα μέτρα εξυγίανσης.
- (123) Μόνον οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους καταγωγής θα πρέπει να εξουσιοδοτούνται να λαμβάνουν αποφάσεις για τις διαδικασίες εκκαθάρισης που αφορούν ασφαλιστικές επιχειρήσεις. Οι αποφάσεις θα πρέπει να παράγουν αποτελέσματα σε όλη την Κοινότητα και να αναγνωρίζονται από όλα τα κράτη μέλη. Οι αποφάσεις θα πρέπει να δημοσιεύονται σύμφωνα με τις προβλεπόμενες στο κράτος μέλος καταγωγής διαδικασίες, καθώς και στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*. Οι πληροφορίες θα πρέπει επίσης να τίθενται στη διάθεση των γνωστών πιστωτών οι οποίοι διαμένουν στην Κοινότητα, οι οποίοι θα πρέπει να έχουν το δικαίωμα να αναγγέλλουν απαιτήσεις ή να υποβάλλουν παρατηρήσεις.
- (124) Κατά τη διαδικασία εκκαθάρισης ασφαλιστικής επιχείρησης, θα πρέπει να λαμβάνεται υπόψη το σύνολο του ενεργητικού και του παθητικού της.
- (125) Όλες οι προϋποθέσεις της έναρξης, διεξαγωγής και περάτωσης της εκκαθαριστικής διαδικασίας θα πρέπει να διέπονται από το δίκαιο του κράτους μέλους καταγωγής.
- (126) Προκειμένου να εξασφαλισθεί η συντονισμένη δράση των κρατών μελών, οι αρχές εποπτείας του κράτους μέλους καταγωγής και οι αρχές εποπτείας όλων των άλλων κρατών μελών θα πρέπει να ενημερώνονται επείγοντως για την έναρξη της εκκαθαριστικής διαδικασίας.
- (127) Κατά τις διαδικασίες εκκαθάρισης, έχει υψίστη σημασία να δίδεται στους ασφαλισμένους, στους αντισυμβαλλομένους, στους δικαιούχους και σε κάθε ζημιωθέντα δικαίωμα άσκησης ευθείας αγωγής κατά της ασφαλιστικής επιχείρησης όσον αφορά απαίτηση εξ ασφαλιστικών πράξεων. Η προστασία αυτή δεν θα πρέπει να καλύπτει απαιτήσεις οι οποίες δεν προκύπτουν από υποχρεώσεις βάσει ασφαλιστηρίων συμβολαίων ή ασφαλιστικών πράξεων αλλά από αστική ευθύνη αντιπροσώπου κατά τη διάρκεια διαπραγματεύσεων, για τις οποίες σύμφωνα με το δίκαιο που διέπει το ασφαλιστήριο συμβόλαιο ή την ασφαλιστική πράξη, ο συγκεκριμένος αντιπρόσωπος δεν είναι υπεύθυνος δυνάμει του εν λόγω ασφαλιστηρίου ή της εν λόγω ασφαλιστικής πράξης. Προκειμένου να επιτευχθεί αυτό ο στόχος, τα κράτη μέλη θα πρέπει να μεριμνούν ώστε οι ασφαλιστικοί πιστωτές να τυγχάνουν ειδικής μεταχείρισης επιλέγοντας μεταξύ ισοδυνάμων μεθόδων, καμία από τις οποίες δεν θα πρέπει να εμποδίζει ένα κράτος μέλος να ορίζει σειρά κατάταξης μεταξύ διαφορετικών κατηγοριών ασφαλιστικών απαιτήσεων. Περαιτέρω, θα πρέπει να εξασφαλίζεται η κατάλληλη ισορροπία μεταξύ της προστασίας των ασφαλιστικών πιστωτών και άλλων προνομιακών πιστωτών που προστατεύονται από τη νομοθεσία του οικείου κράτους μέλους.
- (128) Η έναρξη της διαδικασίας εκκαθάρισης θα πρέπει να συνεπάγεται την ανάκληση της άδειας λειτουργίας που έχει χορηγηθεί στην ασφαλιστική επιχείρηση, εκτός αν αυτή η άδεια έχει ήδη ανακληθεί προηγουμένως.
- (129) Οι πιστωτές θα πρέπει να έχουν το δικαίωμα, κατά τη διαδικασία εκκαθάρισης, να αναγγέλλουν απαιτήσεις ή να υποβάλλουν γραπτές παρατηρήσεις. Οι απαιτήσεις πιστωτών που διαμένουν σε διαφορετικά κράτη μέλη από το κράτος μέλος καταγωγής θα πρέπει να αντιμετωπίζονται με τον ίδιο τρόπο, όπως και οι ισοδύναμες απαιτήσεις που προβάλλονται στο κράτος μέλος καταγωγής, ανεξαρτήτως εθνικότητας ή τύπου διαμονής.
- (130) Προκειμένου να προστατεύεται η εύλογη εμπιστοσύνη και η ασφάλεια ορισμένων συναλλαγών σε κράτη μέλη διαφορετικά από το κράτος μέλος καταγωγής, είναι απαραίτητο να καθοριστεί το δίκαιο που διέπει τα αποτελέσματα των μέτρων εξυγίανσης και των διαδικασιών εκκαθάρισης όσον αφορά την εκκρεμοδικία και τις επιμέρους πράξεις εκτέλεσης που προκύπτουν από την εκκρεμοδικία.
- (131) Τα αναγκαία μέτρα για την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού θα πρέπει να θεσπισθούν σύμφωνα με την απόφαση 1999/468/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Ιουνίου 1999, για τον καθορισμό των όρων άσκησης των εκτελεστικών αρμοδιοτήτων που ανατίθενται στην Επιτροπή⁽¹⁾.
- (132) Ειδικότερα, η Επιτροπή θα πρέπει να εξουσιοδοτηθεί να θεσπίζει μέτρα σχετικά με την προσαρμογή των παραρτημάτων και μέτρα που να διευκρινίζουν ειδικότερα τις εποπτικές εξουσίες και ενέργειες που θα πρέπει να υλοποιηθούν και να θέτουν λεπτομερέστερες απαιτήσεις σε τομείς, όπως το σύστημα διακυβέρνησης, η κοινωνολόγηση πληροφοριών, τα κριτήρια αξιολόγησης σχετικά με την απόκτηση ειδικών συμμετοχών, ο υπολογισμός των τεχνικών προβλέψεων και των κεφαλαιακών απαιτήσεων, οι επενδυτικοί κανόνες και η εποπτεία σε επίπεδο ομίλου. Η Επιτροπή θα πρέπει επίσης να εξουσιοδοτηθεί να θεσπίζει μέτρα εφαρμογής με τα οποία να εκχωρείται σε τρίτες χώρες καθεστώς ισοδυναμίας προς τις διατάξεις της παρούσας οδηγίας. Δεδομένου ότι τα εν λόγω μέτρα είναι γενικής εμβέλειας και έχουν ως αντικείμενο την τροποποίηση μη ουσιωδών στοιχείων της παρούσας οδηγίας, μεταξύ άλλων, με τη συμπλήρωσή της με νέα μη ουσιώδη στοιχεία, θα πρέπει να θεσπισθούν σύμφωνα με την κανονιστική διαδικασία με έλεγχο στην οποία παραπέμπει το άρθρο 5α της απόφασης 1999/468/ΕΚ.
- (133) Δεδομένου ότι οι στόχοι της παρούσας οδηγίας δεν μπορούν να επιτευχθούν επαρκώς από τα κράτη μέλη, και μπορούν, λόγω της κλίμακας και των αποτελεσμάτων τους, να επιτευχθούν καλύτερα σε κοινοτικό επίπεδο, η Κοινότητα μπορεί να θεσπίζει μέτρα σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας, όπως καθορίζεται στο άρθρο 5 της συνθήκης. Σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας, όπως διατυπώνεται στο εν λόγω άρθρο, η παρούσα οδηγία δεν υπερβαίνει τα αναγκαία όρια για την επίτευξη των στόχων αυτών.
- (134) Η οδηγία 64/225/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 25ης Φεβρουαρίου 1964, περί καταργήσεως των περιορισμών στο δικαίωμα εγκαταστάσεως και στην ελεύθερη παροχή υπηρεσιών στον τομέα της αντασφάλισης και της αντεκχωρήσεως⁽²⁾, η οδηγία 73/240/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 24ης Ιουλίου 1973, περί καταργήσεως των περιορισμών στο δικαίωμα εγκαταστάσεως στον τομέα της πρωτασφάλισης εκτός από την ασφάλιση ζωής⁽³⁾, η οδηγία 76/580/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 29ης Ιουνίου 1976, περί τροποποιήσεως της οδηγίας 73/239/ΕΟΚ «περί συντονισμού των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων που αφορούν των ανάληψη δραστηριότητας πρωτασφάλισης, εκτός της ασφάλισης ζωής, και την άσκηση αυτής»⁽⁴⁾ και η οδηγία

(1) ΕΕ L 184 της 17.7.1999, σ. 23.

(2) ΕΕ 56 της 4.4.1964, σ. 878.

(3) ΕΕ L 228 της 16.8.1973, σ. 20.

(4) ΕΕ L 189 της 13.7.1976, σ. 13.

84/641/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 10ης Δεκεμβρίου 1984, για την τροποποίηση, όσον αφορά ιδίως την τουριστική βοήθεια, της πρώτης οδηγίας (73/239/ΕΟΚ) περί συντονισμού των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων που αφορούν την ανάληψη δραστηριότητας πρωτασφάλισης, εκτός της ασφάλισης ζωής, και την άσκηση αυτής ⁽¹⁾ έχουν καταστεί άνευ αντικειμένου και θα πρέπει, συνεπώς, να καταργηθούν.

(135) Η υποχρέωση ενσωμάτωσης της παρούσας οδηγίας στο εθνικό δίκαιο θα πρέπει να περιοριστεί στις διατάξεις που αντιπροσωπεύουν ουσιαστική μεταβολή σε σχέση με τις προγενέστερες οδηγίες. Η υποχρέωση ενσωμάτωσης στο εθνικό δίκαιο των διατάξεων που δεν τροποποιούνται προβλέπεται από τις προϋπάρχουσες οδηγίες.

(136) Η παρούσα οδηγία δεν θα πρέπει να θίγει τις υποχρεώσεις των κρατών μελών όσον αφορά τις προθεσμίες μεταφοράς στο εθνικό δίκαιο των οδηγιών που παρατίθενται στο παράρτημα VI, μέρος Β.

(137) Η Επιτροπή θα επανεξετάσει την επάρκεια των υφισταμένων καθεστώτων εγγυήσεων στον ασφαλιστικό τομέα και θα υποβάλει κατάλληλη νομοθετική πρόταση.

(138) Το άρθρο 17, παράγραφος 2 της οδηγίας 2003/41/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 3ης Ιουνίου 2003, για τις δραστηριότητες και την εποπτεία των ιδρυμάτων που προσφέρουν υπηρεσίες επαγγελματικών συνταξιοδοτικών παροχών ⁽²⁾ περιέχει αναφορές στις υπάρχουσες νομοθετικές διατάξεις για τα περιθώρια φερεγγυότητας. Οι αναφορές αυτές θα πρέπει να παραμείνουν, προκειμένου να διατηρηθεί η υπάρχουσα κατάσταση. Η Επιτροπή θα πρέπει να επανεξετάσει την οδηγία 2003/41/ΕΚ, βάσει του άρθρου 21 παράγραφος 4 της εν λόγω οδηγίας, το συντομότερο δυνατόν. Η Επιτροπή θα πρέπει, με την υποστήριξη της CEIOPS, να αναπτύξει ένα κατάλληλο σύστημα κανόνων φερεγγυότητας για τα ιδρύματα συνταξιοδοτικών παροχών, λαμβάνοντας πλήρως υπόψη τις βασικές διαφορές μεταξύ ασφαλιστικών και αντασφαλιστικών επιχειρήσεων, και, δεν θα πρέπει, συνεπώς, να προδικάζει ότι η εφαρμογή της παρούσας οδηγίας θα επιβάλλεται στα ιδρύματα αυτά.

(139) Η Επιτροπή θα πρέπει, το συντομότερο δυνατόν, αλλά όχι αργότερα από το τέλος του 2010, να υποβάλει πρόταση αναθεώρησης της οδηγίας 2002/92/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 9ης Δεκεμβρίου 2002, σχετικά με την ασφαλιστική διαμεσολάβηση ⁽³⁾, λαμβάνοντας υπόψη τις συνέπειες της παρούσας οδηγίας για τους αντισυμβαλλομένους.

(140) Το μοντέλο ρύθμισης και εποπτείας του χρηματοπιστωτικού τομέα της ΕΕ έχει απόλυτη ανάγκη από περαιτέρω ευρεία μεταρρύθμιση, την οποία θα πρέπει να δρομολογήσει σύντομα η Επιτροπή, λαμβάνοντας δεόντως υπόψη τα συμπεράσματα της ομάδας ειδικών υπό την προεδρία του Jacques de Larosière, της 25ης Φεβρουαρίου 2009. Η Επιτροπή θα πρέπει να προτείνει τα νομοθετικά μέτρα που απαιτούνται για την

αντιμετώπιση των ελλείψεων που παρατηρούνται σε σχέση με τις διατάξεις για τον συντονισμό και τη συνεργασία στο πλαίσιο της εποπτείας.

(141) Είναι αναγκαίο να ζητείται η συμβουλή της CEIOPS σχετικά με τον καλύτερο τρόπο για την αντιμετώπιση των ζητημάτων που αφορούν την ενισχυμένη εποπτεία ομίλου και τη διαχείριση κεφαλαίου στο πλαίσιο ομίλων επιχειρήσεων ασφάλισης ή αντασφάλισης. Η CEIOPS θα πρέπει να καλείται να παρέχει συμβουλές που να βοηθούν την Επιτροπή να αναπτύσσει τις προτάσεις της υπό συνθήκες που αντιστοιχούν σε υψηλό επίπεδο προστασίας των αντισυμβαλλομένων (και των δικαιούχων) και διασφαλίζουν την οικονομική σταθερότητα. Στο πλαίσιο αυτό, θα πρέπει να κληθεί η CEIOPS να συμβουλευτεί την Επιτροπή σχετικά με τη δομή και τις αρχές που θα μπορούν να διέπουν τις πιθανές μελλοντικές τροποποιήσεις της παρούσας οδηγίας, οι οποίες ενδέχεται να χρειάζονται προκειμένου να τεθούν σε ισχύ οι αλλαγές που ενδεχομένως θα προταθούν. Η Επιτροπή θα πρέπει να υποβάλει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο έκθεση ακολουθούμενη από σχετικές προτάσεις σχετικά με εναλλακτικά καθεστώτα προληπτικής εποπτείας των επιχειρήσεων ασφάλισης και αντασφάλισης που ανήκουν σε ομίλους, για τη βελτίωση της αποδοτικότητας στη διαχείριση κεφαλαίων στο πλαίσιο του ομίλου, αν κρίνει ότι υπάρχει επαρκές βοηθητικό ρυθμιστικό πλαίσιο για τη θέσπιση τέτοιου καθεστώτος.

Ειδικότερα, είναι επιθυμητό, το βοηθητικό καθεστώς ομίλου να λειτουργεί σε υγιείς βάσεις, στηριζόμενο στην ύπαρξη εναρμονισμένων και επαρκώς χρηματοδοτούμενων καθεστώτων εγγυήσεων ασφάλισης, εναρμονισμένου και νομικά δεσμευτικού πλαισίου μεταξύ αρμόδιων αρχών, κεντρικών τραπεζών και υπουργείων οικονομικών, για τη διαχείριση και αντιμετώπιση κρίσεων και τον καταμερισμό των φορολογικών βαρών, που να ευθυγραμμίζει τις αρμοδιότητες εποπτείας και τις φορολογικές ευθύνες, νομικά δεσμευτικού πλαισίου για τη διαμεσολάβηση σε διαφορές στον τομέα της εποπτείας, εναρμονισμένου πλαισίου έγκαιρης επέμβασης, εναρμονισμένου πλαισίου για τη μεταφορά στοιχείων ενεργητικού, και διαδικασιών αφερεγγυότητας και εκκαθάρισης που να εξαλείφουν τα εμπόδια που θέτει η εθνική εμπορική ή εταιρική νομοθεσία στη μεταφορά στοιχείων ενεργητικού. Στην έκθεσή της, η Επιτροπή θα πρέπει επίσης να λαμβάνει υπόψη τη χρονική διακύμανση της διαφοροποίησης και τον κίνδυνο που συνεπάγεται η συμμετοχή σε όμιλο, τις πρακτικές όσον αφορά την κεντρική διαχείριση κινδύνου σε ομίλους, τη λειτουργία εσωτερικών μοντέλων στον όμιλο, καθώς και την εποπτεία των συναλλαγών και της συγκέντρωσης του κινδύνου στο εσωτερικό του ομίλου.

(142) Σύμφωνα με την παράγραφο 34 της διοργανικής συμφωνίας για τη βελτίωση της νομοθεσίας ⁽⁴⁾, τα κράτη μέλη παροτρύνονται να καταρτίζουν, προς ίδια χρήση, και προς όφελος της Κοινότητας, τους δικούς τους πίνακες, οι οποίοι αποτυπώνουν, στο μέτρο του δυνατού, την αντιστοιχία των οδηγιών με τα μέτρα μεταφοράς στο εθνικό δίκαιο, και να τους δημοσιοποιούν,

⁽¹⁾ ΕΕ L 339 της 27.12.1984, σ. 21.

⁽²⁾ ΕΕ L 235 της 23.9.2003, σ. 10.

⁽³⁾ ΕΕ L 9 της 15.1.2003, σ. 3.

ΕΞΕΔΩΣΑΝ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

⁽⁴⁾ ΕΕ C 321 της 31.12.2003, σ. 1.

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΤΙΤΛΟΣ Ι	ΓΕΝΙΚΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΑΝΑΛΗΨΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΑΣΚΗΣΗ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΩΝ ΠΡΩΤΑΣΦΑΛΙΣΗΣ ΚΑΙ ΑΝΤΑΣΦΑΛΙΣΗΣ	
ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ι	Αντικείμενο, πεδίο εφαρμογής και ορισμοί	
ΤΜΗΜΑ 1	Αντικείμενο και πεδίο εφαρμογής	Άρθρα 1 και 2
ΤΜΗΜΑ 2	Εξαιρέσεις από το πεδίο εφαρμογής	
Ενότητα 1	Γενικές διατάξεις	Άρθρα 3 και 4
Ενότητα 2	Ασφάλιση ζημιών	Άρθρα 5 και 8
Ενότητα 3	Ασφάλιση ζωής	Άρθρα 9 και 10
Ενότητα 4	Αντασφάλιση	Άρθρα 11 και 12
ΤΜΗΜΑ 3	Ορισμοί	Άρθρο 13
ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΙ	Αναληψη δραστηριοτήτων	Άρθρα 14 έως 26
ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΙΙ	Εποπτικές αρχές και γενικοί κανόνες	Άρθρα 27 έως 39
ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙV	Οροι ασκήσης των δραστηριοτήτων	
ΤΜΗΜΑ 1	Ευθύνη του διοικητικού ή διαχειριστικού οργάνου	Άρθρο 40
ΤΜΗΜΑ 2	Σύστημα διακυβέρνησης	Άρθρο 41 έως 50
ΤΜΗΜΑ 3	Δημοσιοποίηση	Άρθρα 51 έως 56
ΤΜΗΜΑ 4	Ειδική συμμετοχή	Άρθρα 57 έως 63
ΤΜΗΜΑ 5	Επαγγελματικό απορρητό, ανταλλαγή πληροφοριών και προώθηση της συγκλήσης των εποπτικών πρακτικών	Άρθρα 64 έως 71
ΤΜΗΜΑ 6	Καθικόντα ελεγκτών	Άρθρο 72
ΚΕΦΑΛΑΙΟ V	Άσκηση των δραστηριοτήτων ασφαλισής ζωής και ζημιών	Άρθρα 73 και 74
ΚΕΦΑΛΑΙΟ VI	Κανόνες για την αποτίμηση των στοιχείων του ενεργητικού και του παθητικού, των τεχνικών προβλεψεων, των ιδίων κεφαλαίων, των κεφαλαιακών απαιτήσεων φερεγγυότητας, των ελαχίστων κεφαλαιακών απαιτήσεων και επενδυτικοί κανόνες	
ΤΜΗΜΑ 1	Αποτίμηση στοιχείων του ενεργητικού και του παθητικού	Άρθρο 75
ΤΜΗΜΑ 2	Κανόνες σχετικοί με τις τεχνικές προβλέψεις	Άρθρα 76 έως 86
ΤΜΗΜΑ 3	Ιδία κεφάλαια	
Ενότητα 1	Προσδιορισμός των ιδίων κεφαλαίων	Άρθρο 87 έως 92
Ενότητα 2	Ταξινόμηση των ιδίων κεφαλαίων	Άρθρα 93 έως 97
Ενότητα 3	Επιλεξιμότητα των ιδίων κεφαλαίων	Άρθρα 98 και 99

ΤΜΗΜΑ 4	Κεφαλαιακές απαιτήσεις φερεγγυότητας	
Ενότητα 1	Γενικές διατάξεις για τις κεφαλαιακές απαιτήσεις φερεγγυότητας με τη χρησιμοποίηση της τυποποιημένης μεθόδου ή εσωτερικού υποδείγματος	Άρθρα 100 έως 102
Ενότητα 2	Κεφαλαιακές απαιτήσεις φερεγγυότητας - τυποποιημένη μέθοδος	Άρθρα 103 έως 111
Ενότητα 3	Κεφαλαιακές απαιτήσεις φερεγγυότητας - πλήρη και μερικά εσωτερικά υποδείγματα	Άρθρα 112 έως 127
ΤΜΗΜΑ 5	Ελάχιστες κεφαλαιακές απαιτήσεις	Άρθρα 128 έως 131
ΤΜΗΜΑ 6	Επενδύσεις	Άρθρα 132 έως 135
ΚΕΦΑΛΑΙΟ VII	Ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις σε οικονομική δυσχερεία ή σε παράνομη κατάσταση	Άρθρο 136 έως 144
ΚΕΦΑΛΑΙΟ VIII	Δικαιώμα εγκατάστασης και ελευθερία παροχής υπηρεσιών	
ΤΜΗΜΑ 1	Εγκατάσταση ασφαλιστικών επιχειρήσεων	Άρθρο 145 έως 146
ΤΜΗΜΑ 2	Ελευθερία παροχής υπηρεσιών από ασφαλιστικές επιχειρήσεις	
Ενότητα 1	Γενικές διατάξεις	Άρθρο 147 έως 149
Ενότητα 2	Αστική ευθύνη αυτοκινήτου	Άρθρο 150 έως 152
ΤΜΗΜΑ 3	Αρμοδιότητες των εποπτικών αρχών του κράτους μέλους κατάγωγης	
Ενότητα 1	Ασφάλιση	Άρθρα 153 έως 157
Ενότητα 2	Αντασφάλιση	Άρθρο 158
ΤΜΗΜΑ 4	Στατιστικά στοιχεία	Άρθρο 159
ΤΜΗΜΑ 5	Μεταχείριση των συμβάσεων υποκαταστημάτων σε διαδικασίες εκκαθάρισης	Άρθρα 160 έως 161
ΚΕΦΑΛΑΙΟ IX	Υποκαταστήματα που είναι εγκατεστημένα στο εσωτερικό της κοινότητας και υπαγονται στις ασφαλιστικές ή αντασφαλιστικές επιχειρήσεις η έδρα των οποίων ευρίσκεται εκτός της κοινότητας	
ΤΜΗΜΑ 1	Αναληψη δραστηριοτήτων	Άρθρα 162 έως 171
ΤΜΗΜΑ 2	Αντασφάλιση	Άρθρα 172 έως 175
ΚΕΦΑΛΑΙΟ X	Θυγατρικές ασφαλιστικών και αντασφαλιστικών επιχειρήσεων που διέπονται από το δικαίω τρίτης χώρας και απόκτηση συμμετοχής από τις επιχειρήσεις αυτές	Άρθρα 176 και 177
ΤΙΤΛΟΣ II	ΕΙΔΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΣΦΑΛΙΣΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΑΝΤΑΣΦΑΛΙΣΗ	
ΚΕΦΑΛΑΙΟ I	Εφαρμοστέο δικαίω και όροι συμβολαίων πρωτασφάλισης	
ΤΜΗΜΑ 1	Εφαρμοστέο δικαίω	Άρθρο 178
ΤΜΗΜΑ 2	Υποχρεωτική ασφάλιση	Άρθρο 179
ΤΜΗΜΑ 3	Διατάξεις γενικού συμφέροντος	Άρθρο 180
ΤΜΗΜΑ 4	Όροι ασφαλιστηρίων συμβολαίων και τιμολογία	Άρθρα 181 και 182

ΤΜΗΜΑ 5	Πληροφορίες προς τους αντισυμβαλλομένους	
Ενότητα 1	Ασφάλιση ζημιών	Άρθρα 183 και 184
Ενότητα 2	Ασφάλιση ζωής	Άρθρα 185 και 186
ΚΕΦΑΛΑΙΟ II	Ειδικές διατάξεις για την ασφάλιση ζημιών	
ΤΜΗΜΑ 1	Γενικές διατάξεις	Άρθρα 187 έως 189
ΤΜΗΜΑ 2	Κοινοτική συνασφάλιση	Άρθρα 190 έως 196
ΤΜΗΜΑ 3	Βοήθεια	Άρθρο 197
ΤΜΗΜΑ 4	Ασφάλιση νομικής προστασίας	Άρθρα 198 έως 205
ΤΜΗΜΑ 5	Ασφάλιση ασθένειας	Άρθρο 206
ΤΜΗΜΑ 6	Ασφάλιση εργατικών ατυχημάτων	Άρθρο 207
ΚΕΦΑΛΑΙΟ III	Ειδικές διατάξεις για την ασφάλιση ζωής	Άρθρα 208 και 209
ΚΕΦΑΛΑΙΟ IV	Ειδικοί κανόνες για την αντασφάλιση	Άρθρα 210 και 211
ΤΙΤΛΟΣ III	ΕΠΟΠΤΕΙΑ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΑΝΤΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΩΝ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ ΠΟΥ ΑΝΗΚΟΥΝ ΣΕ ΟΜΙΛΟ	
ΚΕΦΑΛΑΙΟ I	Εποπτεία ομίλου: ορισμοί, περιπτώσεις εφαρμογής, πεδίο εφαρμογής και επιπεδα	
ΤΜΗΜΑ 1	Ορισμοί	Άρθρο 212
ΤΜΗΜΑ 2	Περιπτώσεις εφαρμογής και πεδίο εφαρμογής	Άρθρα 213 και 214
ΤΜΗΜΑ 3	Επιπεδα	Άρθρα 215 έως 217
ΚΕΦΑΛΑΙΟ II	Χρηματοοικονομική θέση	
ΤΜΗΜΑ 1	Φερεγγυότητα του ομίλου	
Ενότητα 1	Γενικές διατάξεις	Άρθρα 218 και 219
Ενότητα 2	Επιλογή της μεθόδου υπολογισμού και γενικές αρχές	Άρθρα 220 έως 224
Ενότητα 3	Εφαρμογή των μεθόδων υπολογισμού	Άρθρα 225 έως 229
Ενότητα 4	Μέθοδοι υπολογισμού	Άρθρα 230 έως 234
Ενότητα 5	Εποπτεία φερεγγυότητας ομίλου ασφαλιστικών και αντασφαλιστικών επιχειρήσεων που είναι θυγατρικές ασφαλιστικής εταιρείας χαρτοφυλακίου	Άρθρο 235
Ενότητα 6	Εποπτεία φερεγγυότητας ομίλου για ομίλους με κεντρική διαχείριση κινδύνου	Άρθρα 236 έως 243
ΤΜΗΜΑ 2	Συγκέντρωση κινδύνων και συναλλαγές εντός του ομίλου	Άρθρα 244 και 245
ΤΜΗΜΑ 3	Διαχείριση κινδύνου και εσωτερικός έλεγχος	Άρθρο 246
ΚΕΦΑΛΑΙΟ III	Μετρα για τη διευκόλυνση της εποπτείας του ομίλου	Άρθρα 247 έως 259
ΚΕΦΑΛΑΙΟ IV	Τρίτες χώρες	Άρθρα 260 έως 264
ΚΕΦΑΛΑΙΟ V	Ασφαλιστικές εταιρείες χαρτοφυλακίου μικτής δραστηριότητας	Άρθρα 265 και 266

ΤΙΤΛΟΣ IV	ΕΞΥΓΙΑΝΣΗ ΚΑΙ ΕΚΚΑΘΑΡΙΣΗ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΩΝ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ	
ΚΕΦΑΛΑΙΟ I	Πεδίο εφαρμογής και ορισμοί	Άρθρα 267 και 268
ΚΕΦΑΛΑΙΟ II	Μετρα εξυγίανσης	Άρθρα 269 έως 272
ΚΕΦΑΛΑΙΟ III	Διαδικασία εκκαθάρισης	Άρθρα 273 έως 284
ΚΕΦΑΛΑΙΟ IV	Κοινές διατάξεις	Άρθρα 285 έως 296
ΤΙΤΛΟΣ V	ΛΟΙΠΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ	Άρθρα 297 έως 304
ΤΙΤΛΟΣ VI	ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ	
ΚΕΦΑΛΑΙΟ I	Μεταβατικές διατάξεις	
ΤΜΗΜΑ 1	Ασφάλιση	Άρθρα 305 και 306
ΤΜΗΜΑ 2	Αντασφάλιση	Άρθρα 307 και 308
ΚΕΦΑΛΑΙΟ II	Τελικές διατάξεις	Άρθρα 309 έως 312
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ I	ΚΛΑΔΟΙ ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ ΖΗΜΙΩΝ	
A.	Ταξινόμηση των κινδύνων κατά κλάδους	
B.	Ονομασία της άδειας λειτουργίας που παρέχεται ταυτοχρόνως για περισσότερους κλάδους	
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II	ΚΛΑΔΟΙ ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ ΖΩΗΣ	
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ III	ΝΟΜΙΚΗ ΜΟΡΦΗ ΤΩΝ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ	
A.	Μορφή επιχειρήσεων ασφάλισης ζημιών	
B.	Μορφή επιχειρήσεων ασφάλισης ζωής	
C.	Μορφή αντασφαλιστικών επιχειρήσεων	
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ IV	ΤΥΠΟΠΟΙΗΜΕΝΗ ΜΕΘΟΔΟΣ ΓΙΑ ΤΙΣ ΚΕΦΑΛΑΙΑΚΕΣ ΑΠΑΙΤΗΣΕΙΣ ΦΕΡΕΓΓΥΟΤΗΤΑΣ (SCR)	
1.	Υπολογισμός των βασικών κεφαλαιακών απαιτήσεων φερεγγυότητας	
2.	Υπολογισμός της ενότητας «αναλαμβανόμενος κίνδυνος στον κλάδο ζημιών»	
3.	Υπολογισμός της ενότητας «αναλαμβανόμενος κίνδυνος στον κλάδο ζωής»	
4.	Υπολογισμός της ενότητας «κίνδυνος αγοράς»	
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ V	ΟΜΑΔΕΣ ΚΛΑΔΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ ΖΗΜΙΩΝ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΣΚΟΠΟΥΣ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 159	
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ VI		
Μέρος Α	Καταργούμενες οδηγίες, με κατάλογο των διαδοχικών τους τροποποιήσεων (κατά το άρθρο 310)	
Μέρος Β	Κατάλογος προθεσμιών ενσωμάτωσης στο εθνικό δίκαιο (κατά το άρθρο 310)	
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ VII	ΠΙΝΑΚΑΣ ΑΝΤΙΣΤΟΙΧΙΑΣ	

ΤΙΤΛΟΣ Ι

ΓΕΝΙΚΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΑΝΑΛΗΨΗ ΚΑΙ ΤΗΝ
ΑΣΚΗΣΗ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΩΝ ΠΡΩΤΑΣΦΑΛΙΣΗΣ ΚΑΙ
ΑΝΤΑΣΦΑΛΙΣΗΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ι

Αντικείμενο, πεδίο εφαρμογής και ορισμοί

Τμήμα 1

Αντικείμενο και πεδίο εφαρμογής

Άρθρο 1

Αντικείμενο

Η παρούσα οδηγία θεσπίζει κανόνες σχετικά με τα εξής:

- (1) την ανάληψη και την άσκηση, εντός της Κοινότητας, των μη μισθωτών δραστηριοτήτων πρωτασφάλισης και αντασφάλισης·
- (2) την εποπτεία ασφαλιστικών και αντασφαλιστικών ομίλων·
- (3) την εξυγίανση και την εκκαθάριση των επιχειρήσεων πρωτασφάλισης.

Άρθρο 2

Πεδίο εφαρμογής

1. Η παρούσα οδηγία εφαρμόζεται για επιχειρήσεις πρωτασφάλισης ζωής και ζημιών, που είναι εγκατεστημένες στο έδαφος κράτους μέλους ή που επιθυμούν να εγκατασταθούν σ' αυτό.

Εφαρμόζεται επίσης για επιχειρήσεις αντασφάλισης που ασκούν μόνον αντασφαλιστικές δραστηριότητες και που είναι εγκατεστημένες στο έδαφος κράτους μέλους ή που επιθυμούν να εγκατασταθούν σ' αυτό, με την εξαίρεση του τίτλου IV.

2. Όσον αφορά την ασφάλιση ζημιών, η παρούσα οδηγία εφαρμόζεται σε δραστηριότητες ασφάλισης ζημιών των κατηγοριών που καθορίζονται στο μέρος Α του παραρτήματος Ι. Για τους σκοπούς της παραγράφου 1 πρώτο εδάφιο, η ασφάλιση ζημιών περιλαμβάνει τη δραστηριότητα που συνίσταται στην παροχή βοήθειας στα πρόσωπα τα οποία περιέρχονται σε δυσχερή θέση κατά τη διάρκεια μετακινήσεων ή απουσίας από την κατοικία ή από τη συνήθη διαμονή τους. Συνίσταται στην ανάληψη, έναντι προηγούμενης καταβολής ασφαλιστρού, της υποχρέωσης άμεσης παροχής βοήθειας στον δικαιούχο σύμβασης βοήθειας, όταν αυτός περιέρχεται σε δυσχερή θέση λόγω τυχαίου γεγονότος, στις περιπτώσεις και με τους όρους που προβλέπει η σύμβαση.

Η βοήθεια είναι δυνατόν να συνίσταται σε παροχές εις χρήμα ή εις είδος. Η παροχή εις είδος είναι δυνατόν να συνίσταται και στη χρησιμοποίηση του προσωπικού και του εξοπλισμού που ανήκουν σ' αυτόν που παρέχει τη βοήθεια.

Η δραστηριότητα βοήθειας δεν καλύπτει τις υπηρεσίες συντήρησης ή διατήρησης, την εξυπηρέτηση μετά την πώληση, ούτε την απλή ένδειξη ή παροχή βοήθειας, ως μεσολάβηση.

3. Όσον αφορά την ασφάλιση ζωής, η παρούσα οδηγία εφαρμόζεται:

α) στις ακόλουθες δραστηριότητες ασφάλισης ζωής, εφόσον απορρέουν από μια σύμβαση:

(i) του κλάδου ζωής, που περιλαμβάνει την ασφάλιση επιβιώσεως, την ασφάλιση θανάτου, τη μεικτή ασφάλιση, την ασφάλιση ζωής με επιστροφή ασφαλιστρών, την ασφάλιση γάμου, την ασφάλιση γεννήσεως·

(ii) της ασφάλισης προσόδου·

(iii) των πρόσθετων ασφαλίσεων που συνάπτονται συμπληρωματικώς προς ασφαλίσεις ζωής, ιδίως των ασφαλίσεων σωματικών βλαβών, περιλαμβανομένης και της ανικανότητας για επαγγελματική εργασία, των ασφαλίσεων θανάτου συνεπεία ατυχήματος, των ασφαλίσεων αναπηρίας συνεπεία ατυχήματος ή ασθενείας·

(iv) των τύπων της «permanent health insurance» (διαρκούς ασφάλισης ασθενείας), μη ακυρώσιμης, που ασκούνται σήμερα στην Ιρλανδία και το Ηνωμένο Βασίλειο·

β) στις ακόλουθες εργασίες, εφόσον απορρέουν από μια σύμβαση, υπόκεινται δε στον έλεγχο των αρμοδίων για την εποπτεία των ιδιωτικών ασφαλιστικών επιχειρήσεων αρχών:

i) τις εργασίες οι οποίες συνεπάγονται τη δημιουργία ενώσεων, στις οποίες συμμετέχουν τα μέλη με σκοπό την από κοινού κεφαλαιοποίηση των εισφορών τους και τη διανομή του δημιουργούμενου κεφαλαίου, είτε μεταξύ των επιζώντων είτε μεταξύ των ελκόντων δικαίωμα από τους αποθανόντες (τοντίνες)·

ii) τις εργασίες κεφαλαιοποιήσεως που βασίζονται στην τεχνική των αναλογιστικών υπολογισμών και περικλείουν, έναντι εφάπαξ ή περιοδικών εισφορών καθορισμένων εκ των προτέρων, την ανάληψη υποχρεώσεων για ορισμένο χρονικό διάστημα και για ορισμένο ποσό·

iii) τις εργασίες διαχείρισεως συλλογικών κεφαλαίων συνταξιοδοτήσεως, που περιλαμβάνουν τη διαχείριση των τοποθετημένων κεφαλαίων, και ιδίως των στοιχείων του ενεργητικού που αντιπροσωπεύουν τα αποθεματικά οργανισμών, οι οποίοι καταβάλλουν παροχές σε περίπτωση θανάτου, σε περίπτωση επιβιώσεως ή σε περίπτωση διακοπής ή μείωσης δραστηριοτήτων·

iv) τις εργασίες που προβλέπονται στο σημείο iii), όταν συνοδεύονται από εγγύηση ασφαλίσεως που καλύπτει είτε τη διατήρηση του κεφαλαίου είτε την εξυπηρέτησή του με έναν ελάχιστο τόκο·

v) τις εργασίες που διενεργούνται από επιχειρήσεις ασφάλισης ζωής, όπως αυτές που προβλέπονται στο κεφάλαιο 1, τίτλος 4 του βιβλίου IV του γαλλικού ασφαλιστικού κώδικα·

- γ) στις εργασίες που εξαρτώνται από τη διάρκεια της ανθρώπινης ζωής και καθορίζονται ή προβλέπονται από τη νομοθεσία των κοινωνικών ασφαλίσεων, εφόσον ασκούνται ή διευθύνονται, σύμφωνα με τη νομοθεσία ενός κράτους μέλους, από επιχειρήσεις ασφάλισης ζωής με δικό τους κίνδυνο.

Τμήμα 2

Εξαιρέσεις από το πεδίο εφαρμογής

Ενότητα 1

Γενικές διατάξεις

Άρθρο 3

Συστήματα υποχρεωτικής κοινωνικής ασφάλισης

Υπό την επιφύλαξη του άρθρου 2 παράγραφος 3 στοιχείο γ), η παρούσα οδηγία δεν εφαρμόζεται στις ασφαλίσεις που περιλαμβάνονται σε σύστημα υποχρεωτικής κοινωνικής ασφάλισης.

Άρθρο 4

Εξαίρεση από το πεδίο εφαρμογής λόγω μεγέθους

1. Υπό την επιφύλαξη του άρθρου 3 και των άρθρων 5 έως 10, η παρούσα οδηγία δεν εφαρμόζεται για ασφαλιστικές επιχειρήσεις, οι οποίες πληρούν όλες τις ακόλουθες προϋποθέσεις:

- α) τα ακαθάριστα ετήσια έσοδα από ασφάλιστρα της επιχείρησης δεν υπερβαίνουν τα 5 εκατ. EUR·
- β) οι συνολικές τεχνικές προβλέψεις της επιχείρησης, συμπεριλαμβανομένων των ανακτήσιμων ποσών από αντασφαλιστικές συμβάσεις και Φορείς Ειδικού Σκοπού, όπως αναφέρεται στο άρθρο 75, δεν υπερβαίνουν τα 25 εκατ. EUR·
- γ) αν οι επιχειρήσεις ανήκουν σε όμιλο, οι συνολικές τεχνικές προβλέψεις του ομίλου, συμπεριλαμβανομένων των ανακτήσιμων ποσών από αντασφαλιστικές συμβάσεις και Φορείς Ειδικού Σκοπού, όπως αναφέρεται στο άρθρο 75, δεν υπερβαίνουν τα 25 εκατ. EUR·
- δ) οι δραστηριότητες της επιχείρησης δεν περιλαμβάνουν ασφαλιστικές ή αντασφαλιστικές δραστηριότητες που να καλύπτουν κινδύνους ασφάλισης ευθύνης, πιστώσεων και εγγυήσεων, εκτός εάν συνιστούν συμπληρωματικούς κινδύνους κατά την έννοια του άρθρου 16 παράγραφος 1· και
- ε) στην επιχειρηματική δραστηριότητα της επιχείρησης δεν περιλαμβάνονται οι αντασφαλιστικές εργασίες για ποσά πάνω από 0,5 εκατ. EUR των ακαθάριστων ετήσιων εσόδων από ασφάλιστρα ή 2,5 εκατ. EUR των τεχνικών τους προβλέψεων, συμπεριλαμβανομένων των ανακτήσιμων ποσών από αντασφαλιστικές συμβάσεις και Φορείς Ειδικού Σκοπού, ή πάνω από 10 % των ακαθάριστων εσόδων τους από ασφάλιστρα ή πάνω από το 10 % των τεχνικών προβλέψεών τους, συμπεριλαμβανομένων των ανακτήσιμων ποσών από αντασφαλιστικές συμβάσεις και Φορείς Ειδικού Σκοπού.

2. Εάν οποιαδήποτε από τα ποσά που καθορίζονται στην παράγραφο 1 υπερκαλυφθεί επί τρία συνεχή έτη, η παρούσα οδηγία εφαρμόζεται από το τέταρτο έτος.

3. Κατά παρέκκλιση από την παράγραφο 1, η παρούσα οδηγία εφαρμόζεται σε όλες τις ασφαλιστικές επιχειρήσεις που ζητούν άδεια λειτουργίας για την ανάληψη δραστηριοτήτων ασφάλισης και αντασφάλισης των οποίων τα ετήσια ακαθάριστα έσοδα από ασφάλιστρα ή οι ακαθάριστες τεχνικές προβλέψεις συμπεριλαμβανομένων των ανακτήσιμων ποσών από αντασφαλιστικές συμβάσεις και Φορείς Ειδικού Σκοπού, αναμένεται να υπερβούν τα ποσά που ορίζονται στην παράγραφο 1 εντός των επόμενων 5 ετών.

4. Η παρούσα οδηγία παύει να έχει εφαρμογή στις ασφαλιστικές επιχειρήσεις για τις οποίες η αρχή εποπτείας έχει επαληθεύσει ότι πληρούνται όλες ακόλουθες προϋποθέσεις:

- α) οιοδήποτε από τα ποσά που ορίζονται στην παράγραφο 1 δεν υπερκαλύπτονται επί τα τρία τουλάχιστον τελευταία συνεχή έτη· και
- β) οιοδήποτε από τα ποσά που ορίζονται στην παράγραφο 1 δεν αναμένεται να υπερκαλυφθεί εντός των επόμενων πέντε ετών.

Ενόσω η ενδιαφερόμενη ασφαλιστική επιχείρηση ασκεί δραστηριότητες σύμφωνα με τα άρθρα 143 έως 147, η παράγραφος 1 του παρόντος άρθρου δεν εφαρμόζεται.

5. Οι παράγραφοι 1 και 4 δεν εμποδίζουν μια επιχείρηση να υποβάλει αίτηση για άδεια ή να συνεχίσει να έχει άδεια βάσει της παρούσας οδηγίας.

Ενότητα 2

Ασφάλιση ζημιών

Άρθρο 5

Δραστηριότητες

Όσον αφορά την ασφάλιση ζημιών, η παρούσα οδηγία δεν εφαρμόζεται στις ακόλουθες εργασίες:

- (1) τις εργασίες κεφαλαιοποίησης, όπως ορίζονται από το δικαίο κάθε κράτους μέλους·
- (2) τις εργασίες των ιδρυμάτων προνοίας και αλληλοβοηθείας, οι παροχές των οποίων ποικίλλουν ανάλογα με τους διαθέσιμους πόρους και στους οποίους η εισφορά των μελών καθορίζεται με βάση σταθερού ποσοστού·
- (3) τις εργασίες που πραγματοποιούνται από οργανισμό ο οποίος δεν έχει νομική προσωπικότητα και που έχουν ως αντικείμενο την αλληλασφάλιση των μελών του, άνευ πληρωμής ασφαλιστρών και άνευ δημιουργίας τεχνικών προβλέψεων· ή
- (4) τις εργασίες ασφαλίσεως εξαγωγικών πιστώσεων για τον λογαριασμό ή με την εγγύηση του κράτους ή όταν το κράτος είναι ο ασφαλιστής.

Άρθρο 6

Βοήθεια

1. Η παρούσα οδηγία δεν εφαρμόζεται για τη δραστηριότητα βοήθειας, η οποία πληροί όλες τις ακόλουθες προϋποθέσεις:

- α) η βοήθεια παρέχεται σε περίπτωση ατυχήματος ή βλάβης οδικού οχήματος, όταν το ατύχημα ή η βλάβη συμβαίνει στο έδαφος του κράτους μέλους του παρέχοντος την κάλυψη·
- β) η υποχρέωση για βοήθεια περιορίζεται στις εξής εργασίες:
 - (i) την επιτόπου επισκευή, για την οποία ο παρέχων την κάλυψη χρησιμοποιεί, στις περισσότερες περιπτώσεις, δικό του προσωπικό και υλικό·
 - (ii) τη μεταφορά του οχήματος μέχρι τον πλησιέστερο ή καταλληλότερο τόπο διενέργειας της επισκευής, ενδεχομένως δε και τη μεταφορά, κατά κανόνα με το ίδιο μέσο βοήθειας, του οδηγού και των επιβατών, μέχρι τον πλησιέστερο τόπο απ' όπου θα μπορέσουν να συνεχίσουν το ταξίδι τους με άλλα μέσα· και
 - (iii) εφόσον προβλέπεται από το κράτος μέλος καταγωγής του παρέχοντος την κάλυψη, μεταφορά του οχήματος, ενδεχομένως μαζί με τον οδηγό και τους επιβάτες, μέχρι την κατοικία τους, το σημείο εκκίνησης ή τον αρχικό τους προορισμό, στο εσωτερικό του ίδιου κράτους μέλους· και
- γ) η βοήθεια δεν παρέχεται από επιχείρηση που υπάγεται στην παρούσα οδηγία.

2. Όσον αφορά τις περιπτώσεις της παραγράφου 1 στοιχείου β) σημεία i) και ii), η προϋπόθεση ότι το ατύχημα ή η βλάβη συνέβη στο έδαφος του κράτους μέλους του παρέχοντος την κάλυψη δεν ισχύει, εφόσον ο δικαιούχος είναι μέλος του οργανισμού που παρέχει την κάλυψη, και η επισκευή ή η μεταφορά του οχήματος πραγματοποιείται μετά από απλή επίδειξη της ταυτότητας μέλους, χωρίς πρόσθετη επιβάρυνση, από ανάλογο οργανισμό του συγκεκριμένου κράτους βάσει συμφωνίας αμοιβαιότητας, ή, στην περίπτωση της Ιρλανδίας και του Ηνωμένου Βασιλείου, εφόσον οι εργασίες βοήθειας πραγματοποιούνται από έναν και τον αυτό οργανισμό που λειτουργεί και στα δύο αυτά κράτη.

3. Η παρούσα οδηγία δεν εφαρμόζεται στην περίπτωση εργασιών που αναφέρονται στην παράγραφο 1 στοιχείο β) σημείο iii), εάν το ατύχημα ή η βλάβη συνέβη στο έδαφος της Ιρλανδίας ή, όσον αφορά το Ηνωμένο Βασίλειο, στο έδαφος της Βόρειας Ιρλανδίας και το όχημα, συνοδευόμενο ενδεχομένως από τον οδηγό και τους επιβάτες, μεταφέρεται μέχρι την κατοικία τους, το σημείο εκκίνησης ή τον αρχικό προορισμό τους στο εντός εκατέρου των εδαφών αυτών.

4. Η παρούσα οδηγία δεν εφαρμόζεται για τις εργασίες βοήθειας που πραγματοποιούνται από τη Λέσχη Αυτοκινήτου του Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου, όταν το ατύχημα ή η βλάβη οδικού οχήματος συνέβη εκτός του εδάφους του Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου, και η βοήθεια συνίσταται στη μεταφορά του οχήματος αυτού, συνοδευόμενου, ενδεχομένως, από τον οδηγό και τους επιβάτες μέχρι την κατοικία τους.

Άρθρο 7

Επιχειρήσεις αλληλασφάλισης

Η παρούσα οδηγία δεν εφαρμόζεται ούτε για τις επιχειρήσεις αλληλασφάλισης που ασκούν δραστηριότητες ασφάλισης ζημιών και που έχουν συνάψει με άλλες επιχειρήσεις αλληλασφάλισης συμφωνία για συνολική αντασφάλιση των ασφαλιστικών συμβάσεων που συνάπτουν, ή την υποκατάσταση της εκδοχέως επιχείρησης στην εκχωρούσα επιχείρηση για την εκτέλεση των υποχρεώσεων που προκύπτουν από τις εν λόγω συμβάσεις. Στην περίπτωση αυτή, ο αντασφαλιστής υπόκειται στους κανόνες της παρούσας οδηγίας.

Άρθρο 8

Οργανισμοί

Η παρούσα οδηγία δεν εφαρμόζεται για τους ακόλουθους οργανισμούς που ασκούν δραστηριότητες ασφάλισης ζημιών, εκτός εάν τροποποιηθούν τα καταστατικά τους ή το εφαρμοστέο δίκαιο ως προς την αρμοδιότητα:

- (1) στη Δανία, Falcks Danmark·
- (2) στη Γερμανία, για τους κάτωθι ημικρατικούς οργανισμούς:
 - α) Postbeamtenkrankenkasse,
 - β) Krankenversorgung der Bundesbahnbeamten;
- (3) στην Ιρλανδία, Voluntary Health Insurance Board·
- (4) στην Ισπανία, Consorcio de Compensación de Seguros·

Ενότητα 3

Ασφάλιση ζωής

Άρθρο 9

Εργασίες και δραστηριότητες

Όσον αφορά την ασφάλιση ζωής, η παρούσα οδηγία δεν εφαρμόζεται στις ακόλουθες εργασίες και δραστηριότητες:

- (1) στις εργασίες των ιδρυμάτων προνοίας και αλληλοβοηθείας, οι παροχές των οποίων ποικίλλουν ανάλογα με τους διαθέσιμους πόρους, και στους οποίους η εισφορά των μελών καθορίζεται με σταθερό ποσοστό·
- (2) στις εργασίες που διενεργούνται από άλλους οργανισμούς, εκτός των επιχειρήσεων που προβλέπονται στο άρθρο 2, σκοπός των οποίων είναι η καταβολή παροχών σε εργαζομένους, μισθωτούς ή μη, που ανήκουν σε μια επιχείρηση ή σε ένα όμιλο επιχειρήσεων ή σε ένα επάγγελμα ή σε ομάδα επαγγελματιών, σε περίπτωση θανάτου, σε περίπτωση επιβίωσης ή σε περίπτωση διακοπής ή μείωσης των δραστηριοτήτων, είτε οι υποχρεώσεις που απορρέουν από τις εργασίες αυτές καλύπτονται εξ ολοκλήρου και ανά πάσα στιγμή από τις μαθηματικές προβλέψεις είτε όχι·

(3) στις δραστηριότητες του κλάδου συντάξεων των επιχειρήσεων ασφάλισης συντάξεων, οι οποίες επιβάλλονται από τον Νόμο περί συντάξεων υπαλλήλων και από άλλη σχετική φινλανδική νομοθεσία, εφόσον:

- α) οι εταιρείες ασφάλισης σύνταξης, οι οποίες ήδη σύμφωνα με τη φινλανδική νομοθεσία υποχρεούνται να έχουν χωριστά λογιστικά και διαχειριστικά συστήματα για τις δραστηριότητες τους στον κλάδο των συντάξεων, συστήσουν, από την 1η Ιανουαρίου 1995, ξεχωριστές νομικές οντότητες που ασκούν τις δραστηριότητες αυτές· και
- β) οι φινλανδικές αρχές επιτρέψουν άνευ διακρίσεων σε όλους τους υπηκόους και εταιρείες των κρατών μελών να διενεργούν σύμφωνα με τη φινλανδική νομοθεσία τις δραστηριότητες που ορίζονται στο άρθρο 2, όσον αφορά την εξαίρεση αυτή, είτε μέσω ιδιοκτησίας ή συμμετοχής σε υπάρχουσα ασφαλιστική εταιρεία ή όμιλο, είτε μέσω σύστασης ή συμμετοχής νέων ασφαλιστικών εταιρειών ή ομίλων, συμπεριλαμβανομένων και των εταιρειών ασφάλισης σύνταξης.

Άρθρο 10

Οργανισμοί, επιχειρήσεις και ιδρύματα

Όσον αφορά την ασφάλιση ζωής, η παρούσα οδηγία δεν εφαρμόζεται στους ακόλουθους οργανισμούς, επιχειρήσεις και ιδρύματα:

- 1) στους οργανισμούς που εγγύονται αποκλειστικά την καταβολή παροχών σε περίπτωση θανάτου, εφόσον το ύψος αυτών των παροχών δεν υπερβαίνει τη μέση αξία των εξόδων κηδείας για κάθε θάνατο ή εφόσον αυτές οι παροχές καταβάλλονται σε είδος·
- 2) στις «Versorgungsverband deutscher Wirtschaftsorganisationen» στην Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, εκτός αν τροποποιηθεί το καταστατικό τους ως προς το πεδίο της αρμοδιότητάς της·
- 3) στις «Consortio de Compensación de Seguros» στην Ισπανία, εκτός αν τροποποιηθεί το καταστατικό τους ως προς το πεδίο δραστηριότητας ή του δυναμικού τους.

Ενότητα 4

Αντασφάλιση

Άρθρο 11

Αντασφάλιση

Όσον αφορά την αντασφάλιση, η παρούσα οδηγία δεν εφαρμόζεται στις δραστηριότητες αντασφάλισης που ασκούνται από, ή τις οποίες εγγυάται πλήρως, κυβέρνηση κράτους μέλους όταν αυτή ενεργεί, για λόγους ουσιώδους δημοσίου συμφέροντος, με την ιδιότητα του αντασφαλιστή τελευταίου βαθμού, συμπεριλαμβανομένων των περιπτώσεων όπου ο ρόλος αυτός απαιτείται από τις συνθήκες της αγοράς, λόγω των οποίων καθίσταται ανέφικτη η απόκτηση επαρκούς κάλυψης από επιχειρήσεις της αγοράς.

Άρθρο 12

Αντασφαλιστικές επιχειρήσεις που παύουν να λειτουργούν

1. Οι αντασφαλιστικές επιχειρήσεις, οι οποίες έως τις 10 Δεκεμβρίου 2007 έχουν παύσει να συνάπτουν νέες συμβάσεις αντασφάλισης και ασχολούνται αποκλειστικά με τη διαχείριση του υφιστάμενου χαρτοφυλακίου τους, με σκοπό την παύση των δραστηριοτήτων τους, δεν υπάγονται στην παρούσα οδηγία.
2. Τα κράτη μέλη καταρτίζουν κατάλογο των σχετικών αντασφαλιστικών επιχειρήσεων και γνωστοποιούν τον κατάλογο αυτόν σε όλα τα άλλα κράτη μέλη.

Τμήμα 3

Ορισμοί

Άρθρο 13

Ορισμοί

Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας, νοούνται ως:

- 1) «ασφαλιστική επιχείρηση»: η επιχείρηση πρωτασφάλισης ζωής ή ζημιών που έχει λάβει άδεια λειτουργίας σύμφωνα με το άρθρο 14·
- 2) «εξαρτημένη ασφαλιστική επιχείρηση»: η ασφαλιστική επιχείρηση η οποία ανήκει είτε σε χρηματοπιστωτική επιχείρηση εκτός των ασφαλιστικών ή αντασφαλιστικών επιχειρήσεων ή του ομίλου ασφαλιστικών ή αντασφαλιστικών επιχειρήσεων υπό την έννοια του στοιχείου (γ) της παραγράφου 1 του άρθρου 212, ή σε μη χρηματοπιστωτική επιχείρηση, σκοπός της οποίας είναι η παροχή ασφαλιστικής κάλυψης αποκλειστικά για τους κινδύνους της επιχείρησης ή των επιχειρήσεων στις οποίες ανήκει ή των επιχειρήσεων του ομίλου του οποίου είναι μέλος η εξαρτημένη ασφαλιστική επιχείρηση·
- 3) «ασφαλιστική επιχείρηση τρίτης χώρας»: η επιχείρηση η οποία, αν είχε την εταιρική της έδρα εντός της Κοινότητας, θα χρειαζόταν άδεια ασφαλιστικής επιχείρησης σύμφωνα με το άρθρο 14·
- 4) «αντασφαλιστική επιχείρηση»: η επιχείρηση η οποία έχει λάβει άδεια σύμφωνα με το άρθρο 14 για την άσκηση δραστηριοτήτων αντασφάλισης·
- 5) «εξαρτημένη αντασφαλιστική επιχείρηση»: η αντασφαλιστική επιχείρηση η οποία ανήκει είτε σε χρηματοπιστωτική επιχείρηση εκτός των ασφαλιστικών ή αντασφαλιστικών επιχειρήσεων ή του ομίλου ασφαλιστικών ή αντασφαλιστικών επιχειρήσεων υπό την έννοια του στοιχείου (γ) της παραγράφου 1 του άρθρου 212, ή σε μη χρηματοπιστωτική επιχείρηση, σκοπός της οποίας είναι η παροχή αντασφαλιστικής κάλυψης αποκλειστικά για τους κινδύνους της επιχείρησης ή των επιχειρήσεων στις οποίες ανήκει ή των επιχειρήσεων του ομίλου του οποίου είναι μέλος η εξαρτημένη ασφαλιστική επιχείρηση·

- 6) «αντασφαλιστική επιχείρηση τρίτης χώρας»: η επιχείρηση η οποία, εάν είχε την εταιρική έδρα της εντός της Κοινότητας, θα χρειαζόταν άδεια αντασφαλιστικής επιχείρησης σύμφωνα με το άρθρο 14
- 7) «αντασφάλιση»: μια από τις εξής δύο δραστηριότητες:
- α) η δραστηριότητα που συνίσταται στην ανάληψη κινδύνων που εκχωρούνται από ασφαλιστική επιχείρηση ή ασφαλιστική επιχείρηση τρίτης χώρας ή από μια άλλη αντασφαλιστική επιχείρηση ή αντασφαλιστική επιχείρηση τρίτης χώρας·
 - β) στην περίπτωση της ένωσης ασφαλιστών, που είναι γνωστή ως Lloyd's, η δραστηριότητα που συνίσταται στην ανάληψη κινδύνων από πλευράς ασφαλιστικής ή αντασφαλιστικής επιχείρησης άλλης από την ένωση ασφαλιστών που είναι γνωστή ως Lloyd's, τους οποίους εκχωρεί οποιοδήποτε μέλος της Lloyd's·
- 8) «κράτος μέλος καταγωγής»: ένα εκ των εξής:
- α) όσον αφορά την ασφάλιση ζημιών, το κράτος μέλος στο οποίο ευρίσκεται η εταιρική έδρα της ασφαλιστικής επιχείρησης που καλύπτει τον κίνδυνο·
 - β) όσον αφορά την ασφάλιση ζωής, το κράτος μέλος στο οποίο ευρίσκεται η εταιρική έδρα της ασφαλιστικής επιχείρησης που αναλαμβάνει την υποχρέωση·
 - γ) όσον αφορά την αντασφάλιση, το κράτος μέλος στο οποίο ευρίσκεται η εταιρική έδρα της αντασφαλιστικής επιχείρησης·
- 9) «κράτος μέλος υποδοχής»: το κράτος μέλος, εκτός του κράτους μέλους καταγωγής, στο οποίο μια ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση έχει υποκατάστημα ή παρέχει υπηρεσίες· για τις ασφαλίσεις ζωής και ζημιών, ως κράτος μέλος παροχής των υπηρεσιών νοείται το κράτος μέλος της ασφαλιστικής υποχρέωσης ή το κράτος μέλος στο οποίο ευρίσκεται ο κίνδυνος, αν η υποχρέωση ή ο κίνδυνος καλύπτεται από ασφαλιστική επιχείρηση ή υποκατάστημα που ευρίσκεται σε άλλο κράτος μέλος·
- 10) «εποπτικές αρχές»: η εθνική αρχή ή αρχές οι οποίες, δυνάμει νομοθετικής ή κανονιστικής ρύθμισης, είναι αρμόδιες να εποπτεύουν τις ασφαλιστικές ή τις αντασφαλιστικές επιχειρήσεις·
- 11) «υποκατάστημα»: το πρακτορείο ή υποκατάστημα ασφαλιστικής ή αντασφαλιστικής επιχείρησης, το οποίο ευρίσκεται στο έδαφος άλλου κράτους μέλους εκτός του κράτους μέλους καταγωγής·
- 12) «εγκατάσταση»: τα κεντρικά γραφεία ή οποιοδήποτε από τα υποκαταστήματα της επιχείρησης·
- 13) «κράτος μέλος στο οποίο ευρίσκεται ο κίνδυνος»: ένα εκ των εξής:
- α) το κράτος μέλος στο οποίο ευρίσκονται τα περιουσιακά στοιχεία όταν η ασφάλιση αφορά ακίνητα ή ακίνητα και το περιεχόμενό τους, στο μέτρο που το περιεχόμενο καλύπτεται από το ίδιο ασφαλιστήριο·
 - β) το κράτος μέλος καταχώρισης, όταν η ασφάλιση αφορά κάθε είδους μεταφορικά μέσα,
 - γ) το κράτος μέλος στο οποίο ο αντισυμβαλλόμενος συνήψε τη σύμβαση, προκειμένου περί συμβάσεων διάρκειας κατώτερης από ή ίσης με τέσσερις μήνες, οι οποίες αφορούν κινδύνους που ανακύπτουν κατά τη διάρκεια ταξιδιού ή διακοπών, ανεξαρτήτως κλάδου·
 - δ) σε όλες τις περιπτώσεις που δεν αναφέρονται ρητά στα στοιχεία α), β) ή γ), το κράτος μέλος στο οποίο ευρίσκεται μια εκ των εξής:
 - i) η συνήθης διαμονή του αντισυμβαλλομένου· ή
 - ii) εάν ο αντισυμβαλλόμενος είναι νομικό πρόσωπο, η εγκατάσταση του εν λόγω αντισυμβαλλομένου στην οποία αναφέρεται η σύμβαση·
- 14) «κράτος μέλος της ασφαλιστικής υποχρέωσης»: το κράτος μέλος, στο οποίο ευρίσκεται μια εκ των εξής:
- α) η συνήθης διαμονή του αντισυμβαλλομένου·
 - β) εάν ο αντισυμβαλλόμενος είναι νομικό πρόσωπο, η εγκατάσταση του εν λόγω αντισυμβαλλομένου στην οποία αναφέρεται η σύμβαση·
- 15) «μητρική επιχείρηση»: η μητρική επιχείρηση κατά την έννοια του άρθρου 1 της οδηγίας 83/349/ΕΟΚ·
- 16) «θυγατρική επιχείρηση»: κάθε θυγατρική επιχείρηση κατά την έννοια του άρθρου 1 της οδηγίας 83/349/ΕΟΚ, συμπεριλαμβανομένων των θυγατρικών της·
- 17) «στενοί δεσμοί»: η κατάσταση κατά την οποία δύο ή περισσότερα φυσικά ή νομικά πρόσωπα συνδέονται μέσω ελέγχου ή συμμετοχής, ή μια κατάσταση κατά την οποία δύο ή περισσότερα φυσικά ή νομικά πρόσωπα συνδέονται σταθερά με το αυτό πρόσωπο διά δεσμού ελέγχου·
- 18) «έλεγχος»: η σχέση που υφίσταται μεταξύ μητρικής και θυγατρικής επιχείρησης, όπως ορίζεται στο άρθρο 1 της οδηγίας 83/349/ΕΟΚ, ή παρεμφερής σχέση μεταξύ οποιουδήποτε φυσικού ή νομικού προσώπου και επιχείρησης·

- 19) «συναλλαγή στο πλαίσιο ομίλου»: οποιαδήποτε συναλλαγή διά της οποίας μια ασφαλιστική ή ανασφαλιστική επιχείρηση εξαρτάται άμεσα ή έμμεσα από άλλες επιχειρήσεις του ίδιου ομίλου ή από οποιοδήποτε φυσικό ή νομικό πρόσωπο που συνδέεται με τις επιχειρήσεις εντός του ομίλου αυτού με στενούς δεσμούς, για την εκπλήρωση μιας υποχρέωσης, συμβατικής ή μη, και έναντι πληρωμής ή μη·
- 20) «συμμετοχή»: η άμεση ή μέσω δεσμού ελέγχου κατοχή του 20 % τουλάχιστον των δικαιωμάτων ψήφου ή του κεφαλαίου μιας επιχείρησης·
- 21) «ειδική συμμετοχή»: η άμεση ή έμμεση κατοχή τουλάχιστον του 10 % του κεφαλαίου ή των δικαιωμάτων ψήφου μιας επιχείρησης ή η άσκηση ουσιώδους επιρροής στη διαχείριση της επιχείρησης αυτής·
- 22) «ρυθμιζόμενη αγορά»: μια από τις κάτωθι αγορές:
- στην περίπτωση αγοράς που ευρίσκεται σε κράτος μέλος, μια ρυθμιζόμενη αγορά, όπως ορίζεται στο άρθρο 4 παράγραφος 1 σημείο 14 της οδηγίας 2004/39/ΕΚ· ή
 - στην περίπτωση αγοράς που ευρίσκεται σε τρίτη χώρα, η χρηματοπιστωτική αγορά η οποία πληροί τις ακόλουθες προϋποθέσεις:
 - είναι αναγνωρισμένη από το κράτος μέλος καταγωγής της ασφαλιστικής επιχείρησης και πληροί προϋποθέσεις ανάλογες με εκείνες που ορίζονται στην οδηγία 2004/39/ΕΚ· και
 - οι διαπραγματευσιμοι χρηματοπιστωτικοί τίτλοι είναι ανάλογης ποιότητας προς τους διαπραγματεύσιμους τίτλους στην ή στις ρυθμιζόμενες αγορές του κράτους μέλους καταγωγής·
- 23) «εθνικό γραφείο ασφαλίσεως»: το εθνικό γραφείο ασφαλίσεως, κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 1 παράγραφος 3 της οδηγίας 72/166/ΕΟΚ·
- 24) «εθνικό ταμείο εγγυήσεως»: ο φορέας τον οποίο αναφέρει το άρθρο 1 παράγραφος 4 της οδηγίας 84/5/ΕΟΚ·
- 25) «χρηματοπιστωτική επιχείρηση»: μία εκ των κάτωθι οντοτήτων:
- πιστωτικό ίδρυμα, χρηματοδοτικό ίδρυμα ή επιχείρηση παροχής επικουρικών τραπεζικών υπηρεσιών, κατά την έννοια του άρθρου 4 σημεία 1, 5 και 21 της οδηγίας 2006/48/ΕΚ, αντιστοίχως·
 - ασφαλιστική επιχείρηση ή ανασφαλιστική επιχείρηση ή ασφαλιστική εταιρεία χαρτοφυλακίου, κατά την έννοια του άρθρου 212 παράγραφος 1 στοιχείο στ)·
 - εταιρεία επενδύσεων ή χρηματοπιστωτικό ίδρυμα, κατά την έννοια του άρθρου 4 παράγραφος 1 σημείο 1 της οδηγίας 2004/39/ΕΚ· ή
 - χρηματοοικονομική εταιρεία χαρτοφυλακίου μεικτής δραστηριότητας, κατά την έννοια του άρθρου 2 σημείο 15 της οδηγίας 2002/87/ΕΚ·
- 26) «φορέας ειδικού σκοπού»: οποιαδήποτε επιχείρηση, ανώνυμη ή όχι, η οποία δεν είναι ασφαλιστική ή ανασφαλιστική επιχείρηση, αναλαμβάνει κινδύνους από ασφαλιστικές ή ανασφαλιστικές επιχειρήσεις και χρηματοδοτεί πλήρως την έκθεσή της στους ως άνω κινδύνους με τις εισπράξεις από έκδοση χρέους ή με κάθε άλλον χρηματοδοτικό μηχανισμό, όπου τα δικαιώματα επιστροφής των παρόχων αυτού του χρέους ή του χρηματοδοτικού μηχανισμού υπόκεινται στις υποχρεώσεις ανασφάλισης αυτής της επιχείρησης·
- 27) «μεγάλοι κίνδυνοι»:
- οι κίνδυνοι που κατατάσσονται στους κλάδους 4, 5, 6, 7, 11 και 12 στο μέρος Α του παραρτήματος Ι·
 - οι κίνδυνοι που κατατάσσονται στους κλάδους 14 και 15 στο μέρος Α του παραρτήματος Ι, όταν ο ασφαλισμένος ασκεί κατ' επάγγελμα βιομηχανική ή εμπορική δραστηριότητα ή ελευθέριο επάγγελμα και ο κίνδυνος σχετίζεται με τη δραστηριότητα αυτή·
 - οι κίνδυνοι που κατατάσσονται στους κλάδους 3, 8, 9, 10, 13 και 16 στο μέρος Α του παραρτήματος Ι, εφόσον ο ασφαλισμένος υπερβαίνει αριθμητικά τα όρια δύο τουλάχιστον από τα ακόλουθα κριτήρια:
 - σύνολο ισολογισμού: 6,2 εκατ.·
 - καθαρό ύψος κύκλου εργασιών, κατά την έννοια της τέταρτης οδηγίας 78/660/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 25ης Ιουλίου 1978, βασιζόμενης στο άρθρο 54 παράγραφος 3 περίπτωση ζ) της συνθήκης περί των ετήσιων λογαριασμών εταιρειών ορισμένων μορφών ⁽¹⁾ 12,8 εκατ. EUR·
 - μέσος όρος απασχοληθέντων κατά τη διάρκεια της χρήσεως: 250.
- Εάν ο ασφαλισμένος μετέχει σε σύνολο επιχειρήσεων που καταρτίζουν ενοποιημένους λογαριασμούς σύμφωνα με την οδηγία 83/349/ΕΟΚ, η συνδρομή των κριτηρίων που παρατίθενται στο πρώτο εδάφιο στοιχείο γ) ελέγχεται βάσει των ενοποιημένων λογαριασμών.
- Τα κράτη μέλη δικαιούνται να προσθέσουν στην κατηγορία που αναφέρεται στο πρώτο εδάφιο στοιχείο γ) τους κινδύνους οι οποίοι ασφαρίζονται από επαγγελματικές ενώσεις, κοινοπραξίες και προσωρινούς ομίλους·
- 28) «εξωτερική ανάθεση(εξωπορισμός)»: συμφωνία, οποιαδήποτε μορφής, μεταξύ μιας ασφαλιστικής ή ανασφαλιστικής επιχείρησης και ενός παρόχου υπηρεσιών, είτε πρόκειται για εποπτευόμενη οντότητα είτε όχι, με την οποία ο εν λόγω πάροχος υπηρεσιών αναλαμβάνει μια διαδικασία, παρέχει μια υπηρεσία ή εκτελεί μια δραστηριότητα, είτε άμεσα είτε με υπεργολαβική ανάθεση, που διαφορετικά θα είχε αναληφθεί από την ίδια την ασφαλιστική ή την ανασφαλιστική επιχείρηση·

⁽¹⁾ ΕΕ L 222 της 14.8.1978, σ. 11.

- 29) «σύστημα διακυβέρνησης»: η εσωτερική ικανότητα ανάληψης πρακτικών καθηκόντων. Η αρμοδιότητα διαχείρισης κινδύνου, η αρμοδιότητα συμμόρφωσης, η αρμοδιότητα εσωτερικού λογιστικού ελέγχου και η αναλογιστική αρμοδιότητα είναι αρμοδιότητες διακυβέρνησης·
- 30) «ασφαλιστικός κίνδυνος»: ο κίνδυνος ζημίας ή δυσμενούς μεταβολής στην αξία των ασφαλιστικών υποχρεώσεων, λόγω ακατάλληλων παραδοχών κατά την τιμολόγηση και τον σχηματισμό προβλέψεων·
- 31) «κίνδυνος αγοράς»: ο κίνδυνος ζημίας ή δυσμενούς μεταβολής στη χρηματοοικονομική κατάσταση, που απορρέει, άμεσα ή έμμεσα, από τις διακυμάνσεις στο επίπεδο και στη μεταβλητότητα των αγοραίων τιμών των περιουσιακών στοιχείων, των υποχρεώσεων και των χρηματοπιστωτικών μέσων·
- 32) «πιστωτικός κίνδυνος»: ο κίνδυνος ζημίας ή δυσμενούς μεταβολής στη χρηματοοικονομική κατάσταση, λόγω διακυμάνσεων στην πιστοληπτική κατάσταση των εκδοτών τίτλων, των αντισυμβαλλομένων και οποιωνδήποτε άλλων χρεωστών, στον οποίο οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις είναι εκτεθειμένες, με τη μορφή κινδύνου αθέτησης αντισυμβαλλομένου, κινδύνου πιστωτικών περιθωρίων, ή συγκεντρώσεων κινδύνου αγοράς·
- 33) «λειτουργικός κίνδυνος»: ο κίνδυνος εμφάνισης ζημιών λόγω ακατάλληλων ή προβληματικών εσωτερικών διαδικασιών, ή λόγω ακατάλληλου ή προβληματικού προσωπικού ή λόγω ακατάλληλων ή προβληματικών λειτουργικών συστημάτων ή εξωτερικών παραγόντων·
- 34) «κίνδυνος ρευστότητας»: ο κίνδυνος αδυναμίας των ασφαλιστικών και αντασφαλιστικών επιχειρήσεων να εκποιήσουν επενδύσεις και άλλα περιουσιακά στοιχεία προκειμένου να προβούν στον διακανονισμό των οικονομικών τους υποχρεώσεων όταν αυτές καταστούν απαιτητές·
- 35) «κίνδυνος συγκέντρωσης»: όλες οι εκθέσεις στον κίνδυνο με αρκετά σημαντική πιθανότητα ζημίας, σε βαθμό που να απειλούν τη φερεγγυότητα ή τη χρηματοοικονομική κατάσταση ασφαλιστικών ή αντασφαλιστικών επιχειρήσεων·
- 36) «τεχνικές μείωσης του κινδύνου»: όλες οι τεχνικές οι οποίες παρέχουν τη δυνατότητα σε ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις να μεταβιβάζουν τμήμα ή όλους τους κινδύνους τους σε άλλο μέρος·
- 37) «αποτελέσματα διαφοροποίησης»: η μείωση της έκθεσης στον κίνδυνο ασφαλιστικών και αντασφαλιστικών επιχειρήσεων και ομίλων που συνδέεται με τη διαφοροποίηση των δραστηριοτήτων τους και απορρέει από το γεγονός ότι το δυσμενές αποτέλεσμα από κάποιο κίνδυνο μπορεί να αντισταθμιστεί από το ευνοϊκότερο αποτέλεσμα ενός άλλου κινδύνου, όταν οι κίνδυνοι αυτοί δεν είναι πλήρως συσχετισμένοι·
- 38) «εκτίμηση κατανοής πιθανότητας»: μια μαθηματική συνάρτηση η οποία αποδίδει μια πιθανότητα επέλευσης σε ένα διεξοδικό σύνολο αμοιβαία αποκλειόμενων μελλοντικών γεγονότων·
- 39) «μέτρηση κινδύνου»: μια μαθηματική συνάρτηση η οποία αποδίδει ένα νομισματικό ποσό σε μια δεδομένη εκτίμηση κατανομής πιθανότητας και αυξάνεται μονοτονικά με το επίπεδο έκθεσης στον κίνδυνο στο οποίο στηρίζεται η εν λόγω εκτίμηση κατανομής πιθανότητας·

ΚΕΦΑΛΑΙΟ II

Ανάληψη δραστηριοτήτων**Άρθρο 14****Άδεια**

1. Η ανάληψη δραστηριότητας πρωτασφάλισης ή αντασφάλισης, καλυπτόμενης από την παρούσα οδηγία, υπόκειται σε προηγούμενη χορήγηση άδειας.
2. Η αναφερόμενη στην παράγραφο 1 άδεια ζητείται από τις εποπτικές αρχές του κράτους μέλους καταγωγής από τις:
 - α) επιχείρηση που εγκαθιστά την έδρα της στο έδαφος του εν λόγω κράτους μέλους· ή
 - β) ασφαλιστική επιχείρηση η οποία, αφού λάβει άδεια σύμφωνα με την παράγραφο 1, επιθυμεί να επεκτείνει τις δραστηριότητές της στο σύνολο ενός ασφαλιστικού κλάδου ή σε ασφαλιστικούς κλάδους, άλλους από εκείνους για τους οποίους διαθέτει ήδη άδεια.

Άρθρο 15**Πεδίο εφαρμογής της άδειας**

1. Η άδεια βάσει του άρθρου 14 ισχύει για το σύνολο της Κοινότητας και επιτρέπει στις ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις να ασκηθούν δραστηριότητες, καλύπτει δε επίσης το δικαίωμα εγκατάστασης και την ελευθερία παροχής υπηρεσιών.
 2. Υπό την επιφύλαξη του άρθρου 14, η άδεια χορηγείται ανά κλάδο πρωτασφάλισης, όπως ορίζεται στο μέρος Α του παραρτήματος I ή στο παράρτημα II. Καλύπτει ολόκληρο τον κλάδο, εκτός αν η αιτούσα επιχείρηση επιθυμεί να καλύπτει μόνον ένα μέρος των κινδύνων που περιλαμβάνει ο κλάδος αυτός.
- Οι περιλαμβανόμενοι σε έναν κλάδο κίνδυνοι δεν να ταξινομούνται σε άλλο κλάδο εκτός των περιπτώσεων του άρθρου 16 παράγραφος 1.
- Η άδεια μπορεί να χορηγείται για πολλούς κλάδους, εφόσον το εθνικό δίκαιο ενός κράτους μέλους επιτρέπει την ταυτόχρονη άσκηση δραστηριότητας στους εν λόγω κλάδους.
3. Όσον αφορά την ασφάλιση ζημιών, κάθε κράτος μέλος έχει τη δυνατότητα να χορηγεί άδεια για τις ομάδες κλάδων που αναφέρονται στο μέρος Β του παραρτήματος I.

Οι εποπτικές αρχές δύνανται να περιορίζουν το πεδίο ισχύος της άδειας, που έχει ζητηθεί για έναν κλάδο, στις δραστηριότητες που περιλαμβάνονται στο πρόγραμμα δραστηριοτήτων που αναφέρεται στο άρθρο 23.

4. Οι επιχειρήσεις που υπόκεινται στην παρούσα οδηγία μπορούν να ασκούν τη δραστηριότητα που αναφέρεται στο άρθρο 6, μόνον όταν έχουν πάρει άδεια για τον κλάδο 18 του μέρους Α του παραρτήματος I, υπό την επιφύλαξη του άρθρου 16 παράγραφος 1. Στην περίπτωση αυτή, η παρούσα οδηγία εφαρμόζεται στις εν λόγω εργασίες.

5. Όσον αφορά την ανασφάλιση, η άδεια χορηγείται για δραστηριότητες ανασφάλισης ζημιών, δραστηριότητες ανασφάλισης ζωής και για όλα τα είδη ανασφαλιστικών δραστηριοτήτων.

Η αίτηση εξετάζεται υπό το πρίσμα του προγράμματος δραστηριοτήτων, που υποβάλλεται σύμφωνα με το άρθρο 18 παράγραφος 1 στοιχείο γ), καθώς και της πλήρωσης των όρων που έχουν θεσπισθεί για την αδειοδότηση από το κράτος μέλος από το οποίο ζητείται η χορήγηση της άδειας.

Άρθρο 16

Συμπληρωματικοί κίνδυνοι

1. Η ασφαλιστική επιχείρηση που έχει λάβει άδεια για έναν κύριο κίνδυνο, ο οποίος υπάγεται σε έναν κλάδο ή σε ομάδα κλάδων, όπως ορίζεται στο παράρτημα I, δύναται ομοίως να καλύπτει κινδύνους συμπεριλαμβανομένους σε άλλο κλάδο, χωρίς να απαιτείται άδεια για τους κινδύνους αυτούς, εφόσον οι εν λόγω κίνδυνοι πληρούν όλες τις ακόλουθες προϋποθέσεις:

- α) συνδέονται με τον κυρίως κίνδυνο·
- β) αφορούν το αντικείμενο που καλύπτεται κατά του κυρίως κινδύνου·
- γ) καλύπτονται διά του ασφαλιστηρίου συμβολαίου, το οποίο καλύπτει τον κυρίως κίνδυνο.

2. Κατά παρέκκλιση από την παράγραφο 1, οι κίνδυνοι που περιλαμβάνονται στους κλάδους 14, 15 και 17 στο μέρος Α του παραρτήματος I δεν θεωρούνται ως συμπληρωματικοί κίνδυνοι άλλων κλάδων.

Πάντως, η ασφάλιση νομικής προστασίας, όπως ορίζεται στον κλάδο 17, μπορεί να θεωρηθεί ως συμπληρωματικός κίνδυνος του κλάδου 18, εφόσον πληρούνται οι όροι της παραγράφου 1 και οποιοσδήποτε από τους ακόλουθους όρους:

- α) ο κύριος κίνδυνος αφορά μόνον τη βοήθεια που παρέχεται στα πρόσωπα που αντιμετωπίζουν δυσκολίες κατά τη διάρκεια μετακινήσεων ή απουσιών από την κατοικία ή τη συνήθη διαμονή τους· ή
- β) η ασφάλιση αφορά διαφορές ή κινδύνους που προκύπτουν από τη χρήση θαλασσιών πλοίων ή σχετίζονται με τη χρήση αυτή.

Άρθρο 17

Νομική μορφή της ασφαλιστικής ή ανασφαλιστικής επιχείρησης

1. Το κράτος μέλος καταγωγής απαιτεί από τις επιχειρήσεις που ζητούν τη χορήγηση άδειας βάσει του άρθρου 14 να υιοθετήσουν μία από τις νομικές μορφές που εμφανίζονται στο παράρτημα III.

2. Τα κράτη μέλη μπορούν να δημιουργούν επιχειρήσεις δημοσίου δικαίου οποιασδήποτε μορφής, υπό την προϋπόθεση ότι οι οντότητες αυτές διεξάγουν ασφαλιστικές ή ανασφαλιστικές εργασίες υπό όρους ισοδύναμους με εκείνους υπό τους οποίους λειτουργούν οι επιχειρήσεις ιδιωτικού δικαίου.

3. Η Επιτροπή δύναται να θεσπίσει εκτελεστικά μέτρα σχετικά με την επέκταση των μορφών που προβλέπονται στο παράρτημα III.

Τα εν λόγω μέτρα, τα οποία έχουν ως αντικείμενο την τροποποίηση μη ουσιωδών στοιχείων της παρούσας οδηγίας, με τη συμπλήρωσή της, θεσπίζονται σύμφωνα με την κανονιστική διαδικασία με έλεγχο, στην οποία παραπέμπει το άρθρο 301 παράγραφος 3.

Άρθρο 18

Όροι χορήγησης άδειας

1. Το κράτος μέλος καταγωγής απαιτεί από τις επιχειρήσεις που ζητούν τη χορήγηση άδειας:

- α) όσον αφορά τις ασφαλιστικές επιχειρήσεις, να περιορίζουν τον σκοπό τους στην ασφαλιστική δραστηριότητα και στις εργασίες που προκύπτουν άμεσα από αυτήν, εξαιρουμένης κάθε άλλης εμπορικής δραστηριότητας·
- β) όσον αφορά τις ανασφαλιστικές επιχειρήσεις, να περιορίζουν τον σκοπό τους στην ανασφαλιστική δραστηριότητα και στις συναφείς εργασίες. Η απαίτηση αυτή μπορεί να συμπεριλαμβάνει τις δραστηριότητες και τη λειτουργία εταιρείας συμμετοχών στον χρηματοπιστωτικό τομέα, κατά την έννοια του άρθρου 2 σημείο 8 της οδηγίας 2002/87/EK·
- γ) να υποβάλλουν πρόγραμμα δραστηριοτήτων σύμφωνα με το άρθρο 23·
- δ) να διαθέτουν τα επιλέξιμα βασικά ίδια κεφάλαια ώστε να καλύπτουν το απόλυτο κατώτατο όριο των ελάχιστων κεφαλαιακών απαιτήσεων, που προβλέπεται στο άρθρο 129 παράγραφος 1 στοιχείο δ)·
- ε) να αποδεικνύουν ότι θα είναι σε θέση να διαθέτουν επιλέξιμα ίδια κεφάλαια ώστε να καλύπτουν τις κεφαλαιακές απαιτήσεις φερεγγυότητας, όπως προβλέπεται στο άρθρο 100 και επόμενα·
- στ) να αποδεικνύουν ότι θα είναι σε θέση να διαθέτουν επιλέξιμα βασικά ίδια κεφάλαια ώστε να καλύπτουν τις ελάχιστες κεφαλαιακές απαιτήσεις, όπως προβλέπεται στο άρθρο 128 και επόμενα·
- ζ) να αποδεικνύουν ότι θα είναι σε θέση να συμμορφωθούν προς το σύστημα διακυβέρνησης που αναφέρεται στο κεφάλαιο IV τμήμα 2·
- η) όσον αφορά την ασφάλιση ζημιών, να ανακοινώνουν το όνομα και τη διεύθυνση όλων των αντιπροσώπων για τον διακανονισμό των ζημιών, οι οποίοι διορίζονται σύμφωνα με το άρθρο 4 της οδηγίας 2000/26/EK σε κάθε κράτος μέλος, εκτός από το κράτος μέλος στο οποίο ζητείται η άδεια, αν οι καλυπτόμενοι κίνδυνοι κατατάσσονται στον κλάδο 10 στο μέρος Α του παραρτήματος I της παρούσας οδηγίας, πλην της ευθύνης του μεταφορέα.

2. Η ασφαλιστική επιχείρηση η οποία ζητεί τη χορήγηση άδειας για την επέκταση των δραστηριοτήτων της σε άλλους κλάδους ή για την επέκταση άδειας που καλύπτει μέρος μόνον των κινδύνων ενός κλάδου υποβάλλει πρόγραμμα δραστηριοτήτων σύμφωνα με το άρθρο 23.

Επιπροσθέτως, αποδεικνύει ότι διαθέτει τα επιλέξιμα ίδια κεφάλαια για την κάλυψη των κεφαλαιακών απαιτήσεων φερεγγυότητας και των ελάχιστων κεφαλαιακών απαιτήσεων, που προβλέπονται στην πρώτη παράγραφο του άρθρου 100 και στο άρθρο 128.

3. Υπό την επιφύλαξη της παραγράφου 2, η ασφαλιστική επιχείρηση που ασκεί δραστηριότητες ασφάλισης ζωής, και ζητεί τη χορήγηση άδειας για την επέκταση των δραστηριοτήτων της στους κινδύνους που ταξινομούνται στους κλάδους 1 ή 2 στο μέρος Α του παραρτήματος Ι, όπως αναφέρεται στο άρθρο 73, αποδεικνύει ότι:

- α) διαθέτει τα επιλέξιμα βασικά ίδια κεφάλαια ώστε να καλύπτει το απόλυτο κατώτατο όριο των ελάχιστων κεφαλαιακών απαιτήσεων για επιχειρήσεις ασφάλισης ζωής και το απόλυτο κατώτατο όριο των ελάχιστων κεφαλαιακών απαιτήσεων για επιχειρήσεις ασφάλισης ζημιών, όπως αναφέρεται στο άρθρο 129 παράγραφος 1 στοιχείο δ)·
- β) αναλαμβάνει τη δέσμευση να ανταποκρίνεται στα ελάχιστα όρια οικονομικών υποχρεώσεων, που αναφέρονται στο άρθρο 74 παράγραφος 3 και επόμενα.

4. Υπό την επιφύλαξη της παραγράφου 2, η ασφαλιστική επιχείρηση που ασκεί δραστηριότητες ασφάλισης ζημιών για τους κινδύνους που ταξινομούνται στους κλάδους 1 ή 2 στο μέρος Α του παραρτήματος Ι, και ζητεί τη χορήγηση άδειας για την επέκταση των δραστηριοτήτων της σε κινδύνους ασφάλισης ζωής, όπως αναφέρεται στο άρθρο 73, αποδεικνύει ότι:

- α) διαθέτει τα επιλέξιμα βασικά ίδια κεφάλαια ώστε να καλύπτει το απόλυτο κατώτατο όριο των ελάχιστων κεφαλαιακών απαιτήσεων για επιχειρήσεις ασφάλισης ζωής και το απόλυτο κατώτατο όριο των ελάχιστων κεφαλαιακών απαιτήσεων για επιχειρήσεις ασφάλισης ζημιών, όπως αναφέρεται στο άρθρο 129, παράγραφος 1, στοιχείο δ)·
- β) αναλαμβάνει τη δέσμευση να ανταποκρίνεται στα ελάχιστα όρια οικονομικών υποχρεώσεων, που αναφέρονται στο άρθρο 74 παράγραφος 3 και επόμενα.

Άρθρο 19

Στενοί δεσμοί

Οσάκις υπάρχουν στενοί δεσμοί μεταξύ της ασφαλιστικής ή αντασφαλιστικής επιχείρησης και άλλων φυσικών ή νομικών προσώπων, οι εποπτικές αρχές χορηγούν την άδεια λειτουργίας μόνον εφόσον οι δεσμοί αυτοί δεν παρεμποδίζουν την αποτελεσματική άσκηση των εποπτικών τους καθηκόντων.

Οι εποπτικές αρχές αρνούνται την άδεια εφόσον οι νομοθετικές, κανονιστικές ή διοικητικές διατάξεις τρίτης χώρας, στις οποίες υπάγονται ένα ή περισσότερα πρόσωπα, φυσικά ή νομικά, με τα οποία η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση έχει στενούς δεσμούς, ή οι δυσχέρειες όσον αφορά την επιβολή της εφαρμογής των μέτρων αυτών παρεμποδίζουν την αποτελεσματική άσκηση των εποπτικών καθηκόντων τους.

Οι εποπτικές αρχές απαιτούν από τις ασφαλιστικές και τις αντασφαλιστικές επιχειρήσεις να τους παρέχουν τις πληροφορίες που ζητούν, ώστε να μπορούν οι αρχές αυτές να βεβαιώνονται ότι τηρούνται πάντοτε οι όροι που προβλέπονται στην πρώτη παράγραφο.

Άρθρο 20

Εταιρική έδρα της ασφαλιστικής και αντασφαλιστικής επιχείρησης

Τα κράτη μέλη απαιτούν να ευρίσκεται η εταιρική έδρα των ασφαλιστικών και των αντασφαλιστικών επιχειρήσεων στο ίδιο κράτος μέλος στο οποίο ευρίσκεται η καταστατική τους έδρα.

Άρθρο 21

Όροι ασφαλιστηρίων συμβολαίων και τιμολόγια ασφαλιστρών

1. Τα κράτη μέλη δεν απαιτούν την προηγούμενη συγκατάθεση ή τη συστηματική κοινοποίηση των γενικών και ειδικών όρων των ασφαλιστηρίων συμβολαίων, των τιμολογίων, των τεχνικής φύσεως στοιχείων που χρησιμοποιούνται ως βάση ιδίως για τον υπολογισμό των τιμολογίων και των τεχνικών προβλέψεων, και των υποδειγμάτων και άλλων εντύπων που η επιχείρηση προτίθεται να χρησιμοποιήσει στις σχέσεις της με τους αντισυμβαλλομένους ή τις εκχωρούσες ή αντεκχωρούσες επιχειρήσεις.

Ωστόσο, για την ασφάλιση ζωής, και αποκλειστικά και μόνον για να ελέγχεται η τήρηση των εθνικών διατάξεων σχετικά με τις αναλογιστικές αρχές, το κράτος μέλος καταγωγής μπορεί να απαιτεί τη συστηματική κοινοποίηση των τεχνικής φύσεως στοιχείων που χρησιμοποιούνται ως βάση για τον υπολογισμό των τιμολογίων και των τεχνικών προβλέψεων. Η τήρηση της απαίτησης αυτής δεν συνιστά απαραίτητη προϋπόθεση για τη χορήγηση άδειας στην επιχείρηση ασφάλισης ζωής.

2. Τα κράτη μέλη δεν διατηρούν ούτε καθιερώνουν την προηγούμενη κοινοποίηση ή την έγκριση των προτεινόμενων αυξήσεων τιμολογίων παρά μόνον στο πλαίσιο ενός γενικότερου συστήματος ελέγχου των τιμών.

3. Τα κράτη μέλη μπορούν να υποβάλλουν τις επιχειρήσεις που ζητούν ή έχουν λάβει άδεια για τον κλάδο 18 του μέρους Α του παραρτήματος Ι, σε έλεγχο ως προς το προσωπικό και τον εξοπλισμό που χρησιμοποιούν άμεσα ή έμμεσα, συμπεριλαμβανομένων των επαγγελματικών προσόντων των ιατρικών ομάδων και της ποιότητας του εξοπλισμού που διαθέτουν προς εκπλήρωση των υποχρεώσεών τους που απορρέουν από τον κλάδο αυτό.

4. Τα κράτη μέλη μπορούν να διατηρήσουν σε ισχύ ή να θεσπίσουν νομοθετικές, κανονιστικές ή διοικητικές διατάξεις, οι οποίες προβλέπουν την έγκριση των καταστατικών και την κοινοποίηση κάθε εγγράφου που είναι αναγκαίο για την ομαλή άσκηση του ελέγχου.

Άρθρο 22

Οικονομικές απαιτήσεις της αγοράς

Τα κράτη μέλη δεν απαιτούν να εξετάζεται η αίτηση για τη χορήγηση άδειας υπό το πρίσμα των οικονομικών απαιτήσεων της αγοράς.

Άρθρο 23

Πρόγραμμα δραστηριοτήτων

1. Το πρόγραμμα δραστηριοτήτων που αναφέρεται στο άρθρο 18 παράγραφος 1 στοιχείο γ) περιλαμβάνει τα λεπτομερή ή ενδεικτικά στοιχεία που αφορούν τα εξής:

- α) τη φύση των κινδύνων ή των ασφαλιστικών υποχρεώσεων που προτίθεται να καλύψει η συγκεκριμένη ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση·
- β) το είδος των αντασφαλιστικών ρυθμίσεων τις οποίες προτίθεται να πραγματοποιήσει η αντασφαλιστική επιχείρηση με τις εκχωρούσες επιχειρήσεις·
- γ) τις κατευθυντήριες αρχές όσον αφορά την αντασφάλιση και την αντεκχώρηση·

δ) τα οικονομικά στοιχεία των βασικών ιδίων κεφαλαίων που συγκροτούν το απόλυτο κατώτατο όριο των ελάχιστων κεφαλαιακών απαιτήσεων·

ε) τις προβλέψεις για τα έξοδα εγκατάστασης των διοικητικών υπηρεσιών και του δικτύου παραγωγής, τα οικονομικά μέσα που προορίζονται για την αντιμετώπισή τους και, εάν οι κίνδυνοι που πρέπει να καλυφθούν κατατάσσονται στον κλάδο 18 στο μέρος Α του παραρτήματος Ι, τα μέσα που διαθέτει η ασφαλιστική επιχείρηση για την παροχή της υποσχεθείσας βοήθειας.

2. Επιπλέον των απαιτήσεων που προβλέπονται στην παράγραφο 1, για τις τρεις πρώτες εταιρικές χρήσεις, το πρόγραμμα περιλαμβάνει τα εξής:

α) τον προβλεπόμενο ισολογισμό·

β) τις προβλέψεις για τις μελλοντικές κεφαλαιακές απαιτήσεις φερεγγυότητας, όπως προβλέπονται στο κεφάλαιο VI τμήμα 4 ενότητα 1, βάσει του προβλεπόμενου ισολογισμού, που αναφέρεται στο στοιχείο α), καθώς και τη μέθοδο υπολογισμού που χρησιμοποιείται για να συναχθούν αυτές οι προβλέψεις·

γ) τις προβλέψεις για τις μελλοντικές ελάχιστες κεφαλαιακές απαιτήσεις, όπως προβλέπονται στα άρθρα 128 και 129, βάσει του προβλεπόμενου ισολογισμού, που αναφέρεται στο στοιχείο α), καθώς και τη μέθοδο υπολογισμού που χρησιμοποιείται για να παραχθούν αυτές οι προβλέψεις·

δ) τις προβλέψεις σχετικά με τα χρηματοοικονομικά μέσα που προορίζονται να καλύψουν τις τεχνικές προβλέψεις, τις ελάχιστες κεφαλαιακές απαιτήσεις και τις κεφαλαιακές απαιτήσεις φερεγγυότητας·

ε) όσον αφορά την ασφάλιση και την ανασφάλιση ζημιών, επίσης τα εξής:

(i) τις προβλέψεις σχετικά με τα έξοδα διαχείρισης, εκτός των εξόδων εγκατάστασης, ιδίως τα τρέχοντα γενικά έξοδα και τις προμήθειες·

(ii) τις προβλέψεις σχετικά με τα ασφάλιστρα ή τις εισφορές και τις αποζημιώσεις·

στ) όσον αφορά την ασφάλιση ζωής, επίσης, σχέδιο στο οποίο να εμφανίζονται λεπτομερώς οι προβλέψεις εσόδων και εξόδων, τόσο για τις δραστηριότητες πρωτασφάλισης και τις αποδοχές αντασφάλισης όσο και για τις εκχωρήσεις αντασφάλισης.

Άρθρο 24

Μέτοχοι και μέλοι με ειδικές συμμετοχές

1. Οι εποπτικές αρχές του κράτους μέλους καταγωγής δεν χορηγούν σε επιχείρηση άδεια ανάληψης ασφαλιστικής ή αντασφαλιστικής δραστηριότητας, εάν δεν τους έχει προηγουμένως ανακοινωθεί η ταυτότητα των μετόχων ή μελών, αμέσων ή εμμέσων, είτε φυσικών είτε νομικών προσώπων, που κατέχουν ειδική συμμετοχή στην επιχείρηση αυτή, καθώς και το ύψος αυτής της συμμετοχής.

Οι εν λόγω αρχές δεν χορηγούν άδεια λειτουργίας, εάν, λαμβάνοντας υπόψη την ανάγκη εξασφάλισης χρηστής και συνετής διαχείρισης της ασφαλιστικής ή αντασφαλιστικής επιχείρησης, δεν έχουν πεισθεί για την καταλληλότητα των εν λόγω μετόχων ή μελών.

2. Για τους σκοπούς της παραγράφου 1 λαμβάνονται υπόψη τα δικαιώματα ψήφου που καθορίζονται στα άρθρα 9 και 10 της οδηγίας 2004/109/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Δεκεμβρίου 2004, για την εναρμόνιση των προϋποθέσεων διαφάνειας αναφορικά με την πληροφόρηση σχετικά με εκδότες των οποίων οι κινητές αξίες έχουν εισαχθεί προς διαπραγμάτευση σε ρυθμιζόμενη αγορά ⁽¹⁾, καθώς και οι όροι για την άθροισή τους που προβλέπονται στο άρθρο 12 παράγραφοι 4 και 5 της εν λόγω οδηγίας.

Τα κράτη μέλη δεν λαμβάνουν υπόψη τα δικαιώματα ψήφου ή τις μετοχές τις οποίες τυχόν κατέχουν επιχειρήσεις επενδύσεων ή πιστωτικά ιδρύματα ως αποτέλεσμα αναδοχής και/ή τοποθέτησης χρηματοπιστωτικών μέσων με δέσμευση ανάληψης, σύμφωνα με το σημείο 6 της τμήματος Α του παραρτήματος Ι της οδηγίας 2004/39/ΕΚ, υπό τον όρο ότι τα εν λόγω δικαιώματα, αφενός, δεν ασκούνται ούτε χρησιμοποιούνται κατ' άλλον τρόπο με σκοπό την παρέμβαση στη διαχείριση του εκδότη και, αφετέρου, εφόσον μεταβιβάζονται εντός ενός έτους από την απόκτηση.

Άρθρο 25

Άρνηση χορήγησης άδειας

Κάθε αρνητική απόφαση πρέπει να αιτιολογείται επακριβώς και να κοινοποιείται στην ενδιαφερόμενη επιχείρηση.

Κάθε κράτος μέλος προβλέπει δικαίωμα άσκησης ενδίκων μέσων σε περίπτωση αρνητικής απόφασης.

Το αυτό προβλέπεται και για τις περιπτώσεις που οι εποπτικές αρχές δεν αποφαινόμενται επί της αιτήσεως άδειας εντός έξι μηνών από την ημερομηνία της παραλαβής της.

Άρθρο 26

Εκ των προτέρων διαβουλεύσεις με τις αρχές άλλων κρατών μελών

1. Ζητείται προηγουμένως η χορήγηση άδειας από τις εποπτικές αρχές κάθε άλλου αφορώμενου κράτους μέλους, προκειμένου για:

α) θυγατρική ασφαλιστικής ή αντασφαλιστικής επιχείρησης η οποία έχει λάβει άδεια σε αυτό το άλλο κράτος μέλος·

β) θυγατρική της μητρικής επιχείρησης ασφαλιστικής ή αντασφαλιστικής επιχείρησης η οποία έχει λάβει άδεια σε αυτό το άλλο κράτος μέλος· ή

γ) επιχείρηση που ελέγχεται από το ίδιο πρόσωπο, είτε φυσικό είτε νομικό, το οποίο ελέγχει ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση η οποία έχει λάβει άδεια σε αυτό το κράτος μέλος.

⁽¹⁾ ΕΕ L 390 της 31.12.2004, σ. 38.

2. Η χορήγηση άδειας σε ασφαλιστική ή ανασφαλιστική επιχείρηση αποτελεί το αντικείμενο προηγούμενης διαβούλευσης με τις αρχές του ενδιαφερόμενου κράτους μέλους, οι οποίες είναι υπεύθυνες για την εποπτεία των πιστωτικών ιδρυμάτων ή των εταιρειών επενδύσεων, εφόσον η επιχείρηση αυτή είναι μια από τις κάτωθι οντότητες:

- α) θυγατρική πιστωτικού ιδρύματος ή εταιρείας επενδύσεων που έχει λάβει άδεια εντός της Κοινότητας·
- β) θυγατρική της μητρικής επιχείρησης πιστωτικού ιδρύματος ή εταιρείας επενδύσεων που έχει λάβει άδεια εντός της Κοινότητας· ή
- γ) επιχείρηση που ελέγχεται από το ίδιο πρόσωπο, είτε φυσικό είτε νομικό, το οποίο ελέγχει πιστωτικό ίδρυμα ή εταιρεία επενδύσεων που έχει λάβει άδεια εντός της Κοινότητας.

3. Οι σχετικές αρχές που αναφέρονται στις παραγράφους 1 και 2 διαβουλεύονται μεταξύ τους, ιδίως όταν αξιολογούν την καταλληλότητα των μετόχων, καθώς και τις απαιτήσεις ικανότητας και ήθους όλων των προσώπων, τα οποία διοικούν ουσιαστικά την επιχείρηση ή ασκούν άλλα βασικά καθήκοντα και τα οποία συμμετέχουν στη διαχείριση άλλης οντότητας του ίδιου ομίλου.

Οι εν λόγω αρμόδιες αρχές ανταλλάσσουν οποιαδήποτε πληροφορία σχετικά με την καταλληλότητα των μετόχων, καθώς και με τις απαιτήσεις ικανότητας και ήθους όλων των προσώπων, τα οποία διοικούν ουσιαστικά την επιχείρηση ή ασκούν άλλα βασικά καθήκοντα, οι οποίες ενδιαφέρουν τις άλλες ενδιαφερόμενες αρμόδιες αρχές, όταν πρόκειται για τη χορήγηση άδειας, καθώς και για τον διαρκή έλεγχο της εφαρμογής των όρων λειτουργίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ III

Εποπτικές αρχές και γενικοί κανόνες

Άρθρο 27

Βασικός σκοπός της εποπτείας

Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε οι εποπτικές αρχές να διαθέτουν τα αναγκαία μέσα και τη σχετική εμπειρογνώμοσύνη και ικανότητα, και να είναι εντεταλμένες για την επίτευξη του βασικού σκοπού της εποπτείας, ήτοι την προστασία των αντισυμβαλλομένων και των δικαιούχων.

Άρθρο 28

Διατήρηση της χρηματοοικονομικής σταθερότητας και της προκυκλικότητας

Με την επιφύλαξη του κύριου στόχου της εποπτείας, όπως καθορίζεται στο άρθρο 27, τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι αρχές εποπτείας, κατά την άσκηση των γενικών καθηκόντων τους εξετάζουν προσεκτικά τον ενδεχόμενο αντίκτυπο των αποφάσεών τους στη σταθερότητα των αντίστοιχων χρηματοοικονομικών συστημάτων στην Ευρωπαϊκή Ένωση, ιδίως σε καταστάσεις έκτακτης ανάγκης, λαμβάνοντας υπόψη τις πληροφορίες που διαθέτουν τη συγκεκριμένη χρονική στιγμή.

Σε περιόδους ασυνήθιστων κινήσεων στις χρηματοοικονομικές αγορές, οι αρχές εποπτείας λαμβάνουν υπόψη τα ενδεχόμενα προκυκλικά αποτελέσματα των ενεργειών τους.

Άρθρο 29

Γενικές αρχές της εποπτείας

1. Η εποπτεία βασίζεται σε προβλεπτική προσέγγιση, επικεντρωμένη στους κινδύνους. Περιλαμβάνει την εξακρίβωση, επί συνεχούς βάσεως, της ορθής λειτουργίας των ασφαλιστικών και ανασφαλιστικών δραστηριοτήτων και τη συμμόρφωση των ασφαλιστικών και ανασφαλιστικών επιχειρήσεων προς τις διατάξεις περί εποπτείας.

2. Η εποπτεία των ασφαλιστικών και ανασφαλιστικών επιχειρήσεων περιλαμβάνει κατάλληλο συνδυασμό δραστηριοτήτων εκτός των χώρων της επιχείρησης και επιτόπιων ελέγχων.

3. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν την εφαρμογή των απαιτήσεων που προβλέπονται στην παρούσα οδηγία κατά τρόπο ανάλογο προς τη φύση, την πολυπλοκότητα και την κλίμακα των ενυπαρχόντων κινδύνων στις δραστηριότητες των ασφαλιστικών ή ανασφαλιστικών επιχειρήσεων.

4. Η Επιτροπή μεριμνά ώστε τα μέτρα εφαρμογής να διέπονται από την αρχή της αναλογικότητας, διασφαλίζοντας την αναλογική εφαρμογή της παρούσας οδηγίας, ιδίως στις μικρές ασφαλιστικές επιχειρήσεις.

Άρθρο 30

Εποπτικές αρχές και πεδίο εφαρμογής της εποπτείας

1. Η χρηματοοικονομική εποπτεία των ασφαλιστικών και ανασφαλιστικών επιχειρήσεων, συμπεριλαμβανομένης της εποπτείας των δραστηριοτήτων που αυτές ασκούν μέσω υποκαταστημάτων ή υπό καθεστώς ελεύθερης παροχής υπηρεσιών, υπόκειται στην αποκλειστική αρμοδιότητα του κράτους μέλους καταγωγής.

2. Η χρηματοοικονομική εποπτεία δυνάμει της παραγράφου 1 περιλαμβάνει την εξακρίβωση, για το σύνολο των δραστηριοτήτων της ασφαλιστικής ή ανασφαλιστικής επιχείρησης, της κατάστασης της φερεγγυότητάς της, της σύστασης τεχνικών προβλέψεων, των στοιχείων του ενεργητικού της και των επιλέξιμων ιδίων κεφαλαίων, σύμφωνα με τους κανόνες και τις πρακτικές που εφαρμόζονται στο οικείο κράτος μέλος, δυνάμει διατάξεων που έχουν θεσπισθεί σε κοινοτικό επίπεδο.

Σε περίπτωση που οι σχετικές ασφαλιστικές επιχειρήσεις έχουν λάβει την άδεια να καλύπτουν τους κινδύνους που κατατάσσονται στον κλάδο 18 στο μέρος Α του παραρτήματος Ι, η εποπτεία επεκτείνεται επίσης στον έλεγχο των τεχνικών μέσων που διαθέτουν οι ασφαλιστικές επιχειρήσεις αυτές για την καλή εκτέλεση των εργασιών βοήθειας που έχουν δεσμευθεί να πραγματοποιήσουν, στον βαθμό που το δικαίω του κράτους μέλους καταγωγής προβλέπει τον έλεγχο των εν λόγω μέσων.

3. Εάν οι εποπτικές αρχές του κράτους μέλους στο οποίο ευρίσκεται ο κίνδυνος ή του κράτους μέλους της ασφαλιστικής υποχρέωσης ή, στην περίπτωση ανασφαλιστικής επιχείρησης, του κράτους μέλους υποδοχής, έχουν λόγους να θεωρούν ότι οι δραστηριότητες μιας ασφαλιστικής ή ανασφαλιστικής επιχείρησης θα μπορούσαν να αποβούν επιβλαβείς για την οικονομική ευρωστία της επιχείρησης, ενημερώνουν τις εποπτικές αρχές του κράτους μέλους καταγωγής της εν λόγω επιχείρησης.

Οι εποπτικές αρχές του κράτους μέλους καταγωγής εξακριβώνουν εάν η επιχείρηση τηρεί τις αρχές της συνετής διαχείρισης, όπως ορίζονται στην παρούσα οδηγία.

Άρθρο 31

Διαφάνεια και υπευθυνότητα

1. Οι εποπτικές αρχές εκτελούν τα καθήκοντά τους με διαφάνεια και υπευθυνότητα, με δέουσα μέριμνα για την προστασία των εμπιστευτικών πληροφοριών.
2. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν τη δημοσιοποίηση των ακόλουθων πληροφοριών:
 - α) των κειμένων των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων, καθώς και των γενικών οδηγιών στον τομέα των ασφαλιστικών κανονιστικών ρυθμίσεων·
 - β) των γενικών κριτηρίων και μεθόδων που χρησιμοποιούνται κατά τη διαδικασία εποπτικής εξέτασης, που προβλέπεται στο άρθρο 36, συμπεριλαμβανομένων των μέσων που αναπτύσσονται σύμφωνα με το άρθρο 34 παράγραφος 4·
 - γ) συγκεντρωτικών στατιστικών δεδομένων που αφορούν βασικές πτυχές της εφαρμογής του προληπτικού πλαισίου·
 - δ) του τρόπου εφαρμογής των εναλλακτικών λύσεων που προβλέπονται στην παρούσα οδηγία·
 - ε) των στόχων της εποπτείας, καθώς και των βασικών λειτουργιών και δραστηριοτήτων της.

Η δημοσιοποίηση, που προβλέπεται στο πρώτο εδάφιο, πρέπει να επαρκεί για την πραγματοποίηση σύγκρισης μεταξύ των εποπτικών προσεγγίσεων που ακολουθούν οι εποπτικές αρχές των διαφόρων κρατών μελών.

Οι πληροφορίες δημοσιοποιούνται με κοινό μορφότυπο και επικαιροποιούνται τακτικά. Οι πληροφορίες που αναφέρονται στα στοιχεία (α) έως (ε) του πρώτου εδαφίου διατίθενται συγκεντρωμένες σε μια ενιαία ηλεκτρονική διεύθυνση σε κάθε κράτος μέλος.

3. Τα κράτη μέλη προβλέπουν διαφανείς διαδικασίες όσον αφορά τον διορισμό και την παύση των μελών των διοικητικών και διαχειριστικών οργάνων των εποπτικών τους αρχών.

4. Η Επιτροπή θεσπίζει εκτελεστικά μέτρα όσον αφορά την παράγραφο 2, στα οποία διευκρινίζονται οι βασικές πτυχές για τις οποίες πρόκειται να δημοσιοποιούνται συγκεντρωτικά στατιστικά δεδομένα, καθώς και ο μορφότυπος, η δομή, το περιεχόμενο και η ημερομηνία δημοσίευσης των πληροφοριών.

Τα εν λόγω μέτρα, τα οποία έχουν ως αντικείμενο την τροποποίηση μη ουσιωδών στοιχείων της παρούσας οδηγίας με τη συμπλήρωσή της, θεσπίζονται σύμφωνα με την κανονιστική διαδικασία με έλεγχο, στην οποία παραπέμπει το άρθρο 301 παράγραφος 3.

Άρθρο 32

Απαγόρευση απόρριψης συμβάσεων ανασφάλισης ή αντεκχώρησης

1. Το κράτος μέλος καταγωγής μιας ασφαλιστικής επιχείρησης δεν απορρίπτει μια ανασφαλιστική σύμβαση που συνάπτεται με ανασφαλιστική επιχείρηση ή με άλλη ασφαλιστική επιχείρηση που έχει λάβει άδεια σύμφωνα με το άρθρο 14, για λόγους που συνδέονται άμεσα με την οικονομική ευρωστία της αντισυμβαλλόμενης ανασφαλιστικής ή ασφαλιστικής επιχείρησης.

2. Το κράτος μέλος καταγωγής μιας ανασφαλιστικής επιχείρησης δεν απορρίπτει σύμβαση αντεκχώρησης η οποία συνάπτεται μεταξύ αυτής της ανασφαλιστικής επιχείρησης και ανασφαλιστικής επιχείρησης ή ασφαλιστικής επιχείρησης η οποία έχει λάβει άδεια σύμφωνα με το άρθρο 14, για λόγους συνδεδεμένους άμεσα με την οικονομική ευρωστία της αντισυμβαλλόμενης ασφαλιστικής ή ανασφαλιστικής επιχείρησης.

Άρθρο 33

Εποπτεία των υποκαταστημάτων με έδρα σε άλλο κράτος μέλος

Τα κράτη μέλη προβλέπουν ότι, όταν μια ασφαλιστική ή ανασφαλιστική επιχείρηση που έχει λάβει άδεια σε άλλο κράτος μέλος ασκεί τις δραστηριότητές της μέσω υποκαταστήματος, οι εποπτικές αρχές του κράτους μέλους καταγωγής μπορούν, αφού ενημερώσουν τις εποπτικές αρχές του σχετικού κράτους μέλους υποδοχής, να προβαίνουν οι ίδιες ή μέσω εντεταλμένων γι' αυτόν τον σκοπό προσώπων, σε επιτόπιες εξακριβώσεις των πληροφοριών που είναι αναγκαίες για να εξασφαλιστεί η χρηματοπιστωτική εποπτεία της επιχείρησης.

Οι αρχές του σχετικού κράτους μέλους υποδοχής μπορούν να συμμετέχουν στις εξακριβώσεις αυτές.

Άρθρο 34

Γενικές εποπτικές εξουσίες

1. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι εποπτικές αρχές διαθέτουν την εξουσία να λαμβάνουν προληπτικά και επανορθωτικά μέτρα, προκειμένου να διασφαλίζουν τη συμμόρφωση των ασφαλιστικών και ανασφαλιστικών επιχειρήσεων προς τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις με τις οποίες πρέπει να συμμορφώνονται σε κάθε κράτος μέλος.

2. Οι εποπτικές αρχές διαθέτουν την εξουσία να λαμβάνουν κάθε αναγκαίο μέτρο, συμπεριλαμβανομένων ενδεχομένων των μέτρων διοικητικής ή οικονομικής φύσεως, έναντι των ασφαλιστικών ή ανασφαλιστικών επιχειρήσεων, καθώς και των μελών του διοικητικού, διαχειριστικού ή εποπτικού οργάνου τους.

3. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι εποπτικές αρχές διαθέτουν την εξουσία να απαιτούν όλες τις αναγκαίες πληροφορίες για τη άσκηση της εποπτείας, σύμφωνα με το άρθρο 35.

4. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι εποπτικές αρχές διαθέτουν την εξουσία να διαμορφώνουν, επιπλέον του υπολογισμού των κεφαλαιακών απαιτήσεων φερεγγυότητας και οσάκις ενδείκνυται, και τα απαιτούμενα ποσοτικά εργαλεία, στο πλαίσιο της διαδικασίας εποπτικής εξέτασης, προκειμένου να αξιολογούν την ικανότητα των ασφαλιστικών ή ανασφαλιστικών επιχειρήσεων να αντιμετωπίζουν πιθανά γεγονότα ή μελλοντικές μεταβολές στις οικονομικές συνθήκες που θα μπορούσαν να έχουν δυσμενείς επιπτώσεις στη συνολική χρηματοοικονομική της κατάσταση. Οι εποπτικές αρχές διαθέτουν την εξουσία να απαιτούν να πραγματοποιούνται οι σχετικές δοκιμές από τις επιχειρήσεις.

5. Οι εποπτικές αρχές διαθέτουν την εξουσία να διενεργούν επιτόπιες έρευνες στους χώρους των ασφαλιστικών και ανασφαλιστικών επιχειρήσεων.

6. Οι εποπτικές εξουσίες ασκούνται σε εύθετο χρόνο και με ανάλογο τρόπο.

7. Οι εξουσίες έναντι των ασφαλιστικών και ανασφαλιστικών επιχειρήσεων, που αναφέρονται στις παραγράφους 1 έως 5, ισχύουν επίσης και για τις δραστηριότητες ασφαλιστικών και ανασφαλιστικών επιχειρήσεων που έχουν ανατεθεί εξωτερικά.

8. Οι εξουσίες που προβλέπονται στις παραγράφους 1 έως 5 και 7 ασκούνται, οσάκις απαιτείται, δι' επιβολής της εφαρμογής, και, οσάκις ενδείκνυται, μέσω της δικαστικής οδού.

Άρθρο 35

Παρεχόμενες πληροφορίες για σκοπούς εποπτείας

1. Τα κράτη μέλη απαιτούν από τις ασφαλιστικές και ανασφαλιστικές επιχειρήσεις να υποβάλλουν στις εποπτικές αρχές τις πληροφορίες που είναι αναγκαίες για τους σκοπούς της εποπτείας. Οι πληροφορίες αυτές περιλαμβάνουν τουλάχιστον τις αναγκαίες πληροφορίες για την εκτέλεση των ακόλουθων καθηκόντων, στο πλαίσιο της εφαρμογής της διαδικασίας που αναφέρεται στο άρθρο 36:

- α) για την αξιολόγηση του συστήματος διακυβέρνησης που εφαρμόζουν οι επιχειρήσεις, των δραστηριοτήτων που ασκούν, των αρχών αποτίμησης που εφαρμόζουν για σκοπούς φερεγγυότητας, των κινδύνων που αντιμετωπίζουν και των συστημάτων διαχείρισης κινδύνων, καθώς και της κεφαλαιακής τους δομής, των αναγκών τους σε κεφάλαια και της διαχείρισης του κεφαλαίου τους·
- β) για τη λήψη των όποιων ενδεδειγμένων αποφάσεων επιβάλλονται από την άσκηση των εποπτικών δικαιωμάτων και καθηκόντων τους.

2. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι οι εποπτικές αρχές διαθέτουν τις ακόλουθες εξουσίες:

- α) να καθορίζουν τη φύση, την έκταση και τον μορφότυπο των πληροφοριών που αναφέρονται στην παράγραφο 1, τις οποίες απαιτούν να υποβάλλουν οι ασφαλιστικές και ανασφαλιστικές επιχειρήσεις κατά τις ακόλουθες χρονικές στιγμές:
 - (i) κατά προκαθορισμένες περιόδους·
 - (ii) σε περίπτωση προκαθορισμένων γεγονότων·
 - (iii) κατά τη διάρκεια ερευνών σχετικά με την κατάσταση μιας ασφαλιστικής ή ανασφαλιστικής επιχείρησης·

- β) να λαμβάνουν κάθε πληροφορία σχετικά με τις συμβάσεις που ευρίσκονται στην κατοχή διαμεσολαβητών ή σχετικά με τις συμβάσεις που έχουν συναφθεί με τρίτους· και

- γ) να ζητούν πληροφορίες από εξωτερικούς εμπειρογνώμονες, όπως ελεγκτές και αναλογιστές.

3. Οι πληροφορίες που αναφέρονται στις παραγράφους 1 και 2 περιλαμβάνουν τα εξής:

- α) ποιοτικά ή ποσοτικά στοιχεία, ή κάθε κατάλληλο συνδυασμό τους·
- β) στοιχεία που αφορούν το ιστορικό, τη σημερινή κατάσταση ή την προβλεπόμενη κατάσταση, ή κάθε κατάλληλο συνδυασμό τους· και
- γ) δεδομένα από εσωτερικές ή εξωτερικές πηγές, ή κάθε κατάλληλο συνδυασμό τους.

4. Οι πληροφορίες που αναφέρονται στις παραγράφους 1 και 2 πληρούν τις ακόλουθες αρχές:

- α) πρέπει να αντικατοπτρίζουν τη φύση, την κλίμακα και την πολυπλοκότητα των δραστηριοτήτων της συγκεκριμένης επιχείρησης, και ιδίως τους κινδύνους που ενυπάρχουν σε αυτές·
- β) πρέπει να είναι προσβάσιμες, πλήρεις από κάθε σημαντική άποψη, συγκρίσιμες και να έχουν χρονική συνέπεια· και
- γ) πρέπει να είναι σχετικές με το θέμα, αξιόπιστες και κατανοητές.

5. Τα κράτη μέλη απαιτούν από τις ασφαλιστικές και ανασφαλιστικές επιχειρήσεις να διαθέτουν κατάλληλα συστήματα και δομές, προκειμένου να ανταποκρίνονται στις απαιτήσεις των παραγράφων 1 έως 4, καθώς και τεκμηριωμένη πολιτική, εγκεκριμένη από το διοικητικό, διαχειριστικό ή εποπτικό όργανο της ασφαλιστικής ή ανασφαλιστικής επιχείρησης, ώστε να εξασφαλίζεται συνεχώς η καταλληλότητα των πληροφοριών που υποβάλλονται.

6. Η Επιτροπή θεσπίζει εκτελεστικά μέτρα, στα οποία διευκρινίζονται οι πληροφορίες που αναφέρονται στις παραγράφους 1 έως 4, με σκοπό να εξασφαλισθεί, στον κατάλληλο βαθμό, σύγκλιση της εποπτικής πληροφόρησης.

Τα εν λόγω μέτρα, τα οποία έχουν ως αντικείμενο την τροποποίηση μη ουσιωδών στοιχείων της παρούσας οδηγίας, με τη συμπλήρωσή της, θεσπίζονται σύμφωνα με την κανονιστική διαδικασία με έλεγχο, στην οποία παραπέμπει το άρθρο 301 παράγραφος 3.

Άρθρο 36

Διαδικασία εποπτικής εξέτασης

1. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι οι εποπτικές αρχές εξετάζουν και αξιολογούν τις στρατηγικές, διεργασίες και διαδικασίες πληροφόρησης, που έχουν καθιερωθεί από τις ασφαλιστικές και ανασφαλιστικές επιχειρήσεις, προκειμένου να συμμορφωθούν προς τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που θεσπίζονται δυνάμει της παρούσας οδηγίας.

Η εν λόγω εξέταση και αξιολόγηση περιλαμβάνει την αξιολόγηση των ποιοτικών απαιτήσεων σχετικά με το σύστημα διακυβέρνησης, την αξιολόγηση των κινδύνων που αντιμετωπίζουν ή ενδέχεται να αντιμετωπίσουν οι σχετικές επιχειρήσεις και την αξιολόγηση της ικανότητας των εν λόγω επιχειρήσεων να προβαίνουν σε εκτίμηση αυτών των κινδύνων, λαμβανομένου υπόψη του περιβάλλοντος στο οποίο λειτουργούν οι επιχειρήσεις.

2. Οι εποπτικές αρχές εξετάζουν και αξιολογούν ιδίως τη συμμόρφωση προς τις απαιτήσεις που αφορούν τα εξής:

- α) το σύστημα διακυβέρνησης, συμπεριλαμβανομένης της αποτίμησης του ιδίου κινδύνου και της φερεγγυότητας, που προβλέπεται στο κεφάλαιο IV τμήμα 2·
- β) τις τεχνικές προβλέψεις, που προβλέπονται στο κεφάλαιο VI τμήμα 2·
- γ) τις κεφαλαιακές απαιτήσεις, που προβλέπονται στο κεφάλαιο VI τμήματα 4 και 5·
- δ) τους επενδυτικούς κανόνες, που προβλέπονται στο κεφάλαιο VI τμήμα 6·
- ε) την ποιότητα και την ποσότητα των ιδίων κεφαλαίων, που προβλέπονται στο κεφάλαιο VI τμήμα 3·
- στ) σε περίπτωση που η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση χρησιμοποιεί πλήρες ή μερικό εσωτερικό υπόδειγμα, τη συνεχή συμμόρφωση προς τις απαιτήσεις για πλήρη και μερικά εσωτερικά υποδείγματα, που προβλέπονται στο κεφάλαιο VI τμήμα 4 ενότητα 3.

3. Οι εποπτικές αρχές διαθέτουν κατάλληλα εργαλεία παρακολούθησης, τα οποία τους παρέχουν τη δυνατότητα να επισημαίνουν την όποια επιδείνωση της χρηματοοικονομικής κατάστασης μιας ασφαλιστικής ή αντασφαλιστικής επιχείρησης και να παρακολουθούν τον τρόπο επανόρθωσης αυτής της κατάστασης.

4. Οι εποπτικές αρχές αξιολογούν την επάρκεια των μεθόδων και πρακτικών τις οποίες εφαρμόζουν οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις, προκειμένου να επισημαίνουν τα πιθανά γεγονότα ή μελλοντικές μεταβολές στις οικονομικές συνθήκες που θα μπορούσαν να έχουν δυσμενείς επιπτώσεις στη συνολική χρηματοοικονομική κατάσταση των σχετικών επιχειρήσεων.

Οι εποπτικές αρχές αξιολογούν την ικανότητα των ασφαλιστικών ή αντασφαλιστικών επιχειρήσεων να ανταπεξέρχονται στην περίπτωση τέτοιων πιθανών γεγονότων ή μελλοντικών μεταβολών στις οικονομικές συνθήκες.

5. Οι εποπτικές αρχές διαθέτουν τις αναγκαίες εξουσίες προκειμένου να απαιτούν από τις ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις να αποκαθιστούν τις αδυναμίες ή τις ελλείψεις που επισημάνθηκαν κατά τη διαδικασία εποπτικής εξέτασης.

6. Οι εξετάσεις και αξιολογήσεις που αναφέρονται στις παραγράφους 1, 2 και 4 διεξάγονται σε τακτική βάση.

Οι εποπτικές αρχές καθορίζουν την ελάχιστη συχνότητα και το αντικείμενο των εν λόγω εξετάσεων και αξιολογήσεων, λαμβάνοντας υπόψη τη φύση, την κλίμακα και την πολυπλοκότητα των δραστηριοτήτων της συγκεκριμένης ασφαλιστικής ή αντασφαλιστικής επιχείρησης.

Άρθρο 37

Πρόσθετη κεφαλαιακή απαίτηση

1. Κατόπιν της διαδικασίας εποπτικής εξέτασης, οι εποπτικές αρχές δύνανται, σε εξαιρετικές περιστάσεις και με αιτιολογημένη απόφαση, να επιβάλλουν πρόσθετη κεφαλαιακή απαίτηση σε μια ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση. Η δυνατότητα αυτή υπάρχει μόνον στις ακόλουθες περιπτώσεις:

- α) η εποπτική αρχή καταλήγει στο συμπέρασμα ότι το προφίλ κινδύνου της ασφαλιστικής ή αντασφαλιστικής επιχείρησης αποκλίνει σημαντικά από τις παραδοχές στις οποίες βασίζεται η κεφαλαιακή απαίτηση φερεγγυότητας, όπως υπολογίζεται με τον κανονικό τύπο, σύμφωνα με το κεφάλαιο VI τμήμα 4 ενότητα 2, και:
 - (i) η απαίτηση για χρήση εσωτερικού υποδείγματος σύμφωνα με το άρθρο 119 είναι ακατάλληλη ή έχει αποδειχτεί αναποτελεσματική· ή
 - (ii) ενώ καταρτίζεται μερικό ή πλήρες εσωτερικό υπόδειγμα, σύμφωνα με το άρθρο 119·
- β) η εποπτική αρχή καταλήγει στο συμπέρασμα ότι το προφίλ κινδύνου της ασφαλιστικής ή αντασφαλιστικής επιχείρησης αποκλίνει σημαντικά από τις παραδοχές στις οποίες βασίζεται η κεφαλαιακή απαίτηση φερεγγυότητας, όπως υπολογίζεται με εσωτερικό υπόδειγμα ή μερικό εσωτερικό υπόδειγμα, σύμφωνα με το κεφάλαιο VI τμήμα 4 ενότητα 3, διότι ορισμένοι ποσοτικοποιησιμοί κίνδυνοι δεν λαμβάνονται επαρκώς υπόψη και η προσαρμογή του υποδείγματος, ώστε να αντικατοπτρίζει καλύτερα το δεδομένο προφίλ κινδύνου, δεν πραγματοποιήθηκε μέσα σε κατάλληλο χρονικό διάστημα· ή
- γ) η εποπτική αρχή καταλήγει στο συμπέρασμα ότι το σύστημα διακυβέρνησης της ασφαλιστικής ή αντασφαλιστικής επιχείρησης αποκλίνει σημαντικά από τα πρότυπα που καθορίζονται στο κεφάλαιο IV τμήμα 2, ότι οι εν λόγω αποκλίσεις την εμποδίζουν να είναι σε θέση να εντοπίσει, να αποτιμήσει, να παρακολουθήσει, να διαχειριστεί και να αναφέρει ορθά τους κινδύνους, στους οποίους εκτίθεται ή θα μπορούσε να εκτεθεί, και η εφαρμογή, καθ' αυτήν, άλλων μέτρων δεν φαίνεται πιθανό ότι θα αποκαταστήσει επαρκώς τις ελλείψεις μέσα σε κατάλληλο χρονικό διάστημα.

2. Στις περιπτώσεις που προβλέπονται στην παράγραφο 1 στοιχεία α) και β), η πρόσθετη κεφαλαιακή απαίτηση υπολογίζεται κατά τρόπο ώστε να εξασφαλιστεί η συμμόρφωση της επιχείρησης προς το άρθρο 101 παράγραφος 3.

Στις περιπτώσεις που αναφέρονται στο στοιχείο γ) της παραγράφου 1, η κεφαλαιακή προσαύξηση πρέπει να είναι ανάλογη προς τους σημαντικούς κινδύνους που απορρέουν από τις ελλείψεις οι οποίες προκαλούν τη λήψη απόφασης της αρχής εποπτείας για τον καθορισμό της προσαύξησης.

3. Στις περιπτώσεις που προβλέπονται στην παράγραφο 1 στοιχεία β) και γ), η εποπτική αρχή μεριμνά ώστε η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση να καταβάλει κάθε δυνατή προσπάθεια για να αποκαταστήσει τις ελλείψεις που οδήγησαν στην επιβολή της πρόσθετης κεφαλαιακής απαίτησης.

4. Η πρόσθετη κεφαλαιακή απαίτηση, που αναφέρεται στην παράγραφο 1, επανεξετάζεται τουλάχιστον άπαξ ετησίως από την εποπτική αρχή και αίρεται όταν η επιχείρηση έχει αποκαταστήσει τις ελλείψεις που οδήγησαν στην επιβολή της.

5. Η κεφαλαιακή απαίτηση φερεγγυότητας, συμπεριλαμβανομένης της πρόσθετης κεφαλαιακής απαίτησης που επιβλήθηκε, αντικαθιστά την κεφαλαιακή απαίτηση φερεγγυότητας που κρίθηκε ανεπαρκής.

Παρά την παράγραφο 1, η κεφαλαιακή απαίτηση φερεγγυότητας δεν περιλαμβάνει τις πρόσθετες κεφαλαιακές απαιτήσεις που επιβάλλεται σύμφωνα με το στοιχείο γ) της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου για τον υπολογισμό του περιθωρίου κινδύνου που αναφέρεται στο άρθρο 77 παράγραφος 5.

6. Η Επιτροπή θεσπίζει εκτελεστικά μέτρα στα οποία προσδιορίζονται οι περιστάσεις στις οποίες είναι δυνατόν να επιβληθεί πρόσθετη κεφαλαιακή απαίτηση, καθώς και οι μέθοδοι υπολογισμού της.

Τα εν λόγω μέτρα, τα οποία έχουν ως αντικείμενο την τροποποίηση μη ουσιωδών στοιχείων της παρούσας οδηγίας, με τη συμπλήρωσή της, θεσπίζονται σύμφωνα με την κανονιστική διαδικασία με έλεγχο, στην οποία παραπέμπει το άρθρο 301 παράγραφος 3.

Άρθρο 38

Εποπτεία των αρμοδιοτήτων και των δραστηριοτήτων με εξωτερική ανάθεση

1. Με την επιφύλαξη του άρθρου 49, τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι οι ασφαλιστικές και αντισταθμιστικές επιχειρήσεις που αναθέτουν εξωτερικά μια αρμοδιότητα ή μια δραστηριότητα ασφάλισης ή αντισταθμίσης λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα προκειμένου να διασφαλίσουν ότι πληρούνται οι ακόλουθες προϋποθέσεις:

- α) ο πάροχος υπηρεσιών συνεργάζεται με τις εποπτικές αρχές της ασφαλιστικής ή αντισταθμιστικής επιχείρησης όσον αφορά την αρμοδιότητα ή τη δραστηριότητα που έχει ανατεθεί εξωτερικά·
- β) οι ασφαλιστικές και αντισταθμιστικές επιχειρήσεις, οι ελεγκτές τους και οι εποπτικές αρχές έχουν ουσιαστική πρόσβαση στα δεδομένα που αφορούν τις αρμοδιότητες και τις δραστηριότητες που έχουν ανατεθεί εξωτερικά·
- γ) οι αρχές εποπτείας διαθέτουν ουσιαστική πρόσβαση στις εγκαταστάσεις του παρόχου των υπηρεσιών και είναι σε θέση να ασκούν αυτό το δικαίωμα πρόσβασης.

2. Το κράτος μέλος στο οποίο βρίσκεται ο πάροχος υπηρεσιών επιτρέπει στις εποπτικές αρχές της ασφαλιστικής ή αντισταθμιστικής επιχείρησης να διενεργούν οι ίδιες, ή μέσω προσώπων τα οποία διορίζουν για τον σκοπό αυτό, επιτόπιους ελέγχους στις εγκαταστάσεις του παρόχου των υπηρεσιών. Η αρχή εποπτείας της ασφαλιστικής ή της αντισταθμιστικής επιχείρησης ενημερώνει την αρμόδια αρχή του κράτους μέλους του παρόχου πριν από τη διεξαγωγή του επιτόπιου ελέγχου. Στην περίπτωση οντότητας που δεν υπόκειται σε εποπτεία, αρμόδια αρχή είναι η εποπτική αρχή.

Οι εποπτικές αρχές της ασφαλιστικής ή αντισταθμιστικής επιχείρησης δύνανται να αναθέτουν την αρμοδιότητα για τη διενέργεια των εν λόγω επιτόπιων ελέγχων στις εποπτικές αρχές του κράτους μέλους στο οποίο βρίσκεται ο πάροχος υπηρεσιών.

Άρθρο 39

Μεταβίβαση χαρτοφυλακίου

1. Σύμφωνα με τους όρους που προβλέπονται από το εθνικό δίκαιο, τα κράτη μέλη επιτρέπουν στις ασφαλιστικές και αντισταθμιστικές επιχειρήσεις που εδρεύουν στο έδαφός τους να μεταβιβάζουν το σύνολο ή μέρος του χαρτοφυλακίου τους, είτε έχει συνολοποιηθεί υπό καθεστώς εγκατάστασης είτε υπό καθεστώς ελεύθερης παροχής υπηρεσιών, σε εκδοχέα επιχείρηση εγκατεστημένη στην Κοινότητα.

Η εν λόγω μεταβίβαση επιτρέπεται μόνον εφόσον οι εποπτικές αρχές του κράτους μέλους καταγωγής της εκδοχέως επιχείρησης πιστοποιούν ότι η εκδοχέως επιχείρηση διαθέτει, λαμβανομένης υπόψη της εν λόγω μεταβίβασης, τα αναγκαία επιλέξιμα ίδια κεφάλαια για την κάλυψη των κεφαλαιακών απαιτήσεων φερεγγυότητας, που αναφέρονται στο πρώτο εδάφιο του άρθρου 100.

2. Στην περίπτωση ασφαλιστικών επιχειρήσεων, εφαρμόζονται οι παράγραφοι 3 έως 6.

3. Σε περίπτωση που ένα υποκατάστημα προτίθεται να μεταβιβάσει το σύνολο ή μέρος του χαρτοφυλακίου του, ζητείται η γνώμη του κράτους μέλους στο οποίο ευρίσκεται το εν λόγω υποκατάστημα.

4. Στις περιπτώσεις των παραγράφων 1 και 3, οι εποπτικές αρχές του κράτους μέλους καταγωγής της εκχωρούσας ασφαλιστικής επιχείρησης επιτρέπουν τη μεταβίβαση, αφού λάβουν τη συγκατάθεση των αρχών των κρατών μελών στα οποία έχουν συναφθεί οι συμβάσεις είτε στο πλαίσιο του δικαιώματος εγκατάστασης ή της ελευθερίας παροχής υπηρεσιών.

5. Οι αρχές των κρατών μελών, των οποίων ζητείται η γνώμη, ανακοινώνουν τη γνώμη ή τη συγκατάθεσή τους στις αρχές του κράτους μέλους καταγωγής της εκχωρούσας ασφαλιστικής επιχείρησης εντός τριών μηνών από την παραλαβή της αίτησης για γνωμοδότηση.

Σε περίπτωση που δεν δίδεται απάντηση από τις αρχές των οποίων ζητείται η γνώμη εντός της ταχθείσας προθεσμίας, θεωρείται ότι έχει δοθεί σιωπηρή συγκατάθεση.

6. Η μεταβίβαση χαρτοφυλακίου, για την οποία δόθηκε άδεια σύμφωνα με τις παραγράφους 1 έως 5, δημοσιεύεται πριν ή μετά την έκδοση της άδειας σύμφωνα με τους όρους που προβλέπονται από το εθνικό δίκαιο του κράτους μέλους καταγωγής ή στο κράτος μέλος στο οποίο ευρίσκεται ο κίνδυνος ή στο κράτος μέλος της ασφαλιστικής υποχρέωσης.

Η μεταβίβαση αυτή είναι αυτοδικαίως έγκυρη έναντι των αντισυμβαλλομένων και των ασφαλιζομένων, καθώς και έναντι κάθε άλλου προσώπου που έλκει δικαιώματα ή υπέχει υποχρεώσεις που απορρέουν από τις εκχωρούμενες συμβάσεις.

Το πρώτο και το δεύτερο εδάφιο της παρούσας παραγράφου δεν επηρεάζουν το δικαίωμα των κρατών μελών να προβλέπουν ότι οι αντισυμβαλλόμενοι έχουν τη δυνατότητα να καταγγείλουν τη σύμβαση εντός τακτής προθεσμίας από τη μεταβίβαση.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ IV

Οροι ασκήσης των δραστηριοτήτων

Τμήμα 1

Ευθύνη του διοικητικού, διαχειριστικού ή εποπτικού οργάνου

Άρθρο 40

Ευθύνη του διοικητικού, διαχειριστικού ή εποπτικού οργάνου

Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε το διοικητικό, διαχειριστικό ή εποπτικό όργανο της ασφαλιστικής ή αντασφαλιστικής επιχείρησης να έχει την τελική ευθύνη για τη συμμόρφωση, της σχετικής επιχείρησης, με τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που θεσπίζονται δυνάμει της παρούσας οδηγίας.

Τμήμα 2

Σύστημα διακυβέρνησης

Άρθρο 41

Γενικές απαιτήσεις διακυβέρνησης

1. Τα κράτη μέλη απαιτούν από όλες τις ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις να διαθέτουν αποτελεσματικό σύστημα διακυβέρνησης που να εγγυάται την ορθή και συνετή διαχείριση των δραστηριοτήτων.

Το σύστημα αυτό περιλαμβάνει τουλάχιστον μια κατάλληλη διαφανή οργανωτική δομή, με σαφή κατανομή και ορθό διαχωρισμό καθηκόντων, καθώς και έναν αποτελεσματικό μηχανισμό διασφάλισης της μετάδοσης των πληροφοριών, συμπεριλαμβανομένης της συμμόρφωσης με τις απαιτήσεις που ορίζουν τα άρθρα 42 έως 49.

Το σύστημα διακυβέρνησης υπόκειται σε τακτική εσωτερική εξέταση.

2. Το σύστημα διακυβέρνησης είναι ανάλογο προς τη φύση, την κλίμακα και την πολυπλοκότητα των εργασιών της ασφαλιστικής ή αντασφαλιστικής επιχείρησης.

3. Οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις διαθέτουν γραπτώς τεκμηριωμένες πολιτικές σε σχέση, τουλάχιστον, με τη διαχείριση του κινδύνου, τον εσωτερικό έλεγχο, τους εσωτερικούς λογιστικούς ελέγχους και, κατά περίπτωση, την εξωτερική ανάθεση. Μεριμνούν για την εφαρμογή των πολιτικών αυτών.

Οι εν λόγω γραπτώς τεκμηριωμένες πολιτικές επανεξετάζονται σε ετήσια, τουλάχιστον, βάση. Υπόκεινται στην προηγούμενη έγκριση του διοικητικού, διαχειριστικού ή εποπτικού οργάνου και προσαρμόζονται σε κάθε σημαντική αλλαγή του εκάστοτε συστήματος ή τομέα.

4. Οι ασφαλιστικές και οι αντασφαλιστικές επιχειρήσεις λαμβάνουν εύλογα μέτρα προκειμένου να διασφαλίζουν τη συνέχεια και την κανονικότητα των δραστηριοτήτων τους, συμπεριλαμβανομένης της ανάπτυξης σχεδίων έκτακτης ανάγκης. Για τον σκοπό αυτό, οι επιχειρήσεις εφαρμόζουν και χρησιμοποιούν κατάλληλα και αναλογικά συστήματα, μέσα και διαδικασίες.

5. Οι εποπτικές αρχές διαθέτουν κατάλληλα μέσα, μεθόδους και εξουσίες για την επαλήθευση του συστήματος διακυβέρνησης των ασφαλιστικών και αντασφαλιστικών επιχειρήσεων και για την αξιολόγηση αναδυόμενων κινδύνων που επισημαίνονται από τις επιχειρήσεις αυτές, οι οποίοι ενδέχεται να επηρεάσουν τη χρηματοοικονομική τους ευρωστία.

Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι οι εποπτικές αρχές διαθέτουν τις απαραίτητες εξουσίες που τους επιτρέπουν να ζητήσουν τη βελτίωση και ενδυνάμωση του συστήματος διακυβέρνησης, προκειμένου να εξασφαλιστεί η συμμόρφωση με τις απαιτήσεις που ορίζονται στα άρθρα 42 ως 49.

Άρθρο 42

Απαιτήσεις ικανότητας και ήθους για πρόσωπα τα οποία διοικούν ουσιαστικά την επιχείρηση ή ασκούν άλλα βασικά καθήκοντα

1. Οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις μεριμνούν ώστε όλα τα πρόσωπα τα οποία διοικούν ουσιαστικά την επιχείρηση ή ασκούν άλλου είδους βασικά καθήκοντα να πληρούν ανά πάσα στιγμή τις ακόλουθες απαιτήσεις:

- α) τα επαγγελματικά τους προσόντα, οι γνώσεις και η πείρα τους τούς επιτρέπουν να ασκούν υγιή και συνεπή διαχείριση (ικανότητα) και
- β) είναι επαρκή από πλευράς υπόληψης και ακεραιότητας (ήθος).

2. Οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις κοινοποιούν στην εποπτική αρχή τυχόν αλλαγές στην ταυτότητα των προσώπων που ασκούν πραγματικά τη διοίκηση της επιχείρησης ή είναι υπεύθυνα για άλλα βασικά καθήκοντα, παράλληλα με άλλες πληροφορίες που είναι αναγκαίες για την αξιολόγηση του κατά πόσον νέα πρόσωπα που έχουν οριστεί για να αναλάβουν τη διοίκηση της επιχείρησης πληρούν τις απαιτήσεις ικανότητας και ήθους.

3. Οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις ενημερώνουν την εποπτική αρχή τους εάν οιοδήποτε από τα πρόσωπα που αναφέρονται στις παραγράφους 1 και 2 έχει αντικατασταθεί επειδή έπαψε να πληροί τις απαιτήσεις που αναφέρονται στην παράγραφο 1.

Άρθρο 43

Απόδειξη εντιμότητας

1. Όταν ένα κράτος μέλος απαιτεί από τους υπηκόους του αποδείξεις εντιμότητας, αποδείξεις μη προγενέστερης πτωχεύσεως, ή αμφότερες, δέχεται ως επαρκή απόδειξη για τους υπηκόους των άλλων κρατών μελών την προσαγωγή αποσπάσματος ποινικού μητρώου ή, ελλείψει τούτου, ενός ισοδυνάμου εγγράφου που εκδίδεται από αρμόδια δικαστική ή διοικητική αρχή του κράτους μέλους καταγωγής ή προελεύσεως, από το οποίο προκύπτει ότι τηρούνται οι απαιτήσεις αυτές.

2. Όταν το έγγραφο που προβλέπεται στην παράγραφο 1 δεν εκδίδεται από το κράτος μέλος καταγωγής ή προελεύσεως, τούτο δύναται να αντικαθίσταται από ένορκο βεβαίωση, ή, στα κράτη μέλη στα οποία δεν προβλέπεται τέτοια, από υπεύθυνη δήλωση, του ενδιαφερομένου υπηκόου άλλου κράτους μέλους ενώπιον αρμοδίας δικαστικής ή διοικητικής αρχής ή, κατά περίπτωση, ενώπιον συμβολαιογράφου του κράτους μέλους καταγωγής ή προελεύσεως.

Η εν λόγω αρχή ή ο συμβολαιογράφος εκδίδει πιστοποιητικό που βεβαιώνει τη γνησιότητα αυτής της ενόρκου βεβαίωσης ή της υπευθύνου δηλώσεως.

Η δήλωση μη πτωχεύσεως, που αναφέρεται στο πρώτο εδάφιο, δύναται να γίνεται επίσης ενώπιον αρμοδίου επαγγελματικού οργάνου του αντίστοιχου κράτους μέλους.

3. Τα έγγραφα και πιστοποιητικά που αναφέρονται στις παραγράφους 1 και 2 δεν φέρουν, κατά την υποβολή τους, ημερομηνία παλαιότερη των τριών μηνών.

4. Τα κράτη μέλη ορίζουν τις αρμόδιες αρχές και οργανισμούς για την έκδοση των εγγράφων που προβλέπονται στις παραγράφους 1 και 2 και ενημερώνουν αμέσως τα άλλα κράτη μέλη και την Επιτροπή.

Κάθε κράτος μέλος ενημερώνει επίσης τα άλλα κράτη μέλη και την Επιτροπή για τις αρχές και τους οργανισμούς στους οποίους πρέπει να υποβάλλονται τα έγγραφα που προβλέπονται στις παραγράφους 1 και 2, ως δικαιολογητικά της αιτήσεως για την άσκηση στην επικράτεια αυτού του κράτους μέλους των δραστηριοτήτων που προβλέπονται στο άρθρο 2.

Άρθρο 44

Διαχείριση κινδύνων

1. Οι ασφαλιστικές και ανασφαλιστικές επιχειρήσεις διαθέτουν αποτελεσματικό σύστημα διαχείρισης κινδύνων, το οποίο περιλαμβάνει στρατηγικές, διεργασίες και διαδικασίες αναφοράς που απαιτούνται για τον προσδιορισμό, τη μέτρηση, την παρακολούθηση, διαχείριση και αναφορά, σε συνεχή βάση, των κινδύνων, σε ατομικό και σε συνολικό επίπεδο, στους οποίους είναι ή θα μπορούσε να είναι εκτεθειμένες, και τις αλληλεξαρτήσεις τους.

Το σύστημα διαχείρισης των κινδύνων είναι αποτελεσματικό και ενσωματώνεται κατάλληλα στην οργανωτική δομή και στη διαδικασία λήψης αποφάσεων της ασφαλιστικής ή ανασφαλιστικής επιχείρησης, λαμβανομένων δεόντως υπόψη των προσώπων που διοικούν ουσιαστικά την επιχείρηση ή έχουν άλλες βασικές αρμοδιότητες.

2. Το σύστημα διαχείρισης κινδύνων καλύπτει τους κινδύνους που πρέπει να λαμβάνονται υπόψη στον υπολογισμό της κεφαλαιακής απαίτησης φερεγγυότητας, όπως ορίζεται στο άρθρο 101 παράγραφος 4, καθώς και τους κινδύνους οι οποίοι δεν περιλαμβάνονται καθόλου, ή δεν περιλαμβάνονται εξ ολοκλήρου, στον υπολογισμό της απαίτησης αυτής.

Το σύστημα διαχείρισης κινδύνων καλύπτει τουλάχιστον τα ακόλουθα πεδία:

- α) ανάληψη ασφαλιστικού κινδύνου και σύσταση προβλέψεων·
- β) διαχείριση ενεργητικού – παθητικού·
- γ) επενδύσεις, ιδίως θέσεις σε παράγωγα και παρόμοιες υποχρεώσεις·

δ) διαχείριση κινδύνων ρευστότητας και συγκέντρωσης·

ε) διαχείριση λειτουργικού κινδύνου·

στ) ανασφάλιση και άλλες τεχνικές μείωσης του κινδύνου.

Οι γραπτώς τεκμηριωμένες πολιτικές για τη διαχείριση του κινδύνου που αναφέρονται στο άρθρο 41 παράγραφος 3 περιλαμβάνουν πολιτικές που συνδέονται με τα στοιχεία α) έως στ) του δευτέρου εδαφίου της παρούσας παραγράφου.

3. Όσον αφορά τον επενδυτικό κίνδυνο, οι ασφαλιστικές και ανασφαλιστικές επιχειρήσεις αποδεικνύουν ότι συμμορφώνονται με τις διατάξεις του κεφαλαίου VI, τμήμα 6.

4. Οι ασφαλιστικές και ανασφαλιστικές επιχειρήσεις προβλέπουν λειτουργική θέση για τη διαχείριση του κινδύνου που θα είναι δομημένη με τέτοιο τρόπο ώστε να διευκολύνει την εφαρμογή του συστήματος διαχείρισης του κινδύνου.

5. Για τις ασφαλιστικές και ανασφαλιστικές επιχειρήσεις που χρησιμοποιούν μερικό ή πλήρες εσωτερικό υποδείγμα εγκεκριμένο σύμφωνα με τα άρθρα 112 και 113, η λειτουργία διαχείρισης του κινδύνου καλύπτει τα ακόλουθα καθήκοντα:

- α) τον σχεδιασμό και την εφαρμογή του εσωτερικού υποδείγματος·
- β) τη δοκιμή και την επικύρωση του εσωτερικού υποδείγματος·
- γ) την τεκμηρίωση του εσωτερικού υποδείγματος και τυχόν μεταγενέστερων τροποποιήσεών του·
- δ) την ανάλυση των επιδόσεων του εσωτερικού υποδείγματος και τη σύνταξη συνοπτικών εκθέσεων·
- ε) την ενημέρωση του διοικητικού, διαχειριστικού ή εποπτικού οργάνου σχετικά με την επίδοση του εσωτερικού υποδείγματος, υποδεικνύοντας πεδία που χρειάζονται βελτίωση, και επίκαιρη ενημέρωση του οργάνου αυτού σχετικά με την πορεία των προσπαθειών βελτίωσης προηγούμενως επισημανθεισών αδυναμιών.

Άρθρο 45

Εκτίμηση ιδίου κινδύνου και φερεγγυότητας

1. Στο πλαίσιο του συστήματος διαχείρισης του κινδύνου, κάθε ασφαλιστική και ανασφαλιστική επιχείρηση διεξάγει τη δική της εσωτερική εκτίμηση κινδύνου και φερεγγυότητας.

Η εκτίμηση αυτή περιλαμβάνει τουλάχιστον τα ακόλουθα:

- α) τις συνολικές ανάγκες φερεγγυότητας, λαμβάνοντας υπόψη το ιδιαίτερο προφίλ κινδύνου, τα εγκεκριμένα περιθώρια ανοχής του κινδύνου και την επιχειρηματική στρατηγική της επιχείρησης·
- β) τη συμμόρφωση, σε συνεχή βάση, με τις κεφαλαιακές απαιτήσεις, όπως προβλέπεται στο κεφάλαιο VI, τμήματα 4 και 5 και με τις απαιτήσεις σχετικά με τις τεχνικές προβλέψεις, όπως προβλέπεται στο κεφάλαιο VI, τμήμα 2·

γ) το μέγεθος στο οποίο το προφίλ κινδύνου της σχετικής επιχείρησης αποκλίνει από τις παραδοχές στις οποίες βασίζεται η κεφαλαιακή απαίτηση φερεγγυότητας όπως ορίζεται στο άρθρο 101 παράγραφος 3, που υπολογίζεται με την τυποποιημένη μέθοδο σύμφωνα με το κεφάλαιο VI, τμήμα 4, ενότητα 2, ή με το μερικό ή το πλήρες εσωτερικό της υπόδειγμα σύμφωνα με το κεφάλαιο VI, τμήμα 4, ενότητα 3.

2. Για τους σκοπούς του στοιχείου α) στην παράγραφο 1, η οικεία επιχείρηση διαθέτει διαδικασίες ανάλογες προς τη φύση, την κλίμακα και την πολυπλοκότητα των κινδύνων που ενυπάρχουν στην επιχειρηματική της δραστηριότητα, και οι οποίες της επιτρέπουν να εντοπίζει και να αποτιμά καταλλήλως τους κινδύνους που αντιμετωπίζει βραχυπρόθεσμα και μακροπρόθεσμα και στους οποίους θα μπορούσε να εκτεθεί. Η επιχείρηση παρουσιάζει τις μεθόδους που χρησιμοποιούνται στην ανωτέρω αξιολόγηση.

3. Στην περίπτωση που αναφέρεται στο στοιχείο γ) της παραγράφου 1, όταν χρησιμοποιείται εσωτερικό υπόδειγμα, η αξιολόγηση πραγματοποιείται μαζί με την αναπροσαρμογή η οποία μετατρέπει τα αριθμητικά στοιχεία σχετικά με τον κίνδυνο σε μέτρηση κινδύνου και σε διαμόρφωση των κεφαλαιακών απαιτήσεων φερεγγυότητας.

4. Η εκτίμηση ιδίου κινδύνου και φερεγγυότητας αποτελεί αναπόσπαστο μέρος της επιχειρηματικής στρατηγικής και λαμβάνεται υπόψη σε συνεχή βάση στις στρατηγικές αποφάσεις της επιχείρησης.

5. Οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις διενεργούν την αξιολόγηση που αναφέρεται στην παράγραφο 1 τακτικά και χωρίς αδικαιολόγητη καθυστέρηση μετά από οποιαδήποτε σημαντική αλλαγή στο προφίλ του κινδύνου τους.

6. Οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις ενημερώνουν τις εποπτικές αρχές για τα αποτελέσματα της εσωτερικής εκτίμησης κινδύνου και φερεγγυότητας, στο πλαίσιο των πληροφοριών που διαβιβάζονται δυνάμει του άρθρου 35.

7. Η αποτίμηση ιδίου κινδύνου και φερεγγυότητας δεν εξυπηρετεί στον υπολογισμό κεφαλαιακών απαιτήσεων. Οι κεφαλαιακές απαιτήσεις φερεγγυότητας μπορούν να αναπροσαρμόζονται μόνο σύμφωνα με τα άρθρα 37, 231 έως 233 και 238.

Άρθρο 46

Εσωτερικός έλεγχος

1. Οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις διαθέτουν αποτελεσματικό σύστημα εσωτερικού ελέγχου.

Το σύστημα αυτό περιλαμβάνει, τουλάχιστον, διοικητικές και λογιστικές διαδικασίες, πλαίσιο εσωτερικού ελέγχου, κατάλληλες ρυθμίσεις πληροφόρησης σε όλα τα επίπεδα της επιχείρησης και λειτουργία συμμόρφωσης.

2. Η λειτουργία συμμόρφωσης περιλαμβάνει την παροχή συμβουλών στο διοικητικό, διαχειριστικό ή εποπτικό όργανο για τη συμμόρφωση με τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που εκδίδονται δυνάμει της παρούσας οδηγίας. Περιλαμβάνει επίσης εκτίμηση του πιθανού αντικτύπου τυχόν αλλαγών στο νομικό περιβάλλον στις πράξεις της οικείας επιχείρησης και τον προσδιορισμό και την εκτίμηση του κινδύνου συμμόρφωσης.

Άρθρο 47

Εσωτερικός λογιστικός έλεγχος

1. Οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις διαθέτουν ουσιαστική λειτουργία εσωτερικού λογιστικού ελέγχου.

Η λειτουργία εσωτερικού λογιστικού ελέγχου περιλαμβάνει αξιολόγηση της επάρκειας και της αποτελεσματικότητας του συστήματος εσωτερικού ελέγχου καθώς και άλλων στοιχείων του συστήματος διακυβέρνησης.

2. Η λειτουργία εσωτερικού λογιστικού ελέγχου είναι αντικειμενική και ανεξάρτητη από τις επιχειρησιακές λειτουργίες.

3. Τυχόν διαπιστώσεις και συστάσεις του εσωτερικού λογιστικού ελέγχου αναφέρονται στο διοικητικό, διαχειριστικό ή εποπτικό όργανο, το οποίο καθορίζει ποιες ενέργειες αναλαμβάνονται σε σχέση με κάθε ένα από τα συμπεράσματα και τις συστάσεις του εσωτερικού λογιστικού ελέγχου και διασφαλίζει την εκτέλεση των ενεργειών αυτών.

Άρθρο 48

Αναλογιστική λειτουργία

1. Οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις προβλέπουν αποτελεσματική αναλογιστική λειτουργία, η οποία:

- α) συντονίζει τον υπολογισμό των τεχνικών προβλέψεων·
- β) εξασφαλίζει την καταλληλότητα των μεθόδων και των υποκειμένων υποδειγμάτων που χρησιμοποιούνται, καθώς και των παραδοχών που γίνονται στον υπολογισμό των τεχνικών προβλέψεων·
- γ) αξιολογεί την επάρκεια και ποιότητα των στοιχείων που χρησιμοποιούνται για τον υπολογισμό των τεχνικών προβλέψεων·
- δ) συγκρίνει τις βέλτιστες εκτιμήσεις σε σχέση με τις εμπειρικές παρατηρήσεις·
- ε) πληροφορεί το διοικητικό, διαχειριστικό ή εποπτικό όργανο σχετικά με την αξιοπιστία και καταλληλότητα του υπολογισμού των τεχνικών προβλέψεων·
- στ) επιβλέπει τον υπολογισμό των τεχνικών προβλέψεων στις περιπτώσεις που αναφέρονται στο άρθρο 82·
- ζ) εκφράζει γνώμη για τη γενική πολιτική ανάληψης ασφαλιστικών κινδύνων
- η) εκφράζει γνώμη σχετικά με την καταλληλότητα των αντασφαλιστικών συμφωνιών και
- θ) συμβάλλει στην αποτελεσματική εφαρμογή του συστήματος διαχείρισης κινδύνου που αναφέρεται στο άρθρο 44, ιδίως σε σχέση με την υποδειγματοποίηση του κινδύνου στην οποία στηρίζεται ο υπολογισμός των κεφαλαιακών απαιτήσεων που αναφέρονται στο κεφάλαιο VI, τμήματα 4 και 5 και της αξιολόγησης που προβλέπεται στο άρθρο 45.

2. Το αναλογιστικό έργο εκτελείται από άτομα που διαθέτουν γνώση αναλογιστικών και οικονομικών μαθηματικών ανάλογη προς τη φύση, την κλίμακα και την πολυπλοκότητα των κινδύνων που είναι εγγενείς της επιχειρηματικής δραστηριότητας της ασφαλιστικής ή ανασφαλιστικής επιχείρησης, και τα οποία είναι σε θέση να αποδείξουν τη σχετική πείρα τους σε σχέση με τα ισχύοντα επαγγελματικά και άλλου είδους πρότυπα

Άρθρο 49

Εξωτερική ανάθεση (Εξωπορισμός)

1. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι, σε περίπτωση που οι ασφαλιστικές και ανασφαλιστικές επιχειρήσεις αναθέτουν εξωτερικά επιχειρησιακές λειτουργίες ή άλλου είδους ασφαλιστικές ή ανασφαλιστικές δραστηριότητες, οι επιχειρήσεις εξακολουθούν να έχουν την πλήρη ευθύνη εκπλήρωσης όλων των υποχρεώσεων τους βάσει της παρούσας οδηγίας.

2. Η εξωτερική ανάθεση κρίσιμων ή σημαντικών επιχειρησιακών λειτουργιών ή δραστηριοτήτων δεν αναλαμβάνεται με τρόπο που να οδηγεί σε κάποια από τις κατωτέρω καταστάσεις:

- α) ουσιώδη μείωση της ποιότητας του συστήματος διακυβέρνησης της σχετικής επιχείρησης·
- β) αδικαιολόγητη αύξηση του λειτουργικού κινδύνου·
- γ) μείωση της ικανότητας των εποπτικών αρχών να παρακολουθούν την εκπλήρωση των υποχρεώσεων από την επιχείρηση·
- δ) υπονόμηση της συνεχούς και ικανοποιητικής παροχής υπηρεσιών προς τους αντισυμβαλλομένους.

3. Οι ασφαλιστικές και ανασφαλιστικές επιχειρήσεις ενημερώνουν, εγκαίρως, τις εποπτικές αρχές πριν από την εξωτερική ανάθεση κρίσιμων ή σημαντικών λειτουργιών ή δραστηριοτήτων, καθώς και για τυχόν μεταγενέστερες σημαντικές αλλαγές σε σχέση με τις λειτουργίες ή δραστηριότητες αυτές.

Άρθρο 50

Εκτελεστικά μέτρα

1. Η Επιτροπή θεσπίζει εκτελεστικά μέτρα για την περαιτέρω διευκρίνιση των εξής:

- α) των στοιχείων των συστημάτων που αναφέρονται στα άρθρα 41, 44, 46 και 47, και ιδίως των τομέων που καλύπτονται από τη διαχείριση στοιχείων ενεργητικού-παθητικού και την επενδυτική πολιτική, όπως αναφέρεται στο άρθρο 44 παράγραφος 2, των ασφαλιστικών και ανασφαλιστικών επιχειρήσεων·
- β) των λειτουργιών που αναφέρονται στα άρθρα 44 και 46 έως 48·
- γ) των απαιτήσεων που ορίζονται στο άρθρο 42 και των σχετικών λειτουργιών·
- δ) των προϋποθέσεων βάσει των οποίων μπορεί να διενεργηθεί η εξωτερική ανάθεση, ιδιαίτερα για παρόχους υπηρεσιών σε τρίτες χώρες.

2. Οσάκις απαιτείται να διασφαλισθεί κατάλληλα η σύγκλιση των ελέγχων που αναφέρονται στο άρθρο 45, παράγραφος 1, στοιχείο α), η Επιτροπή μπορεί να λαμβάνει εκτελεστικά μέτρα για τον περαιτέρω καθορισμό των στοιχείων που περιλαμβάνει η εκτίμηση αυτή.

3. Τα εν λόγω μέτρα, τα οποία έχουν ως αντικείμενο την τροποποίηση μη ουσιωδών στοιχείων της παρούσας οδηγίας, με τη συμπλήρωσή της, θεσπίζονται σύμφωνα με την κανονιστική διαδικασία με έλεγχο, στην οποία παραπέμπει το άρθρο 301 παράγραφος 3.

Τμήμα 3

Δημοσιοποίηση

Άρθρο 51

Έκθεση σχετικά με τη φερεγγυότητα και τη χρηματοοικονομική κατάσταση: περιεχόμενα

1. Τα κράτη μέλη απαιτούν, λαμβάνοντας υπόψη τις πληροφορίες που απαιτούνται στην παράγραφο 3 και τις αρχές που εκτίθενται στην παράγραφο 4 του άρθρου 35, από τις ασφαλιστικές και ανασφαλιστικές επιχειρήσεις να δημοσιοποιούν, σε ετήσια βάση, έκθεση σχετικά με τη φερεγγυότητα και τη χρηματοοικονομική τους κατάσταση.

Η έκθεση αυτή περιλαμβάνει τις ακόλουθες πληροφορίες, είτε αυτούσιες είτε με παραπομπές σε πληροφορίες αντίστοιχες ως προς τη φύση και την έκταση, που δημοσιοποιούνται δυνάμει άλλων νομικών ή κανονιστικών απαιτήσεων:

- α) την περιγραφή της δραστηριότητας και των επιδόσεων της επιχείρησης·
- β) την περιγραφή του συστήματος διακυβέρνησης και εκτίμηση της καταλληλότητάς του για το προφίλ κινδύνου της επιχείρησης·
- γ) την περιγραφή, χωριστά για κάθε κατηγορία κινδύνου, της έκθεσης στον κίνδυνο, της συγκέντρωσης κινδύνων, της μείωσης του κινδύνου και της ευαισθησίας στον κίνδυνο·
- δ) την περιγραφή, χωριστά για τα στοιχεία του ενεργητικού, τις τεχνικές προβλέψεις, και τις λοιπές υποχρεώσεις, των βάσεων και μεθόδων που χρησιμοποιούνται για την αποτίμησή τους, με επεξήγηση τυχόν σημαντικών διαφορών στις βάσεις και τις μεθόδους που χρησιμοποιούνται για την αποτίμησή τους σε οικονομικές καταστάσεις·
- ε) την περιγραφή της διαχείρισης των κεφαλαίων, συμπεριλαμβανομένων τουλάχιστον των ακόλουθων:
 - (i) της διάρθρωσης και του ύψους των ιδίων κεφαλαίων, καθώς και της ποιότητάς τους·
 - (ii) των ποσών των ελάχιστων κεφαλαιακών απαιτήσεων και των απαιτήσεων κεφαλαιακής επάρκειας·
 - (iii) της επιλογής που προβλέπεται στο άρθρο 304 για τον υπολογισμό των κεφαλαιακών απαιτήσεων φερεγγυότητας·

(iv) πληροφοριών που επιτρέπουν την ορθή κατανόηση των κυριότερων διαφορών μεταξύ των παραδοχών στις οποίες βασίζεται η τυποποιημένη μέθοδος και εκείνων του εσωτερικού υποδείγματος που χρησιμοποιεί από την επιχείρηση για τον υπολογισμό των κεφαλαιακών απαιτήσεων φερεγγυότητας·

(v) του ποσού τυχόν μη συμμόρφωσης με τις ελάχιστες κεφαλαιακές απαιτήσεις ή τυχόν σημαντικής μη συμμόρφωσης με τις κεφαλαιακές απαιτήσεις φερεγγυότητας κατά τη διάρκεια της περιόδου αναφοράς, ακόμα και εάν στη συνέχεια επιλύθηκαν τα προβλήματα, με επεξήγηση της προέλευσης και των επιπτώσεων, καθώς και των ενδεχόμενων ληφθέντων μέτρων αποκατάστασης.

2. Η περιγραφή που αναφέρεται στο στοιχείο ε) σημείο i) της παραγράφου 1 περιλαμβάνει ανάλυση οιωνδήποτε σημαντικών αλλαγών σε σύγκριση με την προηγούμενη περίοδο αναφοράς και επεξήγηση ενδεχόμενων σοβαρών διαφορών σε σχέση με την αξία των στοιχείων αυτών στις οικονομικές καταστάσεις, και σύντομη περιγραφή της δυνατότητας μεταφοράς κεφαλαίων.

Η δημοσιοποίηση των κεφαλαιακών απαιτήσεων φερεγγυότητας που αναφέρεται στο στοιχείο ε) σημείο ii) της παραγράφου 1 εμφανίζει χωριστά το ποσό που υπολογίζεται σύμφωνα με το κεφάλαιο VI, τμήμα 4, ενότητες 2 και 3 και οποιεσδήποτε πρόσθετες κεφαλαιακές απαιτήσεις που επιβάλλονται σύμφωνα με το άρθρο 37 ή τον αντίκτυπο των ειδικών παραμέτρων που η ασφαλιστική ή η αντασφαλιστική επιχείρηση καλείται να χρησιμοποιεί σύμφωνα με το 110, παράλληλα με συνοπτικές πληροφορίες σχετικά με την αιτιολόγησή τους από την οικεία εποπτική αρχή.

Ωστόσο, και με την επιφύλαξη οιασδήποτε υποχρεωτικής δημοσιοποίησης βάσει άλλων νομικών ή ρυθμιστικών απαιτήσεων, τα κράτη μέλη μπορούν να προβλέπουν ότι, μολονότι οι συνολικές κεφαλαιακές απαιτήσεις φερεγγυότητας που αναφέρονται στο στοιχείο ε), σημείο ii) της παραγράφου 1 δημοσιοποιούνται, οι πρόσθετες κεφαλαιακές απαιτήσεις ή ο αντίκτυπος των ειδικών παραμέτρων που η ασφαλιστική ή η αντασφαλιστική επιχείρηση καλείται να χρησιμοποιεί σύμφωνα με το 110 δεν χρειάζεται να δημοσιοποιούνται χωριστά κατά τη διάρκεια μεταβατικής περιόδου η οποία δεν υπερβαίνει την 31η Οκτωβρίου 2017.

Η δημοσιοποίηση των απαιτήσεων κεφαλαιακής επάρκειας συνοδεύεται, κατά περίπτωση, από ένδειξη ότι το τελικό τους ύψος εξακολουθεί να υπόκειται σε εποπτική αξιολόγηση.

Άρθρο 52

Πληροφορίες προς την επιτροπή ευρωπαϊκών εποπτικών αρχών ασφαλίσεων και επαγγελματικών συντάξεων και εκθέσεις από την επιτροπή αυτή

1. Τα κράτη μέλη ζητούν από τις εποπτικές αρχές να παρέχουν σε ετήσια βάση τις ακόλουθες πληροφορίες στην επιτροπή ευρωπαϊκών εποπτικών αρχών ασφαλίσεων και επαγγελματικών συντάξεων (CEIOPS):

α) τη μέση πρόσθετη κεφαλαιακή απαίτηση ανά επιχείρηση και την κατανομή των πρόσθετων κεφαλαιακών απαιτήσεων που επιβλήθηκαν από την εποπτική αρχή κατά τη διάρκεια του προηγούμενου χρόνου, που υπολογίζεται ως ποσοστό των κεφαλαιακών απαιτήσεων φερεγγυότητας. Τα στοιχεία αυτά εμφανίζονται χωριστά ως εξής:

(i) για όλες μαζί τις ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις,

(ii) για τις ασφαλιστικές επιχειρήσεις ασφαλίσεων ζωής,

(iii) για τις ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις ασφαλίσεων ζημιών,

(iv) για τις ασφαλιστικές επιχειρήσεις που δραστηριοποιούνται στις ασφαλίσεις ζωής και στις ασφαλίσεις ζημιών,

(v) για τις αντασφαλιστικές επιχειρήσεις·

β) για κάθε μία από τις δημοσιοποιήσεις που αναφέρονται στο στοιχείο α), το ποσοστό των πρόσθετων κεφαλαιακών απαιτήσεων που επιβάλλονται βάσει των στοιχείων α), β) και γ) του άρθρου 37 παράγραφος 1, αντιστοίχως.

2. Επιπλέον, η CEIOPS δημοσιεύει σε ετήσια βάση τις ακόλουθες πληροφορίες:

α) για το σύνολο των κρατών μελών, τη συνολική κατανομή των πρόσθετων κεφαλαιακών απαιτήσεων, μετρούμενη ως ποσοστό των κεφαλαιακών απαιτήσεων φερεγγυότητας, για καθένα από τα κατωτέρω:

(i) για όλες τις ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις,

(ii) για τις ασφαλιστικές επιχειρήσεις ασφαλίσεων ζωής,

(iii) για τις ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις ασφαλίσεων ζημιών,

(iv) για τις ασφαλιστικές επιχειρήσεις που δραστηριοποιούνται και στις ασφαλίσεις ζωής και στις ασφαλίσεις ζημιών,

(v) για τις αντασφαλιστικές επιχειρήσεις·

β) για κάθε κράτος μέλος χωριστά, την κατανομή των πρόσθετων κεφαλαιακών απαιτήσεων, που υπολογίζονται ως ποσοστό των κεφαλαιακών απαιτήσεων φερεγγυότητας, και καλύπτουν όλες τις ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις στο εκάστοτε κράτος μέλος·

γ) για κάθε μία από τις δημοσιοποιήσεις που αναφέρονται στα στοιχεία α) και β), το ποσοστό των πρόσθετων κεφαλαιακών απαιτήσεων που επιβάλλονται βάσει των στοιχείων α), β) και γ) του άρθρου 37 παράγραφος 1, αντιστοίχως.

3. Η CEIOPS παρέχει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, στο Συμβούλιο και στην Επιτροπή τις πληροφορίες που αναφέρονται στην παράγραφο 2, μαζί με έκθεση στην οποία περιγράφεται ο βαθμός εποπτικής σύγκλισης μεταξύ των εποπτικών αρχών στα διάφορα κράτη μέλη όσον αφορά τη χρήση πρόσθετων κεφαλαιακών απαιτήσεων.

Άρθρο 53

Έκθεση σχετικά με τη φερεγγυότητα και τη χρηματοοικονομική κατάσταση: εφαρμοζόμενες αρχές

1. Οι εποπτικές αρχές επιτρέπουν στις ασφαλιστικές ή αντασφαλιστικές επιχειρήσεις να μην δημοσιεύουν πληροφορίες στις ακόλουθες περιπτώσεις:

α) εάν με τη δημοσιοποίηση των πληροφοριών αυτών οι ανταγωνιστές της επιχείρησης αποκτούν σημαντικό αδικαιολόγητο πλεονέκτημα·

β) εάν προβλέπονται υποχρεώσεις προς τους αντισυμβαλλόμενους ή άλλου είδους συμβατικές σχέσεις ο οποίες δεσμεύουν την επιχείρηση για την τήρηση του απορρήτου ή της εμπιστευτικότητας.

2. Εάν η εποπτική αρχή επιτρέψει τη μη δημοσιοποίηση πληροφοριών, οι επιχειρήσεις αναφέρουν το γεγονός αυτό στην έκθεση για τη φερεγγυότητα και τη χρηματοοικονομική κατάσταση, εξηγώντας τους λόγους.

3. Οι εποπτικές αρχές επιτρέπουν στις ασφαλιστικές και ανασφαλιστικές επιχειρήσεις να χρησιμοποιούν δημοσιοποιήσεις –ή να αναφέρονται σε αυτές– που πραγματοποιήθηκαν σύμφωνα με άλλες νομικές ή κανονιστικές απαιτήσεις, στο βαθμό που οι δημοσιοποιήσεις αυτές ισοδυναμούν με τις πληροφορίες που απαιτούνται δυνάμει του άρθρου 51, τόσο ως προς τη φύση τους όσο και ως προς το πεδίο.

4. Οι παράγραφοι 1 και 2 δεν εφαρμόζονται στις πληροφορίες που αναφέρονται στο στοιχείο ε) του άρθρου 51 παράγραφος 1.

Άρθρο 54

Έκθεση σχετικά με τη φερεγγυότητα και τη χρηματοοικονομική κατάσταση: επικαιροποιήσεις και εκούσια παροχή πρόσθετων πληροφοριών

1. Σε περίπτωση σοβαρών εξελίξεων που επηρεάζουν σημαντικά τη συνάφεια των πληροφοριών που δημοσιοποιούνται σύμφωνα με το άρθρο 51 και 53, οι ασφαλιστικές και ανασφαλιστικές επιχειρήσεις δημοσιεύουν τις κατάλληλες πληροφορίες σχετικά με τη φύση και τα αποτελέσματα των εξελίξεων αυτών.

Για τους σκοπούς του πρώτου εδαφίου, ως σοβαρές εξελίξεις θεωρούνται τουλάχιστον τα κατωτέρω:

- α) οσάκις παρατηρείται μη συμμόρφωση με τις ελάχιστες κεφαλαιακές απαιτήσεις και οι εποπτικές αρχές είτε θεωρούν ότι η επιχείρηση δεν θα είναι σε θέση να υποβάλει εφαρμόσιμο βραχυπρόθεσμο οικονομικό σχέδιο είτε δεν λαμβάνουν τέτοιου είδους σχέδιο εντός ενός μηνός από την ημερομηνία που παρατηρήθηκε η μη συμμόρφωση,
- β) οσάκις παρατηρείται σημαντική μη συμμόρφωση με τις κεφαλαιακές απαιτήσεις φερεγγυότητας και οι εποπτικές αρχές δεν λαμβάνουν εφαρμόσιμο σχέδιο ανάκαμψης εντός δύο μηνών από την ημερομηνία που παρατηρήθηκε η μη συμμόρφωση,

Στις περιπτώσεις που αναφέρονται στο στοιχείο α) του δευτέρου εδαφίου, οι εποπτικές αρχές απαιτούν από την οικεία επιχείρηση να δημοσιοποιήσει άμεσα το μέγεθος της μη συμμόρφωσης, μαζί με επεξήγηση της προέλευσης και των συνεπειών, συμπεριλαμβανομένων τυχόν ληφθέντων διορθωτικών μέτρων. Εάν, παρά το βραχυπρόθεσμο οικονομικό σχέδιο που είχε αρχικά θεωρηθεί εφαρμόσιμο, δεν έχει επιλυθεί το πρόβλημα της μη συμμόρφωσης με τις ελάχιστες κεφαλαιακές απαιτήσεις τρεις μήνες μετά τη στιγμή που παρατηρήθηκαν, το γεγονός αυτό δημοσιοποιείται στο τέλος της περιόδου αυτής, μαζί με επεξήγηση της προέλευσης και των επιπτώσεων, συμπεριλαμβανομένων τυχόν διορθωτικών μέτρων που έχουν ληφθεί καθώς και περαιτέρω μέτρων που έχουν προγραμματισθεί.

Στις περιπτώσεις που αναφέρονται στο στοιχείο β) του δευτέρου εδαφίου, οι εποπτικές αρχές απαιτούν από την οικεία επιχείρηση να δημοσιοποιήσει άμεσα το ποσό της μη συμμόρφωσης, μαζί με επεξήγηση της προέλευσης και των συνεπειών, συμπεριλαμβανομένων τυχόν ληφθέντων διορθωτικών μέτρων. Εάν, παρά το σχέδιο ανάκαμψης που είχε αρχικά θεωρηθεί εφαρμόσιμο, δεν έχει επιλυθεί το πρόβλημα της μη συμμόρφωσης με τις κεφαλαιακές απαιτήσεις φερεγγυότητας έξι μήνες μετά τη στιγμή που παρατηρήθηκαν, το γεγονός αυτό δημοσιοποιείται στο τέλος της περιόδου αυτής, μαζί με επεξήγηση της προέλευσης και των επιπτώσεων, συμπεριλαμβανομένων των τυχόν ληφθέντων διορθωτικών μέτρων

καθώς και περαιτέρω διορθωτικών μέτρων που έχουν προγραμματισθεί.

2. Οι ασφαλιστικές και ανασφαλιστικές επιχειρήσεις δημοσιοποιούν, σε εκούσια βάση, οιαδήποτε πληροφορία ή επεξήγηση συνδεδεμένη με τη φερεγγυότητα και τη χρηματοοικονομική τους κατάσταση, η δημοσιοποίηση της οποίας δεν απαιτείται ήδη σύμφωνα με τα άρθρα 51 και 53 και την παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου.

Άρθρο 55

Έκθεση σχετικά με τη φερεγγυότητα και τη χρηματοοικονομική κατάσταση: πολιτική και έγκριση

1. Τα κράτη μέλη απαιτούν από τις ασφαλιστικές και ανασφαλιστικές επιχειρήσεις να διαθέτουν τα ενδεδειγμένα συστήματα και δομές προκειμένου να πληρούν τις απαιτήσεις που ορίζονται στα άρθρα 51 και 53 καθώς και στο άρθρο 54 παράγραφος 1 και να διαθέτουν γραπτώς τεκμηριωμένη πολιτική που να εξασφαλίζει τη διαρκή καταλληλότητα πληροφοριών που δημοσιοποιούνται σύμφωνα με τα άρθρα 51, 53 και 54.

2. Η έκθεση για τη φερεγγυότητα και τη χρηματοοικονομική κατάσταση αποτελεί αντικείμενο έγκρισης από το διοικητικό, διαχειριστικό ή εποπτικό όργανο της ασφαλιστικής ή της ανασφαλιστικής επιχείρησης και δημοσιεύεται μόνο μετά την έγκριση αυτή.

Άρθρο 56

Έκθεση για τη φερεγγυότητα και τη χρηματοοικονομική κατάσταση: εκτελεστικά μέτρα

Η Επιτροπή εκδίδει εκτελεστικά μέτρα τα οποία διευκρινίζουν περαιτέρω τις πληροφορίες που πρέπει να δημοσιοποιούνται και τα μέσα με τα οποία επιτυγχάνεται αυτό.

Τα μέτρα αυτά, τα οποία έχουν ως αντικείμενο την τροποποίηση μη ουσιωδών στοιχείων της παρούσας οδηγίας, με τη συμπλήρωσή της, θεσπίζονται σύμφωνα με την κανονιστική διαδικασία με έλεγχο, στην οποία παραπέμπει το άρθρο 301 παράγραφος 3.

Τμήμα 4

Ειδική συμμετοχή

Άρθρο 57

Απόκτηση συμμετοχών

1. Τα κράτη μέλη προβλέπουν ότι κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο (στο εξής, «υποψήφιος αγοραστής»), το οποίο, μεμονωμένα ή σε συνεννόηση με άλλα πρόσωπα, έχει αποφασίσει είτε να αποκτήσει, άμεσα ή έμμεσα, ειδική συμμετοχή σε ασφαλιστική ή ανασφαλιστική επιχείρηση, είτε να αυξήσει περαιτέρω, άμεσα ή έμμεσα, την ειδική συμμετοχή σε ασφαλιστική ή ανασφαλιστική επιχείρηση, ούτως ώστε η αναλογία των δικαιωμάτων ψήφου ή των μεριδίων κεφαλαίου που κατέχει να φθάνει ή να υπερβαίνει τα κατώτατα όρια του 20, του 30 ή του 50 % ή ώστε η ασφαλιστική ή ανασφαλιστική επιχείρηση να καταστεί θυγατρική του επιχείρησης (προτεινόμενη απόκτηση συμμετοχής), απευθύνει, καταρχάς, κοινοποίηση εγγράφως στις εποπτικές αρχές της ασφαλιστικής ή ανασφαλιστικής επιχείρησης, στην οποία επιδιώκει είτε να αποκτήσει ειδική συμμετοχή είτε να την αυξήσει,

προσδιορίζοντας το ύψος της σκοπούμενης συμμετοχής, καθώς και τις σχετικές πληροφορίες κατά το άρθρο 59 παράγραφος 4. Τα κράτη μέλη δεν απαιτείται να εφαρμόζουν το ελάχιστο όριο του 30 % όταν, βάσει του στοιχείου α) του άρθρου 9 παράγραφος 3 της οδηγίας 2004/109/EK, εφαρμόζουν το ελάχιστο όριο του ενός τρίτου.

2. Τα κράτη μέλη απαιτούν από κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο το οποίο αποφασίζει να παύσει να κατέχει, άμεσα ή έμμεσα, ειδική συμμετοχή σε ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση, να απευθύνει, καταρχάς, κοινοποίηση εγγράφως στις εποπτικές αρχές του κράτους μέλους καταγωγής, προσδιορίζοντας το ύψος της συμμετοχής της προτιθέμενης διάθεσης από το εν λόγω πρόσωπο. Κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο πρέπει, ομοίως, να απευθύνει κοινοποίηση στις εποπτικές αρχές για την απόφασή του να μειώσει την ειδική συμμετοχή του, προκειμένου η αναλογία των δικαιωμάτων ψήφου ή των μεριδίων κεφαλαίου που κατέχει να μειωθεί σε λιγότερο από το κατώτατα όρια του 20, 30 ή 50 % ή προκειμένου η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση να παύσει να είναι θυγατρική του εν λόγω προσώπου. Τα κράτη μέλη δεν απαιτείται να εφαρμόζουν το ελάχιστο όριο του 30 % όταν, βάσει του άρθρου 9 παράγραφος 3 στοιχείο α) της οδηγίας 2004/109/EK, εφαρμόζουν το ελάχιστο όριο του ενός τρίτου.

Άρθρο 58

Περίοδος αξιολόγησης

1. Οι εποπτικές αρχές, αμέσως και σε κάθε περίπτωση εντός δύο εργασίμων ημερών από την παραλαβή της κοινοποίησης, που απαιτείται βάσει του άρθρου 57 παράγραφος 1, καθώς και σε περίπτωση ενδεχόμενης μεταγενέστερης παραλαβής των πληροφοριών που αναφέρονται στην παράγραφο 2, γνωστοποιούν εγγράφως στον υποψήφιο αγοραστή ότι τις παρέλαβαν.

Οι εποπτικές αρχές διαδίδουν μέγιστη προθεσμία εξήντα εργασίμων ημερών από την ημερομηνία της γραπτής επιβεβαίωσης της παραλαβής της κοινοποίησης και όλων των εγγράφων που τα κράτη μέλη απαιτούν να επισυνάπτονται στην κοινοποίηση βάσει του καταλόγου που προβλέπεται στο άρθρο 59 παράγραφος 4 («περίοδος αξιολόγησης»), προκειμένου να διενεργήσουν την αξιολόγηση που προβλέπεται στο άρθρο 59 παράγραφος 1 («η αξιολόγηση»).

Οι εποπτικές αρχές ενημερώνουν τον υποψήφιο αγοραστή, κατά την επιβεβαίωση της παραλαβής, για την ημερομηνία λήξης της περιόδου αξιολόγησης.

2. Οι εποπτικές αρχές δύνανται, εν ανάγκη, κατά την περίοδο αξιολόγησης και όχι μετά την πεντηκοστή εργάσιμη ημέρα της περιόδου αυτής, να ζητούν περαιτέρω πληροφορίες που είναι αναγκαίες για την ολοκλήρωση της αξιολόγησης. Το αίτημα υποβάλλεται εγγράφως και καθορίζονται τα αναγκαία συμπληρωματικά πληροφοριακά στοιχεία.

Κατά το χρονικό διάστημα μεταξύ της ημερομηνίας κατά την οποία ζητήθηκαν οι πληροφορίες από τις εποπτικές αρχές και της ημερομηνίας παραλαβής της απάντησης του υποψήφιου αγοραστή, διακόπτεται η περίοδος αξιολόγησης. Η διακοπή δεν πρέπει να υπερβαίνει τις είκοσι εργάσιμες ημέρες. Οι εποπτικές αρχές έχουν τη διακριτική ευχέρεια να υποβάλλουν περαιτέρω αιτήματα για τη συμπλήρωση ή τη διευκρίνιση των πληροφοριών, τούτο όμως δεν είναι δυνατόν να καταλήξει σε διακοπή της περιόδου αξιολόγησης.

3. Οι εποπτικές αρχές μπορούν να παρατείνουν τη διακοπή της παραγράφου 2 δεύτερο εδάφιο έως τριάντα εργάσιμες ημέρες, εάν ο υποψήφιος αγοραστής:

α) είναι εγκατεστημένος ή υπόκειται σε ρυθμιστικό πλαίσιο εκτός της Κοινότητας ή

β) είναι φυσικό ή νομικό πρόσωπο μη υποκείμενο σε εποπτεία δυνάμει της παρούσας οδηγίας ή της οδηγίας 85/611/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1985, για τον συντονισμό των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων σχετικά με ορισμένους οργανισμούς συλλογικών επενδύσεων σε κινητές αξίες (ΟΣΕΚΑ) ⁽¹⁾ ή της οδηγίας 2004/39/EK ή της οδηγίας 2006/48/EK.

4. Εάν οι εποπτικές αρχές, μόλις ολοκληρώσουν την αξιολόγησή τους, αποφασίσουν να αντισταθούν στην προτεινόμενη απόκτηση συμμετοχής, ενημερώνουν εγγράφως τον υποψήφιο αγοραστή, εντός δύο εργασίμων ημερών, και χωρίς να υπερβούν την περίοδο αξιολόγησης, εκθέτοντας τους λόγους της απόφασής αυτής. Υπό την επιφύλαξη του εθνικού δικαίου, η δέουσα αιτιολόγηση της απόφασης μπορεί να δημοσιοποιείται κατόπιν αιτήματος του υποψήφιου αγοραστή. Τούτο δεν εμποδίζει τα κράτη μέλη να επιτρέπουν στην εποπτική αρχή να προβαίνει στην εν λόγω δημοσιοποίηση άνευ αιτήματος του υποψήφιου αγοραστή.

5. Εάν οι εποπτικές αρχές δεν αντισταθούν εγγράφως στην προτεινόμενη απόκτηση συμμετοχής, εντός της περιόδου αξιολόγησης, τότε η προτεινόμενη απόκτηση συμμετοχής θεωρείται ότι εγκρίθηκε.

6. Οι εποπτικές αρχές μπορούν να ορίζουν μέγιστη προθεσμία για την ολοκλήρωση της προτεινόμενης απόκτησης συμμετοχής και να παρατείνουν την προθεσμία αυτή, οσάκις ενδείκνυται.

7. Τα κράτη μέλη δεν μπορούν να επιβάλλουν απαιτήσεις για την κοινοποίηση στις εποπτικές αρχές και την έγκριση από αυτές άμεσης ή έμμεσης απόκτησης δικαιωμάτων ψήφου ή κεφαλαίου αυστηρότερες από τις προβλεπόμενες στην παρούσα οδηγία.

8. Η Επιτροπή θεσπίζει εκτελεστικά μέτρα, στα οποία διευκρινίζονται περαιτέρω οι αναπροσαρμογές των κριτηρίων που καθορίζονται στο άρθρο 59 παράγραφος 1, προκειμένου να ληφθούν υπόψη μελλοντικές εξελίξεις και να εξασφαλισθεί η ενιαία εφαρμογή των άρθρων 57 έως 63.

Τα εν λόγω μέτρα, τα οποία έχουν ως αντικείμενο την τροποποίηση μη ουσιωδών στοιχείων της παρούσας οδηγίας, με τη συμπλήρωσή της, θεσπίζονται σύμφωνα με την κανονιστική διαδικασία με έλεγχο, στην οποία παραπέμπει το άρθρο 301 παράγραφος 3.

Άρθρο 59

Αξιολόγηση

1. Κατά την αξιολόγηση της κοινοποίησης που προβλέπεται στο άρθρο 57 παράγραφος 1 και των πληροφοριών που αναφέρονται στο άρθρο 58 παράγραφος 2, οι εποπτικές αρχές, προκειμένου να εξασφαλίσουν την ορθή και συνετή διοίκηση της ασφαλιστικής ή αντασφαλιστικής επιχείρησης για την οποία προτείνεται η απόκτηση συμμετοχής, και λαμβάνοντας υπόψη την ενδεχόμενη επιρροή του υποψήφιου αγοραστή στην ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση, αξιολογούν την καταλληλότητα του υποψήφιου αγοραστή και την ορθότητα της προτεινόμενης απόκτησης συμμετοχής από χρηματοοικονομική άποψη, με βάση όλα τα ακόλουθα κριτήρια:

α) τη φήμη του υποψήφιου αγοραστή·

⁽¹⁾ ΕΕ L 375 της 31.12.1985, σ. 3.

- β) τη φήμη και την πείρα οποιουδήποτε προσώπου το οποίο θα διευθύνει τις δραστηριότητες της ασφαλιστικής ή αντασφαλιστικής επιχείρησης, κατόπιν της προτεινόμενης απόκτησης συμμετοχής·
- γ) τη χρηματοοικονομική ευρωστία του υποψήφιου αγοραστή, ιδίως ως προς το είδος των δραστηριοτήτων που ασκούνται ή προβλέπεται ότι θα ασκούνται από την ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση για την οποία προτείνεται η απόκτηση συμμετοχής·
- δ) την ικανότητα της ασφαλιστικής ή αντασφαλιστικής επιχείρησης να ανταποκρίνεται και να συνεχίσει να ανταποκρίνεται στις απαιτήσεις προληπτικής εποπτείας βάσει της παρούσας οδηγίας, και, ανάλογα με την περίπτωση, άλλων οδηγιών, κυρίως της οδηγίας 2002/87/EK, ιδίως δε το κατά πόσον ο όμιλος του οποίου θα καταστεί μέλος, διαθέτει δομή που καθιστά δυνατή την άσκηση αποτελεσματικής εποπτείας, την αποτελεσματική ανταλλαγή πληροφοριών μεταξύ των εποπτικών αρχών και τον προσδιορισμό της κατανομής των αρμοδιοτήτων μεταξύ τους·
- ε) το κατά πόσον υπάρχουν βάσιμες υπόνοιες ότι, σε σχέση με την προτεινόμενη απόκτηση συμμετοχής, διαπράττεται, επιχειρείται να διαπραχθεί, έχει διαπραχθεί ή επιχειρήθηκε να διαπραχθεί, νομιμοποίηση εσόδων από παράνομες δραστηριότητες ή χρηματοδότηση της τρομοκρατίας, κατά την έννοια του άρθρου 1 της οδηγίας 2005/60/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Οκτωβρίου 2005, σχετικά με την πρόληψη της χρησιμοποίησης του χρηματοπιστωτικού συστήματος για τη νομιμοποίηση εσόδων από παράνομες δραστηριότητες και τη χρηματοδότηση της τρομοκρατίας⁽¹⁾, ή ότι η προτεινόμενη απόκτηση συμμετοχής είναι δυνατόν να αυξήσει αυτόν τον κίνδυνο.

2. Οι εποπτικές αρχές δύνανται να αντιταχθούν στην προτεινόμενη απόκτηση συμμετοχής μόνον εφόσον υπάρχουν βάσιμοι λόγοι γι' αυτό, με βάση τα κριτήρια της παραγράφου 1 ή εάν οι πληροφορίες που διαβιβάστηκαν από τον υποψήφιο αγοραστή δεν είναι πλήρεις.

3. Τα κράτη μέλη δεν επιβάλλουν εκ των προτέρων όρους όσον αφορά το ύψος της συμμετοχής που πρέπει να αποκτηθεί, ούτε επιτρέπουν στις εποπτικές αρχές τους να εξετάζουν την προτεινόμενη απόκτηση συμμετοχής από πλευράς οικονομικών αναγκών της αγοράς.

4. Τα κράτη μέλη δημοσιοποιούν κατάλογο με τις αναγκαίες πληροφορίες για τη διενέργεια της αξιολόγησης, οι οποίες πρέπει να υποβάλλονται στις εποπτικές αρχές κατά τη στιγμή της κοινοποίησης που προβλέπεται στο άρθρο 57 παράγραφος 1. Οι απαιτούμενες πληροφορίες είναι ανάλογες και προσαρμοσμένες στη φύση του υποψηφίου αγοραστή και της προτεινόμενης απόκτησης συμμετοχής. Τα κράτη μέλη δεν απαιτούν πληροφορίες που δεν είναι σχετικές με την προληπτική αξιολόγηση.

5. Παρά το άρθρο 58 παράγραφοι 1, 2 και 3, εάν κοινοποιηθούν στην εποπτική αρχή δύο ή περισσότερες προτάσεις για απόκτηση ή αύξηση ειδικών συμμετοχών στην ίδια ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση, η εποπτική αρχή αντιμετωπίζει όλους τους υποψήφιους αγοραστές αμερόληπτα.

Άρθρο 60

Απόκτηση συμμετοχής από χρηματοπιστωτικά ιδρύματα που υπάγονται σε ρυθμιστικό πλαίσιο

1. Οι οικείες εποπτικές αρχές, κατά την αξιολόγηση της απόκτησης συμμετοχής διαβουλεύονται εκτενώς μεταξύ τους, εφόσον ο υποψήφιος αγοραστής είναι:

- α) πιστωτικό ίδρυμα, ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση, εταιρεία επενδύσεων (ΕΠΕΥ) ή εταιρεία διαχείρισης κατά την έννοια του άρθρου 1α σημείο 2 της οδηγίας 85/611/ΕΟΚ (στο εξής, «η εταιρεία διαχείρισης ΟΣΕΚΑ»), με άδεια λειτουργίας σε άλλο κράτος μέλος ή σε διαφορετικό κλάδο από αυτόν στον οποίο προτείνεται η απόκτηση συμμετοχής·
- β) η μητρική επιχείρηση πιστωτικού ιδρύματος, ασφαλιστικής ή αντασφαλιστικής επιχείρησης, ΕΠΕΥ ή εταιρείας διαχείρισης ΟΣΕΚΑ, με άδεια λειτουργίας σε άλλο κράτος μέλος ή σε διαφορετικό κλάδο από αυτόν στον οποίο προτείνεται η απόκτηση συμμετοχής· ή
- γ) φυσικό ή νομικό πρόσωπο που ελέγχει πιστωτικό ίδρυμα, ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση, ΕΠΕΥ ή εταιρεία διαχείρισης ΟΣΕΚΑ, με άδεια λειτουργίας σε άλλο κράτος μέλος ή σε διαφορετικό κλάδο από αυτόν στον οποίο προτείνεται η απόκτηση συμμετοχής.

2. Οι εποπτικές αρχές παρέχουν, εκατέρωθεν, χωρίς αδικαιολόγητη καθυστέρηση, κάθε ουσιαστική ή σχετική πληροφορία για την αξιολόγηση της απόκτησης. Στο πλαίσιο αυτό, οι εποπτικές αρχές διαβιβάζουν, κατόπιν αιτήματος, στις άλλες εποπτικές αρχές κάθε σχετική πληροφορία και γνωστοποιούν, με δική τους πρωτοβουλία, όλες τις ουσιαστικές σημασίας πληροφορίες. Στην απόφαση της εποπτικής αρχής που έχει εκδώσει την άδεια λειτουργίας της ασφαλιστικής ή αντασφαλιστικής επιχείρησης για την οποία προτείνεται η απόκτηση συμμετοχής, πρέπει να επισημαίνονται οι τυχόν απόψεις ή επιφυλάξεις τις οποίες εξέφρασε η εποπτική αρχή η οποία είναι υπεύθυνη για την εποπτεία του υποψηφίου αγοραστή.

Άρθρο 61

Ενημέρωση των εποπτικών αρχών από τις ασφαλιστικές ή αντασφαλιστικές επιχειρήσεις

Οι ασφαλιστικές ή αντασφαλιστικές επιχειρήσεις γνωστοποιούν στις εποπτικές αρχές του κράτους μέλους καταγωγής τους, μόλις ενημερωθούν σχετικά, τις αποκτήσεις ή εκποιήσεις συμμετοχών στο κεφάλαιό τους οι οποίες αυξάνουν ή μειώνουν τα αντίστοιχα ποσοστά συμμετοχής πέραν των ποσοστών που αναφέρονται στο άρθρο 57 και στο άρθρο 58 παράγραφοι 1 έως 7.

Οι ασφαλιστικές ή αντασφαλιστικές επιχειρήσεις επίσης γνωστοποιούν επίσης στις εποπτικές αρχές του κράτους μέλους καταγωγής τους, τουλάχιστον μία φορά κατ' έτος, τα ονόματα των μετόχων ή μελών που κατέχουν ειδικές συμμετοχές, καθώς και το ύψος των συμμετοχών αυτών, όπως προκύπτουν, π.χ., από τα στοιχεία που συγκεντρώνονται κατά την ετήσια γενική συνέλευση των μετόχων ή μελών, ή από τις πληροφορίες που περιέρχονται σε γνώση τους δυνάμει των κανονιστικών διατάξεων που δέχονται τις εταιρείες των οποίων οι μετοχές έχουν εισαχθεί σε χρηματιστήριο.

⁽¹⁾ EE L 309 της 25.11.2005, σ. 15.

Άρθρο 62

Ειδικές συμμετοχές, εξουσίες των εποπτικών αρχών

Τα κράτη μέλη προβλέπουν ότι, οσάκις η επιρροή των προσώπων που αναφέρονται στο άρθρο 57 είναι δυνατόν να αποβεί σε βάρος της συν-ετής και ορθής διαχείρισης της ασφαλιστικής ή αντασφαλιστικής επιχείρησης, οι εποπτικές αρχές του κράτους μέλους καταγωγής της επιχείρησης, στην οποία επιδιώκεται απόκτηση ειδικής συμμετοχής ή αύξησή της, λαμβάνουν τα κατάλληλα μέτρα για να τερματισθεί αυτή η κατάσταση. Τα εν λόγω μέτρα μπορούν να περιλαμβάνουν, παραδείγματος χάριν, επιπλήξεις, ποινές σε διευθυντικά και διοικητικά στελέχη ή αναστολή της άσκησης των δικαιωμάτων ψήφου που συνδέονται με τις μετοχές ή τα μερίδια που κατέχουν οι εν λόγω μέτοχοι ή μέλη.

Παρόμοια μέτρα εφαρμόζονται και κατά των φυσικών ή νομικών προσώπων τα οποία παραβαίνουν την υποχρέωση κοινοποίησης που αναφέρεται στο άρθρο 57.

Σε περίπτωση απόκτησης συμμετοχής παρά την αντίθεση των εποπτικών αρχών, τα κράτη μέλη, ανεξάρτητα από τις άλλες κυρώσεις που πρόκειται να επιβληθούν, προβλέπουν ένα από τα ακόλουθα μέτρα:

- (1) την αναστολή της άσκησης των αντίστοιχων δικαιωμάτων ψήφου· ή
- (2) την ακυρότητα ή τη δυνατότητα ακύρωσης των σχετικών ψήφων.

Άρθρο 63

Δικαιώματα ψήφου

Για τους σκοπούς του παρόντος τμήματος, λαμβάνονται υπόψη τα δικαιώματα ψήφου που καθορίζονται στα άρθρα 9 και 10 της οδηγίας 2004/109/ΕΚ, καθώς και οι όροι για την άθροισή τους που προβλέπονται στο άρθρο 12 παράγραφοι 4 και 5 της εν λόγω οδηγίας.

Τα κράτη μέλη δεν λαμβάνουν υπόψη τα δικαιώματα ψήφου ή τις μετοχές, τις οποίες τυχόν κατέχουν ΕΠΕΥ ή πιστωτικά ιδρύματα ως αποτέλεσμα αναδοχής ή/και τοποθέτησης χρηματοπιστωτικών μέσων με δέσμευση ανάληψης, σύμφωνα με το σημείο 6 του τμήματος Α του παραρτήματος Ι της οδηγίας 2004/39/ΕΚ, υπό τον όρο ότι τα εν λόγω δικαιώματα, αφενός, δεν ασκούνται ούτε χρησιμοποιούνται κατ' άλλον τρόπο με σκοπό την παρέμβαση στη διαχείριση του εκδότη και, αφετέρου, εφόσον μεταβιβάζονται εντός ενός έτους από την απόκτηση.

Τμήμα 5

Επαγγελματικό απορρητό, ανταλλαγή πληροφοριών και προώθηση της συγκλίσης των εποπτικών πρακτικών

Άρθρο 64

Υποχρέωση

Τα κράτη μέλη προβλέπουν ότι όλα τα πρόσωπα που ασκούν ή έχουν ασκήσει οποιαδήποτε δραστηριότητα για λογαριασμό των εποπτικών αρχών, καθώς και οι ελεγκτές ή εμπειρογνώμονες που ενεργούν εξ ονόματος των εν λόγω αρχών, δεσμεύονται από την υποχρέωση τήρησης του επαγγελματικού απορρήτου.

Με την επιφύλαξη των περιπτώσεων που εμπίπτουν στο ποινικό δίκαιο, οι εμπιστευτικές πληροφορίες τις οποίες λαμβάνουν τα πρόσωπα αυτά κατά την άσκηση των καθηκόντων τους δεν γνωστοποιούνται σε άλλο πρόσωπο ή αρχή, παρά μόνον σε συνοπτική ή συγκεντρωτική μορφή και κατά τρόπο ώστε να μην είναι δυνατόν να αναγνωρισθούν συγκεκριμένες ασφαλιστικές ή αντασφαλιστικές επιχειρήσεις.

Ωστόσο, οσάκις μια ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση έχει κηρυχθεί σε πτώχευση, ή είναι σε αναγκαστική εκκαθάριση, οι εμπιστευτικές πληροφορίες που δεν αφορούν τους τρίτους που συμμετέχουν στις προσπάθειες διάσωσης της μπορούν να κοινολογούνται στα πλαίσια αστικών ή εμπορικών δικαστικών προσφυγών.

Άρθρο 65

Ανταλλαγή πληροφοριών μεταξύ εποπτικών αρχών των κρατών μελών

Το άρθρο 64 δεν εμποδίζει τις ανταλλαγές πληροφοριών μεταξύ των εποπτικών αρχών των διαφόρων κρατών μελών. Οι πληροφορίες αυτές υπόκεινται στην υποχρέωση τήρησης του επαγγελματικού απορρήτου που αναφέρεται στο άρθρο 64.

Άρθρο 66

Συμφωνίες συνεργασίας με τρίτες χώρες

Τα κράτη μέλη μπορούν να συνάπτουν συμφωνίες συνεργασίας που προβλέπουν την ανταλλαγή πληροφοριών με τις εποπτικές αρχές τρίτων χωρών, καθώς και με αρχές ή όργανα τρίτων χωρών, όπως ορίζονται στο άρθρο 68 παράγραφοι 1 και 2, μόνον αν οι πληροφορίες που πρόκειται να κοινολογηθούν καλύπτονται, όσον αφορά το επαγγελματικό απορρητό, από εγγυήσεις τουλάχιστον ισοδύναμες με αυτές που προβλέπονται στο παρόν τμήμα. Αυτή η ανταλλαγή πληροφοριών πρέπει να εξυπηρετεί την εκτέλεση των εποπτικών καθηκόντων των εν λόγω αρχών ή οργάνων.

Εάν οι πληροφορίες που πρόκειται να κοινολογηθούν από ένα κράτος μέλος σε τρίτη χώρα προέρχονται από άλλο κράτος μέλος, δεν κοινολογούνται παρά μόνον μετά από ρητή συμφωνία της εποπτικής αρχής του κράτους μέλους αυτού και, ενδεχομένως, μόνον για τους σκοπούς για τους οποίους συμφωνεί αυτή η αρχή.

Άρθρο 67

Χρησιμοποίηση εμπιστευτικών πληροφοριών

Οι εποπτικές αρχές οι οποίες δέχονται εμπιστευτικές πληροφορίες, σύμφωνα με τα άρθρα 64 ή 65, μπορούν να τις χρησιμοποιούν μόνον κατά την άσκηση των καθηκόντων τους και για τους εξής σκοπούς:

- (1) για τον έλεγχο της τήρησης των όρων ανάληψης ασφαλιστικής ή αντασφαλιστικής δραστηριότητας και για τη διευκόλυνση της παρακολούθησης της άσκησης της δραστηριότητας αυτής, ιδίως όσον αφορά την παρακολούθηση των τεχνικών προβλέψεων, των ελάχιστων κεφαλαιακών απαιτήσεων, των κεφαλαιακών απαιτήσεων φερεγγυότητας, και του συστήματος διακυβέρνησης
- (2) για να επιβάλουν κυρώσεις·
- (3) σε διοικητικές προσφυγές κατά αποφάσεων των εποπτικών αρχών·
- (4) σε δικαστικές προσφυγές δυνάμει της παρούσας οδηγίας.

Άρθρο 68

Ανταλλαγή πληροφοριών με λοιπές αρχές

1. Τα άρθρα 64 και 67 δεν εμποδίζουν τα εξής:
 - α) την ανταλλαγή πληροφοριών μεταξύ διαφόρων εποπτικών αρχών του ίδιου κράτους μέλους, για την εκπλήρωση των εποπτικών καθηκόντων τους·
 - β) την ανταλλαγή πληροφοριών, για την εκτέλεση των εποπτικών καθηκόντων τους, μεταξύ των εποπτικών αρχών και των κατωτέρω αρχών, οργάνων ή προσώπων που ευρίσκονται στο ίδιο κράτος μέλος:
 - (i) των αρχών στις οποίες έχει ανατεθεί η εποπτεία των πιστωτικών ιδρυμάτων και των άλλων χρηματοπιστωτικών οργανισμών, καθώς και των αρχών στις οποίες έχει ανατεθεί η εποπτεία των χρηματοπιστωτικών αγορών·
 - (ii) των οργάνων που συμμετέχουν στην εκκαθάριση και στη διαδικασία πτώχευσης των ασφαλιστικών επιχειρήσεων ή ανασφαλιστικών επιχειρήσεων, καθώς και σε άλλες παρεμφερείς διαδικασίες·
 - (iii) των προσώπων στα οποία έχει ανατεθεί ο κατά νόμον έλεγχος των λογαριασμών των ασφαλιστικών και των ασφαλιστικών επιχειρήσεων, καθώς και των άλλων χρηματοπιστωτικών ιδρυμάτων·
 - γ) τη διαβίβαση, προς τα όργανα στα οποία έχει ανατεθεί η διαχείριση διαδικασιών αναγκαστικής εκκαθάρισης ή ταμειών εγγύησης, των απαραίτητων πληροφοριών για την εκτέλεση του έργου τους.

Η ανταλλαγή πληροφοριών που αναφέρεται στα στοιχεία β) και γ) του πρώτου εδαφίου μπορεί επίσης να λαμβάνει χώρα και μεταξύ διαφορετικών κρατών μελών.

Οι πληροφορίες που λαμβάνονται από τις εν λόγω αρχές, όργανα και πρόσωπα υπόκεινται στην υποχρέωση τήρησης του επαγγελματικού απορρήτου που αναφέρεται στο άρθρο 64.

2. Τα άρθρα 64 έως 67 δεν εμποδίζουν τα κράτη μέλη να επιτρέπουν την ανταλλαγή πληροφοριών μεταξύ των εποπτικών αρχών και οιοδήποτε εκ των κάτωθι:

- α) των αρχών που είναι υπεύθυνες για την εποπτεία των οργάνων τα οποία συμμετέχουν στην εκκαθάριση και την πτωχευτική διαδικασία ασφαλιστικών επιχειρήσεων, ανασφαλιστικών επιχειρήσεων, καθώς και σε άλλες παρεμφερείς διαδικασίες·
- β) των αρχών που είναι υπεύθυνες για την εποπτεία των προσώπων τα οποία είναι επιφορτισμένα με τον κατά νόμον έλεγχο των λογαριασμών των ασφαλιστικών επιχειρήσεων, των ανασφαλιστικών επιχειρήσεων, των πιστωτικών ιδρυμάτων, των εταιρειών επενδύσεων και των λοιπών χρηματοπιστωτικών ιδρυμάτων·
- γ) των ανεξάρτητων αναλογιστών ασφαλιστικών ή ανασφαλιστικών επιχειρήσεων που ασκούν δυνάμει του νόμου εποπτεία επί αυτών, καθώς και των οργάνων που είναι υπεύθυνα για την επιτήρηση των αναλογιστών αυτών.

Τα κράτη μέλη που εφαρμόζουν το πρώτο εδάφιο απαιτούν τη συνδρομή των ακόλουθων τουλάχιστον προϋποθέσεων:

- α) οι πληροφορίες πρέπει να προορίζονται για την εκπλήρωση της αποστολής εποπτείας ή του κατά νόμον ελέγχου, κατά τα αναφερόμενα στο πρώτο εδάφιο·

- β) οι διαβιβαζόμενες πληροφορίες πρέπει να υπόκεινται στην υποχρέωση τήρησης του επαγγελματικού απορρήτου που αναφέρεται στο άρθρο 64·

- γ) οσάκις οι πληροφορίες προέρχονται από άλλο κράτος μέλος, δεν πρέπει να κοινολογούνται χωρίς τη ρητή συγκατάθεση των εποπτικών αρχών από τις οποίες προέρχονται και, εφόσον ενδείκνυται, μόνον για τους σκοπούς ως προς τους οποίους οι εν λόγω αρχές έδωσαν τη συγκατάθεσή τους.

Τα κράτη μέλη γνωστοποιούν στην Επιτροπή και στα λοιπά κράτη μέλη την ταυτότητα των αρχών, προσώπων ή οργάνων που μπορούν να δέχονται πληροφορίες δυνάμει του πρώτου και δευτέρου εδαφίου.

3. Τα άρθρα 64 έως 67 δεν εμποδίζουν τα κράτη μέλη, με στόχο τη σταθερότητα και την ακεραιότητα του χρηματοπιστωτικού συστήματος, να επιτρέπουν την ανταλλαγή πληροφοριών μεταξύ των εποπτικών αρχών και των αρχών ή οργάνων που είναι αρμόδια για τον εντοπισμό και τη διερεύνηση των παραβάσεων του δικαίου των εταιρειών.

Τα κράτη μέλη που εφαρμόζουν το πρώτο εδάφιο απαιτούν τη συνδρομή των ακόλουθων τουλάχιστον προϋποθέσεων:

- α) οι πληροφορίες πρέπει να προορίζονται για τον εντοπισμό και τη διερεύνηση παραβάσεων, όπως αναφέρεται στο πρώτο εδάφιο·
- β) οι διαβιβαζόμενες πληροφορίες πρέπει να υπόκεινται στην υποχρέωση τήρησης του επαγγελματικού απορρήτου, που αναφέρεται στο άρθρο 64·

- γ) οσάκις οι πληροφορίες προέρχονται από άλλο κράτος μέλος, δεν μπορούν να κοινολογούνται χωρίς τη ρητή συγκατάθεση των εποπτικών αρχών από τις οποίες προέρχονται και, εφόσον ενδείκνυται, μόνον για τους σκοπούς ως προς τους οποίους οι εν λόγω αρχές έδωσαν τη συγκατάθεσή τους.

Οσάκις, σε ένα κράτος μέλος, οι αρχές ή τα όργανα που αναφέρονται στο πρώτο εδάφιο προβαίνουν στον εντοπισμό ή τη διερεύνηση παραβάσεων χρησιμοποιώντας τις υπηρεσίες εντεταλμένων προς τούτο, λόγω ειδικών προσόντων, προσώπων που δεν ανήκουν στον δημόσιο τομέα, η βάση του πρώτου εδαφίου δυνατότητα ανταλλαγής πληροφοριών μπορεί να επεκτείνεται και στα πρόσωπα αυτά, και σύμφωνα με τους όρους που καθορίζονται στο δεύτερο εδάφιο.

Για την εφαρμογή του στοιχείου γ) του δευτέρου εδαφίου, οι αρχές ή τα όργανα που αναφέρονται στο πρώτο εδάφιο ανακοινώνουν στις εποπτικές αρχές, από τις οποίες προέρχονται οι πληροφορίες, την ταυτότητα και τους συγκεκριμένους τομείς ευθύνης των προσώπων στα οποία διαβιβάζονται οι εν λόγω πληροφορίες.

4. Τα κράτη μέλη ανακοινώνουν στην Επιτροπή και στα λοιπά κράτη μέλη την ταυτότητα των αρχών, προσώπων ή οργάνων που μπορούν να δέχονται πληροφορίες δυνάμει της παραγράφου 3.

Άρθρο 69

Κοινολόγηση πληροφοριών σε δημόσιες αρχές υπεύθυνες για τη χρηματοπιστωτική νομοθεσία

Τα άρθρα 64 και 67 δεν εμποδίζουν τα κράτη μέλη να επιτρέπουν, δυνάμει νομοθετικών διατάξεων, την κοινολόγηση ορισμένων

πληροφοριών και σε άλλες υπηρεσίες της κεντρικής τους διοίκησης, που είναι αρμόδιες για τη νομοθεσία περί εποπτείας των πιστωτικών ιδρυμάτων, των χρηματοπιστωτικών ιδρυμάτων, των επενδυτικών υπηρεσιών και των ασφαλιστικών ή ανασφαλιστικών επιχειρήσεων, καθώς και στους επιθεωρητές οι οποίοι ενεργούν εν ονόματι των υπηρεσιών αυτών.

Η προαναφερόμενη κοινολόγηση είναι δυνατή μόνον εφόσον τούτο απαιτείται για λόγους εποπτικού ελέγχου. Πάντως, τα κράτη μέλη προβλέπουν ότι οι πληροφορίες που λαμβάνονται βάσει του άρθρου 65 και του άρθρου 68 παράγραφος 1, καθώς και οι πληροφορίες που συγκεντρώνονται μέσω των επιτόπιων ελέγχων που αναφέρονται στο άρθρο 32, μπορούν να κοινολογούνται μόνον με τη ρητή συγκατάθεση των εποπτικών αρχών από τις οποίες προέρχονται οι πληροφορίες, ή των εποπτικών αρχών του κράτους μέλους στο οποίο διενεργήθηκε ο επιτόπιος έλεγχος.

Άρθρο 70

Διαβίβαση πληροφοριών σε κεντρικές τράπεζες και νομισματικές αρχές

Υπό την επιφύλαξη του παρόντος τμήματος, οι εποπτικές αρχές μπορούν να διαβιβάζουν πληροφορίες που προορίζονται για την εκπλήρωση της αποστολής τους στους κάτωθι:

- (1) κεντρικές τράπεζες και σε άλλες οντότητες με παρόμοια αποστολή, όταν ενεργούν με την ιδιότητα νομισματικής αρχής·
- (2) εφόσον ενδείκνυται, άλλες δημόσιες αρχές υπεύθυνες για την εποπτεία των συστημάτων πληρωμής.

Οι εν λόγω αρχές ή οντότητες μπορούν επίσης να ανακοινώνουν στις εποπτικές αρχές τις πληροφορίες που αυτές τυχόν χρειάζονται για τους σκοπούς του άρθρου 67. Οι πληροφορίες που λαμβάνονται στο πλαίσιο αυτό υπόκεινται στις διατάξεις περί του επαγγελματικού απορρήτου, που καθορίζονται στο παρόν τμήμα.

Άρθρο 71

Εποπτική σύγκλιση

1. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε οι εντολές των εποπτικών αρχών να περιλαμβάνουν, κατά τον κατάλληλο τρόπο, μια διάσταση σχετική με την Ευρωπαϊκή Ένωση.

2. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι εποπτικές αρχές, κατά την άσκηση των καθηκόντων τους, αποδίδουν προσοχή στη σύγκλιση των μέσων και των μεθόδων εποπτείας που χρησιμοποιούν στην εφαρμογή των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών απαιτήσεων οι οποίες έχουν θεσπισθεί με βάση την παρούσα οδηγία. Για τον σκοπό αυτό τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε οι εποπτικές αρχές να συμμετέχουν στις δραστηριότητες της CEIOPS, σύμφωνα με την απόφαση 2009/79/ΕΚ και να λαμβάνουν πλήρως υπόψη τους τις κατευθυντήριες γραμμές και συστάσεις που αναφέρονται στην παράγραφο 3 του παρόντος άρθρου.

3. Η CEIOPS προβλέπει, οσάκις απαιτείται, κατευθυντήριες γραμμές και συστάσεις χωρίς νομικά δεσμευτική ισχύ, όσον αφορά την εφαρμογή των διατάξεων της παρούσας οδηγίας και των εκτελεστικών της μέτρων προκειμένου να ενισχυθεί η σύγκλιση των εποπτικών πρακτικών. Επιπλέον, η CEIOPS υποβάλλει τακτικές εκθέσεις, τουλάχιστον ανά διετία, στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο και την Επιτροπή, σχετικά με την πρόοδο που σημειώνεται όσον αφορά τη σύγκλιση της εποπτείας στην Κοινότητα.

Τμήμα 6

Καθήκοντα ελεγκτών

Άρθρο 72

Καθήκοντα ελεγκτών

1. Τα κράτη μέλη προβλέπουν τουλάχιστον ότι τα πρόσωπα στα οποία έχει χορηγηθεί άδεια κατά την έννοια της όγδοης οδηγίας 84/253/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 10ης Απριλίου 1984, βάσει του άρθρου 54 παράγραφος 3 στοιχείο ζ) της συνθήκης, σχετικά με την εξουσιοδότηση προσώπων για τη διεξαγωγή των κατά νόμο ελέγχων των λογιστικών εγγράφων⁽¹⁾, τα οποία διενεργούν σε μια ασφαλιστική ή ανασφαλιστική επιχείρηση τον υποχρεωτικό έλεγχο στον οποίο αναφέρονται το άρθρο 51 της οδηγίας 78/660/ΕΟΚ, το άρθρο 37 της οδηγίας 83/349/ΕΟΚ, ή το άρθρο 31 της οδηγίας 85/611/ΕΟΚ, ή ασκούν οποιαδήποτε άλλα κατά νόμο καθήκοντα, υποχρεούνται να γνωστοποιούν αμέσως στις εποπτικές αρχές κάθε απόφαση ή πραγματικό περιστατικό που αφορά την επιχείρηση αυτή, που περιέχεται στη γνώση τους κατά την άσκηση των ως άνω καθηκόντων και που είναι δυνατόν να έχει ως αποτέλεσμα:

- α) ουσιώδη παράβαση των νομοθετικών, κανονιστικών ή διοικητικών διατάξεων οι οποίες καθορίζουν τις προϋποθέσεις χορήγησης άδειας λειτουργίας, ή διέπουν ειδικά την άσκηση των δραστηριοτήτων των επιχειρήσεων ασφάλισης και ανασφάλισης·
- β) να θίξει τη συνέχιση της λειτουργίας της εκάστοτε ασφαλιστικής ή ανασφαλιστικής επιχείρησης·
- γ) την άρνηση της επικύρωσης των λογαριασμών ή τη διατύπωση επιφυλάξεων.
- δ) τη μη συμμόρφωση προς τις κεφαλαιακές απαιτήσεις φερεγγυότητας·
- ε) τη μη συμμόρφωση προς τις ελάχιστες κεφαλαιακές απαιτήσεις.

Τα πρόσωπα που αναφέρονται στο πρώτο εδάφιο υποχρεούνται επίσης να αναφέρουν τα πραγματικά περιστατικά και τις αποφάσεις των οποίων λαμβάνουν γνώση στο πλαίσιο της άσκησης καθηκόντων κατά το πρώτο εδάφιο σε επιχείρηση που έχει στενούς δεσμούς απορρέοντες από σχέση ελέγχου με την ασφαλιστική ή ανασφαλιστική επιχείρηση στην οποία τα πρόσωπα αυτά έχουν αναλάβει τα εν λόγω καθήκοντα.

2. Η καλή την πίστει κοινολόγηση στις εποπτικές αρχές, παραγμάτων περιστατικών ή αποφάσεων, που αναφέρονται στην παράγραφο 1, από πρόσωπα στα οποία έχει χορηγηθεί άδεια κατά την έννοια της οδηγίας 84/253/ΕΟΚ, δεν αποτελεί παράβαση τυχόν περιορισμού κοινολόγησης πληροφοριών που επιβάλλεται συμβατικώς ή από νομοθετική, κανονιστική ή διοικητική διάταξη και δεν συνεπάγεται κανενός είδους ευθύνη για τα πρόσωπα αυτά.

⁽¹⁾ ΕΕ L 126 της 12.5.1984, σ. 20.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ V

Άσκηση των δραστηριοτήτων ασφάλισης ζωής και ζημιών**Άρθρο 73****Άσκηση των δραστηριοτήτων ασφάλισης ζωής και ζημιών**

1. Οι ασφαλιστικές επιχειρήσεις δεν επιτρέπεται να λαμβάνουν άδεια λειτουργίας προκειμένου να ασκήσουν δραστηριότητες ασφάλισης ζωής και ζημιών ταυτοχρόνως.

2. Κατά παρέκκλιση από την παράγραφο 1, τα κράτη μέλη δύνανται να προβλέψουν τα ακόλουθα:

- α) οι επιχειρήσεις, οι οποίες λαμβάνουν άδεια προκειμένου να ασκήσουν δραστηριότητες ασφάλισης ζωής, δικαιούνται επίσης να λαμβάνουν άδεια για δραστηριότητες ασφάλισης ζημιών για τους κινδύνους που καταγράφονται στους κλάδους 1 και 2 στο μέρος Α του παραρτήματος Ι·
- β) οι επιχειρήσεις, οι οποίες λαμβάνουν άδεια αποκλειστικά για τους κινδύνους που καταγράφονται στους κλάδους 1 και 2 στο μέρος Α του παραρτήματος Ι, δικαιούνται να λαμβάνουν άδεια προκειμένου να ασκήσουν δραστηριότητες ασφάλισης ζωής.

Ωστόσο, κάθε δραστηριότητα τελεί υπό χωριστή διαχείριση, σύμφωνα με το άρθρο 74.

3. Τα κράτη μέλη μπορούν να προβλέπουν ότι οι επιχειρήσεις που αναφέρονται στην παράγραφο 2 τηρούν τους λογιστικούς κανόνες οι οποίοι διέπουν τις επιχειρήσεις ασφάλισης ζωής για το σύνολο των δραστηριοτήτων τους. Τα κράτη μέλη μπορούν, εξάλλου, μέχρις ότου υπάρξει συντονισμός επί του θέματος, να προβλέπουν, όσον αφορά τους κανόνες περί εκκαθαρίσεως, ότι οι εν λόγω επιχειρήσεις εφαρμόζουν τους ίδιους κανόνες με τις επιχειρήσεις ασφάλισης ζωής, για τις δραστηριότητές τους που έχουν σχέση με τους κινδύνους τους αναφερόμενους στους κλάδους 1 και 2 στο μέρος Α του παραρτήματος Ι.

4. Εάν μια επιχείρηση ασφάλισης ζημιών έχει οικονομικούς, εμπορικούς, ή διοικητικούς δεσμούς με επιχείρηση ασφάλισης ζωής, οι εποπτικές αρχές των κρατών μελών καταγωγής μεριμνούν, ώστε οι λογαριασμοί των σχετικών επιχειρήσεων να μην νοθεύονται από συμφωνίες μεταξύ τους ούτε από οποιοδήποτε άλλο διακανονισμό ικανό να επηρεάσει την κατανομή των εξόδων και εσόδων.

5. Οι επιχειρήσεις οι οποίες, κατά τις ακόλουθες ημερομηνίες, ασκούσαν ταυτοχρόνως δραστηριότητες ασφάλισης ζωής και ζημιών που εμπίπτουν στην παρούσα οδηγία δικαιούνται να συνεχίσουν να τις ασκούν ταυτοχρόνως, υπό τον όρο ότι κάθε δραστηριότητα τελεί υπό χωριστή διαχείριση, σύμφωνα με το άρθρο 74:

- α) την 1η Ιανουαρίου 1981, για τις επιχειρήσεις με άδεια στην Ελλάδα·
- β) την 1η Ιανουαρίου 1986, για τις επιχειρήσεις με άδεια στην Ισπανία και στην Πορτογαλία·
- γ) την 1η Ιανουαρίου 1995, για τις επιχειρήσεις με άδεια στην Αυστρία, στη Φινλανδία και στη Σουηδία·
- δ) την 1 Μαΐου 2004, για τις επιχειρήσεις με άδεια στην Τσεχική Δημοκρατία, στην Εσθονία, στην Κύπρο, στη Λεττονία, στη Λιθουανία, στην Ουγγαρία, στη Μάλτα, στην Πολωνία, στη Σλοβακία και στη Σλοβενία·
- ε) την 1η Ιανουαρίου 2007, για τις επιχειρήσεις με άδεια στη Βουλγαρία και στη Ρουμανία·

στ) την 15η Μαρτίου 1979, για όλες τις άλλες επιχειρήσεις.

Το κράτος μέλος καταγωγής μπορεί να επιβάλει στις ασφαλιστικές επιχειρήσεις την υποχρέωση να παύσουν, εντός προθεσμίας που τάσσει το συγκεκριμένο κράτος μέλος, την ταυτόχρονη άσκηση των δραστηριοτήτων ασφάλισης ζωής και ζημιών, τις οποίες ασκούσαν κατά τις ημερομηνίες που αναφέρονται στο πρώτο εδάφιο.

Άρθρο 74**Χωριστή διαχείριση των ασφαλίσεων ζωής και ζημιών**

1. Η αναφερόμενη στο άρθρο 73 χωριστή διαχείριση οργάνωνται κατά τρόπο ώστε οι δραστηριότητες ασφάλισης ζωής να είναι διακεκριμένες από τις δραστηριότητες ασφάλισης ζημιών.

Τα αντίστοιχα συμφέροντα των αντισυμβαλλομένων ασφαλίσεων ζωής και ζημιών δεν παραβλάπτονται και, ιδίως, ευνοούνται από τα οφέλη που προκύπτουν από την ασφάλιση ζωής οι αντισυμβαλλόμενοι των ασφαλίσεων ζωής, ως εάν η ασφαλιστική επιχείρηση να ασκούσε δραστηριότητες μόνον ασφαλίσεων ζωής.

2. Υπό την επιφύλαξη των άρθρων 100 και 128, οι ασφαλιστικές επιχειρήσεις που αναφέρονται στο άρθρο 73 παράγραφοι 2 και 5 υπολογίζουν και τα δύο ακόλουθα:

- α) ένα θεωρητικό ποσό για τις ελάχιστες κεφαλαιακές απαιτήσεις ζωής όσον αφορά τις δραστηριότητές τους ασφάλισης ή αντασφάλισης ζωής, υπολογιζόμενο ως εάν η σχετική επιχείρηση να ασκούσε μόνον αυτή τη δραστηριότητα, με βάση τους χωριστούς λογαριασμούς που αναφέρονται στην παράγραφο 6· και
- β) ένα θεωρητικό ποσό για τις ελάχιστες κεφαλαιακές απαιτήσεις ζημιών όσον αφορά τις δραστηριότητές τους ασφάλισης ή αντασφάλισης ζημιών, υπολογιζόμενο ως εάν η σχετική επιχείρηση να ασκούσε μόνον αυτή τη δραστηριότητα, με βάση τους χωριστούς λογαριασμούς που αναφέρονται στην παράγραφο 6.

3. Κατ' ελάχιστο όριο, οι ασφαλιστικές επιχειρήσεις που αναφέρονται στο άρθρο 73 παράγραφοι 2 και 5 καλύπτουν τα ακόλουθα με αντίστοιχο ποσό στοιχείων των επιλέξιμων βασικών ιδίων κεφαλαίων:

- α) το θεωρητικό ποσό για τις ελάχιστες κεφαλαιακές απαιτήσεις ζωής όσον αφορά τις δραστηριότητες ασφάλισης ζωής·
- β) το θεωρητικό ποσό για τις ελάχιστες κεφαλαιακές απαιτήσεις ζημιών όσον αφορά τις δραστηριότητες ασφάλισης ζημιών.

Τα ελάχιστα όρια οικονομικών υποχρεώσεων που αναφέρονται στο πρώτο εδάφιο σχετικά με τις δραστηριότητες ασφάλισης ζωής και ασφάλισης ζημιών, δεν βαρύνουν την άλλη δραστηριότητα.

4. Εφόσον πληρούνται τα ελάχιστα όρια οικονομικών υποχρεώσεων που αναφέρονται στην παράγραφο 3, και υπό την επιφύλαξη της ενημερώσεως της εποπτικής αρχής, η επιχείρηση δύναται να χρησιμοποιεί, για την κάλυψη των κεφαλαιακών απαιτήσεων φερεγγυότητας που αναφέρονται στο άρθρο 100, τα εμφανή στοιχεία των επιλέξιμων ιδίων κεφαλαίων, που είναι ακόμη διαθέσιμα για τη μία ή την άλλη δραστηριότητα.

5. Οι εποπτικές αρχές, αναλύοντας τα αποτελέσματα τόσο των δραστηριοτήτων ασφάλισης ζωής όσο και ασφάλισης ζημιών, μεριμνούν για την τήρηση των απαιτήσεων των παραγράφων 1 έως 4.

6. Οι λογαριασμοί πρέπει να συντάσσονται κατά τρόπο ώστε να εμφανίζουν τις πηγές των αποτελεσμάτων για τις δραστηριότητες ασφάλισης ζωής και ζημιών χωριστά. Όλα τα έσοδα, ιδίως τα ασφαλιστρα, οι καταβολές των αντασφαλιστών και τα έσοδα από επενδύσεις, όπως και τα έξοδα, ιδίως οι ασφαλιστικοί διακανονισμοί, οι προσαυξήσεις στις τεχνικές προβλέψεις, τα αντασφαλιστρα και οι δαπάνες λειτουργίας για τις ασφαλιστικές εργασίες, αναλύονται κατά πηγή προελεύσεως. Τα κοινά για τις δύο δραστηριότητες στοιχεία καταχωρίζονται στους λογαριασμούς σύμφωνα με μέθοδο κατανομής αποδεκτή από την εποπτική αρχή.

Οι ασφαλιστικές επιχειρήσεις, βάσει των λογαριασμών, συντάσσουν έγγραφο στο οποίο εμφανίζονται αναλυτικά, σύμφωνα με το άρθρο 98 παράγραφος 4, τα στοιχεία των επιλέξιμων βασικών ιδίων κεφαλαίων που καλύπτουν κάθε θεωρητικό ποσό ελάχιστων κεφαλαιακών απαιτήσεων, όπως αναφέρεται στην παράγραφο 2.

7. Σε περίπτωση ανεπάρκειας του ποσού των στοιχείων των επιλέξιμων βασικών ιδίων κεφαλαίων όσον αφορά μία από τις δραστηριότητες, προκειμένου να καλυφθούν τα ελάχιστα όρια οικονομικών υποχρεώσεων που αναφέρονται στην παράγραφο 3 πρώτο εδάφιο, οι εποπτικές αρχές εφαρμόζουν, για την ελλειμματική δραστηριότητα, τα μέτρα που προβλέπονται στην παρούσα οδηγία, ανεξάρτητα από τα αποτελέσματα που απέδωσε η άλλη δραστηριότητα.

Κατά παρέκκλιση από την παράγραφο 3 δεύτερο εδάφιο, τα μέτρα αυτά δύνανται να συνίστανται στη χορήγηση αδείας μεταφοράς εμφανών στοιχείων των επιλέξιμων βασικών ιδίων κεφαλαίων από τη μία δραστηριότητα στην άλλη.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VI

Κανονες για την αποτίμηση των στοιχείων του ενεργητικού και του παθητικού, των τεχνικών αποθεματικών, των ιδίων κεφαλαίων, των κεφαλαιακών απαιτήσεων φερεγγυότητας, των ελαχίστων κεφαλαιακών απαιτήσεων και επενδυτικοί κανονες

Τμήμα 1

Αποτίμηση στοιχείων του ενεργητικού και του παθητικού

Άρθρο 75

Αποτίμηση στοιχείων ενεργητικού και παθητικού

1. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι, εκτός εάν ορίζεται άλλως, οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις αποτιμούν τα στοιχεία του ενεργητικού και του παθητικού ως ακολούθως.

α) τα στοιχεία του ενεργητικού αποτιμούνται στο ποσό για το οποίο μπορούν να ανταλλαθούν μεταξύ καλώς πληροφορημένων και πρόθυμων ατόμων στο πλαίσιο μιας συναλλαγής με ίσους όρους·

β) τα στοιχεία του παθητικού αποτιμώνται στο ποσό για το οποίο μπορούν να μεταβιβάζονται, ή να διακανονίζονται, μεταξύ καλώς πληροφορημένων και προθύμων ατόμων στο πλαίσιο μιας συναλλαγής με ίσους όρους.

Κατά την αποτίμηση των στοιχείων του παθητικού δυνάμει του στοιχείου β), δεν γίνεται καμία προσαρμογή προκειμένου να ληφθεί υπόψη η ίδια πιστωτική διαβάθμιση της ασφαλιστικής ή της αντασφαλιστικής επιχείρησης.

2. Η Επιτροπή θεσπίζει εκτελεστικά μέτρα για τον προσδιορισμό των μεθόδων και παραδοχών που πρέπει να χρησιμοποιηθούν στην αποτίμηση των στοιχείων του ενεργητικού και του παθητικού, όπως προβλέπεται στην παράγραφο 1.

Τα μέτρα αυτά, τα οποία έχουν ως αντικείμενο την τροποποίηση μη ουσιωδών στοιχείων της παρούσας οδηγίας, με τη συμπλήρωσή της, θεσπίζονται σύμφωνα με την κανονιστική διαδικασία με έλεγχο, στην οποία παραπέμπει το άρθρο 301 παράγραφος 3.

Τμήμα 2

Κανονες σχετικά με τις τεχνικές προβλέψεις

Άρθρο 76

Γενικές διατάξεις

1. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις να προβαίνουν στο σχηματισμό τεχνικών προβλέψεων αναφορικά με όλες τις ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές τους υποχρεώσεις έναντι των αντισυμβαλλομένων και δικαιούχων των ασφαλιστικών ή αντασφαλιστικών συμβάσεων.

2. Η αξία των τεχνικών προβλέψεων πρέπει να αντιστοιχεί στο τρέχον ποσό που θα έπρεπε να καταβάλει μια επιχείρηση ασφαλίσεων ή αντασφαλίσεων εάν μεταβίβαζε τις συμβατικές της υποχρεώσεις σε άλλη επιχείρηση ασφάλισης ή αντασφάλισης.

3. Ο υπολογισμός των τεχνικών προβλέψεων χρησιμοποιεί και είναι συνεπής με τις πληροφορίες που παρέχουν οι χρηματοοικονομικές αγορές και τα γενικά διαθέσιμα δεδομένα για την ανάληψη ασφαλιστικών κινδύνων (συνέπεια με την αγορά).

4. Οι τεχνικές προβλέψεις υπολογίζονται με συνετό, αξιόπιστο και αντικειμενικό τρόπο.

5. Σύμφωνα με τις αρχές που καθορίζονται στις παραγράφους 2, 3 και 4 και λαμβάνοντας υπόψη τις αρχές που καθορίζονται στο άρθρο 75 παράγραφος 1, ο υπολογισμός των τεχνικών προβλέψεων πρέπει να πραγματοποιείται σύμφωνα με τα άρθρα 77 έως 82 και 86.

Άρθρο 77

Υπολογισμός τεχνικών προβλέψεων

1. Η αξία των τεχνικών προβλέψεων ισούται προς το άθροισμα της βέλτιστης εκτίμησης και ενός περιθωρίου κινδύνου, όπως προβλέπεται στις παραγράφους 2 και 3.

2. Η βέλτιστη εκτίμηση αντιστοιχεί στον μέσο όρο των μελλοντικών ταμειακών ροών, σταθμισμένων βάσει πιθανότητας, λαμβανομένης υπόψη της χρονικής αξίας του χρήματος (αναμενόμενη παρούσα αξία μελλοντικών ταμειακών ροών) χρησιμοποιώντας την κατάλληλη καμπύλη επιτοκίου άνευ κινδύνου.

Ο υπολογισμός της βέλτιστης εκτίμησης βασίζεται σε ενημερωμένες και αξιόπιστες πληροφορίες και σε ρεαλιστικές παραδοχές και πραγματοποιείται με τη χρήση κατάλληλων, εφαρμόσιμων και συναφών αναλογιστικών και στατιστικών μεθόδων.

Η προβολή των ταμειακών ροών που χρησιμοποιείται στον υπολογισμό της βέλτιστης εκτίμησης λαμβάνει υπόψη όλες τις ταμειακές εισροές και εκροές που απαιτούνται για τον διακανονισμό των ασφαλιστικών και αντασφαλιστικών υποχρεώσεων σε ολόκληρη τη διάρκεια ζωής τους.

Η βέλτιστη εκτίμηση υπολογίζεται ακαθάριστη, χωρίς να αφαιρούνται τα ποσά που πρέπει να ανακτηθούν από αντασφαλιστικές συμβάσεις και φορείς ειδικού σκοπού. Τα ποσά αυτά υπολογίζονται χωριστά, σύμφωνα με το άρθρο 81.

3. Το περιθώριο κινδύνου είναι τέτοιο που να εξασφαλίζει ότι η αξία των τεχνικών προβλέψεων ισοδυναμεί με το επιπρόσθετο ποσό, το οποίο οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις αναμένεται να χρειασθούν προκειμένου να αναλάβουν και να ικανοποιήσουν τις ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές υποχρεώσεις.

4. Οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις αποτιμούν τη βέλτιστη εκτίμηση και το περιθώριο κινδύνου χωριστά.

Ωστόσο, εάν μελλοντικές ταμειακές ροές που συνδέονται με ασφαλιστικές ή αντασφαλιστικές υποχρεώσεις μπορούν να αναπαραχθούν αξιόπιστα με τη χρήση χρηματοοικονομικών μέσων η αξιόπιστη αγοραία αξία των οποίων είναι παρατηρήσιμη, η αξία των τεχνικών προβλέψεων που συνδέονται με τις συγκεκριμένες μελλοντικές ταμειακές ροές προσδιορίζεται στη βάση της αγοραίας αξίας των εν λόγω χρηματοοικονομικών μέσων. Στην περίπτωση αυτή, δεν απαιτούνται χωριστοί υπολογισμοί της βέλτιστης εκτίμησης και του περιθωρίου κινδύνου.

5. Εφόσον οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις αποτιμούν χωριστά τη βέλτιστη εκτίμηση και το περιθώριο κινδύνου, το περιθώριο κινδύνου υπολογίζεται με τον καθορισμό του κόστους παροχής ποσού επιλέξιμων ιδίων κεφαλαίων ίσων προς τις κεφαλαιακές απαιτήσεις φερεγγυότητας που είναι αναγκαία για τη στήριξη των ασφαλιστικών και αντασφαλιστικών υποχρεώσεων καθ' όλη τη διάρκειά τους.

Το επιτόκιο που χρησιμοποιείται για τον προσδιορισμό του κόστους παροχής αυτού του ποσού επιλέξιμων ιδίων κεφαλαίων (επιτόκιο κόστους κεφαλαίου) είναι το ίδιο για όλες τις ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις και πρέπει να αναθεωρείται περιοδικά.

Το επιτόκιο του κόστους κεφαλαίου που χρησιμοποιείται ισούται με το πρόσθετο επιτόκιο, επιπλέον του σχετικού επιτοκίου άνευ κινδύνου, με το οποίο θα επιβαρυνόταν μια ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση, η οποία διαθέτει ποσό επιλέξιμων ιδίων κεφαλαίων, όπως προβλέπεται στο τμήμα 3, ίσο με τις κεφαλαιακές απαιτήσεις φερεγγυότητας, απαραίτητο για τη στήριξη της ασφαλιστικής και αντασφαλιστικής υποχρέωσης κατά της διάρκειας του κύκλου ζωής της εν λόγω υποχρέωσης.

Άρθρο 78

Άλλα στοιχεία που πρέπει να λαμβάνονται υπόψη στον υπολογισμό των τεχνικών προβλέψεων

Επιπροσθέτως του άρθρου 77, κατά τον υπολογισμό των τεχνικών προβλέψεων, οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις λαμβάνουν υπόψη τα ακόλουθα:

- (1) όλες τις δαπάνες που πραγματοποιούνται για την εξυπηρέτηση των ασφαλιστικών και αντασφαλιστικών υποχρεώσεων·
- (2) τον πληθωρισμό, συμπεριλαμβανομένου του πληθωρισμού των δαπανών και των αποζημιώσεων·
- (3) όλες τις πληρωμές στους αντισυμβαλλόμενους και στους δικαιούχους, συμπεριλαμβανομένων μελλοντικών προαιρετικών έκτακτων παροχών, τις οποίες αναμένεται να πραγματοποιήσουν οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις, ανεξάρτητα από το εάν οι πληρωμές αυτές είναι συμβατικά εγγυημένες, εκτός εάν οι πληρωμές εμπίπτουν στο άρθρο 91, παράγραφος 2.

Άρθρο 79

Αποτίμηση των χρηματοοικονομικών εγγυήσεων και των συμβατικών δικαιωμάτων εκλογής που περιλαμβάνονται σε ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές συμβάσεις

Κατά τον υπολογισμό των τεχνικών προβλέψεων, οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις λαμβάνουν υπόψη την αξία των χρηματοοικονομικών εγγυήσεων και τυχόν συμβατικών δικαιωμάτων εκλογής που περιλαμβάνονται σε ασφαλιστήρια και αντασφαλιστήρια συμβόλαια.

Οι οποιεσδήποτε παραδοχές εκ μέρους των ασφαλιστικών και αντασφαλιστικών επιχειρήσεων σε σχέση με την πιθανότητα να ασκήσουν οι αντισυμβαλλόμενοι τα συμβατικά δικαιώματα εκλογής, συμπεριλαμβανομένων των ακυρώσεων και εξαγορών συμβολαίων, είναι ρεαλιστικές και βασίζονται σε τρέχουσες και αξιόπιστες πληροφορίες. Οι παραδοχές λαμβάνουν υπόψη, ρητά ή σιωπηρά, την επίπτωση που μπορούν να έχουν στην άσκηση των δικαιωμάτων αυτών μελλοντικές αλλαγές σε οικονομικές και μη οικονομικές συνθήκες.

Άρθρο 80

Ομαδοποίηση

Κατά τον υπολογισμό των τεχνικών τους προβλέψεων, οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις ομαδοποιούν τις ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές τους υποχρεώσεις σε ομογενείς ομάδες κινδύνου, και τουλάχιστον κατά κατηγορίες δραστηριοτήτων.

Άρθρο 81

Ανακτήσιμα ποσά από ανασφαλιστικές συμβάσεις και Φορείς Ειδικού Σκοπού

Ο υπολογισμός από τις ασφαλιστικές και ανασφαλιστικές επιχειρήσεις των ανακτήσιμων ποσών από ανασφαλιστικές συμβάσεις και Φορείς Ειδικού Σκοπού είναι σύμφωνος προς τα άρθρα 76 έως 80.

Κατά τον υπολογισμό των ανακτήσιμων ποσών από ανασφαλιστικές συμβάσεις και Φορείς Ειδικού Σκοπού, οι ασφαλιστικές και ανασφαλιστικές επιχειρήσεις λαμβάνουν υπόψη τη χρονική διαφορά μεταξύ ανακτήσεων και άμεσων πληρωμών.

Το αποτέλεσμα του υπολογισμού αυτού προσαρμόζεται προκειμένου να ληφθούν υπόψη αναμενόμενες ζημιές λόγω αθέτησης υποχρέωσης εκ μέρους του αντισυμβαλλομένου. Η προσαρμογή αυτή βασίζεται σε εκτίμηση της πιθανότητας αθέτησης από τον αντισυμβαλλόμενο και της μέσης ζημίας που προκύπτει από την αθέτηση αυτή (ζημία σε περίπτωση αθέτησης).

Άρθρο 82

Ποιότητα δεδομένων και εφαρμογή προσεγγίσεων, συμπεριλαμβανομένων ειδικών κατά περίπτωση μεθόδων, για τις τεχνικές προβλέψεις

Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε οι ασφαλιστικές και ανασφαλιστικές επιχειρήσεις να διαθέτουν εσωτερικές διεργασίες και διαδικασίες που να εξασφαλίζουν την καταλληλότητα, πληρότητα και ακρίβεια των δεδομένων που χρησιμοποιούνται στον υπολογισμό των τεχνικών τους προβλέψεων.

Στις ειδικές περιπτώσεις στις οποίες οι ασφαλιστικές και ανασφαλιστικές επιχειρήσεις έχουν ανεπαρκή στοιχεία κατάλληλης ποιότητας προκειμένου να εφαρμόσουν αξιόπιστη αναλογιστική μέθοδο σε σύνολο ή υποσύνολο των ασφαλιστικών και ανασφαλιστικών τους υποχρεώσεων ή σε ανακτήσιμα ποσά από ανασφαλιστικές συμβάσεις και Φορείς Ειδικού Σκοπού, μπορούν να χρησιμοποιούνται κατάλληλες προσεγγίσεις, συμπεριλαμβανομένων ειδικών, κατά περίπτωση, μεθόδων, για τον υπολογισμό της βέλτιστης εκτίμησης.

Άρθρο 83

Σύγκριση με βάση τα εμπειρικά δεδομένα

Οι ασφαλιστικές και ανασφαλιστικές επιχειρήσεις διαθέτουν διεργασίες και διαδικασίες προκειμένου να εξασφαλίσουν ότι οι βέλτιστες εκτιμήσεις, και οι παραδοχές στις οποίες βασίζεται ο υπολογισμός των βέλτιστων εκτιμήσεων, συγκρίνονται τακτικά με βάση τα εμπειρικά δεδομένα.

Σε περίπτωση που η σύγκριση επισημάνει συστηματική απόκλιση μεταξύ της εμπειρικής παρατήρησης και των υπολογισμών της βέλτιστης εκτίμησης των ασφαλιστικών ή ανασφαλιστικών επιχειρήσεων, η σχετική επιχείρηση προβαίνει στις κατάλληλες προσαρμογές των αναλογιστικών μεθόδων που χρησιμοποιούνται ή των παραδοχών που γίνονται.

Άρθρο 84

Καταλληλότητα του επιπέδου των τεχνικών προβλέψεων

Κατόπιν αιτήματος των εποπτικών αρχών, οι ασφαλιστικές και ανασφαλιστικές επιχειρήσεις αποδεικνύουν την καταλληλότητα του επιπέδου των τεχνικών τους προβλέψεων, καθώς και την εφαρμοσιμότητα και τη συνάφεια των χρησιμοποιούμενων μεθόδων, και την επάρκεια των υποκείμενων στατιστικών δεδομένων.

Άρθρο 85

Αύξηση των τεχνικών προβλέψεων

Στο βαθμό που ο υπολογισμός των τεχνικών προβλέψεων ασφαλιστικών και ανασφαλιστικών επιχειρήσεων δεν συνάδει με τα άρθρα 76 έως 83, οι εποπτικές αρχές μπορούν να ζητούν από τις ασφαλιστικές και ανασφαλιστικές επιχειρήσεις να αυξήσουν το ποσό των τεχνικών προβλέψεων έτσι ώστε αυτά να αντιστοιχούν στο επίπεδο που προκύπτει βάσει των εν λόγω άρθρων.

Άρθρο 86

Εκτελεστικά μέτρα

Η Επιτροπή θεσπίζει εκτελεστικά μέτρα τα οποία καθορίζονται ως εξής:

- α) οι αναλογιστικές και οι στατιστικές μέθοδοι για τον υπολογισμό της βέλτιστης εκτίμησης που αναφέρεται στο άρθρο 77 παράγραφος 2·
- β) η σχετική καμπύλη των επιτοκίων άνευ κινδύνου που πρέπει να χρησιμοποιείται για τον υπολογισμό της βέλτιστης εκτίμησης που αναφέρεται στο άρθρο 77 παράγραφος 2·
- γ) οι περιπτώσεις στις οποίες οι τεχνικές προβλέψεις υπολογίζονται ως σύνολο, ή ως άθροισμα μιας βέλτιστης εκτίμησης και ενός περιθωρίου κινδύνου, και οι μέθοδοι που χρησιμοποιούνται στην περίπτωση στην οποία οι τεχνικές προβλέψεις υπολογίζονται ως σύνολο·
- δ) οι μέθοδοι και οι παραδοχές που χρησιμοποιούνται για τον υπολογισμό του περιθωρίου κινδύνου, συμπεριλαμβανομένου του προσδιορισμού του ποσού των επιλέξιμων ιδίων κεφαλαίων που είναι αναγκαία για την υποστήριξη των ασφαλιστικών και ανασφαλιστικών υποχρεώσεων και για τον προσδιορισμό του επιτοκίου του κόστους κεφαλαίου·
- ε) τα είδη των δραστηριοτήτων βάσει των οποίων πρέπει να ομαδοποιούνται οι ασφαλιστικές και ανασφαλιστικές υποχρεώσεις προκειμένου να υπολογισθούν οι τεχνικές προβλέψεις·
- στ) τα πρότυπα που πρέπει να τηρούνται σε σχέση με την εξασφάλιση της καταλληλότητας, πληρότητας και ακρίβειας των δεδομένων που χρησιμοποιούνται στον υπολογισμό των τεχνικών προβλέψεων και οι ειδικές περιστάσεις στις οποίες θα ήταν ενδεδειγμένο να χρησιμοποιηθούν προσεγγίσεις, συμπεριλαμβανομένων ειδικών, κατά περίπτωση, μεθόδων, για τον υπολογισμό της βέλτιστης εκτίμησης·

- ζ) οι μέθοδοι που θα πρέπει να χρησιμοποιηθούν για τον υπολογισμό της προσαρμογής λόγω αθέτησης του αντισυμβαλλομένου, που αναφέρεται στο άρθρο 81 με σκοπό να προσδιορισθούν οι αναμενόμενες ζημίες λόγω αθέτησης του αντισυμβαλλομένου·
- η) εφόσον είναι αναγκαίο, απλοποιημένες μέθοδοι και τεχνικές για τον υπολογισμό των τεχνικών προβλέψεων, προκειμένου να εξασφαλισθεί ότι οι αναλογιστικές και στατιστικές μέθοδοι που αναφέρονται στα στοιχεία α) και δ) είναι αναλογικές ως προς τη φύση, την κλίμακα και την πολυπλοκότητα των κινδύνων που αναλαμβάνονται από τις ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις, συμπεριλαμβανομένων των εξαρτημένων ασφαλιστικών και αντασφαλιστικών επιχειρήσεων.

Τα μέτρα αυτά, τα οποία έχουν ως αντικείμενο την τροποποίηση μη ουσιωδών στοιχείων της παρούσας οδηγίας, με τη συμπλήρωσή της, θεσπίζονται σύμφωνα με την κανονιστική διαδικασία με έλεγχο, στην οποία παραπέμπει το άρθρο 301 παράγραφος 3.

Τμήμα 3

Ιδια κεφάλαια

Ενότητα 1

Προσδιορισμός των ιδίων κεφαλαίων

Άρθρο 87

Ίδια κεφάλαια

Τα ίδια κεφάλαια αντιστοιχούν στο άθροισμα των βασικών ιδίων κεφαλαίων που αναφέρονται στο άρθρο 88 και των συμπληρωματικών ιδίων κεφαλαίων που αναφέρονται στο άρθρο 89.

Άρθρο 88

Βασικά ίδια κεφάλαια

Τα βασικά ίδια κεφάλαια απαρτίζονται από τα ακόλουθα στοιχεία:

- (1) τη θετική διαφορά μεταξύ του ενεργητικού και του παθητικού, που αποτιμάται σύμφωνα με το άρθρο 75 και το τμήμα 2·
- (2) τις υποχρεώσεις μειωμένης εξασφάλισης.

Το ποσό της διαφοράς που αναφέρεται στο σημείο 1 μειώνεται κατά το ποσό των ιδίων μετοχών που κατέχονται από την ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση.

Άρθρο 89

Συμπληρωματικά ίδια κεφάλαια

1. Τα συμπληρωματικά ίδια κεφάλαια αποτελούνται από στοιχεία άλλα πλην των βασικών ιδίων κεφαλαίων, τα οποία μπορούν να χρησιμοποιούνται για την απορρόφηση ζημιών.

Τα συμπληρωματικά ίδια κεφάλαια μπορούν να περιλαμβάνουν τα ακόλουθα στοιχεία, στο βαθμό που αυτά δεν αποτελούν στοιχεία των βασικών ιδίων κεφαλαίων:

- α) το μη καταβληθέν μετοχικό κεφάλαιο ή αρχικό κεφάλαιο το οποίο δεν έχει καταστεί απαιτητό·
- β) τις πιστωτικές επιστολές και τις εγγυήσεις·
- γ) άλλες νομικές δεσμεύσεις που έχουν ληφθεί από ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις.

Στην περίπτωση αλληλασφαλιστικών ενώσεων ή ενώσεων του τύπου αυτού με μεταβλητές συνεισφορές, τα συμπληρωματικά ίδια κεφάλαια είναι δυνατόν να περιλαμβάνουν επίσης μελλοντικές αξιώσεις τις οποίες η ένωση αυτή μπορεί να έχει έναντι των μελών της μέσω πρόσκλησης για συμπληρωματική συνεισφορά, εντός των επόμενων 12 μηνών.

2. Εάν κάποιο στοιχείο των συμπληρωματικών ιδίων κεφαλαίων έχει καταβληθεί ή έχει καταστεί απαιτητό, θεωρείται ως στοιχείο του ενεργητικού και παύει να αποτελεί μέρος των στοιχείων των συμπληρωματικών ιδίων κεφαλαίων.

Άρθρο 90

Εποπτική έγκριση των συμπληρωματικών ιδίων κεφαλαίων

1. Τα ποσά των συμπληρωματικών ιδίων κεφαλαίων που λαμβάνονται υπόψη για τον προσδιορισμό των ιδίων κεφαλαίων υπόκεινται σε προηγούμενη έγκριση από τις εποπτικές αρχές.

2. Το ποσό που αποδίδεται σε κάθε στοιχείο συμπληρωματικών ιδίων κεφαλαίων αντικατοπτρίζει την απορροφητικότητα ζημίας του στοιχείου και βασίζεται σε συνετές και ρεαλιστικές παραδοχές. Για συμπληρωματικά ίδια κεφάλαια με σταθερή ονομαστική αξία, το ύψος του συγκεκριμένου στοιχείου πρέπει να ισούται προς την ονομαστική του αξία, η οποία αντικατοπτρίζει σωστά την απορροφητικότητα ζημίας του.

3. Οι εποπτικές αρχές εγκρίνουν οιοδήποτε εκ των κατωτέρω:

- α) ένα νομισματικό ποσό για κάθε στοιχείο των συμπληρωματικών ιδίων κεφαλαίων·
- β) μία μέθοδο για τον προσδιορισμό του ποσού κάθε στοιχείου των συμπληρωματικών ιδίων κεφαλαίων, οπότε η έγκριση από τις εποπτικές αρχές του ποσού που καθορίζεται σύμφωνα με τη μέθοδο αυτή χορηγείται για συγκεκριμένη χρονική περίοδο.

4. Για κάθε στοιχείο των συμπληρωματικών ιδίων κεφαλαίων, οι εποπτικές αρχές βασίζουν την έγκρισή τους στην εκτίμηση των κατωτέρω παραγόντων:

- α) της κατάστασης των σχετικών αντισυμβαλλομένων, σε σχέση με την ικανότητα και τη βούλησή τους να πληρώσουν·
- β) την ανακτησιμότητα των κεφαλαίων, λαμβανομένης υπόψη της νομικής μορφής του στοιχείου, καθώς και τυχόν συνθήκες οι οποίες ενδέχεται να εμποδίσουν την επιτυχή καταβολή ή πρόσκληση καταβολής του στοιχείου αυτού των κεφαλαίων·

- γ) τυχόν πληροφορίες για την έκβαση προηγούμενων προσκλήσεων καταβολής τις οποίες οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις πραγματοποίησαν για τέτοιους είδους συμπληρωματικά ίδια κεφάλαια, εφόσον οι πληροφορίες αυτές μπορούν να χρησιμοποιηθούν αξιόπιστα για την αξιολόγηση της αναμενόμενης χρήσης μελλοντικών προσκλήσεων.

Άρθρο 91

Πλεονάζοντα κεφάλαια

1. Ως πλεονάζοντα κεφάλαια νοούνται τα συσσωρευμένα κέρδη που δεν έχουν διατεθεί προς διανομή στους αντισυμβαλλομένους και τους δικαιούχους.
2. Στο βαθμό που επιτρέπεται βάσει του εθνικού δικαίου, τα πλεονάζοντα κεφάλαια δεν θεωρούνται ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές υποχρεώσεις εφόσον πληρούν τα κριτήρια του άρθρου 94 παράγραφος 1.

Άρθρο 92

Εκτελεστικά μέτρα

1. Η Επιτροπή θεσπίζει εκτελεστικά μέτρα, στα οποία καθορίζονται τα εξής:
 - α) τα κριτήρια για τη χορήγηση έγκρισης από τις εποπτικές αρχές σύμφωνα με το άρθρο 90·
 - β) ο χειρισμός των συμμετοχών, κατά την έννοια του τρίτου εδαφίου του άρθρου 212 παράγραφος 2, σε χρηματοδοτικά και πιστωτικά ιδρύματα σε σχέση με τον προσδιορισμό των ιδίων κεφαλαίων.

Τα μέτρα αυτά, τα οποία έχουν ως αντικείμενο την τροποποίηση μη ουσιωδών στοιχείων της παρούσας οδηγίας, με τη συμπλήρωσή της, θεσπίζονται σύμφωνα με την κανονιστική διαδικασία με έλεγχο, στην οποία παραπέμπει το άρθρο 301 παράγραφος 3.

2. Οι συμμετοχές σε χρηματοδοτικά και πιστωτικά ιδρύματα που αναφέρονται στο στοιχείο β) της παραγράφου 1 περιλαμβάνουν τα ακόλουθα:
 - α) συμμετοχές τις οποίες κατέχουν ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις:
 - (i) σε πιστωτικά και χρηματοδοτικά ιδρύματα κατά την έννοια του άρθρου 4 παράγραφοι 1 και 5 της οδηγίας 2006/48/ΕΚ·
 - (ii) σε επιχειρήσεις επενδύσεων κατά την έννοια του σημείου 1 του άρθρου 4 παράγραφος 1 της οδηγίας 2004/39/ΕΚ·
 - β) τις απαιτήσεις μειωμένης εξασφάλισης και τα μέσα που αναφέρονται στο άρθρο 63 και στο άρθρο 64 παράγραφος 3 της οδηγίας 2006/48/ΕΚ που οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις κατέχουν έναντι των οντοτήτων που αναφέρονται στο στοιχείο α) της παρούσας παραγράφου στις οποίες κατέχουν συμμετοχή.

Ενότητα 2

Ταξινόμηση των ιδίων κεφαλαίων

Άρθρο 93

Χαρακτηριστικά και στοιχεία που χρησιμοποιούνται για την ταξινόμηση των ιδίων κεφαλαίων σε κατηγορίες

1. Τα στοιχεία των ιδίων κεφαλαίων ταξινομούνται σε τρεις κατηγορίες. Η ταξινόμηση αυτών των στοιχείων εξαρτάται από το εάν είναι στοιχεία βασικών ιδίων κεφαλαίων ή συμπληρωματικών ιδίων κεφαλαίων και από τον βαθμό στον οποίο διαθέτουν τα ακόλουθα χαρακτηριστικά:
 - α) το στοιχείο είναι διαθέσιμο, ή μπορεί να καταστεί απαιτητό εφόσον ζητηθεί, για την απορρόφηση ζημιών στη βάση συνεχούς λειτουργίας, καθώς και στην περίπτωση εκκαθάρισης (διαρκής διαθεσιμότητα)·
 - β) στην περίπτωση εκκαθάρισης, το συνολικό ποσό του στοιχείου είναι διαθέσιμο για την απορρόφηση ζημιών και το στοιχείο δεν επιστρέφεται στον κάτοχο του μέχρις ότου όλες οι άλλες υποχρεώσεις, συμπεριλαμβανομένων των ασφαλιστικών και αντασφαλιστικών υποχρεώσεων προς αντισυμβαλλομένους και δικαιούχους ασφαλιστικών και αντασφαλιστικών συμβάσεων, έχουν ικανοποιηθεί (εξάρτηση)·
2. Κατά την αξιολόγηση του βαθμού στον οποίο τα στοιχεία των ιδίων κεφαλαίων διαθέτουν τα χαρακτηριστικά που ορίζονται στα στοιχεία (α) και (β) της παραγράφου 1, επί του παρόντος και στο μέλλον, πρέπει να αποδίνεται η δέουσα προσοχή στη διάρκεια του στοιχείου, ιδίως στο εάν το στοιχείο είναι χρονολογημένο ή όχι. Εάν ένα στοιχείο των ιδίων κεφαλαίων είναι χρονολογημένο, εξετάζεται η σχετική διάρκεια του στοιχείου σε σύγκριση με τη διάρκεια των υποχρεώσεων ασφάλισης και αντασφάλισης της επιχείρησης (επαρκής διάρκεια).

Επιπλέον, εξετάζονται οι ακόλουθοι παράγοντες:

- α) αν το στοιχείο είναι ελεύθερο απαιτήσεων ή κινήτρων εξαγοράς του ονομαστικού ποσού (απουσία κινήτρων εξαγοράς)·
- β) αν το στοιχείο είναι ελεύθερο υποχρεωτικών παγίων εξόδων (απουσία υποχρεωτικών χρηματοοικονομικών εξόδων)·
- γ) αν το στοιχείο είναι καθαρό από οποιοδήποτε βάρος (απουσία βαρών).

Άρθρο 94

Κυριότερα κριτήρια για την ταξινόμηση σε κατηγορίες

1. Τα στοιχεία των βασικών ιδίων κεφαλαίων ταξινομούνται στην κατηγορία 1 εάν διαθέτουν ουσιωδώς τα χαρακτηριστικά που προβλέπονται στα στοιχεία α) και β) της παραγράφου 1 του άρθρου 93, λαμβανομένων υπόψη των χαρακτηριστικών που καθορίζονται στο άρθρο 93, παράγραφος 2.
2. Τα στοιχεία των βασικών ιδίων κεφαλαίων ταξινομούνται στην κατηγορία 2 εάν διαθέτουν ουσιωδώς το χαρακτηριστικό που προβλέπεται στο στοιχείο β) της παραγράφου 1 του άρθρου 93, λαμβανομένων υπόψη των χαρακτηριστικών που καθορίζονται στο άρθρο 93, παράγραφος 2.

Τα στοιχεία των συμπληρωματικών ιδίων κεφαλαίων ταξινομούνται στην κατηγορία 2 εάν διαθέτουν ουσιωδώς τα χαρακτηριστικά που προβλέπονται στα στοιχεία α) και β) της παραγράφου 1 του άρθρου 93, λαμβανομένων υπόψη των χαρακτηριστικών που προβλέπονται στο άρθρο 93, παράγραφος 2.

3. Τα στοιχεία των βασικών και συμπληρωματικών ιδίων κεφαλαίων, τα οποία δεν υπάγονται στις παραγράφους 1 και 2, ταξινομούνται στην κατηγορία 3.

Άρθρο 95

Ταξινόμηση των ιδίων κεφαλαίων σε κατηγορίες

Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις ταξινομούν τα στοιχεία των ιδίων κεφαλαίων τους με βάση τα στοιχεία που ορίζονται στο άρθρο 94.

Προς τον σκοπό αυτό, οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις ανατρέχουν στον κατάλογο των ιδίων κεφαλαίων που αναφέρεται στο στοιχείο α) του άρθρου 97 παράγραφος 1, όπου είναι εφαρμόσιμος.

Εάν κάποιο στοιχείο των ιδίων κεφαλαίων δεν καλύπτεται από τον κατάλογο αυτό, αξιολογείται και ταξινομείται από τις ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις σύμφωνα με την πρώτη παράγραφο. Η ταξινόμηση αυτή υπόκειται σε έγκριση από την εποπτική αρχή.

Άρθρο 96

Ταξινόμηση στοιχείων των ιδίων κεφαλαίων που αφορούν ειδικά τις ασφάλειες

Με την επιφύλαξη του άρθρου 95 και του στοιχείου α) του άρθρου 97 παράγραφος 1, για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας, εφαρμόζονται οι κάτωθι ταξινομήσεις:

- 1) τα πλεονάζοντα κεφάλαια που εμπίπτουν στο άρθρο 91, παράγραφος 2, ταξινομούνται στην κατηγορία 1·
- 2) οι πιστωτικές επιστολές και εγγυήσεις, που τηρούνται σε καταπίστευμα από ανεξάρτητο θεματοφύλακα προς όφελος των ασφαλιστικών πιστωτών και παρέχονται από πιστωτικά ιδρύματα τα οποία έχουν λάβει άδεια λειτουργίας σύμφωνα με την οδηγία 2006/48/ΕΚ, ταξινομούνται στην κατηγορία 2,
- 3) τυχόν μελλοντικές αξιώσεις τις οποίες είναι δυνατόν να ασκήσουν αλληλασφαλιστικές ή παρόμοιες ενώσεις πλοιοκτητών με κυμαινόμενες συνεισφορές, οι οποίες ασφαλίζουν αποκλειστικά κινδύνους των κατηγοριών 6, 12 και 17 του μέρους Α του παραρτήματος Ι έναντι των μελών τους μέσω πρόσκλησης για συμπληρωματικές συνεισφορές, εντός των επόμενων δώδεκα μηνών ταξινομούνται στην κατηγορία 2.

Σύμφωνα με το δεύτερο εδάφιο του άρθρου 94 παράγραφος 2, οποιεσδήποτε μελλοντικές αξιώσεις τις οποίες είναι δυνατόν να ασκήσουν έναντι των μελών τους αλληλασφαλιστικές ή παρόμοιες ενώσεις με κυμαινόμενες συνεισφορές, μέσω πρόσκλησης για συμπληρωματικές εισφορές, μέσα στους επόμενους δώδεκα μήνες, οι οποίες δεν εμπίπτουν στις διατάξεις του σημείου 3 του πρώτου εδαφίου ταξινομούνται στην κατηγορία 2 εφόσον παρουσιάζουν σε σημαντικό βαθμό τα χαρακτηριστικά που καθορίζονται στα στοιχεία α) και β) του άρθρου 93 παράγραφος 1, λαμβανομένων υπόψη των χαρακτηριστικών που καθορίζονται στο άρθρο 93 παράγραφος 2.

Άρθρο 97

Εκτελεστικά μέτρα

1. Η Επιτροπή θεσπίζει εκτελεστικά μέτρα που καθορίζουν τα εξής:
 - α) κατάλογος στοιχείων ιδίων κεφαλαίων, συμπεριλαμβανομένων αυτών που αναφέρονται στο άρθρο 96, που θεωρούνται ότι πληρούν τα κριτήρια, που αναφέρονται στο άρθρο 94, ο οποίος περιλαμβάνει για κάθε στοιχείο των ιδίων κεφαλαίων ακριβή περιγραφή των χαρακτηριστικών που καθόρισαν την ταξινόμησή του·
 - β) τις μεθόδους που πρέπει να χρησιμοποιούνται από τις εποπτικές αρχές όταν εγκρίνουν την αξιολόγηση και ταξινόμηση των στοιχείων των ιδίων κεφαλαίων τα οποία δεν καλύπτονται από τον κατάλογο που αναφέρεται στο στοιχείο α)·

Τα μέτρα αυτά, τα οποία έχουν ως αντικείμενο την τροποποίηση μη ουσιωδών στοιχείων της παρούσας οδηγίας, με τη συμπλήρωσή της, θεσπίζονται σύμφωνα με την κανονιστική διαδικασία με έλεγχο, στην οποία παραπέμπει το άρθρο 301 παράγραφος 3.

2. Η Επιτροπή επανεξετάζει σε τακτά διαστήματα και, κατά περίπτωση, επικαιροποιεί τον κατάλογο που αναφέρεται στο στοιχείο α) της παραγράφου 1 με βάση τις εξελίξεις της αγοράς.

Έννοτητα 3

Επιλεξιμότητα των ιδίων κεφαλαίων

Άρθρο 98

Επιλεξιμότητα και όρια που εφαρμόζονται στις κατηγορίες 1, 2 και 3

1. Όσον αφορά τη συμμόρφωση προς τις κεφαλαιακές απαιτήσεις φερεγγυότητας, τα επιλέξιμα ποσά των στοιχείων της κατηγορίας 2 και της κατηγορίας 3 υπόκεινται σε ποσοτικά όρια. Τα όρια αυτά πρέπει να καθορίζονται με τρόπο που να διασφαλίζει ότι πληρούνται τουλάχιστον οι ακόλουθες προϋποθέσεις:

- α) η αναλογία των στοιχείων της κατηγορίας 1 στα επιλέξιμα ίδια κεφάλαια είναι υψηλότερη από το ένα τρίτο του συνολικού ποσού των επιλέξιμων ιδίων κεφαλαίων·
- β) το επιλέξιμο ποσό των στοιχείων της κατηγορίας 3 είναι μικρότερο από το ένα τρίτο του συνολικού ποσού των επιλέξιμων ιδίων κεφαλαίων,

2. Όσον αφορά τη συμμόρφωση προς τις ελάχιστες κεφαλαιακές απαιτήσεις, το ποσό των στοιχείων των βασικών ιδίων κεφαλαίων που είναι επιλέξιμα για την κάλυψη των ελάχιστων κεφαλαιακών απαιτήσεων που ταξινομούνται στην κατηγορία 2 υπόκεινται σε ποσοτικά όρια. Τα όρια αυτά καθορίζονται με τρόπο που να διασφαλίζει, κατ' ελάχιστο, ότι το ποσοστό των στοιχείων της κατηγορίας 1 στα επιλέξιμα βασικά ίδια κεφάλαια είναι υψηλότερο από το ήμισυ του συνολικού ποσού των βασικών ιδίων κεφαλαίων.

3. Το επιλέξιμο ποσό των ιδίων κεφαλαίων για την κάλυψη των κεφαλαιακών απαιτήσεων φερεγγυότητας που ορίζονται στο άρθρο 100 ισούται με το άθροισμα του ποσού της κατηγορίας 1, του επιλέξιμου ποσού της κατηγορίας 2 και του επιλέξιμου ποσού της κατηγορίας 3.

4. Το επιλέξιμο ποσό των βασικών ιδίων κεφαλαίων για την κάλυψη των ελάχιστων κεφαλαιακών απαιτήσεων που ορίζονται στο άρθρο 128 ισούται με το άθροισμα του ποσού της κατηγορίας 1 και του επιλέξιμου ποσού των στοιχείων των βασικών ιδίων κεφαλαίων που ταξινομούνται στην κατηγορία 2.

Άρθρο 99

Εκτελεστικά μέτρα

Η Επιτροπή θεσπίζει εκτελεστικά μέτρα που καθορίζουν τα εξής:

- α) τα ποσοτικά όρια που αναφέρονται στις παραγράφους 1 και 2 του άρθρου 98·
- β) τις προσαρμογές που θα πρέπει να γίνουν προκειμένου να αντανakλάται η απουσία μεταβιβασιμότητας των στοιχείων των ιδίων κεφαλαίων που μπορούν να χρησιμοποιηθούν μόνο για την κάλυψη ζημιών από ένα συγκεκριμένο τμήμα υποχρεώσεων ή από συγκεκριμένους κινδύνους (κεφάλαια κλειστής διάρθρωσης).

Τα μέτρα αυτά, τα οποία έχουν ως αντικείμενο την τροποποίηση μη ουσιωδών στοιχείων της παρούσας οδηγίας, με τη συμπλήρωσή της, θεσπίζονται σύμφωνα με την κανονιστική διαδικασία με έλεγχο, στην οποία παραπέμπει το άρθρο 301 παράγραφος 3.

Τμήμα 4

Κεφαλαιακές απαιτήσεις φερεγγυότητας

Ενότητα 1

Γενικές διατάξεις για τις κεφαλαιακές απαιτήσεις φερεγγυότητας με τη χρησιμοποίηση της τυποποιημένης μεθόδου ή εσωτερικού υποδείγματος

Άρθρο 100

Γενικές διατάξεις

Τα κράτη μέλη απαιτούν από τις ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις να διαθέτουν επιλέξιμα ίδια κεφάλαια για την κάλυψη των κεφαλαιακών απαιτήσεων φερεγγυότητας.

Οι κεφαλαιακές απαιτήσεις φερεγγυότητας υπολογίζονται είτε σύμφωνα με την τυποποιημένη μέθοδο της ενότητας 2 είτε με τη χρησιμοποίηση εσωτερικού υποδείγματος, όπως ορίζεται στην ενότητα 3.

Άρθρο 101

Υπολογισμός των κεφαλαιακών απαιτήσεων φερεγγυότητας

1. Οι κεφαλαιακές απαιτήσεις φερεγγυότητας υπολογίζονται σύμφωνα με τις παραγράφους 2 έως 5.
2. Οι κεφαλαιακές απαιτήσεις φερεγγυότητας υπολογίζονται βάσει του τεκμηρίου ότι η επιχείρηση ασκεί τις δραστηριότητές της σε συν-εχή βάση.

3. Οι κεφαλαιακές απαιτήσεις φερεγγυότητας διαμορφώνονται με τέτοιο τρόπο ώστε να εξασφαλίζεται ότι λαμβάνονται υπόψη όλοι οι ποσοτικοποιήσιμοι κίνδυνοι στους οποίους είναι εκτεθειμένη η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση. Καλύπτει υπάρχουσες δραστηριότητες καθώς και νέες που αναμένεται να καταχωρηθούν μέσα στους επόμενους 12 μήνες. Όσον αφορά τις υφιστάμενες δραστηριότητες, οι κεφαλαιακές απαιτήσεις φερεγγυότητας καλύπτουν μόνο τις μη αναμενόμενες ζημιές.

Αντιστοιχούν στην αξία σε κίνδυνο (Value-at-Risk) των βασικών ιδίων κεφαλαίων ασφαλιστικής ή αντασφαλιστικής επιχείρησης με επίπεδο εμπιστοσύνης 99,5 % για μια περίοδο ενός έτους.

4. Οι κεφαλαιακές απαιτήσεις φερεγγυότητας καλύπτουν, τουλάχιστον, τους ακόλουθους αναλαμβανόμενους κινδύνους:

- α) ασφάλισης ζημιών·
- β) ασφάλισης ζωής·
- γ) ασφάλισης ασθενείας·
- δ) αγοράς·
- ε) τον πιστωτικό κίνδυνο·
- στ) τον λειτουργικό κίνδυνο.

Ο λειτουργικός κίνδυνος που αναφέρεται στο στοιχείο στ) του πρώτου εδαφίου περιλαμβάνει νομικούς κινδύνους και αποκλείει κινδύνους που απορρέουν από στρατηγικές αποφάσεις, καθώς και τους κινδύνους φήμης.

5. Κατά τον υπολογισμό των κεφαλαιακών απαιτήσεων φερεγγυότητας, οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις λαμβάνουν υπόψη την επίπτωση των τεχνικών μείωσης του κινδύνου, υπό την προϋπόθεση ότι ο πιστωτικός κίνδυνος και οι άλλοι κίνδυνοι που απορρέουν από τη χρήση τέτοιου είδους τεχνικών αντικατοπτρίζονται κατάλληλα στις κεφαλαιακές απαιτήσεις φερεγγυότητας.

Άρθρο 102

Συχνότητα υπολογισμού

1. Οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις υπολογίζουν τις κεφαλαιακές απαιτήσεις φερεγγυότητας τουλάχιστον μία φορά ετησίως και αναφέρουν το αποτέλεσμα του υπολογισμού αυτού στις εποπτικές αρχές.

Οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις εξασφαλίζουν ότι διαθέτουν επιλέξιμα ίδια κεφάλαια που καλύπτουν τις τελευταίες αναφερθείσες κεφαλαιακές απαιτήσεις φερεγγυότητας.

Οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις παρακολουθούν σε συνεχή βάση το ποσό των επιλέξιμων ιδίων κεφαλαίων και των κεφαλαιακών απαιτήσεων φερεγγυότητας.

Εάν το προφίλ κινδύνου μιας ασφαλιστικής ή αντασφαλιστικής επιχείρησης αποκλίνει σημαντικά από τις παραδοχές στις οποίες βασίζονται οι τελευταίες αναφερθείσες κεφαλαιακές απαιτήσεις φερεγγυότητας, η σχετική επιχείρηση υπολογίζει εκ νέου τις κεφαλαιακές απαιτήσεις φερεγγυότητας αμελλητί και τις γνωστοποιεί στις εποπτικές αρχές.

2. Εάν υπάρχουν στοιχεία από τα οποία να διαφαίνεται ότι το προφίλ κινδύνου της ασφαλιστικής ή της αντασφαλιστικής επιχείρησης έχει αλλάξει σημαντικά από την ημερομηνία κατά την οποία αναφέρθηκαν τελευταία φορά οι κεφαλαιακές απαιτήσεις φερεγγυότητας, οι εποπτικές αρχές μπορούν να απαιτούν από τις ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις να υπολογίσουν εκ νέου τις κεφαλαιακές απαιτήσεις φερεγγυότητας.

Ενότητα 2

Κεφαλαιακές απαιτήσεις φερεγγυότητας - τυποποιημένη μέθοδος

Άρθρο 103

Δομή της τυποποιημένης μεθόδου

Οι κεφαλαιακές απαιτήσεις φερεγγυότητας που υπολογίζονται σύμφωνα με την τυποποιημένη μέθοδο αποτελούν το άθροισμα των κατωτέρω στοιχείων:

- α) των βασικών κεφαλαιακών απαιτήσεων φερεγγυότητας, όπως ορίζεται στο άρθρο 104·
- β) της κεφαλαιακής απαίτησης για λειτουργικό κίνδυνο, όπως ορίζεται στο άρθρο 107·
- γ) της προσαρμογής για την ικανότητα απορρόφησης ζημιών των τεχνικών προβλέψεων και για τους αναβαλλόμενους φόρους, όπως ορίζεται στο άρθρο 108.

Άρθρο 104

Σχεδιασμός των βασικών κεφαλαιακών απαιτήσεων φερεγγυότητας

1. Οι βασικές κεφαλαιακές απαιτήσεις φερεγγυότητας περιλαμβάνουν μεμονωμένες ενότητες κινδύνου, οι οποίες αθροίζονται σύμφωνα με το σημείο 1 του παραρτήματος IV.

Περιλαμβάνουν τουλάχιστον τις ακόλουθες ενότητες αναλαμβανόμενου κινδύνου:

- α) κίνδυνος ασφάλισης ζημιών·
- β) κίνδυνος ασφάλισης ζωής·
- γ) κίνδυνος ασφάλισης ασθενείας·
- δ) κίνδυνος αγοράς·
- ε) κίνδυνος αθέτησης αντισυμβαλλόμενου.

2. Για τους σκοπούς των στοιχείων α), β) και γ) της παραγράφου 1, οι ασφαλιστικές ή αντασφαλιστικές εργασίες εντάσσονται στην ενότητα ασφαλιστικού κινδύνου που αντικατοπτρίζει καλύτερα την τεχνική φύση των υποκείμενων κινδύνων.

3. Οι συντελεστές συσχέτισης για την άθροιση των ενότητων κινδύνου που αναφέρονται στην παράγραφο 1, καθώς και η διαβάθμιση των κεφαλαιακών απαιτήσεων για κάθε ενότητα κινδύνου, οδηγούν σε μια συνολική κεφαλαιακή απαίτηση φερεγγυότητας η οποία συνάδει με τις αρχές που παρατίθενται στο άρθρο 101.

4. Κάθε μία από τις ενότητες κινδύνου που αναφέρονται στην παράγραφο 1 διαμορφώνεται με τη χρήση ενός μέτρου δυνητικής ζημίας ή αξίας σε κίνδυνο (Value-at-Risk), με επίπεδο εμπιστοσύνης 99,5 % για μια περίοδο ενός έτους.

Κατά περίπτωση, στον σχεδιασμό κάθε ενότητας κινδύνου λαμβάνονται υπόψη τα αποτελέσματα διαφοροποίησης.

5. Ο ίδιος σχεδιασμός και οι ίδιες προδιαγραφές για τις ενότητες κινδύνου χρησιμοποιούνται για όλες τις αντασφαλιστικές επιχειρήσεις, τόσο σε σχέση με τις βασικές κεφαλαιακές απαιτήσεις φερεγγυότητας όσο και για τους απλοποιημένους υπολογισμούς που αναφέρονται στο άρθρο 109.

6. Όσον αφορά τους κινδύνους από καταστροφές, μπορούν να χρησιμοποιούνται γεωγραφικές προδιαγραφές, κατά περίπτωση, για τον υπολογισμό των ενότητων αναλαμβανόμενων ασφαλιστικών κινδύνων ασφάλισης ζωής, ζημιών και ασφάλισης ασθενείας.

7. Υπό τον όρο της έγκρισης από τις εποπτικές αρχές, οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις μπορούν, στο πλαίσιο του σχεδιασμού της τυποποιημένης μεθόδου, να αντικαθιστούν μια υποομάδα από τις παραμέτρους της με ειδικές παραμέτρους για την εκάστοτε επιχείρηση κατά τον υπολογισμό των ενότητων κινδύνου ασφάλισης ζωής, ζημιών και ασφάλισης ασθενείας.

Οι παράμετροι αυτές διαμορφώνονται με βάση τα εσωτερικά δεδομένα της ενδιαφερόμενης επιχείρησης, ή τα δεδομένα τα οποία έχουν άμεση συνάφεια για τις εργασίες της επιχείρησης αυτής που χρησιμοποιεί τυποποιημένες μεθόδους.

Κατά τη χορήγηση της εποπτικής έγκρισης, οι εποπτικές αρχές εξακριβώνουν την πληρότητα, ακρίβεια και καταλληλότητα των χρησιμοποιούμενων δεδομένων.

Άρθρο 105

Υπολογισμός των βασικών κεφαλαιακών απαιτήσεων φερεγγυότητας

1. Οι βασικές κεφαλαιακές απαιτήσεις φερεγγυότητας υπολογίζονται σύμφωνα με τις παραγράφους 2 έως 6.

2. Η ενότητα του αναλαμβανόμενου κινδύνου ασφάλισης ζημιών αντικατοπτρίζει τον κίνδυνο ο οποίος απορρέει από ασφαλιστικές υποχρεώσεις στην ασφάλιση ζημιών, σε σχέση με τους κινδύνους που καλύπτονται και τις διεργασίες που χρησιμοποιούνται κατά την άσκηση της δραστηριότητας.

Λαμβάνεται υπόψη η αβεβαιότητα στα αποτελέσματα των ασφαλιστικών και αντασφαλιστικών επιχειρήσεων σε σχέση με τις υφιστάμενες ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές υποχρεώσεις, καθώς και η αβεβαιότητα σχετικά με το εάν οι νέες εργασίες αναμένονται να καταχωρηθούν στους επόμενους δώδεκα μήνες.

Υπολογίζονται, σύμφωνα με το σημείο 2 του παραρτήματος IV, ως συνδυασμός των κεφαλαιακών απαιτήσεων για τις τουλάχιστον ακόλουθες υποενότητες:

- α) του κινδύνου ζημίας ή δυσμενούς μεταβολής στην αξία των ασφαλιστικών υποχρεώσεων, που προκύπτει από διακυμάνσεις στον συγχρονισμό, τη συχνότητα και τη σοβαρότητα των ασφαλισμένων συμβάντων, και στον συγχρονισμό και στο ποσό διακανονισμού του ποσού των αποζημιώσεων (κίνδυνος ασφάλιστρου και τεχνικών προβλέψεων ασφάλισης ζημιών)·

β) του κινδύνου ζημιάς ή δυσμενούς μεταβολής στην αξία των ασφαλιστικών υποχρεώσεων, που απορρέει από σημαντική αβεβαιότητα στις παραδοχές τιμολόγησης και δημιουργίας τεχνικών προβλέψεων, λόγω ακραίων ή έκτακτων συμβάντων (καταστροφικός κίνδυνος ασφάλισης ζημιών).

3. Η ενότητα του αναλαμβανόμενου κινδύνου ασφάλισης ζωής αντικατοπτρίζει τον κίνδυνο, ο οποίος απορρέει από υποχρεώσεις στον κλάδο ζωής, σε σχέση με τους κινδύνους που καλύπτονται και τις διεργασίες που χρησιμοποιούνται κατά την άσκηση της δραστηριότητας.

Υπολογίζεται, σύμφωνα με το σημείο 3 του παραρτήματος IV, ως συνδυασμός των κεφαλαιακών απαιτήσεων για τις τουλάχιστον ακόλουθες υποενότητες:

- α) του κινδύνου ζημιάς ή δυσμενούς μεταβολής στην αξία των ασφαλιστικών υποχρεώσεων, που απορρέει από μεταβολές στο επίπεδο, την τάση, ή τη μεταβλητότητα των ποσοστών θνησιμότητας, όπου μια αύξηση στο ποσοστό θνησιμότητας οδηγεί σε αύξηση στην αξία των ασφαλιστικών υποχρεώσεων (κίνδυνος θνησιμότητας)·
- β) του κινδύνου ζημιάς ή δυσμενούς μεταβολής στην αξία των ασφαλιστικών υποχρεώσεων, που απορρέει από μεταβολές στο επίπεδο, την τάση, ή τη μεταβλητότητα των ποσοστών θνησιμότητας, όπου μια μείωση στο ποσοστό θνησιμότητας οδηγεί σε αύξηση στην αξία των ασφαλιστικών υποχρεώσεων (κίνδυνος μακροβιότητας)·
- γ) του κινδύνου ζημιάς ή δυσμενούς μεταβολής στην αξία των ασφαλιστικών υποχρεώσεων, που απορρέει από μεταβολές στο επίπεδο, στην τάση ή τη μεταβλητότητα των ποσοστών ανικανότητας, ασθένειας και νοσηρότητας (κίνδυνος ανικανότητας - νοσηρότητας)·
- δ) του κινδύνου ζημιάς ή δυσμενούς μεταβολής στην αξία των ασφαλιστικών υποχρεώσεων, που απορρέει από μεταβολές στο επίπεδο, την τάση, ή τη μεταβλητότητα των δαπανών εξυπηρέτησης των ασφαλιστικών ή αντασφαλιστικών συμβάσεων (κίνδυνος εξόδων ασφάλισης ζωής)·
- ε) του κινδύνου ζημιάς ή δυσμενούς μεταβολής στην αξία των ασφαλιστικών υποχρεώσεων, που απορρέει από διακυμάνσεις στο επίπεδο, την τάση, ή τη μεταβλητότητα των ποσοστών αναθεώρησης που εφαρμόζονται στις ετήσιες προσόδους, λόγω αλλαγών στο νομικό περιβάλλον ή στην κατάσταση της υγείας του ασφαλισμένου (κίνδυνος αναθεώρησης)·
- στ) του κινδύνου ζημιάς ή δυσμενούς μεταβολής στην αξία των ασφαλιστικών υποχρεώσεων, που απορρέει από μεταβολές στο επίπεδο ή τη μεταβλητότητα των ποσοστών ακύρωσης, ανανέωσης, λήξης και εξαγοράς συμβολαίων (κίνδυνος ακύρωσης)·
- ζ) του κινδύνου ζημιάς ή δυσμενούς μεταβολής στην αξία των ασφαλιστικών υποχρεώσεων, που απορρέει από τη σημαντική αβεβαιότητα των παραδοχών τιμολόγησης και δημιουργίας προβλέψεων σχετικά με ακραία ή άτυπα γεγονότα (καταστροφικός κίνδυνος ασφάλισης ζωής).

4. Η ενότητα αναλαμβανόμενου κινδύνου ασφάλισης ασθένειας αντικατοπτρίζει τον κίνδυνο που απορρέει από την ανάληψη υποχρεώσεων ασφάλισης ασθένειας, είτε γίνεται σε τεχνική βάση παρόμοια με εκείνη της ασφάλισης ζωής είτε όχι, όπως προκύπτει τόσο από τους κινδύνους που καλύπτονται όσο και από τις διαδικασίες που χρησιμοποιούνται στην άσκηση της δραστηριότητας.

Καλύπτει τουλάχιστον τους ακόλουθους κινδύνους:

- α) τον κίνδυνο ζημιάς ή δυσμενούς μεταβολής στην αξία των ασφαλιστικών υποχρεώσεων, που απορρέει από αλλαγές στο επίπεδο, την τάση, ή τη μεταβλητότητα των δαπανών που πραγματοποιούνται για την εξυπηρέτηση των ασφαλιστικών ή αντασφαλιστικών συμβάσεων·
- β) τον κίνδυνο ζημιάς ή δυσμενούς μεταβολής στην αξία των ασφαλιστικών υποχρεώσεων, που απορρέει από διακυμάνσεις στον συγχρονισμό, τη συχνότητα και τη σοβαρότητα των ασφαλισμένων συμβάντων και στον συγχρονισμό και το ποσό του διακανονισμού των αποζημιώσεων κατά τη στιγμή της πρόβλεψης·
- γ) τον κίνδυνο ζημιάς ή δυσμενούς μεταβολής στην αξία των ασφαλιστικών υποχρεώσεων, που απορρέει από τη σημαντική αβεβαιότητα στις παραδοχές τιμολόγησης και δημιουργίας προβλέψεων σε σχέση με αιφνίδιες εκδηλώσεις σοβαρών επιδημιών, καθώς και την ασυνήθη σωρευση κινδύνων κάτω από τέτοιου είδους ακραίες περιστάσεις.

5. Η ενότητα για τον κίνδυνο αγοράς αντικατοπτρίζει τον κίνδυνο που απορρέει από το επίπεδο ή τη μεταβλητότητα των τιμών της αγοράς χρηματοοικονομικών μέσων με επίπτωση στην αξία των στοιχείων του ενεργητικού και του παθητικού της επιχείρησης. Αντικατοπτρίζει δεόντως τη δομική αντιστοιχία μεταξύ στοιχείων του ενεργητικού και του παθητικού, ιδίως σε σχέση με τη διάρκειά τους.

Υπολογίζεται, σύμφωνα με το σημείο 4 του παραρτήματος IV, ως συνδυασμός των κεφαλαιακών απαιτήσεων για τις τουλάχιστον ακόλουθες υποενότητες:

- α) της ευαισθησίας των αξιών των στοιχείων του ενεργητικού, του παθητικού και των χρηματοοικονομικών μέσων σε αλλαγές στην καμπύλη των επιτοκίων, ή στη μεταβλητότητα των επιτοκίων (κίνδυνος επιτοκίου)·
- β) της ευαισθησίας των αξιών των στοιχείων του ενεργητικού, του παθητικού και των χρηματοοικονομικών μέσων σε αλλαγές στο επίπεδο ή στη μεταβλητότητα των αγοραίων τιμών των μετοχών (κίνδυνος μετοχών)·
- γ) της ευαισθησίας των αξιών των στοιχείων του ενεργητικού, του παθητικού και των χρηματοοικονομικών μέσων σε αλλαγές στο επίπεδο ή στη μεταβλητότητα των αγοραίων τιμών ακινήτων (κίνδυνος τιμών ακινήτων)·
- δ) της ευαισθησίας των αξιών των στοιχείων του ενεργητικού, του παθητικού και των χρηματοοικονομικών μέσων σε μεταβολές στο επίπεδο ή τη μεταβλητότητα των πιστωτικών περιθωρίων (κίνδυνος πιστωτικών περιθωρίων)·
- ε) της ευαισθησίας των αξιών των στοιχείων του ενεργητικού, του παθητικού και των χρηματοοικονομικών μέσων σε αλλαγές στο επίπεδο, ή τη μεταβλητότητα των συναλλαγματικών ισοτιμιών (συναλλαγματικός κίνδυνος)·

στ) των πρόσθετων κινδύνων σε ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση που προέρχονται είτε από απουσία διαφοροποίησης στο χαρτοφυλάκιο των περιουσιακών στοιχείων είτε από μεγάλη έκθεση σε κίνδυνο αθέτησης από ένα και μόνο εκδότη τίτλων ή ομάδα συνδεδεμένων εκδοτών (κίνδυνος αγοράς από συγκεντρώσεις).

6. Η ενότητα κινδύνου αθέτησης του αντισυμβαλλομένου αντικατοπτρίζει πιθανές ζημιές λόγω μη αναμενόμενης αθέτησης, ή επιδείνωσης στην πιστωτική θέση των αντισυμβαλλομένων και οφειλετών των ασφαλιστικών και αντασφαλιστικών επιχειρήσεων κατά τη διάρκεια των προσέχων 12 μηνών. Η ενότητα κινδύνου αθέτησης του αντισυμβαλλομένου καλύπτει συμβάσεις μείωσης του κινδύνου, όπως συμφωνίες αντασφάλισης, τιτλοποιήσεις και παράγωγα, και απαιτήσεις από μεσολαβητές, καθώς και οιαδήποτε άλλες πιστωτικές εκθέσεις οι οποίες δεν καλύπτονται στην υποενότητα για τον κίνδυνο πιστωτικού περιθωρίου. Λαμβάνει κατάλληλα υπόψη εγγυήσεις ή άλλες διασφαλίσεις της επιχείρησης ασφάλισης ή αντασφάλισης ή για λογαριασμό της καθώς και τους σχετικούς κινδύνους.

Για κάθε αντισυμβαλλόμενο, η ενότητα κινδύνου αθέτησης του αντισυμβαλλομένου λαμβάνει υπόψη η συνολική έκθεση κινδύνου αντισυμβαλλομένου της σχετικής ασφαλιστικής ή αντασφαλιστικής επιχείρησης προς τον εν λόγω αντισυμβαλλόμενο, ανεξάρτητα από τη νομική μορφή των συμβατικών του υποχρεώσεων προς την επιχείρηση αυτή.

Άρθρο 106

Υπολογισμός της υποενότητας «κίνδυνος μετοχών»: μηχανισμός συμμετρικής προσαρμογής

1. Η υποενότητα «κίνδυνος μετοχών» υπολογιζόμενη με την τυποποιημένη μέθοδο, περιλαμβάνει συμμετρική προσαρμογή στην επιβάρυνση του κεφαλαίου λόγω μετοχών για την κάλυψη του κινδύνου από μεταβολές στα επίπεδα των τιμών των μετοχών.

2. Η συμμετρική προσαρμογή της τυποποιημένης επιβάρυνσης κεφαλαίου λόγω μετοχών, ρυθμιζόμενη σύμφωνα με το άρθρο 104 παράγραφος 4, για την κάλυψη του κινδύνου από αλλαγές στα επίπεδα των τιμών των μετοχών, γίνεται σε συνάρτηση με το τρέχον επίπεδο κατάλληλου δείκτη μετοχών και βασίζεται σε ένα σταθμισμένο μέσο επίπεδο του συγκεκριμένου δείκτη. Ο σταθμισμένος μέσος υπολογίζεται για κατάλληλη χρονική περίοδο που πρέπει να είναι η ίδια για όλες τις ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις.

3. Η συμμετρική προσαρμογή της τυποποιημένης επιβάρυνσης του κεφαλαίου λόγω μετοχών για την κάλυψη του κινδύνου από μεταβολές στα επίπεδα των τιμών των μετοχών δεν μπορεί να έχει ως αποτέλεσμα την εφαρμογή επιβάρυνσης του κεφαλαίου χαμηλότερης κατά περισσότερες από 10 ποσοστιαίες μονάδες ή υψηλότερης κατά περισσότερο από 10 ποσοστιαίες μονάδες, ως προς την τυποποιημένη επιβάρυνση του κεφαλαίου λόγω μετοχών.

Άρθρο 107

Κεφαλαιακές απαιτήσεις για λειτουργικούς κινδύνους

1. Οι κεφαλαιακές απαιτήσεις για λειτουργικούς κινδύνους αντικατοπτρίζουν τους λειτουργικούς κινδύνους, στο βαθμό που αυτοί δεν αντικατοπτρίζονται ήδη στις ενότητες κινδύνου που αναφέρονται στο άρθρο 104. Οι απαιτήσεις αυτές διαμορφώνονται σύμφωνα με το άρθρο 101 παράγραφος 3.

2. Όσον αφορά τις συμβάσεις ασφάλισης ζωής, όπου ο επενδυτικός κίνδυνος αναλαμβάνεται από τους αντισυμβαλλόμενους, ο υπολογισμός των κεφαλαιακών απαιτήσεων για λειτουργικούς κινδύνους λαμβάνει υπόψη το ποσό των ετήσιων εξόδων που καταλογίζονται σε σχέση με τις εν λόγω ασφαλιστικές υποχρεώσεις.

3. Όσον αφορά πράξεις ασφάλισης και αντασφάλισης εκτός από εκείνες που αναφέρονται στην παράγραφο 2, ο υπολογισμός των κεφαλαιακών απαιτήσεων για λειτουργικούς κινδύνους λαμβάνει υπόψη τον όγκο των πράξεων αυτών, σε όρους δεδουλευμένων ασφαλιστρών και τεχνικών προβλέψεων που σχηματίζονται σε σχέση με τις ασφαλιστικές αυτές υποχρεώσεις. Στην περίπτωση αυτή, οι κεφαλαιακές απαιτήσεις για λειτουργικούς κινδύνους δεν υπερβαίνουν το 30 % των βασικών κεφαλαιακών απαιτήσεων φερεγγυότητας που συνδέονται με τις εν λόγω ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές εργασίες.

Άρθρο 108

Προσαρμογή για την ικανότητα απορρόφησης ζημιών των τεχνικών προβλέψεων και των αναβαλλόμενων φόρων

Η προσαρμογή που αναφέρεται στο άρθρο 103 παράγραφος 1 στοιχείο γ) για την ικανότητα απορρόφησης ζημιών των τεχνικών προβλέψεων και των αναβαλλόμενων φόρων αντικατοπτρίζει δυνητική αντιστάθμιση για μη αναμενόμενες ζημιές μέσω ταυτόχρονης μείωσης των τεχνικών προβλέψεων ή των αναβαλλόμενων φόρων ή συνδυασμού και των δύο.

Η προσαρμογή αυτή λαμβάνει υπόψη το αποτέλεσμα μείωσης του κινδύνου μέσω μελλοντικών έκτακτων παροχών των συμβάσεων ασφάλισης, στον βαθμό που οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις μπορούν να στοιχειοθετήσουν ότι μια μείωση των παροχών αυτών μπορεί να χρησιμοποιηθεί για την κάλυψη μη αναμενόμενων ζημιών, όταν αυτές προκύψουν. Το αποτέλεσμα μείωσης του κινδύνου μέσω των μελλοντικών έκτακτων παροχών δεν υπερβαίνει το ποσό των τεχνικών προβλέψεων και αναβαλλόμενων φόρων σε σχέση με τα μελλοντικά έκτακτα αυτά οφέλη.

Για τους σκοπούς του δευτέρου εδαφίου, η αξία των μελλοντικών έκτακτων παροχών κάτω από δυσμενείς περιστάσεις συγκρίνεται με την αξία των παροχών αυτών βάσει των υποκείμενων παραδοχών του υπολογισμού της βέλτιστης εκτίμησης.

Άρθρο 109

Απλοποιήσεις στην τυποποιημένη μέθοδο

Οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις μπορούν να χρησιμοποιούν απλοποιημένο υπολογισμό για κάποια ειδική υποενότητα ή ενότητα κινδύνου όταν η φύση, η κλίμακα και η πολυπλοκότητα των κινδύνων που αντιμετωπίζουν δικαιολογεί τη στάση αυτή και εφόσον θα ήταν δυσανάλογο να απαιτηθεί από όλες τις ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις να χρησιμοποιούν τον τυποποιημένο υπολογισμό.

Οι απλοποιημένοι υπολογισμοί διαμορφώνονται σύμφωνα με το άρθρο 101 παράγραφος 3.

Άρθρο 110

Σημαντικές αποκλίσεις από τις βασικές παραδοχές για την τυποποιημένη μέθοδο υπολογισμού

Όταν δεν ενδείκνυται ο υπολογισμός των κεφαλαιακών απαιτήσεων φερεγγυότητας σύμφωνα με την τυποποιημένη μέθοδο, όπως προβλέπεται στην ενότητα 2, επειδή το προφίλ κινδύνου της σχετικής ασφαλιστικής ή αντασφαλιστικής επιχείρησης αποκλίνει σημαντικά από τις παραδοχές στις οποίες βασίζεται ο υπολογισμός με την τυποποιημένη μέθοδο, οι εποπτικές αρχές μπορούν, με απόφαση στην οποία αναφέρονται οι λόγοι, να ζητούν από την εν λόγω επιχείρηση να αντικαταστήσει ένα υποσύνολο των παραμέτρων που χρησιμοποιούνται στην τυποποιημένη μέθοδο υπολογισμού από παραμέτρους ειδικές για τη συγκεκριμένη επιχείρηση, για τον υπολογισμό των ενόπτητων κινδύνου της ασφάλισης ζωής, ζημιών και ασθενείας, όπως καθορίζεται στο άρθρο 104 παράγραφος 7. Οι ειδικές αυτές παράμετροι υπολογίζονται έτσι ώστε να εξασφαλίζεται ότι η επιχείρηση συμμορφώνεται προς το άρθρο 101 παράγραφος 3.

Άρθρο 111

Εκτελεστικά μέτρα

1. Προκειμένου να εξασφαλισθεί η ίδια μεταχείριση σε όλες τις ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις κατά τον υπολογισμό των κεφαλαιακών απαιτήσεων φερεγγυότητας με βάση την τυποποιημένη μέθοδο, ή να λαμβάνονται υπόψη οι εξελίξεις της αγοράς, η Επιτροπή θεσπίζει εκτελεστικά μέτρα τα οποία προβλέπουν τα ακόλουθα:

- α) μια τυποποιημένη μέθοδο σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 101 και 103 έως 109·
- β) οιοσδήποτε υποενόπτητες είναι αναγκαίες ή καλύπτουν επακριβέστερα τους κινδύνους οι οποίοι εμπίπτουν στις αντίστοιχες ενόπτητες κινδύνου που αναφέρονται στο άρθρο 104, καθώς και τυχόν μεταγενέστερες επικαιροποιήσεις·
- γ) τις μεθόδους, παραδοχές και τυποποιημένες παραμέτρους που πρέπει να χρησιμοποιούνται κατά τον υπολογισμό εκάστης ενόπτητας ή υποενόπτητας κινδύνου των βασικών κεφαλαιακών απαιτήσεων που ορίζονται στα άρθρα 104, 105 και 304, το μηχανισμό συμμετρικής προσαρμογής και το κατάλληλο χρονικό διάστημα, εκφρασμένο σε μήνες, όπως αναφέρεται στο άρθρο 106, καθώς επίσης την κατάλληλη προσέγγιση για την ανσωμάτωση της μεθόδου που αναφέρεται στο άρθρο 304 απαιτήσεων φερεγγυότητας, όπως υπολογίζονται με την τυποποιημένη μέθοδο·
- δ) τις παραμέτρους συσχέτισης, συμπεριλαμβανομένων, αν είναι αναγκαίο, εκείνων που καθορίζονται στο παράρτημα IV, και των διαδικασιών για την επικαιροποίηση των παραμέτρων αυτών·
- ε) εφόσον οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις χρησιμοποιούν τεχνικές μείωσης του κινδύνου, τις μεθόδους και παραδοχές που χρησιμοποιούνται για την αξιολόγηση των μεταβολών στο προφίλ κινδύνου της εκάστοτε επιχείρησης και προσαρμογή του υπολογισμού των κεφαλαιακών απαιτήσεων φερεγγυότητας·
- στ) τα ποιοτικά κριτήρια που πρέπει να πληρούν οι τεχνικές μείωσης του κινδύνου που αναφέρονται στο στοιχείο δ), προκειμένου να εξασφαλισθεί ότι ο κίνδυνος έχει όντως μεταβιβαστεί σε τρίτο μέρος·

ζ) τις μεθόδους και παραμέτρους που πρέπει να χρησιμοποιούνται κατά την αξιολόγηση των κεφαλαιακών απαιτήσεων για λειτουργικούς κινδύνους, όπως αναφέρεται στο άρθρο 107, συμπεριλαμβανομένου του ποσοστού που αναφέρεται στην παράγραφο 3 του άρθρου 107·

η) τις μεθόδους και προσαρμογές που πρέπει να χρησιμοποιούνται ώστε να αντανakλούν το μειωμένο εύρος όσον αφορά τη διαφοροποίηση κινδύνου για τις ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις σε σχέση με τα κεφάλαια κλειστής διάρθρωσης·

θ) τη μέθοδο που πρέπει να χρησιμοποιείται κατά τον υπολογισμό της προσαρμογής με σκοπό να ληφθεί υπόψη η ικανότητα απορρόφησης ζημιών των τεχνικών προβλέψεων ή των αναβαλλόμενων φόρων, όπως προβλέπεται στο άρθρο 108·

ι) το υποσύνολο των τυποποιημένων παραμέτρων στις ενόπτητες αναλαμβανόμενου κινδύνου ασφάλισης ζωής, ζημιών και ασφάλισης ασθενείας, οι οποίες μπορούν να αντικαθίστανται από ειδικές παραμέτρους για κάθε επιχείρηση, όπως προβλέπεται στο άρθρο 104 παράγραφος 7·

ια) τις τυποποιημένες μεθόδους που πρέπει να χρησιμοποιεί η ασφαλιστική ή η αντασφαλιστική επιχείρηση για τον υπολογισμό των ειδικών για την επιχείρηση παραμέτρων που αναφέρονται στο στοιχείο ι) και οιαδήποτε κριτήρια όσον αφορά την πληρότητα, την ακρίβεια και την καταλληλότητα των χρησιμοποιούμενων δεδομένων, τα οποία πρέπει να πληρούνται προτού δοθεί η έγκριση των εποπτικών αρχών·

ιβ) τους προβλεπόμενους απλοποιημένους υπολογισμούς για ορισμένες υποενόπτητες και ενόπτητες κινδύνου, καθώς και τα κριτήρια που οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις, συμπεριλαμβανομένων των εξαρτημένων ασφαλιστικών και αντασφαλιστικών επιχειρήσεων, καλούνται να ικανοποιήσουν προκειμένου να μπορούν να χρησιμοποιήσουν τις απλοποιήσεις αυτές, όπως προβλέπεται στο άρθρο 109·

ιγ) την προσέγγιση που θα χρησιμοποιηθεί για τις συνδεδεμένες επιχειρήσεις κατά την έννοια του άρθρου 212 στον υπολογισμό των κεφαλαιακών απαιτήσεων φερεγγυότητας, και ιδίως στον υπολογισμό της υποενόπτητας «κίνδυνος μετοχών» που αναφέρεται στο άρθρο 105 παράγραφος 5, λαμβανομένης υπόψη της πιθανής μείωσης στη διακύμανση της αξίας των εν λόγω συνδεδεμένων επιχειρήσεων, λόγω της στρατηγικής φύσης των συγκεκριμένων επενδύσεων και της επιρροής που ασκεί η συμμετέχουσα επιχείρηση σε αυτές τις συνδεδεμένες επιχειρήσεις.

Τα μέτρα αυτά, τα οποία έχουν ως αντικείμενο την τροποποίηση μη ουσιωδών στοιχείων της παρούσας οδηγίας, με τη συμπλήρωσή της, θεσπίζονται σύμφωνα με την κανονιστική διαδικασία με έλεγχο, στην οποία παραπέμπει το άρθρο 301 παράγραφος 3.

2. Η Επιτροπή μπορεί να θεσπίζει εκτελεστικά μέτρα που να αναφέρουν ποσοτικούς περιορισμούς και κριτήρια επιλεξιμότητας στοιχείων του ενεργητικού προκειμένου να αντιμετωπιστούν κίνδυνοι οι οποίοι δεν καλύπτονται επαρκώς από κάποια υποενόπτητα. Τέτοιου είδους εκτελεστικά μέτρα εφαρμόζονται σε στοιχεία του ενεργητικού που καλύπτουν τεχνικές προβλέψεις, εξαιρουμένων των στοιχείων που τηρούνται σε σχέση με ασφαλιστικές συμβάσεις ζωής, όπου ο επενδυτικός κίνδυνος αναλαμβάνεται από τους αντισυμβαλλομένους. Τα μέτρα αυτά επανεξετάζονται από την Επιτροπή υπό το φως των εξελίξεων στην τυποποιημένη μέθοδο υπολογισμού και στις χρηματοπιστωτικές αγορές.

Τα εν λόγω μέτρα, τα οποία έχουν ως αντικείμενο την τροποποίηση μη ουσιωδών στοιχείων της παρούσας οδηγίας, με τη συμπλήρωσή της, θεσπίζονται σύμφωνα με την κανονιστική διαδικασία με έλεγχο, στην οποία παραπέμπει το άρθρο 301 παράγραφος 3.

Ενότητα 3

Κεφαλαιακές απαιτήσεις φερεγγυότητας-πλήρη και μερικά εσωτερικά υποδείγματα

Άρθρο 112

Γενικές διατάξεις έγκρισης για τα πλήρη και μερικά εσωτερικά υποδείγματα

1. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι οι ασφαλιστικές ή οι αντασφαλιστικές επιχειρήσεις μπορούν να υπολογίζουν τις κεφαλαιακές απαιτήσεις φερεγγυότητας με τη χρησιμοποίηση πλήρους ή μερικού εσωτερικού υποδείγματος που έχει εγκριθεί από τις εποπτικές αρχές.
2. Οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις μπορούν να χρησιμοποιούν μερικά εσωτερικά υποδείγματα για τον υπολογισμό ενός ή περισσότερων από τα κατωτέρω:
 - α) ενός ή περισσότερων ενοτήτων κινδύνου ή υποενοτήτων, των βασικών κεφαλαιακών απαιτήσεων φερεγγυότητας, όπως προβλέπεται στα άρθρα 104 και 105·
 - β) της κεφαλαιακής απαίτησης για τον λειτουργικό κίνδυνο, όπως ορίζεται στο άρθρο 107·
 - γ) της προσαρμογής που αναφέρεται στο άρθρο 108.

Παράλληλα, η μερική χρήση υποδείγματος μπορεί να εφαρμόζεται στο σύνολο της δραστηριότητας των ασφαλιστικών και αντασφαλιστικών επιχειρήσεων, ή μόνο σε μία ή περισσότερες σημαντικές επιχειρηματικές μονάδες.

3. Σε οποιαδήποτε αίτηση για έγκριση, οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις υποβάλλουν, τουλάχιστον, τεκμηριωμένα στοιχεία ότι το εσωτερικό υπόδειγμα ανταποκρίνεται στις απαιτήσεις που προβλέπονται στα άρθρα 120 έως 125.

Εφόσον η αίτηση για την έγκριση αυτή συνδέεται με μερικό εσωτερικό υπόδειγμα, οι απαιτήσεις στα άρθρα 120 έως 125 προσαρμόζονται προκειμένου να ληφθεί υπόψη το περιορισμένο πεδίο εφαρμογής του υποδείγματος.

4. Οι εποπτικές αρχές αποφασίζουν επί της αιτήσεως εντός έξι μηνών από την παραλαβή της πλήρους αίτησης.

5. Οι εποπτικές αρχές εγκρίνουν την αίτηση μόνον εφόσον βεβαιωθούν ότι τα συστήματα της ασφαλιστικής ή αντασφαλιστικής επιχείρησης για τον εντοπισμό, τον υπολογισμό, την παρακολούθηση, τη διαχείριση και την αναφορά του κινδύνου για την παρακολούθηση και τη διαχείριση του κινδύνου είναι επαρκή, και ιδίως ότι το εσωτερικό υπόδειγμα συμβιβάζεται με τις απαιτήσεις που αναφέρονται στην παράγραφο 3.

6. Οποιαδήποτε απόφαση των εποπτικών αρχών για την απόρριψη της αίτησης για τη χρησιμοποίηση εσωτερικού υποδείγματος συνοδεύεται από σχετική αιτιολόγηση.

7. Αφού ληφθεί η έγκριση από τις εποπτικές αρχές για τη χρήση εσωτερικού υποδείγματος, είναι δυνατόν, με απόφαση στην οποία να αναφέρονται οι λόγοι, να απαιτηθεί από τις ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις να παράσχουν στις εποπτικές αρχές εκτίμηση των κεφαλαιακών απαιτήσεων φερεγγυότητας που καθορίζονται σύμφωνα με την τυποποιημένη μέθοδο, όπως προβλέπεται στην ενότητα 2.

Άρθρο 113

Ειδικές διατάξεις για την έγκριση μερικών εσωτερικών υποδειγμάτων

1. Στην περίπτωση μερικού εσωτερικού υποδείγματος, η έγκριση των εποπτικών αρχών δίνεται μόνον εάν το υπόδειγμα συμμορφώνεται προς τις απαιτήσεις που προβλέπονται στο άρθρο 112 και στις ακόλουθες συμπληρωματικές προϋποθέσεις:
 - α) η επιχείρηση έχει δικαιολογήσει επαρκώς το περιορισμένο πεδίο εφαρμογής του υποδείγματος·
 - β) οι προκύπτουσες κεφαλαιακές απαιτήσεις φερεγγυότητας αντικατοπτρίζουν καταλλήλότερα το προφίλ κινδύνου της επιχείρησης, και ιδίως ανταποκρίνονται στις αρχές που παρατίθενται στην ενότητα 1·
 - γ) ο σχεδιασμός του είναι συνεπής προς τις αρχές που προβλέπονται στο υπομύημα 1 προκειμένου να καθίσταται δυνατή η πλήρης ενσωμάτωση του μερικού εσωτερικού υποδείγματος στην τυποποιημένη μέθοδο της κεφαλαιακής επάρκειας φερεγγυότητας.

2. Κατά την αξιολόγηση αίτησης για τη χρήση μερικού εσωτερικού υποδείγματος το οποίο καλύπτει μόνο ορισμένες υποενοότητες μιας συγκεκριμένης ενότητας κινδύνου, ή ορισμένες από τις λειτουργικές μονάδες της ασφαλιστικής ή αντασφαλιστικής επιχείρησης σε σχέση με μια ειδική ενότητα κινδύνου, ή μέρη και των δύο, οι εποπτικές αρχές δύνανται να ζητούν από τις ενδιαφερόμενες ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις να υποβάλλουν ένα ρεαλιστικό μεταβατικό σχέδιο για την επέκταση του πεδίου εφαρμογής του υποδείγματος.

Το μεταβατικό αυτό σχέδιο καθορίζει τον τρόπο με τον οποίο οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις προγραμματίζουν να επεκτείνουν το πεδίο εφαρμογής του υποδείγματος σε άλλες υποενοότητες ή επιχειρηματικές μονάδες, προκειμένου να εξασφαλίσουν ότι το υπόδειγμα καλύπτει σημαντικό μέρος των ασφαλιστικών δραστηριοτήτων σε σχέση με τη συγκεκριμένη αυτή ενότητα κινδύνου.

Άρθρο 114

Εκτελεστικά μέτρα

Η Επιτροπή θεσπίζει εκτελεστικά μέτρα που καθορίζουν τα εξής:

- (1) τη διαδικασία που πρέπει να ακολουθηθεί για την έγκριση ενός εσωτερικού υποδείγματος·

- (2) τις προσαρμογές που πρέπει να γίνουν στα πρότυπα που ορίζονται στα άρθρα 120 έως 125 προκειμένου να ληφθεί υπόψη το περιορισμένο πεδίο εφαρμογής του μερικού εσωτερικού υποδείγματος.

Τα μέτρα αυτά, τα οποία έχουν ως αντικείμενο την τροποποίηση μη ουσιωδών στοιχείων της παρούσας οδηγίας, με τη συμπλήρωσή της, θεσπίζονται σύμφωνα με την κανονιστική διαδικασία με έλεγχο, στην οποία παραπέμπει το άρθρο 301 παράγραφος 3.

Άρθρο 115

Πολιτική αλλαγής των πλήρων και μερικών εσωτερικών υποδειγμάτων

Στο πλαίσιο της διαδικασίας αρχικής έγκρισης εσωτερικού υποδείγματος, οι εποπτικές αρχές εγκρίνουν την πολιτική για την αλλαγή του υποδείγματος της ασφαλιστικής ή αντασφαλιστικής επιχείρησης. Οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις δύνανται να τροποποιούν το εσωτερικό τους υπόδειγμα σύμφωνα με την πολιτική αυτή.

Η πολιτική περιλαμβάνει τις προδιαγραφές των σημαντικών και δευτερευουσών αλλαγών στο εσωτερικό υπόδειγμα.

Οι σημαντικές αλλαγές στο εσωτερικό υπόδειγμα, καθώς και οι αλλαγές στην πολιτική αυτή, υπόκεινται πάντοτε σε προηγούμενη εποπτική έγκριση των εποπτικών αρχών, όπως ορίζεται στο άρθρο 112.

Οι δευτερεύουσες αλλαγές στο εσωτερικό υπόδειγμα δεν υπόκεινται σε προηγούμενη έγκριση των εποπτικών αρχών, εφόσον σχεδιάζονται σύμφωνα με την πολιτική αυτή.

Άρθρο 116

Τομείς ευθύνης των διοικητικών, διαχειριστικών ή εποπτικών οργάνων

Τα διοικητικά ή διαχειριστικά όργανα των ασφαλιστικών και αντασφαλιστικών επιχειρήσεων εγκρίνουν την αίτηση προς τις εποπτικές αρχές όσον αφορά την αναγνώριση του εσωτερικού υποδείγματος, όπως αναφέρεται στο άρθρο 112, καθώς και την αίτηση για την έγκριση μεταγενέστερων σημαντικών αλλαγών στο εν λόγω υπόδειγμα.

Το διοικητικό, διαχειριστικό ή εποπτικό όργανο είναι υπεύθυνο για τη δημιουργία συστημάτων που εξασφαλίζουν τη σωστή λειτουργία του εσωτερικού υποδείγματος σε συνεχή βάση.

Άρθρο 117

Επιστροφή στην τυποποιημένη μέθοδο

Αφού λάβουν έγκριση σύμφωνα με το άρθρο 112, οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις δεν επιστρέφουν στον υπολογισμό του συνόλου ή μέρους των κεφαλαιακών απαιτήσεων φερεγγυότητας σύμφωνα με την τυποποιημένη μέθοδο, όπως αναφέρεται στην ενότητα 2, εκτός εάν συντρέχουν δεόντως αιτιολογημένες περιστάσεις και με την προϋπόθεση της έγκρισης των εποπτικών αρχών.

Άρθρο 118

Μη συμμόρφωση του εσωτερικού υποδείγματος

1. Εάν, αφού έχει ληφθεί έγκριση από τις εποπτικές αρχές να χρησιμοποιηθεί εσωτερικό υπόδειγμα, οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις παύσουν να συμμορφώνονται με τις απαιτήσεις που ορίζονται στα άρθρα 120 έως 125, πρέπει, αμελλητί, είτε να υποβάλλουν στις εποπτικές αρχές σχέδιο για την αποκατάσταση της συμμόρφωσης μέσα σε εύλογο χρονικό διάστημα είτε να αποδεικνύουν ότι το αποτέλεσμα της μη συμμόρφωσης είναι ασήμαντο.

2. Στην περίπτωση που οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις δεν εφαρμόσουν το σχέδιο που αναφέρεται στην παράγραφο 1, οι εποπτικές αρχές μπορούν να ζητούν από τις επιχειρήσεις αυτές να επιστρέψουν στον υπολογισμό των κεφαλαιακών απαιτήσεων φερεγγυότητας σύμφωνα με την τυποποιημένη μέθοδο, όπως προβλέπεται στην ενότητα 2.

Άρθρο 119

Σημαντικές αποκλίσεις από τις βασικές παραδοχές για την τυποποιημένη μέθοδο υπολογισμού

Όταν δεν ενδείκνυται ο υπολογισμός των κεφαλαιακών απαιτήσεων φερεγγυότητας σύμφωνα με την τυποποιημένη μέθοδο, όπως προβλέπεται στην ενότητα 2, επειδή το προφίλ κινδύνου της σχετικής ασφαλιστικής ή αντασφαλιστικής επιχείρησης αποκλίνει σημαντικά από τις παραδοχές στις οποίες βασίζεται η τυποποιημένη μέθοδος υπολογισμού, οι εποπτικές αρχές δύνανται, με απόφαση στην οποία αναφέρονται οι λόγοι, να ζητούν από την εν λόγω επιχείρηση να χρησιμοποιήσει ένα εσωτερικό υπόδειγμα για τον υπολογισμό της των κεφαλαιακών απαιτήσεων φερεγγυότητας ή των συναφών ενοτήτων κινδύνου.

Άρθρο 120

Δοκιμή χρήσης

Οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις αποδεικνύουν ότι το εσωτερικό υπόδειγμα χρησιμοποιείται ευρέως και παίζει σημαντικό ρόλο στα ακόλουθα στο σύστημα διακυβέρνησής τους, που αναφέρεται στα άρθρα 41 έως 50, ιδίως:

- α) στο σύστημα διαχείρισης του κινδύνου όπως προβλέπεται στο άρθρο 44 και στις διαδικασίες λήψης αποφάσεων·
- β) στη διαδικασία εκτίμησης και διάθεσης του οικονομικού κεφαλαίου και του κεφαλαίου φερεγγυότητας, συμπεριλαμβανομένης της εκτίμησης που αναφέρεται στο άρθρο 45.

Επιπλέον, οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις αποδεικνύουν ότι η συχνότητα υπολογισμού των κεφαλαιακών απαιτήσεων φερεγγυότητας με τη χρήση του εσωτερικού υποδείγματος συμβαδίζει με τη συχνότητα με την οποία χρησιμοποιούν το εσωτερικό τους υπόδειγμα για τους άλλους σκοπούς που αναφέρονται στην πρώτη παράγραφο.

Το διοικητικό, διαχειριστικό ή εποπτικό όργανο είναι υπεύθυνο για την εξασφάλιση της συνεχούς καταλληλότητας του σχεδιασμού και της λειτουργίας του εσωτερικού υποδείγματος και ότι το εσωτερικό υπόδειγμα εξακολουθεί να αντικατοπτρίζει κατάλληλα το προφίλ κινδύνου των σχετικών ασφαλιστικών και αντασφαλιστικών επιχειρήσεων.

Άρθρο 121

Στατιστικά πρότυπα ποιότητας

1. Το εσωτερικό υπόδειγμα, και ιδίως ο υπολογισμός της υποκείμενης πρόβλεψης κατανομής πιθανότητας, πληρούν τα κριτήρια που ορίζονται στις παραγράφους 2 έως 9.

2. Οι μέθοδοι που χρησιμοποιούνται για τον υπολογισμό της πρόβλεψης της κατανομής πιθανότητας βασίζονται σε κατάλληλες, εφαρμόσιμες και συναφείς αναλογιστικές και στατιστικές τεχνικές και είναι συμβατές με τις μεθόδους που χρησιμοποιούνται για τον υπολογισμό των τεχνικών προβλέψεων.

Οι μέθοδοι που χρησιμοποιούνται για την πρόβλεψη της κατανομής πιθανότητας βασίζονται σε τρέχουσες και αξιόπιστες πληροφορίες, καθώς και σε ρεαλιστικές παραδοχές.

Οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις είναι σε θέση να αιτιολογούν στις εποπτικές αρχές τις παραδοχές στις οποίες στηρίζεται το εσωτερικό τους υπόδειγμα.

3. Τα δεδομένα που χρησιμοποιούνται για το εσωτερικό υπόδειγμα είναι ακριβή, πλήρη και κατάλληλα.

Οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις επικαιροποιούν τα σύνολα δεδομένων που χρησιμοποιούν για τον υπολογισμό της προβλεπόμενης κατανομής πιθανότητας τουλάχιστον μία φορά κάθε χρόνο.

4. Δεν υποδεικνύεται καμία συγκεκριμένη μέθοδος υπολογισμού της προβλεπόμενης κατανομής πιθανότητας.

Ανεξάρτητα από την επιλεγείσα μέθοδο υπολογισμού, η ικανότητα του εσωτερικού υποδείγματος να ταξινομήσει τον κίνδυνο είναι επαρκής για να εξασφαλίσει την ευρεία χρήση του και το γεγονός ότι διαδραματίζει σημαντικό ρόλο στο σύστημα διαχείρισης του κινδύνου και στις διαδικασίες λήψης αποφάσεων, στη διάθεση των κεφαλαίων και στο σύστημα διακυβέρνησης των ασφαλιστικών και αντασφαλιστικών επιχειρήσεων, σύμφωνα με το άρθρο 120.

Το εσωτερικό υπόδειγμα καλύπτει όλους τους σημαντικούς κινδύνους στους οποίους εκτίθενται οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις. Τα εσωτερικά υποδείγματα καλύπτουν τουλάχιστον τους κινδύνους που αναφέρονται στο άρθρο 101 παράγραφος 4.

5. Όσον αφορά τα αποτελέσματα της διαφοροποίησης, οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις μπορούν να λαμβάνουν υπόψη στο εσωτερικό τους υπόδειγμα τις υφιστάμενες εξαρτήσεις εντός των κατηγοριών κινδύνου, καθώς και μεταξύ των κατηγοριών κινδύνου, υπό τον όρο ότι οι εποπτικές αρχές κρίνουν κατάλληλο το σύστημα που χρησιμοποιείται για τη μέτρηση των αποτελεσμάτων διαφοροποίησης.

6. Οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις λαμβάνουν πλήρως υπόψη το αποτέλεσμα των τεχνικών μείωσης του κινδύνου στο εσωτερικό τους υπόδειγμα, στο βαθμό που ο πιστωτικός κίνδυνος και άλλοι κίνδυνοι που απορρέουν από τη χρήση των τεχνικών μείωσης του κινδύνου αντικατοπτρίζονται κατάλληλα στο εσωτερικό υπόδειγμα.

7. Οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις εκτιμούν με ακρίβεια τους ιδιαίτερους κινδύνους που συνδέονται με τις χρηματοοικονομικές εγγυήσεις και οιαδήποτε άλλα συμβατικά δικαιώματα στο εσωτερικό τους υπόδειγμα, εφόσον απαιτείται. Εκτιμούν επίσης τους κινδύνους που συνδέονται με τα δικαιώματα επιλογής του αντισυμβαλλομένου όσο και με τα συμβατικά δικαιώματα για τις ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις. Προς τον σκοπό αυτό, λαμβάνουν υπόψη τον αντίκτυπο που μπορούν να έχουν στην άσκηση των δικαιωμάτων αυτών μελλοντικές αλλαγές στις οικονομικές και μη οικονομικές συνθήκες.

8. Στο εσωτερικό τους υπόδειγμα, οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις λαμβάνουν υπόψη τις μελλοντικές ενέργειες της διοίκησης που εύλογα αναμένονται σε ειδικές περιστάσεις.

Στην περίπτωση που αναφέρεται στο πρώτο εδάφιο, η σχετική επιχείρηση λαμβάνει υπόψη τον αναγκαίο χρόνο για την υλοποίηση των ενεργειών αυτών.

9. Στο εσωτερικό τους υπόδειγμα, οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις λαμβάνουν υπόψη όλες τις πληρωμές προς τους αντισυμβαλλομένους και τους δικαιούχους τις οποίες αναμένουν να πραγματοποιήσουν, ανεξάρτητα από το εάν οι πληρωμές αυτές είναι συμβατικά εγγυημένες.

Άρθρο 122

Πρότυπα διαμόρφωσης

1. Οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις δύνανται να χρησιμοποιούν διαφορετική χρονική περίοδο ή μέτρηση κινδύνου σε σχέση με αυτήν που προβλέπεται στο άρθρο 101 παράγραφος 3 για τους σκοπούς του εσωτερικού υποδείγματος, εφόσον τα αποτελέσματα του εσωτερικού υποδείγματος μπορούν να χρησιμοποιηθούν από τις επιχειρήσεις αυτές για τον υπολογισμό των κεφαλαιακών απαιτήσεων φερεγγυότητας με τρόπο που να παρέχεται στους αντισυμβαλλομένους και στους δικαιούχους ένα επίπεδο ισοδύναμης προστασίας με εκείνη που προβλέπεται στο άρθρο 101.

2. Όπου είναι δυνατό, οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις λαμβάνουν τις κεφαλαιακές απαιτήσεις φερεγγυότητας κατευθείαν από την εκτίμηση της κατανομής πιθανότητας που παράγεται από το εσωτερικό υπόδειγμα των επιχειρήσεων αυτών, με τη χρήση του μέτρου της αξίας σε κίνδυνο που αναφέρεται στο άρθρο 101 παράγραφος 3.

3. Εάν οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις δεν μπορούν να λάβουν την κεφαλαιακή απαίτηση φερεγγυότητας κατευθείαν από την εκτίμηση της κατανομής πιθανότητας που παράγεται από το εσωτερικό υπόδειγμα, οι εποπτικές αρχές μπορούν να επιτρέψουν τη χρησιμοποίηση προσεγγίσεων στη διαδικασία υπολογισμού των κεφαλαιακών απαιτήσεων φερεγγυότητας, εφόσον οι επιχειρήσεις αυτές μπορούν να αποδείξουν στις εποπτικές αρχές ότι παρέχεται στους αντισυμβαλλομένους επίπεδο προστασίας ισοδύναμο με εκείνο που αναφέρεται στο άρθρο 101.

4. Οι εποπτικές αρχές δύνανται να απαιτούν από τις ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις να εφαρμόζουν το εσωτερικό τους υπόδειγμα σε κατάλληλα χαρτοφυλάκια αναφοράς και να χρησιμοποιούν παραδοχές βασιζόμενες σε εξωτερικά παρά σε εσωτερικά δεδομένα, προκειμένου να ελεγχθεί η αποτελεσματικότητα του εσωτερικού υποδείγματος και να εξακριβωθεί εάν οι προδιαγραφές του είναι σύμφωνες με τις γενικά αποδεκτές πρακτικές της αγοράς.

Άρθρο 123

Καταλογισμός κερδών και ζημιών

Οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις εξετάζουν, τουλάχιστον σε ετήσια βάση, τις αιτίες και την προέλευση των κερδών και ζημιών για καθέναν από τους κυριότερους κλάδους δραστηριοτήτων.

Καταδεικνύουν με ποιο τρόπο η επιλεγείσα κατηγοριοποίηση των κινδύνων στο εσωτερικό υπόδειγμα εξηγεί την προέλευση και τα αίτια των κερδών και των ζημιών. Η κατηγοριοποίηση των κινδύνων και ο καταλογισμός των κερδών και ζημιών αντικατοπτρίζουν το προφίλ κινδύνου των ασφαλιστικών και αντασφαλιστικών επιχειρήσεων.

Άρθρο 124

Πρότυπα επικύρωσης

Οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις διαθέτουν τακτικό κύκλο επικύρωσης του υποδείγματος, ο οποίος περιλαμβάνει την παρακολούθηση των επιδόσεων του εσωτερικού υποδείγματος, την επανεξέταση της συνεχούς καταλληλότητας των προδιαγραφών του και τη σύγκριση των αποτελεσμάτων του με τα εμπειρικά αποτελέσματα.

Η διαδικασία επικύρωσης του υποδείγματος περιλαμβάνει μια αποτελεσματική στατιστική διαδικασία για την επικύρωση του εσωτερικού υποδείγματος, η οποία επιτρέπει στις ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις να αποδεικνύουν στις εποπτικές αρχές ότι οι κεφαλαιακές απαιτήσεις που υπολογίστηκαν με τον τρόπο αυτό είναι κατάλληλες.

Οι στατιστικές μέθοδοι που εφαρμόζονται χρησιμεύουν όχι μόνο για να εξακριβωθεί η καταλληλότητα της εκτίμησης της κατανομής πιθανότητας σε σύγκριση με τις πραγματοποιηθείσες ζημιές, αλλά επίσης και όλα τα σημαντικά νέα δεδομένα και οι πληροφορίες.

Η διαδικασία επικύρωσης του υποδείγματος περιλαμβάνει ανάλυση της σταθερότητας του εσωτερικού υποδείγματος, και ιδίως δοκιμή της ευαισθησίας των αποτελεσμάτων του εσωτερικού υποδείγματος σε μεταβολές ουσιαστικών βασικών παραδοχών. Περιλαμβάνει επίσης αξιολόγηση της ακρίβειας, πληρότητας και καταλληλότητας των στοιχείων που χρησιμοποιούνται από το εσωτερικό υπόδειγμα.

Άρθρο 125

Πρότυπα τεκμηρίωσης

Οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις τεκμηριώνουν το σχεδιασμό και τα λειτουργικά χαρακτηριστικά του εσωτερικού τους υποδείγματος.

Η τεκμηρίωση αποδεικνύει τη συμμόρφωση με τα άρθρα 120 έως 124.

Η τεκμηρίωση παρέχει λεπτομερή περιγραφή της θεωρίας, των παραδοχών, και της μαθηματικής και εμπειρικής βάσης στις οποίες στηρίζεται το εσωτερικό υπόδειγμα.

Η τεκμηρίωση αναφέρει κάθε περίπτωση στην οποία το εσωτερικό υπόδειγμα δεν λειτουργεί αποτελεσματικά.

Οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις τεκμηριώνουν όλες τις σημαντικές αλλαγές στο εσωτερικό τους υπόδειγμα, όπως προβλέπεται στο άρθρο 115.

Άρθρο 126

Εξωτερικά υποδείγματα και δεδομένα

Η χρήση ενός υποδείγματος ή δεδομένων που έχουν ληφθεί από τρίτο μέρος δεν δικαιολογεί την απαλλαγή από οποιαδήποτε από τις απαιτήσεις σχετικά με το εσωτερικό υπόδειγμα σύμφωνα με τα άρθρα 120 έως 125.

Άρθρο 127

Εκτελεστικά μέτρα

Η Επιτροπή, προκειμένου να εξασφαλίσει εναρμονισμένη προσέγγιση όσον αφορά τη χρησιμοποίηση εσωτερικών υποδειγμάτων σε ολόκληρη την Κοινότητα και για να ενισχύσει την καλύτερη εκτίμηση του προφίλ κινδύνου και διαχείρισης των δραστηριοτήτων των ασφαλιστικών και αντασφαλιστικών επιχειρήσεων, θεσπίζει εκτελεστικά μέτρα σε σχέση με τα άρθρα 120 έως 126.

Τα μέτρα αυτά, τα οποία έχουν ως αντικείμενο την τροποποίηση μη ουσιωδών στοιχείων της παρούσας οδηγίας, με τη συμπλήρωσή της, θεσπίζονται σύμφωνα με την κανονιστική διαδικασία με έλεγχο, στην οποία παραπέμπει το άρθρο 301 παράγραφος 3.

Τμήμα 5

Ελάχιστες κεφαλαιακές απαιτήσεις

Άρθρο 128

Γενικές διατάξεις

Τα κράτη μέλη απαιτούν από τις ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις να διαθέτουν επιλέξιμα βασικά ίδια κεφάλαια για την κάλυψη των ελάχιστων κεφαλαιακών απαιτήσεων.

Άρθρο 129

Υπολογισμός των ελάχιστων κεφαλαιακών απαιτήσεων

1. Οι ελάχιστες κεφαλαιακές απαιτήσεις υπολογίζονται βάσει των ακόλουθων αρχών:

- α) χρησιμοποιείται σαφής και απλή μέθοδος, έτσι ώστε να εξασφαλίζεται η δυνατότητα ελέγχου του υπολογισμού,
- β) αντιστοιχούν σε ένα ποσό επιλέξιμων βασικών ιδίων κεφαλαίων, κάτω από το οποίο οι αντισυμβαλλόμενοι και οι δικαιούχοι εκτίθενται σε μη αποδεκτό επίπεδο κινδύνου εάν οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις επιτρεπόταν να συνεχίσουν τις δραστηριότητές τους·

γ) η γραμμική συνάρτηση που αναφέρεται στην παράγραφο 2 και χρησιμοποιείται για τον υπολογισμό του επιπέδου των ελάχιστων κεφαλαιακών απαιτήσεων διαμορφώνεται στην αξία σε κίνδυνο των βασικών ιδίων κεφαλαίων μιας ασφαλιστικής ή αντασφαλιστικής επιχείρησης σε διάστημα εμπιστοσύνης 85 % για περίοδο ενός έτους,

δ) το απόλυτο κατώτατο όριο ορίζεται σε:

(i) 2 200 000 EUR για τις ασφαλιστικές επιχειρήσεις ασφάλισης ζημιών, συμπεριλαμβανομένων των ενσωματωμένων ασφαλιστικών επιχειρήσεων, με εξαίρεση την περίπτωση κατά την οποία καλύπτεται το σύνολο ή μέρος των κινδύνων μιας από τις κατηγορίες 10 έως 15 του μέρους Α του παραρτήματος 1, οπότε το ποσό αυτό πρέπει να είναι τουλάχιστον 3 200 000 EUR·

(ii) 3 200 000 EUR για τις ασφαλιστικές επιχειρήσεις ασφάλισης ζωής, συμπεριλαμβανομένων των ενσωματωμένων ασφαλιστικών επιχειρήσεων,

(iii) 3 200 000 EUR για τις αντασφαλιστικές επιχειρήσεις, εξαιρουμένων των ενσωματωμένων αντασφαλιστικών επιχειρήσεων, οπότε οι ελάχιστες κεφαλαιακές απαιτήσεις πρέπει να είναι τουλάχιστον 1 000 000 EUR,

(iv) το ύψος των ποσών που ορίζονται στα σημεία (i) και (ii) για τις ασφαλιστικές επιχειρήσεις οι οποίες αναφέρονται στο άρθρο 73 παράγραφος 5.

2. Με την επιφύλαξη της παραγράφου 3, οι ελάχιστες κεφαλαιακές απαιτήσεις υπολογίζονται ως γραμμική συνάρτηση ενός συνόλου ή υποσυνόλου των εξής μεταβλητών: τεχνικά αποθεματικά της επιχείρησης, εγγεγραμμένα ασφάλιστρα, κεφάλαιο σε κίνδυνο, αναβαλλόμενος φόρος και διοικητικές δαπάνες. Οι χρησιμοποιούμενες μεταβλητές μετρώνται μετά την αφαίρεση των αντασφαλιστικών εκχωρήσεων.

3. Με την επιφύλαξη της παραγράφου 1 στοιχείο δ), οι ελάχιστες κεφαλαιακές απαιτήσεις δεν είναι κατώτερες του 25 % ούτε υπερβαίνουν το 45 % των κεφαλαιακών απαιτήσεων φερεγγυότητας της επιχείρησης, όπως υπολογίζονται σύμφωνα με το κεφάλαιο VI τμήμα 4 ενότητα 2 ή 3, περιλαμβάνουν δε οποιαδήποτε πρόσθετη κεφαλαιακή απαίτηση επιβαλλόμενη δυνάμει του άρθρου 37.

Τα κράτη μέλη επιτρέπουν στις εποπτικές αρχές τους, για περίοδο που δεν υπερβαίνει την 31η Οκτωβρίου 2014, να απαιτούν από μια ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση να εφαρμόζει τα ποσοστά που αναφέρονται στο προηγούμενο εδάφιο αποκλειστικά στις κεφαλαιακές απαιτήσεις φερεγγυότητας της επιχείρησης που υπολογίζονται σύμφωνα με το κεφάλαιο VI τμήμα 4 ενότητα 2.

4. Οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις υπολογίζουν τις ελάχιστες κεφαλαιακές απαιτήσεις σε τριμηνιαία τουλάχιστον βάση και αναφέρουν τα αποτελέσματα του υπολογισμού αυτού στις εποπτικές αρχές.

Εάν οποιοδήποτε από τα όρια που αναφέρονται στην παράγραφο 3 καθορίζει τις ελάχιστες κεφαλαιακές απαιτήσεις μιας επιχείρησης, αυτή παρέχει στην εποπτική αρχή πληροφοριακά στοιχεία που επιτρέπουν την πλήρη κατανόηση των σχετικών λόγων.

5. Η Επιτροπή υποβάλλει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στην ευρωπαϊκή επιτροπή ασφαλίσεων και επαγγελματικών συντάξεων, όπως συστάθηκε με την απόφαση 2004/9/EK της Επιτροπής⁽¹⁾, το αργότερο στις 31 Οκτωβρίου 2017, έκθεση για τους κανόνες των κρατών μελών και τις πρακτικές των εποπτικών αρχών που θεσπίστηκαν σύμφωνα με τις παραγράφους 1 έως 4.

Η έκθεση αυτή πραγματεύεται ιδίως τη χρήση και το επίπεδο του ανώτατου και του κατώτατου ορίου που καθορίζονται στην παράγραφο 3, καθώς και οποιαδήποτε προβλήματα ενδεχομένως αντιμετωπίζουν οι εποπτικές αρχές και οι επιχειρήσεις κατά την εφαρμογή του παρόντος άρθρου.

Άρθρο 130

Εκτελεστικά μέτρα

Η Επιτροπή θεσπίζει εκτελεστικά μέτρα σχετικά με τον υπολογισμό των ελάχιστων κεφαλαιακών απαιτήσεων με βάση τα άρθρα 128 και 129.

Τα εν λόγω μέτρα, τα οποία έχουν ως αντικείμενο την τροποποίηση μη ουσιωδών στοιχείων της παρούσας οδηγίας, με τη συμπλήρωσή της, θεσπίζονται σύμφωνα με την κανονιστική διαδικασία με έλεγχο, στην οποία παραπέμπει το άρθρο 301 παράγραφος 3.

Άρθρο 131

Μεταβατικές ρυθμίσεις για τη συμμόρφωση με τις ελάχιστες κεφαλαιακές απαιτήσεις

Κατά παρέκκλιση από τα άρθρα 139 και 144, εφόσον οι ασφαλιστικές ή αντασφαλιστικές επιχειρήσεις συμμορφώνονται με το απαιτούμενο περιθώριο φερεγγυότητας που αναφέρεται στο άρθρο 28 της οδηγίας 2002/83/EK, το άρθρο 16 της οδηγίας 73/239/EK ή τα άρθρα 37, 38 ή 39 της οδηγίας 2005/68/EK αντίστοιχα έως τις 31 Οκτωβρίου 2012, αλλά δεν διαθέτουν επαρκή επιλέξιμα βασικά ίδια κεφάλαια για να καλύψουν τις ελάχιστες κεφαλαιακές απαιτήσεις, οι σχετικές αυτές επιχειρήσεις συμμορφώνονται με το άρθρο 128 έως τις 31 Οκτωβρίου 2013.

Εάν η σχετική επιχείρηση παραλείψει να συμμορφωθεί με το άρθρο 128 εντός της περιόδου που ορίζεται στο πρώτο εδάφιο, ανακαλείται η άδεια της επιχείρησης, τηρουμένων των εφαρμοστέων διαδικασιών που προβλέπονται στην εθνική νομοθεσία.

Τμήμα 6

Επενδύσεις

Άρθρο 132

Η αρχή του συνετού επενδυτή

1. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις επενδύουν όλα τα περιουσιακά τους στοιχεία σύμφωνα με την αρχή του συνετού επενδυτή, όπως προβλέπεται στις παραγράφους 2, 3 και 4.

⁽¹⁾ EE L 3 της 7.1.2004, σ. 34.

2. Σε σχέση με το σύνολο του χαρτοφυλακίου των περιουσιακών στοιχείων, οι ασφαλιστικές και αντισταθμιστικές επιχειρήσεις επενδύουν μόνο σε στοιχεία και μέσα οι κίνδυνοι των οποίων είναι δυνατόν να τυγχάνουν δεόντως κατάλληλης αναγνώρισης, μέτρησης, παρακολούθησης, διαχείρισης, ελέγχου και αναφοράς, και να λαμβάνονται κατάλληλα υπόψη στην αξιολόγηση των συνολικών αναγκών φερεγγυότητάς τους σύμφωνα με το άρθρο 45, παράγραφος 1 στοιχείο α) δεύτερο εδάφιο.

Όλα τα περιουσιακά στοιχεία, ιδίως εκείνα που καλύπτουν τις ελάχιστες κεφαλαιακές απαιτήσεις και τις κεφαλαιακές απαιτήσεις φερεγγυότητας, επενδύονται με τρόπο που να εγγυάται την ασφάλεια, την ποιότητα, τη ρευστότητα και την κερδοφορία του συνολικού χαρτοφυλακίου. Επιπλέον, η εντόπιση των περιουσιακών αυτών στοιχείων πρέπει να διασφαλίζει τη διαθεσιμότητά τους.

Τα περιουσιακά στοιχεία που προορίζονται για την κάλυψη των τεχνικών αποθεματικών επενδύονται επίσης με τρόπο κατάλληλο προς τη φύση και τη διάρκεια των ασφαλιστικών και αντισταθμιστικών υποχρεώσεων. Τα στοιχεία αυτά επενδύονται προς γενικό όφελος όλων των αντισυμβαλλομένων και δικαιούχων, λαμβανομένων υπόψη των γνωστοποιημένων στόχων πολιτικής.

Σε περίπτωση σύγκρουσης συμφερόντων, οι ασφαλιστικές επιχειρήσεις, ή η οντότητα η οποία διαχειρίζεται το χαρτοφυλάκιο των περιουσιακών τους στοιχείων, εξασφαλίζουν ότι οι επενδύσεις πραγματοποιούνται προς το καλύτερο συμφέρον των αντισυμβαλλομένων και των δικαιούχων.

3. Με την επιφύλαξη της παραγράφου 2, σε σχέση με τα περιουσιακά στοιχεία που κατέχονται στα πλαίσια ασφαλιστικών συμβάσεων ζωής, όπου ο κίνδυνος αναλαμβάνεται από τους αντισυμβαλλομένους, εφαρμόζονται το δεύτερο, τρίτο και τέταρτο εδάφιο της παρούσας παραγράφου.

Όταν οι παροχές που προβλέπονται από μια σύμβαση συνδέονται άμεσα με την αξία μεριδίων σε κάποιο ΟΣΕΚΑ, όπως ορίζεται στην οδηγία 85/611/ΕΟΚ, ή με την αξία των στοιχείων του ενεργητικού που περιλαμβάνονται σε κάποιο εσωτερικό αμοιβαίο κεφάλαιο που τηρείται από τις ασφαλιστικές επιχειρήσεις, συνήθως διηρημένο σε μερίδια, οι τεχνικές προβλέψεις σε σχέση με τις παροχές αυτές πρέπει να αντιπροσωπεύονται όσο το δυνατόν περισσότερο από τα μερίδια αυτά ή, στην περίπτωση που τα μερίδια δεν είναι καθορισμένα, από τα εν λόγω στοιχεία του ενεργητικού.

Όταν οι παροχές που προβλέπονται από κάποια σύμβαση συνδέονται άμεσα με δείκτη μετοχών ή κάποια άλλη αξία αναφοράς εκτός από εκείνες που αναφέρονται στο δεύτερο εδάφιο, οι τεχνικές προβλέψεις σε σχέση με τις παροχές αυτές πρέπει να αντικατοπτρίζονται όσο το δυνατόν περισσότερο είτε από τα μερίδια που προορίζονται να αντιπροσωπεύουν την αξία αναφοράς ή, στην περίπτωση που δεν έχουν καθοριστεί μερίδια, από στοιχεία ενεργητικού κατάλληλης εξασφάλισης και εμπορευσιμότητας που αντιστοιχούν όσο το δυνατόν περισσότερο με εκείνα στα οποία βασίζεται η συγκεκριμένη αξία αναφοράς.

Όταν οι παροχές που αναφέρονται στο δεύτερο και τρίτο εδάφιο περιλαμβάνουν εγγύηση επενδυτικής απόδοσης ή κάποια άλλη εγγυημένη παροχή, τα στοιχεία του ενεργητικού που τηρούνται για την κάλυψη των αντιστοιχούν πρόσθετων τεχνικών προβλέψεων υπόκεινται στην παράγραφο 4.

4. Με την επιφύλαξη της παραγράφου 2, σε σχέση με άλλα περιουσιακά στοιχεία, εκτός από εκείνα που καλύπτονται από την παράγραφο 3, εφαρμόζονται το δεύτερο, τρίτο, τέταρτο και πέμπτο εδάφιο της παρούσας παραγράφου.

Η χρήση παράγωγων μέσων είναι δυνατή εφόσον τα μέσα αυτά συμβάλλουν στη μείωση κινδύνων ή διευκολύνουν την αποδοτική διαχείριση του χαρτοφυλακίου.

Οι επενδύσεις και τα στοιχεία τα οποία δεν είναι αποδεκτά προς διαπραγμάτευση σε οργανωμένη χρηματοοικονομική αγορά διατηρούνται σε συνετά επίπεδα.

Τα περιουσιακά στοιχεία διαφοροποιούνται κατάλληλα με τρόπο ώστε να αποφεύγεται υπερβολική εξάρτηση από κάποιο συγκεκριμένο στοιχείο, εκδότη ή ομάδα επιχειρήσεων, ή γεωγραφική περιοχή και η υπερβολική συσσώρευση κινδύνων στο σύνολο του χαρτοφυλακίου.

Οι επενδύσεις σε περιουσιακά στοιχεία που εκδίδονται από τον ίδιο εκδότη, ή από εκδότες που ανήκουν στον ίδιο όμιλο, δεν εκθέτουν τις ασφαλιστικές επιχειρήσεις σε υπερβολική συγκέντρωση κινδύνου.

Άρθρο 133

Ελευθερία επένδυσης

1. Τα κράτη μέλη δεν απαιτούν από τις ασφαλιστικές και αντισταθμιστικές επιχειρήσεις να επενδύουν σε συγκεκριμένες κατηγορίες περιουσιακών στοιχείων.

2. Τα κράτη μέλη δεν εξαρτούν τις επενδυτικές αποφάσεις των ασφαλιστικών ή αντισταθμιστικών επιχειρήσεων ή των διαχειριστών επενδύσεων από οιοσδήποτε απαιτήσεις σχετικά με οποιουδήποτε είδους προηγούμενη έγκριση ή με συστημική κοινοποίηση.

3. Το παρόν άρθρο ισχύει με την επιφύλαξη των απαιτήσεων που καθορίζουν τα κράτη μέλη σχετικά με περιορισμούς όσον αφορά τα στοιχεία ενεργητικού ή τις τιμές αναφοράς με τα οποία συνδέονται ενδεχομένως ασφαλιστικά οφέλη. Τέτοιοι κανόνες πρέπει να εφαρμόζονται μόνο σε περιπτώσεις στις οποίες φέρουν τον επενδυτικό κίνδυνο αντισυμβαλλόμενοι που είναι φυσικά πρόσωπα, και δεν μπορούν να είναι περιοριστικότεροι από εκείνους που καθορίζονται στην οδηγία 85/611/ΕΟΚ.

Άρθρο 134

Εντοπισμός και απαγόρευση ενεχυρίασης περιουσιακών στοιχείων

1. Σε σχέση με ασφαλιστικούς κινδύνους που εντοπίζονται στην Κοινότητα, τα κράτη μέλη δεν απαιτούν, τα στοιχεία ενεργητικού που κατέχονται για την κάλυψη των τεχνικών προβλέψεων αναφορικά με τους κινδύνους αυτούς να εντοπίζονται εντός της Κοινότητας ή σε κάποιο συγκεκριμένο κράτος μέλος.

Επιπροσθέτως, προς τα ανακτήσιμα ποσά από αντισταθμιστικές συμβάσεις έναντι επιχειρήσεων που έχουν λάβει άδεια σύμφωνα με την παρούσα οδηγία ή που έχουν την έδρα τους σε τρίτη χώρα το καθεστώς φερεγγυότητας της οποίας θεωρείται ισοδύναμο, σύμφωνα με το άρθρο 172, τα κράτη μέλη δεν απαιτούν τον εντοπισμό εντός της Κοινότητας των στοιχείων του ενεργητικού που αντιπροσωπεύουν τα ανακτήσιμα αυτά ποσά.

2. Για τη σύσταση των τεχνικών προβλέψεων, τα κράτη μέλη δεν επιλέγουν ούτε θεσπίζουν σύστημα ακαθαρίστων προβλέψεων το οποίο να απαιτεί την ενεχυρίαση στοιχείων του ενεργητικού για την κάλυψη των προβλέψεων για μη εισπραχθέντα ασφαλιστρα και εκκρεμείς αποζημιώσεις, εάν ο αντασφαλιστής είναι ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση που έχει λάβει άδεια σύμφωνα με την παρούσα οδηγία.

Άρθρο 135

Εκτελεστικά μέτρα

1. Προκειμένου να εξασφαλισθεί η ομοιόμορφη εφαρμογή της παρούσας οδηγίας, η Επιτροπή δύναται να θεσπίζει εκτελεστικά μέτρα που να προβλέπουν ποσοτικές απαιτήσεις όσον αφορά τα ακόλουθα:

- α) την αναγνώριση, τη μέτρηση, την παρακολούθηση, τη διαχείριση και την αναφορά κινδύνων που απορρέουν από επενδύσεις σε σχέση με το πρώτο εδάφιο του άρθρου 132 παράγραφος 2·
- β) την αναγνώριση, τη μέτρηση, την παρακολούθηση, τη διαχείριση και την αναφορά ειδικών κινδύνων που απορρέουν από επενδύσεις σε παράγωγα μέσα και στοιχεία που αναφέρονται στο δεύτερο εδάφιο του άρθρου 132 παράγραφος 4.

2. Προκειμένου να διασφαλίζεται η συνέπεια μεταξύ των τομέων και να αρθεί η ασυμμετρία μεταξύ των συμφερόντων των επιχειρήσεων που πωλούν δάνεια σε «συσκευασία» εμπορεύσιμων τίτλων και άλλων χρηματοοικονομικών μέσων (μεταβιβάζουσες οντότητες) και των επιχειρήσεων ασφάλισης ή αντασφάλισης που επενδύουν στους τίτλους ή τα μέσα αυτά, η Επιτροπή λαμβάνει εκτελεστικά μέτρα που καθορίζουν τα εξής:

- α) τις απαιτήσεις που χρειάζεται να ικανοποιεί η μεταβιβάζουσα οντότητα προκειμένου να επιτρέπεται στις επιχειρήσεις ασφάλισης ή αντασφάλισης να επενδύουν σε τίτλους του συγκεκριμένου τύπου οι οποίοι έχουν εκδοθεί μετά την 1η Ιανουαρίου 2011, συμπεριλαμβανομένων των απαιτήσεων με τις οποίες διασφαλίζεται ότι η μεταβιβάζουσα οντότητα έχει καθαρό οικονομικό κέρδος όχι μικρότερο από 5 %·
- β) τις ποσοτικές απαιτήσεις που πρέπει να πληρούν οι επιχειρήσεις ασφάλισης ή αντασφάλισης που επενδύουν στα εν λόγω τίτλους ή χρηματοοικονομικά μέσα.

3. Τα μέτρα αυτά, τα οποία έχουν ως αντικείμενο την τροποποίηση μη ουσιωδών στοιχείων της παρούσας οδηγίας με τη συμπλήρωσή της, θεσπίζονται σύμφωνα με την κανονιστική διαδικασία με έλεγχο στην οποία παραπέμπει το άρθρο 301, παράγραφος 3.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VII

Ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις σε οικονομική δυσχερεία ή σε παρανομη κατάσταση

Άρθρο 136

Επισήμανση και γνωστοποίηση από τις ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις της επιδείνωσης της χρηματοοικονομικής κατάστασης

Οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις διαθέτουν διαδικασίες προκειμένου να επισημαίνουν την όποια επιδείνωση της χρηματοοικονομικής κατάστασης και να ενημερώνουν αμέσως τις εποπτικές αρχές σε περίπτωση που συμβαίνει τέτοια επιδείνωση.

Άρθρο 137

Μη συμμόρφωση με τις τεχνικές προβλέψεις

Αν μια ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση δεν συμμορφώνεται με τις διατάξεις του κεφαλαίου VI τμήμα 2, οι εποπτικές αρχές του κράτους μέλους καταγωγής της επιχείρησης μπορούν να απαγορεύσουν την ελεύθερη διάθεση των στοιχείων του ενεργητικού, αφού γνωστοποιήσουν προηγουμένως την πρόθεσή τους στις εποπτικές αρχές των κρατών μελών υποδοχής. Οι εποπτικές αρχές του κράτους μέλους καταγωγής προσδιορίζουν τα στοιχεία του ενεργητικού που πρέπει να καλύπτονται από τα εν λόγω μέτρα.

Άρθρο 138

Μη συμμόρφωση προς τις κεφαλαιακές απαιτήσεις φερεγγυότητας

1. Οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις ενημερώνουν αμέσως την εποπτική αρχή μόλις διαπιστώσουν ότι δεν πληρούνται πλέον οι κεφαλαιακές απαιτήσεις φερεγγυότητας ή υπάρχει κίνδυνος μη συμμόρφωσης εντός των επομένων τριών μηνών.

2. Εντός δύο μηνών από τη στιγμή που διαπιστώνει τη μη συμμόρφωση προς τις κεφαλαιακές απαιτήσεις φερεγγυότητας, η συγκεκριμένη ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση υποβάλλει, προς έγκριση από την εποπτική αρχή, ρεαλιστικό σχέδιο ανάκαμψης.

3. Η εποπτική αρχή απαιτεί από τη συγκεκριμένη ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση να λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα προκειμένου να επιτύχει, εντός έξι μηνών από τη στιγμή που διαπιστώνει τη μη συμμόρφωση προς τις κεφαλαιακές απαιτήσεις φερεγγυότητας, την αποκατάσταση του επιπέδου επιλέξιμων ιδίων κεφαλαίων για την κάλυψη των κεφαλαιακών απαιτήσεων φερεγγυότητας ή τη μείωση του προφίλ κινδύνου της, ώστε να εξασφαλισθεί συμμόρφωση προς τις κεφαλαιακές απαιτήσεις φερεγγυότητας.

Η εποπτική αρχή δύναται, ενδεχομένως, να παρατείνει την περίοδο αυτή κατά τρεις μήνες.

4. Σε περίπτωση έκτακτης πτώσης των χρηματοοικονομικών αγορών, η εποπτική αρχή μπορεί να παρατείνει την περίοδο που καθορίζεται στο δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 3 με κατάλληλο χρονικό διάστημα λαμβανομένων υπόψη όλων των σχετικών παραγόντων.

Η ενδιαφερόμενη ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση πρέπει να υποβάλλει κάθε τρεις μήνες έκθεση προόδου στην εποπτική αρχή της, στην οποία να προσδιορίζει τα μέτρα που λαμβάνει και την πρόοδο που έχει σημειώσει στην αποκατάσταση του επιπέδου των επιλέξιμων ιδίων κεφαλαίων για την κάλυψη των κεφαλαιακών απαιτήσεων φερεγγυότητας ή τη μείωση του προφίλ κινδύνου για τη διασφάλιση της συμμόρφωσης προς τις κεφαλαιακές απαιτήσεις φερεγγυότητας.

Η παράταση που αναφέρεται στο πρώτο εδάφιο πρέπει να αίρεται σε περίπτωση που η έκθεση προόδου δεικνύει ότι δεν έχει σημειωθεί αξιόλογη πρόοδος στην αποκατάσταση του επιπέδου των επιλέξιμων ιδίων κεφαλαίων για την κάλυψη των κεφαλαιακών απαιτήσεων φερεγγυότητας ή στη μείωση του προφίλ κινδύνου της επιχείρησης για τη διασφάλιση της συμμόρφωσης προς τις κεφαλαιακές απαιτήσεις φερεγγυότητας μεταξύ της ημερομηνίας που διαπιστώθηκε η μη συμμόρφωση προς τις κεφαλαιακές απαιτήσεις φερεγγυότητας και της ημερομηνίας της υποβολής της έκθεσης προόδου.

5. Σε έκτακτες περιπτώσεις, εάν η εποπτική αρχή είναι της γνώμης ότι θα επιδεινωθεί περαιτέρω η χρηματοοικονομική κατάσταση της συγκεκριμένης επιχείρησης, η αρχή αυτή μπορεί επίσης να περιορίζει ή να απαγορεύει την ελεύθερη διάθεση των στοιχείων του ενεργητικού της επιχείρησης αυτής. Η εν λόγω εποπτική αρχή ενημερώνει τότε τις εποπτικές αρχές των κρατών μελών υποδοχής για κάθε ληφθέν μέτρο. Οι αρχές αυτές λαμβάνουν, μετά από αίτημα της εποπτικής αρχής του κράτους μέλους καταγωγής, τα ίδια μέτρα με αυτή. Η εποπτική αρχή του κράτους μέλους καταγωγής προσδιορίζει τα στοιχεία του ενεργητικού που πρέπει να καλύπτονται από τα εν λόγω μέτρα.

Άρθρο 139

Μη συμμόρφωση προς τις ελάχιστες κεφαλαιακές απαιτήσεις

1. Οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις ενημερώνουν αμέσως την εποπτική αρχή, μόλις διαπιστώσουν ότι δεν πληρούνται πλέον οι ελάχιστες κεφαλαιακές απαιτήσεις ή υπάρχει κίνδυνος μη συμμόρφωσης εντός των επομένων τριών μηνών.

2. Εντός ενός μηνός από τη στιγμή που διαπιστώνει τη μη συμμόρφωση προς τις ελάχιστες κεφαλαιακές απαιτήσεις, η συγκεκριμένη ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση υποβάλλει, προς έγκριση από την εποπτική αρχή, βραχυπρόθεσμο ρεαλιστικό πρόγραμμα χρηματοδότησης, προκειμένου να αποκαταστήσει, εντός τριών μηνών από τη στιγμή της διαπίστωσης, τα επιλέξιμα ίδια κεφάλαια τουλάχιστον στο επίπεδο των ελάχιστων κεφαλαιακών απαιτήσεων ή να μειώσει το προφίλ κινδύνου της, ώστε να εξασφαλισθεί συμμόρφωση προς τις ελάχιστες κεφαλαιακές απαιτήσεις.

3. Η εποπτική αρχή του κράτους μέλους καταγωγής μπορεί επίσης να περιορίζει ή να απαγορεύει την ελεύθερη διάθεση των στοιχείων του ενεργητικού της ασφαλιστικής ή αντασφαλιστικής επιχείρησης. Ενημερώνει σχετικά τις εποπτικές αρχές των κρατών μελών υποδοχής. Μετά από αίτημα της εποπτικής αρχής του κράτους μέλους καταγωγής οι αρχές αυτές λαμβάνουν τα ίδια μέτρα. Η εποπτική αρχή του κράτους μέλους καταγωγής, προσδιορίζει τα στοιχεία του ενεργητικού που πρέπει να καλύπτονται από τα εν λόγω μέτρα.

Άρθρο 140

Απαγόρευση της ελεύθερης διάθεσης των στοιχείων του ενεργητικού που ευρίσκονται στο έδαφος κράτους μέλους

Τα κράτη μέλη θεσπίζουν τις αναγκαίες διατάξεις προκειμένου να μπορούν να απαγορεύουν, σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο, την ελεύθερη διάθεση των στοιχείων του ενεργητικού που βρίσκονται στο έδαφός τους, κατόπιν αιτήσεως, στις περιπτώσεις των άρθρων 137 έως 139 και του άρθρου 144 παράγραφος 2, του κράτους μέλους καταγωγής της επιχείρησης, το οποίο προσδιορίζει τα στοιχεία του ενεργητικού που πρέπει να καλύπτονται από τα εν λόγω μέτρα.

Άρθρο 141

Εποπτικές εξουσίες σε περίπτωση επιδείνωσης των χρηματοοικονομικών συνθηκών

Παρά τα άρθρα 138 και 139, εάν η κατάσταση φερεγγυότητας της επιχείρησης εξακολουθεί να επιδεινώνεται, οι εποπτικές αρχές διαθέτουν την εξουσία να λαμβάνουν κάθε αναγκαίο μέτρο για τη διασφάλιση των συμφερόντων των αντισυμβαλλομένων, στην περίπτωση ασφαλιστηρίων συμβολαίων, ή των ασφαλιστικών υποχρεώσεων που απορρέουν από συμβάσεις αντασφάλισης.

Τα εν λόγω μέτρα πρέπει να είναι αναλογικά, ώστε να αντικατοπτρίζουν το επίπεδο και τη διάρκεια της επιδείνωσης της κατάστασης φερεγγυότητας της συγκεκριμένης ασφαλιστικής ή αντασφαλιστικής επιχείρησης.

Άρθρο 142

Σχέδιο ανάκαμψης και πρόγραμμα χρηματοδότησης

1. Το σχέδιο ανάκαμψης, που αναφέρεται στο άρθρο 138 παράγραφος 2, και το πρόγραμμα χρηματοδότησης, που αναφέρεται στο άρθρο 139 παράγραφος 2, περιλαμβάνουν τουλάχιστον στοιχεία ή τεκμήρια που αφορούν τα εξής:

- α) τις προβλέψεις σχετικά με τα έξοδα διαχείρισης, ιδίως τα τρέχοντα γενικά έξοδα και τις προμήθειες·
- β) τις προβλέψεις εσόδων και εξόδων, τόσο για τις δραστηριότητες πρωτασφάλισης και τις αποδοχές αντασφάλισης όσο και για τις εκχωρήσεις αντασφάλισης·
- γ) τον προβλεπόμενο ισολογισμό·
- δ) τις προβλέψεις σχετικά με τα χρηματοπιστωτικά μέσα που προορίζονται να καλύψουν τα τεχνικά αποθεματικά, καθώς και τις κεφαλαιακές απαιτήσεις φερεγγυότητας και τις ελάχιστες κεφαλαιακές απαιτήσεις.
- ε) τη συνολική πολιτική στον τομέα της αντασφάλισης.

2. Εάν οι εποπτικές αρχές έχουν απαιτήσει την κατάρτιση σχεδίου ανάκαμψης, που αναφέρεται στο άρθρο 138 παράγραφος 2, ή προγράμματος χρηματοδότησης, που αναφέρεται στο άρθρο 139 παράγραφος 2, σύμφωνα με την παράγραφο 1, του παρόντος άρθρου, αποφεύγουν την έκδοση πιστοποιητικού σύμφωνα με το άρθρο 39, ενόσω θεωρούν ότι τα δικαιώματα των αντισυμβαλλομένων ή οι συμβατικές υποχρεώσεις της επιχείρησης απειλούνται με αθέτηση.

Άρθρο 143

Εκτελεστικά μέτρα

Η Επιτροπή θεσπίζει εκτελεστικά μέτρα με τα οποία καθορίζονται οι παράγοντες που πρέπει να λαμβάνονται υπόψη σύμφωνα με το άρθρο 138 παράγραφος 4, συμπεριλαμβανομένης της μέγιστης κατάλληλης χρονικής περιόδου, σε μήνες, και τα οποία πρέπει να μη διαφέρουν για όλες τις ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις σύμφωνα με το πρώτο εδάφιο του άρθρου 138 παράγραφος 4 πρώτο εδάφιο.

Αν τούτο είναι αναγκαίο για την ενίσχυση της σύγκλισης, η Επιτροπή δύναται να θεσπίζει εκτελεστικά μέτρα, τα οποία περιλαμβάνουν περαιτέρω λεπτομέρειες σχετικά με το σχέδιο ανάκαμψης, που αναφέρεται στο άρθρο 138 παράγραφος 2, και το πρόγραμμα χρηματοδότησης, που αναφέρεται στο άρθρο 139 παράγραφος 2 και στο άρθρο 141, μεριμνώντας για την αποφυγή φαινομένων προκυκλικότητας.

Τα μέτρα αυτά, τα οποία έχουν ως αντικείμενο την τροποποίηση μη ουσιωδών στοιχείων της παρούσας οδηγίας, με τη συμπλήρωσή της, θεσπίζονται σύμφωνα με την κανονιστική διαδικασία με έλεγχο, στην οποία παραπέμπει το άρθρο 301 παράγραφος 3.

Άρθρο 144

Ανάκληση της άδειας

1. Η εποπτική αρχή του κράτους μέλους καταγωγής μπορεί να ανακαλεί την άδεια που χορηγήθηκε σε ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση στις ακόλουθες περιπτώσεις:

- α) η συγκεκριμένη επιχείρηση δεν κάνει χρήση της άδειας εντός δωδεκαμήνου, παραιτείται ρητά από αυτήν ή παύει να ασκεί τις δραστηριότητές της για περίοδο μεγαλύτερη του εξαμήνου, εκτός εάν το σχετικό κράτος μέλος προβλέπει ότι, στις περιπτώσεις αυτές, λήγει η ισχύς της άδειας·
- β) η συγκεκριμένη επιχείρηση δεν πληροί πλέον τους όρους χορήγησης άδειας·
- γ) η συγκεκριμένη επιχείρηση αθετεί σοβαρά τις υποχρεώσεις που υπέχει δυνάμει των κανονιστικών ρυθμίσεων που εφαρμόζονται στην περίπτωση της.

Η εποπτική αρχή του κράτους μέλους καταγωγής αναιρεί την άδεια που έχει χορηγήσει σε ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση αν η επιχείρηση δεν πληροί τις ελάχιστες κεφαλαιακές απαιτήσεις, η δε εποπτική αρχή κρίνει ότι το υποβληθέν πρόγραμμα χρηματοδότησης είναι καταφανώς ανεπαρκές ή η εν λόγω επιχείρηση δεν συμμορφώνεται με το εγκεκριμένο πρόγραμμα εντός τριών μηνών από τη στιγμή της διαπίστωσης της μη συμμόρφωσης προς τις ελάχιστες κεφαλαιακές απαιτήσεις·

2. Σε περίπτωση ανάκλησης ή λήξης της ισχύος της άδειας, η εποπτική αρχή του κράτους μέλους καταγωγής ενημερώνει σχετικά τις εποπτικές αρχές των άλλων κρατών μελών, οι οποίες λαμβάνουν τα κατάλληλα μέτρα προκειμένου να εμποδίσουν την εν λόγω ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση να αναλάβει νέες εργασίες στο έδαφός τους.

Η εποπτική αρχή του κράτους μέλους καταγωγής λαμβάνει, σε συνεργασία με αυτές τις αρχές, κάθε κατάλληλο μέτρο για τη διασφάλιση των συμφερόντων των ασφαλισμένων και περιορίζει ιδίως την ελεύθερη διάθεση των στοιχείων ενεργητικού της ασφαλιστικής επιχείρησης, κατ' εφαρμογή του άρθρου 140.

3. Κάθε απόφαση ανάκλησης της άδειας πρέπει να είναι λεπτομερώς αιτιολογημένη και να γνωστοποιείται στην ενδιαφερόμενη ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VIII

Δικαιωμα εγκατάστασης και ελευθερία παροχής υπηρεσιών

Τμήμα 1

Εγκατάσταση ασφαλιστικών επιχειρήσεων

Άρθρο 145

Όροι ίδρυσης υποκαταστήματος

1. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε κάθε ασφαλιστική επιχείρηση που επιθυμεί να ιδρύσει υποκατάστημα στο έδαφος άλλου κράτους μέλους προβαίνει σε σχετική κοινοποίηση προς τις εποπτικές αρχές του κράτους μέλους καταγωγής.

Εξομοιώνεται με υποκατάστημα κάθε μόνιμη παρουσία μιας επιχείρησης στο έδαφος κράτους μέλους, έστω και αν αυτή η παρουσία δεν έχει λάβει τη μορφή υποκαταστήματος, αλλά ασκείται μέσω απλού γραφείου το οποίο διευθύνεται από το προσωπικό της ίδιας της επιχείρησης, ή από ανεξάρτητο πρόσωπο, εντεταλμένο να ενεργεί μονίμως για την επιχείρηση όπως θα ενεργούσε ένα πρακτορείο.

2. Τα κράτη μέλη απαιτούν από την ασφαλιστική επιχείρηση που επιθυμεί να εγκαταστήσει υποκατάστημα σε άλλο κράτος μέλος να συνοδεύει την κοινοποίηση που αναφέρεται στην παράγραφο 1 με τις ακόλουθες πληροφορίες:

- α) την ονομασία του κράτους μέλους, στο έδαφος του οποίου προτίθεται να ιδρύσει υποκατάστημα·
- β) το πρόγραμμα δραστηριοτήτων του, στο οποίο πρέπει να αναφέρονται τουλάχιστον το είδος των προτεινόμενων εργασιών και η διοικητική οργάνωση του υποκαταστήματος·
- γ) το όνομα του προσώπου το οποίο έχει επαρκή εξουσία για να δεσμεύει, έναντι τρίτων, την ασφαλιστική επιχείρηση ή, στην περίπτωση της Lloyd's, τους ενδιαφερόμενους ασφαλιστές και να την ή τους αντιπροσωπεύει ενώπιον των αρχών και των δικαστηρίων του κράτους μέλους υποδοχής (εφεξής καλούμενο «γενικός αντιπρόσωπος»)·
- δ) διεύθυνση στο κράτος μέλος υποδοχής, στην οποία είναι δυνατό να ζητούνται και να παραδίδονται έγγραφα, συμπεριλαμβανομένων όλων των κοινοποιήσεων που απευθύνονται στον γενικό αντιπρόσωπο·

Όσον αφορά την ένωση ασφαλιστών Lloyd's, σε περίπτωση ενδεχόμενων διαφορών στο κράτος μέλος υποδοχής, οι οποίες σχετίζονται με αναληφθείσες υποχρεώσεις, δεν πρέπει να προκύπτουν για τους ασφαλισμένους δυσχέρειες μεγαλύτερες από εκείνες που ήταν ενδεχόμενο να προκύψουν εάν οι διαφορές αυτές αφορούσαν συνήθεις ασφαλιστικές επιχειρήσεις.

3. Στην περίπτωση που μια επιχείρηση ασφάλισης ζημιών σκοπεύει να καλύπτει, μέσω του υποκαταστήματός της, τους κινδύνους που κατατάσσονται στον κλάδο 10 στο μέρος Α του παραρτήματος Ι, μη συμπεριλαμβανομένης της ευθύνης του μεταφορέα, πρέπει να υποβάλει δήλωση ότι έχει γίνει μέλος του εθνικού γραφείου και του εθνικού ταμείου εγγυήσεων του κράτους μέλους υποδοχής.

4. Σε περίπτωση τροποποίησης του περιεχομένου μιας από τις πληροφορίες που έχουν κοινοποιηθεί σύμφωνα με την παράγραφο 2 στοιχεία β), γ) ή δ), η ασφαλιστική επιχείρηση γνωστοποιεί γραπτώς την εν λόγω τροποποίηση στις εποπτικές αρχές του κράτους μέλους καταγωγής και του κράτους μέλους όπου βρίσκεται το υποκατάστημα αυτό τουλάχιστον ένα μήνα πριν πραγματοποιηθεί η τροποποίηση αυτή, ώστε οι εποπτικές αρχές του κράτους μέλους καταγωγής και οι εποπτικές αρχές του κράτους μέλους όπου βρίσκεται το υποκατάστημα αυτό να μπορούν να εκπληρώσουν τις αντίστοιχες υποχρεώσεις τους σύμφωνα με το άρθρο 146.

Άρθρο 146

Γνωστοποίηση πληροφοριών

1. Εκτός από την περίπτωση κατά την οποία η εποπτική αρχή του κράτους μέλους καταγωγής έχει λόγους να αμφιβάλει, λαμβανομένου υπόψη του προγράμματος δραστηριοτήτων, για την επάρκεια συστήματος διακυβέρνησης ή τη χρηματοοικονομική κατάσταση της ασφαλιστικής επιχείρησης ή των απαιτήσεων ικανότητας και ήθους σύμφωνα με το άρθρο 42, του γενικού αντιπροσώπου, η αρχή αυτή, εντός τριμήνου από την παραλαβή όλων των πληροφοριών που αναφέρονται στο άρθρο 145 παράγραφος 2, τις ανακοινώνει στην εποπτική αρχή του κράτους μέλους υποδοχής και ενημερώνει σχετικά την ενδιαφερόμενη ασφαλιστική επιχείρηση.

Η εποπτική αρχή του κράτους μέλους καταγωγής πιστοποιεί επίσης ότι η ασφαλιστική επιχείρηση όντως καλύπτει τις κεφαλαιακές απαιτήσεις φερεγγυότητας και τις ελάχιστες κεφαλαιακές απαιτήσεις, που υπολογίζονται σύμφωνα με τα άρθρα 100 και 129.

2. Εάν η εποπτική αρχή του κράτους μέλους καταγωγής αρνείται να ανακοινώσει τις πληροφορίες που αναφέρονται στο άρθρο 145 παράγραφος 2, στην εποπτική αρχή του κράτους μέλους υποδοχής, γνωστοποιεί τους λόγους της άρνησής της στην ενδιαφερόμενη ασφαλιστική επιχείρηση εντός τριμήνου από τη λήψη όλων των πληροφοριών.

Η άρνηση αυτή ή η παράλειψη απάντησης αποτελεί αντικείμενο άσκησης ενδίκων μέσων στο κράτος μέλος καταγωγής.

3. Πριν από την έναρξη των δραστηριοτήτων του υποκαταστήματος της ασφαλιστικής επιχείρησης, η εποπτική αρχή του κράτους μέλους υποδοχής διαθέτει, εφόσον είναι αναγκαίο, δίμηνη προθεσμία από την παραλαβή της γνωστοποίησης που αναφέρεται στην παράγραφο 1, προκειμένου να αναφέρει στην εποπτική αρχή του κράτους μέλους καταγωγής τις προϋποθέσεις υπό τις οποίες, για λόγους δημοσίου συμφέροντος, πρέπει να ασκούνται οι δραστηριότητες αυτές στο κράτος μέλος υποδοχής. Η εποπτική αρχή του κράτους μέλους καταγωγής γνωστοποιεί τις πληροφορίες αυτές στην ενδιαφερόμενη ασφαλιστική επιχείρηση.

Η ασφαλιστική επιχείρηση μπορεί να εγκαταστήσει το υποκατάστημα και να αρχίσει τις εργασίες της από την ημερομηνία που η εποπτική αρχή του κράτους μέλους καταγωγής έλαβε τη γνωστοποίηση ή, αν δεν παρελήφθη γνωστοποίηση, κατά τη λήξη της περιόδου που προβλέπεται στο πρώτο εδάφιο.

Τμήμα 2

Ελευθερία παροχής υπηρεσιών: από ασφαλιστικές επιχειρήσεις

Ενοτητα 1

Γενικές διατάξεις

Άρθρο 147

Πρότερη κοινοποίηση στο κράτος μέλος καταγωγής

Κάθε ασφαλιστική επιχείρηση που προτίθεται να ασκήσει για πρώτη φορά τις δραστηριότητές της υπό καθεστώς ελεύθερης παροχής υπηρεσιών, σε ένα ή περισσότερα κράτη μέλη, υποχρεούται να το κοινοποιεί προηγουμένως στις εποπτικές αρχές του κράτους μέλους καταγωγής, δηλώνοντας τη φύση των κινδύνων ή των ασφαλιστικών υποχρεώσεων που προτίθεται να καλύπτει.

Άρθρο 148

Κοινοποίηση από το κράτος μέλος καταγωγής

1. Οι εποπτικές αρχές του κράτους μέλους καταγωγής γνωστοποιούν, εντός προθεσμίας ενός μηνός από την κοινοποίηση που προβλέπεται στο άρθρο 147, στο κράτος μέλος ή στα κράτη μέλη, στο έδαφος των οποίων η ασφαλιστική επιχείρηση προτίθεται να ασκήσει δραστηριότητες δυνάμει της ελευθερίας παροχής υπηρεσιών, τα ακόλουθα:

- α) μια βεβαίωση, στην οποία αναφέρεται ότι η ασφαλιστική επιχείρηση καλύπτει τις κεφαλαιακές απαιτήσεις φερεγγυότητας και τις ελάχιστες κεφαλαιακές απαιτήσεις, που υπολογίζονται σύμφωνα με τα άρθρα 100 και 129·
- β) τους ασφαλιστικούς κλάδους, στους οποίους η ασφαλιστική επιχείρηση έχει λάβει άδεια να ασκεί δραστηριότητες·
- γ) τη φύση των κινδύνων ή των ασφαλιστικών υποχρεώσεων που η ασφαλιστική επιχείρηση προτίθεται να καλύψει στο κράτος μέλος υποδοχής.

Οι εποπτικές αρχές του κράτους μέλους καταγωγής ενημερώνουν συγχρόνως την ενδιαφερόμενη ασφαλιστική επιχείρηση σχετικά με την προαναφερόμενη κοινοποίηση.

2. Τα κράτη μέλη, στο έδαφος των οποίων μια επιχείρηση ασφάλισης ζημιών προτίθεται να παρέχει, δυνάμει της ελευθερίας παροχής υπηρεσιών, υπηρεσίες κάλυψης των κινδύνων του κλάδου 10 του μέρους Α του παραρτήματος Ι, πλην της ευθύνης του μεταφορέα, δύνανται να απαιτούν από την ασφαλιστική επιχείρηση να υποβάλλει:

- α) το όνομα και τη διεύθυνση του αντιπροσώπου που αναφέρεται στο άρθρο 18 παράγραφος 1 στοιχείο η),
- β) δήλωση ότι έχει γίνει μέλος του εθνικού γραφείου και του εθνικού ταμείου εγγυήσεων του κράτους μέλους υποδοχής.

3. Εάν οι εποπτικές αρχές του κράτους μέλους καταγωγής δεν κοινοποιήσουν τις πληροφορίες που αναφέρονται στην παράγραφο 1 εντός της προβλεπόμενης στην εν λόγω παράγραφο προθεσμίας, γνωστοποιούν στην ασφαλιστική επιχείρηση, εντός της ίδιας προθεσμίας, τους λόγους αυτής της άρνησης.

Η άρνηση αυτή ή η παράλειψη απάντησης αποτελεί αντικείμενο άσκησης ενδίκων μέσων στο κράτος μέλος καταγωγής.

4. Η ασφαλιστική επιχείρηση μπορεί να αρχίσει τις δραστηριότητες από την ημερομηνία κατά την οποία ενημερώνεται σχετικά με την κοινοποίηση που προβλέπεται στην παράγραφο 1 πρώτο εδάφιο.

Άρθρο 149

Τροποποίηση της φύσης των κινδύνων ή των ασφαλιστικών υποχρεώσεων

Κάθε τροποποίηση που η ασφαλιστική επιχείρηση προτιμάει να επιφέρει στα στοιχεία που αναφέρονται στο άρθρο 145 υπόκειται στη διαδικασία που προβλέπεται στα άρθρα 147 και 148.

Ενότητα 2

Αστική ευθύνη αυτοκινήτου

Άρθρο 150

Υποχρεωτική ασφάλιση αστικής ευθύνης αυτοκινήτου

1. Στην περίπτωση επιχειρήσεως ασφάλισης ζημιών η οποία, μέσω εγκατάστασής της που ευρίσκεται σε ένα κράτος μέλος, καλύπτει κινδύνους, εκτός της αστικής ευθύνης του μεταφορέα, κατατασσόμενους στον κλάδο 10 του μέρους Α του παραρτήματος Ι της οδηγίας 73/239/ΕΟΚ, που ευρίσκονται σε άλλο κράτος μέλος, το κράτος μέλος υποδοχής απαιτεί από την επιχείρηση αυτή να καταστεί μέλος του εθνικού του γραφείου και του εθνικού του ταμείου εγγυήσεως και να συνεισφέρει στη χρηματοδότησή τους.

2. Η χρηματοδοτική συνεισφορά, που αναφέρεται στην παράγραφο 1, καταβάλλεται μόνον για τους κινδύνους, εκτός της ευθύνης του μεταφορέα, του κλάδου 10 του μέρους Α του παραρτήματος Ι που καλύπτονται από την ελευθερία παροχής υπηρεσιών. Η συνεισφορά υπολογίζεται επί της ίδιας βάσεως όπως και για τις επιχειρήσεις που καλύπτουν τους κινδύνους αυτούς μέσω εγκαταστάσεως στο κράτος αυτό.

Ο υπολογισμός γίνεται σε συνάρτηση με τα έσοδα των ασφαλιστικών επιχειρήσεων από ασφάλιστρα αυτού του κλάδου στο κράτος μέλος υποδοχής ή με τον αριθμό των κινδύνων του κλάδου αυτού που καλύφθηκαν στο εν λόγω κράτος μέλος.

3. Το κράτος μέλος υποδοχής μπορεί να απαιτεί από τις ασφαλιστικές επιχειρήσεις που παρέχουν υπηρεσίες να τηρούν τους κανόνες του εν λόγω κράτους μέλους που αφορούν την κάλυψη επηυξημένων κινδύνων, εφόσον αυτοί ισχύουν για τις επιχειρήσεις ασφάλισης ζημιών που είναι εγκατεστημένες στο κράτος αυτό.

Άρθρο 151

Ισότιμη μεταχείριση των προσώπων που υποβάλλουν αίτηση αποζημίωσης

Το κράτος μέλος υποδοχής απαιτεί από την επιχείρηση ασφάλισης ζημιών να εξασφαλίζει ότι τα πρόσωπα που υποβάλλουν αίτηση αποζημίωσης συνεπεία γεγονότων που συνέβησαν στο έδαφός του, δεν θα τίνονται σε λιγότερο ευνοϊκή θέση λόγω του ότι η εν λόγω επιχείρηση καλύπτει κίνδυνο, εκτός της αστικής ευθύνης του μεταφορέα, του κλάδου 10 του μέρους Α του παραρτήματος Ι, δυνάμει της ελευθερίας παροχής υπηρεσιών και όχι μέσω εγκατάστασης στο κράτος αυτό.

Άρθρο 152

Αντιπρόσωπος

1. Για τους σκοπούς που αναφέρονται στο άρθρο 151, το κράτος μέλος υποδοχής απαιτεί από την επιχείρηση ασφάλισης ζημιών να ορίζει αντιπρόσωπο με κατοικία ή εγκατάσταση στο έδαφός του, ο οποίος συλλέγει όλες τις απαραίτητες πληροφορίες τις σχετικές με τις απαιτήσεις και διαθέτει επαρκείς εξουσίες για να αντιπροσωπεύει την επιχείρηση έναντι των προσώπων που υπέστησαν ζημιές και θα μπορούσαν να αξιώσουν αποζημίωση, συμπεριλαμβανομένης της πληρωμής αυτών των αποζημιώσεων, και για να την αντιπροσωπεύει ή, εφόσον απαιτείται, να φροντίζει για την αντιπροσώπευσή της ενώπιον των δικαστηρίων και των αρχών αυτού του κράτους μέλους σχετικά με τις αποζημιώσεις αυτές.

Ο εν λόγω αντιπρόσωπος είναι δυνατόν να κληθεί να αντιπροσωπεύσει την επιχείρηση ασφάλισης ζημιών ενώπιον των εποπτικών αρχών του κράτους μέλους υποδοχής σχετικά με τον έλεγχο της ύπαρξης και της ισχύος ασφαλιστηρίων που έχουν ως αντικείμενο την ασφάλιση αστικής ευθύνης από αυτοκίνητα οχήματα.

2. Το κράτος μέλος υποδοχής δεν απαιτεί από τον αντιπρόσωπο να αναλαμβάνει για λογαριασμό της επιχείρησης ασφάλισης ζημιών, η οποία τον διόρισε, δραστηριότητες άλλες, πέραν από εκείνες που προβλέπονται στην παράγραφο 1.

3. Ο διορισμός του αντιπροσώπου δεν συνιστά καθ' εαυτόν άνοιγμα υποκαταστήματος για τον σκοπό του άρθρου 145.

4. Εάν η ασφαλιστική επιχείρηση δεν έχει διορίσει αντιπρόσωπο, τα κράτη μέλη μπορούν να εγκρίνουν τον αντιπρόσωπο για τον διακανονισμό των ζημιών, ο οποίος ορίζεται σύμφωνα με το άρθρο 4 της οδηγίας 2000/26/ΕΚ, και ασκεί τα καθήκοντα του αντιπροσώπου που αναφέρονται στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου.

Τμήμα 3

Αρμοδιότητες των εποπτικών αρχών του κράτους μέλους καταγωγής

Ενότητα 1

Ασφάλιση

Άρθρο 153

Γλώσσα

Οι εποπτικές αρχές του κράτους μέλους υποδοχής μπορούν να απαιτούν να τους παρέχονται, στην επίσημη γλώσσα ή γλώσσες του εν λόγω κράτους μέλους, οι πληροφορίες τις οποίες μπορούν να ζητούν όσον αφορά τη δραστηριότητα των ασφαλιστικών επιχειρήσεων που λειτουργούν στο έδαφος αυτού του κράτους μέλους.

Άρθρο 154

Προηγούμενη κοινοποίηση και προηγούμενη έγκριση

1. Το κράτος μέλος υποδοχής δεν θεσπίζει διατάξεις που απαιτούν την προηγούμενη έγκριση ή τη συστηματική ανακοίνωση των γενικών και ειδικών όρων των ασφαλιστηρίων συμβολαίων, των τιμολογίων, ή, στην περίπτωση της ασφάλισης ζωής, των τεχνικής φύσεως στοιχείων που χρησιμοποιούνται ως βάση για τον υπολογισμό των τιμολογίων και των τεχνικών προβλέψεων, ή των υποδείγμάτων και εντύπων που η ασφαλιστική επιχείρηση προτίθεται να χρησιμοποιήσει στις σχέσεις της με τους αντισυμβαλλομένους.

2. Προκειμένου να ελέγξει την τήρηση των εθνικών διατάξεων που αφορούν τις ασφαλιστικές συμβάσεις, το κράτος μέλος υποδοχής μπορεί να απαιτεί από κάθε ασφαλιστική επιχείρηση που επιθυμεί να πραγματοποιήσει ασφαλιστικές εργασίες στο έδαφός του μόνον τη μη συστηματική κοινοποίηση των όρων των ασφαλιστηρίων συμβολαίων ή των άλλων εγγράφων που προτίθεται να χρησιμοποιήσει, χωρίς όμως η τήρηση αυτής της απαίτησης να συνιστά για την ασφαλιστική επιχείρηση απαραίτητη προϋπόθεση για την άσκηση της δραστηριότητάς της.

3. Το κράτος μέλος υποδοχής δεν διατηρεί ούτε καθιερώνει την προηγούμενη κοινοποίηση ή την έγκριση των προτεινόμενων αυξήσεων τιμολογίων παρά μόνον στο πλαίσιο γενικού συστήματος ελέγχου των τιμών.

Άρθρο 155

Ασφαλιστικές επιχειρήσεις που δεν τηρούν τις νομοθετικές διατάξεις

1. Εάν οι εποπτικές αρχές κράτους μέλους υποδοχής διαπιστώσουν ότι μια ασφαλιστική επιχείρηση, που έχει υποκατάστημα ή λειτουργεί υπό καθεστώς ελευθερίας παροχής υπηρεσιών στο έδαφός του, δεν τηρεί τις νομοθετικές διατάξεις που ισχύουν στη συγκεκριμένη περίπτωση σε αυτό το κράτος μέλος, καλούν την εν λόγω ασφαλιστική επιχείρηση να θέσει τέρμα στην αντικανονική αυτή κατάσταση.

2. Εάν η εν λόγω ασφαλιστική επιχείρηση δεν πράξει τα δέοντα, οι εποπτικές αρχές του ενδιαφερόμενου κράτους μέλους ενημερώνουν σχετικά τις εποπτικές αρχές του κράτους μέλους καταγωγής.

Οι εποπτικές αρχές του κράτους μέλους καταγωγής λαμβάνουν, το συντομότερο δυνατό, όλα τα κατάλληλα μέτρα, ώστε η εν λόγω ασφαλιστική επιχείρηση να θέσει τέρμα στην αντικανονική αυτή κατάσταση.

Οι εποπτικές αρχές του κράτους μέλους καταγωγής ενημερώνουν τις εποπτικές αρχές του κράτους μέλους υποδοχής σχετικά με τα ληφθέντα μέτρα.

3. Εάν, παρά τα ληφθέντα από το κράτος μέλος καταγωγής μέτρα, ή επειδή τα μέτρα αυτά αποδείχτηκαν ανεπαρκή ή δεν έχουν ληφθεί στο συγκεκριμένο κράτος, η ασφαλιστική επιχείρηση εξακολουθεί να παραβιάζει τις νομοθετικές διατάξεις που ισχύουν στο κράτος μέλος υποδοχής, ή σε περίπτωση ανεπάρκειας των μέτρων αυτών, οι εποπτικές αρχές του κράτους μέλους υποδοχής μπορούν, αφού ενημερώσουν σχετικά τις εποπτικές αρχές του κράτους μέλους καταγωγής, να λαμβάνουν τα κατάλληλα μέτρα για την πρόληψη ή την καταστολή νέων παρατυπιών, και, εφόσον είναι απόλυτα αναγκαίο, να απαγορεύσουν τη σύναψη νέων ασφαλιστικών συμβάσεων από την επιχείρηση αυτή στο έδαφος του κράτους μέλους υποδοχής.

Τα κράτη μέλη φροντίζουν να παρέχεται η δυνατότητα διενέργειας στο έδαφός τους των νομικών κοινοποιήσεων στις ασφαλιστικές επιχειρήσεις, οι οποίες είναι αναγκαίες για τη λήψη των εν λόγω μέτρων.

4. Οι παράγραφοι 1, 2 και 3 δεν επηρεάζουν το δικαίωμα των ενδιαφερόμενων κρατών μελών, σε επείγουσες περιπτώσεις, να λαμβάνουν τα κατάλληλα μέτρα για την πρόληψη ή την καταστολή παρατυπιών στο έδαφός τους. Το δικαίωμα αυτό περιλαμβάνει τη δυνατότητα να απαγορευθεί η σύναψη νέων ασφαλιστικών συμβάσεων από ασφαλιστική επιχείρηση στο έδαφός τους.

5. Οι παράγραφοι 1, 2 και 3 δεν επηρεάζουν το δικαίωμα των κρατών μελών να επιβάλλουν κυρώσεις για τις διαπραττόμενες στο έδαφός τους παραβάσεις.

6. Εάν η ασφαλιστική επιχείρηση που έχει διαπράξει την παράβαση διαθέτει εγκατάσταση ή περιουσιακά στοιχεία στο ενδιαφερόμενο κράτος μέλος, οι εποπτικές αρχές του κράτους μέλους αυτού μπορούν, σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο, να επιβάλλουν, στην εν λόγω εγκατάσταση ή στα εν λόγω περιουσιακά στοιχεία, τις εθνικές διοικητικές κυρώσεις που προβλέπονται για την παράβαση αυτή.

7. Κάθε μέτρο που λαμβάνεται κατ' εφαρμογή των παραγράφων 2 έως 6 και συνεπάγεται περιορισμούς στην άσκηση της ασφαλιστικής δραστηριότητας πρέπει να αιτιολογείται δεόντως και να γνωστοποιείται στην ενδιαφερόμενη ασφαλιστική επιχείρηση.

8. Οι ασφαλιστικές επιχειρήσεις υποχρεούνται να υποβάλλουν στις εποπτικές αρχές του κράτους μέλους υποδοχής, εφόσον το ζητήσουν, οποιοδήποτε έγγραφο τους ζητηθεί για τους σκοπούς της εφαρμογής των παραγράφων 1 έως 7, εφόσον οι ασφαλιστικές επιχειρήσεις που εδρεύουν στο εν λόγω κράτος μέλος υπέχουν παρόμοια υποχρέωση.

9. Τα κράτη μέλη ενημερώνουν την Επιτροπή για τον αριθμό και το είδος των περιπτώσεων στις οποίες υπήρξε άρνηση βάσει των άρθρων 146 και 148 και στις οποίες ελήφθησαν μέτρα βάσει της παραγράφου 4 του παρόντος άρθρου.

Με βάση αυτές τις πληροφορίες, η Επιτροπή ενημερώνει την ευρωπαϊκή επιτροπή ασφαλίσεων και επαγγελματικών συντάξεων, ανά διετία.

Άρθρο 156

Διαφήμιση

Οι ασφαλιστικές επιχειρήσεις, που εδρεύουν σε κράτος μέλος, μπορούν να διαφημίζουν τις υπηρεσίες που παρέχουν, με όλα τα μέσα επικοινωνίας που είναι διαθέσιμα, στο κράτος μέλος υποδοχής, εφόσον τηρούν τους κανόνες που διέπουν τον τύπο και το περιεχόμενο αυτής της διαφήμισης και έχουν θεσπισθεί για λόγους γενικού συμφέροντος.

Άρθρο 157

Φορολογία

1. Με την επιφύλαξη μεταγενέστερης εναρμόνισης, τα ασφαλιστήρια συμβόλαια υπόκεινται αποκλειστικά στους έμμεσους και τους οιονει φόρους που επιβαρύνουν τα ασφάλιστρα στο κράτος μέλος στο οποίο ευρίσκεται ο κίνδυνος ή καλύπτεται η ασφαλιστική υποχρέωση.

Για τους σκοπούς του πρώτου εδαφίου, τα κινητά αγαθά που περιλαμβάνονται σε ακίνητο το οποίο βρίσκεται στο έδαφος κράτους μέλους, εκτός από τα κινητά αγαθά υπό εμπορική διαμετακόμιση, θεωρούνται ότι αποτελούν κίνδυνο που ευρίσκεται στο εν λόγω κράτος μέλος, ακόμη και αν το ακίνητο και το περιεχόμενό του δεν καλύπτονται από το ίδιο ασφαλιστήριο συμβόλαιο.

Στην περίπτωση της Ισπανίας, το ασφαλιστήριο συμβόλαιο υπόκειται επίσης στις πρόσθετες επιβαρύνσεις που θεσπίζονται νόμιμα υπέρ του ισπανικού οργανισμού «Consortio de Compensación de Seguros» για τις ανάγκες των εργασιών του, όσον αφορά την αντιστάθμιση ζημιών οι οποίες απορρέουν από έκτακτα γεγονότα που συμβαίνουν σε αυτό το κράτος μέλος.

2. Το εφαρμοστέο στη σύμβαση δίκαιο δυνάμει του άρθρου 178 της παρούσας οδηγίας και του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2008/593 δεν έχει επιπτώσεις στο εφαρμοζόμενο φορολογικό καθεστώς.

3. Κάθε κράτος μέλος εφαρμόζει τις εθνικές του διατάξεις στις ασφαλιστικές επιχειρήσεις που καλύπτουν κινδύνους ή αναλαμβάνουν υποχρεώσεις στο έδαφός του όσον αφορά τα μέτρα για τη διασφάλιση της είσπραξης των έμμεσων και των οιονεί φόρων που οφείλονται βάσει της παραγράφου 1.

Ενότητα 2

Αντασφάλιση

Άρθρο 158

Αντασφαλιστικές επιχειρήσεις που δεν τηρούν τις νομοθετικές διατάξεις

1. Εάν οι εποπτικές αρχές κράτους μέλους διαπιστώσουν ότι μια αντασφαλιστική επιχείρηση που έχει εγκαταστήσει υποκατάστημα ή λειτουργεί υπό καθεστώς ελευθερίας παροχής υπηρεσιών στο έδαφός του δεν τηρεί τις νομοθετικές διατάξεις αυτού του κράτους μέλους που ισχύουν στην περίπτωση της, καλούν την εν λόγω επιχείρηση να θέσει τέρμα στην αντικανονική αυτή κατάσταση. Παράλληλα, αναφέρουν τις διαπιστώσεις τους στην εποπτική αρχή του κράτους μέλους καταγωγής.

2. Εάν, παρά τα ληφθέντα από το κράτος μέλος καταγωγής μέτρα, η αντασφαλιστική επιχείρηση εξακολουθεί να παραβιάζει τις νομοθετικές διατάξεις που ισχύουν γι' αυτή στο κράτος μέλος υποδοχής, ή σε περίπτωση ανεπάρκειας των μέτρων αυτών, οι εποπτικές αρχές του κράτους μέλους υποδοχής μπορούν, αφού ενημερώσουν σχετικά την εποπτική αρχή του κράτους μέλους καταγωγής, να λαμβάνουν τα κατάλληλα μέτρα για την πρόληψη ή την καταστολή νέων παρατυπιών και, εφόσον τούτο είναι απόλυτα αναγκαίο, για την απαγόρευση της σύναψης νέων συμβάσεων αντασφάλισης από την επιχείρηση αυτή στο έδαφος του κράτους μέλους υποδοχής.

Τα κράτη μέλη φροντίζουν να παρέχεται η δυνατότητα διενέργειας στο έδαφός τους των νομικών κοινοποιήσεων στις αντασφαλιστικές επιχειρήσεις, οι οποίες είναι αναγκαίες για τη λήψη τέτοιων μέτρων.

3. Κάθε μέτρο που λαμβάνεται δυνάμει των παραγράφων 1 και 2 και συνεπάγεται κυρώσεις ή περιορισμούς στην άσκηση αντασφαλιστικών δραστηριοτήτων αιτιολογείται και ανακοινώνεται στην ενδιαφερόμενη αντασφαλιστική επιχείρηση.

Τμήμα 4

Στατιστικά στοιχεία

Άρθρο 159

Στατιστικά στοιχεία διασυνοριακών δραστηριοτήτων

Κάθε ασφαλιστική επιχείρηση γνωστοποιεί στην εποπτική αρχή του κράτους μέλους καταγωγής, κάνοντας διάκριση μεταξύ των εργασιών που πραγματοποιούνται υπό καθεστώς εγκατάστασης και εκείνων που πραγματοποιούνται υπό καθεστώς ελεύθερης παροχής υπηρεσιών, το ποσό των ασφαλιστρών, των ασφαλιστικών ζημιών και των προμηθειών, πριν από την αφαίρεση του ποσού της ανασφάλισης, ανά κράτος μέλος, ως εξής:

- α) για την ασφάλιση ζημιών, ανά ομάδα κλάδων, όπως ορίζονται στο παράρτημα V·
- β) για την ασφάλιση ζωής, για καθέναν από τους κλάδους I έως IX, όπως ορίζονται στο παράρτημα II.

Όσον αφορά τον κλάδο 10 στο μέρος Α του παραρτήματος I, μη συμπεριλαμβανομένης της αστικής ευθύνης του μεταφορέα, η σχετική επιχείρηση γνωστοποιεί επίσης στην εν λόγω εποπτική αρχή τη συχνότητα και το μέσο κόστος των ασφαλιστικών ζημιών.

Η εποπτική αρχή του κράτους μέλους καταγωγής γνωστοποιεί, σε εύλογη προθεσμία και με συγκεντρωτική βάση, τα στοιχεία που αναφέρονται στο πρώτο και δεύτερο εδάφιο στις εποπτικές αρχές κάθε ενδιαφερόμενου κράτους μέλους που υποβάλλει σχετική αίτηση.

Τμήμα 5

Μεταχείριση των συμβάσεων υποκαταστημάτων σε διαδικασίες εκκαθάρισης

Άρθρο 160

Εκκαθάριση ασφαλιστικών επιχειρήσεων

Σε περίπτωση εκκαθάρισης μιας ασφαλιστικής επιχείρησης, οι υποχρεώσεις που απορρέουν από συμβάσεις που έχουν συναφθεί από υποκατάστημα ή δυνάμει της ελευθερίας παροχής υπηρεσιών εκπληρώνονται κατά τον ίδιο τρόπο όπως και οι υποχρεώσεις που απορρέουν από τις λοιπές ασφαλιστικές συμβάσεις της επιχείρησης αυτής, αδιακρίτως ιθαγένειας ασφαλισμένων και δικαιούχων.

Άρθρο 161

Εκκαθάριση αντασφαλιστικών επιχειρήσεων

Σε περίπτωση εκκαθάρισης μιας αντασφαλιστικής επιχείρησης, οι υποχρεώσεις που απορρέουν από συμβάσεις που έχουν συναφθεί από υποκατάστημα ή δυνάμει της ελευθερίας παροχής υπηρεσιών εκπληρώνονται κατά τον ίδιο τρόπο όπως και οι υποχρεώσεις που απορρέουν από τις λοιπές αντασφαλιστικές συμβάσεις της επιχείρησης αυτής.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ IX

Άρθρο 163

Υποκαταστήματα που είναι εγκατεστημένα στο εσωτερικό της κοινότητας και υπαγονται στις ασφαλιστικές ή αντασφαλιστικές επιχειρήσεις η έδρα των οποίων ευρίσκεται εκτός της κοινότητας

Τμήμα 1

Αναληψη δραστηριοτήτων

Άρθρο 162

Αρχές χορήγησης αδείας και προϋποθέσεις

1. Τα κράτη μέλη εξαρτούν από άδεια την ανάληψη τής κατά το άρθρο 2 παράγραφος 1 πρώτο εδάφιο δραστηριότητας από κάθε ασφαλιστική επιχείρηση της οποίας η έδρα ευρίσκεται εκτός της Κοινότητας.

2. Το κράτος μέλος δύναται να παρέσχει την άδεια, εφόσον η επιχείρηση πληροί τουλάχιστον τους κάτωθι όρους:

- α) της έχει επιτραπεί να ασκεί ασφαλιστικές δραστηριότητες, δυνάμει της εθνικής νομοθεσίας στην οποία υπόκειται·
- β) ιδρύει υποκατάστημα στο έδαφος αυτού του κράτους μέλους·
- γ) αναλαμβάνει την υποχρέωση να εγκαταστήσει στην έδρα του υποκαταστήματος ένα λογιστήριο κατάλληλο για τη δραστηριότητα που ασκεί εκεί, όπως επίσης και να τηρεί εκεί όλα τα έγγραφα τα σχετικά με τις εργασίες με τις οποίες ασχολείται·
- δ) διορίζει γενικό αντιπρόσωπο, ο οποίος πρέπει να τύχει αποδοχής από την εποπτική αρχή·
- ε) διαθέτει στο κράτος μέλος, στο οποίο δραστηριοποιείται η επιχείρηση, στοιχεία ενεργητικού ενός ποσού τουλάχιστον ίσου προς το ήμισυ του απόλυτου κατώτατου ορίου που προβλέπεται στο άρθρο 129 παράγραφος 1 στοιχείο δ) για τις ελάχιστες κεφαλαιακές απαιτήσεις, και καταθέτει το τέταρτο αυτού του απόλυτου κατώτατου ορίου ως εγγύηση·
- στ) αναλαμβάνει την υποχρέωση να καλύπτει τις κεφαλαιακές απαιτήσεις φερεγγυότητας και τις ελάχιστες κεφαλαιακές απαιτήσεις σύμφωνα με τα άρθρα 100 και 128·
- ζ) ανακοινώνει το όνομα και τη διεύθυνση του αντιπροσώπου για τον διακανονισμό των ζημιών, ο οποίος διορίζεται σε κάθε κράτος μέλος, εκτός από το κράτος μέλος στο οποίο ζητείται η άδεια, εάν οι καλυπτόμενοι κίνδυνοι κατατάσσονται στον κλάδο 10 στο μέρος Α του παραρτήματος Ι, πλην της ευθύνης του μεταφορέα·
- η) υποβάλλει πρόγραμμα δραστηριοτήτων, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 163·
- θ) πληροί τις απαιτήσεις διακυβέρνησης που καθορίζονται στο κεφάλαιο IV τμήμα 2

3. Για τους σκοπούς του παρόντος κεφαλαίου, ως «υποκατάστημα» νοείται κάθε μόνιμη παρουσία στο έδαφος κράτους μέλους μιας επιχείρησης, που αναφέρεται στην παράγραφο 1, η οποία λαμβάνει άδεια στο εν λόγω κράτος μέλος και ασκεί ασφαλιστικές δραστηριότητες.

Πρόγραμμα δραστηριοτήτων του υποκαταστήματος

1. Το πρόγραμμα δραστηριοτήτων του υποκαταστήματος που προβλέπεται στο άρθρο 162 παράγραφος 2 στοιχείο η) περιλαμβάνει τα εξής:

- α) τη φύση των κινδύνων ή των υποχρεώσεων που προτίθεται να καλύψει η ασφαλιστική επιχείρηση·
- β) τις κατευθυντήριες αρχές όσον αφορά την αντασφάλιση·
- γ) τις προβλέψεις για τις μελλοντικές κεφαλαιακές απαιτήσεις φερεγγυότητας, όπως προβλέπονται στο κεφάλαιο VI τμήμα 4, βάσει του προβλεπόμενου ισολογισμού, καθώς και τη μέθοδο υπολογισμού που χρησιμοποιείται για να συναχθούν αυτές οι προβλέψεις·
- δ) τις προβλέψεις για τις μελλοντικές ελάχιστες κεφαλαιακές απαιτήσεις, όπως προβλέπονται στο κεφάλαιο VI τμήμα 5, βάσει του προβλεπόμενου ισολογισμού, καθώς και τη μέθοδο υπολογισμού που χρησιμοποιείται για να συναχθούν αυτές οι προβλέψεις·
- ε) την κατάσταση των επιλέξιμων ιδίων κεφαλαίων και των επιλέξιμων βασικών ιδίων κεφαλαίων της επιχείρησης όσον αφορά τις κεφαλαιακές απαιτήσεις φερεγγυότητας και τις ελάχιστες κεφαλαιακές απαιτήσεις, που προβλέπονται στο κεφάλαιο VI τμήματα 4 και 5·
- στ) τις προβλέψεις για τις δαπάνες δημιουργίας των διοικητικών υπηρεσιών και του δικτύου παραγωγής, τους χρηματοοικονομικούς πόρους που προορίζονται για την αντιμετώπισή τους και, εάν οι κίνδυνοι που πρέπει να καλυφθούν κατατάσσονται στον κλάδο 18 στο μέρος Α του παραρτήματος Ι, τα διαθέσιμα μέσα για την παροχή της συνδρομής·
- ζ) πληροφορίες σχετικά με τη δομή του συστήματος διακυβέρνησης.

2. Επιπλέον των απαιτήσεων που καθορίζονται στην παράγραφο 1, το πρόγραμμα δραστηριοτήτων περιλαμβάνει τα εξής, για τις τρεις πρώτες εταιρικές χρήσεις:

- α) τον προβλεπόμενο ισολογισμό·
- β) τις προβλέψεις σχετικά με τους χρηματοοικονομικούς πόρους που προορίζονται να καλύψουν τις τεχνικές προβλέψεις, τις ελάχιστες κεφαλαιακές απαιτήσεις και τις κεφαλαιακές απαιτήσεις φερεγγυότητας·
- γ) όσον αφορά την ασφάλιση ζημιών, επίσης τα εξής:
 - (i) τις προβλέψεις σχετικά με τα έξοδα διαχείρισης, εκτός των εξόδων εγκατάστασης, ιδίως τα τρέχοντα γενικά έξοδα και τις προμήθειες·
 - (ii) τις προβλέψεις σχετικά με τα ασφάλιστρα ή τις εισφορές και τις αξιώσεις αποζημίωσης·

δ) όσον αφορά την ασφάλιση ζωής, επίσης σχέδιο στο οποίο να εμφανίζονται λεπτομερώς οι προβλέψεις εσόδων και εξόδων τόσο για τις δραστηριότητες πρωτασφάλισης και τις αποδοχές αντασφάλισης, όσο και για τις εκχωρήσεις αντασφάλισης.

3. Όσον αφορά την ασφάλιση ζωής, τα κράτη μέλη μπορούν να απαιτούν από τις ασφαλιστικές επιχειρήσεις να υποβάλλουν συστηματικά κοινοποίηση των τεχνικών στοιχείων βάσει των οποίων υπολογίζονται τα τιμολόγια των συμβάσεων και τις τεχνικές προβλέψεις, χωρίς η απαίτηση αυτή να συνιστά προϋπόθεση για την άσκηση των δραστηριοτήτων μιας ασφαλιστικής επιχείρησης.

Άρθρο 164

Μεταβίβαση χαρτοφυλακίου

1. Υπό τις προϋποθέσεις που προβλέπονται από το εθνικό δίκαιο, τα κράτη μέλη επιτρέπουν στα υποκαταστήματα που είναι εγκατεστημένα στο έδαφός τους και αναφέρονται στο παρόν κεφάλαιο, να μεταβιβάζουν το σύνολο ή μέρος του χαρτοφυλακίου των ασφαλιστικών συμβάσεων τους σε εκδοχέα επιχείρηση εγκατεστημένη στο ίδιο κράτος μέλος, εφόσον οι εποπτικές αρχές αυτού του κράτους μέλους, ή ενδεχομένως του κράτους μέλους που αναφέρεται στο άρθρο 167, πιστοποιούν ότι η εκδοχέας επιχείρηση διαθέτει, λαμβανομένης υπόψη της μεταβίβασης, τα αναγκαία επιλέξιμα ίδια κεφάλαια για την κάλυψη των κεφαλαιακών απαιτήσεων φερεγγυότητας, που αναφέρονται στο άρθρο 100 πρώτο εδάφιο.

2. Υπό τις προϋποθέσεις που προβλέπονται από το εθνικό δίκαιο, τα κράτη μέλη επιτρέπουν στα υποκαταστήματα, που είναι εγκατεστημένα στο έδαφός τους και αναφέρονται στο παρόν κεφάλαιο, να μεταβιβάζουν το σύνολο ή μέρος του χαρτοφυλακίου των ασφαλιστικών συμβάσεων τους σε ασφαλιστική επιχείρηση που έχει την εταιρική έδρα της σε άλλο κράτος μέλος, εάν οι εποπτικές αρχές αυτού του κράτους μέλους πιστοποιούν ότι η εκδοχέας επιχείρηση διαθέτει, λαμβανομένης υπόψη της μεταβίβασης, τα αναγκαία επιλέξιμα ίδια κεφάλαια για την κάλυψη των κεφαλαιακών απαιτήσεων φερεγγυότητας, που αναφέρονται στο άρθρο 100 πρώτο εδάφιο.

3. Όταν ένα κράτος μέλος επιτρέπει, υπό τις προϋποθέσεις που προβλέπονται από το εθνικό δίκαιο, στα υποκαταστήματα, που είναι εγκατεστημένα στο έδαφός του και αναφέρονται στο παρόν κεφάλαιο, να μεταβιβάζουν το σύνολο ή μέρος του χαρτοφυλακίου των συμβάσεων τους σε υποκατάστημα που αναφέρεται στο παρόν κεφάλαιο και έχει συσταθεί στο έδαφος άλλου κράτους μέλους, βεβαιώνεται ότι οι εποπτικές αρχές του κράτους μέλους της εκδοχέας επιχείρησης ή, ενδεχομένως, οι αρχές του κράτους μέλους που αναφέρεται στο άρθρο 167, πιστοποιούν τα κάτωθι:

- α) ότι η εκδοχέας επιχείρηση, λαμβανομένης υπόψη της μεταβίβασης, διαθέτει, τα αναγκαία επιλέξιμα ίδια κεφάλαια για την κάλυψη των κεφαλαιακών απαιτήσεων φερεγγυότητας·
- β) ότι το δίκαιο του κράτους μέλους της εκδοχέας επιχείρησης παρέχει τη δυνατότητα αυτού του είδους μεταβίβασης· και
- γ) ότι αυτό το κράτος μέλος συμφωνεί για τη μεταβίβαση.

4. Στις περιπτώσεις των παραγράφων 1 έως 3, το κράτος μέλος, στο οποίο ευρίσκεται το υποκατάστημα που προβαίνει στη μεταβίβαση, επιτρέπει την πράξη αυτή μόλις του διαβιβασθεί η συγκατάθεση των εποπτικών αρχών του κράτους μέλους του κινδύνου ή του κράτους μέλους της ασφαλιστικής υποχρέωσης, εφόσον το κράτος μέλος αυτό είναι διαφορετικό από το κράτος μέλος, στο οποίο ευρίσκεται το υποκατάστημα που προβαίνει στη μεταβίβαση.

5. Οι εποπτικές αρχές των αρχών μελών, των οποίων ζητείται η γνώμη, δίνουν τη γνώμη ή τη συγκατάθεσή τους στις εποπτικές αρχές του κράτους μέλους καταγωγής του υποκαταστήματος που προβαίνει στη μεταβίβαση του υποκαταστήματος, εντός τριών μηνών από την

παραλαβή της σχετικής αίτησης. Σε περίπτωση που οι αρχές, των οποίων ζητείται η γνώμη, δεν απαντήσουν έως ότου λήξει η προθεσμία αυτή, αυτό ισοδυναμεί προς θετική γνώμη ή σιωπηρή συγκατάθεση.

6. Η επιτραπείσα σύμφωνα με τις παραγράφους 1 έως 5 μεταβίβαση δημοσιεύεται στο κράτος μέλος στο οποίο ευρίσκεται ο κίνδυνος ή στο κράτος μέλος της ασφαλιστικής υποχρέωσης, κατά τα οριζόμενα στο εθνικό δίκαιο του συγκεκριμένου κράτους μέλους.

Η μεταβίβαση αντιτάσσεται αυτοδικαίως έναντι των αντισυμβαλλομένων, των ασφαλισμένων, καθώς και κάθε άλλου προσώπου που έλκει δικαιώματα ή υπέχει υποχρεώσεις που απορρέουν από τα μεταβιβαζόμενα συμβόλαια.

Άρθρο 165

Τεχνικές προβλέψεις

Τα κράτη μέλη επιβάλλουν στις επιχειρήσεις την υποχρέωση συστάσεως επαρκών τεχνικών προβλέψεων, προκειμένου να καλύπτουν τις ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές υποχρεώσεις τις οποίες έχουν αναλάβει στην επικράτειά τους και οι οποίες υπολογίζονται σύμφωνα με το κεφάλαιο VI τμήμα 2. Τα κράτη μέλη απαιτούν από τις επιχειρήσεις να αποτιμούν τα στοιχεία του ενεργητικού και του παθητικού σύμφωνα με το κεφάλαιο VI τμήμα 1 και να προσδιορίζουν τα ίδια κεφάλαια σύμφωνα με το κεφάλαιο VI τμήμα 3.

Άρθρο 166

Κεφαλαιακές απαιτήσεις φερεγγυότητας και ελάχιστες κεφαλαιακές απαιτήσεις

1. Κάθε κράτος μέλος επιβάλλει στα υποκαταστήματα που ιδρύονται στην επικράτειά του την υποχρέωση να διαθέτουν ένα ποσό επιλέξιμων ιδίων κεφαλαίων, συνιστάμενο από τα στοιχεία που αναφέρονται στο άρθρο 98 παράγραφος 3.

Οι κεφαλαιακές απαιτήσεις φερεγγυότητας και οι ελάχιστες κεφαλαιακές απαιτήσεις υπολογίζονται σύμφωνα με τις διατάξεις του κεφαλαίου VI τμήματα 4 και 5.

Ωστόσο, για τον υπολογισμό των κεφαλαιακών απαιτήσεων φερεγγυότητας και των ελάχιστων κεφαλαιακών απαιτήσεων, όσον αφορά τόσο την ασφάλιση ζωής όσο και την ασφάλιση ζημιών, λαμβάνονται υπόψη τα εξής μόνον οι επιχειρηματικές δραστηριότητες που ασκούνται από το συγκεκριμένο υποκατάστημα·

2. Το επιλέξιμο ποσό των βασικών ιδίων κεφαλαίων που απαιτούνται για την κάλυψη των ελάχιστων κεφαλαιακών απαιτήσεων και το απόλυτο κατώτατο όριο αυτών των ελάχιστων κεφαλαιακών απαιτήσεων συνιστώνται σύμφωνα με το άρθρο 98 παράγραφος 4.

3. Το επιλέξιμο ποσό των βασικών ιδίων κεφαλαίων δεν δύναται να είναι κατώτερο του ημίσεως του απολύτου κατώτατου ορίου που προβλέπεται στο άρθρο 129 παράγραφος 1 στοιχείο δ).

Η εγγύηση που κατατίθεται σύμφωνα με το άρθρο 162 παράγραφος 2 στοιχείο ε) συνυπολογίζεται στα επιλέξιμα βασικά ίδια κεφάλαια για την κάλυψη των ελάχιστων κεφαλαιακών απαιτήσεων.

4. Τα στοιχεία του ενεργητικού που αποτελούν το αντίκρισμα των κεφαλαιακών απαιτήσεων φερεγγυότητας πρέπει να ευρίσκονται στο εσωτερικό του κράτους μέλους όπου δραστηριοποιείται η επιχείρηση, μέχρι του ποσού των ελάχιστων κεφαλαιακών απαιτήσεων, και το πλεόνασμα στο εσωτερικό της Κοινότητας.

Άρθρο 167

Ευεργετήματα για τις επιχειρήσεις με άδεια εγκατάστασης σε περισσότερα του ενός κράτη μέλη

1. Επιχείρηση που έχει ζητήσει ή έχει λάβει άδεια από περισσότερα του ενός κράτη μέλη δύναται να ζητεί τα κάτωθι ευεργετήματα, τα οποία δύνανται να χορηγηθούν μόνον όλα μαζί:

- α) οι κεφαλαιακές απαιτήσεις φερεγγυότητας που αναφέρονται στο άρθρο 166 να υπολογίζονται σε συνάρτηση με τη συνολική δραστηριότητα που ασκεί στο εσωτερικό της Κοινότητας·
- β) η εγγύηση που προβλέπεται στο άρθρο 162 παράγραφος 2 στοιχείο ε) να κατατίθεται μόνον στο ένα από αυτά τα κράτη μέλη·
- γ) τα στοιχεία του ενεργητικού που αποτελούν το αντίκρισμα των ελάχιστων κεφαλαιακών απαιτήσεων να ευρίσκονται, σύμφωνα με το άρθρο 134, σε ένα οποιοδήποτε από τα κράτη μέλη, στα οποία αυτή η επιχείρηση ασκεί τη δραστηριότητά της.

Στις περιπτώσεις που αναφέρονται στο πρώτο εδάφιο στοιχείο α), λαμβάνονται υπόψη για τον υπολογισμό μόνον οι εργασίες που πραγματοποιούνται από το σύνολο των υποκαταστημάτων που είναι εγκατεστημένα στο εσωτερικό της Κοινότητας.

2. Η αίτηση για τη χορήγηση των ευεργετημάτων που προβλέπονται στην παράγραφο 1 υποβάλλεται στις εποπτικές αρχές των σχετικών κρατών μελών. Στην αίτηση αυτή, πρέπει να αναφέρεται η αρχή που είναι επιφορτισμένη με τον μελλοντικό έλεγχο της φερεγγυότητας των εγκατεστημένων εντός της Κοινότητας υποκαταστημάτων, για το σύνολο των εργασιών τους. Η επιλογή της αρχής αυτής από την επιχείρηση πρέπει να είναι αιτιολογημένη.

Η εγγύηση που αναφέρεται στο άρθρο 162 παράγραφος 2 στοιχείο ε) κατατίθεται στο αντίστοιχο κράτος μέλος.

3. Τα ευεργετήματα που προβλέπονται στην παράγραφο 1 είναι δυνατόν να χορηγούνται μόνον με τη συμφωνία των εποπτικών αρχών όλων των κρατών μελών στα οποία έχει υποβληθεί αίτηση.

Τα ευεργετήματα αυτά παράγουν αποτελέσματα από την ημερομηνία κατά την οποία η επιλεγείσα εποπτική αρχή πληροφορεί τις άλλες εποπτικές αρχές ότι ανέλαβε την υποχρέωση να ελέγχει τη φερεγγυότητα των υποκαταστημάτων που είναι εγκατεστημένα εντός της Κοινότητας για το σύνολο των εργασιών τους.

Η επιλεγείσα εποπτική αρχή λαμβάνει από τα άλλα κράτη μέλη τις αναγκαίες πληροφορίες για την εξακρίβωση της συνολικής φερεγγυότητας των υποκαταστημάτων που είναι εγκατεστημένα στο έδαφός τους.

4. Κατόπιν αιτήματος ενός ή περισσότερων ενδιαφερομένων κρατών μελών, τα ευεργετήματα που χορηγούνται δυνάμει των παραγράφων 1, 2 και 3 καταργούνται ταυτόχρονα από όλα τα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη.

Άρθρο 168

Λογιστικά, στοιχεία άσκησης ελέγχου, στατιστικά στοιχεία και επιχειρήσεις σε οικονομική δυσχέρεια

Για τους σκοπούς του παρόντος τμήματος, εφαρμόζονται το άρθρο 34, το άρθρο 139 παράγραφος 3 και τα άρθρα 140 και 141.

Για την εφαρμογή των άρθρων 137 έως 139, στην περίπτωση μιας επιχείρησης που απολαύει των ευεργετημάτων που προβλέπονται στο άρθρο 167 παράγραφοι 1, 2 και 3, η εποπτική αρχή, που είναι επιφορτισμένη με την εξακρίβωση της φερεγγυότητας των υποκαταστημάτων που είναι εγκατεστημένα εντός της Κοινότητας για το σύνολο των εργασιών τους, εξομοιώνεται με την εποπτική αρχή του κράτους μέλους στο έδαφος του οποίου ευρίσκεται η έδρα της κοινοτικής επιχείρησης.

Άρθρο 169

Διαχωρισμός δραστηριοτήτων ασφάλισης ζωής και ζημιών

1. Τα υποκαταστήματα που αναφέρονται στο παρόν τμήμα δεν δύνανται να ασκούν, ταυτοχρόνως, δραστηριότητες ασφάλισης ζωής και ζημιών στο ίδιο κράτος μέλος.

2. Κατά παρέκκλιση από την παράγραφο 1, τα κράτη μέλη δύνανται να ορίζουν ότι τα υποκαταστήματα που αναφέρονται στο παρόν τμήμα, τα οποία στη σχετική ημερομηνία που αναφέρεται στο άρθρο 73 παράγραφος 5 πρώτο εδάφιο ασκούσαν ταυτοχρόνως και τις δύο αυτές δραστηριότητες στο έδαφος ενός κράτους μέλους, δύνανται να συνεχίζουν την ταυτόχρονη αυτή άσκηση, υπό τον όρο ότι καθεμιά από αυτές τις δραστηριότητες τελεί υπό χωριστή διαχείριση, σύμφωνα με το άρθρο 74.

3. Κάθε κράτος μέλος, το οποίο, δυνάμει του άρθρου 73 παράγραφος 5 δεύτερο εδάφιο, έχει επιβάλει στις επιχειρήσεις που είναι εγκατεστημένες στο έδαφός του την υποχρέωση να παύσουν την ταυτόχρονη άσκηση των δραστηριοτήτων που ασκούσαν κατά τη σχετική ημερομηνία που αναφέρεται στο άρθρο 73 παράγραφος 5 πρώτο εδάφιο, πρέπει να επιβάλει την υποχρέωση αυτή και στα υποκαταστήματα του παρόντος τμήματος, που είναι εγκατεστημένα στο έδαφός του και ασκούν ταυτοχρόνως και τις δύο αυτές δραστηριότητες.

Τα κράτη μέλη δύνανται να ορίζουν ότι τα υποκαταστήματα του παρόντος τμήματος, των οποίων η επιχείρηση της έδρας ασκεί ταυτοχρόνως και τις δύο δραστηριότητες και τα οποία κατά τις ημερομηνίες που αναφέρονται στο άρθρο 73 παράγραφος 5 πρώτο εδάφιο ασκούσαν στο έδαφος ενός κράτους μέλους μόνον δραστηριότητες ασφάλισης ζωής, δύνανται να συνεχίζουν τις δραστηριότητές τους. Εφόσον η επιχείρηση επιθυμεί να ασκήσει δραστηριότητες ασφάλισης ζημιών στην επικράτεια αυτή, δύναται στο εξής να ασκεί τις δραστηριότητες ασφάλισης ζωής μόνο μέσω θυγατρικής εταιρείας.

Άρθρο 170

Ανάκληση της άδειας των επιχειρήσεων με άδεια εγκατάστασης σε περισσότερα του ενός κράτη μέλη

Σε περίπτωση ανακλήσεως της άδειας από την αρχή που αναφέρεται στο άρθρο 167 παράγραφος 2, αυτή πληροφορεί σχετικά τις εποπτικές αρχές των άλλων κρατών μελών όπου η επιχείρηση ασκεί τη δραστηριότητά της και οι αρχές αυτές λαμβάνουν τα κατάλληλα μέτρα.

Εάν αυτή η ανακλητική απόφαση έχει ως αιτιολογία την ανεπάρκεια της συνολικής φερεγγυότητας, όπως αυτή καθορίζεται στη συμφωνία που αναφέρεται στο άρθρο 167, τα κράτη μέλη που μετέχουν σε αυτή προβαίνουν επίσης στην ανάκληση της άδειας τους.

Άρθρο 171

Συμφωνίες με τρίτες χώρες

Η Κοινότητα δύναται, σε συμφωνίες που συνάπτονται σύμφωνα με τη συνθήκη με μία ή περισσότερες τρίτες χώρες, να συνομολογεί την εφαρμογή διατάξεων διαφορετικών από αυτές που προβλέπονται στο παρόν τμήμα, προκειμένου να διασφαλίζει, υπό τον όρο της αμοιβαιότητας, επαρκή προστασία των αντισυμβαλλομένων και των ασφαλισμένων των κρατών μελών.

Τμήμα 2

Αντασφάλιση

Άρθρο 172

Ισοδυναμία

1. Η Επιτροπή θεσπίζει εκτελεστικά μέτρα για τον καθορισμό των κριτηρίων με τα οποία αξιολογείται η ισοδυναμία του καθεστώτος φερεγγυότητας μιας τρίτης χώρας, το οποίο εφαρμόζεται για αντασφαλιστικές δραστηριότητες επιχειρήσεων με έδρα στη συγκεκριμένη τρίτη χώρα, με το καθεστώς του τίτλου Ι.

Τα μέτρα αυτά, τα οποία έχουν ως αντικείμενο την τροποποίηση μη ουσιωδών στοιχείων της παρούσας οδηγίας, με τη συμπλήρωσή της, θεσπίζονται σύμφωνα με την κανονιστική διαδικασία με έλεγχο στην οποία παραπέμπει το άρθρο 301, παράγραφος 3.

2. Η Επιτροπή μπορεί, σύμφωνα με την κανονιστική διαδικασία στην οποία παραπέμπει το άρθρο 301 παράγραφος 2, και λαμβάνοντας υπόψη τα κριτήρια που καθορίζονται σύμφωνα με την παράγραφο 1, να αποφασίζει όσον αφορά την ισοδυναμία του καθεστώτος φερεγγυότητας μιας τρίτης χώρας, το οποίο εφαρμόζεται για αντασφαλιστικές δραστηριότητες επιχειρήσεων με έδρα στη συγκεκριμένη τρίτη χώρα, με το καθεστώς του τίτλου Ι.

Οι εν λόγω αποφάσεις επανεξετάζονται τακτικά.

3. Σε περίπτωση που, σύμφωνα με την παράγραφο 2, το καθεστώς φερεγγυότητας μιας τρίτης χώρας κρίνεται ισοδύναμο με το καθεστώς της παρούσας οδηγίας, οι αντασφαλιστικές συμβάσεις που συνάπτονται με επιχειρήσεις των οποίων η εταιρική έδρα βρίσκεται στις εν λόγω τρίτες χώρες εξομοιώνονται με τις αντασφαλιστικές συμβάσεις που συνάπτονται με επιχειρήσεις οι οποίες έχουν λάβει άδεια σύμφωνα με την παρούσα οδηγία.

Άρθρο 173

Απαγόρευση ενεχυρίασης περιουσιακών στοιχείων

Για τη σύσταση των τεχνικών προβλέψεων, τα κράτη μέλη δεν επιλέγουν ούτε θεσπίζουν σύστημα ακαθαρίστων αποθεματικών το οποίο να απαιτεί την ενεχυρίαση περιουσιακών στοιχείων για την κάλυψη των προβλέψεων για μη εισπραχθέντα ασφαλιστρα και εκκρεμείς αξιώσεις αποζημίωσης, εάν ο αντασφαλιστής είναι ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση τρίτης χώρας με εταιρική έδρα σε τρίτη χώρα το καθεστώς φερεγγυότητας της οποίας κρίνεται ισοδύναμο με το καθεστώς της παρούσας οδηγίας, σύμφωνα με το άρθρο 172.

Άρθρο 174

Αρχές και όροι άσκησης αντασφαλιστικών δραστηριοτήτων

Ένα κράτος μέλος δεν εφαρμόζει για αντασφαλιστικές επιχειρήσεις τρίτης χώρας, που αναλαμβάνουν ή ασκούν δραστηριότητες αντασφάλισης στο έδαφός του, διατάξεις που οδηγούν σε ευνοϊκότερη μεταχείριση από εκείνη που επιφυλάσσεται στις αντασφαλιστικές επιχειρήσεις η έδρα των οποίων ευρίσκεται σ' αυτό το κράτος μέλος.

Άρθρο 175

Συμφωνίες με τρίτες χώρες

1. Η Επιτροπή μπορεί να υποβάλλει προτάσεις στο Συμβούλιο, προκειμένου να διαπραγματευθεί συμφωνίες με μία ή περισσότερες τρίτες χώρες, σχετικά με τους όρους άσκησης εποπτείας στις εξής:

- α) αντασφαλιστικές επιχειρήσεις τρίτων χωρών οι οποίες ασκούν αντασφαλιστικές δραστηριότητες εντός της Κοινότητας·
- β) κοινοτικές αντασφαλιστικές επιχειρήσεις οι οποίες ασκούν αντασφαλιστικές δραστηριότητες στο έδαφος τρίτης χώρας.

2. Οι συμφωνίες στις οποίες αναφέρεται η παράγραφος 1 επιδιώκουν ιδίως να εξασφαλίζουν, υπό όρους ισοδυναμίας των εποπτικών κανόνων, πραγματική πρόσβαση στην αγορά για τις αντασφαλιστικές επιχειρήσεις που εδρεύουν στο έδαφος καθενός από τα συμβαλλόμενα μέρη, και προβλέπουν την αμοιβαία αναγνώριση των εποπτικών κανόνων και πρακτικών ως προς την αντασφάλιση. Επίσης, επιδιώκουν να διασφαλίζουν τα εξής:

- α) ότι οι εποπτικές αρχές των κρατών μελών είναι σε θέση να λαμβάνουν τις πληροφορίες που είναι αναγκαίες για την εποπτεία των αντασφαλιστικών επιχειρήσεων που εδρεύουν στην Κοινότητα και ασκούν αντασφαλιστικές δραστηριότητες στο έδαφος των εκάστοτε τρίτων χωρών·
- β) ότι οι εποπτικές αρχές των εκάστοτε τρίτων χωρών είναι σε θέση να λαμβάνουν τις πληροφορίες που είναι αναγκαίες για την εποπτεία των αντασφαλιστικών επιχειρήσεων που εδρεύουν στο έδαφός τους και ασκούν αντασφαλιστικές δραστηριότητες εντός της Κοινότητας.

3. Με την επιφύλαξη του άρθρου 300 παράγραφοι 1 και 2 της συνθήκης, η Επιτροπή, με τη συνδρομή της ευρωπαϊκής επιτροπής ασφαλίσεων και επαγγελματικών συντάξεων, εξετάζει το αποτέλεσμα των διαπραγματεύσεων, στις οποίες αναφέρεται η παράγραφος 1 του παρόντος άρθρου, και την προκύπτουσα κατάσταση.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ X

Θυγατρικές ασφαλιστικών και αντασφαλιστικών επιχειρήσεων που διεπονται από το δικαίο τρίτης χώρας και αποκτηση συμμετοχής από τις επιχειρήσεις αυτές

Άρθρο 176

Ενημέρωση της Επιτροπής από τα κράτη μέλη

Οι εποπτικές αρχές των κρατών μελών ενημερώνουν την Επιτροπή και τις εποπτικές αρχές των άλλων κρατών μελών για κάθε άδεια λειτουργίας μιας άμεσα ή έμμεσα θυγατρικής μιας ή περισσότερων μητρικών επιχειρήσεων που διέπονται από το δικαίο τρίτης χώρας.

Οι πληροφορίες αυτές πρέπει επίσης να αναφέρουν τη δομή του σχετικού ομίλου.

Οσάκις μια επιχείρηση που διέπεται από το δικαίο τρίτης χώρας αποκτά συμμετοχή σε ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση η οποία έχει λάβει άδεια στην Κοινότητα και η οποία, με τον τρόπο αυτό, καθίσταται θυγατρική αυτής της επιχείρησης τρίτης χώρας, οι εποπτικές αρχές του κράτους μέλους καταγωγής ενημερώνουν την Επιτροπή και τις εποπτικές αρχές των άλλων κρατών μελών.

Άρθρο 177

Στάση των τρίτων χωρών έναντι των κοινοτικών ασφαλιστικών και αντασφαλιστικών επιχειρήσεων

1. Τα κράτη μέλη ενημερώνουν την Επιτροπή σχετικά με τις γενικής φύσης δυσκολίες που συναντούν οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές τους επιχειρήσεις κατά την εγκατάσταση και λειτουργία τους, ή την άσκηση δραστηριοτήτων σε τρίτη χώρα.

2. Η Επιτροπή υποβάλλει, περιοδικώς, έκθεση στο Συμβούλιο, στην οποία εξετάζει τη μεταχείριση την οποία επιφυλάσσουν οι τρίτες χώρες στις ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις που έχουν λάβει άδεια στην Κοινότητα, όσον αφορά τα εξής:

- α) την εγκατάσταση σε τρίτες χώρες των ασφαλιστικών και αντασφαλιστικών επιχειρήσεων που έχουν λάβει άδεια στην Κοινότητα·
- β) την απόκτηση συμμετοχών σε ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις τρίτων χωρών·
- γ) την άσκηση δραστηριοτήτων ασφάλισης και αντασφάλισης από τέτοιες εγκατεστημένες επιχειρήσεις·
- δ) τη διασυννοριακή παροχή ασφαλιστικών και αντασφαλιστικών υπηρεσιών από την Κοινότητα προς τρίτες χώρες.

Η Επιτροπή διαβιβάζει τις εκθέσεις αυτές στο Συμβούλιο, συνοδευόμενες από τυχόν κατάλληλες προτάσεις ή συστάσεις.

ΤΙΤΛΟΣ II

ΕΙΔΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΣΦΑΛΙΣΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΑΝΤΑΣΦΑΛΙΣΗ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ I

Εφαρμοστέο δικαίο και οροι συμβολαίων πρωτασφάλισης

Τμήμα 1

Εφαρμοστέο δικαίο

Άρθρο 178

Εφαρμοστέο δίκαιο

Τα κράτη μέλη που δεν υπόκεινται στην εφαρμογή του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 593/2008 εφαρμόζουν τις διατάξεις του εν λόγω κανονισμού προκειμένου να προσδιορίσουν το εφαρμοστέο δικαίο για τις ασφαλιστικές συμβάσεις που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 7 του κανονισμού.

Τμήμα 2

Υποχρεωτική ασφάλιση

Άρθρο 179

Συναφείς υποχρεώσεις

1. Οι ασφαλιστικές επιχειρήσεις ζημιών μπορούν να προτείνουν και να συνάπτουν συμβάσεις υποχρεωτικής ασφάλισης, σύμφωνα με τους όρους του παρόντος άρθρου.

2. Όταν ένα κράτος μέλος θεσπίζει την υποχρεωτική ασφάλιση, μια ασφαλιστική σύμβαση θεωρείται ότι πληροί την υποχρέωση αυτή, μόνον εάν είναι σύμφωνη με τις ειδικές διατάξεις που διέπουν την εν λόγω ασφάλιση στο κράτος μέλος αυτό.

3. Όταν η ασφαλιστική επιχείρηση υποχρεούται να δηλώσει στις εποπτικές αρχές του κράτους μέλους που επιβάλλει την υποχρεωτική ασφάλιση κάθε παύση της εγγύησης, η παύση αυτή αντιτάσσεται έναντι των ζημιωθέντων τρίτων, μόνον υπό τους όρους που προβλέπει το κράτος μέλος αυτό.

4. Κάθε κράτος μέλος γνωστοποιεί στην Επιτροπή τους κινδύνους για τους οποίους η νομοθεσία τους προβλέπει υποχρεωτική ασφάλιση, αναφέροντας τα εξής:

- α) τις ειδικές διατάξεις που διέπουν την ασφάλιση αυτή·
- β) τα στοιχεία τα οποία πρέπει να περιλαμβάνει το πιστοποιητικό που υποχρεούται να χορηγήσει στον ασφαλισμένο η επιχείρηση ασφάλισης ζημιών, όταν το κράτος μέλος αυτό ζητά να αποδειχθεί ότι η υποχρέωση ασφάλισης έχει τηρηθεί.

Κράτος μέλος μπορεί να απαιτήσει να περιλαμβάνεται μεταξύ των στοιχείων του στοιχείου β) δήλωση του ασφαλιστού ότι η σύμβαση είναι σύμφωνη με τις ειδικές διατάξεις που διέπουν τη συγκεκριμένη ασφάλιση.

Η Επιτροπή δημοσιεύει τις πληροφορίες του πρώτου εδαφίου στοιχείο β), στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Τμήμα 3

Διατάξεις γενικού συμφέροντος

Άρθρο 180

Διατάξεις γενικού συμφέροντος

Το κράτος μέλος στο οποίο ευρίσκεται ο κίνδυνος ή το κράτος μέλος της ασφαλιστικής υποχρέωσης δεν μπορεί να εμποδίζει τον αντισυμβαλλόμενο να συνάπτει σύμβαση με ασφαλιστική επιχείρηση που έχει λάβει άδεια λειτουργίας υπό τους όρους του άρθρου 14, εφόσον η σύναψη της σύμβασης αυτής δεν αντιβαίνει προς τις νομικές διατάξεις περί γενικού συμφέροντος που ισχύουν στο κράτος μέλος στο οποίο ευρίσκεται ο κίνδυνος ή στο κράτος μέλος της υποχρέωσης.

Τμήμα 4

Οροι ασφαλιστηρίων συμβολαίων και τιμολογία

Άρθρο 181

Ασφάλιση ζημιών

1. Τα κράτη μέλη δεν απαιτούν την προηγούμενη έγκριση ή τη συστηματική κοινοποίηση των γενικών και ειδικών όρων των ασφαλιστηρίων συμβολαίων, των τιμολογίων και άλλων εντύπων που η ασφαλιστική επιχείρηση προτίθεται να χρησιμοποιήσει στις σχέσεις της με τους αντισυμβαλλομένους.

Προκειμένου να ελέγχουν την τήρηση των εθνικών διατάξεων σχετικά με τα ασφαλιστήρια συμβόλαια, τα κράτη μέλη μπορούν να απαιτούν μόνον τη μη συστηματική κοινοποίηση αυτών των όρων και λοιπών εγγράφων. Οι απαιτήσεις αυτές δεν μπορούν να συνιστούν για την ασφαλιστική επιχείρηση προϋπόθεση για την άσκηση της δραστηριότητάς της.

2. Ένα κράτος μέλος που επιβάλλει την υποχρεωτική σύναψη ασφαλιστικής σύμβασης μπορεί να απαιτεί από τις ασφαλιστικές επιχειρήσεις να κοινοποιούν στην εποπτική αρχή του τους γενικούς και ειδικούς όρους των εν λόγω ασφαλίσεων, πριν από την έναρξη εφαρμογής τους.

3. Τα κράτη μέλη δεν μπορούν να διατηρούν ή να καθιερώνουν υποχρέωση προηγούμενης κοινοποίησης ή έγκρισης των προτεινόμενων αυξήσεων τιμολογίων, παρά μόνον στο πλαίσιο γενικού συστήματος ελέγχου των τιμών.

Άρθρο 182

Ασφάλιση ζωής

Τα κράτη μέλη δεν απαιτούν την προηγούμενη συγκατάθεση ή τη συστηματική κοινοποίηση των γενικών και ειδικών όρων των ασφαλιστηρίων συμβολαίων, των τιμολογίων, των τεχνικής φύσεως στοιχείων που χρησιμοποιούνται ως βάση για τον υπολογισμό των τιμολογίων και των τεχνικών προβλέψεων, των υποδειγμάτων και άλλων εντύπων που η επιχείρηση ασφάλισης ζωής προτίθεται να χρησιμοποιήσει στις σχέσεις της με τους αντισυμβαλλομένους.

Ωστόσο, το κράτος μέλος καταγωγής μπορεί, αποκλειστικά και μόνον για να ελέγχεται η τήρηση των εθνικών διατάξεων σχετικά με τις αναλογιστικές αρχές, να απαιτεί τη συστηματική κοινοποίηση των τεχνικής φύσεως στοιχείων που χρησιμοποιούνται ως βάση για τον υπολογισμό των τιμολογίων και των τεχνικών προβλέψεων. Οι απαιτήσεις αυτές δεν μπορούν να συνιστούν για την ασφαλιστική επιχείρηση προϋπόθεση για την άσκηση της δραστηριότητάς της.

Τμήμα 5

Πληροφορίες προς τους αντισυμβαλλομένους

Ενότητα 1

Ασφάλιση ζημιών

Άρθρο 183

Γενικές πληροφορίες προς τους αντισυμβαλλομένους

1. Πριν από τη σύναψη μιας σύμβασης ασφάλισης ζημιών, ο αντισυμβαλλόμενος πρέπει να ενημερώνεται από την επιχείρηση ασφάλισης ζημιών για τα εξής:

- a) για το εφαρμοστέο επί της σύμβασης δίκαιο, εάν τα μέρη δεν έχουν ελευθερία επιλογής·
- β) εάν έχουν την ελευθερία επιλογής του εφαρμοστέου δικαίου, για το δίκαιο που προτείνει ο ασφαλιστής.

Η ασφαλιστική επιχείρηση ενημερώνει επίσης τον αντισυμβαλλόμενο για τις διατάξεις περί εξέτασης των προσφυγών των αντισυμβαλλομένων για θέματα σχετικά με τη σύμβαση, συμπεριλαμβανομένης, ενδεχομένως, της ύπαρξης ενός οργάνου αρμοδίου να εξετάζει τις προσφυγές αυτές, με την επιφύλαξη της δυνατότητας του αντισυμβαλλομένου να προσφύγει στη δικαιοσύνη.

2. Οι υποχρεώσεις που προβλέπονται στην παράγραφο 1 ισχύουν μόνον όταν ο αντισυμβαλλόμενος είναι φυσικό πρόσωπο.

3. Οι λεπτομέρειες εφαρμογής των παραγράφων 1 και 2 θεσπίζονται από το κράτος μέλος στο οποίο ευρίσκεται ο κίνδυνος.

Άρθρο 184

Συμπληρωματικές πληροφορίες στην περίπτωση ασφάλισης ζημιών υπό καθεστώς εγκατάστασης ή δυνάμει της ελευθερίας παροχής υπηρεσιών

1. Όταν μια ασφάλιση ζημιών διενεργείται δυνάμει του δικαιώματος εγκατάστασης ή της ελευθερίας παροχής υπηρεσιών, γνωστοποιείται στον αντισυμβαλλόμενο, πριν από την ανάληψη οποιασδήποτε υποχρέωσης, η ονομασία του κράτους μέλους στο οποίο ευρίσκεται η εταιρική έδρα της επιχείρησης, και, ενδεχομένως, το υποκατάστημα, με την οποία ή το οποίο θα συναφθεί η σύμβαση.

Κάθε έγγραφο το οποίο εκδίδεται για τον αντισυμβαλλόμενο περιέχει την πληροφορία που αναφέρεται στο πρώτο εδάφιο.

Οι υποχρεώσεις που προβλέπονται στο πρώτο και δεύτερο εδάφιο δεν αφορούν τους μεγάλους κινδύνους.

2. Η σύμβαση ή κάθε άλλο έγγραφο που παρέχει την κάλυψη, καθώς και η πρόταση ασφάλισης, εφόσον είναι δεσμευτική για τον αντισυμβαλλόμενο, αναφέρουν τη διεύθυνση της εταιρικής έδρας και, κατά περίπτωση, του υποκαταστήματος της επιχείρησης ασφάλισης ζημιών που παρέχει την κάλυψη.

Τα κράτη μέλη δύνανται να απαιτούν να εμφανίζονται επίσης στα έγγραφα που αναφέρονται στο πρώτο εδάφιο της παρούσας παραγράφου, το όνομα και η διεύθυνση του αντιπροσώπου της επιχείρησης ασφάλισης ζημιών που αναφέρεται στο άρθρο 148 παράγραφος 2 στοιχείο α).

Ενότητα 2

Ασφάλιση ζωής

Άρθρο 185

Πληροφορίες προς τους αντισυμβαλλομένους

1. Πριν να συναφθεί η σύμβαση ασφάλισης ζωής, ανακοινώνονται στον αντισυμβαλλόμενο τουλάχιστον οι πληροφορίες που προβλέπονται στις παραγράφους 2 έως 4.

2. Ανακοινώνονται οι ακόλουθες πληροφορίες σχετικά με την επιχείρηση ασφάλισης ζωής:

- α) επωνυμία, σκοπός και νομική μορφή της επιχείρησης·
- β) ονομασία του κράτους μέλους στο οποίο ευρίσκεται η έδρα και, ενδεχομένως, το υποκατάστημα, με το οποίο συνάπτεται η σύμβαση·
- γ) διεύθυνση της έδρας και, ενδεχομένως, του υποκαταστήματος, με το οποίο συνάπτεται η σύμβαση
- δ) συγκεκριμένη παραπομπή στην έκθεση σχετικά με τη φερεγγυότητα και την οικονομική κατάσταση, όπως ορίζεται στο άρθρο 51, η οποία επιτρέπει την εύκολη πρόσβαση του αντισυμβαλλομένου στις σχετικές πληροφορίες.

3. Ανακοινώνονται οι ακόλουθες πληροφορίες σχετικά με την ασφαλιστική υποχρέωση:

- α) ορισμός των παροχών και προαίρεσεων·
- β) διάρκεια της σύμβασης·
- γ) τρόπος καταγγελίας της σύμβασης·
- δ) λεπτομέρειες και διάρκεια καταβολής των ασφαλιστρών·
- ε) τρόπος υπολογισμού και διανομής των συμμετοχών στα κέρδη·
- στ) προσδιορισμός των αξιών εξαγοράς και της έκτασης, στην οποία αυτές είναι εγγυημένες·
- ζ) πληροφορίες για τα ασφαλιστρα που αφορούν κάθε εγγύηση, είτε κύρια είτε συμπληρωματική, όποτε είναι απαραίτητες·
- η) απαρίθμηση των αξιών αναφοράς (λογιστικών μονάδων) που χρησιμοποιήθηκαν στις συμβάσεις μεταβλητού κεφαλαίου (unit-linked policies)·
- θ) πληροφορίες για τη φύση των αντιπροσωπευτικών στοιχείων του ενεργητικού επί συμβάσεων μεταβλητού κεφαλαίου·
- ι) τρόπος άσκησης του δικαιώματος υπαναχώρησης·
- ια) γενικές ενδείξεις περί του φορολογικού καθεστώτος που ισχύει για τον συγκεκριμένο τύπο ασφαλιστηρίου·

ιβ) διατάξεις σχετικές με την εξέταση των αιτιάσεων των αντισυμβαλλομένων, ασφαλισμένων ή των δικαιούχων συμβάσεως, όσον αφορά τη σύμβαση· συμπεριλαμβάνεται, ενδεχομένως, η ύπαρξη φορέα αρμόδιου για την εξέταση των αιτιάσεων, υπό την επιφύλαξη της δυνατότητας άσκησης ενδίκου μέσου·

ιγ) το εφαρμοστέο δίκαιο της σύμβασης, εάν οι συμβαλλόμενοι δεν έχουν δικαίωμα επιλογής, ή, αν έχουν δικαίωμα να επιλέγουν, το εφαρμοστέο δίκαιο και, στην περίπτωση αυτή, το δίκαιο την επιλογή του οποίου προτείνει η επιχείρηση ασφάλισης ζωής.

4. Επιπροσθέτως, παρέχονται ειδικές πληροφορίες προκειμένου να διαμορφωθεί ιδία αντίληψη των κινδύνων της σύμβασης τους οποίους αναλαμβάνει ο αντισυμβαλλόμενος.

5. Ο αντισυμβαλλόμενος ενημερώνεται καθ' όλη τη διάρκεια της σύμβασης για τις τροποποιήσεις που αφορούν τις ακόλουθες πληροφορίες:

- α) τους γενικούς και ειδικούς όρους·
- β) κάθε μεταβολή στην επωνυμία ή τον σκοπό της επιχείρησης ασφάλισης ζωής, τη νομική μορφή της ή τη διεύθυνση της έδρας και, ενδεχομένως, του υποκαταστήματος, με το οποίο συνάπτεται η σύμβαση·
- γ) κάθε πληροφορία που προβλέπεται στην παράγραφο 3 στοιχεία δ) έως ι), σε περίπτωση τροποποίησης των όρων της σύμβασης ή της εφαρμοστέας νομοθεσίας·
- δ) κάθε χρόνο, πληροφορίες για την κατάσταση της συμμετοχής στα κέρδη·

Αν, στο πλαίσιο προσφοράς ή σύναψης συμβολαίου ασφάλισης ζωής, ο ασφαλιστής παρέχει στοιχεία σχετικά με το ύψος των δυνητικών πληρωμών πάνω και πέρα από τις συμβατικά συμφωνηθείσες πληρωμές, ο ασφαλιστής παρέχει στον αντισυμβαλλόμενο παράδειγμα υπολογισμού στον οποίο να φαίνεται η δυνητική τελική πληρωμή με βάση τρία διαφορετικά επιτόκια για τον υπολογισμό του ασφαλιστρου. Τούτο δεν έχει εφαρμογή σε προδεσμιακές ασφάλειες και συμβάσεις. Ο ασφαλιστής ενημερώνει τον αντισυμβαλλόμενο, με τρόπο σαφή και κατανοητό, ότι το παράδειγμα υπολογισμού αποτελεί απλώς υπολογιστικό μοντέλο βασισμένο σε θεωρητικές παραδοχές, και ότι ο αντισυμβαλλόμενος δεν εγείρει συμβατικές απαιτήσεις με βάση το παράδειγμα υπολογισμού.

Στην περίπτωση ασφαλείων με συμμετοχή σε κέρδη, ο ασφαλιστής ενημερώνει εγγράφως τον αντισυμβαλλόμενο για την κατάσταση των απαιτήσεών του, περιλαμβάνοντας τη συμμετοχή στα κέρδη. Επιπλέον, αν ο ασφαλιστής έχει παρουσιάσει αριθμητικά στοιχεία σχετικά με την ενδεχόμενη μελλοντική εξέλιξη της συμμετοχής στα κέρδη, ενημερώνει τον αντισυμβαλλόμενο σχετικά με τις διαφορές μεταξύ της πραγματικής εξέλιξης και των αρχικών στοιχείων.

6. Οι πληροφορίες που αναφέρονται στις παραγράφους 2 έως 5 διατυπώνονται με σαφήνεια και ακρίβεια, και παρέχονται γραπτώς σε μια επίσημη γλώσσα του κράτους μέλους της ασφαλιστικής υποχρέωσης.

Ωστόσο, οι πληροφορίες αυτές μπορούν να παρέχονται σε άλλη γλώσσα, εφόσον το ζητήσει ο αντισυμβαλλόμενος και το επιτρέπει το δίκαιο του κράτους μέλους ή ο αντισυμβαλλόμενος δικαιούται να επιλέξει το εφαρμοστέο δίκαιο.

7. Το κράτος μέλος της ασφαλιστικής υποχρέωσης δεν μπορεί να απαιτεί από τις επιχειρήσεις ασφάλισης ζωής να χορηγούν πληροφορίες επιπλέον εκείνων που απαριθμούνται στις παραγράφους 2 έως 5, παρά μόνον στην περίπτωση που οι πληροφορίες αυτές είναι απαραίτητες για τη σωστή κατανόηση από πλευράς του αντισυμβαλλομένου των βασικών στοιχείων της υποχρέωσης.

8. Οι λεπτομέρειες εφαρμογής των παραγράφων 1 έως 7 θεσπίζονται από το κράτος μέλος της υποχρέωσης.

Άρθρο 186

Χρόνος καταγγελίας

1. Τα κράτη μέλη ορίζουν ότι οι αντισυμβαλλόμενοι συμβάσεων ατομικής ασφάλισης ζωής διαθέτουν προθεσμία υπαναχώρησης μεταξύ 14 και 30 ημερών από τη στιγμή που πληροφορήθηκαν τη σύναψη της σύμβασης.

Η κοινοποίηση υπαναχώρησης των αντισυμβαλλομένων συνεπάγεται την εφεξής απαλλαγή τους από όλες τις υποχρεώσεις που απορρέουν από τη σύμβαση αυτή.

Οι λοιπές έννομες συνέπειες και οι όροι της υπαναχώρησης ρυθμίζονται σύμφωνα με το δίκαιο που διέπει τη σύμβαση, ιδίως όσον αφορά τον προσδιορισμό του τρόπου με τον οποίο ο αντισυμβαλλόμενος πληροφορείται τη σύναψη της σύμβασης.

2. Τα κράτη μέλη μπορούν να επιλέξουν να μην εφαρμόσουν την παράγραφο 1 στις ακόλουθες περιπτώσεις:

- α) όταν η σύμβαση έχει διάρκεια ίση ή κατώτερη των έξι μηνών·
- β) όταν, λόγω της ιδιότητας του αντισυμβαλλομένου ή των περιστάσεων, υπό τις οποίες συνήφθη η σύμβαση, ο αντισυμβαλλόμενος δεν χρειάζεται ειδική προστασία.

Σε περίπτωση που τα κράτη μέλη κάνουν χρήση της επιλογής που προβλέπεται στο πρώτο εδάφιο, το προσδιορίζουν στο δικαίό τους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ II

Ειδικες διατάξεις για την ασφαλισση ζημιών

Τμήμα 1

Γενικές διατάξεις

Άρθρο 187

Όροι ασφαλιστηρίων συμβολαίων

Οι γενικοί και οι ειδικοί όροι των ασφαλιστηρίων συμβολαίων δεν περιλαμβάνουν τους οποίους όρους προβλέπονται σε μια συγκεκριμένη περίπτωση για την κάλυψη των ιδιαιτεροτήτων του ασφαλιστέου κινδύνου.

Άρθρο 188

Κατάργηση των μονοπωλίων

Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν την κατάργηση των μονοπωλίων σχετικά με την πρόσβαση σε ορισμένους κλάδους ασφάλισεων που έχουν παραχωρηθεί σε οργανισμούς εγκατεστημένους στο έδαφός τους, οι οποίοι αναφέρονται στο άρθρο 8.

Άρθρο 189

Συμμετοχή σε εθνικά συστήματα εγγύησης

Τα κράτη μέλη υποδοχής δύνανται να επιβάλλουν στις επιχειρήσεις ασφάλισης ζημιών την προσχώρηση και τη συμμετοχή, με τους ίδιους όρους που ισχύουν και για τις επιχειρήσεις ασφάλισης ζημιών που έχουν λάβει άδεια λειτουργίας στο έδαφός τους, σε κάθε σύστημα που αποσκοπεί στην εγγύηση της καταβολής των αιτούμενων αποζημιώσεων στους ασφαλισμένους και στους ζημιωθέντες τρίτους.

Τμήμα 2

Κοινοτική συνασφάλιση

Άρθρο 190

Πράξεις κοινοτικής συνασφάλισης

1. Το παρόν τμήμα εφαρμόζεται στις πράξεις κοινοτικής συνασφάλισης, οι οποίες είναι οι εργασίες συνασφάλισης που αναφέρονται σε έναν ή περισσότερους από τους κινδύνους που ταξινομούνται στους κλάδους 3 έως 16 στο μέρος Α του παραρτήματος I και που πληρούν στους ακόλουθους όρους:

- α) ο κίνδυνος είναι μεγάλος κίνδυνος·
- β) ο κίνδυνος καλύπτεται, διά κοινής συμβάσεως, με συνολικό ασφαλιστρο και για την ίδια διάρκεια, από πολλές ασφαλιστικές επιχειρήσεις ως «συνασφαλιστές», χωρίς να υπάρχει αλληλέγγυη υποχρέωση μεταξύ τους, από τις οποίες μία είναι η κύρια ασφαλιστική επιχείρηση·
- γ) ο κίνδυνος αυτός ευρίσκεται στο εσωτερικό της Κοινότητας·
- δ) για την εγγύηση του κινδύνου, η κύρια ασφαλιστική επιχείρηση θεωρείται ως η ασφαλιστική επιχείρηση που θα κάλυπτε ολόκληρο τον κίνδυνο·
- ε) ένας τουλάχιστον από τους συνασφαλιστές συμμετέχει στη σύμβαση από εταιρική έδρα ή υποκατάστημα που ευρίσκονται σε κράτος μέλος διαφορετικό από εκείνο της κύριας ασφαλιστικής επιχείρησης·
- στ) η κύρια ασφαλιστική επιχείρηση αναλαμβάνει πλήρως τον ρόλο που της ανατίθεται στην πρακτική της συνασφάλισης, και ιδίως προσδιορίζει τους όρους ασφάλισης και το ύψος των ασφαλίσεων.

2. Τα άρθρα 147 έως 152 εφαρμόζονται μόνον στην κύρια ασφαλιστική επιχείρηση.

3. Οι πράξεις συνασφάλισης που δεν πληρούν τους όρους της παραγράφου 1 συνεχίζουν να υπόκεινται στις διατάξεις της παρούσας οδηγίας, πλην εκείνων του παρόντος τμήματος.

Άρθρο 191

Συμμετοχή σε κοινοτική συνασφάλιση

Η ευχέρεια συμμετοχής των ασφαλιστικών επιχειρήσεων σε κοινοτική συνασφάλιση δεν υπόκειται σε διατάξεις άλλες από εκείνες του παρόντος τμήματος.

Άρθρο 192

Τεχνικές προβλέψεις

Το ύψος των τεχνικών προβλέψεων προσδιορίζεται από τους διάφορους συνασφαλιστές σύμφωνα με τους κανόνες που καθορίζονται από το κράτος μέλος καταγωγής τους ή, ελλείψει κανόνων, σύμφωνα με την εν χρήσει πρακτική στο κράτος αυτό.

Πάντως, οι τεχνικές προβλέψεις είναι τουλάχιστον ίσες προς το αποθεματικό που καθορίζεται από τον κύριο ασφαλιστή σύμφωνα με τους κανόνες του κράτους μέλους καταγωγής του.

Άρθρο 193

Στατιστικά δεδομένα

Τα κράτη μέλη καταγωγής μεριμνούν ώστε οι συνασφαλιστές να διαθέτουν στατιστικά στοιχεία που να εμφανίζουν τη σπουδαιότητα των πράξεων κοινοτικής συνασφάλισης στις οποίες συμμετέχουν, καθώς και τα σχετικά κράτη μέλη.

Άρθρο 194

Μεταχείριση των συμβάσεων συνασφάλισης σε διαδικασίες εκκαθάρισης

Σε περίπτωση εκκαθάρισης μιας ασφαλιστικής επιχείρησης, οι υποχρεώσεις που απορρέουν από τη συμμετοχή σε σύμβαση κοινοτικής συνασφάλισης εκπληρώνονται κατά τον ίδιο τρόπο όπως και οι υποχρεώσεις που απορρέουν από άλλες ασφαλιστικές συμβάσεις της επιχείρησης αυτής, αδιακρίτως ιθαγένειας των ασφαλισμένων και των δικαιούχων.

Άρθρο 195

Ανταλλαγή πληροφοριών μεταξύ εποπτικών αρχών

Για τους σκοπούς της εφαρμογής του παρόντος τμήματος, οι εποπτικές αρχές των κρατών μελών, στο πλαίσιο της συνεργασίας που αναφέρεται στον τίτλο Ι κεφάλαιο IV τμήμα 5, διαβιβάζουν ή μία στην άλλη όλες τις απαραίτητες πληροφορίες.

Άρθρο 196

Συνεργασία για την εφαρμογή

Η Επιτροπή και οι εποπτικές αρχές των κρατών μελών συνεργάζονται στενά με σκοπό την εξέταση των δυσκολιών που θα ήταν δυνατόν να προκύψουν κατά την εφαρμογή του παρόντος τμήματος.

Στο πλαίσιο της συνεργασίας αυτής, εξετάζεται ιδίως κάθε πρακτική που θα αποτελούσε ένδειξη είτε ότι η κύρια ασφαλιστική επιχείρηση δεν παίζει τον ρόλο που της ανατίθεται στην πρακτική της συνασφάλισης, είτε ότι οι κίνδυνοι δεν απαιτούν εμφανώς για την εγγύησή τους τη συμμετοχή πολλών ασφαλιστών.

Τμήμα 3

Βοήθεια

Άρθρο 197

Δραστηριότητες παρεμφερείς με την τουριστική βοήθεια

Τα κράτη μέλη μπορούν να υπαγάγουν στο καθεστώς της παρούσας οδηγίας δραστηριότητες παροχής βοήθειας στα πρόσωπα που περιέχονται σε δυσχερή θέση υπό περιστάσεις άλλες από εκείνες που αναφέρονται στο άρθρο 2 παράγραφος 2.

Αν ένα κράτος μέλος κάνει χρήση της ευχέρειας αυτής, εξομοιώνει τις προαναφερόμενες δραστηριότητες με εκείνες που κατατάσσονται στον κλάδο 18 στο μέρος Α του παραρτήματος Ι.

Το δεύτερο εδάφιο δεν θίγει διόλου τις δυνατότητες κατάταξης που προβλέπονται στο παράρτημα Ι για τις δραστηριότητες που υπάγονται προδήλως σε άλλους κλάδους.

Τμήμα 4

Ασφάλιση νομικής προστασίας

Άρθρο 198

Πεδίο εφαρμογής του παρόντος τμήματος

1. Το παρόν τμήμα εφαρμόζεται στην ασφάλιση νομικής προστασίας, που αναφέρεται στον κλάδο 17 στο μέρος Α του παραρτήματος Ι και που συνίσταται στην έναντι καταβολής ασφαλιστρού συμβατική δέσμευση μιας ασφαλιστικής επιχείρησης περί αναλήψευς των δικαστικών εξόδων και παροχής άλλων υπηρεσιών που απορρέουν άμεσα από την εν λόγω ασφαλιστική κάλυψη, και ιδίως με σκοπό:

- α) την ανόρθωση της ζημίας ή της βλάβης που υπέστη ο ασφαλισμένος είτε μέσω εξωδίκου συμβιβασμού είτε μέσω αστικής ή ποινικής δίκης·
- β) την υπεράσπιση ή εκπροσώπηση του ασφαλισμένου σε αστική, ποινική, διοικητική ή άλλη δίκη ή κατ' απαίτησιν η οποία εγείρεται εναντίον του.

2. Στο παρόν τμήμα δεν εμπίπτουν τα εξής:

- α) η ασφάλιση νομικής προστασίας, όταν αυτή αφορά διαφορές ή κινδύνους που απορρέουν από τη χρήση θαλασσίων πλοίων ή σχετίζονται με τη χρήση αυτή·

- β) η δραστηριότητα ασφαλιστικής επιχείρησης αστικής ευθύνης προς υπεράσπιση ή εκπροσώπηση του ασφαλισμένου πελάτη σε κάθε δικαστική ή διοικητική διαδικασία, εφόσον αυτή η δραστηριότητα ασκείται συγχρόνως και προς το συμφέρον αυτής της ίδιας ασφαλιστικής επιχείρησης δυνάμει της κάλυψης αυτής·
- γ) εφόσον ένα κράτος μέλος το αποφασίσει, η δραστηριότητα νομικής προστασίας την οποία αναπτύσσει ο ασφαλιστής της βοήθειας, εφόσον πληροί τις ακόλουθες προϋποθέσεις:
- (i) η δραστηριότητα ασκείται σε κράτος μέλος άλλο από εκείνο στο οποίο ευρίσκεται η συνήθης διαμονή του ασφαλισμένου·
- (ii) η δραστηριότητα αποτελεί τμήμα σύμβασης που αφορά μόνον τη βοήθεια που παρέχεται σε πρόσωπα που αντιμετωπίζουν δυσκολίες κατά τη διάρκεια μετακινήσεων ή απουσιών από την κατοικία ή τη συνήθη διαμονή.

Για τους σκοπούς του πρώτου εδαφίου, στοιχείο γ), η ασφαλιστική σύμβαση αναγράφει ευκρινώς τη δήλωση ότι η σχετική κάλυψη περιορίζεται στις περιστάσεις που αναφέρονται στο εν λόγω στοιχείο και έχει επικουρικό χαρακτήρα σε σχέση με τη βοήθεια.

Άρθρο 199

Χωριστές συμβάσεις

Η κάλυψη νομικής προστασίας πρέπει να αποτελεί αντικείμενο σύμβασης χωριστής από τη σύμβαση τη συναπτόμενη για άλλους κλάδους ή αντικείμενο χωριστού κεφαλαίου ενός ενιαίου ασφαλιστηρίου, με μνεία του περιεχομένου της κάλυψης νομικής προστασίας και, αν απαιτεί τούτο το κράτος μέλος, του αντίστοιχου ασφαλιστρού.

Άρθρο 200

Διαχείριση των αποζημιώσεων

1. Το κράτος μέλος καταγωγής εξασφαλίζει ότι οι ασφαλιστικές επιχειρήσεις συμμορφούνται, ανάλογα με τη λύση που επιλέγει το κράτος μέλος, ή κατ' επιλογήν τους, αν το κράτος μέλος συμφωνεί, προς μία τουλάχιστον από τις μεθόδους διαχείρισης των αποζημιώσεων που προβλέπονται στις παραγράφους 2, 3 και 4.

Οποιαδήποτε λύση και αν επιλεγεί, οι ασφαλισμένοι που έχουν κάλυψη νομικής προστασίας θεωρείται ότι απολαύουν ισοδύναμων εγγυήσεων βάσει του παρόντος τμήματος.

2. Οι ασφαλιστικές επιχειρήσεις εξασφαλίζουν ότι κανένα μέλος του προσωπικού που έχει αναλάβει τη διαχείριση των ασφαλιστικών περιπτώσεων του κλάδου νομικής προστασίας ή την παροχή νομικών συμβουλών σχετικών προς τη διαχείριση αυτή δεν ασκεί συγχρόνως παρόμοια δραστηριότητα σε άλλη επιχείρηση συνδεδεμένη με την πρώτη ασφαλιστική επιχείρηση με οικονομικούς, εμπορικούς ή διοικητικούς δεσμούς, η οποία και ασκεί έναν ή περισσότερους από τους άλλους ασφαλιστικούς κλάδους που αναφέρει το παράρτημα Ι.

Οι ασφαλιστικές επιχειρήσεις πολλαπλών κλάδων εξασφαλίζουν ότι κανένα μέλος του προσωπικού που έχει αναλάβει τη διαχείριση των ασφαλιστικών περιπτώσεων του κλάδου νομικής προστασίας ή την παροχή νομικών συμβουλών σχετικών προς τη διαχείριση αυτή δεν ασκεί συγχρόνως παρόμοια δραστηριότητα για άλλον κλάδο που καλύπτουν οι ίδιες επιχειρήσεις.

3. Η ασφαλιστική επιχείρηση αναθέτει τη διαχείριση των ασφαλιστικών περιπτώσεων του κλάδου νομικής προστασίας σε μια επιχείρηση με χωριστή νομική προσωπικότητα. Μνεία της επιχείρησης αυτής γίνεται στη χωριστή σύμβαση ή το χωριστό κεφάλαιο του ασφαλιστηρίου που προβλέπεται στο άρθρο 199.

Αν αυτή η επιχείρηση με τη χωριστή νομική προσωπικότητα συνδέεται με άλλη ασφαλιστική επιχείρηση που ασκεί ασφαλιστική δραστηριότητα σε έναν ή περισσότερους κλάδους που αναφέρονται στο μέρος Α του παραρτήματος Ι, τα μέλη του προσωπικού της επιχείρησης που έχει χωριστή νομική προσωπικότητα, τα οποία ασχολούνται με τη διαχείριση ασφαλιστικών περιπτώσεων του κλάδου νομικής προστασίας ή την παροχή νομικών συμβουλών σχετικά με αυτή τη διαχείριση, δεν ασκούν συγχρόνως την αυτή ή παρόμοια δραστηριότητα για την άλλη ασφαλιστική επιχείρηση. Τα κράτη μέλη μπορούν να επιβάλλουν τις αυτές απαιτήσεις για τα μέλη του διοικητικού, διαχειριστικού ή εποπτικού οργάνου.

4. Στη σύμβαση, η ασφαλιστική επιχείρηση παραχωρεί στον ασφαλισμένο το δικαίωμα να αναθέτει σε δικηγόρο της επιλογής του ή, εφόσον αυτό επιτρέπεται από το εθνικό δίκαιο, σε οποιοδήποτε άλλο πρόσωπο διαθέτει τα απαραίτητα προσόντα, την υπεράσπιση των συμφερόντων του, από τη στιγμή κατά την οποία δικαιούται να ζητήσει παρέμβαση του ασφαλιστή δυνάμει του ασφαλιστηρίου.

Άρθρο 201

Ελευθερία επιλογής δικηγόρου

1. Κάθε ασφαλιστική σύμβαση νομικής προστασίας προβλέπει ρητά τα εξής:

- α) σε κάθε δικαστική ή διοικητική διαδικασία, όταν καλείται δικηγόρος, ή κάθε άλλο πρόσωπο που διαθέτει τα προσόντα τα οποία απαιτεί το εθνικό δίκαιο, για να υπερασπίσει ή να εκπροσωπήσει τον ασφαλισμένο ή να εξυπηρετήσει τα συμφέροντά του, ο ασφαλισμένος έχει την ελευθερία της σχετικής επιλογής·
- β) ο ασφαλισμένος είναι ελεύθερος να επιλέγει δικηγόρο, ή, αν θέλει και εφόσον το επιτρέπει η εθνική νομοθεσία, οποιοδήποτε άλλο πρόσωπο διαθέτει τα απαιτούμενα προσόντα για την υπεράσπιση των συμφερόντων του, σε περίπτωση που ανακύψει σύγκρουση συμφερόντων.

2. Για τους σκοπούς του παρόντος τμήματος, ως «δικηγόρος» νοείται κάθε πρόσωπο που δικαιούται να ασκεί τις επαγγελματικές του δραστηριότητες υπό μία από τις ονομασίες που προβλέπει η οδηγία 77/249/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 22ας Μαρτίου 1977, περί διευκολύνσεως της πραγματικής ασκήσεως της ελεύθερης παροχής υπηρεσιών από δικηγόρους ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ ΕΕ L 78 της 26.3.1977, σ. 17.

Άρθρο 202

Εξαίρεση στην ελευθερία επιλογής δικηγόρου

1. Τα κράτη μέλη μπορούν να εξαιρούν από τις διατάξεις του άρθρου 201 παράγραφος 1 την ασφάλιση νομικής προστασίας, αν πληρούνται όλοι οι ακόλουθοι όροι:

- α) η ασφάλιση περιορίζεται σε υποθέσεις που προκύπτουν από τη χρησιμοποίηση οδικών οχημάτων στο έδαφος του οικείου κράτους μέλους·
- β) η ασφάλιση συνδέεται με σύμβαση βοήθειας που θα παρέχεται σε περίπτωση ατυχήματος ή βλάβης όπου ενέχεται οδικό όχημα·
- γ) ούτε η ασφαλιστική επιχείρηση της νομικής προστασίας ούτε ο ασφαλιστής της βοήθειας δεν καλύπτουν κλάδο ευθύνης·
- δ) λαμβάνονται μέτρα ώστε η παροχή νομικών συμβουλών και η εκπροσώπηση καθενός των διαδίκων σε περίπτωση διαφοράς να εξασφαλίζονται από δικηγόρους τελείως ανεξάρτητους, εφόσον οι εν λόγω διάδικοι είναι ασφαλισμένοι σε θέματα νομικής προστασίας στην ίδια ασφαλιστική επιχείρηση.

2. Εξαίρεση που χορηγείται κατ' εφαρμογή της παραγράφου 1 δεν επηρεάζει την εφαρμογή του άρθρου 200.

Άρθρο 203

Διατησία

Τα κράτη μέλη προβλέπουν, για τη ρύθμιση της όποιας διαφοράς μεταξύ της ασφαλιστικής επιχείρησης νομικής προστασίας και του ασφαλισμένου, και χωρίς να θίγεται οποιοδήποτε δικαίωμα προσφυγής σε δικαστική αρχή, που ενδεχομένως προβλέπεται από εθνικό δίκαιο, διαδικασία διατησίας ή άλλη διαδικασία που να παρουσιάζει ανάλογα χεγγύα αντικειμενικότητας.

Η ασφαλιστική σύμβαση προβλέπει το δικαίωμα του ασφαλισμένου να προσφύγει σε μια τέτοια διαδικασία.

Άρθρο 204

Σύγκρουση συμφερόντων

Κάθε φορά που ανακύπτει σύγκρουση συμφερόντων ή διαφωνία όσον αφορά τη διεύθυνση της διαφοράς, ο ασφαλιστής νομικής προστασίας, ή, ανάλογα με την περίπτωση, το γραφείο διακανονισμού ζημιών, υποχρεούται να ενημερώνει τον ασφαλισμένο για το δικαίωμα που προβλέπεται στο άρθρο 201 παράγραφος 1 και για τη δυνατότητα να προσφύγει στη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 203.

Άρθρο 205

Κατάργηση της αποκλειστικότητας στην ασφάλιση νομικής προστασίας

Τα κράτη μέλη καταργούν κάθε διάταξη η οποία απαγορεύει στις ασφαλιστικές επιχειρήσεις την άσκηση, στο έδαφός τους, ασφάλισης νομικής προστασίας συγχρόνως με άλλους ασφαλιστικούς κλάδους.

Τμήμα 5

Ασφάλιση ασθενείας

Άρθρο 206

Ασφάλιση ασθενείας ως υποκατάστατο της κοινωνικής ασφάλισης

1. Τα κράτη μέλη στο έδαφος των οποίων οι συμβάσεις οι σχετικές με τον κλάδο 2 του μέρους Α του παραρτήματος Ι μπορούν να αντικαθιστούν, εν μέρει ή πλήρως, την κάλυψη ασθενείας που παρέχεται από το νόμιμο καθεστώς κοινωνικής ασφάλισης, μπορούν να απαιτούν τα εξής:

- α) οι συμβάσεις πρέπει να είναι σύμφωνες με τις ειδικές νομικές διατάξεις που ισχύουν σε αυτό το κράτος υπέρ του γενικού συμφέροντος για αυτόν τον ασφαλιστικό κλάδο, και
- β) πρέπει να ανακοινώνονται οι γενικοί και ειδικοί όροι αυτής της ασφάλισης στις εποπτικές αρχές αυτού του κράτους μέλους πριν από τη χρησιμοποίησή τους.

2. Τα κράτη μέλη μπορούν να απαιτούν η τεχνική βάση της ασφάλειας ασθενείας, που αναφέρεται στην παράγραφο 1, να είναι ανάλογη με εκείνη της ασφάλειας ζωής, όταν πληρούνται όλες οι ακόλουθες προϋποθέσεις:

- α) τα καταβληθέντα ασφαλιστρα υπολογίζονται βάσει πινάκων συχνότητας ασθενειών και άλλων σχετικών στατιστικών στοιχείων στην περίπτωση του κράτους μέλους όπου ευρίσκεται ο κίνδυνος, σύμφωνα με τις μαθηματικές μεθόδους που εφαρμόζονται στον τομέα των ασφαλίσεων·
- β) συνιστάται αποδεματικό γήρατος·
- γ) ο ασφαλιστής μπορεί να ακυρώνει τη σύμβαση μόνον κατά τη διάρκεια ορισμένης χρονικής περιόδου, που καθορίζεται από το κράτος όπου ευρίσκεται ο κίνδυνος·
- δ) η σύμβαση προβλέπει τη δυνατότητα αύξησης των ασφαλιστρών ή μείωσης των δόσεων, ακόμα και για τις τρέχουσες συμβάσεις·
- ε) η σύμβαση προβλέπει τη δυνατότητα να αλλάζει ο αντισυμβαλλόμενος τη σύμβασή του με νέα σύμβαση σύμφωνη προς την παράγραφο 1, την οποία προτείνει η ίδια ασφαλιστική επιχείρηση ή ο ίδιος κλάδος ασφαλίσεων και η οποία λαμβάνει υπόψη τα κεκτημένα του δικαιώματα.

Στην περίπτωση που αναφέρεται στο πρώτο εδάφιο στοιχείο ε), λαμβάνεται υπόψη το αποδεματικό γήρατος και μπορεί να απαιτείται νέα ιατρική εξέταση μόνον σε περίπτωση επέκτασης της κάλυψης.

Οι εποπτικές αρχές αυτού του κράτους μέλους δημοσιεύουν τους πίνακες συχνότητας των ασθενειών και άλλα σχετικά στατιστικά στοιχεία, που αναφέρονται στο πρώτο εδάφιο στοιχείο α), και τα διαβιβάζουν στις εποπτικές αρχές του κράτους καταγωγής.

Τα ασφάλιστρα πρέπει να είναι επαρκή, σύμφωνα με εύλογες αναλογιστικές υποθέσεις, ώστε να επιτρέπουν στις ασφαλιστικές επιχειρήσεις να εκπληρώνουν όλες τις υποχρεώσεις τους τις σχετικές με όλα τα στοιχεία της χρηματοοικονομικής τους κατάστασης. Το κράτος μέλος καταγωγής απαιτεί να ανακοινώνεται η τεχνική βάση υπολογισμού των ασφαλίσεων στις εποπτικές αρχές του προτού διατεθεί στην αγορά το προϊόν.

Το τρίτο και τέταρτο εδάφιο εφαρμόζονται επίσης σε περίπτωση τροποποίησης των υφισταμένων συμβάσεων.

Τμήμα 6

Ασφάλιση εργατικών ατυχημάτων

Άρθρο 207

Υποχρεωτική ασφάλιση εργατικών ατυχημάτων

Τα κράτη μέλη μπορούν να απαιτούν από τις ασφαλιστικές επιχειρήσεις, που εφαρμόζουν, με δική τους ευθύνη, την υποχρεωτική ασφάλιση των εργατικών ατυχημάτων στο έδαφός τους, την τήρηση των ειδικών διατάξεων που προβλέπονται στο εθνικό τους δίκαιο σχετικά με την ασφάλεια αυτή, με εξαίρεση τις διατάξεις τις σχετικές με τη χρηματοπιστωτική εποπτεία, που υπάγονται στην αποκλειστική αρμοδιότητα του κράτους μέλους καταγωγής.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ III

Ειδικές διατάξεις για την ασφάλιση ζωής

Άρθρο 208

Απαγόρευση υποχρεωτικής εκχώρησης μέρους ασφαλίσεως

Τα κράτη μέλη δεν επιβάλλουν σε επιχειρήσεις ασφάλισης ζωής την υποχρέωση να εκχωρούν ένα μέρος των ασφαλίσεών τους από δραστηριότητες που αναγράφονται στο άρθρο 2 παράγραφος 3, σε έναν ή περισσότερους οργανισμούς που καθορίζονται από το εθνικό τους δίκαιο.

Άρθρο 209

Ασφάλιστρα για νέες δραστηριότητες

Τα ασφάλιστρα για τις νέες ασφαλιστικές δραστηριότητες πρέπει να είναι επαρκή, βάσει λογικών αναλογιστικών υποθέσεων, ώστε η επιχείρηση ασφάλισης ζωής να είναι σε θέση να εκπληρώνει όλες τις υποχρεώσεις της, και ιδίως την υποχρέωση σύστασης επαρκών τεχνικών προβλέψεων.

Προς τούτο, μπορούν να λαμβάνονται υπόψη όλες οι πτυχές της χρηματοοικονομικής κατάστασης της επιχείρησης ασφάλισης ζωής, χωρίς όμως να γίνεται συστηματικά και μόνιμα προσθήκη πόρων ξένων προς τα εν λόγω ασφάλιστρα και στο αποκτούμενο εισόδημα, κατά τρόπο που θα μπορούσε να κλονίσει τελικά τη φερεγγυότητα της συγκεκριμένης επιχείρησης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ IV

Ειδικοί κανόνες για την αντασφάλιση

Άρθρο 210

Αντασφάλιση πεπερασμένου κινδύνου

1. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις, οι οποίες συνάπτουν συμβάσεις αντασφάλισης πεπερασμένου κινδύνου ή ασκούν δραστηριότητες αντασφάλισης πεπερασμένου κινδύνου να είναι σε θέση να εντοπίζουν, να υπολογίζουν, να παρακολουθούν, να διαχειρίζονται, να ελέγχουν και να αναφέρουν δεόντως τους κινδύνους που απορρέουν από τις εν λόγω συμβάσεις ή δραστηριότητες.

2. Προκειμένου να εξασφαλισθεί εναρμονισμένη προσέγγιση όσον αφορά τις δραστηριότητες αντασφάλισης πεπερασμένου κινδύνου, η Επιτροπή δύναται να θεσπίζει εκτελεστικά μέτρα, στα οποία διευκρινίζονται οι διατάξεις της παραγράφου 1 όσον αφορά την παρακολούθηση, τη διαχείριση και τον έλεγχο των κινδύνων που απορρέουν από δραστηριότητες αντασφάλισης πεπερασμένου κινδύνου.

Τα εν λόγω μέτρα, τα οποία έχουν ως αντικείμενο την τροποποίηση μη ουσιωδών στοιχείων της παρούσας οδηγίας, μεταξύ άλλων με τη συμπλήρωσή της, θεσπίζονται σύμφωνα με την κανονιστική διαδικασία με έλεγχο, στην οποία παραπέμπει το άρθρο 301 παράγραφος 3.

3. Για τους σκοπούς των παραγράφων 1 και 2, ως «αντασφάλιση πεπερασμένου κινδύνου» νοείται η αντασφάλιση βάσει της οποίας η ρητή μεγίστη πιθανότητα ζημίας, εκπεφρασμένη ως ο μεταβιβαζόμενος μέγιστος οικονομικός κίνδυνος, ο οποίος προέρχεται τόσο από σημαντικό ασφαλιστικό κίνδυνο όσο και από μεταβίβαση κινδύνου ως εκ της χρονικής στιγμής, υπερβαίνει το ασφάλιστρο καθ' όλη τη διάρκεια ισχύος του ασφαλιστηρίου κατά περιορισμένο αλλά σημαντικό ποσό, από κοινού με ένα τουλάχιστον εκ των εξής χαρακτηριστικών:

- α) τη λήψη υπόψη, ρητώς και υλικώς, της αξίας του χρήματος διαχρονικώς·
- β) την πρόβλεψη συμβατικών διατάξεων προς συγκράτηση της ισορροπίας της οικονομικής εμπειρίας μεταξύ των συμβαλλομένων διαχρονικώς για να επιτευχθεί η μεταβίβαση υψηλού κινδύνου.

Άρθρο 211

Φορείς Ειδικού Σκοπού

1. Τα κράτη μέλη επιτρέπουν την εγκατάσταση Φορέων Ειδικού Σκοπού στο έδαφός τους, κατόπιν προηγούμενης εποπτικής έγκρισης.

2. Προκειμένου να εξασφαλισθεί εναρμονισμένη προσέγγιση όσον αφορά τους Φορείς Ειδικού Σκοπού, η Επιτροπή θεσπίζει εκτελεστικά μέτρα, στα οποία καθορίζονται τα εξής:

- α) το πεδίο ισχύος της αδείας·
- β) οι υποχρεωτικές προϋποθέσεις που πρέπει να περιλαμβάνονται σε όλες τις συμβάσεις που συνάπτονται·

- γ) οι απαιτήσεις ικανότητας και ήθους, που αναφέρονται στο άρθρο 42, των προσώπων που διοικούν τον Φορέα Ειδικού Σκοπού·
- δ) οι απαιτήσεις ικανότητας και ήθους για τους μετόχους ή μέλη που κατέχουν ειδική συμμετοχή στον Φορέα Ειδικού Σκοπού·
- ε) οι ορθολογικές διοικητικές και λογιστικές διαδικασίες, κατάλληλους μηχανισμούς εσωτερικού ελέγχου και απαιτήσεις προς διαχείριση του κινδύνου·
- στ) οι απαιτήσεις για λογιστική, εποπτική και στατιστική πληροφόρηση·
- ζ) οι απαιτήσεις φερεγγυότητας.

Τα εν λόγω μέτρα, τα οποία έχουν ως αντικείμενο την τροποποίηση μη ουσιωδών στοιχείων της παρούσας οδηγίας, μεταξύ άλλων με τη συμπλήρωσή της, θεσπίζονται σύμφωνα με την κανονιστική διαδικασία με έλεγχο, στην οποία παραπέμπει το άρθρο 301 παράγραφος 3.

3. Οι Φορείς Ειδικού Σκοπού που έχουν λάβει άδεια πριν από τις 31 Οκτωβρίου 2012 υπόκεινται στο δικαίο του κράτους μέλους που τους χορήγησε την άδεια. Ωστόσο, οποιαδήποτε νέα δραστηριότητα τέτοιου Φορέα Ειδικού Σκοπού μετά απ' αυτήν την ημερομηνία υπόκειται στις παραγράφους 1 και 2.

ΤΙΤΛΟΣ III

ΕΠΟΠΤΕΙΑ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΑΝΤΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΩΝ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ ΠΟΥ ΑΝΗΚΟΥΝ ΣΕ ΟΜΙΛΟ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ I

Εποπτεία ομίλου: ορισμοί, περιπτώσεις εφαρμογής, πεδίο εφαρμογής και επιπεδα

Τμήμα 1

Ορισμοί

Άρθρο 212

Ορισμοί

1. Για τους σκοπούς του παρόντος τίτλου, ισχύουν οι ακόλουθοι ορισμοί:
- α) «συμμετέχουσα επιχείρηση»: νοείται η επιχείρηση η οποία είτε είναι μητρική ή άλλη επιχείρηση που διαθέτει συμμετοχή ή επιχείρηση συνδεδεμένη με άλλη επιχείρηση με σχέση κατά την έννοια του άρθρου 12 παράγραφος 1 της οδηγίας 83/349/ΕΟΚ,
- β) «συνδεδεμένη επιχείρηση»: νοείται είτε η θυγατρική επιχείρηση ή άλλη επιχείρηση στην οποία υπάρχει συμμετοχή είτε επιχείρηση που συνδέεται με άλλη επιχείρηση με σχέση κατά την έννοια του άρθρου 12 παράγραφος 1 της οδηγίας 83/349/ΕΟΚ,

- γ) «όμιλος»: νοείται ένας όμιλος επιχειρήσεων:
- (i) που αποτελείται από μία συμμετέχουσα επιχείρηση, τις θυγατρικές της και τις οντότητες στις οποίες η συμμετέχουσα επιχείρηση ή οι θυγατρικές της διαθέτουν συμμετοχή, καθώς και επιχειρήσεις που συνδέονται μεταξύ τους με σχέση κατά την έννοια του άρθρου 12 παράγραφος 1 της οδηγίας 83/349/ΕΟΚ, ή
- (ii) που βασίζεται στη σύναψη συμβατικών ή άλλων μακροχρόνιων, ισχυρών και διαρκών χρηματοοικονομικών δεσμών μεταξύ όλων αυτών των επιχειρήσεων, και μπορεί να περιλαμβάνει ενώσεις αλληλασφάλισης ή αλληλασφαλιστικού τύπου, υπό την προϋπόθεση ότι:
- μία από τις επιχειρήσεις αυτές ασκεί ουσιαστικά, με κεντρικό συντονισμό, δεσπόζουσα επιρροή στις αποφάσεις, συμπεριλαμβανομένων των χρηματοοικονομικών αποφάσεων, όλων των επιχειρήσεων οι οποίες αποτελούν μέρος του ομίλου· και
- η σύναψη ή διάλυση τέτοιου είδους οικονομικών σχέσεων για τους σκοπούς του παρόντος τίτλου υπόκειται σε εκ των προτέρων έγκριση της αρχής εποπτείας ομίλου.

Η επιχείρηση που ασκεί τον κεντρικό συντονισμό θεωρείται μητρική επιχείρηση, ενώ οι άλλες επιχειρήσεις θεωρούνται θυγατρικές·

- δ) «αρχή εποπτείας του ομίλου»: νοείται η εποπτική αρχή που είναι υπεύθυνη για την άσκηση εποπτείας του ομίλου, σύμφωνα με το άρθρο 247,
- ε) «Σώμα εποπτικών αρχών»: νοείται μια μόνιμη αλλά ευέλικτη δομή συνεργασίας και συντονισμού μεταξύ των εποπτικών αρχών των εν λόγω κρατών μελών·
- στ) «ασφαλιστική εταιρεία χαρτοφυλακίου»: νοείται η μητρική επιχείρηση, η οποία δεν είναι ασφαλιστική εταιρεία χαρτοφυλακίου μεικτής δραστηριότητας και της οποίας η κύρια δραστηριότητα οποίας είναι η απόκτηση και κατοχή συμμετοχών σε θυγατρικές επιχειρήσεις, εφόσον οι εν λόγω θυγατρικές είναι αποκλειστικά ή κυρίως κοινοτικές ασφαλιστικές ή αντασφαλιστικές επιχειρήσεις, ή ασφαλιστικές ή αντασφαλιστικές επιχειρήσεις τρίτης χώρας,
- ζ) «ασφαλιστική εταιρεία χαρτοφυλακίου μεικτής δραστηριότητας»: νοείται η μητρική επιχείρηση, η οποία δεν είναι ασφαλιστική επιχείρηση, ασφαλιστική επιχείρηση τρίτης χώρας, αντασφαλιστική επιχείρηση, αντασφαλιστική επιχείρηση τρίτης χώρας, ασφαλιστική εταιρεία χαρτοφυλακίου ή μεικτή χρηματοοικονομική εταιρεία συμμετοχών κατά την έννοια της οδηγίας 2002/87/ΕΚ, η οποία περιλαμβάνει τουλάχιστον μία ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση μεταξύ των θυγατρικών της.

2. Για τους σκοπούς του παρόντος τίτλου, οι εποπτικές αρχές θεωρούν επίσης ως μητρική επιχείρηση οποιαδήποτε επιχείρηση η οποία, κατά τη γνώμη των εποπτικών αρχών, ασκεί πραγματικά δεσπόζουσα επιρροή σε άλλη επιχείρηση.

Θεωρούν επίσης ως θυγατρική επιχείρηση οποιαδήποτε επιχείρηση επί της οποίας, κατά τη γνώμη των εποπτικών αρχών, μια μητρική επιχείρηση ασκεί πραγματικά δεσπόζουσα επιρροή.

Θεωρούν επίσης ως συμμετοχή την κατοχή, άμεση ή έμμεση, δικαιωμάτων ψήφου ή κεφαλαίου σε επιχείρηση επί της οποίας, κατά τη γνώμη των εποπτικών αρχών, ασκείται πραγματικά σημαντική επιρροή.

Τμήμα 2

Περιπτώσεις εφαρμογής και πεδίο εφαρμογής

Άρθρο 213

Περιπτώσεις εφαρμογής εποπτείας ομίλου

1. Τα κράτη μέλη προβλέπουν την εποπτεία, σε επίπεδο ομίλου, ασφαλιστικών και αντασφαλιστικών επιχειρήσεων που ανήκουν σε όμιλο, σύμφωνα με τον παρόντα τίτλο.

Οι διατάξεις της παρούσας οδηγίας, οι οποίες ορίζουν τους κανόνες για την εποπτεία ασφαλιστικών και αντασφαλιστικών επιχειρήσεων σε ατομική βάση, εξακολουθούν να ισχύουν σε τέτοιου είδους επιχειρήσεις, εκτός εάν προβλέπεται άλλως στον παρόντα τίτλο.

2. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι η εποπτεία σε επίπεδο ομίλου εφαρμόζεται ως ακολούθως:

- α) σε ασφαλιστικές ή αντασφαλιστικές επιχειρήσεις, οι οποίες είναι συμμετέχουσες επιχειρήσεις σε μία τουλάχιστον ασφαλιστική επιχείρηση, αντασφαλιστική επιχείρηση, ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση τρίτης χώρας, σύμφωνα με τα άρθρα 218 έως 258·
- β) σε ασφαλιστικές ή αντασφαλιστικές επιχειρήσεις, η μητρική επιχείρηση των οποίων είναι ασφαλιστική εταιρεία χαρτοφυλακίου με έδρα στην Κοινότητα, σύμφωνα με τα άρθρα 218 έως 258·
- γ) σε ασφαλιστικές ή αντασφαλιστικές επιχειρήσεις, η μητρική επιχείρηση των οποίων είναι ασφαλιστική εταιρεία χαρτοφυλακίου με έδρα εκτός της Κοινότητας ή ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση τρίτης χώρας, σύμφωνα με τα άρθρα 260, έως 263·
- δ) σε ασφαλιστικές ή αντασφαλιστικές επιχειρήσεις, η μητρική επιχείρηση των οποίων είναι ασφαλιστική εταιρεία χαρτοφυλακίου μεικτής δραστηριότητας, σύμφωνα με το άρθρο 265.

3. Στις περιπτώσεις που αναφέρονται στα στοιχεία α) και β) της παραγράφου 2, όταν η συμμετέχουσα ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση ή η ασφαλιστική εταιρεία χαρτοφυλακίου η οποία έχει την έδρα της στην Κοινότητα είναι συνδεδεμένη επιχείρηση ρυθμιζόμενης οντότητας ή μεικτή χρηματοοικονομική εταιρεία συμμετοχών, η οποία υπόκειται σε συμπληρωματική εποπτεία σύμφωνα με το άρθρο 5 παράγραφος 2 της οδηγίας 2002/87/EK, η αρμόδια αρχή για την εποπτεία του ομίλου μπορεί, μετά από διαβουλεύσεις με τις άλλες ενδιαφερόμενες εποπτικές αρχές, να αποφασίζει να μην διενεργήσει στο επίπεδο της εν λόγω συμμετέχουσας ασφαλιστικής ή αντασφαλιστικής επιχείρησης ή της εν λόγω ασφαλιστικής εταιρείας χαρτοφυλακίου την εποπτεία της συγκέντρωσης κινδύνου που αναφέρεται στο άρθρο 244 της παρούσας οδηγίας ή την εποπτεία των συναλλαγών εντός του ομίλου που αναφέρεται στο άρθρο 245 της παρούσας οδηγίας ή και τα δύο.

Άρθρο 214

Πεδίο εφαρμογής της εποπτείας ομίλου

1. Η άσκηση της εποπτείας ομίλου σύμφωνα με το άρθρο 213 δεν σημαίνει ότι οι εποπτικές αρχές οφείλουν να διαδραματίζουν εποπτικό ρόλο σε σχέση με την ασφαλιστική επιχείρηση τρίτης χώρας, την αντασφαλιστική επιχείρησης τρίτης χώρας, την ασφαλιστική εταιρεία χαρτοφυλακίου ή την ασφαλιστική εταιρεία χαρτοφυλακίου μεικτής δραστηριότητας σε ατομική βάση, με την επιφύλαξη του άρθρου 257 όσον αφορά τις ασφαλιστικές εταιρείες χαρτοφυλακίου.

2. Η αρχή εποπτείας του ομίλου μπορεί να αποφασίσει, σε κατά περίπτωση βάση, να μην συμπεριλάβει μια επιχείρηση στην εποπτεία του ομίλου που αναφέρεται στο άρθρο 213:

- α) εάν η επιχείρηση ευρίσκεται σε τρίτη χώρα όπου υπάρχουν νομικά εμπόδια στη διαβίβαση των απαραίτητων πληροφοριών, με την επιφύλαξη των διατάξεων του άρθρου 229·
- β) εάν η επιχείρηση που πρέπει να συμπεριληφθεί έχει αμελητέα σημασία όσον αφορά τους στόχους της εποπτείας σε επίπεδο ομίλου· ή
- γ) εάν ο συνυπολογισμός της επιχείρησης δεν είναι σκόπιμος ή είναι παραπλανητικός σε σχέση με τους στόχους της εποπτείας σε επίπεδο ομίλου.

Ωστόσο, οσάκις αρκετές επιχειρήσεις του ίδιου ομίλου, λαμβανόμενες ατομικά, μπορούν να εξαιρεθούν σύμφωνα με το στοιχείο β) του πρώτου εδαφίου, πρέπει παρ' όλα αυτά να συμπεριληφθούν εφόσον, συλλογικά, είναι μη αμελητέας σημασίας.

Όταν η αρχή εποπτείας του ομίλου είναι της γνώμης ότι μία ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση δεν θα πρέπει να περιλαμβάνεται στην εποπτεία ομίλου δυνάμει μιας των περιπτώσεων που προβλέπονται στα στοιχεία β) και γ) του πρώτου εδαφίου, συμβουλευέται πριν να λάβει απόφαση τις λοιπές ενδιαφερόμενες εποπτικές αρχές.

Όταν η αρχή εποπτείας του ομίλου δεν περιλαμβάνει μια ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση στην εποπτεία του ομίλου δυνάμει των στοιχείων β) και γ) του πρώτου εδαφίου, οι εποπτικές αρχές του κράτους μέλους στο οποίο ευρίσκεται η συγκεκριμένη επιχείρηση μπορούν να ζητούν από την επιχείρηση που είναι επικεφαλής του ομίλου οποιαδήποτε πληροφορία η οποία μπορεί να διευκολύνει την εποπτεία των οικείων ασφαλιστικών ή αντασφαλιστικών επιχειρήσεων.

Τμήμα 3

Επιπεδα

Άρθρο 215

Τελική μητρική επιχείρηση σε κοινοτικό επίπεδο

1. Όταν η συμμετέχουσα ασφαλιστική ή ανασφαλιστική επιχείρηση ή η ασφαλιστική εταιρεία χαρτοφυλακίου που αναφέρονται στα στοιχεία α) και β) του άρθρου 213 παράγραφος 2 είναι η ίδια θυγατρική επιχείρηση άλλης ασφαλιστικής ή ανασφαλιστικής επιχείρησης ή άλλης ασφαλιστικής εταιρείας χαρτοφυλακίου η οποία έχει την έδρα της στην Κοινότητα, τα άρθρα 218 έως 258 εφαρμόζονται μόνο στο επίπεδο της τελικής μητρικής ασφαλιστικής ή ανασφαλιστικής επιχείρησης ή ασφαλιστικής εταιρείας χαρτοφυλακίου η οποία έχει την έδρα της στην Κοινότητα.

2. Όταν η τελική μητρική ασφαλιστική ή ανασφαλιστική επιχείρηση ή ασφαλιστική εταιρεία χαρτοφυλακίου που έχει την έδρα της στην Κοινότητα, όπως αναφέρεται στην παράγραφο 1, είναι θυγατρική επιχείρηση άλλης επιχείρησης η οποία υπόκειται στη συμπληρωματική εποπτεία σύμφωνα με το άρθρο 5 παράγραφος 2 της οδηγίας 2002/87/ΕΚ, η αρχή εποπτείας του ομίλου μπορεί, αφού συμβουλευθεί τις άλλες ενδιαφερόμενες εποπτικές αρχές, να αποφασίσει να μην πραγματοποιήσει στο επίπεδο της τελικής αυτής μητρικής επιχείρησης την εποπτεία της συγκέντρωσης κινδύνου που αναφέρεται στο άρθρο 244 ή την εποπτεία των συναλλαγών εντός του ομίλου που αναφέρονται στο άρθρο 245, ή και τα δύο.

Άρθρο 216

Τελική μητρική επιχείρηση σε εθνικό επίπεδο

1. Όταν η συμμετέχουσα ασφαλιστική ή ανασφαλιστική επιχείρηση ή η ασφαλιστική εταιρεία χαρτοφυλακίου η οποία έχει την έδρα της στην Κοινότητα, όπως αναφέρεται στα στοιχεία α) και β) του άρθρου 213 παράγραφος 2, δεν έχει την έδρα της στο ίδιο κράτος μέλος με αυτό της τελικής μητρικής επιχείρησης σε κοινοτικό επίπεδο που αναφέρεται στο άρθρο 215, τα κράτη μέλη μπορούν να επιτρέπουν στις εποπτικές τους αρχές να αποφασίζουν, μετά από διαβούλευση με την αρχή εποπτείας του ομίλου και με την αρχή εποπτείας της τελικής μητρικής επιχείρησης σε κοινοτικό επίπεδο να υπαγάγουν στην εποπτεία του ομίλου την τελική μητρική ασφαλιστική ή ανασφαλιστική επιχείρηση ή την ασφαλιστική εταιρεία χαρτοφυλακίου σε εθνικό επίπεδο.

Σε τέτοια περίπτωση, η εποπτική αρχή αιτιολογεί την απόφασή της τόσο στην αρχή εποπτείας του ομίλου όσο και στη μητρική επιχείρηση σε κοινοτικό επίπεδο.

Τα άρθρα 218 έως 258 εφαρμόζονται, τηρουμένων των αναλογιών, με την επιφύλαξη των διατάξεων των παραγράφων 2 έως 6.

2. Η εποπτική αρχή μπορεί να περιορίζει την εποπτεία του ομίλου της τελικής μητρικής επιχείρησης σε εθνικό επίπεδο σε ένα ή περισσότερα από τα τμήματα του κεφαλαίου II.

3. Όταν η εποπτική αρχή αποφασίζει να εφαρμόσει στην τελική μητρική επιχείρηση σε εθνικό επίπεδο τις διατάξεις του τμήματος 1 του κεφαλαίου II, η επιλογή της μεθόδου που γίνεται σύμφωνα με το άρθρο 220 από την αρχή που ασκεί την εποπτεία του ομίλου σε σχέση με την τελική μητρική επιχείρηση σε κοινοτικό επίπεδο, όπως αναφέρεται στο άρθρο 215, θεωρείται καθοριστική και εφαρμόζεται από την εποπτική αρχή στο οικείο κράτος μέλος.

4. Όταν η εποπτική αρχή αποφασίζει να εφαρμόσει στην τελική μητρική επιχείρηση σε εθνικό επίπεδο τις διατάξεις του τμήματος 1 του κεφαλαίου II, και όταν η τελική μητρική επιχείρηση σε κοινοτικό επίπεδο που αναφέρεται στο άρθρο 215 έχει λάβει, σύμφωνα με το άρθρο 231 ή το άρθρο 233 παράγραφος 5, την άδεια να υπολογίζει τις κεφαλαιακές απαιτήσεις φερεγγυότητας του ομίλου, καθώς και τις κεφαλαιακές απαιτήσεις φερεγγυότητας ασφαλιστικών και ανασφαλιστικών επιχειρήσεων στον όμιλο, στη βάση εσωτερικού υποδείγματος, η απόφαση αυτή θεωρείται καθοριστική και εφαρμόζεται από την εποπτική αρχή στο οικείο κράτος μέλος.

Σε τέτοια περίπτωση, όταν η εποπτική αρχή αποφασίζει ότι το προφίλ κινδύνου της τελικής μητρικής επιχείρησης, σε εθνικό επίπεδο αποκλίνει σημαντικά από το εσωτερικό υπόδειγμα που έχει εγκριθεί σε κοινοτικό επίπεδο, και εφόσον η επιχείρηση αυτή δεν ανταποκρίνεται ικανοποιητικά στις ανησυχίες της εποπτικής αρχής, η εν λόγω εποπτική αρχή μπορεί να αποφασίσει να επιβάλει πρόσθετη κεφαλαιακή επιβάρυνση στις κεφαλαιακές απαιτήσεις φερεγγυότητας του ομίλου της εν λόγω επιχείρησης, όπως αυτές προκύπτουν από την εφαρμογή ενός τέτοιου υποδείγματος, ή, σε εξαιρετικές περιστάσεις όπου η πρόσθετη αυτή κεφαλαιακή επιβάρυνση κρίνεται ακατάλληλη, να απαιτήσει από την επιχείρηση να υπολογίσει τις κεφαλαιακές απαιτήσεις φερεγγυότητας του ομίλου της βάσει της τυποποιημένης μεθόδου.

Η εποπτική αρχή αιτιολογεί τις αποφάσεις αυτές τόσο στην επιχείρηση όσο και στην αρχή εποπτείας του ομίλου.

5. Όταν η εποπτική αρχή αποφασίζει να εφαρμόσει το κεφάλαιο II, τμήμα 1, στην τελική μητρική επιχείρηση σε εθνικό επίπεδο, η εν λόγω επιχείρηση δεν επιτρέπεται να ζητήσει, σύμφωνα με τα άρθρα 236 ή 243, την άδεια να υπαγάγει οιαδήποτε από τις θυγατρικές της στα άρθρα 238 και 239.

6. Όταν τα κράτη μέλη επιτρέπουν στις εποπτικές τους αρχές να λαμβάνουν την απόφαση που αναφέρεται στην παράγραφο 1, προβλέπουν ότι καμία από τις αποφάσεις αυτές δεν μπορεί να ληφθεί ή να διατηρηθεί εφόσον η τελική μητρική επιχείρηση σε εθνικό επίπεδο είναι θυγατρική της τελικής μητρικής επιχείρησης σε κοινοτικό επίπεδο που αναφέρεται στο άρθρο 215 και η τελευταία αυτή επιχείρηση έχει λάβει σύμφωνα με τα άρθρα 237 ή 243 την άδεια να υπαγάγει τη θυγατρική αυτή στα άρθρα 238 έως 239.

7. Η Επιτροπή δύναται να θεσπίζει εκτελεστικά μέτρα στα οποία να αναφέρει τις περιστάσεις κάτω από τις οποίες μπορεί να ληφθεί η απόφαση που αναφέρεται στην παράγραφο 1.

Τα μέτρα αυτά, τα οποία έχουν ως αντικείμενο, την τροποποίηση μη ουσιωδών στοιχείων της παρούσας οδηγίας, με τη συμπλήρωσή της, θεσπίζονται σύμφωνα με την κανονιστική διαδικασία με έλεγχο στην οποία παραπέμπει το άρθρο 301, παράγραφος 3.

Άρθρο 217

Μητρική επιχείρηση που καλύπτει περισσότερα κράτη μέλη

1. Όταν τα κράτη μέλη επιτρέπουν στις εποπτικές τους αρχές να λαμβάνουν την απόφαση που αναφέρεται στο άρθρο 216, επιτρέπουν επίσης σε αυτές να αποφασίζουν τη σύναψη συμφωνίας με τις εποπτικές αρχές στα άλλα κράτη μέλη στα οποία λειτουργεί άλλη συνδεδεμένη τελική μητρική επιχείρηση σε εθνικό επίπεδο, με σκοπό την άσκηση εποπτείας του ομίλου στο επίπεδο υπο-ομίλου που καλύπτει περισσότερα κράτη μέλη.

Όταν οι ενδιαφερόμενες εποπτικές αρχές έχουν συνάψει συμφωνία σύμφωνα με το πρώτο εδάφιο της παρούσας παραγράφου, η εποπτεία του ομίλου δεν ασκείται στο επίπεδο οιασδήποτε τελικής μητρικής επιχείρησης που αναφέρεται στο άρθρο 216 παρούσα σε κράτη μέλη πλην του κράτους μέλους στο οποίο ευρίσκεται ο υπο-όμιλος που αναφέρεται στο πρώτο εδάφιο της παρούσας παραγράφου.

2. Το άρθρο 216 παράγραφοι 2 έως 6 εφαρμόζεται τηρουμένων των αναλογιών.

3. Η Επιτροπή δύναται να θεσπίζει εκτελεστικά μέτρα στα οποία να αναφέρει τις περιστάσεις κάτω από τις οποίες μπορεί να ληφθεί η απόφαση που αναφέρεται στην παράγραφο 1.

Τα μέτρα αυτά, τα οποία έχουν ως αντικείμενο την τροποποίηση μη ουσιωδών στοιχείων της παρούσας οδηγίας, με τη συμπλήρωσή της, θεσπίζονται σύμφωνα με την κανονιστική διαδικασία με έλεγχο στην οποία παραπέμπει το άρθρο 301, παράγραφος 3.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ II

Χρηματοοικονομική θέση

Τμήμα 1

Φερεγγυότητα του ομίλου

Ενοτητα 1

Γενικές διατάξεις

Άρθρο 218

Εποπτεία της φερεγγυότητας του ομίλου

1. Η εποπτεία της φερεγγυότητας του ομίλου ασκείται σύμφωνα με τις παραγράφους 2 και 3 του παρόντος άρθρου, με το άρθρο 246 και με το κεφάλαιο III.

2. Στην περίπτωση που αναφέρεται στο στοιχείο α) του άρθρου 213 παράγραφος 2, τα κράτη μέλη απαιτούν από τις συμμετέχουσες ασφαλιστικές ή αντασφαλιστικές επιχειρήσεις να μεριμνούν ώστε να υπάρχουν διαθέσιμα επιλέξιμα ίδια κεφάλαια στον όμιλο, τα οποία να είναι πάντοτε τουλάχιστον ίσα με τις κεφαλαιακές απαιτήσεις φερεγγυότητας του ομίλου, όπως αυτές υπολογίζονται σύμφωνα με τις ενότητες 2, 3 και 4.

3. Στη περίπτωση που αναφέρεται στο στοιχείο β) του άρθρου 213 παράγραφος 2, τα κράτη μέλη απαιτούν από τις ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις σε ένα όμιλο να μεριμνούν ώστε να υπάρχουν διαθέσιμα επιλέξιμα κεφάλαια στον όμιλο, τα οποία να είναι πάντοτε ίσα με τις κεφαλαιακές απαιτήσεις φερεγγυότητας του ομίλου, όπως αυτές υπολογίζονται σύμφωνα με την ενότητα 5.

4. Οι απαιτήσεις που αναφέρονται στις παραγράφους 2 και 3 υπόκεινται σε εποπτική εξέταση από την αρχή που ασκεί την εποπτεία του ομίλου σύμφωνα με το κεφάλαιο II. Το άρθρο 136 και το άρθρο 138 παράγραφοι 1, έως 4, εφαρμόζονται, τηρουμένων των αναλογιών.

5. Μόλις η συμμετέχουσα επιχείρηση παρατηρήσει και πληροφορήσει τον επόπτη ομίλου ότι ο όμιλος δεν συμμορφώνεται πλέον προς τις κεφαλαιακές απαιτήσεις φερεγγυότητας ή ότι υπάρχει κίνδυνος να άψει να συμμορφώνεται μέσα στους επόμενους τρεις μήνες, ο επόπτης ομίλου ενημερώνει τις άλλες εποπτικές αρχές του σώματος, το οποίο προβαίνει σε ανάλυση της κατάστασης του ομίλου.

Άρθρο 219

Συχνότητα υπολογισμού

1. Η αρχή που ασκεί την εποπτεία του ομίλου μεριμνά ώστε οι υπολογισμοί που αναφέρονται στο άρθρο 218 παράγραφοι 2 και 3 να διενεργούνται τουλάχιστον μία φορά ετησίως, είτε από τη συμμετέχουσα ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση, είτε από την ασφαλιστική εταιρεία χαρτοφυλακίου.

Τα σχετικά δεδομένα για τον υπολογισμό και τα αποτελέσματα του υπολογισμού υποβάλλονται στην αρχή που ασκεί την εποπτεία του ομίλου από τη συμμετέχουσα ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση, ή όταν του ομίλου δεν ηγείται ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση, από την ασφαλιστική εταιρεία χαρτοφυλακίου ή από την επιχείρηση στον όμιλο που καθορίζει η αρχή που ασκεί την εποπτεία του ομίλου, μετά από διαβουλεύσεις με τις λοιπές ενδιαφερόμενες εποπτικές αρχές και με τον ίδιο τον όμιλο.

2. Οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις και η ασφαλιστική εταιρεία χαρτοφυλακίου επιβλέπουν τις κεφαλαιακές απαιτήσεις φερεγγυότητας του ομίλου σε συνεχή βάση. Εάν το προφίλ κινδύνου του ομίλου αποκλίνει σημαντικά από τις παραδοχές στις οποίες βασίζονται οι τελευταίες αναφερθείσες κεφαλαιακές απαιτήσεις φερεγγυότητας του ομίλου, οι κεφαλαιακές απαιτήσεις φερεγγυότητας του ομίλου υπολογίζονται εκ νέου αμελλητί και υποβάλλονται στην αρχή εποπτείας του ομίλου.

Όταν υπάρχουν στοιχεία που υπονοούν ότι το προφίλ κινδύνου του ομίλου έχει αλλάξει σημαντικά από την ημερομηνία κατά την οποία αναφέρθηκαν τελευταία οι κεφαλαιακές απαιτήσεις φερεγγυότητας του ομίλου, η αρχή που ασκεί την εποπτεία του ομίλου μπορεί να ζητεί τον επανυπολογισμό των κεφαλαιακών απαιτήσεων φερεγγυότητας του ομίλου.

Ενοτητα 2

Επιλογή της μεθόδου υπολογισμού και γενικές αρχές

Άρθρο 220

Επιλογή της μεθόδου

1. Ο υπολογισμός της φερεγγυότητας στο επίπεδο του ομίλου των ασφαλιστικών και αντασφαλιστικών επιχειρήσεων που αναφέρονται στο στοιχείο α) του άρθρου 213 παράγραφος 2 πραγματοποιείται σύμφωνα με τις τεχνικές αρχές και μία από τις μεθόδους, η οποία παρατίθενται στα άρθρα 221 έως 233.

2. Τα κράτη μέλη προβλέπουν ότι ο υπολογισμός της φερεγγυότητας στο επίπεδο του ομίλου των ασφαλιστικών και ανασφαλιστικών επιχειρήσεων που αναφέρονται στο στοιχείο α) του άρθρου 213 παράγραφος 2 διενεργείται σύμφωνα με τη μέθοδο 1, η οποία περιγράφεται στα άρθρα 230 έως 232.

Ωστόσο, τα κράτη μέλη επιτρέπουν στις εποπτικές αρχές τους, εφόσον αυτές ασκούν το ρόλο της εποπτείας του ομίλου σε σχέση με κάποιο συγκεκριμένο όμιλο, να αποφασίζουν, μετά από διαβουλεύσεις με τις λοιπές ενδιαφερόμενες εποπτικές αρχές και τον ίδιο τον όμιλο, να εφαρμόζουν στο συγκεκριμένο όμιλο τη μέθοδο 2 που περιγράφεται στα άρθρα 233 έως 234 ή συνδυασμό των μεθόδων 1 και 2, εφόσον η αποκλειστική εφαρμογή της μεθόδου 1 κρίνεται ακατάλληλη.

Άρθρο 221

Συμπερίληψη αναλογικού μεριδίου

1. Στον υπολογισμό της φερεγγυότητας του ομίλου λαμβάνεται υπόψη το αναλογικό μερίδιο που κατέχει η συμμετέχουσα επιχείρηση στις συνδεδεμένες επιχειρήσεις της.

Για τους σκοπούς του πρώτου εδαφίου, το αναλογικό μερίδιο περιλαμβάνει οιοδήποτε από τα κατωτέρω:

- α) όταν χρησιμοποιείται η μέθοδος 1, τα ποσοστά που χρησιμοποιούνται για την κατάρτιση των ενοποιημένων λογαριασμών·
- β) όταν χρησιμοποιείται η μέθοδος 2, την αναλογία του εγγεγραμμένου κεφαλαίου που κατέχεται, άμεσα ή έμμεσα, από τη συμμετέχουσα επιχείρηση.

Ωστόσο, ανεξάρτητα από τη χρησιμοποιούμενη μέθοδο, όταν η συνδεδεμένη επιχείρηση είναι θυγατρική και δεν διαθέτει επαρκή επιλέξιμα ίδια κεφάλαια για να καλύψει τις κεφαλαιακές απαιτήσεις φερεγγυότητας, λαμβάνεται υπόψη το συνολικό έλλειμμα φερεγγυότητας της θυγατρικής.

Όταν, κατά τη γνώμη των εποπτικών αρχών, η ευθύνη της μητρικής επιχείρησης που κατέχει μερίδιο του κεφαλαίου είναι αυστηρά περιορισμένη στο τμήμα αυτό του κεφαλαίου, η αρχή που ασκεί την εποπτεία του ομίλου μπορεί, εντούτοις, να επιτρέψει να ληφθεί υπόψη σε αναλογική βάση το έλλειμμα φερεγγυότητας της θυγατρικής επιχείρησης.

2. Η αρχή που ασκεί την εποπτεία του ομίλου καθορίζει, μετά από διαβουλεύσεις με τις άλλες ενδιαφερόμενες εποπτικές αρχές και τον ίδιο τον όμιλο, το αναλογικό μερίδιο που λαμβάνεται υπόψη στις ακόλουθες περιπτώσεις.

- α) όταν δεν υπάρχουν δεσμοί κεφαλαίου μεταξύ ορισμένων από τις επιχειρήσεις ενός ομίλου·
- β) όταν η εποπτική αρχή έχει καθορίσει ότι η κατοχή, άμεση ή έμμεση, δικαιωμάτων ψήφου ή κεφαλαίου σε μια επιχείρηση θεωρείται ως συμμετοχή επειδή, κατά τη γνώμη της, ασκείται στην πραγματικότητα σημαντική επιρροή στην επιχείρηση αυτή·
- γ) όταν η εποπτική αρχή έχει καθορίσει ότι μια επιχείρηση είναι η μητρική επιχείρηση μιας άλλης διότι, κατά τη γνώμη της εποπτικής αρχής, ασκεί ουσιαστικά δεσπόζουσα επιρροή στην άλλη αυτή επιχείρηση.

Άρθρο 222

Εξάλειψη του διπλού υπολογισμού των επιλέξιμων ιδίων κεφαλαίων

1. Δεν επιτρέπεται ο διπλός υπολογισμός ιδίων κεφαλαίων που είναι επιλέξιμα για τις κεφαλαιακές απαιτήσεις φερεγγυότητας μεταξύ των διαφόρων ασφαλιστικών ή ανασφαλιστικών επιχειρήσεων που λαμβάνονται υπόψη κατά τον υπολογισμό αυτό.

Προς τον σκοπό αυτό, κατά τον υπολογισμό της φερεγγυότητας σε επίπεδο ομίλου, και εφόσον οι μέθοδοι που περιγράφονται στην ενότητα 4 δεν προνοούν σχετικά, αποκλείονται τα ακόλουθα ποσά:

- α) η αξία οιοδήποτε περιουσιακού στοιχείου της συμμετέχουσας ασφαλιστικής ή ανασφαλιστικής επιχείρησης, που αντιπροσωπεύει τη χρηματοδότηση στοιχείων των ιδίων κεφαλαίων τα οποία είναι επιλέξιμα για τις κεφαλαιακές απαιτήσεις φερεγγυότητας μιας από τις συνδεδεμένες της ασφαλιστικές ή ανασφαλιστικές επιχειρήσεις·
- β) η αξία οιοδήποτε περιουσιακού στοιχείου συνδεδεμένης ασφαλιστικής ή ανασφαλιστικής επιχείρησης της συμμετέχουσας ασφαλιστικής ή ανασφαλιστικής επιχείρησης, που αντιπροσωπεύει τη χρηματοδότηση στοιχείων των ιδίων κεφαλαίων τα οποία είναι επιλέξιμα για τις κεφαλαιακές απαιτήσεις φερεγγυότητας της εν λόγω συμμετέχουσας ασφαλιστικής ή ανασφαλιστικής επιχείρησης·
- γ) η αξία οιοδήποτε περιουσιακού στοιχείου συνδεδεμένης ασφαλιστικής ή ανασφαλιστικής επιχείρησης της συμμετέχουσας ασφαλιστικής ή ανασφαλιστικής επιχείρησης, που αντιπροσωπεύει τη χρηματοδότηση στοιχείων των ιδίων κεφαλαίων τα οποία είναι επιλέξιμα για τις κεφαλαιακές απαιτήσεις φερεγγυότητας οιασδήποτε άλλης συνδεδεμένης ασφαλιστικής ή ανασφαλιστικής επιχείρησης της εν λόγω συμμετέχουσας ασφαλιστικής ή ανασφαλιστικής επιχείρησης.

2. Με την επιφύλαξη της παραγράφου 1, τα ακόλουθα στοιχεία μπορούν να συμπεριλαμβάνονται στον υπολογισμό μόνον εφόσον είναι επιλέξιμα για την κάλυψη των κεφαλαιακών απαιτήσεων φερεγγυότητας της σχετικής συνδεδεμένης επιχείρησης:

- α) τα πλεονάζοντα κεφάλαια που εμπίπτουν στο άρθρο 91 παράγραφος 2, συνδεδεμένης ασφαλιστικής ή ανασφαλιστικής επιχείρησης ασφάλισης κλάδου ζωής της συμμετέχουσας ασφαλιστικής ή ανασφαλιστικής επιχείρησης για την οποία υπολογίζεται η φερεγγυότητα σε επίπεδο ομίλου·
- β) το εγγεγραμμένο και μη καταβεβλημένο κεφάλαιο συνδεδεμένης ασφαλιστικής ή ανασφαλιστικής επιχείρησης της συμμετέχουσας ασφαλιστικής ή ανασφαλιστικής επιχείρησης για την οποία υπολογίζεται το περιθώριο φερεγγυότητας σε επίπεδο ομίλου.

Ωστόσο, τα ακόλουθα στοιχεία εξαιρούνται σε κάθε περίπτωση από τον υπολογισμό:

- (i) το εγγεγραμμένο αλλά μη καταβεβλημένο κεφάλαιο το οποίο αντιπροσωπεύει δυνητική υποχρέωση της συμμετέχουσας επιχείρησης·

(ii) ο εγγεγραμμένο αλλά μη καταβεβλημένο κεφάλαιο της συμμετέχουσας ασφαλιστικής ή ανασφαλιστικής επιχείρησης το οποίο αντιπροσωπεύει δυνητική υποχρέωση της συνδεδεμένης ασφαλιστικής ή ανασφαλιστικής επιχείρησης·

(iii) το εγγεγραμμένο αλλά μη καταβεβλημένο κεφάλαιο συνδεδεμένης ασφαλιστικής ή ανασφαλιστικής επιχείρησης, το οποίο αντιπροσωπεύει δυνητική υποχρέωση άλλης συνδεδεμένης ασφαλιστικής ή ανασφαλιστικής επιχείρησης της ίδιας συμμετέχουσας ασφαλιστικής ή ανασφαλιστικής επιχείρησης.

3. Εάν οι εποπτικές αρχές θεωρήσουν ότι ορισμένα στοιχεία των ιδίων κεφαλαίων που είναι επιλέξιμα για τις κεφαλαιακές απαιτήσεις φερεγγυότητας μιας συνδεδεμένης ασφαλιστικής ή ανασφαλιστικής επιχείρησης, πέραν εκείνων που αναφέρονται στην παράγραφο 2, δεν μπορούν ουσιαστικά να διατεθούν για την κάλυψη των κεφαλαιακών απαιτήσεων φερεγγυότητας της συνδεδεμένης ασφαλιστικής ή ανασφαλιστικής επιχείρησης για την οποία υπολογίζεται η φερεγγυότητα σε επίπεδο ομίλου, τα εν λόγω στοιχεία των ιδίων κεφαλαίων μπορούν να συμπεριληφθούν στον υπολογισμό μόνον εφόσον είναι επιλέξιμα για την κάλυψη των κεφαλαιακών απαιτήσεων φερεγγυότητας της συνδεδεμένης επιχείρησης.

4. Το άθροισμα των ιδίων κεφαλαίων που αναφέρονται στις παραγράφους 2 και 3 δεν υπερβαίνει τις κεφαλαιακές απαιτήσεις φερεγγυότητας της συνδεδεμένης ασφαλιστικής ή ανασφαλιστικής επιχείρησης.

5. Τα επιλέξιμα ίδια κεφάλαια συνδεδεμένης ασφαλιστικής ή ανασφαλιστικής επιχείρησης της συμμετέχουσας ασφαλιστικής ή ανασφαλιστικής επιχείρησης για την οποία υπολογίζεται η φερεγγυότητα σε επίπεδο ομίλου, τα οποία υπόκεινται σε προηγούμενη έγκριση από την εποπτική αρχή σύμφωνα με το άρθρο 90, μπορούν να συμπεριλαμβάνονται στον υπολογισμό μόνον εφόσον έχουν δεόντως εγκριθεί από την αρχή η οποία είναι υπεύθυνη για την εποπτεία της συνδεδεμένης αυτής επιχείρησης.

Άρθρο 223

Κατάργηση της σύστασης κεφαλαίου στο πλαίσιο ομίλου

1. Κατά τον υπολογισμό της φερεγγυότητας σε επίπεδο ομίλου, δεν λαμβάνονται υπόψη για τις κεφαλαιακές απαιτήσεις φερεγγυότητας επιλέξιμα ίδια κεφάλαια τα οποία απορρέουν από αμοιβαία χρηματοδότηση μεταξύ της συμμετέχουσας ασφαλιστικής ή ανασφαλιστικής επιχείρησης και οιασδήποτε εκ των κατωτέρω:

α) συνδεδεμένης επιχείρησης·

β) συμμετέχουσας επιχείρησης· ή

γ) άλλης συνδεδεμένης επιχείρησης οιασδήποτε από τις συμμετέχουσες επιχειρήσεις.

2. Κατά τον υπολογισμό της φερεγγυότητας σε επίπεδο ομίλου, δεν λαμβάνονται υπόψη επιλέξιμα ίδια κεφάλαια για τις κεφαλαιακές απαιτήσεις φερεγγυότητας συνδεδεμένης ασφαλιστικής ή ανασφαλιστικής επιχείρησης της συμμετέχουσας ασφαλιστικής ή ανασφαλιστικής επιχείρησης για την οποία υπολογίζεται η φερεγγυότητα σε επίπεδο ομίλου, όταν τα σχετικά ίδια κεφάλαια προκύπτουν από αμοιβαία χρηματοδότηση με οποιαδήποτε άλλη συνδεδεμένη επιχείρηση της εν λόγω συμμετέχουσας ασφαλιστικής ή ανασφαλιστικής επιχείρησης.

3. Θεωρείται ότι υπάρχει αμοιβαία χρηματοδότηση όταν τουλάχιστον μία ασφαλιστική ή ανασφαλιστική επιχείρηση, ή οποιαδήποτε από τις συνδεδεμένες επιχειρήσεις της, κατέχει μερίδια σε άλλη επιχείρηση, ή δανειοδοτεί άλλη επιχείρηση η οποία, άμεσα ή έμμεσα, κατέχει ίδια κεφάλαια επιλέξιμα για τις κεφαλαιακές απαιτήσεις φερεγγυότητας των πρώτων επιχειρήσεων.

Άρθρο 224

Αποτίμηση

Η αξία των περιουσιακών στοιχείων και των υποχρεώσεων αποτιμάται σύμφωνα με το άρθρο 75.

Ενότητα 3

Εφαρμογή των μεθόδων υπολογισμού

Άρθρο 225

Συνδεδεμένες ασφαλιστικές και ανασφαλιστικές επιχειρήσεις

Όταν η ασφαλιστική ή η ανασφαλιστική επιχείρηση έχει περισσότερες της μιας συνδεδεμένες ασφαλιστικές ή ανασφαλιστικές επιχειρήσεις, ο υπολογισμός της φερεγγυότητας σε επίπεδο ομίλου διενεργείται με συνεκτίμηση εκάστης των συνδεδεμένων αυτών ασφαλιστικών ή ανασφαλιστικών επιχειρήσεων.

Τα κράτη μέλη δύνανται να προβλέπουν ότι, εφόσον η συνδεδεμένη ασφαλιστική ή ανασφαλιστική επιχείρηση έχει την έδρα της σε κράτος μέλος διαφορετικό από εκείνο της ασφαλιστικής ή ανασφαλιστικής επιχείρησης για την οποία υπολογίζεται η φερεγγυότητα σε επίπεδο ομίλου, κατά τον υπολογισμό λαμβάνονται υπόψη, ως προς τη συνδεδεμένη επιχείρηση, οι κεφαλαιακές απαιτήσεις φερεγγυότητας και τα επιλέξιμα ίδια κεφάλαια για την ικανοποίηση των απαιτήσεων αυτών, όπως ορίζεται σε αυτό το άλλο κράτος μέλος.

Άρθρο 226

Ενδιάμεσες ασφαλιστικές εταιρείες χαρτοφυλακίου

1. Κατά τον υπολογισμό της φερεγγυότητας σε επίπεδο ομίλου ασφαλιστικής ή ανασφαλιστικής επιχείρησης, η οποία κατέχει συμμετοχή σε συνδεδεμένη ασφαλιστική επιχείρηση, συνδεδεμένη ανασφαλιστική επιχείρηση, ασφαλιστική επιχείρηση τρίτης χώρας ή ανασφαλιστική επιχείρηση τρίτης χώρας, μέσω ασφαλιστικής εταιρείας χαρτοφυλακίου, λαμβάνεται υπόψη η κατάσταση αυτής της ασφαλιστικής εταιρείας χαρτοφυλακίου.

Μόνο για τον σκοπό του υπολογισμού, η ενδιάμεση ασφαλιστική εταιρεία χαρτοφυλακίου αντιμετωπίζεται ως εάν ήταν ασφαλιστική ή ανασφαλιστική επιχείρηση υποκείμενη στους κανόνες που ορίζονται στον τίτλο I, κεφάλαιο VI, τμήμα 4, ενότητες 1, 2 και 3 σε σχέση με τις κεφαλαιακές απαιτήσεις φερεγγυότητας και στις ίδιες προϋποθέσεις με αυτές που ορίζονται στον τίτλο I, κεφάλαιο VI, τμήμα 3, ενότητες 1, 2 και 3 σε σχέση με τα επιλέξιμα ίδια κεφάλαια για τις κεφαλαιακές απαιτήσεις φερεγγυότητας.

2. Στις περιπτώσεις στις οποίες μια ενδιάμεση ασφαλιστική εταιρεία χαρτοφυλακίου κατέχει οφειλές μειωμένης εξασφάλισης ή άλλα επιλέξιμα ίδια κεφάλαια που υπόκεινται σε περιορισμό σύμφωνα με το άρθρο 98, αναγνωρίζονται ως επιλέξιμα ίδια κεφάλαια μέχρι τα ποσά που υπολογίζονται με την εφαρμογή των ορίων που προβλέπονται στο άρθρο 98 στα συνολικά οφειλόμενα επιλέξιμα ίδια κεφάλαια σε επίπεδο ομίλου σε σύγκριση με τις κεφαλαιακές απαιτήσεις φερεγγυότητας σε επίπεδο ομίλου.

Τα επιλέξιμα ίδια κεφάλαια ενδιάμεσης ασφαλιστικής εταιρείας χαρτοφυλακίου, για τα οποία απαιτείται προηγούμενη έγκριση από την εποπτική αρχή σύμφωνα με το άρθρο 90 εάν κρατούνται από ασφαλιστική ή ανασφαλιστική επιχείρηση, μπορούν να συμπεριληφθούν στον υπολογισμό της φερεγγυότητας σε επίπεδο ομίλου μόνον εφόσον έχουν εγκριθεί δεόντως από την αρχή εποπτείας του ομίλου.

Άρθρο 227

Συνδεδεμένες ασφαλιστικές και ανασφαλιστικές επιχειρήσεις τρίτων χωρών

1. Κατά τον υπολογισμό, σύμφωνα με το άρθρο 233, της φερεγγυότητας σε επίπεδο ομίλου ασφαλιστικής ή ανασφαλιστικής επιχείρησης, η οποία είναι συμμετέχουσα επιχείρηση σε ασφαλιστική ή ανασφαλιστική επιχείρηση τρίτης χώρας, η τελευταία αντιμετωπίζεται, μόνο για τους σκοπούς του υπολογισμού, ως συνδεδεμένη ασφαλιστική ή ανασφαλιστική επιχείρηση.

Ωστόσο, οσάκις η τρίτη χώρα στην οποία ευρίσκεται η εν λόγω επιχείρηση έχει την έδρα της την υποβάλλει σε διαδικασία χορήγησης αδείας και της επιβάλλει καθεστώς φερεγγυότητας τουλάχιστον ισοδύναμο με εκείνο που ορίζεται στον τίτλο I κεφάλαιο VI, τα κράτη μέλη μπορούν να προβλέπουν ότι, κατά τον υπολογισμό, λαμβάνονται υπόψη, όσον αφορά τη συγκεκριμένη επιχείρηση, οι κεφαλαιακές απαιτήσεις φερεγγυότητας και τα ίδια κεφάλαια που είναι επιλέξιμα για την κάλυψη των απαιτήσεων αυτών όπως ορίζεται από την εκάστοτε τρίτη χώρα.

2. Η εξακρίβωση του κατά πόσον το καθεστώς της τρίτης χώρας είναι τουλάχιστον ισοδύναμο, πραγματοποιείται από την αρχή που ασκεί την εποπτεία του ομίλου, μετά από αίτημα της συμμετέχουσας επιχείρησης ή με δική της πρωτοβουλία.

Στο πλαίσιο αυτό, η αρχή που ασκεί την εποπτεία του ομίλου, πριν να λάβει απόφαση σχετικά με την ισοδυναμία, συμβουλευτεί τις λοιπές ενδιαφερόμενες εποπτικές αρχές και την CEIOPS.

3. Η Επιτροπή μπορεί να θεσπίζει εκτελεστικά μέτρα για τον καθορισμό των κριτηρίων αξιολόγησης του κατά πόσο το καθεστώς φερεγγυότητας σε τρίτη χώρα είναι ισοδύναμο με εκείνο που ορίζεται στον τίτλο I κεφάλαιο VI.

Τα μέτρα αυτά, τα οποία έχουν ως αντικείμενο την τροποποίηση μη ουσιαστών στοιχείων της παρούσας οδηγίας, με τη συμπλήρωσή της, θεσπίζονται σύμφωνα με την κανονιστική διαδικασία με έλεγχο στην οποία παραπέμπει το άρθρο 301, παράγραφος 3.

4. Η Επιτροπή, μετά από διαβουλεύσεις με την ευρωπαϊκή επιτροπή ασφαλίσεων και επαγγελματικών συντάξεων και σύμφωνα με τη διαδικασία στην οποία παραπέμπει το άρθρο 301 παράγραφος 2, και λαμβάνοντας υπόψη τα κριτήρια που ορίζονται σύμφωνα με την παράγραφο 3 του παρόντος άρθρου, μπορεί να λαμβάνει απόφαση σχετικά με το κατά πόσον το καθεστώς φερεγγυότητας σε τρίτη χώρα είναι ισοδύναμο εκείνου που ορίζεται στον τίτλο I κεφάλαιο VI.

Οι αποφάσεις αυτές επανεξετάζονται τακτικά, προκειμένου να ληφθούν υπόψη τυχόν αλλαγές στο καθεστώς φερεγγυότητας που προβλέπεται στον τίτλο I, κεφάλαιο VI και στο καθεστώς φερεγγυότητας στην τρίτη χώρα.

5. Όταν, με απόφαση που εκδίδεται από την Επιτροπή σύμφωνα με την παράγραφο 4α, η Επιτροπή εκδίδει απόφαση περί της ισοδυναμίας του καθεστώτος φερεγγυότητας σε τρίτη χώρα, δεν εφαρμόζεται η παράγραφος 2.

Όταν, με απόφαση που εκδίδεται από την Επιτροπή σύμφωνα με την παράγραφο 4, διαπιστώνεται ότι το καθεστώς φερεγγυότητας σε τρίτη χώρα δεν είναι ισοδύναμο, η επιλογή που αναφέρεται στο δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 1, που επιτρέπει να λαμβάνονται υπόψη οι κεφαλαιακές απαιτήσεις φερεγγυότητας και τα επιλέξιμα ίδια κεφάλαια σύμφωνα με τα οριζόμενα από την εκάστοτε τρίτη χώρα, δεν εφαρμόζεται και οι ασφαλιστικές ή ανασφαλιστικές επιχειρήσεις της τρίτης χώρας υπάγονται αποκλειστικά στο πρώτο εδάφιο της παραγράφου 1.

Άρθρο 228

Συνδεδεμένα πιστωτικά ιδρύματα, εταιρείες επενδύσεων και χρηματοδοτικά ιδρύματα

Κατά τον υπολογισμό της φερεγγυότητας σε επίπεδο ομίλου ασφαλιστικής ή ανασφαλιστικής επιχείρησης, η οποία είναι συμμετέχουσα επιχείρηση σε πιστωτικό ίδρυμα, εταιρεία επενδύσεων ή χρηματοδοτικό ίδρυμα, τα κράτη μέλη επιτρέπουν στις συμμετέχουσες ασφαλιστικές και ανασφαλιστικές επιχειρήσεις τους να εφαρμόζουν, τηρουμένων των αναλογιών, τις μεθόδους 1 ή 2 που παρατίθενται στο παράρτημα I της οδηγίας 2002/87/ΕΚ. Ωστόσο, η μέθοδος 1 που αναφέρεται στο παράρτημα αυτό εφαρμόζεται μόνο εάν η αρχή που ασκεί την εποπτεία του ομίλου είναι ικανοποιημένη ως προς το επίπεδο της ενοποιημένης διοίκησης και του εσωτερικού ελέγχου αναφορικά με τις οντότητες οι οποίες συμπεριλαμβάνονται στο πεδίο της ενοποίησης. Η επιλεγείσα μέθοδος εφαρμόζεται με διαχρονικά σταθερό τρόπο.

Τα κράτη μέλη επιτρέπουν, ωστόσο, στις εποπτικές αρχές, όταν αναλαμβάνουν το ρόλο της εποπτείας του ομίλου σε σχέση με κάποιο συγκεκριμένο όμιλο, να αποφασίζουν, μετά από αίτημα της συμμετέχουσας επιχείρησης ή με δική τους πρωτοβουλία, να αφαιρούν οποιαδήποτε συμμετοχή που προβλέπεται στην πρώτη παράγραφο από τα επιλέξιμα ίδια κεφάλαια για την κάλυψη της φερεγγυότητας του ομίλου της συμμετέχουσας επιχείρησης.

Άρθρο 229

Μη διαθεσιμότητα των αναγκαίων πληροφοριακών στοιχείων

Οσάκις τα πληροφοριακά στοιχεία που είναι αναγκαία για τον υπολογισμό της φερεγγυότητας του ομίλου ασφαλιστικής ή αντασφαλιστικής επιχείρησης, σχετικά με συνδεδεμένη επιχείρηση της οποίας η καταστατική έδρα ευρίσκεται σε κράτος μέλος ή σε τρίτη χώρα, δεν είναι διαθέσιμα στις αρμόδιες εποπτικές αρχές, η λογιστική αξία της επιχείρησης αυτής στη συμμετέχουσα ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση αφαιρείται από τα ίδια κεφάλαια που είναι επιλέξιμα για τη φερεγγυότητα σε επίπεδο ομίλου.

Στην περίπτωση αυτή, τα μη πραγματοποιηθέντα κέρδη που συνδέονται με τη συμμετοχή αυτή δεν αναγνωρίζονται ως επιλέξιμα ίδια κεφάλαια για τη φερεγγυότητα του ομίλου.

Ενοτητα 4

Μεθοδοι υπολογισμού

Άρθρο 230

Μέθοδος 1 (προκαθορισμένη μέθοδος): Μέθοδος με βάση τη λογιστική ενοποίηση

1. Ο υπολογισμός της φερεγγυότητας του ομίλου της συμμετέχουσας ασφαλιστικής ή αντασφαλιστικής επιχείρησης πραγματοποιείται στη βάση των ενοποιημένων λογαριασμών.

Η φερεγγυότητα του ομίλου της συμμετέχουσας ασφαλιστικής ή αντασφαλιστικής επιχείρησης είναι η διαφορά μεταξύ των ακόλουθων στοιχείων:

- α) των επιλέξιμων ιδίων κεφαλαίων για την κάλυψη των κεφαλαιακών απαιτήσεων φερεγγυότητας, που υπολογίζονται στη βάση ενοποιημένων δεδομένων·
- β) των κεφαλαιακών απαιτήσεων φερεγγυότητας σε επίπεδο ομίλου που υπολογίζονται στη βάση ενοποιημένων δεδομένων.

Οι κανόνες που ορίζονται στον τίτλο I, κεφάλαιο VI, τμήμα 3, ενότητες 1, 2 και 3 και στον τίτλο I, κεφάλαιο VI, τμήμα 4, ενότητες 1, 2 και 3 εφαρμόζονται για τον υπολογισμό των ιδίων κεφαλαίων που είναι επιλέξιμα για τις κεφαλαιακές απαιτήσεις φερεγγυότητας και για τον υπολογισμό των κεφαλαιακών απαιτήσεων φερεγγυότητας του ομίλου βάσει ενοποιημένων δεδομένων.

2. Οι κεφαλαιακές απαιτήσεις φερεγγυότητας σε επίπεδο ομίλου με βάση τα ενοποιημένα δεδομένα (ενοποιημένες κεφαλαιακές απαιτήσεις φερεγγυότητας ομίλου) υπολογίζονται σύμφωνα είτε με την τυποποιημένη μέθοδο είτε με εγκεκριμένο εσωτερικό υπόδειγμα, κατά τρόπο συνεπή προς τις γενικές αρχές που περιλαμβάνονται στον τίτλο I, κεφάλαιο VI, τμήμα 4, ενότητες 1 και 2 και στον τίτλο I, κεφάλαιο VI, τμήμα 4, ενότητες 1 και 3, αντιστοίχως.

Οι ενοποιημένες κεφαλαιακές απαιτήσεις φερεγγυότητας του ομίλου περιλαμβάνουν, κατ' ελάχιστο, το άθροισμα των κατωτέρω:

- α) των ελάχιστων κεφαλαιακών απαιτήσεων, όπως αυτές αναφέρονται στο άρθρο 129, της συμμετέχουσας ασφαλιστικής ή αντασφαλιστικής επιχείρησης·

- β) το αναλογικό μερίδιο των ελάχιστων κεφαλαιακών απαιτήσεων των συνδεδεμένων ασφαλιστικών και αντασφαλιστικών επιχειρήσεων.

Το ελάχιστο αυτό ποσό καλύπτεται από επιλέξιμα βασικά ίδια κεφάλαια σύμφωνα με το άρθρο 98 παράγραφος 4.

Για τον καθορισμό του κατά πόσον τα επιλέξιμα αυτά ίδια κεφάλαια είναι κατάλληλα για την κάλυψη των ελάχιστων κεφαλαιακών απαιτήσεων φερεγγυότητας του ομίλου, εφαρμόζονται, τηρουμένων των αναλογιών, οι αρχές που προβλέπονται στα άρθρα 221 έως 229. Οι παράγραφοι 1 και 2 του άρθρου 139 εφαρμόζονται τηρουμένων των αναλογιών.

Άρθρο 231

Εσωτερικό υπόδειγμα του ομίλου

1. Στην περίπτωση αίτησης για να επιτραπεί ο υπολογισμός των ενοποιημένων κεφαλαιακών απαιτήσεων φερεγγυότητας του ομίλου, καθώς και των κεφαλαιακών απαιτήσεων φερεγγυότητας ασφαλιστικών και αντασφαλιστικών επιχειρήσεων του ομίλου βάσει εσωτερικού υποδείγματος, που έχει υποβληθεί από ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση και τις συνδεδεμένες επιχειρήσεις της ή από κοινού από τις συνδεδεμένες επιχειρήσεις ασφαλιστικής εταιρείας χαρτοφυλακίου, οι αρμόδιες εποπτικές αρχές συνεργάζονται προκειμένου να αποφασίσουν για την έγκριση ή μη της αίτησης και για να καθορίσουν τους όρους και τις προϋποθέσεις, ενδεχομένως, που διέπουν την έγκριση αυτή.

Η αίτηση που προβλέπεται στο πρώτο εδάφιο υποβάλλεται στην αρχή εποπτείας του ομίλου.

Η αρχή αυτή ενημερώνει τις υπόλοιπες αρμόδιες εποπτικές αρχές αμελλητί.

2. Οι αρμόδιες εποπτικές αρχές καταβάλλουν κάθε δυνατή προσπάθεια προκειμένου να καταλήξουν σε κοινή απόφαση αναφορικά με την αίτηση εντός έξι μηνών από την ημερομηνία παραλαβής της πλήρους αίτησης από την αρχή εποπτείας του ομίλου.

Η αρχή εποπτείας του ομίλου διαβιβάζει την πλήρη αίτηση στις υπόλοιπες αρμόδιες εποπτικές αρχές αμελλητί.

3. Κατά τη διάρκεια της προθεσμίας που αναφέρεται στην παράγραφο 2, η αρχή εποπτείας του ομίλου και οιασδήποτε από τις υπόλοιπες ενδιαφερόμενες εποπτικές αρχές, μπορεί να συμβουλευτεί την CEIOPS. Η CEIOPS καλείται επίσης σε διαβούλευση αν το ζητήσουν οι συμμετέχουσες επιχειρήσεις.

Όταν ζητείται η γνώμη της CEIOPS, ενημερώνονται όλες οι αρμόδιες εποπτικές αρχές και η προθεσμία που αναφέρεται στην παράγραφο 2 παρατείνεται κατά δύο μήνες.

4. Αν δεν έχει κληθεί σε διαβούλευση η CEIOPS σύμφωνα με το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 3, και αν οι αρμόδιες εποπτικές αρχές δεν έχουν λάβει απόφαση μέσα σε έξι μήνες από την ημερομηνία παραλαβής της πλήρους αίτησης από την αρχή εποπτείας του ομίλου, η αρχή εποπτείας του ομίλου ζητεί από την CEIOPS, να διατυπώσει, μέσα σε πρόσθετη προθεσμία δύο μηνών, τη γνώμη της προς όλες τις ενδιαφερόμενες εποπτικές αρχές. Η αρχή εποπτείας του ομίλου αποφασίζει εντός τριών εβδομάδων από τη διαβίβαση της εν λόγω γνώμης, λαμβάνοντας πλήρως υπόψη τη γνώμη αυτή.

5. Ανεξάρτητα από το αν η CEIOPS έχει κληθεί σε διαβούλευση, η απόφαση της αρχής εποπτείας του ομίλου περιέχει πλήρη αιτιολόγηση της απόφασης και λαμβάνει υπόψη τις απόψεις που έχουν διατυπώσει οι άλλες ενδιαφερόμενες εποπτικές αρχές.

Η αρχή εποπτείας του ομίλου διαβιβάζει στον αιτούντα και τις λοιπές αρμόδιες εποπτικές αρχές αντίγραφο της απόφασης.

Οι οικείες αρχές εποπτείας συμμορφώνονται με την απόφαση.

6. Σε περίπτωση απουσίας κοινής απόφασης εντός των προθεσμιών που προβλέπονται στις παραγράφους 2 και 3 αντίστοιχως, η αρχή εποπτείας του ομίλου λαμβάνει η ίδια απόφαση για την αίτηση.

Κατά τη λήψη της απόφασής της, η αρχή εποπτείας του ομίλου συν-εκτιμά δεόντως τα κατωτέρω:

- α) οποιεσδήποτε απόψεις και επιφυλάξεις που εξέφρασαν οι λοιπές αρμόδιες εποπτικές αρχές εντός των προβλεπόμενων προθεσμιών,
- β) σε περιπτώσεις που ζητείται η γνώμη της CEIOPS, τη γνώμη της εν λόγω επιτροπής.

Η απόφαση περιέχει πλήρη αιτιολόγηση και παρέχει επεξήγηση κάθε τυχόν σημαντικής απόκλισης από τις θέσεις οι οποίες υιοθετήθηκαν από την CEIOPS.

Η αρχή εποπτείας του ομίλου διαβιβάζει την απόφαση στον αιτούντα και τις υπόλοιπες αρμόδιες εποπτικές αρχές.

Η απόφαση αυτή αναγνωρίζεται ως καθοριστική και εφαρμόζεται από τις οικείες εποπτικές αρχές.

7. Εάν κάποια από τις αρμόδιες ελεγκτικές αρχές θεωρήσει ότι το προφίλ κινδύνου ασφαλιστικής ή ανασφαλιστικής επιχείρησης που υπόκειται στην εποπτεία της αποκλίνει σημαντικά από τις παραδοχές στις οποίες βασίζεται το εσωτερικό υπόδειγμα που εγκρίθηκε σε επίπεδο ομίλου και εφόσον η επιχείρηση αυτή δεν έχει αντιμετωπίσει ικανοποιητικά τις ανησυχίες που έχουν εκφραστεί από την εποπτική αρχή, η εν λόγω αρχή μπορεί, σύμφωνα με το άρθρο 37, να επιβάλει πρόσθετη κεφαλαιακή απαίτηση στις κεφαλαιακές απαιτήσεις φερεγγυότητας της ασφαλιστικής ή ανασφαλιστικής αυτής επιχείρησης που προκύπτουν από την εφαρμογή του εσωτερικού αυτού υποδείγματος.

Σε εξαιρετικές περιστάσεις, εάν η πρόσθετη αυτή κεφαλαιακή απαίτηση δεν είναι ενδεδειγμένη, η εποπτική αρχή μπορεί να ζητήσει από την οικεία επιχείρηση να υπολογίζει τις κεφαλαιακές απαιτήσεις φερεγγυότητάς της βάσει της τυποποιημένης μεθόδου που αναφέρεται στον τίτλο I κεφάλαιο VI τμήμα 4 ενότητες 1 και 2. Σύμφωνα με τα στοιχεία α) και γ) του άρθρου 37 παράγραφος 1, η αρχή μπορεί να επιβάλει πρόσθετη κεφαλαιακή απαίτηση στις κεφαλαιακές απαιτήσεις φερεγγυότητας αυτής της ασφαλιστικής ή ανασφαλιστικής επιχείρησης που προκύπτουν από την εφαρμογή της τυποποιημένης αυτής μεθόδου.

Η εποπτική αρχή δικαιολογεί κάθε απόφαση που αναφέρεται στο πρώτο και δεύτερο εδάφιο τόσο στην ασφαλιστική ή ανασφαλιστική επιχείρηση όσο και στην αρχή εποπτείας του ομίλου.

Άρθρο 232

Πρόσθετη κεφαλαιακή απαίτηση ομίλου

Για να καθορισθεί εάν οι ενοποιημένες κεφαλαιακές απαιτήσεις φερεγγυότητας του ομίλου αντικατοπτρίζουν κατάλληλα το προφίλ κινδύνου του ομίλου, η αρμόδια αρχή εποπτείας δίνει ιδιαίτερη προσοχή στις περιπτώσεις στις οποίες μπορεί να ανακύψουν οι περιστάσεις που αναφέρονται στα στοιχεία α) έως γ) του άρθρου 37 παράγραφος 1 σε επίπεδο ομίλου, και ιδίως όταν:

- α) τυχόν υφιστάμενοι ειδικοί κίνδυνοι σε επίπεδο ομίλου δεν καλύπτονται επαρκώς από την τυποποιημένη μέθοδο ή το χρησιμοποιούμενο εσωτερικό υπόδειγμα, επειδή είναι δύσκολη η ποσοτικοποίησή τους.
- β) επιβάλλεται από τις αρμόδιες εποπτικές αρχές τυχόν πρόσθετη κεφαλαιακή απαίτηση στις κεφαλαιακές απαιτήσεις φερεγγυότητας των συνδεδεμένων ασφαλιστικών ή ανασφαλιστικών επιχειρήσεων, σύμφωνα με το άρθρο 37 και το άρθρο 231 παράγραφος 7.

Εάν το προφίλ κινδύνου του ομίλου δεν αντικατοπτρίζεται κατάλληλα, είναι δυνατόν να επιβάλλεται πρόσθετη κεφαλαιακή απαίτηση στις ενοποιημένες κεφαλαιακές απαιτήσεις φερεγγυότητας του ομίλου.

Το άρθρο 37 παράγραφοι 1 έως 5, σε συνδυασμό με τα εκτελεστικά μέτρα που λαμβάνονται σύμφωνα με το άρθρο 37 παράγραφος 6, εφαρμόζονται τηρουμένων των αναλογιών.

Άρθρο 233

Μέθοδος 2 (Εναλλακτική μέθοδος): Μέθοδος αφαίρεσης και άθροισης

1. Η φερεγγυότητα του ομίλου της συμμετέχουσας ασφαλιστικής ή ανασφαλιστικής επιχείρησης προκύπτει ως διαφορά μεταξύ των κατωτέρω:

- α) των συνολικών επιλέξιμων ιδίων κεφαλαίων του ομίλου, όπως προβλέπεται στην παράγραφο 2·
- β) την αξίας στη συμμετέχουσα ασφαλιστική ή ανασφαλιστική επιχείρηση των συνδεδεμένων ασφαλιστικών ή ανασφαλιστικών επιχειρήσεων και των συνολικών κεφαλαιακών απαιτήσεων φερεγγυότητας του ομίλου, όπως προβλέπεται στην παράγραφο 3.

2. Τα συνολικά επιλέξιμα ίδια κεφάλαια του ομίλου είναι το άθροισμα των κατωτέρω:

- α) των ιδίων κεφαλαίων που είναι επιλέξιμα για τις κεφαλαιακές απαιτήσεις φερεγγυότητας της συμμετέχουσας ασφαλιστικής ή αντασφαλιστικής επιχείρησης·
- β) του αναλογικού μεριδίου της συμμετέχουσας ασφαλιστικής ή αντασφαλιστικής επιχείρησης στα ίδια κεφάλαια που είναι επιλέξιμα για τις κεφαλαιακές απαιτήσεις φερεγγυότητας των συνδεδεμένων ασφαλιστικών ή αντασφαλιστικών επιχειρήσεων.

3. Οι συνολικές κεφαλαιακές απαιτήσεις φερεγγυότητας του ομίλου είναι άθροισμα των κατωτέρω:

- α) των κεφαλαιακών απαιτήσεων φερεγγυότητας της συμμετέχουσας ασφαλιστικής ή αντασφαλιστικής επιχείρησης·
- β) του αναλογικού μεριδίου των κεφαλαιακών απαιτήσεων φερεγγυότητας των συνδεδεμένων ασφαλιστικών ή αντασφαλιστικών επιχειρήσεων.

4. Οσάκις η συμμετοχή στις συνδεδεμένες ασφαλιστικές ή αντασφαλιστικές επιχειρήσεις συνίσταται, εξ ολοκλήρου ή εν μέρει, σε έμμεση κυριότητα, η αξία στη συμμετέχουσα ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση των συνδεδεμένων ασφαλιστικών ή αντασφαλιστικών επιχειρήσεων ενσωματώνει την αξία της έμμεσης αυτής κυριότητας, με συνεκτίμηση των σχετικών διαδοχικών συμφερόντων και τα στοιχεία που αναφέρονται στο στοιχείο β) του δεύτερου εδαφίου και στο στοιχείο β) του τρίτου εδαφίου περιλαμβάνουν αντίστοιχα τα αναλογικά μερίδια των ιδίων κεφαλαίων που είναι επιλέξιμα για τις κεφαλαιακές απαιτήσεις φερεγγυότητας των συνδεδεμένων ασφαλιστικών ή αντασφαλιστικών επιχειρήσεων και τις κεφαλαιακές απαιτήσεις φερεγγυότητας των συνδεδεμένων ασφαλιστικών ή αντασφαλιστικών επιχειρήσεων, αντιστοίχως.

5. Στην περίπτωση αίτησης έγκρισης υπολογισμού των κεφαλαιακών απαιτήσεων φερεγγυότητας ασφαλιστικών και αντασφαλιστικών επιχειρήσεων του ομίλου με βάση κάποιο εσωτερικό υπόδειγμα, που έχει υποβληθεί από ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση και τις συνδεδεμένες επιχειρήσεις της, ή από κοινού από τις συνδεδεμένες επιχειρήσεις ασφαλιστικής εταιρείας χαρτοφυλακίου, εφαρμόζεται το άρθρο 231 τηρουμένων των αναλογιών.

6. Για να καθορισθεί εάν οι συνολικές κεφαλαιακές απαιτήσεις φερεγγυότητας του ομίλου, που έχουν υπολογιστεί όπως προβλέπεται στην παράγραφο 3, αντικατοπτρίζουν κατάλληλα το προφίλ κινδύνου του ομίλου, οι αρμόδιες εποπτικές αρχές δίνουν ιδιαίτερη προσοχή σε τυχόν ειδικούς κινδύνους που υφίστανται σε επίπεδο ομίλου, και οι οποίοι δεν καλύπτονται επαρκώς, επειδή είναι δύσκολη η ποσοτικοποίησή τους.

Εάν το προφίλ κινδύνου του ομίλου αποκλίνει σημαντικά από τις παραδοχές στις οποίες βασίζονται οι συνολικές κεφαλαιακές απαιτήσεις φερεγγυότητας του ομίλου, μπορεί να επιβάλλεται πρόσθετη κεφαλαιακή απαίτηση στις συνολικές κεφαλαιακές απαιτήσεις φερεγγυότητας του ομίλου.

Το άρθρο 37 παράγραφοι 1 έως 5, σε συνδυασμό με τα εκτελεστικά μέτρα που λαμβάνονται σύμφωνα με το άρθρο 37 παράγραφος 6, εφαρμόζονται τηρουμένων των αναλογιών.

Άρθρο 234

Εκτελεστικά μέτρα

Η Επιτροπή θεσπίζει εκτελεστικά μέτρα που καθορίζουν τις τεχνικές αρχές και μεθόδους που προβλέπονται στα άρθρα 220 έως 229 και τις λεπτομέρειες εφαρμογής των άρθρων 230 έως 233, προκειμένου να εξασφαλίσει την ομοιόμορφη εφαρμογή εντός της Κοινότητας.

Τα μέτρα αυτά, τα οποία έχουν ως αντικείμενο την τροποποίηση μη ουσιωδών στοιχείων της παρούσας οδηγίας, με τη συμπλήρωσή της, θεσπίζονται σύμφωνα με την κανονιστική διαδικασία με έλεγχο, στην οποία παραπέμπει το άρθρο 301 παράγραφος 3.

Ενοτητα 5

Εποπτεία φερεγγυότητας ομίλου ασφαλιστικών και αντασφαλιστικών επιχειρήσεων που είναι θυγατρικές ασφαλιστικής εταιρείας χαρτοφυλακίου

Άρθρο 235

Φερεγγυότητα ομίλου ασφαλιστικής εταιρείας χαρτοφυλακίου

Όταν οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις είναι θυγατρικές ασφαλιστικής εταιρείας χαρτοφυλακίου, η αρχή εποπτείας του ομίλου μεριμνά ώστε ο υπολογισμός της φερεγγυότητας του ομίλου να διεξάγεται στο επίπεδο της ασφαλιστικής εταιρείας χαρτοφυλακίου σύμφωνα με το άρθρο 220 παράγραφος 2 έως το άρθρο 233.

Για τους σκοπούς του υπολογισμού αυτού, η μητρική επιχείρηση αντιμετωπίζεται ως εάν να ήταν ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση υποκείμενη στους κανόνες που ορίζονται στον τίτλο I, κεφάλαιο VI, τμήμα 4, ενότητες 1, 2 και 3 όσον αφορά τις κεφαλαιακές απαιτήσεις φερεγγυότητας και στις ίδιες προϋποθέσεις που προβλέπονται στον τίτλο I, κεφάλαιο VI, τμήμα 3, ενότητες 1, 2 και 3 όσον αφορά τα ίδια κεφάλαια που είναι επιλέξιμα για τις κεφαλαιακές απαιτήσεις φερεγγυότητας.

Ενοτητα 6

Εποπτεία φερεγγυότητας ομίλου για ομίλους με κεντρική διαχείριση κινδύνου

Άρθρο 236

Θυγατρικές ασφαλιστικής ή αντασφαλιστικής επιχείρησης: προϋποθέσεις

Τα κράτη μέλη προβλέπουν ότι οι κανόνες που ορίζονται στα άρθρα 238 ως 239 εφαρμόζονται σε οποιαδήποτε ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση η οποία είναι θυγατρική ασφαλιστικής ή αντασφαλιστικής επιχείρησης, εφόσον πληρούνται όλες οι ακόλουθες προϋποθέσεις:

- α) η θυγατρική, σε σχέση με την οποία η αρχή εποπτείας του ομίλου δεν έχει λάβει κάποια απόφαση δυνάμει του άρθρου 214 παράγραφος 2, περιλαμβάνεται στην εποπτεία του ομίλου που ασκείται από την αρμόδια αρχή στο επίπεδο της θυγατρικής επιχείρησης σύμφωνα με τον τίτλο αυτό·

- β) οι διαδικασίες διαχείρισης του κινδύνου και οι μηχανισμοί εσωτερικού ελέγχου της μητρικής επιχείρησης καλύπτουν τη θυγατρική και η μητρική επιχείρηση ικανοποιεί τις αρμόδιες εποπτικές αρχές όσον αφορά τη συνετή διαχείριση της θυγατρικής·
- γ) η μητρική επιχείρηση έχει λάβει τη συμφωνία που αναφέρεται στο τρίτο εδάφιο του άρθρου 246 παράγραφος 4·
- δ) η μητρική επιχείρηση έχει λάβει τη συμφωνία που αναφέρεται στο άρθρο 256 παράγραφος 2·
- ε) έχει υποβληθεί αίτηση για έγκριση υπαγωγής στα άρθρα 238 και 239 από τη μητρική επιχείρηση και έχει ληφθεί θετική απόφαση επί της αιτήσεως αυτής σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 237.

Άρθρο 237

Θυγατρικές ασφαλιστικής ή αντασφαλιστικής επιχείρησης: απόφαση επί της αιτήσεως

1. Στην περίπτωση αιτήσεων για έγκριση υπαγωγής στους κανόνες που προβλέπονται στα άρθρα 238 και 239, οι αρμόδιες εποπτικές αρχές συνεργάζονται στο πλαίσιο του Σώματος των εποπτικών αρχών, σε πλήρη διαβούλευση, προκειμένου να αποφασίσουν για τη χορήγηση ή μη της έγκρισης και για τους άλλους όρους και προϋποθέσεις, εφόσον υπάρχουν, στους οποίους πρέπει να υπαχθεί ή έγκριση αυτή.

Οι αιτήσεις στις οποίες αναφέρεται το πρώτο εδάφιο υποβάλλονται μόνον στην εποπτική αρχή που έχει χορηγήσει άδεια στη θυγατρική. Η αρχή εποπτείας ενημερώνει τις υπόλοιπες εποπτικές αρχές και τους υποβάλλει την πλήρη αίτηση στο πλαίσιο του σώματος χωρίς καθυστέρηση.

2. Οι αρμόδιες εποπτικές αρχές καταβάλλουν κάθε δυνατή προσπάθεια προκειμένου να καταλήξουν σε κοινή απόφαση σχετικά με την αίτηση εντός τριών μηνών από την ημερομηνία παραλαβής της πλήρους αίτησης από όλες τις εποπτικές αρχές στο πλαίσιο του Σώματος των εποπτικών αρχών.

3. Κατά τη διάρκεια της περιόδου που αναφέρεται στην παράγραφο 2, σε περίπτωση διάστασης απόψεων σχετικά με την έγκριση της αίτησης σύμφωνα με την παράγραφο 1, η αρχή εποπτείας του ομίλου ή οποιαδήποτε άλλη από τις υπόλοιπες αρμόδιες εποπτικές αρχές, μπορεί να ζητεί τη γνώμη της CEIOPS. Όταν ζητείται η γνώμη της CEIOPS, ενημερώνονται όλες οι αρμόδιες εποπτικές αρχές και η προθεσμία που αναφέρεται στην παράγραφο 2 παρατείνεται κατά ένα μήνα.

Εφόσον έχει ζητηθεί η γνώμη της CEIOPS, οι ενδιαφερόμενες εποπτικές αρχές μελετούν δεόντως τη γνώμη της προτού λάβουν την κοινή τους απόφαση.

4. Η αρχή εποπτείας που έχει χορηγήσει άδεια στη θυγατρική διαβιβάζει στον αιτούντα την κοινή απόφαση που αναφέρεται στις παραγράφους 2 και 3, με έγγραφο που περιλαμβάνει την πλήρη αιτιολογημένη απόφαση και εξήγηση κάθε σημαντικής απόκλισης από τις θέσεις της CEIOPS, εφόσον ζητήθηκε η γνώμη της. Η κοινή αυτή απόφαση αναγνωρίζεται ως καθοριστική και εφαρμόζεται από τις οικείες εποπτικές αρχές.

5. Εάν δεν ληφθεί κοινή απόφαση από τις οικείες εποπτικές αρχές εντός των προθεσμιών που προβλέπονται στις παραγράφους 2 και 3, η αρχή εποπτείας του ομίλου λαμβάνει η ίδια απόφαση για την αίτηση.

Κατά τη λήψη της απόφασής της, η αρχή εποπτείας του ομίλου συνεκτιμά δεόντως τα κατωτέρω:

- α) οποιεσδήποτε απόψεις και επιφυλάξεις που εξέφρασαν οι αρμόδιες εποπτικές αρχές εντός της προβλεπόμενης προθεσμίας,
- β) οποιεσδήποτε επιφυλάξεις που εξέφρασαν οι υπόλοιπες εποπτικές αρχές στο πλαίσιο του Σώματος των εποπτικών αρχών εντός της προβλεπόμενης προθεσμίας,
- γ) αν έχει ζητηθεί η γνώμη της CEIOPS, τη γνώμη της.

Η απόφαση περιέχει πλήρη αιτιολόγηση και παρέχει επεξήγηση των τυχόν σημαντικών αποκλίσεων από τις επιφυλάξεις των άλλων ενδιαφερόμενων εποπτικών αρχών και τη γνώμη της CEIOPS. Αντίγραφο της απόφασης διαβιβάζεται στον αιτούντα και στις υπόλοιπες αρμόδιες εποπτικές αρχές από την αρχή εποπτείας του ομίλου.

Άρθρο 238

Θυγατρικές ασφαλιστικής ή αντασφαλιστικής επιχείρησης: προσδιορισμός των κεφαλαιακών απαιτήσεων φερεγγυότητας

1. Με την επιφύλαξη του άρθρου 231, οι κεφαλαιακές απαιτήσεις φερεγγυότητας της θυγατρικής υπολογίζονται σύμφωνα με τις παραγράφους 2, 4 και 5 του παρόντος άρθρου.

2. Εάν οι κεφαλαιακές απαιτήσεις φερεγγυότητας της θυγατρικής υπολογίζονται με βάση εσωτερικό υπόδειγμα που έχει εγκριθεί σε επίπεδο ομίλου σύμφωνα με το άρθρο 231 και η εποπτική αρχή που έχει χορηγήσει άδεια στη θυγατρική θεωρεί ότι το προφίλ κινδύνου της αποκλίνει σημαντικά από το εσωτερικό αυτό υπόδειγμα, εφόσον δε η επιχείρηση αυτή δεν έχει αντιμετωπίσει ικανοποιητικά τις ανησυχίες που έχουν εκφραστεί από την εποπτική αρχή, η εν λόγω αρχή δύναται, στις περιπτώσεις που αναφέρονται στο άρθρο 37, να προτείνει στην αρχή εποπτείας του ομίλου τον καθορισμό πρόσθετης κεφαλαιακής απαίτησης στις κεφαλαιακές απαιτήσεις φερεγγυότητας της θυγατρικής αυτής που προκύπτουν από την εφαρμογή του υποδείγματος ή, σε εξαιρετικές περιστάσεις, στις οποίες μια τέτοια πρόσθετη κεφαλαιακή απαίτηση θα κρινόταν ακατάλληλη, να απαιτεί από την επιχείρηση να υπολογίσει τις κεφαλαιακές απαιτήσεις φερεγγυότητας με βάση την τυποποιημένη μέθοδο. Η εποπτική αρχή συζητεί την πρόταση στο Σώμα των εποπτικών αρχών και ανακοινώνει την αιτιολόγηση των προτάσεων αυτών τόσο στη θυγατρική όσο και στο Σώμα των εποπτικών αρχών.

3. Εάν οι κεφαλαιακές απαιτήσεις φερεγγυότητας της θυγατρικής υπολογίζονται με βάση εσωτερικό υπόδειγμα και η εποπτική αρχή που έχει χορηγήσει άδεια στη θυγατρική θεωρεί ότι το προφίλ κινδύνου της αποκλίνει σημαντικά από το εσωτερικό αυτό υπόδειγμα, εφόσον δε η επιχείρηση αυτή δεν έχει αντιμετωπίσει ικανοποιητικά τις ανησυχίες που έχουν εκφραστεί από την εποπτική αρχή, η εν λόγω αρχή δύναται, σε εξαιρετικές περιστάσεις, να προτείνει στην αρχή εποπτείας του ομίλου να αντικαταστήσει ένα υποσύνολο των παραμέτρων που χρησιμοποιούνται στον υπολογισμό με βάση την τυποποιημένη μέθοδο από παραμέτρους που χρησιμοποιούνται ειδικά για τις εν λόγω επιχειρήσεις κατά τον υπολογισμό των ενοτήτων που αφορούν τον αναλαμβανόμενο κίνδυνο στην ασφάλιση ζωής, ζημιών και στην ασφάλιση ασθένειας, κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 110 ή,

στις περιπτώσεις που αναφέρονται στο άρθρο 37, να καθορίσει πρόσθετη κεφαλαιακή απαίτηση στις κεφαλαιακές απαιτήσεις φερεγγυότητας της θυγατρικής αυτής.

Η εποπτική αρχή συζητεί την πρόταση στο Σώμα των εποπτικών αρχών και κοινοποιεί τους λόγους για την πρόταση αυτή τόσο στη θυγατρική όσο και στο Σώμα των εποπτικών αρχών.

4. Το Σώμα εποπτικών αρχών καταβάλλει κάθε δυνατή προσπάθεια για την επίτευξη συμφωνίας σχετικά με την πρόταση της εποπτικής αρχής που έχει χορηγήσει άδεια στη θυγατρική, ή για την επίτευξη ή άλλων δυνατών μέτρων.

5. Εφόσον η εποπτική αρχή και η αρχή εποπτείας του ομίλου διαφωνούν, ζητείται η γνώμη της CEIOPS για το θέμα, εντός μηνός από την πρόταση της εποπτικής αρχής. Η CEIOPS γνωμοδοτεί εντός 2 μηνών.

Η εποπτική αρχή που έχει χορηγήσει άδεια στη συγκεκριμένη θυγατρική εξετάζει δεόντως τη γνώμη αυτή πριν να λάβει οριστική απόφαση.

Η απόφαση περιέχει πλήρη αιτιολόγηση και λαμβάνει υπόψη τις απόψεις και επιφυλάξεις των λοιπών ενδιαφερόμενων εποπτικών αρχών που εκφράστηκαν στο Σώμα των εποπτικών αρχών καθώς και τη γνώμη της CEIOPS.

Η απόφαση διαβιβάζεται στη θυγατρική και στο Σώμα των εποπτικών αρχών.

Άρθρο 239

Θυγατρικές ασφαλιστικής ή αντασφαλιστικής επιχείρησης: μη συμμόρφωση προς τις ελάχιστες κεφαλαιακές απαιτήσεις φερεγγυότητας

1. Σε περίπτωση μη συμμόρφωσης προς τις κεφαλαιακές απαιτήσεις φερεγγυότητας και με την επιφύλαξη του άρθρου 138, η εποπτική αρχή που έχει χορηγήσει άδεια στη θυγατρική, διαβιβάζει, το συντομότερο δυνατόν, στο Σώμα των εποπτικών αρχών το σχέδιο ανάκαμψης που έχει υποβάλει η θυγατρική, προκειμένου να επιτευχθεί, εντός έξι μηνών από τότε που διαπιστώθηκε η μη συμμόρφωση με τις κεφαλαιακές απαιτήσεις φερεγγυότητας, η αποκατάσταση του επιπέδου επιλέξιμων ιδίων κεφαλαίων ή η μείωση του προφίλ κινδύνου της, ώστε να εξασφαλισθεί συμμόρφωση προς τις κεφαλαιακές απαιτήσεις φερεγγυότητας.

Το Σώμα των εποπτικών αρχών καταβάλλει κάθε δυνατή προσπάθεια για την επίτευξη συμφωνίας σχετικά με την πρόταση της εποπτικής αρχής όσον αφορά την έγκριση του σχεδίου ανάκαμψης μέσα σε τέσσερις μήνες από την ημερομηνία κατά την οποία διαπιστώθηκε η μη συμμόρφωση προς τις κεφαλαιακές απαιτήσεις φερεγγυότητας.

Εάν δεν επιτευχθεί τέτοια συμφωνία, η εποπτική αρχή που έχει χορηγήσει άδεια στη θυγατρική λαμβάνει η ίδια απόφαση σχετικά με την έγκριση του σχεδίου ανάκαμψης, λαμβάνοντας δεόντως υπόψη τις απόψεις των άλλων εποπτικών αρχών που συμμετέχουν στο Σώμα των εποπτικών αρχών.

2. Αν η εποπτική αρχή που έχει χορηγήσει άδεια στη θυγατρική διαπιστώσει, σύμφωνα με το άρθρο 136, υποβάθμιση των οικονομικών συνθηκών, ενημερώνει αμέσως το Σώμα εποπτικών αρχών. Με εξαίρεση καταστάσεις έκτακτης ανάγκης, τα μέτρα που λαμβάνονται συζητούνται προηγουμένως στο Σώμα των εποπτικών αρχών.

Το Σώμα εποπτικών αρχών καταβάλλει κάθε δυνατή προσπάθεια για την επίτευξη συμφωνίας σχετικά με την πρόταση της εποπτικής αρχής όσον αφορά τα μέτρα που πρέπει να ληφθούν, μέσα σε ένα μήνα από της κοινοποίησής.

Εάν δεν επιτευχθεί τέτοια συμφωνία, η εποπτική αρχή που έχει χορηγήσει άδεια στη θυγατρική αποφασίζει η ίδια, λαμβάνοντας δεόντως υπόψη τις απόψεις των άλλων εποπτικών αρχών που συμμετέχουν στο Σώμα των εποπτικών αρχών.

3. Σε περίπτωση μη συμμόρφωσης προς τις ελάχιστες κεφαλαιακές απαιτήσεις και με την επιφύλαξη του άρθρου 139, η εποπτική αρχή που έχει χορηγήσει άδεια στη θυγατρική, διαβιβάζει, το συντομότερο δυνατόν, στο Σώμα των εποπτικών αρχών, το σχέδιο ανάκαμψης που έχει υποβάλει η θυγατρική, προκειμένου να επιτευχθεί, μέσα σε τρεις μήνες από την ημερομηνία κατά την οποία διαπιστώθηκε η μη συμμόρφωση προς τις ελάχιστες κεφαλαιακές απαιτήσεις, η αποκατάσταση του επιπέδου επιλέξιμων ιδίων κεφαλαίων για την κάλυψη των ελάχιστων κεφαλαιακών απαιτήσεων ή η μείωση του προφίλ κινδύνου της, ώστε να εξασφαλισθεί συμμόρφωση προς τις ελάχιστες κεφαλαιακές απαιτήσεις. Το Σώμα των εποπτικών αρχών ενημερώνεται επίσης σχετικά με οποιοδήποτε μέτρο λαμβάνεται για την ενίσχυση των ελάχιστων κεφαλαιακών απαιτήσεων στο επίπεδο της θυγατρικής.

Άρθρο 240

Θυγατρικές ασφαλιστικής ή αντασφαλιστικής επιχείρησης: λήξη των παρεκκλίσεων για θυγατρικές

1. Οι κανόνες που προβλέπονται στα άρθρα 238 και 239 παύουν να ισχύουν στις ακόλουθες περιπτώσεις:

- α) δεν πληρούνται πλέον η προϋπόθεση που αναφέρεται στο άρθρο 236 στοιχείο α)·
- β) δεν πληρούνται πλέον η προϋπόθεση που αναφέρεται στο άρθρο 236 στοιχείο β) και ο όμιλος δεν αποκαθιστά τη συμμόρφωση με την προϋπόθεση αυτή εντός της ενδεδειγμένης χρονικής περιόδου·
- γ) δεν πληρούνται πλέον οι προϋποθέσεις κατά το άρθρο 236 στοιχεία γ) και δ)·

Στην περίπτωση που αναφέρεται στο στοιχείο α) του πρώτου εδαφίου, όταν η αρχή εποπτείας του ομίλου αποφασίζει, μετά από διαβούλευση με το Σώμα των εποπτικών αρχών, να μην συμπεριλάβει πλέον τη θυγατρική στην εποπτεία που πραγματοποιεί, ενημερώνει αμέσως την αρμόδια εποπτική αρχή και τη μητρική επιχείρηση.

Για τους σκοπούς του άρθρου 236 στοιχεία β), γ) και δ), η μητρική επιχείρηση είναι υπεύθυνη να εξασφαλίσει ότι οι προϋποθέσεις πληρούνται σε συνεχή βάση. Σε περίπτωση μη συμμόρφωσης ενημερώνει αμελλητί την αρχή εποπτείας του ομίλου και την αρχή εποπτείας της οικείας θυγατρικής εταιρείας. Η μητρική επιχείρηση υποβάλλει σχέδιο αποκατάστασης της συμμόρφωσης εντός της κατάλληλης χρονικής περιόδου.

Με την επιφύλαξη του τρίτου εδαφίου, η αρχή εποπτείας του ομίλου εξακριβώνει, τουλάχιστον σε ετήσια βάση, με δική της πρωτοβουλία, ότι εξακολουθούν να πληρούνται οι προϋποθέσεις του άρθρου 236 στοιχεία β), γ) και δ). Η αρχή εποπτείας του ομίλου προβαίνει επίσης στην εξακρίβωση αυτή μετά από αίτημα της οικείας εποπτικής αρχής, οσάκις η τελευταία εκφράζει σοβαρούς ενδοιασμούς αναφορικά με τη συνεχιζόμενη συμμόρφωση με την εν λόγω προϋπόθεση.

Εάν από την εξακρίβωση προκύπτουν ελλείψεις, η αρχή εποπτείας του ομίλου ζητεί από τη μητρική επιχείρηση να υποβάλει σχέδιο αποκατάστασης της συμμόρφωσης εντός της ενδεδειγμένης χρονικής περιόδου.

Εάν, μετά από διαβούλευση με το Σώμα των εποπτικών αρχών, η αρχή εποπτείας του ομίλου αποφανθεί ότι το σχέδιο που αναφέρεται στο τρίτο ή στο τέταρτο εδάφιο είναι ανεπαρκές ή στη συνέχεια ότι δεν εφαρμόζεται εντός της συμφωνηθείσας χρονικής περιόδου, η αρχή εποπτείας του ομίλου καταλήγει στο συμπέρασμα ότι οι προϋποθέσεις κατά το άρθρο 236 στοιχεία β), γ) και δ) δεν πληρούνται πλέον και ενημερώνει άμεσα την οικεία εποπτική αρχή.

2. Το καθεστώς που προβλέπεται στα άρθρα 238 και 239 εφαρμόζεται εκ νέου εάν η μητρική επιχείρηση υποβάλει νέα αίτηση και επιτύχει ευνοϊκή απόφαση σύμφωνα με τη διαδικασία που ορίζεται στο άρθρο 237.

Άρθρο 241

Θυγατρικές ασφαλιστικές ή αντασφαλιστικές επιχειρήσεις: εκτελεστικά μέτρα

Προκειμένου να εξασφαλισθεί ομοιόμορφη εφαρμογή των άρθρων 236 έως 240, η Επιτροπή θεσπίζει εκτελεστικά μέτρα σχετικά με τα κατωτέρω:

- α) τον καθορισμό των κριτηρίων που πρέπει να εφαρμόζονται κατά την αξιολόγηση του κατά πόσον πληρούνται οι προϋποθέσεις που αναφέρονται στο άρθρο 236·
- β) τον καθορισμό των κριτηρίων που πρέπει να εφαρμόζονται για τη διαπίστωση των καταστάσεων έκτακτης ανάγκης, όπως αναφέρεται στο άρθρο 239, παράγραφος 2· και
- γ) τον καθορισμό των διαδικασιών που πρέπει να ακολουθούνται από τις εποπτικές αρχές κατά την ανταλλαγή πληροφοριών, την άσκηση των δικαιωμάτων τους και την εκπλήρωση των καθηκόντων τους σύμφωνα με τα άρθρα 237 έως 240.

Τα μέτρα αυτά, τα οποία έχουν ως αντικείμενο την τροποποίηση μη ουσιαστών στοιχείων της παρούσας οδηγίας, με τη συμπλήρωσή της, θεσπίζονται σύμφωνα με την κανονιστική διαδικασία με έλεγχο στην οποία παραπέμπει το άρθρο 301, παράγραφος 3.

Άρθρο 242

Ρήτρα επανεξέτασης

1. Έως τις 31 Οκτωβρίου 2014, η Επιτροπή αξιολογεί την εφαρμογή του τίτλου III, ιδίως όσον αφορά τη συνεργασία των εποπτικών αρχών στο πλαίσιο των σωμάτων και τη λειτουργικότητα των τελευταίων, το νομικό καθεστώς της CEIOPS, και τις πρακτικές εποπτείας της επιβολής κεφαλαιακών προσαυξήσεων, και υποβάλλει έκθεση στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο, συνοδευόμενη, αν χρειαστεί, από προτάσεις για την τροποποίηση της παρούσας οδηγίας.

2. Έως τις 31 Οκτωβρίου 2015, η Επιτροπή διεξάγει την αξιολόγηση των πλεονεκτημάτων από τη βελτίωση της εποπτείας ομίλου και της διαχείρισης κεφαλαίου στο πλαίσιο ομίλων επιχειρήσεων ασφάλισης και αντασφάλισης, συμπεριλαμβανομένης αναφοράς στο COM(2008)0119 και την έκθεση της Επιτροπής Οικονομικών και Νομισματικών Θεμάτων του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου σχετικά με την παρούσα πρόταση, της 16ης Οκτωβρίου 2008 (Α6-0413/2008). Η αξιολόγηση περιλαμβάνει πιθανά μέτρα βελτίωσης της χρηστής διασυννοριακής διαχείρισης ομίλων ασφαλιστικών επιχειρήσεων, ιδίως όσον αφορά τη διαχείριση κινδύνων και στοιχείων ενεργητικού. Στην αξιολόγησή της η Επιτροπή λαμβάνει υπόψη, μεταξύ άλλων, τις νέες εξελίξεις και την πρόοδο όσον αφορά:

- α) την εναρμόνιση του πλαισίου έγκαιρης επέμβασης·
- β) τις πρακτικές κεντρικής διαχείρισης κινδύνου σε ομίλους και τη λειτουργία εσωτερικών μοντέλων ομίλου, συμπεριλαμβανομένης της συμπεριφοράς σε κρίσεις·
- γ) τις εσωτερικές συναλλαγές του ομίλου και τις συγκεντρώσεις κινδύνου·
- δ) τη χρονική διακύμανση της διαφοροποίησης και της συγκεντρώσεως·
- ε) το νομικά δεσμευτικό πλαίσιο για τη διαμεσολάβηση σε διαφορές στον τομέα της εποπτείας·
- στ) εναρμονισμένο πλαίσιο για τη μεταφορά στοιχείων ενεργητικού, και διαδικασίες αφερεγγυότητας και εκκαθάρισης που εξαλείφουν τα εμπόδια που θέτει η εθνική εμπορική ή εταιρική νομοθεσία στη μεταφορά στοιχείων ενεργητικού·
- ζ) ισοδύναμο επίπεδο προστασίας των αντισυμβαλλομένων και των δικαιούχων των επιχειρήσεων του ίδιου ομίλου, ιδιαίτερα σε κρίσεις·
- η) εναρμονισμένη και επαρκώς χρηματοδοτούμενη λύση σε επίπεδο ΕΕ για τα καθεστώτα εγγυήσεων ασφάλισης·
- θ) εναρμονισμένο και νομικά δεσμευτικό πλαίσιο μεταξύ αρμόδιων αρχών, κεντρικών τραπεζών και υπουργείων οικονομικών, για τη διαχείριση και αντιμετώπιση κρίσεων και τον καταμερισμό των φορολογικών βαρών, που να ευθυγραμμίζει τις αρμοδιότητες εποπτείας και τις φορολογικές ευθύνες.

Η Επιτροπή υποβάλλει έκθεση στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο, συνοδευόμενη, αν χρειαστεί, από προτάσεις για την τροποποίηση της παρούσας οδηγίας.

Άρθρο 243

Θυγατρικές ασφαλιστικής εταιρείας χαρτοφυλακίου

Τα άρθρα 236 έως 242 εφαρμόζονται, τηρουμένων των αναλογιών, σε ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις, οι οποίες είναι θυγατρικές ασφαλιστικής εταιρείας χαρτοφυλακίου.

Τμήμα 2

Συγκεντρωση κινδύνων και συναλλαγές εντός του ομίλου

Άρθρο 244

Εποπτεία της συγκέντρωσης κινδύνων

1. Η εποπτεία της συγκέντρωσης κινδύνων σε επίπεδο ομίλου ασκείται σύμφωνα με τις παραγράφους 2 και 3 του παρόντος άρθρου, με το άρθρο 246 και με το κεφάλαιο III.

2. Τα κράτη μέλη απαιτούν από τις ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις ή τις ασφαλιστικές εταιρείες χαρτοφυλακίου να αναφέρουν, σε τακτική βάση, και τουλάχιστον ετησίως, στην αρχή εποπτείας του ομίλου οποιαδήποτε σημαντική συγκέντρωση κινδύνων στο επίπεδο του ομίλου.

Οι αναγκαίες πληροφορίες υποβάλλονται την αρχή εποπτείας του ομίλου από την ασφαλιστική ή την αντασφαλιστική επιχείρηση ή οποία ηγείται του ομίλου ή, εάν του ομίλου δεν ηγείται ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση, από την ασφαλιστική εταιρεία χαρτοφυλακίου ή από την ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση στον όμιλο που έχει καθοριστεί από την αρχή εποπτείας του ομίλου μετά από διαβουλεύσεις με τις λοιπές ενδιαφερόμενες εποπτικές αρχές και με τον όμιλο.

Οι συγκεντρώσεις κινδύνου αποτελούν αντικείμενο εποπτικής εξέτασης από την αρχή εποπτείας του ομίλου.

3. Η αρχή εποπτείας του ομίλου, μετά από διαβούλευση με τις υπόλοιπες ενδιαφερόμενες εποπτικές αρχές και τον όμιλο, καθορίζει το είδος των κινδύνων που πρέπει να αναφέρουν σε κάθε περίπτωση οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις κάποιου συγκεκριμένου ομίλου.

Κατά τον καθορισμό ή τη γνωμοδότησή τους για το είδος των κινδύνων, η αρχή εποπτείας του ομίλου και οι λοιπές ενδιαφερόμενες εποπτικές αρχές λαμβάνουν υπόψη τον συγκεκριμένο όμιλο και τη δομή διαχείρισης των κινδύνων του ομίλου.

Για να καθορισθούν οι σημαντικές συγκεντρώσεις κινδύνων που πρέπει να αναφέρονται, η αρχή εποπτείας του ομίλου, μετά από διαβουλεύσεις με τις λοιπές ενδιαφερόμενες εποπτικές αρχές και με τον όμιλο, επιβάλλει τα κατάλληλα όρια με βάση τις απαιτήσεις του κεφαλαίου φερεγγυότητας ή τις τεχνικές προβλέψεις ή και τα δύο.

Κατά την εξέταση των συγκεντρώσεων κινδύνου, η αρχή εποπτείας του ομίλου παρακολουθεί ιδίως τον πιθανό κίνδυνο μετάδοσης στον όμιλο, τον κίνδυνο σύγκρουσης συμφερόντων και το επίπεδο ή το μέγεθος των κινδύνων.

4. Η Επιτροπή δύναται να θεσπίζει εκτελεστικά μέτρα, όσον αφορά τον ορισμό και τον καθορισμό της σημαντικής συγκέντρωσης κινδύνων και την αναφορά τέτοιου είδους συγκεντρώσεων κινδύνων, για τους σκοπούς των παραγράφων 2 και 3.

Τα μέτρα αυτά, τα οποία έχουν ως αντικείμενο την τροποποίηση μη ουσιωδών στοιχείων της παρούσας οδηγίας με τη συμπλήρωσή της θεσπίζονται σύμφωνα με την κανονιστική διαδικασία με έλεγχο στην οποία παραπέμπει το άρθρο 301, παράγραφος 3.

Άρθρο 245

Εποπτεία συναλλαγών στο εσωτερικό του ομίλου

1. Η εποπτεία των συναλλαγών στο εσωτερικό του ομίλου ασκείται σύμφωνα με τις παραγράφους 2 και 3 του παρόντος άρθρου, με το άρθρο 246 και με το κεφάλαιο III.

2. Τα κράτη μέλη απαιτούν από τις ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις ή τις ασφαλιστικές εταιρείες χαρτοφυλακίου να αναφέρουν σε τακτική βάση, τουλάχιστον ετησίως, στην αρχή εποπτείας του ομίλου όλες τις σημαντικές εντός του ομίλου συναλλαγές από ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις που ανήκουν σε όμιλο, συμπεριλαμβανομένων των συναλλαγών με φυσικό πρόσωπο συνδεδεμένο στενά με οποιαδήποτε επιχείρηση του ομίλου:

Επιπλέον, τα κράτη μέλη απαιτούν να δηλώνονται, το συντομότερο δυνατό, οι πολύ σημαντικές συναλλαγές εντός του ομίλου.

Οι αναγκαίες πληροφορίες υποβάλλονται στην αρχή εποπτείας του ομίλου από την ασφαλιστική ή την αντασφαλιστική επιχείρηση ή οποία ηγείται του ομίλου ή, εάν του ομίλου δεν ηγείται ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση, από την ασφαλιστική εταιρεία χαρτοφυλακίου ή από την ασφαλιστική ή την αντασφαλιστική επιχείρηση του ομίλου που έχει καθοριστεί από την αρχή εποπτείας του ομίλου μετά από διαβουλεύσεις με τις λοιπές ενδιαφερόμενες εποπτικές αρχές και τον όμιλο.

Οι εντός του ομίλου συναλλαγές υπόκεινται σε εποπτική εξέταση από την αρχή εποπτείας του ομίλου.

3. Η αρχή εποπτείας του ομίλου, μετά από διαβουλεύσεις με τις λοιπές ενδιαφερόμενες εποπτικές αρχές και τον όμιλο, προσδιορίζει το είδος των συναλλαγών εντός του ομίλου που οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις σε κάποιον συγκεκριμένο όμιλο πρέπει να αναφέρουν σε κάθε περίπτωση. Το άρθρο 244, παράγραφος 3, εφαρμόζεται τηρουμένων των αναλογιών.

4. Η Επιτροπή δύναται να θεσπίζει εκτελεστικά μέτρα, όσον αφορά τον ορισμό και τον καθορισμό των σημαντικών συναλλαγών εντός του ομίλου και την αναφορά τέτοιου είδους συναλλαγών εντός του ομίλου, για τους σκοπούς των παραγράφων 2 και 3.

Τα μέτρα αυτά, τα οποία έχουν ως αντικείμενο την τροποποίηση μη ουσιωδών στοιχείων της παρούσας οδηγίας, με τη συμπλήρωσή της, θεσπίζονται σύμφωνα με την κανονιστική διαδικασία με έλεγχο στην οποία παραπέμπει το άρθρο 301, παράγραφος 3.

Τμήμα 3

Διαχείριση κινδύνου και εσωτερικός έλεγχος

Άρθρο 246

Εποπτεία του συστήματος διακυβέρνησης

1. Οι απαιτήσεις που ορίζονται στον τίτλο I, κεφάλαιο IV, τμήμα 2 εφαρμόζονται, τηρουμένων των αναλογιών, στο επίπεδο του ομίλου.

Με την επιφύλαξη του πρώτου εδαφίου, τα συστήματα διαχείρισης των κινδύνων και εσωτερικού ελέγχου και οι διαδικασίες αναφοράς εφαρμόζονται συνεκτικά σε όλες τις επιχειρήσεις που περιλαμβάνονται στο πεδίο εποπτείας του ομίλου σύμφωνα με το άρθρο 213, παράγραφος 2, στοιχεία α) και β), έτσι ώστε τα εν λόγω συστήματα και οι διαδικασίες αναφοράς να μπορούν να ελέγχονται σε επίπεδο ομίλου.

2. Με την επιφύλαξη της παραγράφου 1, οι μηχανισμοί εσωτερικού ελέγχου του ομίλου περιλαμβάνουν τουλάχιστον τα ακόλουθα:

- α) κατάλληλους μηχανισμούς όσον αφορά τη φερεγγυότητα του ομίλου για τον εντοπισμό και τη μέτρηση όλων των σημαντικών κινδύνων που αντιμετωπίζονται και για την κατάλληλη σύνδεση των επιλέξιμων ιδίων κεφαλαίων με τους κινδύνους·
- β) ορθές διαδικασίες αναφοράς και λογιστικής για την παρακολούθηση και τη διαχείριση των συναλλαγών στο εσωτερικό του ομίλου και της συγκέντρωσης των κινδύνων.

3. Τα συστήματα και οι διαδικασίες πληροφόρησης που αναφέρονται στις παραγράφους 1 και 2 υπόκεινται σε εποπτική αξιολόγηση από την αρχή εποπτείας του ομίλου, σύμφωνα με τους κανόνες που καθορίζονται στο κεφάλαιο III.

4. Τα κράτη μέλη απαιτούν από τη συμμετέχουσα ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση ή την ασφαλιστική εταιρεία χαρτοφυλακίου να αναλαμβάνει, στο επίπεδο του ομίλου, την αξιολόγηση που απαιτείται από το άρθρο 45. Η εσωτερική εκτίμηση του κινδύνου και της φερεγγυότητας που διεξάγεται σε επίπεδο ομίλου υπόκειται σε εποπτική αξιολόγηση από την αρχή εποπτείας του ομίλου σύμφωνα με το κεφάλαιο III.

Όταν ο υπολογισμός της φερεγγυότητας στο επίπεδο του ομίλου εκτελείται με τη μέθοδο 1 του άρθρου 230, η συμμετέχουσα επιχείρηση ασφάλισης ή αντασφάλισης ή η ασφαλιστική εταιρεία χαρτοφυλακίου παρέχει στον επόπτη ομάδας σαφή στοιχεία σχετικά με τη διαφορά μεταξύ του ύψους των κεφαλαιακών απαιτήσεων φερεγγυότητας καθεμιάς τις συνδεδεμένες επιχειρήσεις ασφάλισης ή αντασφάλισης και των ενοποιημένων κεφαλαιακών απαιτήσεων φερεγγυότητας του ομίλου.

Οσάκις το αποφασίζει η συμμετέχουσα ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση ή η ασφαλιστική εταιρεία χαρτοφυλακίου, και με την επιφύλαξη της σύμφωνης γνώμης της αρχής εποπτείας του ομίλου, μπορεί να προβαίνει σε όλες τις εκτιμήσεις που απαιτούνται από το άρθρο 45 στο επίπεδο του ομίλου και στο επίπεδο οποιασδήποτε θυγατρικής στον όμιλο, ταυτοχρόνως, και μπορεί να εκπονεί ενιαίο έγγραφο που καλύπτει όλες αυτές τις εκτιμήσεις.

Ο επόπτης ομίλου, πριν να δώσει τη συγκατάθεσή του σύμφωνα με το τρίτο εδάφιο, ομίλου ζητεί τη γνώμη και λαμβάνει δεόντως υπόψη τις απόψεις και τις επιφυλάξεις όλων των μελών του Σώματος των εποπτικών αρχών που αναφέρεται στο άρθρο 248.

Στην περίπτωση που ο όμιλος επιλέξει τη δυνατότητα που προβλέπεται στο τρίτο εδάφιο, υποβάλλει ταυτοχρόνως το έγγραφο σε όλες τις ενδιαφερόμενες εποπτικές αρχές. Η επιλογή της δυνατότητας αυτής δεν απαλλάσσει τις οικείες θυγατρικές από την υποχρέωση να εξασφαλίζουν ότι πληρούνται οι απαιτήσεις του άρθρου 45.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ III

Μετρα για τη διευκόλυνση της εποπτείας του ομίλου

Άρθρο 247

Αρχή εποπτείας του ομίλου

1. Μεταξύ των εποπτικών αρχών των ενδιαφερομένων κρατών μελών ορίζεται μία μοναδική αρχή εποπτείας, υπεύθυνη για το συντονισμό και την άσκηση της εποπτείας του ομίλου (η αρχή εποπτείας του ομίλου).

2. Σε περίπτωση που η ίδια εποπτική αρχή είναι αρμόδια για όλες τις ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις σε ένα όμιλο, το καθήκον της εποπτείας του ομίλου ασκείται από την εν λόγω εποπτική αρχή.

Σε όλες τις άλλες περιπτώσεις, και με την επιφύλαξη της παραγράφου 3, το καθήκον της εποπτείας του ομίλου ασκείται ως εξής:

- α) όταν του ομίλου ηγείται ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση, από την εποπτική αρχή η οποία έχει χορηγήσει άδεια στην επιχείρηση αυτή·
- β) όταν του ομίλου δεν ηγείται ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση από την εποπτική αρχή η οποία καθορίζεται σύμφωνα με τα κατωτέρω:
 - (i) όταν η μητρική ασφαλιστικής ή αντασφαλιστικής επιχείρησης είναι ασφαλιστική εταιρεία χαρτοφυλακίου, από την εποπτική αρχή η οποία έχει εκδώσει άδεια για την εν λόγω ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση·
 - (ii) όταν περισσότερες της μιας ασφαλιστικές ή αντασφαλιστικές επιχειρήσεις με έδρα στην Κοινότητα έχουν ως μητρική τους την ίδια ασφαλιστική εταιρεία χαρτοφυλακίου, και μία από τις επιχειρήσεις αυτές έχει λάβει άδεια στο κράτος μέλος στο οποίο η ασφαλιστική εταιρεία χαρτοφυλακίου έχει την έδρα της, από την εποπτική αρχή της ασφαλιστικής ή αντασφαλιστικής επιχείρησης που έχει λάβει άδεια στο εν λόγω κράτος μέλος.

(iii) όταν του ομίλου ηγούνται περισσότερες της μιας ασφαλιστικές εταιρείες χαρτοφυλακίου με έδρα σε διαφορετικά κράτη μέλη και υπάρχει μία ασφαλιστική ή ανασφαλιστική επιχείρηση σε κάθε ένα από τα κράτη μέλη αυτά, από την εποπτική αρχή της ασφαλιστικής ή ανασφαλιστικής επιχείρησης με το υψηλότερο σύνολο ισολογισμού·

(iv) όταν περισσότερες της μιας ασφαλιστικές ή ανασφαλιστικές επιχειρήσεις με έδρα στην Κοινότητα έχουν ως μητρική τους την ίδια ασφαλιστική εταιρεία χαρτοφυλακίου και καμία από αυτές τις επιχειρήσεις δεν έχει λάβει άδεια στο κράτος μέλος στο οποίο η ασφαλιστική εταιρεία χαρτοφυλακίου έχει την έδρα της, από την εποπτική αρχή η οποία έχει εκδώσει την άδεια της ασφαλιστικής ή ανασφαλιστικής επιχείρησης με το υψηλότερο σύνολο ισολογισμού·ή

(v) όταν ο όμιλος είναι όμιλος χωρίς μητρική επιχείρηση, ή σε οποιαδήποτε άλλη περίπτωση που δεν αναφέρεται στα σημεία i) έως iv), από την εποπτική αρχή η οποία έχει εκδώσει την άδεια της ασφαλιστικής ή ανασφαλιστικής επιχείρησης με το υψηλότερο σύνολο ισολογισμού.

3. Σε ιδιαίτερες περιπτώσεις, οι σχετικές αρμόδιες εποπτικές αρχές μπορούν, κατόπιν αιτήσεως οποιασδήποτε αρχής, να λαμβάνουν κοινή απόφαση να παρεκκλίνουν από τα κριτήρια που ορίζονται στην παράγραφο 2, εάν η εφαρμογή τους κρίνεται απρόσφορη, λαμβανομένης υπόψη της δομής του ομίλου και της σχετικής βαρύτητας των δραστηριοτήτων των ασφαλιστικών και ανασφαλιστικών επιχειρήσεων στις διάφορες χώρες, και ορίζουν διαφορετική εποπτική αρχή ως αρχή εποπτείας του ομίλου.

Προς τον σκοπό αυτό, οποιαδήποτε από τις ενδιαφερόμενες εποπτικές αρχές μπορεί να ζητεί την έναρξη συζητήσεων σχετικά με την καταλληλότητα των κριτηρίων που αναφέρονται στην παράγραφο 2. Οι συζητήσεις αυτές δεν λαμβάνουν χώρα περισσότερες της μιας φορές ετησίως.

Οι ενδιαφερόμενες εποπτικές αρχές καταβάλλουν κάθε δυνατή προσπάθεια προκειμένου να καταλήξουν σε κοινή απόφαση σχετικά με την επιλογή της αρχής εποπτείας του ομίλου, εντός τριών μηνών από την υποβολή του αιτήματος για συζήτηση. Πριν να λάβουν την απόφασή τους, οι ενδιαφερόμενες εποπτικές αρχές παρέχουν στον όμιλο τη δυνατότητα να εκφράσει τη γνώμη του.

4. Κατά τη διάρκεια της τρίμηνης αυτής περιόδου που αναφέρεται στο τρίτο εδάφιο της παραγράφου 3, οποιαδήποτε από τις ενδιαφερόμενες εποπτικές αρχές μπορεί να προτείνει να ζητηθεί η γνώμη της CEIOPS. Σε περίπτωση που ζητηθεί η γνώμη της CEIOPS, η προθεσμία που καθορίζεται στην παράγραφο 3 παρατείνεται για δύο μήνες.

5. Σε περίπτωση που ζητηθεί η γνώμη της CEIOPS, οι ενδιαφερόμενες εποπτικές αρχές λαμβάνουν δεόντως υπόψη τη γνώμη της CEIOPS πριν να λάβουν την κοινή τους απόφαση. Η κοινή αυτή απόφαση περιέχει πλήρη αιτιολόγηση και παρέχει επεξήγηση για οποιαδήποτε σημαντική παρέκκλιση από τη γνωμοδότηση της CEIOPS.

6. Σε περίπτωση απουσίας κοινής απόφασης για παρέκκλιση από τα κριτήρια που προβλέπονται στην παράγραφο 2, τα καθήκοντα της εποπτείας του ομίλου ασκούνται από την εποπτική αρχή που ορίζεται σύμφωνα με την παράγραφο 2.

7. Η CEIOPS ενημερώνει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο και την Επιτροπή τουλάχιστον μία φορά το χρόνο, για οποιοσδήποτε σοβαρές δυσχέρειες σχετικά με την εφαρμογή των παραγράφων 2, 3 και 6.

Σε περίπτωση που προκύπτουν μείζονες δυσκολίες από την εφαρμογή των κριτηρίων που προβλέπονται στις παραγράφους 2 και 3, η Επιτροπή θεσπίζει εκτελεστικά μέτρα τα οποία διευκρινίζουν τα εν λόγω κριτήρια.

Τα εν λόγω μέτρα, τα οποία έχουν ως αντικείμενο την τροποποίηση μη ουσιωδών στοιχείων της παρούσας οδηγίας, με τη συμπλήρωσή της, θεσπίζονται σύμφωνα με την κανονιστική διαδικασία με έλεγχο, στην οποία παραπέμπει το άρθρο 301 παράγραφος 3.

8. Εάν κράτος μέλος έχει περισσότερες της μιας εποπτικές αρχές για την προληπτική εποπτεία ασφαλιστικών και ανασφαλιστικών επιχειρήσεων, το εν λόγω κράτος μέλος λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα για να εξασφαλίσει τον συντονισμό μεταξύ των αρχών αυτών.

Άρθρο 248

Δικαιώματα και καθήκοντα της αρχής εποπτείας του ομίλου και των άλλων εποπτικών αρχών – Σώμα των εποπτικών αρχών

1. Τα δικαιώματα και τα καθήκοντα που ανατίθενται στην αρχή εποπτείας του ομίλου σχετικά με την εποπτεία του ομίλου περιλαμβάνουν τα ακόλουθα:

- α) τον συντονισμό της συγκέντρωσης και διάδοσης των χρήσιμων ή ουσιωδών πληροφοριών κατά τη συνήθη πορεία των δραστηριοτήτων και σε επείγουσες καταστάσεις, συμπεριλαμβανομένης της διάδοσης πληροφοριών που είναι σημαντικές για το εποπτικό έργο της εποπτικής αρχής,
- β) τον εποπτικό έλεγχο και την εκτίμηση της χρηματοοικονομικής κατάστασης του ομίλου,
- γ) την εκτίμηση της συμμόρφωσης του ομίλου με τους κανόνες για τη φερεγγυότητα και τη συγκέντρωση των κινδύνων και τις εντός του ομίλου συναλλαγές σύμφωνα με τα άρθρα 218 έως 245,
- δ) την αξιολόγηση του συστήματος διακυβέρνησης του ομίλου, όπως ορίζεται στο άρθρο 246, και του κατά πόσον τα μέλη του διοικητικού, διαχειριστικού ή εποπτικού οργάνου της συμμετέχουσας επιχείρησης πληρούν τις απαιτήσεις που προβλέπονται στα άρθρα 42 και 257,
- ε) τον προγραμματισμό και τον συντονισμό, με τακτικές συνεδριάσεις τουλάχιστον σε ετήσια βάση, ή άλλα ενδεδειγμένα μέσα, των εποπτικών δραστηριοτήτων σε συνεχή βάση καθώς και σε έκτακτες καταστάσεις, σε συνεργασία με τις ενδιαφερόμενες εποπτικές αρχές, λαμβανομένων επίσης υπόψη της φύσης, της κλίμακας και της πολυπλοκότητας των ενυπαρχόντων κινδύνων της επιχειρηματικής δραστηριότητας όλων των επιχειρήσεων που απαρτίζουν τον όμιλο·

στ) άλλα καθήκοντα, μέτρα και αποφάσεις που ανατίθενται στην αρχή εποπτείας του ομίλου από την παρούσα οδηγία ή που απορρέουν από την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας, ιδίως τη διεξαγωγή της διαδικασίας για την επικύρωση οποιουδήποτε εσωτερικού υποδείγματος σε επίπεδο ομίλου όπως αναφέρεται στα άρθρα 231 και 233 και τη διεξαγωγή της διαδικασίας έγκρισης της εφαρμογής του καθεστώτος που θεσπίζεται με τα άρθρα 237 έως 240.

2. Προκειμένου να διευκολυνθεί η άσκηση των καθηκόντων εποπτείας εκ μέρους του ομίλου, κατά τα αναφερόμενα στην παράγραφο 1, συγκροτείται ενιαίο Σώμα εποπτικών αρχών, προεδρευόμενο από την αρχή εποπτείας του ομίλου.

Το Σώμα των εποπτικών αρχών διασφαλίζει ότι η συνεργασία, η ανταλλαγή πληροφοριών και οι διαδικασίες διαβούλευσης μεταξύ των εποπτικών αρχών του σώματος εφαρμόζονται αποτελεσματικά σύμφωνα με τον τίτλο III, με στόχο την προώθηση της σύγκλισης των αντίστοιχων αποφάσεων και δραστηριοτήτων τους.

3. Στο Σώμα των εποπτικών αρχών συμμετέχουν η αρχή εποπτείας του ομίλου και οι εποπτικές αρχές όλων των κρατών μελών στα οποία εδρεύουν οι θυγατρικές επιχειρήσεις.

Οι εποπτικές αρχές σημαντικών υποκαταστημάτων και συνδεδεμένων επιχειρήσεων μπορούν επίσης να συμμετέχουν στο Σώμα των εποπτικών αρχών. Ωστόσο η συμμετοχή τους περιορίζεται στην επίτευξη του στόχου της αποτελεσματικής ανταλλαγής πληροφοριών.

Η αποτελεσματική λειτουργία του Σώματος των εποπτικών αρχών μπορεί να απαιτεί την εκτέλεση ορισμένων δραστηριοτήτων από μειωμένο αριθμό εποπτικών αρχών στο πλαίσιο του Σώματος.

4. Με την επιφύλαξη οποιουδήποτε μέτρου που θεσπίζεται σύμφωνα με την παρούσα οδηγία, η συγκρότηση και η λειτουργία των σωμάτων βασίζεται σε συμφωνίες συντονισμού συναφθείσες από την εποπτική αρχή του ομίλου και τις άλλες ενδιαφερόμενες εποπτικές αρχές.

Στην περίπτωση διισταμένων απόψεων όσον αφορά τους έγγραφους διακανονισμούς, οποιοδήποτε μέλος του Σώματος των εποπτικών αρχών μπορεί να παραπέμπει το ζήτημα στην CEIOPS.

Η αρχή εποπτείας του ομίλου, αφού ζητήσει τη γνώμη των αρμόδιων εποπτικών αρχών, εξετάζει δεόντως οιοδήποτε συμβουλές της παράσχει εντός προθεσμίας δύο μηνών η CEIOPS, πριν να λάβει την οριστική απόφασή της. Η απόφαση είναι πλήρως αιτιολογημένη και περιέχει επεξήγηση τυχόν σημαντικής απόκλισης από τις απόψεις που εξέφρασε η CEIOPS. Η αρχή εποπτείας του ομίλου διαβιβάζει την απόφαση στις υπόλοιπες αρμόδιες εποπτικές αρχές.

5. Με την επιφύλαξη οιοδήποτε μέτρου που έχει ληφθεί δυνάμει της παρούσας οδηγίας, οι συντονιστικοί διακανονισμοί που αναφέρονται στην παράγραφο 4 προσδιορίζουν τις διαδικασίες όσον αφορά:

- α) τη διαδικασία λήψης αποφάσεων μεταξύ των αρμόδιων εποπτικών αρχών σύμφωνα με τα άρθρα 231, 232 και 247·
- β) τη διαβούλευση που αναφέρεται στην παράγραφο 4 του παρόντος άρθρου και στο άρθρο 218 παράγραφος 5.

Με την επιφύλαξη των δικαιωμάτων και των καθηκόντων της εποπτικής αρχής του ομίλου και των άλλων εποπτικών αρχών, που προβλέπονται στην παρούσα οδηγία, οι συντονιστικές διευθετήσεις μπορούν να προβλέπουν πρόσθετα καθήκοντα για την αρχή εποπτείας του ομίλου στις περιπτώσεις που αυτό συνεπάγεται αποδοτικότερη εποπτεία του ομίλου και δεν εμποδίζει τις εποπτικές δραστηριότητες των μελών του Σώματος των εποπτικών αρχών σε σχέση με τις ιδιαίτερες αρμοδιότητές τους.

Επιπλέον, οι συντονιστικοί διακανονισμοί είναι δυνατόν να προσδιορίζουν:

- α) τη διαβούλευση μεταξύ των αρμόδιων εποπτικών αρχών, ιδίως σύμφωνα με τα άρθρα 213 έως 217, 219 έως 221, 227, 244 έως 246, 250, 256, 260 και 262·
- β) τη συνεργασία με τις υπόλοιπες εποπτικές αρχές.

6. Η CEIOPS κατάρτιζε κατευθυντήριες γραμμές για την επιχειρησιακή λειτουργία των σωμάτων των εποπτικών αρχών βάσει γενικής αξιολόγησης του έργου τους για να αξιολογήσει το επίπεδο σύγκλισης μεταξύ τους. Η επανεξέταση αυτή διενεργείται τουλάχιστον ανά τριετία. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε η εποπτική αρχή του ομίλου να διαβιβάζει στην CEIOPS τις πληροφορίες σχετικά με τη λειτουργία του Σώματος των εποπτικών αρχών και τις τυχόν δυσχέρειες που αντιμετώπισε και οι οποίες σχετίζονται με την επανεξέταση.

7. Για τους σκοπούς των παραγράφων 1 έως 6, συμπεριλαμβανομένου του ορισμού των «σημαντικών» υποκαταστημάτων, η Επιτροπή θεσπίζει εκτελεστικά μέτρα για το συντονισμό της εποπτείας του ομίλου.

Τα μέτρα αυτά, τα οποία έχουν ως αντικείμενο την τροποποίηση μη ουσιωδών στοιχείων της παρούσας οδηγίας, με τη συμπλήρωσή της, θεσπίζονται σύμφωνα με την κανονιστική διαδικασία με έλεγχο στην οποία παραπέμπει το άρθρο 301, παράγραφος 3.

Άρθρο 249

Συνεργασία και ανταλλαγή πληροφοριών μεταξύ εποπτικών αρχών

1. Οι αρχές που είναι υπεύθυνες για την εποπτεία των μεμονωμένων ασφαλιστικών και αντασφαλιστικών επιχειρήσεων σε ένα όμιλο και η αρχή εποπτείας του ομίλου συνεργάζονται στενά, ιδίως κατά τις περιπτώσεις στις οποίες κάποια από τις ασφαλιστικές ή αντασφαλιστικές επιχειρήσεις αντιμετωπίζει οικονομικές δυσκολίες.

Προκειμένου να διασφαλισθεί ότι οι εποπτικές αρχές, συμπεριλαμβανομένης της αρχής εποπτείας του ομίλου, έχουν στη διάθεσή τους την ίδια ποσότητα ουσιωδών πληροφοριών, με την επιφύλαξη των αντίστοιχων αρμοδιοτήτων τους και ότι, είτε είναι εγκατεστημένες είτε όχι στο ίδιο κράτος μέλος, ανταλλάσσουν

αμοιβαία τέτοιες πληροφορίες για την άσκηση και τη διευκόλυνση του εποπτικού έργου των άλλων αρχών δυνάμει της παρούσας οδηγίας. Στο πλαίσιο αυτό, οι ενδιαφερόμενες εποπτικές αρχές και η αρχή εποπτείας του ομίλου γνωστοποιούν αμελλητί η μία στην άλλη μεταξύ όλες τις σχετικές πληροφορίες μόλις καθίστανται διαθέσιμες. Οι πληροφορίες που αναφέρονται στο παρόν εδάφιο περιλαμβάνουν, αλλά δεν περιορίζονται σε αυτό, τις πληροφορίες σχετικά με πράξεις του ομίλου και των εποπτικών αρχών και πληροφορίες που παρέχονται από τον όμιλο.

2. Οι αρχές που είναι υπεύθυνες για την εποπτεία των επιμέρους ασφαλιστικών και αντασφαλιστικών επιχειρήσεων ενός ομίλου και η αρχή εποπτείας του ομίλου καλούν αμέσως σε συνεδρίαση όλες τις εποπτικές αρχές που συμμετέχουν στην εποπτεία του ομίλου τουλάχιστον στις ακόλουθες περιπτώσεις:

- α) όταν λαμβάνουν γνώση τυχόν σημαντικής παραβίασης των κεφαλαιακών απαιτήσεων φερεγγυότητας ή παραβίασης των ελάχιστων κεφαλαιακών απαιτήσεων μιας επιμέρους ασφαλιστικής ή αντασφαλιστικής επιχείρησης· ή
- β) όταν λαμβάνουν γνώση τυχόν σημαντικής παραβίασης των κεφαλαιακών απαιτήσεων φερεγγυότητας σε επίπεδο ομίλου βάσει ενοποιημένων δεδομένων ή των συνολικών κεφαλαιακών απαιτήσεων φερεγγυότητας του ομίλου, σύμφωνα με τη μέθοδο υπολογισμού που χρησιμοποιείται σύμφωνα με τον τίτλο III, κεφάλαιο II, μέρος 1, ενότητα 4·
- γ) σε περίπτωση που προκύπτουν άλλες εξαιρετικές περιστάσεις.

3. Η Επιτροπή θεσπίζει εκτελεστικά μέτρα με τα οποία προσδιορίζονται τα στοιχεία τα οποία, σε συστηματική βάση, πρέπει να συγκεντρώνονται από την αρχή εποπτείας του ομίλου και να διαδίδονται στις λοιπές ενδιαφερόμενες εποπτικές αρχές ή να διαβιβάζονται στην αρχή εποπτείας του ομίλου από τις λοιπές σχετικές εποπτικές αρχές.

Η Επιτροπή θεσπίζει εκτελεστικά μέτρα με τα οποία προσδιορίζονται τα στοιχεία που είναι ουσιώδη ή συναφή για την εποπτεία σε επίπεδο ομίλου, με σκοπό την ενίσχυση της σύγκλισης της εποπτικής πληροφόρησης.

Τα μέτρα που αναφέρονται στην παρούσα παράγραφο και τα οποία έχουν ως αντικείμενο την τροποποίηση μη ουσιωδών στοιχείων της παρούσας οδηγίας, με τη συμπλήρωσή της, θεσπίζονται σύμφωνα με την κανονιστική διαδικασία με έλεγχο, στην οποία παραπέμπει το άρθρο 301 παράγραφος 3.

Άρθρο 250

Διαβουλεύσεις μεταξύ εποπτικών αρχών

1. Με την επιφύλαξη του άρθρου 248, στις περιπτώσεις που μια απόφαση είναι σημαντική για τα εποπτικά καθήκοντα άλλων εποπτικών αρχών, οι ενδιαφερόμενες εποπτικές αρχές προβαίνουν σε μεταξύ τους διαβουλεύσεις στο Σώμα των εποπτικών αρχών, πριν να ληφθεί η απόφαση αυτή, σχετικά με τα κατωτέρω θέματα:

- α) μεταβολές στη μετοχική διάρθρωση, στην οργανωτική ή διοικητική δομή των ασφαλιστικών και αντασφαλιστικών επιχειρήσεων ενός ομίλου, οι οποίες απαιτούν την έγκριση ή την άδεια εποπτικών αρχών· και

- β) σημαντικές κυρώσεις ή έκτακτα μέτρα που λαμβάνονται από εποπτικές αρχές, συμπεριλαμβανομένης της επιβολής πρόσθετης κεφαλαιακής απαίτησης στις κεφαλαιακές απαιτήσεις φερεγγυότητας δυνάμει του άρθρου 37 και της επιβολής οιοδήποτε περιορισμού στη χρήση εσωτερικού υποδείγματος για τον υπολογισμό των κεφαλαιακών απαιτήσεων φερεγγυότητας δυνάμει του τίτλου I κεφάλαιο VI, τμήμα 4, ενότητα 3.

Για τους σκοπούς του στοιχείου β), ζητείται πάντοτε η γνώμη της αρχής εποπτείας του ομίλου.

Επιπλέον, οι ενδιαφερόμενες εποπτικές αρχές, όταν μια απόφαση βασίζεται σε πληροφορίες που λαμβάνονται από άλλες εποπτικές αρχές, διαβουλεύονται μεταξύ τους πριν να ληφθεί η απόφαση αυτή.

2. Με την επιφύλαξη του άρθρου 248, μια εποπτική αρχή μπορεί να αποφασίσει να μην προβεί σε διαβουλεύσεις σε περιπτώσεις έκτακτης ανάγκης ή όταν οι διαβουλεύσεις αυτές ενδέχεται να υπονομεύσουν την αποτελεσματικότητα της απόφασης. Στην περίπτωση αυτή, η εποπτική αρχή ενημερώνει, αμελλητί, τις λοιπές ενδιαφερόμενες εποπτικές αρχές.

Άρθρο 251

Αιτήματα από την αρχή εποπτείας του ομίλου προς άλλες εποπτικές αρχές

Η αρχή εποπτείας του ομίλου μπορεί να καλεί τις εποπτικές αρχές των κρατών μελών στα οποία έχει την έδρα της η μητρική επιχείρηση, και οι οποίες δεν ασκούν οι ίδιες την εποπτεία του ομίλου σύμφωνα με το άρθρο 247, να ζητήσουν από τη μητρική επιχείρηση οιαδήποτε πληροφορία χρήσιμη για την άσκηση των συντονιστικών δικαιωμάτων και υποχρεώσεων, όπως προβλέπεται στο άρθρο 248, και να διαβιβάσουν τις πληροφορίες αυτές στην αρχή εποπτείας του ομίλου.

Η αρχή εποπτείας του ομίλου, όταν χρειάζεται τις πληροφορίες που αναφέρονται στο άρθρο 254 παράγραφος 2, οι οποίες έχουν ήδη παρασχεθεί σε άλλη εποπτική αρχή, απευθύνεται στην εν λόγω αρχή, στο μέτρο του δυνατού, προκειμένου να αποφευχθεί επικάλυψη των πληροφοριών που διαβιβάζονται στις διάφορες αρχές οι οποίες συμμετέχουν στην εποπτεία.

Άρθρο 252

Συνεργασία με τις αρχές που είναι υπεύθυνες για πιστωτικά ιδρύματα και επιχειρήσεις επενδύσεων

Όταν μια ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση και είτε ένα πιστωτικό ίδρυμα όπως ορίζεται στην οδηγία 2006/48/EK ή μια επιχείρηση επενδύσεων όπως ορίζεται στην οδηγία 2004/39/EK, ή και τα δύο, συνδέονται άμεσα ή έμμεσα ή έχουν κοινή συμμετέχουσα επιχείρηση, οι ενδιαφερόμενες εποπτικές αρχές και οι αρχές που είναι υπεύθυνες για την εποπτεία των άλλων αυτών επιχειρήσεων συνεργάζονται στενά.

Με την επιφύλαξη των αντιστοίχων αρμοδιοτήτων τους, οι αρχές αυτές ανταλλάσσουν μεταξύ τους κάθε πληροφορία η οποία ενδέχεται να απλοποιήσει το έργο τους, ιδίως όπως προβλέπεται στον παρόντα τίτλο.

Άρθρο 253

Επαγγελματικό απόρρητο και εμπιστευτικότητα

Τα κράτη μέλη επιτρέπουν την ανταλλαγή πληροφοριών μεταξύ των εποπτικών τους αρχών και μεταξύ των εποπτικών τους αρχών και άλλων αρχών, όπως αναφέρεται στα άρθρα 249 έως 252.

Οι πληροφορίες που λαμβάνονται στο πλαίσιο της εποπτείας του ομίλου, και ιδίως οιαδήποτε ανταλλαγή πληροφοριών μεταξύ εποπτικών αρχών και μεταξύ εποπτικών αρχών και άλλων αρχών που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό, καλύπτονται από τις διατάξεις του άρθρου 295.

Άρθρο 254

Πρόσβαση σε πληροφορίες

1. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι τα φυσικά και νομικά πρόσωπα που περιλαμβάνονται στο πεδίο της εποπτείας του ομίλου, και οι συνδεδεμένες επιχειρήσεις και συμμετέχουσες επιχειρήσεις τους, είναι σε θέση να ανταλλάσσουν μεταξύ τους πληροφορίες οι οποίες είναι χρήσιμες για την άσκηση της εποπτείας του ομίλου.

2. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε οι αρχές τους που είναι υπεύθυνες για την άσκηση της εποπτείας του ομίλου να έχουν πρόσβαση σε οιαδήποτε πληροφορία χρήσιμη για τους σκοπούς της εποπτείας αυτής, ανεξάρτητα από τη φύση της σχετικής επιχείρησης. Το άρθρο 35 εφαρμόζεται, τηρουμένων των αναλογιών.

Οι ενδιαφερόμενες εποπτικές αρχές μπορούν να απευθύνονται απευθείας στις επιχειρήσεις του ομίλου προκειμένου να λάβουν τις αναγκαίες πληροφορίες, μόνον εφόσον οι πληροφορίες αυτές έχουν ζητηθεί από την ασφαλιστική ή αντισταθμιστική επιχείρηση που υπόκειται σε εποπτεία σε επίπεδο ομίλου και δεν έχουν παρασχεθεί από την επιχείρηση αυτή εντός εύλογου χρονικού διαστήματος.

Άρθρο 255

Εξακρίβωση των πληροφοριών

1. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε οι εποπτικές αρχές τους να μπορούν να διεξάγουν στο έδαφός τους, είτε άμεσα είτε μέσω προσώπων τα οποία ορίζουν προς τον σκοπό αυτό, επιτόπια εξακρίβωση των πληροφοριών που αναφέρονται στο άρθρο 254 στις εγκαταστάσεις οιασδήποτε των ακόλουθων:

- α) της ασφαλιστικής ή αντισταθμιστικής επιχείρησης που υπόκειται στην εποπτεία του ομίλου·
- β) των συνδεδεμένων επιχειρήσεων της εν λόγω ασφαλιστικής ή αντισταθμιστικής επιχείρησης·
- γ) των μητρικών επιχειρήσεων της εν λόγω ασφαλιστικής ή αντισταθμιστικής επιχείρησης·
- δ) των συνδεδεμένων επιχειρήσεων μητρικής επιχείρησης της εν λόγω ασφαλιστικής ή αντισταθμιστικής επιχείρησης.

2. Όταν οι εποπτικές αρχές επιθυμούν, σε συγκεκριμένες περιπτώσεις, να εξακριβώσουν τις πληροφορίες σχετικά με μια επιχείρηση, ρυθμιζόμενη ή μη, η οποία ανήκει σε όμιλο και ευρίσκεται σε άλλο κράτος μέλος, ζητούν από τις εποπτικές αρχές του άλλου αυτού κράτους μέλους να προβούν στην εξακρίβωση.

Οι αρχές οι οποίες λαμβάνουν τέτοιο αίτημα, ανταποκρίνονται σε αυτό, στο πλαίσιο των αρμοδιοτήτων τους, είτε με την άμεση διεξαγωγή της εξακρίβωσης, ή επιτρέποντας σε ελεγκτή ή εμπειρογνώμονα να προβεί στην εξακρίβωση αυτή ή παρέχοντας τη δυνατότητα στην αρχή η οποία υπέβαλε το αίτημα να τη διενεργήσει η ίδια. Η αρχή εποπτείας του ομίλου ενημερώνεται για την αναληφθείσα δράση.

Η εποπτική αρχή η οποία υπέβαλε το αίτημα μπορεί, εφόσον το επιθυμεί, να συμμετέχει στην εξακρίβωση όταν δεν τη διεξαγάγει άμεσα η ίδια.

Άρθρο 256

Έκθεση για τη φερεγγυότητα και τη χρηματοοικονομική κατάσταση του ομίλου

1. Τα κράτη μέλη ζητούν από τις συμμετέχουσες ασφαλιστικές και αντισταθμιστικές επιχειρήσεις ή τις ασφαλιστικές εταιρείες χαρτοφυλακίου να δημοσιεύουν, σε ετήσια βάση, έκθεση για τη φερεγγυότητα και τη χρηματοοικονομική κατάσταση σε επίπεδο ομίλου. Τα άρθρα 51 και 53 έως 55 εφαρμόζονται, τηρουμένων των αναλογιών.

2. Οσάκις η συμμετέχουσα ασφαλιστική ή αντισταθμιστική επιχείρηση ή μια ασφαλιστική εταιρεία χαρτοφυλακίου το αποφασίζει, και με την επιφύλαξη της συμφωνίας της αρχής εποπτείας του ομίλου, μπορεί να δημοσιεύει ενιαία έκθεση για τη φερεγγυότητα και τη χρηματοοικονομική κατάσταση, η οποία περιλαμβάνει τα ακόλουθα:

- α) τις πληροφορίες στο επίπεδο του ομίλου που πρέπει να δημοσιεύονται σύμφωνα με την παράγραφο 1,
- β) τις πληροφορίες για οιαδήποτε από τις θυγατρικές του ομίλου που πρέπει να είναι ξεχωριστές και αναγνωρίσιμες και να δημοσιεύονται σύμφωνα με τα άρθρα 51 και 53 ως 55.

Πριν να δώσει τη συγκατάθεσή του σύμφωνα με το πρώτο εδάφιο, ο επόπτης ομίλου ζητεί τη γνώμη και λαμβάνει δεόντως υπόψη τις απόψεις και τις επιφυλάξεις όλων των μελών του Σώματος εποπτικών αρχών.

3. Όταν η έκθεση που αναφέρεται στην παράγραφο 2 δεν περιλαμβάνει τις πληροφορίες τις οποίες η εποπτική αρχή που έχει χορηγήσει άδεια σε θυγατρική του ομίλου απαιτεί από συγκρίσιμες επιχειρήσεις να παρέχουν, και εφόσον η παράλειψη αυτή είναι ουσιαστική, η οικεία εποπτική αρχή έχει την εξουσία να απαιτήσει από τη σχετική θυγατρική να δημοσιοποιήσει τις αναγκαίες πρόσθετες πληροφορίες.

4. Η Επιτροπή θεσπίζει εκτελεστικά μέτρα τα οποία διευκρινίζουν περαιτέρω τις πληροφορίες που πρέπει να δημοσιοποιούνται και τα μέσα με τα οποία επιτυγχάνεται αυτό όσον αφορά την ενιαία έκθεση σχετικά με τη φερεγγυότητα και τη χρηματοοικονομική κατάσταση.

Τα μέτρα αυτά, τα οποία έχουν ως αντικείμενο την τροποποίηση μη ουσιωδών στοιχείων της παρούσας οδηγίας, με τη συμπλήρωσή της, θεσπίζονται σύμφωνα με την κανονιστική διαδικασία με έλεγχο στην οποία παραπέμπει το άρθρο 301, παράγραφος 3.

Άρθρο 257

Διοικητικό, διαχειριστικό, ή εποπτικό όργανο ασφαλιστικών εταιρειών χαρτοφυλακίου

Τα κράτη μέλη απαιτούν όλα τα πρόσωπα που διευθύνουν όντως τις δραστηριότητες ασφαλιστικής εταιρείας χαρτοφυλακίου να έχουν το απαιτούμενο ήθος και τις ικανότητες για την άσκηση των καθηκόντων τους.

Το άρθρο 42 εφαρμόζεται, τηρουμένων των αναλογιών.

Άρθρο 258

Μέτρα επιβολής της εφαρμογής

1. Εάν οι ασφαλιστικές ή ανασφαλιστικές επιχειρήσεις ενός ομίλου δεν συμμορφώνονται με τις απαιτήσεις που αναφέρονται στα άρθρα 218 έως 246, ή εάν οι απαιτήσεις πληρούνται αλλά προκύπτουν κίνδυνοι για τη φερεγγυότητα, ή εάν οι εντός του ομίλου συναλλαγές ή οι συγκεντρώσεις κινδύνων αποτελούν απειλή για τη χρηματοοικονομική θέση των ασφαλιστικών ή ανασφαλιστικών επιχειρήσεων, οι κατωτέρω αρχές απαιτούν τη λήψη των αναγκαίων μέτρων προκειμένου να διορθωθεί η κατάσταση, το συντομότερο δυνατό:

- α) η αρχή εποπτείας του ομίλου σε σχέση με την ασφαλιστική εταιρεία χαρτοφυλακίου·
- β) οι εποπτικές αρχές σε σχέση με τις ασφαλιστικές και ανασφαλιστικές επιχειρήσεις.

Εάν, στην περίπτωση που αναφέρεται στο στοιχείο α) του πρώτου εδαφίου, η αρχή εποπτείας του ομίλου δεν είναι μια από τις εποπτικές αρχές του κράτους μέλους στο οποίο η ασφαλιστική εταιρεία χαρτοφυλακίου έχει την έδρα της, η αρχή εποπτείας του ομίλου ενημερώνει τις εποπτικές αυτές αρχές για τις διαπιστώσεις της προκειμένου να μπορέσουν να λάβουν τα αναγκαία μέτρα.

Εάν, στην περίπτωση που αναφέρεται στο στοιχείο β) του πρώτου εδαφίου, η αρχή εποπτείας του ομίλου δεν είναι μια από τις εποπτικές αρχές του κράτους μέλους στο οποίο η ασφαλιστική εταιρεία χαρτοφυλακίου έχει την έδρα της, η αρχή εποπτείας του ομίλου ενημερώνει τις εποπτικές αυτές αρχές για τις διαπιστώσεις της προκειμένου να μπορέσουν να λάβουν τα αναγκαία μέτρα.

Με την επιφύλαξη της παραγράφου 2, τα κράτη μέλη καθορίζουν τα μέτρα τα οποία μπορούν να λαμβάνουν οι εποπτικές τους αρχές σε σχέση με τις ασφαλιστικές εταιρείες χαρτοφυλακίου.

Οι ενδιαφερόμενες εποπτικές αρχές, συμπεριλαμβανομένης της αρχής εποπτείας του ομίλου, συντονίζουν, οσάκις ενδείκνυται, τα μέτρα επιβολής της εφαρμογής.

2. Με την επιφύλαξη των διατάξεων του ποινικού δικαίου τους, τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε να μπορούν να επιβάλλονται κυρώσεις ή μέτρα σε ασφαλιστικές εταιρείες χαρτοφυλακίου οι οποίες παραβιάζουν νομοθετικές, κανονιστικές ή διοικητικές διατάξεις που έχουν θεσπισθεί για την εφαρμογή του εν λόγω τίτλου, ή στο πρόσωπο το οποίο ασκεί ουσιαστικά τη διοίκηση των εταιρειών αυτών. Οι εποπτικές αρχές συνεργάζονται στενά προκειμένου να εξασφαλίσουν ότι οι εν λόγω κυρώσεις ή τα μέτρα είναι αποτελεσματικά, ιδίως όταν η κεντρική διοίκηση ή η κύρια εγκατάσταση ασφαλιστικής εταιρείας χαρτοφυλακίου δεν ευρίσκεται στον ίδιο τόπο με την έδρα της.

3. Η Επιτροπή δύναται να θεσπίζει εκτελεστικά μέτρα για τον συντονισμό των μέτρων επιβολής της εφαρμογής που αναφέρονται στις παραγράφους 1 και 2.

Τα μέτρα αυτά, τα οποία έχουν ως αντικείμενο την τροποποίηση μη ουσιαστών στοιχείων της παρούσας οδηγίας, με τη συμπλήρωσή της, θεσπίζονται σύμφωνα με την κανονιστική διαδικασία με έλεγχο στην οποία παραπέμπει το άρθρο 301, παράγραφος 3.

Άρθρο 259

Υποβολή εκθέσεων από την CEIOPS

1. Η CEIOPS συμμετέχει κάθε χρόνο σε γενική ακρόαση ενώπιον επιτροπής του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου. Εάν η παράσταση συμπίπτει με την απαίτηση υποβολής έκθεσης της CEIOPS δυνάμει του άρθρου 71 παράγραφος 3, η εν λόγω απαίτηση πληρούται όσον αφορά το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, με την παράσταση της CEIOPS στην εν λόγω ακρόαση.

2. Στην ακρόαση που αναφέρεται στην παράγραφο 1, η CEIOPS μεταξύ άλλων υποβάλλει έκθεση σχετικά με όλες τις σχετικές και σημαντικές εμπειρίες σε σχέση με τη δραστηριότητα εποπτείας και τη συνεργασία μεταξύ των εποπτικών αρχών στο πλαίσιο του τίτλου III, ιδίως όσον αφορά:

- α) τη διαδικασία ορισμού της εποπτικής αρχής ομίλου, τον αριθμό των εποπτών ομίλου και τη γεωγραφική εξάπλωση·
- β) το έργο των συναδέλφων των εποπτών, ιδίως όσον αφορά τη συμμετοχή και τη δέσμευση των εποπτικών αρχών που δεν εποπτεύουν ομίλους.

3. Η CEIOPS μπορεί επίσης να συμπεριλαμβάνει, για τους σκοπούς της παραγράφου 1, οσάκις ενδείκνυται, τα κύρια διδάγματα από τις αξιολογήσεις που αναφέρονται στο άρθρο 248 παράγραφος 6.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ IV

Τρίτες χώρες

Άρθρο 260

Μητρικές επιχειρήσεις εκτός Κοινότητας: εξακρίβωση της ισοδυναμίας

1. Στην περίπτωση που αναφέρεται στο στοιχείο γ) του άρθρου 213 παράγραφος 2, οι ενδιαφερόμενες εποπτικές αρχές εξακριβώνουν κατά πόσον οι ασφαλιστικές και ανασφαλιστικές επιχειρήσεις, η μητρική επιχείρηση των οποίων έχει την έδρα της εκτός της Κοινότητας, υπόκεινται σε εποπτεία, από εποπτική αρχή τρίτης χώρας, που είναι ισοδύναμη με εκείνη που προβλέπεται από τον παρόντα τίτλο για την εποπτεία στο επίπεδο του ομίλου ασφαλιστικών και ανασφαλιστικών επιχειρήσεων που αναφέρονται στα στοιχεία α) και β) του άρθρου 213 παράγραφος 2.

Η εξακρίβωση πραγματοποιείται από την εποπτική αρχή, η οποία θα ήταν η αρχή εποπτείας του ομίλου εάν εφαρμόζονταν τα κριτήρια του άρθρου 247 παράγραφος 2, κατόπιν αιτήματος της μητρικής επιχείρησης ή οποιασδήποτε από τις ασφαλιστικές και ανασφαλιστικές επιχειρήσεις που έχουν λάβει άδεια στην Κοινότητα ή με δική της πρωτοβουλία, εκτός εάν η Επιτροπή έχει καταλήξει προηγουμένως σε συμπέρασμα σε σχέση με την ισοδυναμία της ενδιαφερόμενης τρίτης χώρας. Η εποπτική αρχή, στο πλαίσιο αυτό, πριν να λάβει απόφαση συμβουλευέται τις άλλες ενδιαφερόμενες εποπτικές αρχές και την CEIOPS.

2. Η Επιτροπή μπορεί να θεσπίζει εκτελεστικά μέτρα για τον καθορισμό των κριτηρίων με τα οποία αξιολογείται εάν το καθεστώς προληπτικής εποπτείας σε κάποια τρίτη χώρα για την εποπτεία των ομίλων είναι ισοδύναμο με εκείνο που προβλέπεται στον παρόντα τίτλο. Τα μέτρα αυτά, τα οποία έχουν ως αντικείμενο την τροποποίηση μη ουσιωδών στοιχείων της παρούσας οδηγίας με τη συμπλήρωσή της, θεσπίζονται σύμφωνα με την κανονιστική διαδικασία με έλεγχο στην οποία παραπέμπει το άρθρο 301, παράγραφος 3.

3. Η Επιτροπή, μετά από διαβουλεύσεις με την ευρωπαϊκή επιτροπή ασφαλίσεων και επαγγελματικών συντάξεων και σύμφωνα με τη διαδικασία στην οποία παραπέμπει το άρθρο 301 παράγραφος 2, λαμβάνοντας δε υπόψη τα κριτήρια που ορίζονται σύμφωνα με την παράγραφο 2, μπορεί να θεσπίζει απόφαση σχετικά με το εάν το καθεστώς προληπτικής εποπτείας για την εποπτεία των ομίλων σε τρίτη χώρα είναι ισοδύναμο με εκείνο που προβλέπεται στον παρόντα τίτλο.

Οι αποφάσεις αυτές επανεξετάζονται τακτικά προκειμένου να ληφθούν υπόψη τυχόν αλλαγές στο καθεστώς προληπτικής εποπτείας για την εποπτεία των ομίλων που προβλέπεται στον παρόντα τίτλο και στο καθεστώς προληπτικής εποπτείας στην τρίτη χώρα για την εποπτεία των ομίλων και οποιαδήποτε άλλη κανονιστική αλλαγή που ενδέχεται να επηρεάζει την απόφαση περί ισοδυναμίας.

Αν η Επιτροπή λάβει απόφαση σύμφωνα με το πρώτο εδάφιο, σε σχέση με τρίτη χώρα, η απόφαση αυτή αναγνωρίζεται ως καθοριστική για τους σκοπούς της εξακρίβωσης που αναφέρεται στην παράγραφο 1.

Άρθρο 261

Μητρικές επιχειρήσεις εκτός της Κοινότητας: ισοδυναμία

1. Σε περίπτωση ισοδυναμίας εποπτείας που αναφέρεται στο άρθρο 260, τα κράτη μέλη βασίζονται στην ισοδύναμη εποπτεία ομίλου που ασκείται από εποπτικές αρχές τρίτης χώρας, σύμφωνα με την παράγραφο 2.

2. Τα άρθρα 247 έως 258 εφαρμόζονται, τηρουμένων των αναλογιών, στη συνεργασία με εποπτικές αρχές τρίτων χωρών.

Άρθρο 262

Μητρικές επιχειρήσεις εκτός Κοινότητας: απουσία ισοδυναμίας

1. Σε περίπτωση που δεν υπάρχει ισοδύναμη εποπτεία σύμφωνα με το άρθρο 260, τα κράτη μέλη εφαρμόζουν στις ασφαλιστικές και ανασφαλιστικές επιχειρήσεις είτε τα άρθρα 218 έως 258, τηρουμένων των αναλογιών και με την εξαίρεση των άρθρων 236 έως 243, ή μια από τις μεθόδους που αναφέρονται στην παράγραφο 2.

Οι γενικές αρχές και μέθοδοι που εκτίθενται στα άρθρα 218 έως 258 εφαρμόζονται στο επίπεδο της ασφαλιστικής εταιρείας χαρτοφυλακίου, της ασφαλιστικής επιχείρησης της τρίτης χώρας ή της ανασφαλιστικής επιχείρησης της τρίτης χώρας.

Μόνον για τον σκοπό του υπολογισμού της φερεγγυότητας του ομίλου, η μητρική επιχείρηση αντιμετωπίζεται ως εάν ήταν ασφαλιστική ή ανασφαλιστική επιχείρηση υποκείμενη στις ίδιες προϋποθέσεις που αναφέρονται στον τίτλο I, κεφάλαιο VI, τμήμα 3, ενότητες 1, 2 και 3 σε σχέση με τα ίδια κεφάλαια που είναι επιλέξιμα για τις κεφαλαιακές απαιτήσεις φερεγγυότητας και σε ένα από τα ακόλουθα:

α) κεφαλαιακές απαιτήσεις φερεγγυότητας που προσδιορίζονται σύμφωνα με τις αρχές του άρθρου 226, αν πρόκειται για ασφαλιστική εταιρεία χαρτοφυλακίου·

β) κεφαλαιακές απαιτήσεις φερεγγυότητας που προσδιορίζονται σύμφωνα με τις αρχές του άρθρου 227, αν πρόκειται για ασφαλιστική επιχείρηση τρίτης χώρας ή ανασφαλιστική επιχείρηση τρίτης χώρας.

2. Τα κράτη μέλη επιτρέπουν στις εποπτικές τους αρχές να εφαρμόζουν άλλες μεθόδους οι οποίες εξασφαλίζουν κατάλληλη εποπτεία των ασφαλιστικών και ανασφαλιστικών επιχειρήσεων ενός ομίλου. Για τις μεθόδους αυτές, πρέπει να λαμβάνεται η σύμφωνη γνώμη της αρχής της εποπτείας του ομίλου, μετά από διαβουλεύσεις με τις υπόλοιπες ενδιαφερόμενες εποπτικές αρχές.

Οι εποπτικές αρχές μπορούν, ιδίως, να απαιτούν την ίδρυση ασφαλιστικής εταιρείας χαρτοφυλακίου που να έχει την έδρα της στην Κοινότητα και να εφαρμόζουν τον παρόντα τίτλο στις ασφαλιστικές και ανασφαλιστικές επιχειρήσεις του ομίλου του οποίου ηγείται η εν λόγω ασφαλιστική εταιρεία χαρτοφυλακίου.

Οι επιλεγείσες μέθοδοι επιτρέπουν την επίτευξη των στόχων εποπτείας των ομίλων όπως ορίζονται στον παρόντα τίτλο, και κοινοποιούνται στις λοιπές ενδιαφερόμενες εποπτικές αρχές και στην Επιτροπή.

Άρθρο 263

Μητρικές επιχειρήσεις εκτός Κοινότητας: επίπεδα

Όταν η μητρική επιχείρηση που αναφέρεται στο άρθρο 260 είναι η ίδια θυγατρική ασφαλιστικής εταιρείας χαρτοφυλακίου που έχει την έδρα της εκτός της Κοινότητας ή ασφαλιστικής ή ανασφαλιστικής επιχείρησης τρίτης χώρας, τα κράτη μέλη εφαρμόζουν την εξακρίβωση που προβλέπεται στο άρθρο 260 μόνο στο επίπεδο της τελικής μητρικής επιχείρησης η οποία είναι ασφαλιστική εταιρεία χαρτοφυλακίου τρίτης χώρας, ασφαλιστική ή ανασφαλιστική επιχείρηση τρίτης χώρας.

Ωστόσο, τα κράτη μέλη επιτρέπουν στις εποπτικές αρχές τους να αποφασίζουν, σε περίπτωση απουσίας ισοδυναμίας εποπτείας που αναφέρεται στο άρθρο 260, να προβαίνουν σε νέα εξακρίβωση σε χαμηλότερο επίπεδο, οσάκις υφίσταται μητρική επιχείρηση ασφαλιστικών ή ανασφαλιστικών επιχειρήσεων, είτε πρόκειται για ασφαλιστική εταιρεία χαρτοφυλακίου τρίτης χώρας είτε για ασφαλιστική ή ανασφαλιστική επιχείρηση τρίτης χώρας.

Στην περίπτωση αυτή, η εποπτική αρχή που αναφέρεται στο άρθρο 260 παράγραφος 1 δεύτερο εδάφιο αιτιολογεί την απόφασή της στον όμιλο.

Το άρθρο 262 εφαρμόζεται, τηρουμένων των αναλογιών.

Άρθρο 264

Συνεργασία με εποπτικές αρχές τρίτων χωρών

1. Η Επιτροπή δύναται να υποβάλει προτάσεις στο Συμβούλιο για τη διαπραγμάτευση συμφωνιών με μία ή περισσότερες τρίτες χώρες σχετικά με τα μέσα για την άσκηση της εποπτείας των ομίλων σε σχέση:

- α) με ασφαλιστικές ή αντασφαλιστικές επιχειρήσεις που έχουν, ως συμμετέχουσες επιχειρήσεις, επιχειρήσεις κατά την έννοια του άρθρου 213 η έδρα των οποίων ευρίσκεται σε τρίτη χώρα· και
- β) με ασφαλιστικές ή αντασφαλιστικές επιχειρήσεις τρίτων χωρών που έχουν, ως συμμετέχουσες επιχειρήσεις, επιχειρήσεις κατά την έννοια του άρθρου 213 η έδρα των οποίων ευρίσκεται στην Κοινότητα.

2. Οι συμφωνίες που αναφέρονται στην παράγραφο 1 αποσκοπούν ιδίως να εξασφαλίσουν:

- α) ότι οι εποπτικές αρχές των κρατών μελών είναι σε θέση να λαμβάνουν τις αναγκαίες πληροφορίες για την εποπτεία στο επίπεδο των ομίλων ασφαλιστικών και αντασφαλιστικών επιχειρήσεων που έχουν την έδρα τους στην Κοινότητα και οι οποίες διαδίδουν θυγατρικές ή κατέχουν συμμετοχές σε επιχειρήσεις εκτός της Κοινότητας· και
- β) ότι οι εποπτικές αρχές τρίτων χωρών είναι σε θέση να λαμβάνουν τις πληροφορίες που είναι αναγκαίες για την εποπτεία στο επίπεδο του ομίλου ασφαλιστικών και αντασφαλιστικών επιχειρήσεων τρίτων χωρών που έχουν την έδρα τους στο έδαφος τους και οι οποίες διαδίδουν θυγατρικές ή κατέχουν συμμετοχές σε επιχειρήσεις σε ένα ή περισσότερα κράτη μέλη.

3. Με την επιφύλαξη του άρθρου 300 παράγραφοι 1 και 2 της συνθήκης, η Επιτροπή, με τη συνδρομή της ευρωπαϊκής επιτροπής ασφαλίσεων και επαγγελματικών συντάξεων, αξιολογεί το αποτέλεσμα των διαπραγματεύσεων που αναφέρονται στην παράγραφο 1.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ V

Ασφαλιστικές εταιρείες χαρτοφυλακίου μικτής δραστηριότητας

Άρθρο 265

Εντός ομίλου συναλλαγές

1. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι, όταν η μητρική επιχείρηση μιας ή περισσότερων ασφαλιστικών ή αντασφαλιστικών επιχειρήσεων είναι ασφαλιστική εταιρεία χαρτοφυλακίου μεικτής δραστηριότητας, οι εποπτικές αρχές που είναι υπεύθυνες για την εποπτεία των εν λόγω ασφαλιστικών ή αντασφαλιστικών επιχειρήσεων ασκούν γενική εποπτεία επί των συναλλαγών μεταξύ αυτών των ασφαλιστικών ή αντασφαλιστικών επιχειρήσεων και της ασφαλιστικής εταιρείας χαρτοφυλακίου μεικτής δραστηριότητας και των συνδεδεμένων της επιχειρήσεων.

2. Τα άρθρα 245, 249 έως 255 και 258 εφαρμόζονται, τηρουμένων των αναλογιών.

Άρθρο 266

Συνεργασία με τις τρίτες χώρες

Όσον αφορά τη συνεργασία με τρίτες χώρες, εφαρμόζεται, τηρουμένων των αναλογιών, το άρθρο 264.

ΤΙΤΛΟΣ IV

ΕΞΥΓΙΑΝΣΗ ΚΑΙ ΕΚΚΑΘΑΡΙΣΗ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΩΝ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ I

Πεδίο εφαρμογής και ορισμοί

Άρθρο 267

Πεδίο εφαρμογής του παρόντος τίτλου

Ο παρών τίτλος εφαρμόζεται στα μέτρα εξυγίανσης και τις διαδικασίες εκκαθάρισης των εξής:

- α) των ασφαλιστικών επιχειρήσεων·
- β) των ευρισκομένων στο έδαφος της Κοινότητας ασφαλιστικών επιχειρήσεων τρίτων χωρών.

Άρθρο 268

Ορισμοί

1. Για τους σκοπούς του παρόντος τίτλου, νοούνται ως:

- α) «αρμόδιες αρχές»: οι διοικητικές ή δικαστικές αρχές των κρατών μελών, οι οποίες είναι αρμόδιες για τους σκοπούς των μέτρων εξυγίανσης ή των διαδικασιών εκκαθάρισης·
- β) «υποκατάστημα»: κάθε μόνιμη παρουσία μιας ασφαλιστικής επιχείρησης στο έδαφος ενός κράτους μέλους, εκτός του κράτους μέλους καταγωγής, η οποία ασκεί ασφαλιστικές δραστηριότητες·
- γ) «μέτρα εξυγίανσης»: όσα μέτρα συνεπάγονται οιαδήποτε παρέμβαση των αρμοδίων αρχών και σκοπό έχουν να διαφυλάξουν ή να αποκαταστήσουν τη χρηματοοικονομική κατάσταση ασφαλιστικής επιχείρησης και τα οποία είναι δυνατόν να θίξουν προϋπάρχοντα δικαιώματα άλλων συμβαλλομένων μερών και όχι αυτής καθ' αυτήν της ασφαλιστικής επιχείρησης, συμπεριλαμβανομένων, μεταξύ άλλων, των μέτρων που συνεπάγονται τη δυνατότητα αναστολής πληρωμών, αναστολής εκτελεστικών μέτρων ή μείωσης των αποζημιώσεων·
- δ) «διαδικασίες εκκαθάρισης»: οι συλλογικές διαδικασίες που συνεπάγονται τη ρευστοποίηση του ενεργητικού μιας ασφαλιστικής επιχείρησης και τη διανομή των εσόδων μεταξύ των πιστωτών, των μετόχων ή των μελών, όπως ενδείκνυται, και οι οποίες οπωσδήποτε συνεπάγονται παρέμβαση των αρμοδίων αρχών, ακόμη και όταν οι συλλογικές διαδικασίες περατώνονται με συμβιβασμό ή άλλο ανάλογο μέτρο, είτε βασίζονται σε αφερεγγυότητα, είτε όχι, και είτε είναι εκούσιες, είτε υποχρεωτικές·

- ε) «διαχειριστής»: κάθε πρόσωπο ή όργανο, διοριζόμενο από τις αρμόδιες αρχές, έργο του οποίου είναι η διαχείριση των μέτρων εξυγίανσης·
- στ) «εκκαθαριστής»: κάθε πρόσωπο ή όργανο, διοριζόμενο από τις αρμόδιες αρχές, ή από τα διοικητικά όργανα ασφαλιστικής επιχείρησης, έργο του οποίου είναι η διαχείριση των διαδικασιών εκκαθάρισης·
- ζ) «απαιτήσεις εξ ασφαλίσεως»: κάθε ποσό που οφείλει η ασφαλιστική επιχείρηση σε ασφαλισμένους, κατόχους ασφαλιστηρίων συμβολαίων, δικαιούχους ή σε κάθε ζημιωθέντα, οι οποίοι έχουν δικαίωμα άσκησης ευθείας αγωγής κατά της ασφαλιστικής επιχείρησης, το οποίο απορρέει από ασφαλιστήριο συμβόλαιο ή από ασφαλιστική πράξη προβλεπόμενη στο άρθρο 2 παράγραφος 3 στοιχεία β) και γ), με αντικείμενο πρωτασφάλιση, συμπεριλαμβανομένων των ποσών που αποδεματοποιούνται για τα εν λόγω πρόσωπα, όταν δεν έχουν ακόμη καταστεί γνωστά ορισμένα στοιχεία της οφειλής.

Τα ασφάλιστρα που οφείλονται από ασφαλιστική επιχείρηση ως αποτέλεσμα μη κατάρτισης ή ακύρωσης ασφαλιστηρίων συμβολαίων και ασφαλιστικών πράξεων, που αναφέρονται στο πρώτο εδάφιο στοιχείο ζ), σύμφωνα με το δικαίο που εφαρμόζεται σε αυτά τα ασφαλιστήρια συμβόλαια ή τις πράξεις πριν από την έναρξη των διαδικασιών εκκαθάρισης, θεωρούνται επίσης απαιτήσεις εξ ασφαλίσεως.

2. Για τους σκοπούς της εφαρμογής του παρόντος τίτλου στα μέτρα εξυγίανσης και τις διαδικασίες εκκαθάρισης που αφορούν ευρισκόμενο σε κράτος μέλος υποκατάστημα ασφαλιστικής επιχείρησης τρίτης χώρας, νοούνται ως:

- α) «κράτος μέλος καταγωγής»: το κράτος μέλος το οποίο χορήγησε στο υποκατάστημα άδεια λειτουργίας, σύμφωνα με τα άρθρα 145 έως 149·
- β) «εποπτικές αρχές»: οι εποπτικές αρχές του κράτους μέλους καταγωγής·
- γ) «αρμόδιες αρχές»: οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους καταγωγής.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ II

Μετρα εξυγίανσης

Άρθρο 269

Λήψη μέτρων εξυγίανσης - Εφαρμοστέο δίκαιο

1. Μόνον οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους καταγωγής είναι εξουσιοδοτημένες να αποφασίζουν για τα μέτρα εξυγίανσης, που αφορούν μια ασφαλιστική επιχείρηση, συμπεριλαμβανομένων των υποκαταστημάτων της.
2. Τα μέτρα εξυγίανσης δεν εμποδίζουν την έναρξη, από το κράτος μέλος καταγωγής, διαδικασιών εκκαθάρισης.
3. Τα μέτρα εξυγίανσης διέπονται από τους νόμους, κανονισμούς και διαδικασίες που ισχύουν στο κράτος μέλος καταγωγής, εκτός αν άλλως ορίζεται στα άρθρα 285 έως 292.

4. Μέτρα εξυγίανσης που λαμβάνονται σύμφωνα με το δικαίο του κράτους μέλους καταγωγής παράγουν πλήρη αποτελέσματα σε ολόκληρη την Κοινότητα, χωρίς άλλες διατυπώσεις, καθώς και έναντι τρίτων σε άλλα κράτη μέλη, ακόμη και αν το δικαίο αυτών των άλλων κρατών μελών δεν προβλέπει τέτοια μέτρα εξυγίανσης ή εξαρτά την εφαρμογή τους από προϋποθέσεις οι οποίες δεν πληρούνται.

5. Τα μέτρα εξυγίανσης παράγουν τα αποτελέσματά τους σε ολόκληρη την Κοινότητα μόλις παράγουν τα αποτελέσματά τους στο κράτος μέλος καταγωγής.

Άρθρο 270

Ενημέρωση των εποπτικών αρχών

Οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους καταγωγής ενημερώνουν επείγοντως τις εποπτικές αρχές του εν λόγω κράτους μέλους σχετικά με την απόφασή τους για οιοδήποτε μέτρο εξυγίανσης, ει δυνατόν πριν από τη λήψη του ή, άλλως, αμέσως μετά.

Οι εποπτικές αρχές του κράτους μέλους καταγωγής ειδοποιούν επείγοντως τις εποπτικές αρχές όλων των άλλων κρατών μελών για την απόφαση να ληφθούν μέτρα εξυγίανσης, καθώς και για τα ενδεχόμενα πρακτικά αποτελέσματα των μέτρων αυτών.

Άρθρο 271

Δημοσίευση των αποφάσεων περί μέτρων εξυγίανσης

1. Σε περίπτωση που μπορεί να ασκηθεί ένδικο μέσο κατά μέτρου εξυγίανσης στο κράτος μέλος καταγωγής, οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους καταγωγής, ο διαχειριστής ή κάθε πρόσωπο το οποίο είναι εξουσιοδοτημένο προς τούτο στο κράτος μέλος καταγωγής, δημοσιοποιούν την απόφαση περί μέτρου εξυγίανσης, σύμφωνα με τις διαδικασίες δημοσίευσης που προβλέπονται στο κράτος μέλος καταγωγής και, περαιτέρω, δημοσιεύουν, με την πρώτη ευκαιρία, απόσπασμα του εγγράφου με το οποίο θεσπίζεται το μέτρο εξυγίανσης στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Οι εποπτικές αρχές των άλλων κρατών μελών που έχουν ενημερωθεί για την απόφαση περί μέτρου εξυγίανσης, σύμφωνα με το άρθρο 270, μπορούν να εξασφαλίζουν τη δημοσίευση αυτής της απόφασης στην επικράτειά τους, κατά τον τρόπο που κρίνουν κατάλληλο.

2. Η δημοσίευση που προβλέπεται στην παράγραφο 1 προσδιορίζει την αρμόδια αρχή του κράτους μέλους καταγωγής, το εφαρμοστέο δίκαιο, όπως προβλέπεται στο άρθρο 269 παράγραφος 3, καθώς και τον διαχειριστή που έχει τυχόν διοριστεί. Διατυπώνεται στην επίσημη γλώσσα ή σε μία από τις επίσημες γλώσσες του κράτους μέλους, στο οποίο δημοσιεύεται η ενημέρωση.

3. Τα μέτρα εξυγίανσης εφαρμόζονται ανεξάρτητα από τις διατάξεις περί δημοσίευσης που ορίζονται στις παραγράφους 1 και 2, παράγουν δε πλήρη αποτελέσματα έναντι των πιστωτών, εκτός αν οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους καταγωγής ή το δικαίο του εν λόγω κράτους μέλους ορίζουν άλλως.

4. Σε περίπτωση που τα μέτρα εξυγίανσης επηρεάζουν αποκλειστικά τα δικαιώματα μετόχων, μελών ή υπαλλήλων της ασφαλιστικής επιχείρησης που ενεργούν υπ' αυτήν την ιδιότητα, οι παράγραφοι 1, 2 και 3 δεν εφαρμόζονται, εκτός εάν προβλέπεται άλλως από το δίκαιο που διέπει τα μέτρα εξυγίανσης.

Οι αρμόδιες αρχές ορίζουν τον τρόπο ενημέρωσης, σύμφωνα με το εφαρμοστέο δίκαιο, των μερών που αναφέρονται στο πρώτο εδάφιο.

Άρθρο 272

Ενημέρωση των γνωστών πιστωτών και δικαίωμα αναγγελίας απαιτήσεων

1. Εάν το δίκαιο του κράτους μέλους καταγωγής επιβάλλει την αναγγελία απαιτήσεως για την αναγνώρισή της ή προβλέπει την αναγκαστική κοινοποίηση του μέτρου εξυγίανσης στους πιστωτές τους έχοντες συνήθη διαμονή, κατοικία ή έδρα σ' αυτό το κράτος μέλος, οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους καταγωγής ή ο διαχειριστής ενημερώνουν και τους γνωστούς πιστωτές που έχουν συνήθη διαμονή, κατοικία ή έδρα σε άλλο κράτος μέλος, σύμφωνα με το άρθρο 281 και το άρθρο 283 παράγραφος 1.

2. Εάν το δίκαιο του κράτους μέλους καταγωγής παρέχει στους πιστωτές, τους έχοντες συνήθη διαμονή, κατοικία ή έδρα σ' αυτό το κράτος μέλος, το δικαίωμα να αναγγέλλουν τις απαιτήσεις τους ή να υποβάλλουν παρατηρήσεις σχετικά μ' αυτές, τότε έχουν το αυτό δικαίωμα και οι πιστωτές οι έχοντες συνήθη διαμονή, κατοικία ή έδρα σε άλλο κράτος μέλος, σύμφωνα με το άρθρο 282 και το άρθρο 283 παράγραφος 2.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ III

Διαδικασία εκκαθάρισης

Άρθρο 273

Έναρξη των διαδικασιών εκκαθάρισης - Ενημέρωση των εποπτικών αρχών

1. Οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους καταγωγής είναι οι μόνες αρμόδιες να λαμβάνουν απόφαση για την έναρξη διαδικασίας εκκαθάρισης όσον αφορά ασφαλιστική επιχείρηση, συμπεριλαμβανομένων των υποκαταστημάτων της σε άλλα κράτη μέλη. Η απόφαση αυτή μπορεί να λαμβάνεται είτε εν ανυπαρξία, είτε μετά τη λήψη μέτρων εξυγίανσης.

2. Απόφαση σχετικά με την έναρξη διαδικασίας εκκαθάρισης ασφαλιστικής επιχείρησης, συμπεριλαμβανομένων των υποκαταστημάτων της σε άλλα κράτη μέλη, λαμβανόμενη σύμφωνα με το δίκαιο του κράτους μέλους καταγωγής, αναγνωρίζεται, χωρίς άλλες διατυπώσεις, σε ολόκληρη την Κοινότητα και παράγει αποτελέσματα μόλις αρχίσει να παράγει αποτελέσματα στο κράτος μέλος έναρξης της διαδικασίας.

3. Οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους καταγωγής ενημερώνουν επειγόντως τις εποπτικές αρχές του εν λόγω κράτους μέλους σχετικά με την απόφαση να κινηθεί διαδικασία εκκαθάρισης, ει δυνατόν πριν να κινηθεί αυτή η διαδικασία, ή άλλως, αμέσως μετά.

Οι εποπτικές αρχές του κράτους μέλους καταγωγής ενημερώνουν επειγόντως τις εποπτικές αρχές όλων των άλλων κρατών μελών σχετικά με την απόφαση να κινηθεί διαδικασία εκκαθάρισης, συμπεριλαμβανομένων των πιθανών πρακτικών αποτελεσμάτων αυτής της διαδικασίας.

Άρθρο 274

Εφαρμοστέο δίκαιο

1. Η απόφαση για την έναρξη διαδικασίας εκκαθάρισης ασφαλιστικής επιχείρησης, οι διαδικασίες εκκαθάρισης και τα αποτελέσματά τους διέπονται από το εφαρμοστέο δίκαιο στο κράτος μέλος καταγωγής, εκτός αν άλλως ορίζεται στα άρθρα 285 έως 292.

2. Το δίκαιο του κράτους μέλους καταγωγής καθορίζει τουλάχιστον τα εξής:

- α) τα στοιχεία του ενεργητικού που αποτελούν την περιουσία και τη μεταχείριση των στοιχείων του ενεργητικού που απέκτησε η ασφαλιστική επιχείρηση ή υπήχθησαν σε αυτήν μετά την έναρξη της διαδικασίας εκκαθάρισης·
- β) τις αντίστοιχες εξουσίες της ασφαλιστικής επιχείρησης και του εκκαθαριστή·
- γ) τους όρους υπό τους οποίους είναι επιτρεπτός ο συμφηφισμός·
- δ) τα αποτελέσματα της διαδικασίας εκκαθάρισης στις ισχύουσες συμβάσεις, στις οποίες η ασφαλιστική επιχείρηση είναι συμβαλλόμενο μέρος·
- ε) τα αποτελέσματα της διαδικασίας εκκαθάρισης στις διαδικασίες που έχουν κινηθεί οι επιμέρους πιστωτές, εξαιρουμένων των εκκρεμοδικιών, όπως αναφέρεται στο άρθρο 292·
- στ) τις απαιτήσεις που πρέπει να αναγγελθούν κατά της περιουσίας της ασφαλιστικής επιχείρησης και τη μεταχείριση των απαιτήσεων που προκύπτουν μετά την έναρξη της διαδικασίας εκκαθάρισης·
- ζ) τους κανόνες που διέπουν την αναγγελία, την επαλήθευση και την αποδοχή των απαιτήσεων·
- η) τους κανόνες που διέπουν τη διανομή του προϊόντος της ρευστοποίησης του ενεργητικού, τη σειρά κατάταξης των απαιτήσεων και τα δικαιώματα των πιστωτών που ικανοποιήθηκαν μερικώς, μετά την έναρξη της διαδικασίας εκκαθάρισης δυνάμει εμπραγμάτου δικαιώματος ή μέσω συμφηφισμού·
- θ) τους όρους και τα αποτελέσματα της περάτωσης της διαδικασίας εκκαθάρισης, ιδίως μέσω συμβιβασμού·
- ι) τα δικαιώματα των πιστωτών μετά την περάτωση της διαδικασίας εκκαθάρισης·
- ια) το μέρος που φέρει τα έξοδα και τις δαπάνες της διαδικασίας εκκαθάρισης· και
- ιβ) τους κανόνες περί ακυρότητας, ακύρωσης και κήρυξης του ανενεργού των επιβλαβών για τους πιστωτές δικαιοπραξιών.

Άρθρο 275

Μεταχείριση των απαιτήσεων εξ ασφαλίσεως

1. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε οι απαιτήσεις εξ ασφαλίσεως να τυγχάνουν προνομιακής μεταχείρισης έναντι άλλων απαιτήσεων κατά της ασφαλιστικής επιχείρησης ως εξής:

- α) ως προς τα στοιχεία του ενεργητικού τα οποία απαρτίζουν τις τεχνικές προβλέψεις, οι απαιτήσεις εξ ασφαλίσεως έχουν απόλυτη προνομιακή μεταχείριση έναντι οιασδήποτε άλλης απαιτήσεως κατά της ασφαλιστικής επιχείρησης·
- β) ως προς το σύνολο των στοιχείων του ενεργητικού, οι απαιτήσεις εξ ασφαλίσεως έχουν προνομιακή μεταχείριση έναντι οιασδήποτε άλλης απαιτήσεως κατά της ασφαλιστικής επιχείρησης, με μόνη δυνατή εξαίρεση τα εξής:
 - (i) τις απαιτήσεις των εργαζομένων που απορρέουν από σύμβαση απασχόλησης ή εργασιακή σχέση·
 - (ii) τις φορολογικές απαιτήσεις δημοσίων οργανισμών·
 - (iii) τις απαιτήσεις των συστημάτων κοινωνικής ασφάλισης·
 - (iv) τις απαιτήσεις επί στοιχείων του ενεργητικού βεβαρημένων με εμπράγματα δικαιώματα.

2. Με την επιφύλαξη της παραγράφου 1, τα κράτη μέλη μπορούν να προβλέπουν ότι το σύνολο ή μέρος των δαπανών που απορρέουν από τη διαδικασία εκκαθάρισης, όπως ορίζεται από το εθνικό τους δίκαιο, προηγείται των απαιτήσεων εξ ασφαλίσεως.

3. Τα κράτη μέλη, που έχουν επιλέξει την εναλλακτική λύση που προβλέπεται στην παράγραφο 1 στοιχείο α), επιβάλλουν στις ασφαλιστικές επιχειρήσεις τη δημιουργία και την τήρηση ειδικού μητρώου σύμφωνα με το άρθρο 276.

Άρθρο 276

Ειδικό μητρώο

1. Κάθε ασφαλιστική επιχείρηση τηρεί στην έδρα της ειδικό μητρώο όπου εγγράφονται τα στοιχεία του ενεργητικού τα οποία χρησιμοποιούνται για την κάλυψη των τεχνικών προβλέψεων, που υπολογίζονται και επενδύονται σύμφωνα με το δίκαιο του κράτους μέλους καταγωγής.

2. Η ασφαλιστική επιχείρηση που ασκεί δραστηριότητες τόσο ασφάλισης ζημιών όσο και ασφάλισης ζωής, τηρεί χωριστά βιβλία για κάθε τύπο ασφάλισης στην έδρα της.

Ωστόσο, όταν ένα κράτος μέλος επιτρέπει σε ασφαλιστικές επιχειρήσεις να καλύπτουν τον τομέα της ασφάλισης ζωής και τους κινδύνους που ταξινομούνται στους κλάδους 1 και 2 στο μέρος Α του παραρτήματος Ι, δύναται να προβλέπει ότι οι εν λόγω ασφαλιστικές επιχειρήσεις πρέπει να τηρούν ενιαίο βιβλίο για το σύνολο των δραστηριοτήτων τους.

3. Η συνολική αξία των εγγεγραμμένων στοιχείων του ενεργητικού, υπολογιζόμενη σύμφωνα με το εφαρμοστέο δίκαιο στο κράτος μέλος καταγωγής, δεν υστερεί, σε καμία περίπτωση, της αξίας των τεχνικών προβλέψεων.

4. Όταν ένα καταχωρημένο στοιχείο του ενεργητικού είναι βεβαρημένο με εμπράγματο δικαίωμα υπέρ πιστωτού ή τρίτου, ώστε μέρος της αξίας του να μην είναι διαθέσιμο για την κάλυψη υποχρεώσεων, το γεγονός αυτό καταγράφεται στο βιβλίο και το μη διαθέσιμο ποσό δεν περιλαμβάνεται στη συνολική αξία που αναφέρει η παράγραφος 3.

5. Η μεταχείριση ενός στοιχείου του ενεργητικού, σε περίπτωση εκκαθάρισης της ασφαλιστικής επιχείρησης σύμφωνα με την επιλογή που προβλέπεται στο άρθρο 275 παράγραφος 1, καθορίζεται από το δίκαιο του κράτους μέλους καταγωγής, εκτός εάν εφαρμόζονται σ' αυτό το στοιχείο του ενεργητικού τα άρθρα 286, 287 ή 288:

- α) όταν το στοιχείο του ενεργητικού, το οποίο χρησιμοποιείται για την κάλυψη τεχνικών προβλέψεων, είναι βεβαρημένο με εμπράγματο δικαίωμα υπέρ πιστωτού ή τρίτου, χωρίς να πληρούνται οι όροι που καθορίζονται στην παράγραφο 4·
- β) όταν το εν λόγω στοιχείο του ενεργητικού είναι αντικείμενο επιφύλαξης κυριότητας υπέρ πιστωτή ή τρίτου· ή
- γ) όταν πιστωτής έχει δικαίωμα να ζητήσει τον συμψηφισμό της απαιτήσεώς του έναντι της απαιτήσεως της ασφαλιστικής επιχείρησης.

6. Απαξ και έχουν κινηθεί διαδικασίες εκκαθάρισης, η σύνδεση των στοιχείων του ενεργητικού που είναι εγγεγραμμένα στο μητρώο σύμφωνα με τις παραγράφους 1 έως 5 δεν μεταβάλλεται ούτε επέρχεται καμία άλλη αλλαγή των μητρώων, εκτός από τη διόρθωση απλώς τεχνικών λαθών, παρά μόνον κατόπιν αδείας της αρμόδιας αρχής.

Ωστόσο, οι εκκαθαριστές προσθέτουν στα εν λόγω στοιχεία του ενεργητικού την απόδοση και την αξία των καθαρών ασφαλίσεων που εισπράττονται για τον συγκεκριμένο κλάδο ασφαλίσεων μεταξύ της έναρξης των διαδικασιών εκκαθάρισης και της ημερομηνίας πληρωμής των απαιτήσεων εξ ασφαλίσεως ή έως ότου πραγματοποιηθεί οποιαδήποτε μεταβίβαση χαρτοφυλακίου.

7. Εάν το προϊόν της ρευστοποίησης των στοιχείων του ενεργητικού υστερεί της αξίας τους, όπως υπολογίζεται στα βιβλία, οι εκκαθαριστές αιτιολογούν το γεγονός αυτό ενώπιον των εποπτικών αρχών του κράτους μέλους καταγωγής.

Άρθρο 277

Υποκατάσταση από σύστημα εγγυήσεως

Το κράτος μέλος καταγωγής μπορεί να ορίζει ότι, όταν στα δικαιώματα των ασφαλιστικών πιστωτών έχει υποκατασταθεί σύστημα εγγυήσεως συνεστημένο στο ίδιο κράτος μέλος, οι απαιτήσεις του συστήματος αυτού δεν εμπίπτουν στις διατάξεις του άρθρου 275 παράγραφος 1.

Άρθρο 278

Άρθρο 281

Στοιχεία του ενεργητικού που αντιστοιχούν στις προνομιακές απαιτήσεις**Ενημέρωση των γνωστών πιστωτών**

Τα κράτη μέλη που επιλέγουν την εναλλακτική λύση που ορίζεται στο άρθρο 275 παράγραφος 1 στοιχείο β), απαιτούν από κάθε ασφαλιστική επιχείρηση να μεριμνά ώστε οι απαιτήσεις που ενδέχεται να προηγηθούν των απαιτήσεων εξ ασφαλίσεως σύμφωνα με το άρθρο 275 παράγραφος 1 στοιχείο β) και οι οποίες έχουν καταχωρηθεί στους λογαριασμούς της ασφαλιστικής επιχείρησης να αντιστοιχούν, ανά πάσα στιγμή και ανεξαρτήτως δυνατής εκκαθάρισης, σε στοιχεία του ενεργητικού.

1. Μόλις αρχίσει η διαδικασία εκκαθάρισης, οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους καταγωγής, ο εκκαθαριστής ή κάθε πρόσωπο διορισμένο για τον σκοπό αυτό από τις αρμόδιες αρχές, ενημερώνουν αμελλητί και ατομικά με γραπτό σημείωμα κάθε γνωστό πιστωτή που έχει συνήθη διαμονή, κατοικία ή έδρα σε άλλο κράτος μέλος.

2. Το αναφερόμενο στην παράγραφο 1 σημείωμα αναφέρει τις προθεσμίες, τις κυρώσεις που ορίζονται για τις εν λόγω προθεσμίες, το όργανο ή την αρχή που έχει εξουσιοδοτηθεί προκειμένου να δεχθεί την αναγγελία απαιτήσεων ή παρατηρήσεις σχετικά με τις απαιτήσεις, καθώς και οιαδήποτε άλλα μέτρα.

Το σημείωμα αναφέρει επίσης αν οι πιστωτές, οι απαιτήσεις των οποίων είναι προνομιακές ή έχουν εμπράγματο ασφάλεια, χρειάζεται να προβούν σε αναγγελία των απαιτήσεών τους.

Στην περίπτωση απαιτήσεων εξ ασφαλίσεως, το σημείωμα αναφέρει επίσης τα γενικά αποτελέσματα της διαδικασίας εκκαθάρισης επί των ασφαλιστηρίων συμβολαίων, και ιδίως, την ημερομηνία από την οποία τα ασφαλιστήρια συμβόλαια ή οι πράξεις παύουν να παράγουν αποτελέσματα και τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις του ασφαλισμένου όσον αφορά το ασφαλιστήριο ή την πράξη.

Άρθρο 279

Ανάκληση της άδειας λειτουργίας

1. Όταν αποφασίζεται η έναρξη διαδικασίας εκκαθάρισης ασφαλιστικής επιχείρησης, η άδεια λειτουργίας της ανακαλείται, σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 144, κατά το μέτρο που δεν θίγονται οι σκοποί της παραγράφου 2.

2. Η ανάκληση της άδειας λειτουργίας που προβλέπεται στην παράγραφο 1 δεν κωλύει τον εκκαθαριστή και κάθε άλλο πρόσωπο διορισμένο από τις αρμόδιες αρχές να συνεχίζει ορισμένες δραστηριότητες της ασφαλιστικής επιχείρησης, καθόσον αυτό απαιτείται ή ενδείκνυται για τους σκοπούς της εκκαθάρισης.

Το κράτος μέλος καταγωγής δύναται να προβλέπει ότι οι δραστηριότητες αυτές ασκούνται με τη συγκατάθεση και υπό τον έλεγχο των εποπτικών αρχών του εν λόγω κράτους μέλους.

Άρθρο 282

Δικαίωμα αναγγελίας απαιτήσεων

1. Κάθε πιστωτής, συμπεριλαμβανομένων των δημόσιων αρχών των κρατών μελών, του οποίου η συνήθης διαμονή, κατοικία ή έδρα βρίσκεται σε κράτος μέλος διαφορετικό από το κράτος μέλος καταγωγής δικαιούται να αναγγέλλει τις απαιτήσεις του ή να υποβάλλει εγγράφως παρατηρήσεις σχετικά με αυτές.

2. Οι απαιτήσεις όλων των πιστωτών που αναφέρονται στην παράγραφο 1 τυγχάνουν της αυτής μεταχείρισης και κατάταξης με τις ομοειδείς απαιτήσεις, τις οποίες ενδέχεται να αναγγέλλουν πιστωτές οι οποίοι έχουν συνήθη διαμονή, κατοικία ή έδρα στο κράτος μέλος καταγωγής. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει, συνεπώς, να λειτουργούν χωρίς διακρίσεις στο κοινοτικό επίπεδο.

3. Εξαιρείται των περιπτώσεων κατά τις οποίες το δίκαιο του κράτους μέλους καταγωγής ορίζει άλλως, ο πιστωτής αποστέλλει στην αρμόδια αρχή αντίγραφο των όποιων αποδεικτικών στοιχείων και δηλώνει τα κάτωθι:

- α) το είδος και το ύψος της απαίτησεως·
- β) την ημερομηνία γένεσης της απαίτησεως·
- γ) εάν διεκδικεί για την απαίτησή του κάποιο προνόμιο, εμπράγματο ασφάλεια ή επιφύλαξη κυριότητας·
- δ) ενδεχομένως, τα στοιχεία του ενεργητικού τα οποία καλύπτονται από αυτή την ασφάλεια.

Η προνομιακή θέση που παραχωρείται στις απαιτήσεις εξ ασφαλίσεως δυνάμει του άρθρου 275, δεν χρειάζεται να αναφέρεται.

Άρθρο 280

Δημοσίευση των αποφάσεων περί εκκαθάρισης

1. Η αρμόδια αρχή, ο εκκαθαριστής ή οιοδήποτε άλλο πρόσωπο διορισμένο για τον σκοπό αυτό από την αρμόδια αρχή δημοσιεύει την απόφαση να κινηθεί διαδικασία εκκαθάρισης, σύμφωνα με τις διαδικασίες δημοσίευσης που ισχύουν στο κράτος μέλος καταγωγής και επίσης δημοσιεύει απόσπασμα της απόφασης περί εκκαθάρισης στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Οι εποπτικές αρχές όλων των άλλων κρατών μελών, οι οποίες έχουν ενημερωθεί για την απόφαση να κινηθεί διαδικασία εκκαθάρισης σύμφωνα με το άρθρο 273 παράγραφος 3, μπορούν να μεριμνούν για τη δημοσίευση της απόφασης αυτής στην επικράτειά τους κατά τον τρόπο που κρίνουν ενδεδειγμένο.

2. Η δημοσίευση που αναφέρεται στην παράγραφο 1 προσδιορίζει επίσης την αρμόδια αρχή του κράτους μέλους καταγωγής, το εφαρμοστέο δίκαιο και τον εκκαθαριστή που διορίστηκε. Η δημοσίευση γίνεται στην επίσημη γλώσσα ή σε μία από τις επίσημες γλώσσες του κράτους μέλους, στο οποίο δημοσιεύεται η ενημέρωση.

Άρθρο 283

Γλώσσες και έντυπο

1. Οι πληροφορίες του σημειώματος που αναφέρεται στο άρθρο 281 παράγραφος 1, παρέχονται στην επίσημη γλώσσα ή σε μία από τις επίσημες γλώσσες του κράτους μέλους καταγωγής.

Χρησιμοποιείται προς τούτο έντυπο που φέρει, σε όλες τις επίσημες γλώσσες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, έναν από τους ακόλουθους τίτλους:

- α) «Πρόσκληση για αναγγελία απαιτήσεων· τηρητέες προθεσμίες» ή
- β) εάν το δικαίο του κράτους μέλους καταγωγής προβλέπει την υποβολή παρατηρήσεων σχετικά με τις απαιτήσεις, τον τίτλο «Πρόσκληση υποβολής παρατηρήσεων σχετικά με απαιτησή· τηρητέες προθεσμίες».

Ωστόσο, όταν ένας γνωστός πιστωτής έχει απαίτηση εξ ασφαλίσεως, οι πληροφορίες του σημειώματος που αναφέρεται στο άρθρο 281 παράγραφος 1 παρέχονται στην επίσημη γλώσσα ή σε μία από τις επίσημες γλώσσες του κράτους μέλους, όπου ο πιστωτής έχει συνήθη διαμονή, κατοικία ή έδρα.

2. Οι πιστωτές οι οποίοι έχουν συνήθη διαμονή, κατοικία ή έδρα σε κράτος μέλος διαφορετικό από το κράτος μέλος καταγωγής, μπορούν να αναγγέλλουν τις απαιτήσεις τους ή να υποβάλλουν τις παρατηρήσεις τους σχετικά με αυτές, στην επίσημη γλώσσα ή σε μία από τις επίσημες γλώσσες του εν λόγω κράτους μέλους.

Ωστόσο, στην περίπτωση αυτή, η αναγγελία των απαιτήσεών τους ή η υποβολή παρατηρήσεων σχετικά με τις απαιτήσεις τους, ανάλογα με την περίπτωση, φέρει τον τίτλο «Αναγγελία απαιτήσεως» ή «Υποβολή παρατηρήσεων σχετικά με απαιτήσεις», ανάλογα με την περίπτωση, στην επίσημη γλώσσα ή σε μία από τις επίσημες γλώσσες του κράτους μέλους καταγωγής.

Άρθρο 284

Τακτική ενημέρωση των πιστωτών

1. Οι εκκαθαριστές ενημερώνουν, τακτικά και με τον κατάλληλο τρόπο, τους πιστωτές σχετικά με την πορεία της εκκαθάρισης.

2. Οι εποπτικές αρχές των κρατών μελών μπορούν να ζητούν πληροφορίες για την εξέλιξη της διαδικασίας εκκαθάρισης από τις εποπτικές αρχές του κράτους μέλους καταγωγής.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ IV

Κοινές διαταξεις

Άρθρο 285

Αποτελέσματα επί ορισμένων συμβάσεων και δικαιωμάτων

Κατά παρέκκλιση από τα άρθρα 269 και 274, τα αποτελέσματα της έναρξης μέτρων εξυγίανσης ή διαδικασίας εκκαθάρισης διέπονται:

- α) στον αφορά τις συμβάσεις απασχόλησης και των εργασιακών σχέσεων, αποκλειστικά από το δικαίο του κράτους μέλους το οποίο διέπει τη σύμβαση απασχόλησης ή την εργασιακή σχέση·

- β) στον αφορά τις συμβάσεις που παρέχουν δικαίωμα χρήσεως ακινήτου ή κτήσεως κυριότητας επ' αυτού αποκλειστικά από το δικαίο του κράτους μέλους στην επικράτεια του οποίου ευρίσκεται το ακίνητο· και

- γ) όσον αφορά το δικαίωμα της ασφαλιστικής επιχείρησης επί ακινήτου, πλοίου ή αεροσκάφους, που υπόκεινται σε υποχρεωτική εγγραφή σε δημόσιο βιβλίο, αποκλειστικά από το δικαίο του κράτους μέλους το οποίο επιτάσσει την τήρηση του βιβλίου.

Άρθρο 286

Εμπράγματα δικαιώματα τρίτων

1. Η έναρξη μέτρων εξυγίανσης ή διαδικασίας εκκαθάρισης δεν επηρεάζει τα εμπράγματα δικαιώματα πιστωτών ή τρίτων επί, ενσωμάτων ή ασωμάτων, κινητών ή ακινήτων στοιχείων του ενεργητικού – τόσο συγκεκριμένων στοιχείων του ενεργητικού όσο και συνόλων ακαθόριστων στοιχείων του ενεργητικού που κατά καιρούς αλλάζουν – τα οποία ανήκουν στην ασφαλιστική επιχείρηση και ευρίσκονται εντός της επικράτειας άλλου κράτους μέλους κατά την έναρξη των εν λόγω μέτρων ή της διαδικασίας.

2. Τα δικαιώματα που αναφέρονται στην παράγραφο 1 περιλαμβάνουν τουλάχιστον:

- α) το δικαίωμα απευθείας ή μέσω τρίτου διάθεσης στοιχείου του ενεργητικού και ικανοποίησης από το τίμημα ή τις προσόδους του, ιδίως δυνάμει ενεχύρου ή υποθήκης·
- β) το αποκλειστικό δικαίωμα είσπραξης μιας απαιτήσεως, και ιδίως το δικαίωμα, το ασφαλιζόμενο είτε με ενέχυρο, αντικείμενο του οποίου είναι η απαίτηση, είτε με εκχώρηση απαιτήσεως ως εγγύηση·
- γ) το δικαίωμα διεκδίκησης ή απαίτηση επιστροφής του στοιχείου του ενεργητικού εις χείρας οιοδήποτε κατέχοντος ή καρπουμένου αντιθέτως προς τη βούληση του δικαιούχου·

- δ) το δικαίωμα καρτώσεως στοιχείου του ενεργητικού.

3. Το δικαίωμα το εγγεγραμμένο σε δημόσιο βιβλίο και αντιτάξιμο έναντι τρίτων, διά του οποίου είναι δυνατή η απόκτηση εμπραγμάτου δικαιώματος κατά την έννοια της παραγράφου 1, εξομοιώνεται προς εμπράγματο δικαίωμα.

4. Η παράγραφος 1 δεν κωλύει τις κατά το άρθρο 274 παράγραφος 2 αγωγές ακυρότητας, ακύρωσης ή κήρυξης της δικαιοπραξίας ανενεργού.

Άρθρο 287

Επιφύλαξη κυριότητας

1. Η έναρξη μέτρων εξυγίανσης ή διαδικασίας εκκαθάρισης κατά ασφαλιστικής επιχείρησης, ως αγοραστή στοιχείου του ενεργητικού, δεν θίγει τα δικαιώματα του πωλητή που βασίζονται σε επιφύλαξη κυριότητας εάν, κατά την έναρξη των εν λόγω μέτρων ή της διαδικασίας, το στοιχείο του ενεργητικού ευρίσκεται στο έδαφος κράτους μέλους άλλου από το κράτος μέλος έναρξης των εν λόγω μέτρων ή της διαδικασίας.

2. Η έναρξη, μετά την παράδοση του στοιχείου του ενεργητικού, μέτρων εξυγίανσης ή διαδικασίας εκκαθάρισης κατά ασφαλιστικής επιχείρησης, ως πωλητή στοιχείου του ενεργητικού, δεν αποτελεί λόγο λύσεως ή καταγγελίας της πωλησέως ούτε κωλύει τον αγοραστή να αποκτήσει την κυριότητα του πωληθέντος εάν, κατά την έναρξη των εν λόγω μέτρων ή της διαδικασίας, το πωληθέν στοιχείο του ενεργητικού ευρίσκεται στο έδαφος κράτους μέλους άλλου από το κράτος μέλος έναρξης των εν λόγω μέτρων ή της διαδικασίας.

3. Οι παράγραφοι 1 και 2 δεν κωλύουν τις κατά το σημείο 1 του άρθρου 274 παράγραφος 2 αγωγές ακυρότητας, ακύρωσης ή κήρυξης της δικαιοπραξίας ανενεργού.

Άρθρο 288

Συμφηφισμός

1. Η έναρξη μέτρων εξυγίανσης ή διαδικασίας εκκαθάρισης δεν θίγει το δικαίωμα των πιστωτών να προτείνουν συμφηφισμό των απαιτήσεών τους προς τις αντίστοιχες απαιτήσεις της ασφαλιστικής επιχείρησης, εφόσον ο εν λόγω συμφηφισμός επιτρέπεται από το δίκαιο που διέπει την απαίτηση της ασφαλιστικής επιχείρησης.

2. Η παράγραφος 1 δεν κωλύει τις κατά το σημείο 1 του άρθρου 274 παράγραφος 2 αγωγές ακυρότητας, ακύρωσης ή κήρυξης της δικαιοπραξίας ανενεργού.

Άρθρο 289

Ρυθμιζόμενες αγορές

1. Υπό την επιφύλαξη του άρθρου 286, τα αποτελέσματα ενός μέτρου εξυγίανσης ή της έναρξης διαδικασίας εκκαθάρισης επί των δικαιωμάτων και υποχρεώσεων των συμμετεχόντων σε ρυθμιζόμενη αγορά διέπονται μόνον από το δίκαιο που διέπει την εν λόγω αγορά.

2. Η παράγραφος 1 δεν κωλύει τις κατά το σημείο 1 του άρθρου 274 παράγραφος 2 αγωγές ακυρότητας, ακύρωσης ή κήρυξης της δικαιοπραξίας ανενεργού, που τυχόν ασκούνται όσον αφορά την προσωρινή παύση πληρωμών ή συναλλαγών δυνάμει του δικαίου που διέπει την εν λόγω αγορά.

Άρθρο 290

Επιβλαβείς δικαιοπραξίες

Το σημείο 1 του άρθρου 274 παράγραφος 2 δεν ισχύει, εάν το πρόσωπο που επωφελήθηκε από δικαιοπραξία η οποία είναι επιβλαβής για το σύνολο των πιστωτών αποδεικνύει ότι η δικαιοπραξία αυτή διέπεται από το δίκαιο κράτους μέλους άλλου από το κράτος μέλος καταγωγής και το δίκαιο αυτό δεν προβλέπει, στη συγκεκριμένη περίπτωση, προσβολή της δικαιοπραξίας.

Άρθρο 291

Προστασία του αποκτώντος τρίτου

Στις ακόλουθες περιπτώσεις, κατά τις οποίες η ασφαλιστική επιχείρηση, μετά τη λήψη μέτρου εξυγίανσης ή την έναρξη της διαδικασίας εκκαθάρισης, συνάπτει δικαιοπραξία διά της οποίας διαθέτει εξ επαχθούς αιτίας τα ακόλουθα στοιχεία, εφαρμοστέο δίκαιο είναι:

- α) όσον αφορά ακίνητο, το δίκαιο του κράτους μέλους στο έδαφος του οποίου ευρίσκεται το ακίνητο·
- β) όσον αφορά πλοίο ή αεροσκάφος εγγεγραμμένο υποχρεωτικά σε δημόσιο βιβλίο, το δίκαιο του κράτους μέλους το οποίο επιτάσσει την τήρηση του βιβλίου·
- γ) όσον αφορά κινητές αξίες ή άλλους τίτλους, προϋπόθεση της ύπαρξης ή της μεταβίβασης των οποίων είναι η εγγραφή σε βιβλίο ή σε λογαριασμό, κατά τα οριζόμενα από το δίκαιο, ή οι οποίες κινητές αξίες ή άλλοι τίτλοι τοποθετούνται σε κεντρικό σύστημα καταθέσεων διεπόμενο από το δίκαιο κράτους μέλους, το δίκαιο του κράτους μέλους το οποίο επιτάσσει την τήρηση του βιβλίου, του λογαριασμού ή του συστήματος.

Άρθρο 292

Εκκρεμοδικία

Τα αποτελέσματα των μέτρων εξυγίανσης ή της διαδικασίας εκκαθάρισης επί εκκρεμοδικίας που αφορά στοιχείο του ενεργητικού ή δικαίωμα, το οποίο έχει απεκδυθεί η ασφαλιστική επιχείρηση, διέπονται μόνον από το δίκαιο του κράτους μέλους, στο οποίο υφίσταται η εκκρεμοδικία.

Άρθρο 293

Διαχειριστές και εκκαθαριστές

1. Ο διορισμός διαχειριστή ή εκκαθαριστή αποδεικνύεται με την προσκόμιση επικυρωμένου αντιγράφου του πρωτοτύπου της απόφασης διορισμού ή με οποιαδήποτε άλλη βεβαίωση εκδίδουν οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους καταγωγής.

Το κράτος μέλος στο έδαφος στο οποίο ο διαχειριστής ή ο εκκαθαριστής προτίθεται να ενεργήσει, δικαιούται να απαιτήσει μετάφραση στην επίσημη γλώσσα ή σε μία από τις επίσημες γλώσσες του εν λόγω κράτους μέλους. Δεν απαιτείται επίσημη επικύρωση αυτής της μετάφρασης ή άλλες ανάλογες διατυπώσεις.

2. Οι διαχειριστές και οι εκκαθαριστές δικαιούνται να ασκούν στο έδαφος όλων των κρατών μελών όλες τις εξουσίες που δικαιούνται να ασκούν στο έδαφος του κράτους μέλους καταγωγής.

Μπορούν να ορίζονται, σύμφωνα με το δίκαιο του κράτους μέλους καταγωγής, πρόσωπα για να επικουρούν ή να εκπροσωπούν τους διαχειριστές και τους εκκαθαριστές κατά τη διάρκεια του μέτρου εξυγίανσης ή της διαδικασίας εκκαθάρισης, ιδίως στα κράτη μέλη υποδοχής, και ειδικότερα, για να βοηθούν στη διευθέτηση των δυσκολιών που συναντούν, ενδεχομένως, οι πιστωτές στο κράτος μέλος υποδοχής.

3. Κατά την άσκηση των εξουσιών του σύμφωνα με το δίκαιο του κράτους μέλους καταγωγής, ο διαχειριστής ή ο εκκαθαριστής τηρεί τους νόμους των κρατών μελών στο έδαφος των οποίων προτίθεται να ενεργήσει, και ιδίως τις διαδικασίες ρευστοποίησης του ενεργητικού και ενημέρωσης των εργαζομένων.

Οι εξουσίες αυτές δεν περιλαμβάνουν δικαίωμα χρήσης βίας ούτε δικαίωμα λήψης απόφασης επί νομικών διαδικασιών ή διαφορών.

Άρθρο 294

Καταχώριση σε δημόσιο βιβλίο

1. Ο διαχειριστής, ο εκκαθαριστής και κάθε άλλη αρχή ή πρόσωπο, που είναι δεόντως εξουσιοδοτημένο στο κράτος μέλος καταγωγής, μπορεί να ζητεί την καταχώριση του μέτρου εξυγίανσης ή της απόφασης να κινηθεί διαδικασία εκκαθάρισης σε κάθε σχετικό δημόσιο βιβλίο το οποίο τηρείται στα άλλα κράτη μέλη.

Πάντως, εάν ένα κράτος μέλος προβλέπει υποχρεωτική καταχώριση, η αρχή ή το πρόσωπο που αναφέρεται στο πρώτο εδάφιο λαμβάνει όλα τα απαιτούμενα μέτρα για την εξασφάλιση της καταχώρισης αυτής.

2. Τα έξοδα καταχώρισης λογίζονται ως έξοδα και δαπάνες της διαδικασίας.

Άρθρο 295

Επαγγελματικό απόρρητο

Όλα τα πρόσωπα, στα οποία διαβιβάζονται ή τα οποία παρέχουν πληροφορίες που αφορούν τις διαδικασίες που ορίζονται στα άρθρα 270, 273 και 296, δεσμεύονται από τις διατάξεις περί επαγγελματικού απορρήτου, όπως ορίζεται στο άρθρο 64, εξαιρέσει των δικαστικών αρχών για τις οποίες εφαρμόζονται οι ισχύουσες εθνικές διατάξεις.

Άρθρο 296

Μεταχείριση υποκαταστημάτων ασφαλιστικών επιχειρήσεων τρίτων χωρών

Σε περίπτωση που η ασφαλιστική επιχείρηση, η έδρα τρίτης χώρας, έχει εγκατεστημένα υποκαταστήματα σε περισσότερα του ενός κράτη μέλη, κάθε υποκατάστημα αντιμετωπίζεται, όσον αφορά την εφαρμογή του παρόντος τίτλου, αυτόνομα.

Οι αρμόδιες αρχές και οι εποπτικές αρχές αυτών των κρατών μελών προσπαθούν να συντονίζουν τις δράσεις τους.

Οι διαχειριστές ή εκκαθαριστές προσπαθούν επίσης να συντονίζουν τις δράσεις τους.

ΤΙΤΛΟΣ V

ΛΟΙΠΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 297

Δικαίωμα ένδικης προσφυγής

Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε οι αποφάσεις που λαμβάνονται για ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση, βάσει των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων εφαρμογής της παρούσας οδηγίας, να αποτελούν το αντικείμενο ένδικης προσφυγής.

Άρθρο 298

Συνεργασία μεταξύ των κρατών μελών και της Επιτροπής

1. Τα κράτη μέλη συνεργάζονται μεταξύ τους με σκοπό τη διευκόλυνση της εποπτείας των ασφαλίσεων και αντασφαλίσεων εντός της Κοινότητας και την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας.

2. Η Επιτροπή και οι εποπτικές αρχές των κρατών μελών συνεργάζονται στενά μεταξύ τους με σκοπό τη διευκόλυνση της εποπτείας των ασφαλίσεων και αντασφαλίσεων εντός της Κοινότητας και την εξέταση τυχόν δυσκολιών που είναι δυνατόν να προκύψουν κατά την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας.

3. Τα κράτη μέλη ενημερώνουν την Επιτροπή σχετικά με τις σημαντικότερες δυσκολίες, οι οποίες προκύπτουν κατά την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας.

Η Επιτροπή και οι εποπτικές αρχές των ενδιαφερομένων κρατών μελών εξετάζουν τις δυσκολίες αυτές, το ταχύτερο δυνατό, με σκοπό την εξεύρεση πρόσφορης λύσης.

Άρθρο 299

ευρώ

Όπου η παρούσα οδηγία αναφέρεται σε ευρώ, το ισόποσο σε εθνικό νόμισμα που πρέπει να λαμβάνεται υπόψη από τις 31 Δεκεμβρίου κάθε έτους υπολογίζεται βάσει των τιμών της τελευταίας ημέρας του Οκτωβρίου του ίδιου έτους για την οποία είναι γνωστές οι ισοτιμίες του ευρώ ως προς όλα τα νομίσματα της Κοινότητας.

Άρθρο 300

Αναθεώρηση των ποσών που εκφράζονται σε ευρώ

Τα ποσά που εκφράζονται σε ευρώ στην παρούσα οδηγία αναθεωρούνται ανά πενταετία, με αύξηση του ποσού βάσης σε ευρώ κατά την ποσοστιαία μεταβολή του εναρμονισμένου δείκτη τιμών καταναλωτή όλων των κρατών μελών, όπως δημοσιεύεται από την Eurostat από τις 31 Οκτωβρίου 2012 έως την ημερομηνία της αναθεώρησης, και στρογγυλεύονται σε ανώτερο πολλαπλάσιο των 100 000 EUR.

Εάν, από την προηγούμενη αναθεώρηση, το ποσοστό της μεταβολής είναι μικρότερο του 5 %, τα ποσά δεν αναθεωρούνται.

Η Επιτροπή δημοσιεύει τα αναθεωρημένα ποσά στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Τα αναθεωρημένα ποσά υιοθετούνται από τα κράτη μέλη μέσα σε 12 μήνες από τη δημοσίευσή τους στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Άρθρο 301

Διαδικασία επιτροπής

1. Η Επιτροπή επικουρείται από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή Ασφαλίσεων και Επαγγελματικών Συντάξεων.

2. Στις περιπτώσεις που γίνεται μνεία της παρούσας παραγράφου, εφαρμόζονται τα άρθρα 5 και 7 της απόφασης 1999/468/EK, τηρουμένων των διατάξεων του άρθρου 8 της ίδιας απόφασης.

3. Στις περιπτώσεις που γίνεται μνεία της παρούσας παραγράφου, εφαρμόζεται το άρθρο 5α παράγραφοι 1 έως 4 και το άρθρο 7 της απόφασης 1999/468/EK, τηρουμένων των διατάξεων του άρθρου 8 της ίδιας απόφασης.

Άρθρο 302

Κοινοποιήσεις υποβληθείσες πριν από την έναρξη ισχύος των αναγκαίων νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων για τη συμμόρφωση προς τα άρθρα 57 έως 63

Στην περίπτωση προτεινομένων αποκλήσεων συμμετοχής, για τις οποίες οι κοινοποιήσεις κατά το άρθρο 57, είχαν υποβληθεί στις αρμόδιες αρχές πριν από την έναρξη ισχύος των αναγκαίων νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων για τη συμμόρφωση προς τα άρθρα 57 έως 63, η διαδικασία αξιολόγησης διενεργείται σύμφωνα με το ισχύον εθνικό δίκαιο των κρατών μελών κατά τη στιγμή της κοινοποίησης.

Άρθρο 303

Τροποποιήσεις στην οδηγία 2003/41/EK

Η οδηγία 2003/41/EK τροποποιείται ως εξής:

1. το άρθρο 17, η παράγραφος 2 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«2. Για τον υπολογισμό του ελάχιστου ύψους πρόσθετων πάγιων στοιχείων, εφαρμόζονται οι κανόνες που καθορίζονται στα άρθρα 17α έως 17δ.»

2. Παρεμβάλλονται τα ακόλουθα άρθρα:

«Άρθρο 17α

Διαθέσιμο περιθώριο φερεγγυότητας

1. Κάθε κράτος μέλος απαιτεί από τα ιδρύματα που αναφέρονται στο άρθρο 17 παράγραφος 1 και έχουν την έδρα τους στην επικράτειά του να διαθέτουν σε διαρκή βάση επαρκές περιθώριο φερεγγυότητας για το σύνολο των δραστηριοτήτων τους, τουλάχιστον ίσο προς τις απαιτήσεις της παρούσας οδηγίας.

2. Το διαθέσιμο περιθώριο φερεγγυότητας αποτελείται από τα περιουσιακά στοιχεία του ιδρύματος μετά την αφαίρεση κάθε προβλεπτής υποχρέωσης και κάθε άυλου περιουσιακού στοιχείου, συμπεριλαμβανομένων:

α) του καταβληθέντος τμήματος του μετοχικού κεφαλαίου, ή, στην περίπτωση ιδρυμάτων που έχουν τη μορφή αλληλασφαλιστικής επιχείρησης, το πραγματικό αρχικό κεφάλαιο συν τυχόν λογαριασμούς μελών της αλληλασφαλιστικής επιχείρησης που πληρούν τα ακόλουθα κριτήρια:

(i) το καταστατικό ορίζει ότι από τους λογαριασμούς αυτούς μπορούν να γίνονται πληρωμές στα μέλη της αλληλασφαλιστικής επιχείρησης μόνον εφόσον αυτό δεν προκαλεί πτώση του διαθέσιμου περιθωρίου φερεγγυότητας κάτω από το απαιτούμενο επίπεδο ή εάν, μετά τη διάλυση της επιχείρησης, έχουν εξοφληθεί όλα τα άλλα χρέη της επιχείρησης,

(ii) το καταστατικό ορίζει ότι, όσον αφορά οιαδήποτε πληρωμή που αναφέρεται στο σημείο i) για άλλους λόγους εκτός από την ατομική καταγγελία της ιδιότητας του μέλους της αλληλασφαλιστικής επιχείρησης, οι αρμόδιες αρχές ειδοποιούνται τουλάχιστον ένα μήνα πριν και μπορούν μέσα στο διάστημα αυτό να απαγορεύσουν την πληρωμή, και

(iii) οι σχετικές καταστατικές διατάξεις μπορούν να τροποποιηθούν μόνον αφού οι αρμόδιες αρχές δηλώσουν ότι δεν έχουν αντιρρήσεις για την τροποποίηση, υπό την επιφύλαξη των κριτηρίων που απαριθμούνται στις περιπτώσεις (i) και (ii).

β) των αποθεματικών (εκ του νόμου επιβαλλόμενων ή ελεύτερων) που δεν αντιστοιχούν σε ανειλημμένες υποχρεώσεις·

γ) της μεταφοράς του κέρδους ή της ζημίας, μετά την αφαίρεση των πληρωτέων μερισμάτων, και

δ) εφόσον το επιτρέπει το εθνικό δίκαιο, των αποθεματοποιημένων κερδών που εμφανίζονται στον ισολογισμό, τα οποία μπορούν να χρησιμοποιηθούν για την κάλυψη ενδεχομένων ζημιών και που δεν έχουν διατεθεί προς διανομή στα μέλη και τους δικαιούχους.

Το διαθέσιμο περιθώριο φερεγγυότητας μειώνεται κατά το ποσό των ιδίων μετοχών που κατέχει άμεσα το ίδρυμα.

3. Τα κράτη μέλη μπορούν να προβλέπουν ότι το διαθέσιμο αποθεματικό φερεγγυότητας μπορεί επίσης να συνίσταται σε:

α) προτιμησιακές σωρευτικές μετοχές και δάνεια μειωμένης εξασφάλισης μέχρι ποσοστού 50 % του μικρότερου ποσού μεταξύ του διαθέσιμου περιθωρίου φερεγγυότητας και του απαιτούμενου περιθωρίου φερεγγυότητας, 25 %, κατ' ανώτατο όριο, του οποίου περιλαμβάνει δάνεια μειωμένης εξασφάλισης καθορισμένης λήξης, ή προτιμησιακές σωρευτικές μετοχές με καθορισμένη διάρκεια, εφόσον υπάρχουν δεσμευτικές συμφωνίες βάσει των οποίων, σε περίπτωση πτώχευσης ή εκκαθάρισης του ιδρύματος, τα δάνεια μειωμένης εξασφάλισης ή οι προτιμησιακές μετοχές κατατάσσονται μετά τις απαιτήσεις όλων των άλλων πιστωτών και δεν εξοφλούνται παρά μόνο μετά την εξόφληση όλων των άλλων εκκρεμούντων τη στιγμή εκείνη χρεών·

β) τίτλους αόριστης διάρκειας και άλλους τίτλους, συμπεριλαμβανομένων των σωρευτικών προτιμησιακών μετοχών εκτός από αυτές που αναφέρονται στο στοιχείο α), μέχρι ποσοστού 50 % του μικρότερου ποσού μεταξύ του διαθέσιμου περιθωρίου φερεγγυότητας ή του απαιτούμενου περιθωρίου φερεγγυότητας για το σύνολο των τίτλων αυτών και των δανείων μειωμένης εξασφάλισης που αναφέρονται στο στοιχείο α), εφόσον πληρούν τις ακόλουθες προϋποθέσεις:

(i) δεν μπορούν να ρευστοποιηθούν με πρωτοβουλία του κομιστή ή χωρίς προηγούμενη συγκατάθεση της αρμόδιας αρχής·

(ii) η σύμβαση έκδοσης των χρεογράφων παρέχει στο ίδρυμα τη δυνατότητα να αναβάλει την καταβολή των τόκων του δανείου,

- (iii) οι απαιτήσεις του δανειστή έναντι του ιδρύματος κατατάσσονται εξ ολοκλήρου μετά τις απαιτήσεις όλων των άλλων πιστωτών που δεν έχουν μειωμένη εξασφάλιση,
- (iv) τα έγγραφα τα σχετικά με την έκδοση των κινητών αξιών προβλέπουν τη δυνατότητα κάλυψης των ζημιών με το χρέος και τους μη καταβληθέντες τόκους, επιτρέποντας συγχρόνως τη συνέχιση των δραστηριοτήτων του ιδρύματος, και
- (v) λαμβάνονται υπόψη μόνον τα ποσά τα οποία έχουν πράγματι καταβληθεί.

Για τους σκοπούς του στοιχείου α), τα δάνεια μειωμένης εξασφάλισης πληρούν επίσης τις ακόλουθες προϋποθέσεις:

- (i) λαμβάνονται υπόψη μόνον τα ποσά τα οποία έχουν πράγματι καταβληθεί·
- (ii) για δάνεια με καθορισμένη λήξη, η αρχική διάρκεια είναι τουλάχιστον πενταετής. Ένα έτος το αργότερο πριν από τη λήξη, το ίδρυμα υποβάλλει προς έγκριση στις αρμόδιες αρχές σχέδιο στο οποίο προσδιορίζεται πώς θα διατηρηθεί ή θα αυξηθεί το διαθέσιμο περιθώριο φερεγγυότητας στο απαιτούμενο επίπεδο κατά τη λήξη, εκτός εάν το ποσό μέχρι το οποίο το δάνειο μπορεί να συμπεριληφθεί στα συστατικά μέρη του διαθέσιμου περιθωρίου φερεγγυότητας μειώνεται σταδιακά κατά τα τελευταία πέντε τουλάχιστον έτη προ της λήξης. Οι αρμόδιες αρχές μπορούν να επιτρέπουν την προ της λήξης εξόφληση αυτών των δανείων, εφόσον υποβάλλεται σχετικό αίτημα από το ίδρυμα έκδοσης και το διαθέσιμο περιθώριο φερεγγυότητάς του δεν μειώνεται κάτω από το απαιτούμενο επίπεδο·
- (iii) τα δάνεια μη καθορισμένης λήξης εξοφλούνται μόνο με πενταετή προειδοποίηση, εκτός εάν δεν θεωρούνται πλέον συστατικό μέρος του διαθέσιμου περιθωρίου φερεγγυότητας, ή εάν για την πρόωρη εξόφλησή τους απαιτείται συγκεκριμένα να συμφωνήσουν προηγουμένως οι αρμόδιες αρχές. Στην τελευταία αυτή περίπτωση, το ίδρυμα ενημερώνει τις αρμόδιες αρχές τουλάχιστον έξι μήνες πριν από την προτεινόμενη ημερομηνία εξόφλησης, υποδεικνύοντας το διαθέσιμο και το απαιτούμενο περιθώριο φερεγγυότητας τόσο πριν όσο και μετά την εξόφληση αυτή. Οι αρμόδιες αρχές επιτρέπουν την εξόφληση μόνο εάν το διαθέσιμο περιθώριο φερεγγυότητας του ιδρύματος δεν κινδυνεύει να υποχωρήσει κάτω από το απαιτούμενο επίπεδο·
- (iv) στη σύμβαση δανείου δεν επιτρέπεται να συμπεριλαμβάνονται ρήτρες που να ορίζουν ότι, σε ορισμένες περιπτώσεις, εκτός από την εκκαθάριση του πιστωτικού ιδρύματος, η οφειλή καθίσταται απαιτητή πριν καταστεί ληξιπρόθεσμη, και
- (v) η δανειακή σύμβαση μπορεί να τροποποιηθεί μόνον αφού οι αρμόδιες αρχές δηλώσουν ότι δεν αντιτίθενται στην τροποποίηση της.

4. Κατόπιν αιτιολογημένης αίτησης του ιδρύματος προς την αρμόδια αρχή του κράτους μέλους καταγωγής και μετά τη συγκατάθεση αυτής της αρμόδιας αρχής, το διαθέσιμο περιθώριο φερεγγυότητας μπορεί επίσης να αποτελείται από:

- α) στην περίπτωση που δεν χρησιμοποιείται η μέθοδος Zillmer, ή στην περίπτωση που χρησιμοποιείται μεν αλλά δεν φτάνει την επιβάρυνση προσκλήσεως που περιλαμβάνεται μέσα στο ασφάλιστρο, τη διαφορά μεταξύ του μαθηματικού αποθεματικού που δεν έχει υπολογισθεί με τη μέθοδο Zillmer ή έχει μερικώς υπολογισθεί με τη μέθοδο αυτή, και ενός μαθηματικού αποθεματικού που έχει υπολογισθεί κατά τη μέθοδο Zillmer με συντελεστή ίσο προς την επιβάρυνση προσκλήσεως η οποία περιλαμβάνεται στο ασφάλιστρο·
- β) τα καθαρά λανθάνοντα αποθεματικά που προκύπτουν από την εκτίμηση των στοιχείων του ενεργητικού, στο μέτρο που τα καθαρά αυτά λανθάνοντα αποθεματικά δεν είναι εξαιρετικού χαρακτήρα·
- γ) από το ήμισυ του μη καταβληθέντος μετοχικού ή αρχικού κεφαλαίου, εφόσον το καταβληθέν τμήμα ισούται με το 25 % του μετοχικού ή αρχικού κεφαλαίου, μέχρι ποσοστού 50 % του μικρότερου ποσού μεταξύ του διαθέσιμου περιθωρίου φερεγγυότητας και του απαιτούμενου περιθωρίου φερεγγυότητας.

Το ποσό που αναφέρεται στο στοιχείο α), σε καμία περίπτωση, δεν μπορεί να υπερβαίνει το 3,5 % του αθροίσματος των διαφορών μεταξύ των κεφαλαίων του κλάδου ζωής και των μαθηματικών αποθεματικών για το σύνολο των ασφαλιστηρίων συμβολαίων στα οποία είναι δυνατή η εφαρμογή της μεθόδου Zillmer· η διαφορά αυτή μειώνεται κατά το ποσό των μη αποσβεσθέντων εξόδων προσκλήσεως που έχουν εγγραφεί στο ενεργητικό.

5. Η Επιτροπή μπορεί να θεσπίζει εκτελεστικά μέτρα σε σχέση με τις παραγράφους 2 έως 4 προκειμένου να λαμβάνονται υπόψη οι εξελίξεις που δικαιολογούν την τεχνική προσαρμογή των επιλέξιμων στοιχείων για το διαθέσιμο περιθώριο φερεγγυότητας.

Τα μέτρα αυτά, τα οποία έχουν ως αντικείμενο την τροποποίηση μη ουσιωδών στοιχείων της παρούσας οδηγίας, με τη συμπλήρωσή της, θεσπίζονται σύμφωνα με την κανονιστική διαδικασία με έλεγχο στην οποία παραπέμπει το άρθρο 21β.

Άρθρο 17β

Απαιτούμενο περιθώριο φερεγγυότητας

1. Υπό την επιφύλαξη του άρθρου 17γ, το απαιτούμενο περιθώριο φερεγγυότητας καθορίζεται όπως αναφέρεται στις παραγράφους 2 έως 6, σύμφωνα με τις αναληφθείσες υποχρεώσεις.

2. Το απαιτούμενο περιθώριο φερεγγυότητας πρέπει να είναι ίσο προς το άθροισμα των ακόλουθων δύο στοιχείων:

- α) Πρώτο αποτέλεσμα:

το 4 % των μαθηματικών αποθεματικών, τα οποία αφορούν τις εργασίες πρωτασφαλίσεως και τις αποδοχές αντασφαλίσεως άνευ αφαιρέσεως των αντασφαλιστικών εκχωρήσεων, πολλαπλασιάζεται επί τον αριθμητικό λόγο, για την τελευταία εταιρική χρήση, των συνολικών μαθηματικών αποθεματικών μετά την αφαίρεση των

αντασφαλιστικών εκχωρήσεων, προς το μαθηματικό ποσό των ακαθάριστων αποθεματικών. Ο λόγος αυτός δεν μπορεί σε καμία περίπτωση να είναι μικρότερος από 85 %.

β) Δεύτερο αποτέλεσμα:

για τα ασφαλιστήρια συμβόλαια τα κεφάλαια κινδύνου των οποίων δεν είναι αρνητικά, το 0,3 % των κεφαλαίων που έχουν αναληφθεί από το ίδρυμα πολλαπλασιάζεται επί τον λόγο, για την τελευταία εταιρική χρήση, του συνολικού κεφαλαίου κινδύνου που παραμένει εις βάρος του ιδρύματος μετά τις αντασφαλιστικές εκχωρήσεις και αντεκχωρήσεις, προς το συνολικό κεφάλαιο αντασφάλισης ακαθάριστου κινδύνου χωρίς την αφαίρεση της αντασφάλισης· ο λόγος αυτός, σε καμία περίπτωση, δεν μπορεί να είναι μικρότερος του 50 %.

για τις πρόσκαιρες ασφαλίσεις θανάτου ανώτατης διάρκειας τριών ετών, ο λόγος αυτός είναι 0,1 %· για τις ασφαλίσεις διάρκειας μεγαλύτερης των τριών και μικρότερης των πέντε ετών, ο λόγος αυτός είναι 0,15 %.

3. Για τις πρόσθετες ασφαλίσεις στις οποίες αναφέρεται το άρθρο 2 παράγραφος 3 στοιχείο α) περίπτωση iii) της οδηγίας 2009/138/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 25ης Νοεμβρίου 2009 σχετικά με την ανάληψη και την άσκηση δραστηριοτήτων ασφάλισης και αντασφάλισης (Φερεγγυότητα II) (*) το απαιτούμενο περιθώριο φερεγγυότητας είναι ίσο με το απαιτούμενο περιθώριο φερεγγυότητας για τα ιδρύματα, που καθορίζεται στο άρθρο 17δ.

4. Για τις εργασίες κεφαλαιοποιήσεως στις οποίες αναφέρεται το άρθρο 2 παράγραφος 3 στοιχείο β) περίπτωση ii) της οδηγίας 2009/138/ΕΚ το απαιτούμενο περιθώριο φερεγγυότητας είναι ίσο με το 4 % των μαθηματικών αποθεμάτων που υπολογίζονται σύμφωνα με την παράγραφο 2(α).

5. Για τις εργασίες στις οποίες αναφέρεται το άρθρο 2 παράγραφος 3 στοιχείο β) περίπτωση i) της οδηγίας 2009/138/ΕΚ, το απαιτούμενο περιθώριο φερεγγυότητας είναι ίσο με το 1 % των στοιχείων ενεργητικού τους.

6. Για τις εργασίες στις οποίες αναφέρεται το άρθρο 2 παράγραφος 3 στοιχείο α) περιπτώσεις i) και ii) της οδηγίας 2009/138/ΕΚ, σε συνάρτηση με επενδυτικά κεφάλαια, για τις πράξεις στις οποίες αναφέρεται το άρθρο 2 παράγραφος 3 στοιχείο β) iii), iv) και v) της οδηγίας 2009/138/ΕΚ, το απαιτούμενο περιθώριο φερεγγυότητας είναι ίσο με το άθροισμα των εξής:

- α) εφόσον το ίδρυμα αναλαμβάνει τον επενδυτικό κίνδυνο, ποσοστό 4 % των τεχνικών αποθεματικών, υπολογιζόμενο σύμφωνα με την παράγραφο 2 στοιχείο α)·
- β) εφόσον το ίδρυμα δεν αναλαμβάνει τον επενδυτικό κίνδυνο αλλά το ποσό που προορίζεται να καλύψει τα έξοδα διαχείρισης καθορίζεται για περίοδο μεγαλύτερη των πέντε ετών, ποσοστό 1 % των τεχνικών αποθεματικών, υπολογιζόμενο με την παράγραφο 2 στοιχείο α)·
- γ) εφόσον το ίδρυμα δεν αναλαμβάνει τον επενδυτικό κίνδυνο αλλά το ποσό που προορίζεται να καλύψει τα έξοδα διαχείρισης δεν καθορίζεται για περίοδο μεγαλύτερη των πέντε ετών, ποσό ισοδύναμο προς το 25 % των καθαρών διοικητικών εξόδων της τελευταίας εταιρικής χρήσης που αφορούν τις εργασίες αυτές·

- δ) εφόσον η επιχείρηση ασφάλισης ζωής καλύπτει τον κίνδυνο θανάτου, ποσοστό 0,3 % των κεφαλαίων κινδύνου, υπολογιζόμενο σύμφωνα με την παράγραφο 2 στοιχείο β).

Άρθρο 17γ

Ταμείο εγγύησης

1. Τα κράτη μέλη μπορούν να προβλέπουν ότι το ένα τρίτο του απαιτούμενου περιθωρίου φερεγγυότητας, όπως ορίζεται στο άρθρο 16α, συνιστά το κεφάλαιο εγγύησης. Το κεφάλαιο αυτό αποτελείται από τα στοιχεία που απαριθμούνται στο άρθρο 17α παράγραφοι 2 και 3 και, με τη συγκατάθεση της αρμόδιας αρχής του κράτους μέλους καταγωγής, στο άρθρο 17α παράγραφος 4 στοιχείο β).

2. Το κεφάλαιο εγγυήσεων δεν είναι μικρότερο από 3 εκατ. EUR. Κάθε κράτος μέλος μπορεί να προβλέπει τη μείωση κατά 25 % του ελάχιστου κεφαλαίου εγγύησης για τις επιχειρήσεις αλληλασφάλισης και τις επιχειρήσεις αλληλασφαλιστικής μορφής.

Άρθρο 17δ

Απαιτούμενο περιθώριο φερεγγυότητας για το σκοπό του άρθρου 17β παράγραφος 3

1. Το απαιτούμενο περιθώριο φερεγγυότητας καθορίζεται με βάση είτε το ετήσιο ποσό των ασφαλιστρών και των εισφορών, είτε τη μέση επιβάρυνση από αποζημιώσεις των τριών τελευταίων εταιρικών χρήσεων.

2. Το ύψος του απαιτούμενου περιθωρίου φερεγγυότητας είναι ίσο προς το μεγαλύτερο από τα δύο αποτελέσματα που καθορίζονται στις παραγράφους 3 και 4.

3. Για τη βάση υπολογισμού των ασφαλιστρών επιλέγεται το μεγαλύτερο μεταξύ του ποσού των δεδουλευμένων ασφαλιστρών ή εισφορών που υπολογίζονται κατωτέρω, και του ποσού των ακαθάριστων εισπραχθέντων ασφαλιστρών ή εισφορών.

Αθροίζονται τα ασφαλιστρα ή οι εισφορές (συμπεριλαμβανομένων των παρεπόμενων δικαιωμάτων) που κατεβλήθησαν για πρωτασφαλίσεις κατά την τελευταία εταιρική χρήση.

Στο σύνολο αυτό, προστίθεται το ποσό των αντασφαλιστρών που έγιναν δεκτά κατά την τελευταία εταιρική χρήση.

Από το άθροισμα αυτό αφαιρείται το συνολικό ποσό των ασφαλιστρών και εισφορών που ακυρώθηκαν κατά την τελευταία εταιρική χρήση, όπως επίσης και το συνολικό ποσό των φόρων και τελών που αναλογούν στα ασφαλιστρα και εισφορές που περιέχονται στο ως άνω άθροισμα.

Το κατ' αυτόν τον τρόπο υπολογιζόμενο ποσό διαιρείται σε δύο μέρη, από τα οποία το πρώτο μπορεί να ανέρχεται μέχρι 50 εκατ. EUR, ενώ το δεύτερο περιλαμβάνει το επιπλέον ποσό: Το 18 % του πρώτου μέρους και το 16 % του δεύτερου, αθροίζονται.

Το κατ' αυτόν τον τρόπο υπολογιζόμενο ποσό πολλαπλασιάζεται επί το πηλίκο που προκύπτει από την κατά τα τελευταία τρία οικονομικά έτη υφιστάμενη σχέση μεταξύ του ποσού των σε βάρος του ιδρύματος παραμενουσών απαιτήσεων μετά από αφαίρεση των ανακτήσιμων ποσών στο πλαίσιο της αντασφάλισης και του ακαθάριστου ποσού των απαιτήσεων· ο λόγος αυτός σε καμία περίπτωση δεν μπορεί να είναι μικρότερος από 50 %.

4. Η βάση των απαιτήσεων υπολογίζεται ως εξής:

Αδρρίζονται τα ποσά των απαιτήσεων (χωρίς αφαίρεση των σε βάρος των εκδοχών ή αντεκδοχών απαιτήσεων) που καταβάλλονται για τις πρωτασφαλίσεις κατά τις περιόδους που αναφέρονται στην παράγραφο 1.

Στο άθροισμα αυτό, προστίθεται το ποσό των απαιτήσεων που έχει καταβληθεί λόγω αποδοχής αντασφαλίσεων ή αντεκχωρήσεων κατά τη διάρκεια των ιδίων αυτών περιόδων και το ποσό των προβλέψεων για εκκρεμούσες απαιτήσεις, που πραγματοποιούνται στο τέλος της τελευταίας εταιρικής χρήσης, τόσο για τις πρωτασφαλίσεις όσο και για τις αποδοχές αντασφαλίσεων.

Από το άθροισμα αυτό αφαιρείται το ποσό των εισπράξεων που πραγματοποιούνται κατά τη διάρκεια των περιόδων που προσδιορίζονται στην παράγραφο 1.

Από το εναπομένον αυτό ποσό, αφαιρείται το ποσό των προβλέψεων για εκκρεμούσες απαιτήσεις, που πραγματοποιούνται κατά την έναρξη της δεύτερης εταιρικής χρήσης που προηγείται της τελευταίας κλεισθείσης εταιρικής χρήσης, τόσο για τις πρωτασφαλίσεις όσο και τις αναληφθείσες αντασφαλίσεις.

Το ένα τρίτο των ποσών που προκύπτουν από τον υπολογισμό διαιρείται σε δύο μέρη, από τα οποία το πρώτο μπορεί να ανέρχεται μέχρι 35 εκατομμύρια EUR, ενώ το δεύτερο περιλαμβάνει το επιπλέον ποσό: το 26 % του πρώτου μέρους και το 23 % του δεύτερου, αδρρίζονται.

Το κατ' αυτόν τον τρόπο υπολογιζόμενο ποσό πολλαπλασιάζεται επί το πηλίκο που προκύπτει από την κατά τα τελευταία τρία οικονομικά έτη υφιστάμενη σχέση μεταξύ του ποσού των σε βάρος του ιδρύματος παραμενουσών απαιτήσεων μετά από αφαίρεση των ανακτήσιμων ποσών στο πλαίσιο της αντασφάλισης και του ακαθάριστου ποσού των απαιτήσεων· ο λόγος αυτός σε καμία περίπτωση δεν μπορεί να είναι μικρότερος από 50 %.

5. Εάν το απαιτούμενο περιθώριο φερεγγυότητας, όπως αυτό υπολογίζεται στις παραγράφους 2 έως 4, είναι κατώτερο από το απαιτούμενο περιθώριο φερεγγυότητας του προηγούμενου έτους, το απαιτούμενο περιθώριο φερεγγυότητας λαμβάνεται τουλάχιστον ίσο προς το απαιτούμενο περιθώριο φερεγγυότητας του προηγούμενου έτους πολλαπλασιαζόμενο επί τον αριθμητικό λόγο του ποσού των τεχνικών προβλέψεων για τις αποζημιώσεις που εκκρεμούσαν κατά τη λήξη της τελευταίας εταιρικής χρήσης, προς το ποσό των τεχνικών προβλέψεων για τις αποζημιώσεις που εκκρεμούσαν κατά την έναρξη της τελευταίας εταιρικής χρήσης. Στους υπολογισμούς αυτούς, οι τεχνικές προβλέψεις υπολογίζονται χωρίς τις τυχόν αντασφαλίσεις, αλλά ο αριθμητικός λόγος σε καμία περίπτωση δεν μπορεί να είναι μεγαλύτερος από 1.

(*) ΕΕ L 335 της 17.12.2009, σ. 1»

3. Παρεμβάλλονται τα ακόλουθα άρθρα:

«Άρθρο 21α

Αναθεώρηση του ύψους του κεφαλαίου εγγυήσεων

1. Το ποσό που καθορίζεται σε ευρώ στο άρθρο 17γ παράγραφος 2 αναθεωρείται κάθε έτος, αρχής γενομένης στις 31 Οκτωβρίου 2012 ώστε να λαμβάνονται υπόψη οι μεταβολές του εναρμονισμένου δείκτη τιμών καταναλωτή που περιλαμβάνει όλα τα κράτη μέλη και δημοσιεύεται από την Eurostat.

Το ποσό προσαρμόζεται αυτομάτως, με αύξηση του βασικού ποσού σε ευρώ κατά το ποσοστό μεταβολής του εν λόγω δείκτη για την περίοδο μεταξύ 31 Δεκεμβρίου 2009 και της ημερομηνίας αναθεώρησης και στρογγυλοποιείται σε ανώτερο πολλαπλάσιο των 100 000 EUR.

Εάν, μετά την τελευταία αναπροσαρμογή, η μεταβολή είναι μικρότερη του 5 %, δεν πραγματοποιείται νέα αναπροσαρμογή.

2. Η Επιτροπή ενημερώνει ετησίως το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο σχετικά με την αναθεώρηση και το προσαρμοσμένο ποσό που αναφέρονται στην παράγραφο 1.

Άρθρο 21β

Διαδικασία επιτροπής

1. Η Επιτροπή επικουρείται από την ευρωπαϊκή επιτροπή ασφαλίσεων και επαγγελματικών συντάξεων που ιδρύθηκε από την απόφαση 2004/9/EK της Επιτροπής (*).

2. Στις περιπτώσεις που γίνεται μνεία της παρούσας παραγράφου, εφαρμόζεται το άρθρο 5α παράγραφοι 1 έως 4 και το άρθρο 7 της απόφασης 1999/468/EK, τηρουμένων των διατάξεων του άρθρου 8 της ίδιας απόφασης.

(*) ΕΕ L 3 της 7.1.2004, σ. 34.»

Άρθρο 304

Υπο-ενότητα μετοχικού κινδύνου βασιζόμενη στη διάρκεια

1. Τα κράτη μέλη μπορούν να εγκρίνουν ασφαλιστικών επιχειρήσεις ασφάλισης ζωής που παρέχουν:

- α) επαγγελματικές συνταξιοδοτικές παροχές σύμφωνα με το άρθρο 4 της οδηγίας 2003/41/EK, ή
- β) συνταξιοδοτικές παροχές καταβαλλόμενες με τη συμπλήρωση ή ενόψει της συμπλήρωσης της ηλικίας συνταξιοδότησης, όπου τα ασφάλιστρα που καταβάλλονται για τις παροχές αυτές συνεπάγονται μείωση φορολογίας για τους αντισυμβαλλομένους σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία του κράτους μέλους που έχει χορηγήσει άδεια λειτουργίας στην επιχείρηση·

και όπου

- (i) όλα τα στοιχεία ενεργητικού και οι υποχρεώσεις έχουν κλειστή διάρθρωση, η δε διαχείριση και η οργάνωσή τους πραγματοποιούνται χωριστά από τις υπόλοιπες δραστηριότητες των ασφαλιστικών επιχειρήσεων, χωρίς καμία δυνατότητα μεταφοράς, και
- (ii) οι δραστηριότητες της επιχείρησης σε σχέση με τα στοιχεία α) και β), στις οποίες χρησιμοποιείται η προσέγγιση που αναφέρεται στην παρούσα παράγραφο πραγματοποιούνται μόνο στο κράτος μέλος στο οποίο έχει λάβει άδεια λειτουργίας η επιχείρηση, και
- (iii) η μέση διάρκεια των υποχρεώσεων που αντιστοιχούν στη συγκεκριμένη δραστηριότητα της επιχείρησης υπερβαίνει τα δώδεκα έτη,

εφαρμόζεται υπο-ενότητα μετοχικού κινδύνου των κεφαλαιακών απαιτήσεων φερεγγυότητας, διαμορφωμένη με τη χρήση μέτρου της αξίας σε κίνδυνο, για χρονικό διάστημα που συνάδει με την τυπική διάρκεια κατοχής των μετοχικών επενδύσεων για τη

συγκεκριμένη επιχείρηση, με επίπεδο εμπιστοσύνης που να παρέχει στους αντισυμβαλλομένους και τους δικαιούχους επίπεδο προστασίας ισοδύναμο με αυτή που προβλέπεται στο άρθρο 101, αν η προσέγγιση που προβλέπεται στο παρόν άρθρο χρησιμοποιείται μόνο για τα στοιχεία ενεργητικού που αναφέρονται στο σημείο ι). Στον υπολογισμό της κεφαλαιακής απαίτησης φερεγγυότητας, τα ανωτέρω στοιχεία ενεργητικού και υποχρεώσεις λαμβάνονται πλήρως υπόψη για την αξιολόγηση των φαινομένων διαφοροποίησης, με την επιφύλαξη της ανάγκης για προάσπιση των συμφερόντων των αντισυμβαλλομένων και των δικαιούχων σε άλλα κράτη μέλη.

Με την επιφύλαξη της έγκρισης από τις εποπτικές αρχές, η προσέγγιση που εκτίθεται στο πρώτο εδάφιο χρησιμοποιείται μόνο εάν η θέση φερεγγυότητας και ρευστότητας καθώς και οι στρατηγικές, μέθοδοι και διαδικασίες δημοσίευσης στοιχείων της εν λόγω επιχείρησης όσον αφορά τη διαχείριση των στοιχείων ενεργητικού και παθητικού εξασφαλίζουν επί μονίμου βάσεως ότι είναι σε θέση να κατέχει μετοχικές επενδύσεις για χρονικό διάστημα ανάλογο προς τη συνήθη διάρκεια κατοχής μετοχών επενδύσεων για τη συγκεκριμένη επιχείρηση. Η επιχείρηση πρέπει να μπορεί να αποδείξει στην εποπτική αρχή ότι η τήρηση του όρου αυτού ελέγχεται στο επίπεδο εμπιστοσύνης που απαιτείται ώστε να παρέχεται στους αντισυμβαλλομένους και δικαιούχους επίπεδο προστασίας ανάλογο με το προβλεπόμενο στο άρθρο 101.

Οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις δεν επανέρχονται στην εφαρμογή της προσέγγισης που αναφέρεται στην παράγραφο 105, παρά μόνον εφόσον υφίσταται αποδεδειγμένος λόγος και με τη συγκατάθεση των αρμόδιων αρχών.

2. Η Επιτροπή υποβάλλει στην επιτροπή ευρωπαϊκών εποπτικών αρχών ασφαλίσεων και επαγγελματικών συντάξεων, και στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το αργότερο στις 31 Οκτωβρίου 2015, έκθεση σχετικά με την εφαρμογή της προσέγγισης που αναφέρεται στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου και τις πρακτικές των εποπτικών αρχών που υιοθετήθηκαν σύμφωνα με την παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου, συνοδευόμενη, αν χρειαστεί, από σχετικές προτάσεις. Η έκθεση αυτή πραγματοποιείται ειδικά τις διασυννοιακές επιπτώσεις της χρήσης της συγκεκριμένης προσέγγισης με σκοπό την αποτροπή της καταχρηστικής επιλογής του ευνοϊκότερου καθεστώτος εποπτείας από επιχειρήσεις ασφαλίσης και αντασφάλισης.

ΤΙΤΛΟΣ VI

ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ I

Μεταβατικές διατάξεις

Τμήμα 1

Ασφάλιση

Άρθρο 305

Παρεκκλίσεις και κατάργηση των περιοριστικών μέτρων

1. Τα κράτη μέλη δύνανται να απαλλάσσουν τις επιχειρήσεις ασφαλίσης ζημιών, οι οποίες, στις 31 Ιανουαρίου 1975, δεν πληρούσαν τις απαιτήσεις των άρθρων 16 και 17 της οδηγίας

73/239/ΕΟΚ και οι οποίες, στις 31 Ιουλίου 1978, δεν επετύγχαναν ετήσια είσπραξη ασφαλιστών ή εισφορών ίση προς το εξαπλάσιο του ελαχίστου ορίου του κεφαλαίου εγγυήσεως που αναφέρεται στο άρθρο 17 παράγραφος 2 της οδηγίας 73/239/ΕΟΚ, από την υποχρέωση να συγκροτήσουν το κεφάλαιο αυτό προ του τέλους της εταιρικής χρήσεως κατά την οποία τα ασφάλιστρα ή οι εισφορές θα φθάσουν το εξαπλάσιο αυτού του κεφαλαίου εγγυήσεως. Εν όψει των αποτελεσμάτων της εξέτασης που προβλέπεται στο άρθρο 298 παράγραφος 2, το Συμβούλιο, προτάσει της Επιτροπής, αποφασίζει ομοφώνως, τότε τα κράτη μέλη θα καταργήσουν την απαλλαγή αυτή.

2. Οι επιχειρήσεις ασφαλίσης ζημιών που έχουν ιδρυθεί στο Ηνωμένο Βασίλειο με «Royal Charter» ή με «private Act» ή με «special public Act» δύνανται να συνεχίσουν τις δραστηριότητές τους με τη νομική μορφή την οποία είχαν στις 31 Ιουλίου 1973, επ' αόριστον χρόνο.

Οι επιχειρήσεις ασφαλίσης ζωής που έχουν ιδρυθεί στο Ηνωμένο Βασίλειο με «Royal Charter» ή με «private Act» ή με «special public Act» δύνανται να συνεχίσουν τις δραστηριότητές τους υπό τη νομική μορφή την οποία είχαν τη 15η Μαρτίου 1979, επ' αόριστον χρόνο.

Το Ηνωμένο Βασίλειο συντάσσει πίνακα των επιχειρήσεων που αναφέρονται στο πρώτο και δεύτερο εδάφιο και τον ανακοινώνει στα άλλα κράτη μέλη και στην Επιτροπή.

3. Οι εταιρείες που έχουν συσταθεί στο Ηνωμένο Βασίλειο βάσει των «Friendly Societies ACTS» δύνανται να συνεχίσουν τις δραστηριότητες ασφαλίσης ζωής και τις πράξεις αποταμίευσης που ασκούσαν, σύμφωνα με τους σκοπούς τους, την 15η Μαρτίου 1979.

4. Κατόπιν αιτήσεως των επιχειρήσεων ασφαλίσης ζημιών που πληρούν τις απαιτήσεις που ορίζονται στον τίτλο I κεφάλαιο VI τμήματα 2, 4 και 5, τα κράτη μέλη καταργούν τα περιοριστικά μέτρα, όπως τις υποθήκες, καταθέσεις ή εγγυήσεις.

Άρθρο 306

Κεκτημένα δικαιώματα υποκαταστημάτων και ασφαλιστικών επιχειρήσεων

1. Τα υποκαταστήματα που έχουν αρχίσει τις δραστηριότητές τους, σύμφωνα με τις διατάξεις του κράτους μέλους όπου βρίσκεται το υποκατάστημα, πριν από την 1η Ιουλίου 1994 θεωρούνται ότι έχουν αποτελέσει αντικείμενο της διαδικασίας που προβλέπεται στα άρθρα 145 και 146.

2. Τα άρθρα 147 και 148 δεν επηρεάζουν τα κεκτημένα δικαιώματα των ασφαλιστικών επιχειρήσεων που λειτουργούσαν υπό καθεστώς ελεύθερης παροχής υπηρεσιών πριν από την 1η Ιουλίου 1994.

Τμήμα 2

Αντασφαλισση

Άρθρο 307

Μεταβατική περίοδος για το άρθρο 57 παράγραφος 3 και το άρθρο 60 παράγραφος 6 της οδηγίας 2005/68/EK

Ένα κράτος μέλος μπορεί να μεταθέσει την εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 57 παράγραφος 3 της οδηγίας 2005/68/EK, που τροποποιούν το άρθρο 15 παράγραφος 3 της οδηγίας 73/239/ΕΟΚ, και των διατάξεων του άρθρου 60 παράγραφος 6 της οδηγίας 2005/68/EK έως τις 10 Δεκεμβρίου 2008.

Άρθρο 308

Δικαιώματα αποκτώμενα από υφιστάμενες αντασφαλιστικές επιχειρήσεις

1. Οι αντασφαλιστικές επιχειρήσεις που διαθέτουν άδεια ή το δικαίωμα να ασκούν αντασφαλιστικές δραστηριότητες σύμφωνα με τις οικείες διατάξεις του κράτους μέλους στο οποίο έχουν την έδρα τους πριν από τις 10 Δεκεμβρίου 2005 θεωρείται ότι έχουν λάβει άδεια σύμφωνα με το άρθρο 14.

Ωστόσο, πρέπει να τηρούν τις διατάξεις της παρούσας οδηγίας που αναφέρονται στην άσκηση αντασφαλιστικών δραστηριοτήτων, καθώς και τις απαιτήσεις που θεσπίζονται στο άρθρο 18 παράγραφος 1 στοιχεία β) και δ) έως ζ), στα άρθρα 19, 20 και 24 και στον τίτλο Ι κεφάλαιο VI τμήματα 2, 3 και 4.

2. Τα κράτη μέλη μπορούν να χορηγήσουν στις αντασφαλιστικές επιχειρήσεις που εμπίπτουν στην παράγραφο 1 και οι οποίες κατά την 10η Δεκεμβρίου 2005 δεν τηρούσαν το άρθρο 18 παράγραφος 1, τα άρθρα 19 και 20, καθώς και τον τίτλο Ι κεφάλαιο VI τμήματα 2, 3 και 4, προθεσμία έως τις 10 Δεκεμβρίου 2008 για να συμμορφωθούν με τις απαιτήσεις αυτές.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ II

Τελικές διαταξεις

Άρθρο 309

Μεταφορά στο εσωτερικό δίκαιο

1. Τα κράτη μέλη θέτουν σε ισχύ τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθούν με τα άρθρα 4, 10, 13, 14, 18, 23, 26 έως 32, 34 έως 49, 51 έως 55, 67, 68, 71, 72, 74 έως 85, 87 έως 91, 93 έως 96, 98, 100 έως 110, 112, 113, 115 έως 126, 128, 129, 131 έως 134, 136 έως 142, 144, 146, 148, 162 έως 167, 172, 173, 178, 185, 190, 192, 210 έως 233, 235 έως 240, 243 έως 258, 260 έως 263, 265, 266, 278 έως 303 και 304 καθώς και τα παραρτήματα III, και IV, έως τις 31 Οκτωβρίου 2012.

Οι διατάξεις αυτές, όταν θεσπίζονται από τα κράτη μέλη αναφέρονται στην παρούσα οδηγία ή συνοδεύονται από την αναφορά αυτή κατά την επίσημη δημοσίευσή τους. Οι εν λόγω διατάξεις περιλαμβάνουν, επίσης, δήλωση που διευκρινίζει ότι οι αναφορές στις οδηγίες που καταργούνται από την παρούσα οδηγία, οι οποίες περιέχονται στις ισχύουσες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις, θεωρούνται ότι γίνονται στην παρούσα οδηγία. Ο τρόπος της αναφοράς και η διατύπωση της δήλωσης καθορίζονται από τα κράτη μέλη.

2. Τα κράτη μέλη ανακοινώνουν στην Επιτροπή το κείμενο των ουσιαστών διατάξεων εσωτερικού δικαίου τις οποίες θεσπίζουν στον τομέα που διέπεται από την παρούσα οδηγία.

Άρθρο 310

Κατάργηση

1. Οι οδηγίες 64/225/ΕΟΚ, 73/239/ΕΟΚ, 73/240/ΕΟΚ, 76/580/ΕΟΚ, 78/473/ΕΟΚ, 84/641/ΕΟΚ, 87/344/ΕΟΚ, 88/357/ΕΟΚ, 92/49/ΕΟΚ, 98/78/ΕΚ, 2001/17/ΕΚ, 2002/83/ΕΚ και 2005/68/EK, όπως τροποποιήθηκαν από τις πράξεις που παρατίθενται στο παράρτημα VI μέρος Α, καταργούνται από την 1η Νοεμβρίου 2012, με την επιφύλαξη των υποχρεώσεων των κρατών μελών όσον αφορά τις προθεσμίες μεταφοράς στο εθνικό δίκαιο και εφαρμογής των οδηγιών που εμφανίζονται στο παράρτημα VI μέρος Β.

Οι αναφορές στις καταργούμενες οδηγίες νοούνται ως αναφορές στην παρούσα οδηγία και διαβάζονται σύμφωνα με τον πίνακα αντιστοιχίας του παραρτήματος VII.

Άρθρο 311

Θέση σε ισχύ

Η παρούσα οδηγία αρχίζει να ισχύει την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευσή της στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Τα άρθρα 1 έως 3, 5 έως 9, 11, 12, 15 έως 17, 19 έως 22, 24, 25, 33, 56 έως 66, 69, 70, 73, 143, 145, 147, 149 έως 161, 168 έως 171, 174 έως 177, 179 έως 184, 186 έως 189, 191, 193 έως 209, 267 έως 300, 302, 305 έως 308 καθώς και τα παραρτήματα I και II, V, VI και VII, εφαρμόζονται από την 1η Νοεμβρίου 2012.

Άρθρο 312

Αποδέκτες

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Στρασβούργο, 25ης Νοεμβρίου 2009

Για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο
Ο πρόεδρος
J. BUZEK

Για το Συμβούλιο
Ο πρόεδρος
Åsa TORSTENSSON

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ I

ΚΛΑΔΟΙ ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ ΖΗΜΙΩΝ

Α. Ταξινόμηση των κινδύνων κατά κλάδους

1. Ατυχήματα (συμπεριλαμβανομένων των εργατικών ατυχημάτων και των επαγγελματικών ασθενειών):

- παροχές κατ' αποκοπή,
- περιοδικές παροχές αποζημιώσεων,
- συνδυασμοί των ανωτέρω,
- μεταφερόμενα πρόσωπα.

2. Ασθένειες:

- παροχές κατ' αποκοπή,
- περιοδικές παροχές αποζημιώσεων,
- συνδυασμοί των ανωτέρω.

3. Χερσαία οχήματα (εκτός σιδηροδρομικών)

Κάθε ζημία την οποία υφίστανται:

- αυτοκίνητα χερσαία οχήματα,
- χερσαία οχήματα μη αυτοκίνητα.

4. Σιδηροδρομικά οχήματα

Κάθε ζημία την οποία υφίστανται τα σιδηροδρομικά οχήματα.

5. Αεροσκάφη

Κάθε ζημία την οποία υφίστανται τα αεροσκάφη.

6. Πλοία (θαλάσσια, λιμναία, και ποτάμια σκάφη)

Κάθε ζημία την οποία υφίστανται:

- ποτάμια σκάφη,
- λιμναία σκάφη,
- θαλάσσια σκάφη.

7. Μεταφερόμενα εμπορεύματα (συμπεριλαμβανομένων των εμπορευμάτων, αποσκευών και κάθε άλλου αγαθού)

Κάθε ζημία την οποία υφίστανται τα μεταφερόμενα εμπορεύματα ή αποσκευές, οποιοδήποτε και αν είναι το μεταφορικό μέσο.

8. Πυρκαϊά και στοιχεία της φύσεως

Κάθε ζημία την οποία υφίστανται τα αγαθά (εκτός των αγαθών των περιλαμβανομένων στους κλάδους 3, 4, 5, 6 και 7) όταν προξενείται από:

- πυρκαϊά,
- έκρηξη,
- θύελλα,

- στοιχεία της φύσεως άλλα εκτός θυέλλης,
- πυρηνική ενέργεια,
- καθίζηση του εδάφους.

9. Λοιπές ζημιές αγαθών

Κάθε ζημία την οποία υφίστανται τα αγαθά (εκτός των αγαθών των περιλαμβανομένων στους κλάδους 3, 4, 5, 6 και 7), όταν η ζημία αυτή προξενείται από χαλάζι ή παγετό, καθώς και από κάθε συμβάν, όπως π.χ. η κλοπή, εκτός των περιλαμβανομένων στον αριθμό 8.

10. Αστική ευθύνη από χερσαία αυτοκίνητα οχήματα

Κάθε ευθύνη που προκύπτει από τη χρήση χερσαίων αυτοκινήτων οχημάτων (συμπεριλαμβανομένης της ευθύνης του μεταφορέως).

11. Αστική ευθύνη από αεροσκάφη

Κάθε ευθύνη που προκύπτει από τη χρήση αεροσκαφών (συμπεριλαμβανομένης της ευθύνης του μεταφορέως).

12. Αστική ευθύνη από θαλάσσια, λιμναία και ποτάμια σκάφη

Κάθε ευθύνη που προκύπτει από τη χρήση ποταμίων, λιμναίων και θαλασσιών σκαφών (συμπεριλαμβανομένης της ευθύνης του μεταφορέως).

13. Γενική αστική ευθύνη

Κάθε ευθύνη εκτός των αναφερομένων στους αριθμούς 10, 11 και 12.

14. Πιστώσεις:

- μη φερεγγυότης,
- εξαγωγικές πιστώσεις,
- πωλήσεις με δόσεις,
- ενυπόθηκες πιστώσεις,
- αγροτικές πιστώσεις.

15. Εγγυήσεις:

- άμεση εγγύηση,
- έμμεση εγγύηση.

16. Διάφορες χρηματικές απώλειες:

- κίνδυνοι απώλειας επαγγελματικής απασχολήσεως,
- μη επάρκεια εισπράξεων (γενική),
- κακοκαιρία,
- απώλειες κερδών,
- τρέχοντα γενικά έξοδα,
- απρόβλεπτες εμπορικές δαπάνες,

- απώλειες της εμπορικής αξίας,
- απώλειες μισθωμάτων ή εισοδημάτων,
- άλλες έμμεσες εμπορικές απώλειες,
- άλλες περιουσιακές απώλειες μη εμπορικές,
- άλλες περιουσιακές απώλειες.

17. *Νομική προστασία*

Νομική προστασία και δικαστικά έξοδα.

18. *Βοήθεια*

Βοήθεια σε πρόσωπα που περιέρχονται σε δυσχερή θέση κατά τη διάρκεια μετακινήσεων ή απουσίας από την κατοικία ή από τη συνήθη διαμονή τους.

B. Ονομασία της αδείας λειτουργίας που παρέχεται ταυτόχρονα για περισσότερους κλάδους

Όταν η άδεια λειτουργίας αφορά συγχρόνως τους ακόλουθους κλάδους, παρέχεται υπό τις κάτωθι ονομασίες:

- α) τους κλάδους 1 και 2: «Ατυχήματα και Ασθένειες»,
- β) τους κλάδους 1 (σειρά τέταρτη), 3, 7 και 10: «Ασφάλιση αυτοκινήτων»,
- γ) τους κλάδους 1 (σειρά τέταρτη), 4, 6, 7 και 12: «Ασφάλιση θαλάσσης και μεταφορών»,
- δ) τους κλάδους 1 (σειρά τέταρτη), 5, 7 και 11: «Ασφάλιση αεροσκαφών»,
- ε) τους κλάδους 8 και 9: «Πυρκαϊές και λοιπές ζημιές σε αγαθά»,
- στ) τους κλάδους 10, 11, 12 και 13: «Αστική ευθύνη»,
- ζ) τους κλάδους 14 και 15: «Πιστώσεις και εγγυήσεις»,
- η) όλους τους κλάδους: κατ' επιλογήν των κρατών μελών, τα οποία κοινοποιούν την επιλογή αυτή στα λοιπά κράτη μέλη και στην Επιτροπή.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II

ΚΛΑΔΟΙ ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ ΖΩΗΣ

- I. Οι ασφαλίσεις ζωής που αναφέρονται στο άρθρο 2 παράγραφος 3 στοιχείο α) σημεία i), ii) και iii), εκτός από αυτές που επαναλαμβάνονται στα σημεία II και III,
 - II. Η ασφάλιση γάμου, η ασφάλιση γεννήσεως,
 - III. Οι ασφαλίσεις που αναφέρονται στο άρθρο 2 παράγραφος 3 στοιχείο α) σημεία i) και ii), που συνδέονται με επενδυτικά κεφάλαια,
 - IV. Η διαρκής ασφάλιση ασθενείας που προβλέπεται το άρθρο 2 παράγραφος 3 στοιχείο α) σημείο iv),
 - V. Οι τοντίνες που προβλέπονται στο άρθρο 2 παράγραφος 3 στοιχείο β) σημείο i),
 - VI. Οι εργασίες κεφαλαιοποίησης, που προβλέπονται στο άρθρο 2 παράγραφος 3 στοιχείο β) σημείο ii),
 - VII. Οι εργασίες διαχείρισεως ταμείου ομαδικής συνταξιοδοτήσεως που προβλέπονται στο άρθρο 2 παράγραφος 3 στοιχείο β) σημεία iii) και iv),
 - VIII. Οι εργασίες που προβλέπονται στο άρθρο 2 παράγραφος 3 στοιχείο β) σημείο v),
 - IX. Οι εργασίες που προβλέπονται στο άρθρο 2 παράγραφος 3 στοιχείο γ).
-

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ III

ΝΟΜΙΚΗ ΜΟΡΦΗ ΤΩΝ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ

Α. Μορφή επιχειρήσεων ασφάλισης ζημιών:

- (1) όσον αφορά το Βασίλειο του Βελγίου: «société anonyme/naamloze vennootschap», «société en commandite par actions/commanditaire vennootschap op aandelen», «association d'assurance mutuelle/onderlinge verzekeringsvereniging», «société coopérative/coöperatieve vennootschap», «société mutualiste/maatschappij van onderlinge bijstand»,
- (2) όσον αφορά τη Δημοκρατία της Βουλγαρίας: «акционерно дружество»,
- (3) όσον αφορά την Τσεχική Δημοκρατία: «akcioná společnost», «družstvo»,
- (4) όσον αφορά το Βασίλειο της Δανίας: «aktieselskaber», «gensidige selskaber»,
- (5) όσον αφορά την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας: «Aktiengesellschaft», «Versicherungsverein auf Gegenseitigkeit», «Öffentlich-rechtliches Wettbewerbsversicherungsunternehmen»,
- (6) όσον αφορά τη Δημοκρατία της Εσθονίας: aktsiaselts,
- (7) όσον αφορά την Ιρλανδία: «incorporated companies limited by shares or by guarantee or unlimited»,
- (8) όσον αφορά την Ελληνική Δημοκρατία: «ανώνυμη εταιρεία», «αλληλασφαλιστικός συνεταιρισμός»,
- (9) όσον αφορά το Βασίλειο της Ισπανίας: «sociedad anonima», «sociedad mutua», «sociedad cooperativa»,
- (10) όσον αφορά τη Γαλλική Δημοκρατία: «société anonyme», «société d'assurance mutuelle», «institution de prévoyance régie par le code de la sécurité sociale», «institution de prévoyance régie par le code rural» και «mutuelles régies par le code de la mutualité»,
- (11) όσον αφορά την Ιταλική Δημοκρατία: «societa per azioni», «societa cooperativa», «mutua di assicurazione»,
- (12) όσον αφορά την Κυπριακή Δημοκρατία: «Εταιρεία περιορισμένης ευθύνης με μετοχές», «εταιρεία περιορισμένης ευθύνης χωρίς μετοχικό κεφάλαιο»,
- (13) όσον αφορά τη Δημοκρατία της Λεττονίας: «apdrošināšanas akciju sabiedrība», «savstarpējās apdrošināšanas kooperatīvā biedrība»,
- (14) όσον αφορά τη Δημοκρατία της Λιθουανίας: «akcinė bendrovė», «uždaroji akcinė bendrovė»,
- (15) όσον αφορά το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου: «societe anonyme», «societe en commandite par actions», «association d'assurances mutuelles», «societe cooperative»,
- (16) όσον αφορά τη Δημοκρατία της Ουγγαρίας: «biztosító részvénytársaság», «biztosító szövetkezet», «biztosító egyesület», «külföldi székhelyű biztosító magyarországi fióktelepe»,
- (17) όσον αφορά τη Δημοκρατία της Μάλτας: «limited liability company/kumpannija b “responsabbilta” limitata»,
- (18) όσον αφορά το Βασίλειο των Κάτω Χωρών: «naamloze vennootschap», «onderlinge waarborgmaatschappij»,
- (19) όσον αφορά τη Δημοκρατία της Αυστρίας: «Aktiengesellschaft», «Versicherungsverein auf Gegenseitigkeit»,
- (20) όσον αφορά τη Δημοκρατία της Πολωνίας: «spółka akcyjna», «towarzystwo ubezpieczeń wzajemnych»,
- (21) όσον αφορά την Πορτογαλική Δημοκρατία: «sociedade anónima», «mutua de seguros»,
- (22) όσον αφορά τη Ρουμανία: «societăți pe acțiuni», «societăți mutuale»,
- (23) όσον αφορά τη Δημοκρατία της Σλοβενίας: «delniška družba», «družba za vzajemno zavarovanje»,
- (24) όσον αφορά τη Σλοβακική Δημοκρατία: «akcioná spoločnosť»,

- (25) όσον αφορά τη Δημοκρατία της Φινλανδίας: «keskinäinen vakuutusyhtiö/ömsesidigt försäkringsbolag», «vakuutusosakeyhtiö/försäkringsaktiebolag», «vakuutusyhdistys/försäkringsförening»,
- (26) όσον αφορά το Βασίλειο της Σουηδίας: «försäkringsaktiebolag», «ömsesidiga försäkringsbolag», «understödsföreningar»,
- (27) όσον αφορά το Ηνωμένο Βασίλειο: «companies limited by shares or by guarantee or unlimited», «societies registered under the Industrial and Provident Societies ACTS», «societies registered under the Friendly Societies ACTS», «the association of underwriters known as Lloyd's»,
- (28) σε κάθε περίπτωση και εναλλακτικά προς τις μορφές που απαριθμούνται στα σημεία 1 έως 27, τη μορφή της ευρωπαϊκής εταιρείας, (SE) όπως ορίζεται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2157/2001 του Συμβουλίου ⁽¹⁾.

B. Μορφή επιχειρήσεων ασφάλισης ζωής:

- (1) όσον αφορά το Βασίλειο του Βελγίου: «société anonyme/naamloze vennootschap», «société en commandite par actions/commanditaire vennootschap op aandelen», «association d'assurance mutuelle/onderlinge verzekeringsvereniging», «société coopérative/coöperatieve vennootschap»,
- (2) όσον αφορά τη Δημοκρατία της Βουλγαρίας: «акционерно дружество», «взаимозастрахователна кооперация»,
- (3) όσον αφορά την Τσεχική Δημοκρατία: «akciová společnost», «družstvo»,
- (4) όσον αφορά το Βασίλειο της Δανίας: «aktieselskaber», «gensidige selskaber», «pensionskasser omfattet af lov om forsikringsvirksomhed (tværgående pensionskasser)»,
- (5) όσον αφορά την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας: «Aktiengesellschaft», «Versicherungsverein auf Gegenseitigkeit», «Öffentlich-rechtliches Wettbewerbsversicherungsunternehmen»,
- (6) όσον αφορά τη Δημοκρατία της Εσθονίας: «aktsiaselts»,
- (7) όσον αφορά την Ιρλανδία: «incorporated companies limited by shares or by guarantee or unlimited», «societies registered under the Industrial and Provident Societies ACTS», «societies registered under the Friendly Societies ACTS»,
- (8) όσον αφορά την Ελληνική Δημοκρατία: «ανώνυμη εταιρεία»,
- (9) όσον αφορά το Βασίλειο της Ισπανίας: «sociedad anonima», «sociedad mutua», «sociedad cooperativa»,
- (10) όσον αφορά τη Γαλλική Δημοκρατία: «société anonyme», «société d'assurance mutuelle», «institution de prévoyance régie par le code de la sécurité sociale», «institution de prévoyance régie par le code rural» και «mutuelles régies par le code de la mutualité»,
- (11) όσον αφορά την Ιταλική Δημοκρατία: «società per azioni», «società cooperativa», «mutua di assicurazione»,
- (12) όσον αφορά την Κυπριακή Δημοκρατία: «Εταιρεία περιορισμένης ευθύνης με μετοχές», «εταιρεία περιορισμένης ευθύνης με εγγύηση»,
- (13) όσον αφορά τη Δημοκρατία της Λεττονίας: «apdrošināšanas akciju sabiedrība», «savstarpējās apdrošināšanas kooperatīvā biedrība»,
- (14) όσον αφορά τη Δημοκρατία της Λιθουανίας: «akcinė bendrovė», «uždaroji akcinė bendrovė»,
- (15) όσον αφορά το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου: «société anonyme», «société en commandite par actions», «association d'assurances mutuelles», «société cooperative»,
- (16) όσον αφορά τη Δημοκρατία της Ουγγαρίας: «biztosító részvénytársaság», «biztosító szövetkezet», «biztosító egyesület», «külföldi székhelyű biztosító magyarországi fióktelepe»,
- (17) όσον αφορά τη Δημοκρατία της Μάλτας: «limited liability company/kumpannija b' responsabbilta' limitata»,
- (18) όσον αφορά το Βασίλειο των Κάτω Χωρών: «naamloze vennootschap», «onderlinge waarborgmaatschappij»,
- (19) όσον αφορά τη Δημοκρατία της Αυστρίας: «Aktiengesellschaft», «Versicherungsverein auf Gegenseitigkeit»,
- (20) όσον αφορά τη Δημοκρατία της Πολωνίας: «spółka akcyjna», «towarzystwo ubezpieczeń wzajemnych»,

⁽¹⁾ EE L 294 της 10.11.2001, σ. 1.

- (21) όσον αφορά την Πορτογαλική Δημοκρατία: «sociedade anónima», «mutua de seguros»,
- (22) όσον αφορά τη Ρουμανία: «societăți pe acțiuni», «societăți mutuale»,
- (23) όσον αφορά τη Δημοκρατία της Σλοβενίας: «delniška družba», «družba za vzajemno zavarovanje»,
- (24) όσον αφορά τη Σλοβακική Δημοκρατία: «akcioná spoločnosť»,
- (25) όσον αφορά τη Δημοκρατία της Φινλανδίας: «keskinäinen vakuutusyhtiö/ömsesidigt försäkringsbolag», «vakuutusosakeyhtiö/försäkringsaktiebolag», «vakuutusyhdistys/försäkringsförening»,
- (26) όσον αφορά το Βασίλειο της Σουηδίας: «försäkringsaktiebolag», «ömsesidiga försäkringsbolag», «understödsföreningar»,
- (27) όσον αφορά το Ηνωμένο Βασίλειο: «companies limited by shares or by guarantee or unlimited», «societies registered under the Industrial and Provident Societies ACTS», «societies registered or incorporated under the Friendly Societies ACTS», «the association of underwriters known as Lloyd's»,
- (28) σε κάθε περίπτωση και εναλλακτικά προς τις μορφές που απαριθμούνται στα σημεία 1 έως 27, τη μορφή της ευρωπαϊκής εταιρείας (SE), όπως ορίζεται με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2157/2001 του Συμβουλίου.

Γ. Μορφή αντασφαλιστικών επιχειρήσεων:

- (1) όσον αφορά το Βασίλειο του Βελγίου: «société anonyme/naamloze vennootschap», «société en commandite par actions/commanditaire vennootschap op aandelen», «association d'assurance mutuelle/onderlinge verzekeringsvereniging», «société coopérative/coöperatieve vennootschap»,
- (2) όσον αφορά τη Δημοκρατία της Βουλγαρίας: «акционерно дружество»,
- (3) όσον αφορά την Τσεχική Δημοκρατία: «akcioná společnost»,
- (4) όσον αφορά το Βασίλειο της Δανίας: «aktieselskaber», «gensidige selskaber»,
- (5) όσον αφορά την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας: «Aktiengesellschaft», «Versicherungsverein auf Gegenseitigkeit», «Öffentlich-rechtliches Wettbewerbsversicherungsunternehmen»,
- (6) όσον αφορά τη Δημοκρατία της Εσθονίας: «aktsiaselts»,
- (7) όσον αφορά την Ιρλανδία: incorporated companies limited by shares or by guarantee or unlimited,
- (8) όσον αφορά την Ελληνική Δημοκρατία: «ανώνυμη εταιρεία», «αλληλασφαλιστικός συνεταιρισμός»,
- (9) όσον αφορά το Βασίλειο της Ισπανίας: «sociedad anónima»,
- (10) όσον αφορά τη Γαλλική Δημοκρατία: «société anonyme», «société d'assurance mutuelle», «institution de prévoyance régie par le code de la sécurité sociale», «institution de prévoyance régie par le code rural» και «mutuelles régies par le code de la mutualité»,
- (11) όσον αφορά την Ιταλική Δημοκρατία: «società per azioni»,
- (12) όσον αφορά την Κυπριακή Δημοκρατία: «εταιρεία περιορισμένης ευθύνης με μετοχές» ή «εταιρεία περιορισμένης ευθύνης με εγγύηση»,
- (13) όσον αφορά τη Δημοκρατία της Λεττονίας: «akciju sabiedrība», «sabiedrība ar ierobežotu atbildību»,
- (14) όσον αφορά τη Δημοκρατία της Λιθουανίας: «akcinės bendrovės», «uždaroji akcinės bendrovės»,
- (15) όσον αφορά το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου: «société anonyme», «société en commandite par actions», «association d'assurances mutuelles», «société coopérative»,
- (16) όσον αφορά τη Δημοκρατία της Ουγγαρίας: «biztosító részvénytársaság», «biztosító szövetkezet», «harmadik ország-beli biztosító magyarországi fióktelepe»,
- (17) όσον αφορά τη Δημοκρατία της Μάλτας: «limited liability company/kumpannija ta responsabbiltà limitata»,
- (18) όσον αφορά το Βασίλειο των Κάτω Χωρών: «naamloze vennootschap», «onderlinge waarborgmaatschappij»,

- (19) όσον αφορά τη Δημοκρατία της Αυστρίας: «Aktiengesellschaft», «Versicherungsverein auf Gegenseitigkeit»,
- (20) όσον αφορά τη Δημοκρατία της Πολωνίας: «spółka akcyjna», «towarzystwo ubezpieczeń wzajemnych»,
- (21) όσον αφορά την Πορτογαλική Δημοκρατία: «sociedade anónima», «mútua de seguros»,
- (22) όσον αφορά τη Ρουμανία: «societate pe actiuni»,
- (23) όσον αφορά τη Δημοκρατία της Σλοβενίας: «delniška družba»,
- (24) όσον αφορά τη Σλοβακική Δημοκρατία: «akciová spoločnosť»,
- (25) όσον αφορά τη Δημοκρατία της Φινλανδίας: «keskinäinen vakuutusyhtiö/ömsesidigt försäkringsbolag», «vakuutusosakeyhtiö/försäkringsaktiebolag», «vakuutusyhdistys/försäkringsförening»,
- (26) όσον αφορά το Βασίλειο της Σουηδίας: «försäkringsaktiebolag», «ömsesidigt försäkringsbolag»,
- (27) όσον αφορά το Ηνωμένο Βασίλειο: companies limited by shares or by guarantee or unlimited, societies registered under the Industrial and Provident Societies ACTS, societies registered or incorporated under the Friendly Societies ACTS, «the association of underwriters known as Lloyd's»,
- (28) σε κάθε περίπτωση και εναλλακτικά προς τις μορφές που απαριθμούνται στα σημεία 1 έως 27, τη μορφή της ευρωπαϊκής εταιρείας (SE), όπως ορίζεται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2157/2001.
-

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ IV

ΤΥΠΟΠΟΙΗΜΕΝΗ ΜΕΘΟΔΟΣ ΓΙΑ ΤΙΣ ΚΕΦΑΛΑΙΑΚΕΣ ΑΠΑΙΤΗΣΕΙΣ ΦΕΡΕΓΓΥΟΤΗΤΑΣ (SCR)

1. Υπολογισμός των βασικών κεφαλαιακών απαιτήσεων φερεγγυότητας

Οι βασικές κεφαλαιακές απαιτήσεις φερεγγυότητας (SCR), όπως αναφέρονται στο άρθρο 104, παράγραφος 1, υπολογίζονται ως εξής:

$$\text{Basic SCR} = \sqrt{\sum_{i,j} \text{Corr}_{i,j} \times \text{SCR}_i \times \text{SCR}_j}$$

όπου SCR_i αντιστοιχεί στην ενότητα κινδύνου i και SCR_j αναφέρεται στην ενότητα κινδύνου j , και όπου « i,j » σημαίνει ότι το άθροισμα πρέπει να καλύπτει όλους τους δυνατούς συνδυασμούς των i και j . Στον υπολογισμό, SCR_i και SCR_j αντικαθίστανται από τα εξής:

- $\text{SCR}_{\text{ζημιών}}$ αντιπροσωπεύει την ενότητα «αναλαμβανόμενος κίνδυνος στον κλάδο ζημιών»·
- $\text{SCR}_{\text{ζωής}}$ αντιστοιχεί στην ενότητα «αναλαμβανόμενος κίνδυνος κλάδου ζωής»·
- $\text{SCR}_{\text{υγείας}}$ αντιστοιχεί στην ενότητα «κίνδυνος ασφαλιστικής κάλυψης υγείας»·
- $\text{SCR}_{\text{αγοράς}}$ αντιστοιχεί στην ενότητα «κίνδυνος αγοράς»·
- $\text{SCR}_{\text{αθέτηση}}$ αντιστοιχεί στην ενότητα «κίνδυνος αθέτησης αντισυμβαλλομένου».

Ο παράγοντας $\text{Corr}_{i,j}$ αντιστοιχεί στο στοιχείο που αναφέρεται στη γραμμή i και στη στήλη j του ακόλουθου πίνακα συσχέτισης:

$i \backslash j$	Αγορά	Αθέτηση	Ζωή	Υγεία	Ζημιές
Αγορά	1	0,25	0,25	0,25	0,25
Αθέτηση	0,25	1	0,25	0,25	0,5
Ζωή	0,25	0,25	1	0,25	0
Υγεία	0,25	0,25	0,25	1	0
Ζημιές	0,25	0,5	0	0	1

2. Υπολογισμός της ενότητας «αναλαμβανόμενος κίνδυνος στον κλάδο ζημιών»

Η ενότητα «αναλαμβανόμενος κίνδυνος στον κλάδο ζημιών» που προβλέπεται στο άρθρο 105, παράγραφος 2, υπολογίζεται ως εξής:

$$\text{SCR}_{\text{non-life}} = \sqrt{\sum_{i,j} \text{Corr}_{i,j} \times \text{SCR}_i \times \text{SCR}_j}$$

όπου SCR_i αντιστοιχεί στην υποενότητα i και SCR_j αναφέρεται στην υποενότητα j , και όπου « i,j » σημαίνει ότι το άθροισμα πρέπει να καλύπτει όλους τους δυνατούς συνδυασμούς των i και j . Στον υπολογισμό, SCR_i και SCR_j αντικαθίστανται από τα εξής:

- $\text{SCR}_{\text{ασφάλιστρο και αποθεματικό ζημιών}}$ αντιπροσωπεύει την υποενότητα «κίνδυνος ασφαλίστρου και αποθέματος κλάδου ζημιών»·
- $\text{SCR}_{\text{καταστροφές κλάδου ζημιών}}$ αντιστοιχεί στην υποενότητα «κίνδυνος καταστροφών στον κλάδο ζημιών».

3. Υπολογισμός της ενότητας «αναλαμβανόμενος κίνδυνος στον κλάδο ζωής»

Η ενότητα «αναλαμβανόμενος κίνδυνος στον κλάδο ζωής» που προβλέπεται στο άρθρο 105, παράγραφος 3, υπολογίζεται ως εξής:

$$SCR_{life} = \sqrt{\sum_{i,j} Corr_{i,j} \times SCR_i \times SCR_j}$$

όπου SCR_i αντιστοιχεί στην υποενότητα i και SCR_j αναφέρεται στην υποενότητα j , και όπου « i,j » σημαίνει ότι το άθροισμα πρέπει να καλύπτει όλους τους δυνατούς συνδυασμούς των i και j . Στον υπολογισμό, SCR_i και SCR_j αντικαθίστανται από τα εξής:

- SCR θνησιμότητα αναφέρεται στην υποενότητα «κίνδυνος θνησιμότητας»
- SCR μακροβιότητα αναφέρεται στην υποενότητα «κίνδυνος μακροβιότητας»
- SCR ανικανότητα αναφέρεται στην υποενότητα «κίνδυνος ανικανότητας-νοσηρότητας»
- SCR έξοδα-ζωή αναφέρεται στην υποενότητα «κίνδυνος εξόδων ασφάλισης ζωής»
- SCR αναθεώρηση αναφέρεται στην υποενότητα «κίνδυνος αναθεώρησης»
- SCR εξαγοράς αναφέρεται στην υποενότητα «κίνδυνος εξαγοράς»
- SCR καταστροφικός κίνδυνος-ζωή αναφέρεται στην υποενότητα «καταστροφικός κίνδυνος κλάδος ζωής»

4. Υπολογισμός της ενότητας «κίνδυνος αγοράς»

Διάρθρωση της ενότητας «κίνδυνος αγοράς»

Η ενότητα κινδύνου αγοράς, όπως αναφέρεται στο άρθρο 105, παράγραφος 5, υπολογίζεται ως εξής:

$$SCR_{market} = \sqrt{\sum_{i,j} Corr_{i,j} \times SCR_i \times SCR_j}$$

όπου SCR_i αντιστοιχεί στην υποενότητα i και SCR_j αναφέρεται στην υποενότητα j , και όπου « i,j » σημαίνει ότι το άθροισμα πρέπει να καλύπτει όλους τους δυνατούς συνδυασμούς των i και j . Στον υπολογισμό, SCR_i και SCR_j αντικαθίστανται από τα εξής:

- SCR επιτοκίου, αναφέρεται στην υποενότητα «κίνδυνος επιτοκίου»
- SCR μετοχές, αναφέρεται στην υποενότητα «μετοχικός κίνδυνος»
- SCR ακίνητα, αναφέρεται στην υποενότητα «κίνδυνος τιμών ακινήτων»
- SCR πιστωτικά περιθώρια, αναφέρεται στην υποενότητα «κίνδυνος πιστωτικών περιθωρίων»
- SCR συγκέντρωση, αναφέρεται στην υποενότητα «συγκεντρώσεις κινδύνου αγοράς»
- SCR συνάλλαγμα, αναφέρεται στην υποενότητα «συναλλαγματικός κίνδυνος».

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ V

ΟΜΑΔΕΣ ΚΛΑΔΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ ΖΗΜΙΩΝ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΣΚΟΠΟΥΣ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 159

1. ατυχημάτων και ασθένειας (αριθ. 1 και 2), του παραρτήματος I),
 2. αυτοκινήτων οχημάτων (αριθ. 3, 7 και 10 του παραρτήματος I· τα στοιχεία του κλάδου αριθ. 10, πλην της αστικής ευθύνης του μεταφορέως, δεν έχουν ακόμα διευκρινισθεί),
 3. πυρός και άλλων υλικών ζημιών (αριθ. 8 και 9 του παραρτήματος I),
 4. αεροπορικής ασφάλισης, θαλάσσιας ασφάλισης και ασφάλισης μεταφορών (αριθ. 4, 5, 6, 7, 11 και 12 του παραρτήματος I),
 5. γενικής αστικής ευθύνης (αριθ. 13 του παραρτήματος I),
 6. πιστώσεων και εγγυήσεων (αριθ. 14 και 15 του παραρτήματος I),
 7. λοιπών κλάδων (αριθ. 16, 17 και 18 του παραρτήματος I).
-

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ VI

ΜΕΡΟΣ Α

Καταργούμενες οδηγίες, με κατάλογο των διαδοχικών τους τροποποιήσεων

(κατά το άρθρο 310)

Οδηγία 64/225/ΕΟΚ του Συμβουλίου

(ΕΕ 56 της 4.4.1964, σ. 878)

Παράρτημα I, σημείο III Ζ. 1 της πράξης προσχώρησης του 1973

(ΕΕ L 73 της 27.3.1972, σ. 89).

Πρώτη οδηγία 73/239/ΕΟΚ του Συμβουλίου

(ΕΕ L 228 της 16.8.1973, σ. 3).

Άρθρο 29, παράρτημα I (XI) β) (II) (1) της πράξης προσχώρησης του 1994

(ΕΕ C 241 της 29.8.1994, σ. 197).

(όπως αντικαταστάθηκε από την απόφαση 95/1/ΕΚ του Συμβουλίου

(ΕΕ L 1 της 1.1.1995, σ. 1).

Άρθρο 20, παράρτημα II (3) (I) της Πράξης Προσχώρησης του 2003

(ΕΕ L 236 της 23.9.2003, σ. 335).

Άρθρο 26, παράρτημα I (II) (γ) (1) (α) της Πράξης Προσχώρησης του 1985

(ΕΕ L 302 της 15.11.1985, σ. 156).

Οδηγία 76/580/ΕΟΚ του Συμβουλίου

μόνο το άρθρο 1

(ΕΕ L 189 της 13.7.1976, σ. 13).

Οδηγία 84/641/ΕΟΚ του Συμβουλίου

μόνον τα άρθρα 1 έως 14

(ΕΕ L 339 της 27.12.1984, σ. 21).

Οδηγία 87/343/ΕΟΚ του Συμβουλίου

μόνον το άρθρο 1 και το παράρτημα

(ΕΕ L 185 της 4.7.1987, σ. 72).

Οδηγία 87/344/ΕΟΚ του Συμβουλίου

μόνο το άρθρο 9

(ΕΕ L 185 της 4.7.1987, σ. 77).

Δεύτερη οδηγία 88/357/ΕΟΚ του Συμβουλίου

μόνον τα άρθρα 9, 10 και 11

(ΕΕ L 172 της 4.7.1988, σ. 1).

Οδηγία 90/618/ΕΟΚ του Συμβουλίου

μόνον τα άρθρα 2, 3 και 4

(ΕΕ L 330 της 29.11.1990, σ. 44).

Οδηγία 92/49/ΕΟΚ του Συμβουλίου

μόνον τα άρθρα 4, 5, 6, 7, 9, 10, 11, 13, 14, 17, 18, 24, 32, 33 και 53

(ΕΕ L 228 της 11.8.1992, σ. 1).

Οδηγία 95/26/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου

μόνον τα άρθρα 1, 2 σημείο 2 τρίτη περίπτωση και το άρθρο 3 παράγραφος 1

(ΕΕ L 168 της 18.7.1995, σ. 7).

Οδηγία 2000/26/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου

μόνον το άρθρο 8

(ΕΕ L 181 της 20.7.2000, σ. 65).

Οδηγία 2002/13/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου

μόνον το άρθρο 1

(ΕΕ L 77 της 20.3.2002, σ. 17).

Οδηγία 2002/87/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου

μόνο το άρθρο 22

(ΕΕ L 35 της 11.2.2003, σ. 1).

Οδηγία 2005/1/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ L 79 της 24.3.2005, σ. 9).	μόνο το άρθρο 4
Οδηγία 2005/68/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ L 323 της 9.12.2005, σ. 1).	μόνο το άρθρο 57
Οδηγία 2006/101/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ L 363 της 20.12.2006, σ. 238).	μόνον το άρθρο 1 και το σημείο Ι του παραρτήματος
Οδηγία 73/240/ΕΟΚ του Συμβουλίου (ΕΕ L 228 της 16.8.1973, σ. 20).	
Οδηγία 76/580/ΕΟΚ του Συμβουλίου (ΕΕ L 189 της 13.7.1976, σ. 13).	
Οδηγία 78/473/ΕΟΚ του Συμβουλίου (ΕΕ L 151 της 7.6.1978, σ. 25).	
Οδηγία 84/641/ΕΟΚ του Συμβουλίου (ΕΕ L 339 της 27.12.1984, σ. 21).	
Οδηγία 87/344/ΕΟΚ του Συμβουλίου (ΕΕ L 185 της 4.7.1987, σ. 77).	
Δεύτερη οδηγία 88/357/ΕΟΚ του Συμβουλίου (ΕΕ L 172 της 4.7.1988, σ. 1).	
Οδηγία 90/618/ΕΟΚ του Συμβουλίου (ΕΕ L 330 της 29.11.1990, σ. 44).	μόνον τα άρθρα 5 έως 10
Οδηγία 92/49/ΕΟΚ του Συμβουλίου (ΕΕ L 228 της 11.8.1992, σ. 1).	μόνον το άρθρο 12 παράγραφος 1 και τα άρθρα 19, 23, 27, 30 (1), 34, 35, 36, 37, 39 (1), 40 (1), 42 (1), 43 (1), 44 (1), 45 (1) και 46 (1)
Οδηγία 2000/26/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ L 181 της 20.7.2000, σ. 65).	μόνο το άρθρο 9
Οδηγία 2005/14/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ L 149 της 11.6.2005, σ. 14).	μόνο το άρθρο 3
Οδηγία 92/49/ΕΟΚ του Συμβουλίου (ΕΕ L 228 της 11.8.1992, σ. 1).	
Οδηγία 95/26/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ L 168 της 18.7.1995, σ. 7).	μόνον το άρθρο 1, δεύτερη περίπτωση άρθρο 2 σημείο 1 πρώτη περίπτωση, το άρθρο 4 σημεία 1, 3 και 5 και το άρθρο 5 δεύτερη περίπτωση
Οδηγία 2000/64/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ L 290 της 17.11.2000, σ. 27).	μόνο το άρθρο 2
Οδηγία 2002/87/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ L 35 της 11.2.2003, σ. 1).	μόνο το άρθρο 24
Οδηγία 2005/1/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ L 79 της 24.3.2005, σ. 9).	μόνο το άρθρο 6
Οδηγία 2005/68/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ L 323 της 9.12.2005, σ. 1).	μόνο το άρθρο 58

Οδηγία 2007/44/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου

μόνον το άρθρο 1

(ΕΕ L 247 της 21.9.2007, σ. 1).

Οδηγία 98/78/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου

(ΕΕ L 330 της 5.12.1998, σ. 1).

Οδηγία 2002/87/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου

μόνο το άρθρο 28

(ΕΕ L 35 της 11.2.2003, σ. 1).

Οδηγία 2005/1/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου

μόνο το άρθρο 7

(ΕΕ L 79 της 24.3.2005, σ. 9).

Οδηγία 2005/68/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου

μόνο το άρθρο 59

(ΕΕ L 323 της 9.12.2005, σ. 1).

Οδηγία 2001/17/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου

(ΕΕ L 110 της 20.4.2001, σ. 28).

Οδηγία 2002/83/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου

(ΕΕ L 345 της 19.12.2002, σ. 1).

Οδηγία 2004/66/ΕΚ του Συμβουλίου

μόνον το σημείο II του παραρτήματος

(ΕΕ L 168 της 1.5.2004, σ. 35).

Οδηγία 2005/1/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου

μόνο το άρθρο 8

(ΕΕ L 79 της 24.3.2005, σ. 9).

Οδηγία 2005/68/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου

μόνο το άρθρο 60

(ΕΕ L 323 της 9.12.2005, σ. 1).

Οδηγία 2006/101/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου

μόνον το άρθρο 1 και το σημείο 3 του παραρτήματος

(ΕΕ L 363 της 20.12.2006, σ. 238).

Οδηγία 2007/44/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου

μόνον το άρθρο 2

(ΕΕ L 247 της 21.9.2007, σ. 1).

Οδηγία 2008/19/Εκ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου

μόνον το άρθρο 1

(ΕΕ L 76 της 19.3.2008, σ. 44).

Οδηγία 2005/68/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου

(ΕΕ L 323 της 9.12.2005, σ. 1).

Οδηγία 2007/44/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου

μόνο το άρθρο 4

(ΕΕ L 247 της 21.9.2007, σ. 1).

Οδηγία 2008/19/Εκ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου

μόνον το άρθρο 1

(ΕΕ L 76 της 19.3.2008, σ. 44).

Οδηγία 2008/37/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου

μόνον το άρθρο 1

(ΕΕ L 81 της 20.3.2008, σ. 1).

ΜΕΡΟΣ Β

Κατάλογος προθεσμιών ενσωμάτωσης στο εθνικό δίκαιο

(κατά το άρθρο 310)

Οδηγία	Προθεσμία μεταφοράς	Προθεσμία εφαρμογής
64/225/ΕΟΚ	26 Αυγούστου 1965	
73/239/ΕΟΚ	27 Ιανουαρίου 1975	27 Ιανουαρίου 1976
73/240/ΕΟΚ	27 Ιανουαρίου 1975	
76/580/ΕΟΚ	31 Δεκεμβρίου 1976	
78/473/ΕΟΚ	2 Δεκεμβρίου 1979	2 Ιουνίου 1980
84/641/ΕΟΚ	30 Ιουνίου 1987	1 Ιανουαρίου 1988
87/343/ΕΟΚ	1 Ιανουαρίου 1990	1 Ιουλίου 1990
87/344/ΕΟΚ	1 Ιανουαρίου 1990	1 Ιουλίου 1990
88/357/ΕΟΚ	30 Δεκεμβρίου 1989	30 Ιουνίου 1990
90/618/ΕΟΚ	20 Μαΐου 1992	20 Νοεμβρίου 1992
92/49/ΕΟΚ	31 Δεκεμβρίου 1993	1 Ιουλίου 1994
95/26/ΕΚ	18 Ιουλίου 1996	18 Ιουλίου 1996
98/78/ΕΚ	5 Ιουνίου 2000	
2000/26/ΕΚ	20 Ιουλίου 2002	20 Ιανουαρίου 2003
2000/64/ΕΚ	17 Νοεμβρίου 2002	
2001/17/ΕΚ	20 Απριλίου 2003	
2002/13/ΕΚ	20 Σεπτεμβρίου 2003	
2002/83/ΕΚ	17 Νοεμβρίου 2002 20 Σεπτεμβρίου 2003 19 Ιουνίου 2004 (εξαρτάται από τη συγκεκριμένη διάταξη)	
2002/87/ΕΚ	11 Αυγούστου 2004	
2004/66/ΕΚ	1 Μαΐου 2004	
2005/1/ΕΚ	13 Μαΐου 2005	
2005/14/ΕΚ	11 Ιουνίου 2007	
2005/68/ΕΚ	10 Δεκεμβρίου 2007	
2006/101/ΕΚ	1 Ιανουαρίου 2007	
2008/19/ΕΚ	Δεν ισχύει	
2008/37/ΕΚ	Δεν ισχύει	

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ VII

ΠΙΝΑΚΑΣ ΑΝΤΙΣΤΟΙΧΙΑΣ

Οδηγία 73/239/ΕΟΚ	Οδηγία 78/473/ΕΟΚ	Οδηγία 87/344/ΕΟΚ	Οδηγία 88/357/ΕΟΚ	Οδηγία 92/49/ΕΟΚ	Οδηγία 98/78/ΕΚ	Οδηγία 2001/17/ΕΚ	Οδηγία 2002/83/ΕΚ	Οδηγία 2005/68/ΕΚ	Οδηγία 2007/44/ΕΚ	Παρούσα οδηγία
Άρθρο 1 παράγραφος 1				Άρθρο 2		Άρθρο 1 παράγραφος 1	Άρθρο 2 πρώτη φράση	Άρθρο 1 παράγραφος 1		Άρθρο 1 και άρθρο 2 παράγραφος 2 και 3, άρθρο 267
Άρθρο 1 παράγραφος 2										Άρθρο 2 παράγραφος 2
Άρθρο 1 παράγραφος 3										—
Άρθρο 2 παράγραφος 1 στοιχ. α) έως γ)										—
Άρθρο 2 παράγραφος 1 στοιχ. δ)							Άρθρο 3 παράγραφος 4			Άρθρο 3
Άρθρο 2 παρ 1 στοιχ. ε)										—
Άρθρο 2 παρ 2 στοιχ. α)										Άρθρο 5 παράγραφος 1
Άρθρο 2 παρ 2 στοιχ. β)										Άρθρο 5 παράγραφος 2
Άρθρο 2 παρ 2 στοιχ. γ)										Άρθρο 5 παράγραφος 3
Άρθρο 2 παρ 2 στοιχ. δ)										Άρθρο 5 παράγραφος 4
Άρθρο 2 παρ 3 πρώτο έως τέταρτο εδάφιο										Άρθρο 6
Άρθρο 2 παρ 3 πέμπτο εδάφιο										Άρθρο 15 παράγραφος 4

Οδηγία 73/239/ΕΟΚ	Οδηγία 78/473/ΕΟΚ	Οδηγία 87/344/ΕΟΚ	Οδηγία 88/357/ΕΟΚ	Οδηγία 92/49/ΕΟΚ	Οδηγία 98/78/ΕΚ	Οδηγία 2001/17/ΕΚ	Οδηγία 2002/83/ΕΚ	Οδηγία 2005/68/ΕΚ	Οδηγία 2007/44/ΕΚ	Παρούσα οδηγία
Άρθρο 3 παρ 1 πρώτο και δεύτερο εδάφιο										—
Άρθρο 3 παράγραφος 1 τρίτο εδάφιο										Άρθρο 4 παράγραφος 5
Άρθρο 3 παράγραφος 2										Άρθρο 7
Άρθρο 4 πρώτη φράση										Άρθρο 8 πρώτη φράση
Άρθρο 4 στοιχ. α)										Άρθρο 8 παρ 2
Άρθρο 4 στοιχ. β)										—
Άρθρο 4 στοιχ. γ)										Άρθρο 8 παρ 3
Άρθρο 4 στοιχ. ε)										—
Άρθρο 4 στοιχ. στ										Άρθρο 8 παρ 1
Άρθρο 4 στοιχ. ζ)										Άρθρο 8 παρ 4
Άρθρο 5 στοιχ. α)										—
Άρθρο 5 στοιχ. β)							Άρθρο 1 παράγραφος 1 στοιχ. ιε)			—
Άρθρο 5 στοιχ. γ)							Άρθρο 1 παράγραφος 1 στοιχ. ιστ)			Άρθρο 134 παράγραφος 1
Άρθρο 5 στοιχ. δ)										—
Άρθρο 6				Άρθρο 4			Άρθρο 4	Άρθρο 3		Άρθρο 14 παράγραφος 1, παράγραφος 2 στοιχ. α) και στοιχ. β)

Οδηγία 73/239/ΕΟΚ	Οδηγία 78/473/ΕΟΚ	Οδηγία 87/344/ΕΟΚ	Οδηγία 88/357/ΕΟΚ	Οδηγία 92/49/ΕΟΚ	Οδηγία 98/78/ΕΚ	Οδηγία 2001/17/ΕΚ	Οδηγία 2002/83/ΕΚ	Οδηγία 2005/68/ΕΚ	Οδηγία 2007/44/ΕΚ	Παρούσα οδηγία
Άρθρο 7 παράγραφος 1 και παράγραφος 2 πρώτο εδάφιο				Άρθρο 5 παράγραφος 1 και παράγραφος 2 πρώτο εδάφιο			Άρθρο 5 παράγραφος 1 και παράγραφος 2 πρώτο εδάφιο			Άρθρο 15 παράγραφος 1 και παράγραφος 2 πρώτο εδάφιο
Άρθρο 7 παράγραφος 2 δεύτερο εδάφιο στοιχ. α)				Άρθρο 5 παράγραφος 2 δεύτερο εδάφιο στοιχ. α)						Άρθρο 15 παράγραφος 3 πρώτο εδάφιο
Άρθρο 7 παράγραφος 2 δεύτερο εδάφιο στοιχ. β)				Άρθρο 5 παράγραφος 2 δεύτερο εδάφιο στοιχ. β)						—
Άρθρο 8 παράγραφος 1 στοιχ. α)				Άρθρο 6 παράγραφος 1 στοιχ. α)			Άρθρο 6 παράγραφος 1 στοιχ. α)	Παράρτημα Ι		Παράρτημα ΙΙΙΑ και Β
Άρθρο 8 παράγραφος 1 στοιχ. α) τελευταίο εδάφιο								Άρθρο 1 παράγραφος 2		Άρθρο 17 παράγραφος 2
Άρθρο 8 παράγραφος 1 στοιχ. β)				Άρθρο 6 παράγραφος 1 στοιχ. β)			Άρθρο 6 παράγραφος 1 στοιχ. β)	Άρθρο 6 στοιχ. α)		Άρθρο 18 παράγραφος 1 στοιχ. α)
								Άρθρο 6 στοιχ. α)		Άρθρο 18 παράγραφος 1 στοιχείο β)
Άρθρο 8 παράγραφος 1 στοιχ. γ)				Άρθρο 6 παράγραφος 1 στοιχ. γ)			Άρθρο 6 παράγραφος 1 στοιχ. γ)	Άρθρο 6 στοιχ. β)		Άρθρο 18 παράγραφος 1 στοιχ. γ)
Άρθρο 8 παράγραφος 1 στοιχ. δ)				Άρθρο 6 παράγραφος 1 στοιχ. δ)			Άρθρο 6 παράγραφος 1 στοιχ. δ)	Άρθρο 6 στοιχ. γ)		Άρθρο 18 παράγραφος 1 στοιχ. δ)
Άρθρο 8 παράγραφος 1 στοιχ. ε)				Άρθρο 6 παράγραφος 1 στοιχ. ε)			Άρθρο 6 παράγραφος 1 στοιχ. ε)	Άρθρο 6 στοιχ. δ)		Άρθρο 18 στοιχ. ζ)
Άρθρο 8 παράγραφος 1 στοιχ. στ)										Άρθρο 18 στοιχ. η)
Άρθρο 8 παράγραφος 1 δεύτερο έως τέταρτο εδάφιο							Άρθρο 6 παράγραφος 2	Άρθρο 7		Άρθρο 19

Οδηγία 73/239/ΕΟΚ	Οδηγία 78/473/ΕΟΚ	Οδηγία 87/344/ΕΟΚ	Οδηγία 88/357/ΕΟΚ	Οδηγία 92/49/ΕΟΚ	Οδηγία 98/78/ΕΚ	Οδηγία 2001/17/ΕΚ	Οδηγία 2002/83/ΕΚ	Οδηγία 2005/68/ΕΚ	Οδηγία 2007/44/ΕΚ	Παρούσα οδηγία
Άρθρο 8 παράγραφος 1α							Άρθρο 6 παράγραφος 3	Άρθρο 8		Άρθρο 20
Άρθρο 8 παράγραφος 2				Άρθρο 6 παράγραφος 2			Άρθρο 6 παράγραφος 4			Άρθρο 18 παράγραφος 2
Άρθρο 8 παράγραφος 3 πρώτο εδάφιο				Άρθρο 6 παράγραφος 3 πρώτο εδάφιο			Άρθρο 6 παράγραφος 5 τρίτο εδάφιο	Άρθρο 9 παράγραφος 1		Άρθρο 21 παράγραφος 4
Άρθρο 8 παράγραφος 3 δεύτερο εδάφιο				Άρθρο 6 παράγραφος 3 δεύτερο εδάφιο και άρθρο 29 πρώτο εδάφιο πρώτη φράση			Άρθρο 6 παράγραφος 5 πρώτο εδάφιο	Άρθρο 9 παράγραφος 2		Άρθρο 21 παράγραφος 1 πρώτο εδάφιο
Άρθρο 8 παράγραφος 3 τρίτο εδάφιο				Άρθρο 6 παράγραφος 3 τρίτο εδάφιο και άρθρο 29 δεύτερο εδάφιο						Άρθρο 21 παράγραφος 2
Άρθρο 8 παράγραφος 3 τέταρτο εδάφιο				Άρθρο 6 παράγραφος 3 τέταρτο εδάφιο						Άρθρο 21 παράγραφος 3
Άρθρο 8 παράγραφος 4				Άρθρο 6 παράγραφος 4			Άρθρο 6 παράγραφος 6	Άρθρο 10		Άρθρο 22
Άρθρο 9 στοιχ. α) έως δ)				Άρθρο 7 στοιχ. α) έως δ)			Άρθρο 7 στοιχ. α) έως δ)	Άρθρο 11 παράγραφος 1 στοιχ. α), γ), δ) και ε)		Άρθρο 23 παράγραφος 1 στοιχ. α), γ), δ) και ε)
Άρθρο 9 στοιχ. ε) και στ)				Άρθρο 7 στοιχ. ε) και στ)				Άρθρο 11 παράγραφος 2 στοιχ. α) και β)		Άρθρο 23 παράγραφος 2 στοιχ. ε)
Άρθρο 9 στοιχ. ζ) και η)				Άρθρο 7 στοιχ. ζ) και η)			Άρθρο 7 στοιχ. στ) και ζ)	Άρθρο 11 παράγραφος 2 στοιχ. γ) και δ)		Άρθρο 23 παράγραφος 2 στοιχ. α) και δ)
Άρθρο 10 παράγραφος 1				Άρθρο 32 παράγραφος 1			Άρθρο 40 παράγραφος 1			Άρθρο 145 παράγραφος 1 πρώτο εδάφιο

Οδηγία 73/239/ΕΟΚ	Οδηγία 78/473/ΕΟΚ	Οδηγία 87/344/ΕΟΚ	Οδηγία 88/357/ΕΟΚ	Οδηγία 92/49/ΕΟΚ	Οδηγία 98/78/ΕΚ	Οδηγία 2001/17/ΕΚ	Οδηγία 2002/83/ΕΚ	Οδηγία 2005/68/ΕΚ	Οδηγία 2007/44/ΕΚ	Παρούσα οδηγία
Άρθρο 10 παράγραφος 2 πρώτο εδάφιο				Άρθρο 32 παράγραφος 2 πρώτο εδάφιο			Άρθρο 40 παράγραφος 2			Άρθρο 145 παράγραφος 2
Άρθρο 10 παράγραφος 2 δεύτερο εδάφιο				Άρθρο 32 παράγραφος 2 δεύτερο εδάφιο						Άρθρο 145 παράγραφος 3
Άρθρο 10 παράγραφος 3				Άρθρο 32 παράγραφος 3			Άρθρο 40 παράγραφος 3			Άρθρο 146 παράγραφος 1 και 2
Άρθρο 10 παράγραφος 4				Άρθρο 32 παράγραφος 4			Άρθρο 40 παράγραφος 4			Άρθρο 146 παράγραφος 3
Άρθρο 10 παράγραφος 5				Άρθρο 32 παράγραφος 5			Άρθρο 40 παράγραφος 5			Άρθρο 146 παράγραφος 3 δεύτερο εδάφιο
Άρθρο 10 παράγραφος 6				Άρθρο 32 παράγραφος 6			Άρθρο 40 παράγραφος 6			Άρθρο 145 παράγραφος 4
Άρθρο 11				Άρθρο 33						—
Άρθρο 12				Άρθρο 56			Άρθρο 9	Άρθρο 13		Άρθρο 25 δεύτερο εδάφιο
Άρθρο 12α							Άρθρο 9α	Άρθρα 14 και 60 παράγραφος 2		Άρθρο 26
Άρθρο 13 παράγραφος 1 και παράγραφος 2 πρώτο εδάφιο				Άρθρο 9 παράγραφος 1 και παράγραφος 2 πρώτο εδάφιο			Άρθρο 10 παράγραφος 1 πρώτη πρόταση και παράγραφος 2 πρώτο εδάφιο	Άρθρο 15 παράγραφος 1 πρώτο εδάφιο και παράγραφος 2		Άρθρο 30 παράγραφος 1 παράγραφος 2 πρώτο εδάφιο
Άρθρο 13 παράγραφος 2 δεύτερο εδάφιο				Άρθρο 9 παράγραφος 2 δεύτερο εδάφιο						Άρθρο 30 παράγραφος 2 δεύτερο εδάφιο
										Άρθρο 30 παράγραφος 3
Άρθρο 13 παράγραφος 2 τρίτο εδάφιο							Άρθρο 10 παράγραφος 2 δεύτερο εδάφιο	Άρθρο 60 παράγραφος 3		Άρθρο 32 παράγραφος 1
Άρθρο 13 παράγραφος 3				Άρθρο 9 παράγραφος 3			Άρθρο 10 παράγραφος 3	Άρθρο 15 παράγραφος 4		—

Οδηγία 73/239/ΕΟΚ	Οδηγία 78/473/ΕΟΚ	Οδηγία 87/344/ΕΟΚ	Οδηγία 88/357/ΕΟΚ	Οδηγία 92/49/ΕΟΚ	Οδηγία 98/78/ΕΚ	Οδηγία 2001/17/ΕΚ	Οδηγία 2002/83/ΕΚ	Οδηγία 2005/68/ΕΚ	Οδηγία 2007/44/ΕΚ	Παρούσα οδηγία
Άρθρο 14				Άρθρο 10			Άρθρο 11	Άρθρο 16		Άρθρο 33
Άρθρο 15 παράγραφος 1, 2 και παράγραφος 3 δεύτερο εδάφιο				Άρθρο 17			Άρθρο 20 παράγραφος 1 έως 3 και παράγραφος 4 δεύτερο εδάφιο	Άρθρο 32 παράγραφος 1 και 3		Άρθρα 76 έως 86
Άρθρο 15 παράγραφος 3 πρώτο εδάφιο							Άρθρο 20 παράγραφος 4 πρώτο εδάφιο	Άρθρο 32 παράγραφος 2		Άρθρα 134 παράγραφος 2 και άρθρο 173
Άρθρο 15α				Άρθρο 18				Άρθρο 33		—
Άρθρο 16							Άρθρο 27	Άρθρα 35, 36, και άρθρο 60 παράγραφος 8		Άρθρα 87 έως 99
Άρθρο 16α							Άρθρο 28	Άρθρα 37 έως 39, άρθρο 60 παράγραφος 9		Άρθρα 100 έως 127
Άρθρο 17 παράγραφος 1							Άρθρο 29 παράγραφος 1	Άρθρο 40 παράγραφος 1		Άρθρο 128 και 129 παράγραφος 1 στοιχ. α) έως γ) και παράγραφος 2
Άρθρο 17 παράγραφος 2							Άρθρο 29 παράγραφος 2	Άρθρο 40 παράγραφος 2		Άρθρο 129 παράγραφος 1 στοιχ. δ)
Άρθρο 17α							Άρθρο 30	Άρθρο 41		—
Άρθρο 17β							Άρθρα 28 και 28α	Άρθρο 60 παράγραφος 10		—
Άρθρο 18							Άρθρο 31			—
Άρθρο 19 παράγραφος 1							Άρθρο 11	Άρθρο 16		Άρθρο 33
Άρθρο 19 παράγραφος 2				Άρθρο 11 παράγραφος 2			Άρθρο 13 παράγραφος 2	Άρθρο 17 παράγραφος 2		Άρθρο 35
Άρθρο 19 παράγραφος 3 πρώτο εδάφιο και δεύτερο εδάφιο στοιχ. α) και β)			Άρθρο 10	Άρθρο 11 παράγραφος 3 πρώτο εδάφιο και δεύτερο εδάφιο στοιχ. α) και β)			Άρθρο 13 παράγραφος 3 πρώτο εδάφιο και παράγραφος α) και β)	Άρθρο 17 παράγραφος 3 και παράγραφος 4 πρώτο εδάφιο στοιχ. α) και β)		Άρθρο 34 παράγραφος 1 έως παράγραφος 3, και 5, 6 και 7

Οδηγία 73/239/ΕΟΚ	Οδηγία 78/473/ΕΟΚ	Οδηγία 87/344/ΕΟΚ	Οδηγία 88/357/ΕΟΚ	Οδηγία 92/49/ΕΟΚ	Οδηγία 98/78/ΕΚ	Οδηγία 2001/17/ΕΚ	Οδηγία 2002/83/ΕΚ	Οδηγία 2005/68/ΕΚ	Οδηγία 2007/44/ΕΚ	Παρούσα οδηγία
Άρθρο 19 παράγραφος 3 δεύτερο εδάφιο στοιχ. γ)			Άρθρο 10	Άρθρο 11 παράγραφος 3 δεύτερο εδάφιο στοιχ. γ)			Άρθρο 13 παράγραφος 3 δεύτερο εδάφιο στοιχ. γ)	Άρθρο 17(4), πρώτο εδάφιο στοιχ. γ)		Άρθρο 34 παράγραφος 8
Άρθρο 19 παράγραφος 3 τρίτο εδάφιο			Άρθρο 10	Άρθρο 11 παράγραφος 3 τρίτο εδάφιο			Άρθρο 13 παράγραφος 3 τρίτο εδάφιο	Άρθρο 17(4) δεύτερο εδάφιο		Άρθρο 35 παράγραφος 2 στοιχ. β)
Άρθρο 20 παράγραφος 1							Άρθρο 37 παράγραφος 1	Άρθρο 42 παράγραφος 1		Άρθρο 137
Άρθρο 20 παράγραφος 2 πρώτο εδάφιο				Άρθρο 13 παράγραφος 2 πρώτο εδάφιο			Άρθρο 37 παράγραφος 2 πρώτο εδάφιο	Άρθρο 42 παράγραφος 2 πρώτο εδάφιο		—
Άρθρο 20 παράγραφος 2 δεύτερο εδάφιο				Άρθρο 13 παράγραφος 2 δεύτερο εδάφιο			Άρθρο 37 παράγραφος 2 δεύτερο εδάφιο	Άρθρο 42 παράγραφος 2 δεύτερο εδάφιο		Άρθρο 138 παράγραφος 5
Άρθρο 20 παράγραφος 3 πρώτο εδάφιο				Άρθρο 13 παράγραφος 3 πρώτο εδάφιο			Άρθρο 37 παράγραφος 3 πρώτο εδάφιο	Άρθρο 42 παράγραφος 3 πρώτο εδάφιο		—
Άρθρο 20 παράγραφος 3 δεύτερο εδάφιο				Άρθρο 13 παράγραφος 3 δεύτερο εδάφιο			Άρθρο 37 παράγραφος 3 δεύτερο εδάφιο	Άρθρο 42 παράγραφος 3 δεύτερο εδάφιο		Άρθρο 139 παράγραφος 3
Άρθρο 20 παράγραφος 4				Άρθρο 13 παράγραφος 4						—
Άρθρο 20 παράγραφος 5				Άρθρο 13 παράγραφος 2 δεύτερο εδάφιο			Άρθρο 37 παράγραφος 2 δεύτερο εδάφιο	Άρθρο 42 παράγραφος 2 δεύτερο και πέμπτο εδάφιο		Άρθρο 138 παράγραφος 5
Άρθρο 20α παράγραφος 1 πρώτο εδάφιο πρώτη φράση							Άρθρο 38 παράγραφος 1 πρώτη φράση	Άρθρο 43 παράγραφος 1		Άρθρο 138 παράγραφος 2, άρθρο 139 παράγραφος 2
Άρθρο 20α παράγραφος 1 πρώτο εδάφιο δεύτερη φράση στοιχ. α) έως ε)							Άρθρο 38 παράγραφος 1 δεύτερη φράση στοιχ. α) έως ε)	Άρθρο 43 παράγραφος 2 στοιχ. α) έως ε)		Άρθρο 142 παράγραφος 1
Άρθρο 20α παράγραφος 2							Άρθρο 38 παράγραφος 2			Άρθρο 141

Οδηγία 73/239/ΕΟΚ	Οδηγία 78/473/ΕΟΚ	Οδηγία 87/344/ΕΟΚ	Οδηγία 88/357/ΕΟΚ	Οδηγία 92/49/ΕΟΚ	Οδηγία 98/78/ΕΚ	Οδηγία 2001/17/ΕΚ	Οδηγία 2002/83/ΕΚ	Οδηγία 2005/68/ΕΚ	Οδηγία 2007/44/ΕΚ	Παρούσα οδηγία
Άρθρο 20α παράγραφος 3							Άρθρο 38 παράγραφος 3	Άρθρο 43 παράγραφος 4		Άρθρο 140 παράγραφος 2
Άρθρο 20α παράγραφος 4							Άρθρο 38 παράγραφος 4	Άρθρο 43 παράγραφος 5		—
Άρθρο 20α παράγραφος 5							Άρθρο 38 παράγραφος 5	Άρθρο 43 παράγραφος 6		Άρθρο 142 παράγραφος 2
Άρθρο 21			Άρθρο 11 παράγραφος 1							—
Άρθρο 22 παράγραφος 1 πρώτο εδάφιο στοιχ. α), β) και δ)				Άρθρο 14			Άρθρο 39 παράγραφος 1 πρώτο εδάφιο στοιχ. α), β) και δ)	Άρθρο 44 παράγραφος 1 πρώτο εδάφιο στοιχ. α), β) και δ)		Άρθρο 144 παράγραφος 1 στοιχ. α), β) και γ)
Άρθρο 22 παράγραφος 1 δεύτερο εδάφιο πρώτη φράση							Άρθρο 39 παράγραφος 1 δεύτερο εδάφιο δεύτερη φράση	Άρθρο 44 παράγραφος 1 δεύτερο εδάφιο		Άρθρο 144 παράγραφος 2 πρώτο εδάφιο
Άρθρο 22 παράγραφος 1 δεύτερο εδάφιο δεύτερη φράση							Άρθρο 39 παράγραφος 1 δεύτερο εδάφιο πρώτη φράση			Άρθρο 144 παράγραφος 2 δεύτερο εδάφιο
Άρθρο 22 παράγραφος 2							Άρθρο 39 παράγραφος 2	Άρθρο 44 παράγραφος 2		Άρθρο 144 παράγραφος 3
Άρθρο 23 παράγραφος 1							Άρθρο 51 παράγραφος 1			Άρθρο 162 παράγραφος 1
Άρθρο 23 παράγραφος 2 στοιχ. α) έως ζ)							Άρθρο 51 παράγραφος 2			Άρθρο 162 παράγραφος 2 στοιχ. α) έως στ) και η)
Άρθρο 23 παράγραφος 2 στοιχ. η)										Άρθρο 162 παράγραφος 2 στοιχ. ζ)
Άρθρο 24 πρώτο εδάφιο πρώτη φράση							Άρθρο 54 πρώτο εδάφιο πρώτη φράση			Άρθρο 165 πρώτη φράση
Άρθρο 24 πρώτο εδάφιο δεύτερη φράση και τρίτο εδάφιο							Άρθρο 54, πρώτο εδάφιο δεύτερη φράση και τρίτο εδάφιο			—
Άρθρο 25							Άρθρο 55			Άρθρο 166

Οδηγία 73/239/ΕΟΚ	Οδηγία 78/473/ΕΟΚ	Οδηγία 87/344/ΕΟΚ	Οδηγία 88/357/ΕΟΚ	Οδηγία 92/49/ΕΟΚ	Οδηγία 98/78/ΕΚ	Οδηγία 2001/17/ΕΚ	Οδηγία 2002/83/ΕΚ	Οδηγία 2005/68/ΕΚ	Οδηγία 2007/44/ΕΚ	Παρούσα οδηγία
Άρθρο 26							Άρθρο 56			Άρθρο 167
Άρθρο 27 πρώτο εδάφιο							Άρθρο 52 παράγραφος 2 πρώτο εδάφιο			Άρθρο 168 πρώτο εδάφιο
Άρθρο 27 δεύτερο εδάφιο							Άρθρο 52 παράγραφος 2 δεύτερο εδάφιο			Άρθρο 168 δεύτερο εδάφιο
Άρθρο 28							Άρθρο 52 παράγραφος 3			Άρθρο 170
Άρθρο 28α				Άρθρο 53			Άρθρο 53			Άρθρο 164
Άρθρο 29							Άρθρο 57			Άρθρο 171
Άρθρο 29α							Άρθρο 58			Άρθρο 176 πρώτο έως τρίτο εδάφιο
Άρθρο 29β παράγραφος 1 και παράγραφος 2							Άρθρο 59 παράγραφος 1 και 2	Άρθρο 52 παράγραφος 1 και 2		Άρθρο 177 παράγραφος 1 και 2
Άρθρο 29β παράγραφος 3 έως 6							Άρθρο 59 παράγραφος 3 έως 6	Άρθρο 52 παράγραφος 3 και 4		—
Άρθρο 30 παράγραφος 1 και παράγραφος 2 στοιχ. α)										—
Άρθρο 30 παράγραφος 2 στοιχ. β)										Άρθρο 305 παράγραφος 1
Άρθρο 30 παράγραφος 4										Άρθρο 305 παράγραφος 2
Άρθρο 30 παράγραφος 5										Άρθρο 305 παράγραφος 4
Άρθρο 31										—
Άρθρο 32										—
Άρθρο 33			Άρθρο 28				Άρθρο 62	Άρθρο 54 παράγραφος 2		Άρθρο 298 παράγραφος 2 και 3

Οδηγία 73/239/ΕΟΚ	Οδηγία 78/473/ΕΟΚ	Οδηγία 87/344/ΕΟΚ	Οδηγία 88/357/ΕΟΚ	Οδηγία 92/49/ΕΟΚ	Οδηγία 98/78/ΕΚ	Οδηγία 2001/17/ΕΚ	Οδηγία 2002/83/ΕΚ	Οδηγία 2005/68/ΕΚ	Οδηγία 2007/44/ΕΚ	Παρούσα οδηγία
Άρθρο 34	Άρθρο 9		Άρθρο 29		Άρθρο 11 παράγραφος 5		Άρθρο 6 παράγραφος 5 τέταρτο εδάφιο		Άρθρο 6	—
Άρθρο 35	Άρθρο 10	Άρθρο 10	Άρθρο 32	Άρθρο 57 παράγραφος 1	Άρθρο 11 παράγραφος 1 έως 3	Άρθρο 31 παράγραφος 1 και 2	Άρθρο 69 παράγραφος 1 έως 4	Άρθρο 64 παράγραφος 1	Άρθρο 7 παράγραφος 1	Άρθρο 309 παράγραφος 1
Άρθρο 36	Άρθρο 11	Άρθρο 11	Άρθρο 33	Άρθρο 57 παράγραφος 2	Άρθρο 11 παράγραφος 4	Άρθρο 31 παράγραφος 3	Άρθρο 70	Άρθρο 64 παράγραφος 2	Άρθρο 7 παράγραφος 2	Άρθρο 309 παράγραφος 2
Άρθρο 37			Άρθρο 34							—
Άρθρο 38	Άρθρο 12	Άρθρο 12	Άρθρο 35	Άρθρο 58	Άρθρο 13	Άρθρο 33	Άρθρο 74	Άρθρο 66	Άρθρο 9	Άρθρο 312
Παράρτημα, σημ. Α										Άρθρο 15 παράγραφος 2 δεύτερο εδάφιο και παράρτημα Ι, τμήμα Α
Παράρτημα, σημ. Α, Β										Παράρτημα Ι, τμήμα Α και Β
Παράρτημα, σημ. Γ										Άρθρο 16
Παράρτημα, σημ. Δ										—
	Άρθρο 1 παράγραφος 1 πρώτο εδάφιο									Άρθρο 190 παράγραφος 1
	Άρθρο 1 παράγραφος 1 δεύτερο εδάφιο									Άρθρο 190 παράγραφος 2
	Άρθρο 1 παράγραφος 2									—
	Άρθρο 2 παράγραφος 1									Άρθρο 190 παράγραφος 1
	Άρθρο 2 παράγραφος 2									Άρθρο 190 παράγραφος 4
	Άρθρο 3									Άρθρο 191
	Άρθρο 4 παράγραφος 1									Άρθρο 192 πρώτο και δεύτερο εδάφιο
	Άρθρο 4 παράγραφος 2									—
	Άρθρο 5									Άρθρο 193

Οδηγία 73/239/ΕΟΚ	Οδηγία 78/473/ΕΟΚ	Οδηγία 87/344/ΕΟΚ	Οδηγία 88/357/ΕΟΚ	Οδηγία 92/49/ΕΟΚ	Οδηγία 98/78/ΕΚ	Οδηγία 2001/17/ΕΚ	Οδηγία 2002/83/ΕΚ	Οδηγία 2005/68/ΕΚ	Οδηγία 2007/44/ΕΚ	Παρούσα οδηγία
	Άρθρο 6									Άρθρο 195
	Άρθρο 7									Άρθρο 194
	Άρθρο 8									Άρθρο 196
		Άρθρο 1								—
		Άρθρο 2								Άρθρο 198
		Άρθρο 3 παράγραφος 1								Άρθρο 199
		Άρθρο 3 παράγραφος 2 πρώτο εδάφιο πρώτη φράση								Άρθρο 200 παράγραφος 1 πρώτο εδάφιο
		Άρθρο 3 παράγραφος 2 στοιχ. α) έως γ)								Άρθρο 200 παράγραφος 2 έως 4
		Άρθρο 3 παράγραφος 3								Άρθρο 200 παράγραφος 1 δεύτερο εδάφιο
		Άρθρο 4								Άρθρο 201
		Άρθρο 5								Άρθρο 202
		Άρθρο 6								Άρθρο 203
		Άρθρο 7								Άρθρο 204
		Άρθρο 8								Άρθρο 205
		Άρθρο 9								Άρθρο 16 παράγραφος 2
			Άρθρο 1							—
			Άρθρο 2 στοιχ. α) και β), ε)							—
			Άρθρο 2 στοιχ. γ)				Άρθρο 1 παράγραφος 1 στοιχ. γ)	Άρθρο 2 παράγραφος 1 στοιχ. ε)		—
			Άρθρο 2 στοιχ. δ)							Άρθρο 13 παράγραφος 13

Οδηγία 73/239/ΕΟΚ	Οδηγία 78/473/ΕΟΚ	Οδηγία 87/344/ΕΟΚ	Οδηγία 88/357/ΕΟΚ	Οδηγία 92/49/ΕΟΚ	Οδηγία 98/78/ΕΚ	Οδηγία 2001/17/ΕΚ	Οδηγία 2002/83/ΕΚ	Οδηγία 2005/68/ΕΚ	Οδηγία 2007/44/ΕΚ	Παρούσα οδηγία
			Άρθρο 2 στοιχ. στ)	Άρθρο 1 στοιχ. ε)			Άρθρο 1 παράγραφος 1 στοιχ. η)			—
			Άρθρο 3				Άρθρο 1 στοιχ. β) δεύτερη φράση			Άρθρο 145 παράγραφος 1 δεύτερο εδάφιο
			Άρθρο 4							Άρθρο 187
			Άρθρο 6							—
			Άρθρο 7 παράγραφος 1 στοιχ. α) έως ε)							—
			Άρθρο 7 παράγραφος 1 στοιχ. στ)	Άρθρο 27						—
			Άρθρο 7 παράγραφος 1 στοιχ. ζ) και άρθρο 7 παράγραφος 3							—
			Άρθρο 8 παράγραφος 1 και 2							Άρθρο 179 παράγραφος 1 και 2
			Άρθρο 8 παράγραφος 3							—
			Άρθρο 8 παράγραφος 4 στοιχ. α) και γ)	Άρθρο 30 παράγραφος 1						—
			Άρθρο 8 παράγραφος 4 στοιχ. δ)							Άρθρο 179 παράγραφος 3
			Άρθρο 8 παράγραφος 5							Άρθρο 179 παράγραφος 4
			Άρθρο 12							—
			Άρθρο 12α παράγραφος 1 έως 3							Άρθρο 150

Οδηγία 73/239/ΕΟΚ	Οδηγία 78/473/ΕΟΚ	Οδηγία 87/344/ΕΟΚ	Οδηγία 88/357/ΕΟΚ	Οδηγία 92/49/ΕΟΚ	Οδηγία 98/78/ΕΚ	Οδηγία 2001/17/ΕΚ	Οδηγία 2002/83/ΕΚ	Οδηγία 2005/68/ΕΚ	Οδηγία 2007/44/ΕΚ	Παρούσα οδηγία
			Άρθρο 12α παράγραφος 4 πρώτο εδάφιο							Άρθρο 151
			Άρθρο 12α παράγραφος 4 δεύτερο έως έκτο εδάφιο							Άρθρο 152
			Άρθρο 14	Άρθρο 34			Άρθρο 41			Άρθρο 147
			Άρθρο 16 παράγραφος 1 πρώτο και δεύτερο εδάφιο	Άρθρο 35			Άρθρο 42			Άρθρο 148
			Άρθρο 16 παράγραφος 1 τρίτο εδάφιο	Άρθρο 35						Άρθρο 148 παράγραφος 2
			Άρθρο 17	Άρθρο 36			Άρθρο 43			Άρθρο 149
			Άρθρο 26							—
			Άρθρο 27							—
			Άρθρο 31							Άρθρο 299
			Άρθρο 31				Άρθρο 68 παράγραφος 2			Άρθρο 300
			Παράρτημα Ι	Άρθρο 23			Παράρτημα ΙΙ			—
			Παράρτημα 2Α							—
			Παράρτημα 2Β							—
			Άρθρα 5, 9, 10, 11							—
				Άρθρο 1 στοιχ. α)	Άρθρο 1 στοιχ. α)	Άρθρο 2 στοιχ. α)	Άρθρο 1 παράγραφος 1 στοιχ. α)			Άρθρο 13 παράγραφος 1
				Άρθρο 1 στοιχ. β)			Άρθρο 1 παράγραφος 1 στοιχ. β)	Άρθρο 2 παράγραφος 1 στοιχ. δ)		Άρθρο 13 σημ. 11
				Άρθρο 1 στοιχ. γ)		Άρθρο 2 στοιχ. ε)	Άρθρο 1 παράγραφος 1 στοιχ. ε)	Άρθρο 2 παράγραφος 1 στοιχ. στ)		Άρθρο 13 σημ 8 στοιχ. α)

Οδηγία 73/239/ΕΟΚ	Οδηγία 78/473/ΕΟΚ	Οδηγία 87/344/ΕΟΚ	Οδηγία 88/357/ΕΟΚ	Οδηγία 92/49/ΕΟΚ	Οδηγία 98/78/ΕΚ	Οδηγία 2001/17/ΕΚ	Οδηγία 2002/83/ΕΚ	Οδηγία 2005/68/ΕΚ	Οδηγία 2007/44/ΕΚ	Παρούσα οδηγία
				Άρθρο 1 στοιχ. δ)			Άρθρο 1 παράγραφος 1 στοιχ. στ)	Άρθρο 2 παράγραφος 1 στοιχ. ζ)		—
				Άρθρο 1 στοιχ. στ)			Άρθρο 1 παράγραφος 1 στοιχ. θ)	Άρθρο 2 παράγραφος 1 στοιχ. θ)		Άρθρο 13 σημ 18
				Άρθρο 1 στοιχ. ζ)			Άρθρο 1 παράγραφος 1 στοιχ. ι)	Άρθρο 2 παράγραφος 1 στοιχ. ι)		Άρθρο 13 σημ. 21, άρθρο 24 παράγραφος 2 και άρθρο 63
				Άρθρο 1 στοιχ. η)	Άρθρο 1 στοιχ. δ)		Άρθρο 1 παράγραφος 1 στοιχ. ια)	Άρθρο 2 παράγραφος 1 στοιχ. ια)		Άρθρο 13 σημ. 15
				Άρθρο 1 στοιχ. θ)	Άρθρο 1 στοιχ. ε)		Άρθρο 1 παράγραφος 1 στοιχ. ιβ)	Άρθρο 2 παράγραφος 1 στοιχ. ιβ)		Άρθρο 13 σημ. 16
				Άρθρο 1 στοιχ. ι)			Άρθρο 1 παράγραφος 1 στοιχ. ιγ)			Άρθρο 13 σημ. 22
				Άρθρο 1 στοιχ. ια)	Άρθρο 1 στοιχ. ια)	Άρθρο 2 στοιχ. η)	Άρθρο 1 παράγραφος 1 στοιχ. ιδ)	Άρθρο 2 παράγραφος 1 στοιχ. ιγ)		Άρθρο 13 σημ. 10
				Άρθρο 1 στοιχ. ιβ)			Άρθρο 1 παράγραφος 1 στοιχ. ιη)	Άρθρο 2 παράγραφος 1 στοιχ. ιδ)		Άρθρο 13 σημ. 17
				Άρθρο 1 στοιχ. ιβ) α)	Άρθρο 1 στοιχ. στ)		Άρθρο 1 παράγραφος 1 στοιχ. ιη) i)	Άρθρο 2 παράγραφος 1 στοιχ. ιδ) i)		Άρθρο 13 σημ. 20
				Άρθρο 1 στοιχ. ιβ) β)			Άρθρο 1 παράγραφος 1 στοιχ. ιη) ii)	Άρθρο 2 παράγραφος 1 στοιχ. ιδ) ii)		Άρθρο 13 σημ. 18
				Άρθρο 3						Άρθρο 188
				Άρθρο 8				Άρθρο 12		Άρθρο 24 παράγραφος 1
				Άρθρο 12 παράγραφος 2			Άρθρο 14 παράγραφος 1	Άρθρο 18		Άρθρο 39 παράγραφος 1
				Άρθρο 12 παράγραφος 3 έως 6			Άρθρο 14 παράγραφος 2 έως 5			Άρθρο 39 παράγραφος 2 έως 6

Οδηγία 73/239/ΕΟΚ	Οδηγία 78/473/ΕΟΚ	Οδηγία 87/344/ΕΟΚ	Οδηγία 88/357/ΕΟΚ	Οδηγία 92/49/ΕΟΚ	Οδηγία 98/78/ΕΚ	Οδηγία 2001/17/ΕΚ	Οδηγία 2002/83/ΕΚ	Οδηγία 2005/68/ΕΚ	Οδηγία 2007/44/ΕΚ	Παρούσα οδηγία
				Άρθρο 15 παράγραφος 1 και 2			Άρθρο 15 παράγραφος 1 και 2	Άρθρο 19 παράγραφος 1		Άρθρο 57
				Άρθρο 15 παράγραφος 3			Άρθρο 15 παράγραφος 3	Άρθρο 22		Άρθρο 61
				Άρθρο 15 παράγραφος 4			Άρθρο 15 παράγραφος 4	Άρθρο 23		Άρθρο 62
				Άρθρο 15α			Άρθρο 15α	Άρθρο 19 παράγραφος 2 έως 8		Άρθρο 58 παράγραφος 1 έως 7
				Άρθρο 15β			Άρθρο 15β	Άρθρο 19α		Άρθρο 59
				Άρθρο 15γ			Άρθρο 15γ	Άρθρο 20		Άρθρο 60
				Άρθρο 16 παράγραφος 1			Άρθρο 16 παράγραφος 1	Άρθρο 24		Άρθρο 64
				Άρθρο 16 παράγραφος 2			Άρθρο 16 παράγραφος 2	Άρθρο 25		Άρθρο 65
				Άρθρο 16 παράγραφος 3			Άρθρο 16 παράγραφος 3	Άρθρο 26		Άρθρο 66
				Άρθρο 16 παράγραφος 4			Άρθρο 16 παράγραφος 4	Άρθρο 27		Άρθρο 67
				Άρθρο 16 παράγραφος 5			Άρθρο 16 παράγραφος 5	Άρθρο 28 παράγραφος 1		Άρθρο 68 παράγραφος 1
				Άρθρο 16 παράγραφος 5β πρώτο έως τέταρτο εδάφιο			Άρθρο 16 παράγραφος 7 πρώτο έως τέταρτο εδάφιο	Άρθρο 28 παράγραφος 3 πρώτο έως τέταρτο εδάφιο		Άρθρο 68 παράγραφος 3
				Άρθρο 16 παράγραφος 5β πέμπτο εδάφιο			Άρθρο 16 παράγραφος 7 πέμπτο εδάφιο	Άρθρο 28 παράγραφος 3 πέμπτο εδάφιο		Άρθρο 68παρ. 4
				Άρθρο 16 παράγραφος 3						Άρθρο 66
				Άρθρο 16 παράγραφος 5γ			Άρθρο 16 παράγραφος 8	Άρθρο 29		Άρθρο 70
				Άρθρο 16 παράγραφος 5α			Άρθρο 16 παράγραφος 6	Άρθρο 28 παράγραφος 2		Άρθρο 68 παράγραφος 2
				Άρθρο 16α παράγραφος 1 στοιχ. α)			Άρθρο 17 παράγραφος 1 στοιχ. α)	Άρθρο 31 παράγραφος 1 πρώτο εδάφιο		Άρθρο 72 παράγραφος 1 στοιχ. α) έως γ)

Οδηγία 73/239/ΕΟΚ	Οδηγία 78/473/ΕΟΚ	Οδηγία 87/344/ΕΟΚ	Οδηγία 88/357/ΕΟΚ	Οδηγία 92/49/ΕΟΚ	Οδηγία 98/78/ΕΚ	Οδηγία 2001/17/ΕΚ	Οδηγία 2002/83/ΕΚ	Οδηγία 2005/68/ΕΚ	Οδηγία 2007/44/ΕΚ	Παρούσα οδηγία
				Άρθρο 16α παράγραφος 1 στοιχ. β)			Άρθρο 17 παράγραφος 1 στοιχ. β)	Άρθρο 31 παράγραφος 1 δεύτερο εδάφιο		Άρθρο 72 παράγραφος 1 δεύτερο εδάφιο
				Άρθρο 16α παράγραφος 2			Άρθρο 17 παράγραφος 2	Άρθρο 31 παράγραφος 2		Άρθρο 72 παράγραφος 2
				Άρθρο 20			Άρθρο 22			—
				Άρθρο 21			Άρθρο 23	Άρθρο 34 παράγραφος 1 έως 3		—
				Άρθρο 22			Άρθρο 24	Άρθρο 34 παράγραφος 4		—
				Άρθρο 25						—
				Άρθρο 28			Άρθρο 33			Άρθρο 180
				Άρθρο 29						Άρθρο 181 παράγραφος 1 και παράγραφος 3
				Άρθρο 30 παράγραφος 2						Άρθρο 181 παράγραφος 2
				Άρθρο 31						Άρθρο 183
				Άρθρο 38			Άρθρο 44			Άρθρο 153
				Άρθρο 39 παράγραφος 2 και 3			Άρθρο 45			Άρθρο 154
				Άρθρο 40 παράγραφος 2			Άρθρο 46 παράγραφος 1			Άρθρο 155 παράγραφος 8
				Άρθρο 40 παράγραφος 3			Άρθρο 46 παράγραφος 2			Άρθρο 155 παράγραφος 1
				Άρθρο 40 παράγραφος 4, 6 έως 8 και 10			Άρθρο 46 παράγραφος 3, 5 έως 7 και 9			Άρθρο 155 παράγραφος 2, 4 έως 6 και 9
				Άρθρο 40 παράγραφος 5			Άρθρο 46 παράγραφος 4			Άρθρο 155 παράγραφος 3
				Άρθρο 40 παράγραφος 9			Άρθρο 46 παράγραφος 8			Άρθρο 155 παράγραφος 7
				Άρθρο 41			Άρθρο 47			Άρθρο 156
				Άρθρο 42 παράγραφος 2			Άρθρο 48			Άρθρο 160
				Άρθρο 43 παράγραφος 2 και 3						Άρθρο 184

Οδηγία 73/239/ΕΟΚ	Οδηγία 78/473/ΕΟΚ	Οδηγία 87/344/ΕΟΚ	Οδηγία 88/357/ΕΟΚ	Οδηγία 92/49/ΕΟΚ	Οδηγία 98/78/ΕΚ	Οδηγία 2001/17/ΕΚ	Οδηγία 2002/83/ΕΚ	Οδηγία 2005/68/ΕΚ	Οδηγία 2007/44/ΕΚ	Παρούσα οδηγία
				Άρθρο 44 παράγραφος 2			Άρθρο 49			Άρθρο 159 και παράρτημα V
				Άρθρο 45 παράγραφος 2						Άρθρο 189
				Άρθρο 46 παράγραφος 2 πρώτο έως τρίτο εδάφιο			Άρθρο 50 παράγραφος 1, πρώτο και τρίτο εδάφιο			Άρθρο 157
				Άρθρα 47 έως 50						—
				Άρθρο 51			Άρθρο 64	Άρθρο 56		—
				Άρθρο 51 τελευταία περίπτωση					Άρθρο 1 παράγραφος 4	Άρθρο 58 παράγραφος 8
				Άρθρο 52						—
				Άρθρο 54						Άρθρο 206
				Άρθρο 55						Άρθρο 207
				Άρθρα 24 και 26						—
				Άρθρα: 12 παράγραφος 1, 19, 33, 37, 39 παράγραφος 1, 40 παράγραφος 1, 42 παράγραφος 1, 43 παράγραφος 1, 44 παράγραφος 1, 45 παράγραφος 1, 46 παράγραφος 1,						—
					Άρθρο 1 στοιχ. β)					Άρθρο 13 παράγραφος 3

Οδηγία 73/239/ΕΟΚ	Οδηγία 78/473/ΕΟΚ	Οδηγία 87/344/ΕΟΚ	Οδηγία 88/357/ΕΟΚ	Οδηγία 92/49/ΕΟΚ	Οδηγία 98/78/ΕΚ	Οδηγία 2001/17/ΕΚ	Οδηγία 2002/83/ΕΚ	Οδηγία 2005/68/ΕΚ	Οδηγία 2007/44/ΕΚ	Παρούσα οδηγία
					Άρθρο 1 στοιχ. γ)		Άρθρο 1 παράγραφος 1 στοιχ. ιδ)	Άρθρο 2 παράγραφος 1 στοιχ. γ)		Άρθρο 13 παράγραφος 4
					Άρθρο 1 στοιχ. ζ)					Άρθρο 212 παράγραφος 1 στοιχ. α)
					Άρθρο 1 στοιχ. η)					Άρθρο 212 παράγραφος 1 στοιχ. β)
					Άρθρο 1 στοιχ. θ)			Άρθρο 59 παρ 2 στοιχ. α), θ)		Άρθρο 210 παράγραφος 1 στοιχ. στ)
					Άρθρο 1 στοιχ. ι)			Άρθρο 59 παράγραφος 2 στοιχ. α), ι)		Άρθρο 210 παράγραφος 1 στοιχ. ζ)
					Άρθρο 1 στοιχ. ιβ)			Άρθρο 59 παράγραφος 2 στοιχ. β)		Άρθρο 13 παράγραφος 6
					Άρθρο 2			Άρθρο 59 παράγραφος 3		Άρθρο 214 παράγραφος 1
					Άρθρο 3			Άρθρο 59 παράγραφος 3		Άρθρο 214 παράγραφος 1 και 2 πρώτο και δεύτερο εδάφιο
					Άρθρο 4			Άρθρο 59 παράγραφος 3		Άρθρο 247 παράγραφος 1
					Άρθρο 5 παράγραφος 1			Άρθρο 59 παράγραφος 4		Άρθρο 246
					Άρθρο 5 παράγραφος 2					Άρθρο 254 παράγραφος 1
					Άρθρο 6			Άρθρο 59 παράγραφος 5		Άρθρο 254 παράγραφος 2, άρθρο 255 παράγραφος 1 και παράγραφος 2
					Άρθρο 7			Άρθρο 59 παράγραφος 5		Άρθρα: 249 παράγραφος 1, 252, 253

Οδηγία 73/239/ΕΟΚ	Οδηγία 78/473/ΕΟΚ	Οδηγία 87/344/ΕΟΚ	Οδηγία 88/357/ΕΟΚ	Οδηγία 92/49/ΕΟΚ	Οδηγία 98/78/ΕΚ	Οδηγία 2001/17/ΕΚ	Οδηγία 2002/83/ΕΚ	Οδηγία 2005/68/ΕΚ	Οδηγία 2007/44/ΕΚ	Παρούσα οδηγία
					Άρθρο 8			Άρθρο 59 παράγραφος 5		Άρθρα: 245, 246, 258 παράγραφος 1
					Άρθρο 9			Άρθρο 59 παράγραφος 6		Άρθρα: 218, 219, 258 παράγραφος 1
					Άρθρο 10			Άρθρο 59 παράγραφος 7		Άρθρα: 218, 219, 258 παράγραφος 1, 260 έως 263
					Άρθρο 10α			Άρθρο 59 παράγραφος 8		Άρθρο 264
					Άρθρο 10β					Άρθρο 257
					Άρθρο 12	Άρθρο 32	Άρθρο 73	Άρθρο 65	Άρθρο 8 παράγραφος 1	Άρθρο 311
					Παράρτημα Ι			Άρθρο 59 παράγραφος 9 και παράρτημα ΙΙ		Άρθρα 213 έως 215, 218 έως 246
					Παράρτημα ΙΙ			Άρθρο 59 παράγραφος 9 και παράρτημα ΙΙ		Άρθρα 215 έως 217, 220 έως 243
						Άρθρο 1 παράγραφος 2				Άρθρο 267
						Άρθρο 2 στοιχ. β)				Άρθρο 268 παράγραφος 1 στοιχ. β)
						Άρθρο 2 στοιχ. γ)				Άρθρο 268 παράγραφος 1 στοιχ. γ)
						Άρθρο 2 στοιχ. δ)				Άρθρο 268 παράγραφος 1 στοιχ. δ)
						Άρθρο 2 στοιχ. στ)		Άρθρο 2 παράγραφος 1 στοιχ. η)		Άρθρο 13 σημ. 9
						Άρθρο 2 στοιχ. ζ)				Άρθρο 268 παράγραφος 1 στοιχ. α)

Οδηγία 73/239/ΕΟΚ	Οδηγία 78/473/ΕΟΚ	Οδηγία 87/344/ΕΟΚ	Οδηγία 88/357/ΕΟΚ	Οδηγία 92/49/ΕΟΚ	Οδηγία 98/78/ΕΚ	Οδηγία 2001/17/ΕΚ	Οδηγία 2002/83/ΕΚ	Οδηγία 2005/68/ΕΚ	Οδηγία 2007/44/ΕΚ	Παρούσα οδηγία
						Άρθρο 2 στοιχ. θ)				Άρθρο 268 παράγραφος 1 στοιχ. ε)
						Άρθρο 2 στοιχ. ι)				Άρθρο 268 παράγραφος 1 στοιχ. στ)
						Άρθρο 2 στοιχ. ια)				Άρθρο 268 παράγραφος 1 στοιχ. ζ)
						Άρθρο 3				—
						Άρθρο 4				Άρθρο 269
						Άρθρο 5				Άρθρο 270
						Άρθρο 6				Άρθρο 271
						Άρθρο 7				Άρθρο 272
						Άρθρο 8				Άρθρο 273
						Άρθρο 9				Άρθρο 274
						Άρθρο 10				Άρθρο 275
						Άρθρο 11				Άρθρο 277
						Άρθρο 12				Άρθρο 278
						Άρθρο 13				Άρθρο 279
						Άρθρο 14				Άρθρο 280
						Άρθρο 15				Άρθρο 281
						Άρθρο 16				Άρθρο 282
						Άρθρο 17				Άρθρο 283
						Άρθρο 18				Άρθρο 284
						Άρθρο 19				Άρθρο 285
						Άρθρο 20				Άρθρο 286
						Άρθρο 21				Άρθρο 287
						Άρθρο 22				Άρθρο 288
						Άρθρο 23				Άρθρο 289
						Άρθρο 24				Άρθρο 290
						Άρθρο 25				Άρθρο 291
						Άρθρο 26				Άρθρο 292

Οδηγία 73/239/ΕΟΚ	Οδηγία 78/473/ΕΟΚ	Οδηγία 87/344/ΕΟΚ	Οδηγία 88/357/ΕΟΚ	Οδηγία 92/49/ΕΟΚ	Οδηγία 98/78/ΕΚ	Οδηγία 2001/17/ΕΚ	Οδηγία 2002/83/ΕΚ	Οδηγία 2005/68/ΕΚ	Οδηγία 2007/44/ΕΚ	Παρούσα οδηγία
						Άρθρο 27				Άρθρο 293
						Άρθρο 28				Άρθρο 294
						Άρθρο 29				Άρθρο 295
						Άρθρο 30 παράγραφος 1				Άρθρο 268 παράγραφος 2
						Άρθρο 30 παράγραφος 2				Άρθρο 296
						Παράρτημα				Άρθρο 276
							Άρθρο 1 παράγραφος 1 στοιχ. δ)			—
							Άρθρο 1 παράγραφος 1 στοιχ. ζ)			Άρθρο 13 παράγραφος 14
							Άρθρο 1 παράγραφος 1 στοιχ. ιζ)			—
							Άρθρο 1 παράγραφος 2	Άρθρο 2 παράγραφος 3		—
							Άρθρο 2 παράγραφος 1			Άρθρο 2 παράγραφος 3
							Άρθρο 3 παράγραφος 2, 3 και 8			Άρθρο 9
							Άρθρο 3 παράγραφος 5 και 7			Άρθρο 10
							Άρθρο 3 παράγραφος 6			—
							Άρθρο 5 παράγραφος 2 δεύτερο και τρίτο εδάφιο			Άρθρο 15 παράγραφος 2 τρίτο εδάφιο και παράγραφος 3 δεύτερο εδάφιο
							Άρθρο 6 παράγραφος 5 δεύτερο και τρίτο εδάφιο			Άρθρο 21 παράγραφος 1

Οδηγία 73/239/ΕΟΚ	Οδηγία 78/473/ΕΟΚ	Οδηγία 87/344/ΕΟΚ	Οδηγία 88/357/ΕΟΚ	Οδηγία 92/49/ΕΟΚ	Οδηγία 98/78/ΕΚ	Οδηγία 2001/17/ΕΚ	Οδηγία 2002/83/ΕΚ	Οδηγία 2005/68/ΕΚ	Οδηγία 2007/44/ΕΚ	Παρούσα οδηγία
							Άρθρο 7 στοιχ. ε)			Άρθρο 23 παράγραφος 2 στοιχ. στ)
							Άρθρο 8	Άρθρο 12		Άρθρο 24 παράγραφος 1
							Άρθρο 12			Άρθρο 208
							Άρθρο 16 παράγραφος 9	Άρθρο 30		Άρθρο 69
							Άρθρο 18 παράγραφος 1 έως 6			Άρθρο 73
							Άρθρο 18 παράγραφος 7			—
							Άρθρο 19 παράγραφος 1 πρώτο εδάφιο πρώτη περίπτωση			Άρθρο 74 παράγραφος 1
							Άρθρο 19 παράγραφος 1 δεύτερο εδάφιο δεύτερη περίπτωση			Άρθρο 74 παράγραφος 3 δεύτερο εδάφιο
							Άρθρο 19 παράγραφος 1 δεύτερο εδάφιο έως παράγραφος 3			Άρθρο 74 παράγραφος 4 έως 7
							Άρθρο 21			Άρθρο 209
							Άρθρο 25			—
							Άρθρο 26			—
							Άρθρο 32			—
							Άρθρο 34			Άρθρο 182
							Άρθρο 35			Άρθρο 186
							Άρθρο 36 παράγραφος 1			Άρθρο 185 παράγραφος 1
							Άρθρο 36 παράγραφος 2			Άρθρο 185 παράγραφος 4 πρώτη φράση
							Παράρτημα ΙΙΙ (Α)			Άρθρο 185 παράγραφος 6

Οδηγία 73/239/ΕΟΚ	Οδηγία 78/473/ΕΟΚ	Οδηγία 87/344/ΕΟΚ	Οδηγία 88/357/ΕΟΚ	Οδηγία 92/49/ΕΟΚ	Οδηγία 98/78/ΕΚ	Οδηγία 2001/17/ΕΚ	Οδηγία 2002/83/ΕΚ	Οδηγία 2005/68/ΕΚ	Οδηγία 2007/44/ΕΚ	Παρούσα οδηγία
							Άρθρο 36 παράγραφος 4			Άρθρο 185 παράγραφος 7
							Άρθρο 41			Άρθρο 147
							Άρθρο 42 παράγραφος 1 έως 3			Άρθρο 148 παράγραφος 1, 3 και 4
							Άρθρο 43			Άρθρο 149
							Άρθρο 45			—
							Άρθρο 48			Άρθρο 160
							Άρθρο 49			Άρθρο 159
							Άρθρο 51 παράγραφος 2 στοιχ. α) έως ζ)			Άρθρο 162 παράγραφος 2 στοιχ. α) έως ε), ζ) και η)
							Άρθρο 51 παράγραφος 3 και 4			Άρθρο 163
							Άρθρο 52 παράγραφος 1			Άρθρο 169
							Άρθρο 55 παράγραφος 1 και 2			Άρθρο 166 παράγραφος 1 και 2
							Άρθρο 56			Άρθρο 167
							Άρθρο 59 παράγραφος 1 και 2	Άρθρο 52 παράγραφος 1 και 2		Άρθρο 177 παράγραφος 1 και 2
							Άρθρο 59 παράγραφος 3 και 6	Άρθρο 52 παράγραφος 3 και 4		—
							Άρθρο 60 παράγραφος 1			Άρθρο 305 παράγραφος 2 δεύτερο και τρίτο εδάφιο
							Άρθρο 60 παράγραφος 2			Άρθρο 305 παράγραφος 3
			Άρθρο 34				Άρθρο 61			Άρθρο 43
							Άρθρο 65	Άρθρο 55		Άρθρο 301 παράγραφος 1 και 3

Οδηγία 73/239/ΕΟΚ	Οδηγία 78/473/ΕΟΚ	Οδηγία 87/344/ΕΟΚ	Οδηγία 88/357/ΕΟΚ	Οδηγία 92/49/ΕΟΚ	Οδηγία 98/78/ΕΚ	Οδηγία 2001/17/ΕΚ	Οδηγία 2002/83/ΕΚ	Οδηγία 2005/68/ΕΚ	Οδηγία 2007/44/ΕΚ	Παρούσα οδηγία
							Άρθρο 66			Άρθρο 308
							Άρθρο 67	Άρθρο 53		Άρθρο 297
							Άρθρο 68 παράγραφος 1			—
							Άρθρο 71			—
							Άρθρο 72			Άρθρο 310
							Παράρτημα Ι			Παράρτημα ΙΙ
							Παράρτημα ΙΙΙ			Άρθρο 185 παράγραφος 2 στοιχεία α) έως γ), παράγραφος 3 και 5 πρώτο εδάφιο
							Παράρτημα ΙV			—
							Παράρτημα V			Παράρτημα VI
							Παράρτημα VI			Παράρτημα VII
								Άρθρο 1 παράγραφος 2		Άρθρο 11
								Άρθρο 2 παράγραφος 1 στοιχ. α)		Άρθρο 13 παράγραφος 7
								Άρθρο 2 παράγραφος 1 στοιχ. β)		—
								Άρθρο 2 παράγραφος 1 στοιχ. η)		Άρθρο 13 παράγραφος 9
								Άρθρο 2 παράγραφος 1 στοιχ. ιε)		Άρθρο 13 παράγραφος 25
								Άρθρο 2 παράγραφος 1 στοιχ. ιστ)		Άρθρο 13 παράγραφος 26
								Άρθρο 2 παράγραφος 1 στοιχ. ιζ)		Άρθρο 210 παράγραφος 3
								Άρθρο 2 παράγραφος 2		—

Οδηγία 73/239/ΕΟΚ	Οδηγία 78/473/ΕΟΚ	Οδηγία 87/344/ΕΟΚ	Οδηγία 88/357/ΕΟΚ	Οδηγία 92/49/ΕΟΚ	Οδηγία 98/78/ΕΚ	Οδηγία 2001/17/ΕΚ	Οδηγία 2002/83/ΕΚ	Οδηγία 2005/68/ΕΚ	Οδηγία 2007/44/ΕΚ	Παρούσα οδηγία
								Άρθρο 4 παράγραφος 2		Άρθρο 15 παράγραφος 5
								Άρθρο παράγραφος 1 πρώτο και δεύτερο εδάφιο 5		Άρθρο 17, παράγραφος 1 και 2 πρόσθετο IIIΓ
								Άρθρο 9 παράγραφος 1		Άρθρο 21 παράγραφος 4
								Άρθρο 11 παράγραφος 1 στοιχ. β)		Άρθρο 23 παράγραφος 1 στοιχ. β)
								Άρθρο 15 παράγραφος 3		Άρθρο 32 παράγραφος 2
								Άρθρο 21		—
								Άρθρο 45		—
								Άρθρο 46		Άρθρο 211 παράγραφος 1 και 2
								Άρθρο 47		Άρθρο 158
								Άρθρο 48		Άρθρο 161
								Άρθρο 50		Άρθρο 175
								Άρθρο 51		Άρθρο 176
								Άρθρο 54 παράγραφος 1		Άρθρο 298 παράγραφος 1
								Άρθρο 61		Άρθρο 308
								Άρθρο 62		Άρθρο 12
								Άρθρο 63		Άρθρο 307
								Άρθρα 57, 58, 59 και 60, πρόσθετο II		—
									Άρθρα: 1 παράγραφος 4, 2 παράγραφος 4 και 4 παράγραφος 6	Άρθρο 58 παράγραφος 8
									Άρθρο 8 παράγραφος 2	Άρθρο 312

Τιμή συνδρομής 2009 (χωρίς ΦΠΑ, συμπεριλαμβανομένων των εξόδων ταχυδρομείου για κανονική αποστολή)

Επίσημη Εφημερίδα της ΕΕ, σειρές L + C, μόνο έντυπη έκδοση	22 επίσημες γλώσσες της ΕΕ	1 000 EUR ετησίως (*)
Επίσημη Εφημερίδα της ΕΕ, σειρές L + C, μόνο έντυπη έκδοση	22 επίσημες γλώσσες της ΕΕ	100 EUR μηνιαίως (*)
Επίσημη Εφημερίδα της ΕΕ, σειρές L + C, έντυπη έκδοση + ετήσιο CD-ROM	22 επίσημες γλώσσες της ΕΕ	1 200 EUR ετησίως
Επίσημη Εφημερίδα της ΕΕ, σειρά L, μόνο έντυπη έκδοση	22 επίσημες γλώσσες της ΕΕ	700 EUR ετησίως
Επίσημη Εφημερίδα της ΕΕ, σειρά L, μόνο έντυπη έκδοση	22 επίσημες γλώσσες της ΕΕ	70 EUR μηνιαίως
Επίσημη Εφημερίδα της ΕΕ, σειρά C, μόνο έντυπη έκδοση	22 επίσημες γλώσσες της ΕΕ	400 EUR ετησίως
Επίσημη Εφημερίδα της ΕΕ, σειρά C, μόνο έντυπη έκδοση	22 επίσημες γλώσσες της ΕΕ	40 EUR μηνιαίως
Επίσημη Εφημερίδα της ΕΕ, σειρές L + C, μηνιαίο συγκεντρωτικό CD-ROM	22 επίσημες γλώσσες της ΕΕ	500 EUR ετησίως
Συμπλήρωμα της Επίσημης Εφημερίδας, σειρά S — Δημόσιες συμβάσεις και διαγωνισμοί, CD-ROM, δύο εκδόσεις την εβδομάδα	πολύγλωσσο: 23 επίσημες γλώσσες της ΕΕ	360 EUR ετησίως (= 30 EUR μηνιαίως)
Επίσημη Εφημερίδα της ΕΕ, σειρά C — Διαγωνισμοί	γλώσσα(-ες) ανάλογα με το διαγωνισμό	50 EUR ετησίως

(*) Πώληση ανά τεύχος: — έως 32 σελίδες: 6 EUR
— από 33 έως 64 σελίδες: 12 EUR
— περισσότερες από 64 σελίδες: η τιμή ορίζεται κατά περίπτωση.

Η συνδρομή στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*, που εκδίδεται στις επίσημες γλώσσες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, είναι δυνατή σε 22 γλωσσικές εκδόσεις. Περιλαμβάνει τις σειρές L (Νομοθεσία) και C (Ανακοινώσεις και Πληροφορίες).

Για κάθε γλωσσική έκδοση απαιτείται ξεχωριστή συνδρομή.

Σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 920/2005 του Συμβουλίου, που δημοσιεύτηκε στην *Επίσημη Εφημερίδα* L 156 της 18ης Ιουνίου 2005, τα θεσμικά όργανα της Ευρωπαϊκής Ένωσης δεν υποχρεούνται, προσωρινά, να συντάσσουν και να δημοσιεύουν στα ιρλανδικά όλες τις πράξεις. Γι' αυτό, η *Επίσημη Εφημερίδα* στα ιρλανδικά πωλείται ξεχωριστά.

Η συνδρομή για το Συμπλήρωμα της *Επίσημης Εφημερίδας* (σειρά S — Δημόσιες συμβάσεις και διαγωνισμοί) περιλαμβάνει 23 επίσημες γλωσσικές εκδόσεις σε ένα ενιαίο πολύγλωσσο CD-ROM.

Με απλή αίτηση, οι συνδρομητές της *Επίσημης Εφημερίδας της Ευρωπαϊκής Ένωσης* έχουν δικαίωμα να λαμβάνουν διάφορα παραρτήματα της *Επίσημης Εφημερίδας*. Ενημερώνονται για την έκδοση των παραρτημάτων με «Σημείωμα προς τον αναγνώστη» που δημοσιεύεται στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Πωλήσεις και συνδρομές

Οι προς πώληση εκδόσεις της Υπηρεσίας Εκδόσεων διατίθενται στους εμπορικούς μας αντιπροσώπους. Κατάλογο των εμπορικών μας αντιπροσώπων θα βρείτε στο Διαδίκτυο, στη διεύθυνση:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_el.htm

Το EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) παρέχει άμεση και δωρεάν πρόσβαση στο δίκαιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ο ιστοχώρος αυτός επιτρέπει την πρόσβαση στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* καθώς και στις συνθήκες, στη νομοθεσία, στη νομολογία και στις προπαρασκευαστικές πράξεις.

Για περισσότερες πληροφορίες σχετικά με την Ευρωπαϊκή Ένωση: <http://europa.eu>

Υπηρεσία Εκδόσεων της Ευρωπαϊκής Ένωσης
2985 Λουξεμβούργο
ΛΟΥΞΕΜΒΟΥΡΓΟ

EL